

ژماره

45

ISSN: 2520 - 4106

گوڤارى ئەكادېمىيەى كوردى

نۆمۇرى

گوڤارىكى ئەكادېمىيەى و زانستىي وەرزىيە

۲۰۲۰ زاینى

۲۷۲۰ كوردى

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی

گۆڤاریکی ئەکادیمی و زانستی و ھەرزییە

ژمارە (٤٥) ٢٧٢٠ ی کوردی - ٢٠٢٠ ی زایینی

سەرۆکی دەستە ی نووسەرەن

پ. د. عەبدولفەتاح عەلی بۆتانی

جیگری سەرۆکی دەستە ی نووسەرەن

د. نەجاتی عەبدوللّا

بەرپۆشەبەری نووسین

پ. د. دکتۆر نازاد عوبید سەلح

ئەندامانی دەستە ی نووسەرەن

پ. د. فاروق عومەر سدیق

پ. د. خەلیل عەلی مورا

پ. د. محەمەد سەلح تەیب سادق

پ. د. ساجیدە عەبدوللّا فەرھادی

پ. د. عەبدولوەھاب خالید موسا

پ. د. عوسمان حەمەد خدر دەشتی

دەستە ی راویژکاران

پ. د. رەشاد میران

پ. د. زرار سدیق توفیق

پ. د. جەزا توفیق تالیب

پ. د. مارف عومەر گول

پ. د. حەمید عەزیز

پ. ی. د. نەجدەت سەبری ئاکرەبی

پ. ی. د. ھۆشەنگ فاروق جەواد

باس و توپزىنەو ەلاوكرارەكان لە گۆقارى ئەكادىمىيە كوردى
دەربىرى بىر و بۆچوونى توپزەرانن نەك دەستەى نووسەرانى گۆقار

– گۆقارى ئەكادىمىيە كوردى.

– بەرگ و سەرپەرشىتى ھونەرى: عوسمان پىرداود كواز.

– نەخشەساز: عىسام موھسىن نادر.

– ھەلەچن: شىرزاد ھەقى ئىسماعىل، شىلان جەلال، ئىمان نەجات.

– ئىمىل و پەيوەندى: شىلان جەلال – موبائىل: ۰۷۵۰۴۹۰۲۰۷۵

– ئىمىل: govary.ak@gmail.com

– چاپ: چاپخانەى زانكۆى سەلاھەددىن – ھەولێر.

له م ژماره یه دا

بهشی کوردی

- ۷ * گهشاوهیی وشهیی (پیز) و بنج و بیخی له زمانی کوردیدا
پ.د. فاروق عومهر سدیق
- ۴۱ * نارمایی مه‌رگ له شیعره‌کانی شه‌هید مه‌لا عه‌لی- دا
پ. ی. د. فه‌ره‌اد قادر که‌ریم
- ۷۵ * ناسنامه‌ی لاو له جیهان‌بینی شیعریی دل‌داردا
د. محهمه‌د ئەحمه‌د حه‌سه‌ن
- ۱۰۵ * پیگه‌ی که‌سیتی (رۆسته‌می زال)ی شانامه‌ی فیرده‌وسی له ...
د. پایان کاکه‌ سالج عه‌سکه‌ری
- ۱۴۱ * هاوواتایی له دیوانی (کامه‌ران موکری)دا
م. ی. مه‌سعود به‌کر ئەحمه‌د
- ۱۷۳ * شیخ عه‌لی خانی زه‌نگه‌نه و رۆلی له به‌ره‌و‌پیش‌بردنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی
م. ی. دل‌زار سالج سادق د. موسا محهمه‌د خدر
- ۱۹۹ * میژووی ده‌ره‌به‌گایه‌تی له باشووری کوردستان
م. ی. نه‌شمیل ساییر عه‌بدو‌ل‌لا
- ۲۲۵ * زوبیر بیلال ئیسماعیلی میژوونووس و رۆلی له نووسینی ...
م. ی. بارزان محهمه‌د عه‌لی
- ۲۶۷ * ئافره‌ت له رۆژنامه‌ی هه‌ولیر ۱۹۵۰- ۱۹۵۳
م. ی. سروه‌ قادر سمایل
- ۲۸۹ * تیشکیک بۆ سه‌ر چه‌ند لایه‌نیکی داب و نه‌ریت له میژویۆتامیا و ...
م. ی. شیرین محهمه‌د داود
- ۳۲۱ * شیوازه‌کانی نووسینی چاوپیکه‌وتن له رۆژنامه‌گه‌ریی کوردیدا
پ. ی. د. ئاریانا ئیبراهیم محهمه‌د

بهشی عه‌ره‌بی - القسم العربی

- ۳۵۹ * الجوانب السلبية لحركة مايس ۱۹۴۱ في العراق
أ. م. د. محمد عبدالله كاكه‌ سور
- ۳۸۷ * إربل ونواحيها من خلال الجزء الخامس لكتاب تاريخ إربل لابن المستوفي
د. خانزاد صباح محي الدين

بهشی ئینگلیزی

* A Functional Perspective on Gender Associated...
Barham Sattar Abdulrahman

رېنمائي بلاوکردنه وه له گوڤاري نه كاديماي كوردى

- گوڤاري نه كاديماي كوردى، گوڤاريكى زانستى وهرزييه، باس و تويزينه وهى زانستى تاييهت به مه سه له كانى كورد و كوردستان بلاو ده كاته وه، به مه رجيك له هيچ شوينيكى ديكه بلاو نه كرابيته وه يا خود بؤ بلاو كردنه وه وهر نه گيراييت.
- زمانى بلاو كردنه وهى باس و تويزينه وه كان له گوڤاره كه دا كوردى و عهره بييه، نه و باس و بابته تانه ش كه وا سه رو كاريان له گه له مه سه له كانى كورد و كوردستان هه بيته، نه گهر به زمانى ديكه ش بن، بلاو ده كرپنه وه.
- پيوسته تويزه له لاپه رهي يه كه مى تويزينه وه كه يدا، ناو نيشانى باسه كه ي، ناو و ناسناوى زانستى، شوينى كاره كه ي، ئيميل و ژماره ي ته له فونى خوى بنوسيت.
- له هه لېژاردنى ناو نيشان و نووسينه وهى تويزينه وه كاندا، پيوسته ره چاوى بنه ماكانى ميتودى زانستى بكرت. له مه سه له كانى په يوه ست به ريكخستنى سه رچاوه و چؤنيه تى سوود و هرگرتن لئيان، وه كو چؤن پيوسته نووسينى باس و بابته كان به زمانيكى زانستى شياو بيته، به پيچه وانه وه ههر تويزينه وه يه ك پيروهى له م بنه ما يانه نه كات له لايه ن دهسته ي نووسه رانه وه وه لاده ندرت.
- پيوسته تويزه پوخته ي تويزينه وه كه ي به دوو زمانى ديكه، جگه له زمانى نووسينى ده كه كه ي له كؤتايى تويزينه وه كه يدا بنوسيت، به مه رجيك له يه ك لاپه رهي A4 زياتر نه بيته و تيايدا گرينگى باسه كه و نه نجامه سه ره كييه كانى تويزينه وه كه ي بخاته روو.
- هه ر باس و بابته تيك له باره ي ساغ كردنه وهى (په يدؤزى، تحقيق) ي ده ستنووسه كانه وه بيته. پيوسته په يدؤزيبه كه به گويزه ي بنه ما زانستيه كاريپكراوه كانى نه و بواره نه نجام بدرت. هه روه ها چه ند لاپه رهيه كي كؤپيكراو و، زانبارى ته واو سه باره ت به ده ستنووسه كه و شوينى هه لگرتنى بخريته روو.
- ده بى باس و بابته تى كان به جوړى فونتى يونيكورد بنوسرين. له مه سه له ي به كارهيان و ريكخستنى سه رچاوه كان پيروهى له شيوازي هار فارد بكرت. ناو نيشانى باس و تويزينه وه كان به فونتى قه باره (۱۵) بيته، ناوى تويزه ر و تويزه ران له گه ل ناو نيشانه لاهه كييه كان به فونتى (۱۴) و ده قى باسه كه ش به فونتى (۱۳) بيته.

- له کاتی سوود وەرگرتن له و باس و بابه تانه ی که له گۆقاره کاندایا بلاموکراونه ته وه، به م شپوهیه ناماژه به سه رچاوه که ی ده کریت: ناسناو و ناوی نووسه ر، پیکه وتنی ده رچوون، ناونیشانی باسه که، ناوی گۆقاره که (له نیوان دوو که وانه دا)، ژماره که ی، شوینی ده رچوون.
- هه موو باس و بابه تیک به (۳) دانه ی سه رکاغه ز و دانه یه کی سه ر (CD) پیشکه ش ده کریت، به مه رچیک ژماره ی لاپه ره کانی، به هه موو وینه و خسته و سه رچاوه کانه وه له (۲۵) لاپه ره تپه رنه کات.
- دوا به دوا ی په سه ندردنی هه ر توپزینه وه یه ک له لایه ن هه لسه نگینه رانی پسپوره وه، توپزه ر دانه یه ک له نووسراوی په سه ندردنی توپزینه وه که ی له لایه ن ده سته ی نووسه رانه وه پیده دریت. له دوا ی ئه وه توپزه ر بوی نیه باسه که ی پیشکه ش به هپچ لایه نیکی دیکه بکات، به بی نووسراویکی په زامه ندی له لایه ن سه رنووسه ری گۆقاره که وه.
- ده سته ی نووسه ران ئه و مافه ی ده بیته که وا هه ندیک برکه و ده سته واژه ی توپزینه وه یه ک لاهدات، یا بگورپیت و دووباره دایبرپزیتته وه تاوه کو له گه ل رینماییه کانی بلاموکردنه وه له گۆقاره که دا بگونجیت.
- چۆنیه تی ریزکردنی باس و بابه ته کان په یوه ندی به رپبازی بابه ته ندی گۆقاره که وه هیه نه وه کو بابه ت و بایه خی توپزینه وه کان، یاخود پله و پایه ی زانسته ی توپزه ره وه.
- گۆقاری ئه کادیمیا ئه و باس و توپزینه وانه ی که وا له نامه کانی ماسته ر و دکتورا وهرده گیرین، واته (مستل) ن، بلاموناکاته وه.
- هه ربا س و بابه تیک که په زامه ندی له سه ر بلاموکردنه وه ی نادریته، بۆ خاوه نه که ی ناگه پیندریتته وه.

گه‌شاه‌یی وشه‌ی (پژ) و بنج و بیخی له زمانی کوردیدا

پ.د. فاروق عومهر سدیق

ئه‌ندامی کارای ئه‌کادیمیای کوردی - هه‌ولیر
زانکوی سلیمانی

پیشوته:

مروّف، بهر له‌خستنه‌گه‌ری ئینسترومینیتی زمان به ئامانجی تیگه‌یاندن و تیگه‌یشتن له ئه‌ندامانی کۆمه‌ل، که‌لکی له چه‌نده‌ها جوړ (ئیشاره‌ت) یا سیگنال بینوه و کردونی به ئه‌وزار (وه‌سیله‌ی) ده‌ربیرینی خواست و ویسته‌کانی.

پاش که‌وتنه‌کاری زمانیش و تاکو ئیستاش، نه‌یتوانیوه ده‌ست به‌رداری به‌شیک له‌و سیگنالانه‌ بیته، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی به‌هۆی به‌ژن و له‌شییوه، مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نن. به‌ژن و سه‌ر و ده‌موچاو و ده‌ست و پی و جو‌له‌ پیکردنیان به‌م لاو ئه‌ولاو سه‌رو ژیرو راست و چه‌پیدا، له مه‌تریاله سه‌ره‌کیه‌کانی ئیشاره‌ت پیکردن.

(چارلز داروین)، ئه‌و که‌سه بو که بو یه‌که‌مین جار، وتویه‌تی: ئاده‌میزاد و گیاندارانی تریش، کاتییک بیانه‌ویته به‌رامبه‌ره‌کانیان تیگه‌یه‌نن که شتییک په‌یوه‌ندی به‌وانه‌وه، هه‌یه، سه‌ریان به‌ولایه‌دا لارده‌که‌نه‌وه. له سه‌رانسه‌ری جیهاندا، دورنییه ته‌کاندان و جولانندی (سه‌ر) نیشانه‌ بیته بو وه‌لامی (به‌لئ) و (رازی)بونه، راوه‌شانندی به‌م لاو ئه‌ولادا، مانای (نه‌خیر)، یا (ره‌فز)ه. ئه‌م رپۆرپه‌سمه، رپی تی ده‌چیت که هه‌ر له منالییه‌وه، خوی پیوه گیرابیت.

وه‌ختیک، منالی ساوا، به‌به‌ر دایکیه‌وه، تیر شیر بو، بوئه‌وه‌ی سنگی دایکی به‌ربدات، سه‌ری به‌م لاو ئه‌ولادا، باده‌دات، دیسانه‌وه هه‌ر بو ئه‌وه‌ش که دایک و باوکی وازی لی بینن و ئه‌وه‌نده که‌وچکه خواردن

نه‌که‌ن به‌ده‌میدا، هه‌ر زو به‌ته‌کان به‌جوله‌ی سه‌ری تییان ده‌گه‌یه‌نیت که نایه‌ویت، شت بخوات و تیره. (آلن پیز ۱۳۹۶: ۲۳، ۱۴۶)

کلتور که به‌رامبه‌ری له لاتیندا: (cultura)یه، سه‌رجه‌می ئه‌و به‌ها و قییهم و ده‌سکه‌وته مه‌تریالی و رۆحییانه‌ی که کۆمه‌لی مرۆفایه‌تی به‌ده‌ستی هیناون، ده‌گریته‌وه که نیشانه و سروشتی ئاستی دیاریکراوی پیشکه‌وتنی کۆمه‌لیان تیدا، ره‌نگ ده‌داته‌وه و پیوه‌یان، دیاره. (فه‌ره‌نگی وشه‌ی بیگانه ۱۹۸۰: ۲۷۲)

کلتور، لقوپۆپی زۆری لی ده‌بیته‌وه و پهل و پۆ بۆ زۆر لایه‌نی ژییانی مرۆف، راده‌کیشیت، به‌لام له‌به‌ره‌وه‌ی که باسه‌که‌مان، راسته‌وخۆ به‌ده‌وری کلتوردا، ناخولیته‌وه، ناچینه ناو قۆلایی ورده‌کارییه‌کانی، به‌لکو ئه‌وه‌نده ده‌ستی بۆ ده‌به‌ین که خزمه‌تی ئه‌م باسه‌مان، بکات که له‌ زمانناسیدا.

دیاره به‌هۆی ئه‌و کۆنتاکتانه‌ی که به‌ دریزایی میژو له نیوان نه‌ته‌وه جیاوازه‌کاندا، پویان داوه، کلتوره‌کانیشیان، به‌رئالوگۆرکردن، که‌وتون، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م راستیییه‌ که له زۆر بواری ژیاندا، هه‌ست به‌ بونی کلتوری هاوبه‌ش، ده‌کریت.

نواندنی (قه‌درو حورمه‌ت و ئه‌ده‌ب و ئیحترام) بۆ که‌سانی به‌رامبه‌ر به‌ (دانه‌واندن و چه‌مینه‌وه‌ی) (سه‌ر) و ده‌ست به‌ سنگه‌وه‌ گرتن، لای زۆربه‌ی کۆمه‌لانی گۆی زه‌وی، بوه به‌ به‌شیکی زیندو له دابونه‌ریتیان.

هه‌لبژاردنی (سه‌ر) وه‌ک ئه‌وزاریک و جییه‌جیکه‌ری ئه‌و مه‌به‌سته، بی بنه‌ما نه‌بوه. (سه‌ر)، به‌شیک له‌ پرهبه‌هاترین ئه‌ندامی په‌گی سه‌ره‌کی ژییانی وه‌ک: (میشک، گۆی، چاو، لوت، ده‌م)ی گرتۆته‌ خۆی و به‌سه‌ختی پاریزگارییان، ده‌کات و به‌ نه‌مانیشی، گیان له‌ده‌ست ده‌دریت. کاتیکیش دای ده‌نه‌وینیت و ده‌یچه‌میینیته‌وه، ده‌یه‌ویت که‌سانی به‌رامبه‌ری له‌وه تیبگه‌یه‌نیت که ئاماده‌یه له‌ پیناویاندا، سه‌ری خۆی دانیت. بونی ئیدیومی (سه‌رم له‌پیتایه‌)ش بۆ پیکانی ئه‌و ئامانجه و مۆرکردنی ئه‌و مه‌به‌سته هاتۆته، ئاراوه.

ھەرچەندە، دواي ھاتنە كايەي زمان، مروّف بۆ نيشاندانى خواست و ھەستى، ئەو پېويستىيانەي جارانى بە ئىشارەتكردن نەما، بەلام لەبەر ميكانيزمى خىرا گەياندى مەبەست و پىكانى ئامانچ، نەيتوانىوھ دەست بەردارى گشتيان بىت، لەوانە، تەكان و جولە و دانەواندەنەوھى سەر بوھ.

گرنگترين ئەندامى لەشى مروّف و ھەمو گيانلەبەرىكىش، ھەر (سەر)ھ، جا كردنى بە كاراكتەرى سەرھكى نيشاندانى (حورمەت و ئىحتىرام) بنەمايەكى ژىرىي و دەرپرینی ئاستىكى ھەلچوى زانستىيانەي قولى گەشاوھىيى ھۆش و بىر بوھ.

كاراكتەرىكىش كە ئەوھندە پر بەھا بویتت، ديارە ھەر زوش لە زماندا، ناوى لىنراوھ. بەپىي ئەو زانيارىيانەي كە لەو دەكۆمىتتە نوسراوانەي لە زمانناسى ئىرانيدا لەبەردەستان و تا ئىستا، پشتيان پى سپىراوھ، لە گروپى زمانە ئىرانىيە كۆن و ناوھراست و نوپكاندا، بە وشەكانى: (كەلە) و (سەر) ناوى لىنراوھ. (فاروق عومەر سىدىق ۲۰۱۷: ۲۰۹-۲۶۱).

ئەتەكتىي^(۱) دانەواندەنەوھى سەر، يا بەچۆكداھاتن، يا ھەردوكيان پىكەوھ، يا دەست بەسنگەوھ گرتن، يا بەويقار وەستان چەندەھا واتاي دل و دەرونى نيشاندەر بۆ كەسى، يا كەسانى كە لە پلەو پايدە لەخوى بەرزتر بن، دەگەيەنن، وەك (گوران) بەم شىعرە وینەي كىشاوھ:

ھەركەسىك تازە بىتە ديوھخان

كړنوشى ئەكا بە سەردانەوان (گوران ۱۳۰)

ئەگەر ئەو جولە و نومائشانە، وەربگىرپىنە سەر زمان، ئەوا دەشىت گشتيان، بچنەوھ باوھشى وشەي (پېز)ھوھ.

(پېز) و (پېز) ئەلۆمۆرفى و ئەو وشانەش، كە لەوان سازبون و ئەوانىترىش كە ھاوكارو يارىدەدەرى گەياندى واتاي وشەي (پېزو رىزگرتن)ن، چالاكانە لە زمانى نوسىن و قسەكردنى رۆژانەدا، لەكاردان.

ئوهندهی ئیمه ئاگاداربین، له گه ل ئه و گرنگی و ههستیاری و زیندویی و ئهکتیقدارییهی و شهی (پیز) له گه یاندن و دهربرینی چه مک و واتای ئونوقیرسالی جیهانی (حورمه تگرتنی بهرامبه ر) دا له کوردیدا، ههیه تی تا نوسینی ئه م باسهی ئیمه، نه راسته و راست نه لابه لا، هیچ لیکۆلینه وهیه کی زانستیانهی له سه ر نه کراوه.

ئه م که موکورییه له لیکسیکۆلۆژی کوردیدا، هاندهرمان بو که ئیمه به م باس و لیکۆلینه وهیه که بو یه که مجاره، پوناکی ده بینیت، بچینه ژیر، ئه و باره وه:

ئه م باسه، له پیشوته و (۳) سی به ش و ئه نجام، پیکهاتوه: یه که م به ش: بو [سیمانتیک و جیی (پیز) له گه نجینهی زمانی کوردیدا]، دانراوه.

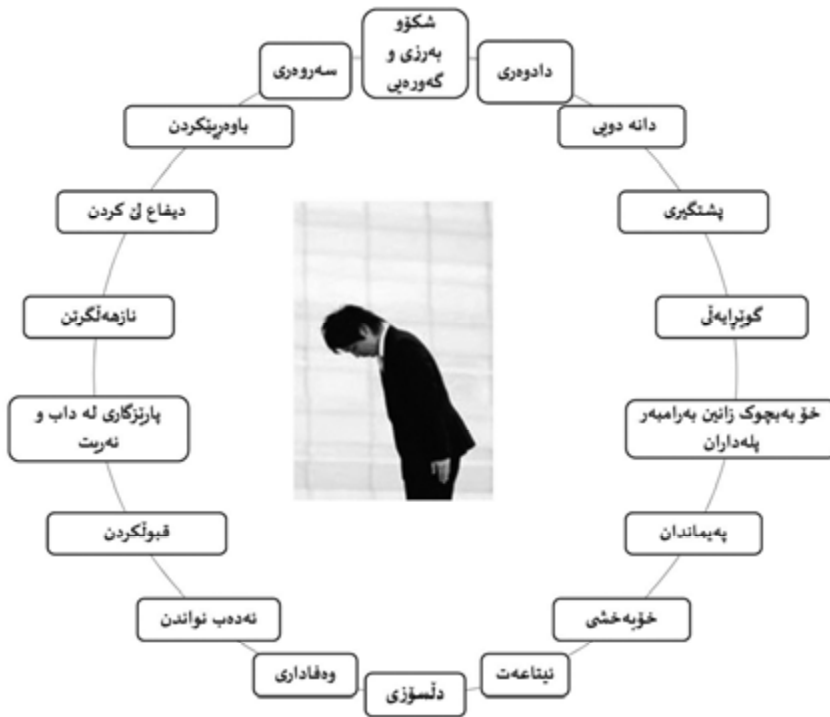
دوهم به ش: بو [ته ته له کردنی مۆرفۆلۆژیانهی سروشتی (پیز)] دیاریکراوه.

سییه م به ش [ئیتمولۆژی و بنج و بیخی (پیز)] ی تیا دا، یه کلایی کراوه ته وه.

يەكەم بەش

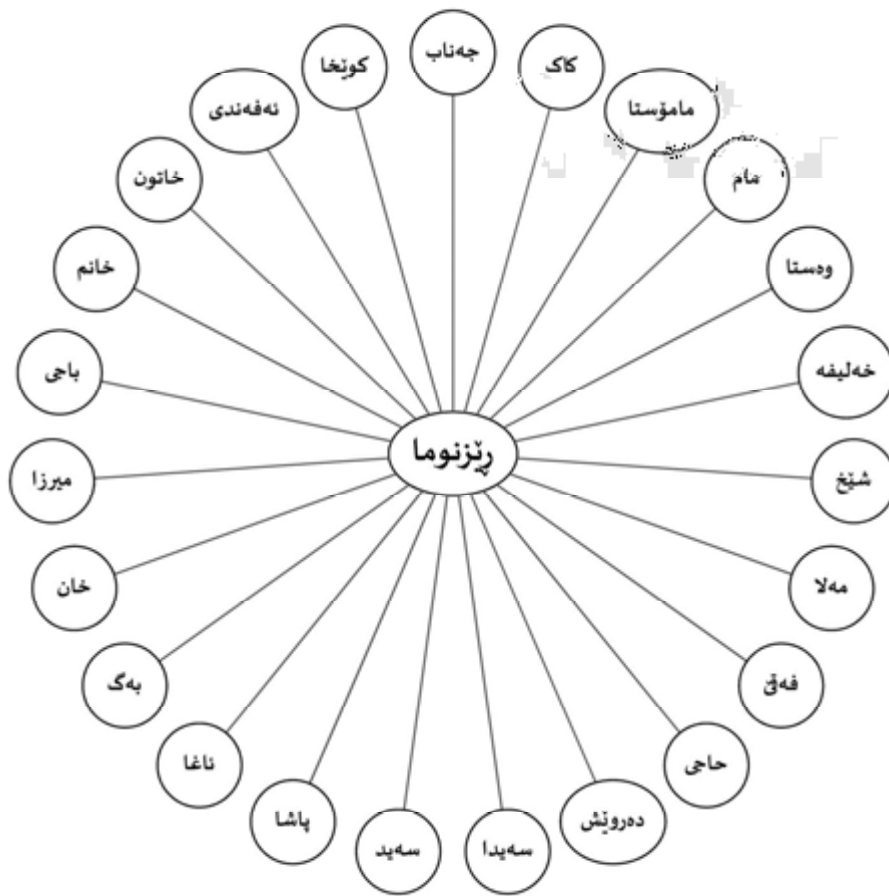
سىمانتىك و جىي وشەي (پېز) لە گەنجىنەي زماندا

بە مەبەستى يەكانگىرىي باسەكە، بەشېك لەو خواست و ئارەزو و مەبەستانەي كە بە ئەدای^(۱) ئەتەكئىتى سەردانەواندن و بەچۆك داھاتنى مرؤف، نومائش دەكرىت و سەرجهمیان لە زماندا لە وشەي ئەبستراكتى (پېز)دا، كۆكراونەتەو بە پەسەندمان زانى بەم وردەكارىيانە، بەئىنەنەو بە ياد:

ئەو واتايانە و هى ترىش، دەچنە هەگبەي نواندى ئەتەكئىتى سەر دانەواندەو دەبن بە هەوئىنى لەيەكگەيشتنى پلە و پایەدارى ئەوانەي لەخوارىيانەو.

(رېز)، چهنډین وشه که له جهوه‌ردا، گه‌یه‌نده‌ری واتای پله و پایه و پیشه‌ی ههمه‌ره‌نگن، فیله، یا کیلگه واتایه‌ک، باوه‌شیان بو ده‌گریته‌وه که ده‌شیت سهنه‌ره‌که‌یان به (رېزنوما) ناوینریت، ده‌خاته پیش، یا پاش ناوی پله و پایه‌داره‌کان و بو په‌راندنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی ده‌یانکات، به پرد. ههنډیک له و شانه، به م دایه‌گرامه، نیشان، ده‌ده‌ین:

له قسه‌کردندا، ئه و وشانه، به‌سه‌ر (۲) پو‌لدا، دابه‌ش ده‌بن و هه‌ریه‌کیکیشیان، چهنډ ورده به‌شیکي لی ده‌بیته‌وه، وه‌ک:

به كه م پۆل:

به پینی پاش و پینشی به کارهینانیان له گه ل ناودا:
أ- له پینش (ناو)هوه: كاك، مامۆستا، جه ناب، مام، مه لا، فه قی، شیخ، كو یخا، ده رویش، وه ستا، خه لیفه وهی تریش، وهك: كاك دلیر، مامۆستا نه ریمان، مه لا قادر، فه قی جه بار.
ب- له پاش (ناو)هوه: ئاغا، به گ، پاشا، خان، خانم و هی تریش، وهك عه بدولا به گی گوران، وه سمان پاشای جاف، حه پسه خانی نه قیب.

دوهم پۆل:

به پینی به کارهینانیان له گه ل جنسی نیرینه و میننه و هه ردوکیاندا
أ- له پال نیرینه دا: كاك، مام، شیخ، ئاغا، به گ و هی تریش، وهك كاك سدیق، مام هه ژار، شیخ له تیف.
ب- بو میننه: خانم، خاتون، باجی و هی تریش، وهك عاديله خانم، سارا خاتون.
پ- له تهك هه ردوکیاندا: مامۆستا، مه لا، حاجی، خان، وهك: مامۆستا سه ركه وت، مامۆستا په روین، حاجی عومه ر، حاجی خه جی، مه لا حه سه ن، مه لا فاتم و هی تریش.⁽³⁾
ده بیته به های جیی و شوینی وشه ی (پۆز) و ئه وانه شی كه له ده ورو فه له کی ئه و ده خولینه وه و ئه و به کارهینانه ئه کتیقانه ی له قسه کردنی رۆژانه ی زۆربه ی ئه ندامانی كۆمه ل به جیاوازی پله و پایه و پیشه و ته مه نیان، به رگویی ده كه ون، ته واو له به رچاو بگیریین.

دووهم بەش

تەتە لە کردنی مۆرفۆلۆژیانەیی سروشتی (پیز)

(پیز) گەیهەندەری واتای (قەدر و حورمەت) و یەکیکە له وشە زیندوھکانی زمان (language) و چست و چالاکەکانی قسە (speech) له دیالیکتی خواری زمانی کوردیدا.

(پیز) وشەییەکی تاکمۆرفیمیە، یەکیک له تاییبەتییە سەرنجراکیشەرەکانی لەو ھەدایە کە ئەم بەجیاواز لە ناوھکانی تری کە تیگۆرییەکی خۆی، ئەو ھەندەیی ئیمە بزانی، سوفیکسی دیاریکردنی ناوی تاک (-ەکە) و ئەلۆمۆرفەکانی و (-ان)ی ناوی کۆش لەتەکید، نابینرین، بەلام (-یک)ی دیارینەکردن و شاردنەوھیی ناوی تاکە، ئەوا بەئاسایی دەچیتە پالی، وەک:

مامۆستا ریزکی تاییبەتی ھەبە.

له سینتاکسدا، سییتی مۆرفیمە بەندەکانی کلیتیکی دیاریکردنی ناویشیان لەگەڵدا، بەکار دەھینرین، وەک: ریزم، ریزت، ریزی، ریزمان، ریزتان، ریزیان. بۆ نمونە:

ئیمە ریزمان ھەبە بۆتان.

لەبەرھەمداریدا، چەندین وشە بە بەشداری (پیز) سازینراون: ریزگرتن، ریزلیگرتن، ریزلینان، ریزە، بی ریزی، بەرپیز، ریزدار..... ھی تریش.

پییوستە، بوتریت کە وشەیی (ریزە) لە:

ریز + (-ەک) کپیکھاتو، بەلام دوای ئیکانۆمی فۆنیمی /ک/، پەرینراو و بوە بە (ریزە).

(ریزە) لە نیمچە دیالیکتی سلیمانی بەواتای میتافۆری بەکار دەھینریت، دەبیت بە سینۆنیم بۆ (مستوی)ی عەرەبی و (/eve/)ی ئینگلیزی، بۆ نمونە لەم شیعردا، بە میتافۆر بەکارھاتو:

خەیاڵ بی و بۆری و زۆری، باخام بی

خەیاڵباز ئەبی دايم ناکام بی

بایدایه‌وه سه‌ر خه‌یالی هه‌نگوین

خۆی برده پیزه‌ی خاوه‌ندی نگین (پیره‌میرد ۴۸۹)

هه‌روه‌ها: (کچم له پیزه‌ی کورپی ئەو دایه‌ی). (هه‌ژار ۱۳۸۴: ۳۶۶)

(پیز) به واتای (قه‌در و حورمه‌ت)، جاران، وه‌ک ئیستا، ئەوه‌نده به گرو فو نه‌بوه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه که نه‌چوه‌ته، قالبی (ئیدیوم) و (په‌ند)ه‌وه.

هاتنه‌کایه‌ی ئەلۆمۆرفی (پیز)

زانراوه که (مۆرفیم) دانه‌یه‌کی واتاداری ئەبستراکتی زمانه، که به قسه‌ کۆنکریتکرا، پیی ده‌وتریت (مۆرف). به گشتی هه‌مو مؤرفیمیک، به‌خستنه‌گه‌ری له‌قسه‌دا، ده‌بیته به خاوه‌نی ته‌نیا یه‌ک (مۆرف)، به‌لام له هه‌ندی حاله‌دا بۆی هه‌یه به‌هۆی کاریگه‌ری فاکته‌ری گۆرانی فۆنه‌تیکی و مؤرفۆلۆژی و میژویی له مؤرفیک، زیاتریشی هه‌بیته.

(پیز) له ئەنجامی گۆرانی فۆنه‌تیکی ده‌نگی $i/a < e/a$ ، ئەلۆمۆرفی (پیز)ی لی بوه‌ته‌وه، واته، مؤرفی (پیز) و مؤرفی (پیز)، دانه‌ی به کۆنکریتکراوی (پیز)ی ئەبستراکتن.

په‌یدابونی له مؤرفیک زیاتر له‌قسه‌دا، ده‌توانریت به له‌دایکبونی منالی (دوانه) له مرۆفدا، بشوبه‌ینریت. له دوانه‌دا، هه‌مو سیفاتیکی بایۆلۆژیان، وه‌ک یه‌که و به مو جیاوازیان، نییه. ئەلۆمۆرفی دوانه‌ش له‌قسه‌دا، ده‌شی هه‌ر ئەو حسابیه‌ی بۆ بکریت، چونکه له‌مانیشدا، گشت سیفاتیکی سه‌ره‌کی و گرنگییان که رایه‌له‌ی واتایی له سه‌رو هه‌مویانه‌وه‌یه، هه‌ریه‌که‌و ناچرین له‌یه‌کتري که له‌یه‌کیش ترازان و به‌ره‌و ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی رۆشتن، ئەو په‌یوه‌ندییه بایۆلۆژییه‌یان، هه‌ر ده‌میته‌ت.

مرۆفی دوانه، دو که‌سی خاوه‌ن ئیراده و که‌سیتی سه‌ربه‌خۆیان لی دهرده‌چیت و له ره‌وتی ژیانیشیاندا، به ئاراسته‌ی جیاوازا، ده‌رۆن.

ئه‌لۆمۆرفه‌کانیش، هه‌ر ئه‌م پێگایه‌، ده‌گرن و له‌ کوتاییدا،
هه‌ریه‌که‌یان ده‌بیت به‌ دانه‌یه‌کی ئه‌بستراکتی و له‌ میشکی ئاده‌میزادا،
ده‌پاریزیت.

هاتنه‌ ئارای ئه‌لۆمۆرفی (پیز) و دواتر، بونی به‌ مۆرفیمی (پیز)،
ده‌بیت هه‌ر به‌چاوی، دوانه‌ له‌گه‌ل (پیز)دا، سه‌یربکری.

بۆ پاستی و دروستی ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه‌مان، با له‌ فه‌ره‌نگی خال
وردبینه‌وه‌، بزانی، چی ده‌رباره‌یان، نوسراوه‌:

(پیز) ریی (ز)، واته‌ (زازا- نوسه‌ر)

ورده‌ به‌رد (د)، واته‌ (ئه‌رده‌لان) - نوسه‌ر.

حورمه‌ت

(رییز) چه‌ن شتیکه‌ به‌ قه‌تاره‌ که‌ پالیان دابیته‌ یه‌ک.

حورمه‌ت و پایه‌ی مه‌ردوم.

(رییزبوون) پالدانی چه‌ن شتیکه‌ به‌یه‌که‌وه‌ به‌پێکی.

(رییزپیه‌گرتن) به‌ریزه‌هاتن به‌سه‌ر چه‌ن شتیکه‌ به‌بی بوواردنیان.

(رییزکردن) دانانی چه‌ند شتیکه‌ له‌ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه‌ به‌ رییز.

(رییزکین) رییزین.

(رییزلیگرتن) رییزپیه‌گرتن. حورمه‌ت گرتنی یه‌کیک.

(پییزلینان) حورمه‌ت گرتن.

(رییزین) یاری سی رییزکین، یانو رییزکین کردن. (شیخ محهمه‌دی خال

١٩٨٨: ٢٠٤، ٢٠٨)

به‌م نوسینه‌ی خال، ده‌گه‌ینه‌، ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که‌ بلین:

١- خال، یه‌ک جار، واتای (پیز) و سی جار، واتای (ریزی)

به‌جیا، لیکداوه‌ته‌وه‌.

٢- وا دیاره‌، له‌و پۆژانه‌دا، بۆ گه‌یانندی واتای (حورمه‌ت)، (پیز)

له‌بره‌وتردا بوه‌، وه‌ک له‌ (پیز).

٣- جگه‌ له‌ گه‌یانندی واتای (حورمه‌ت) وشه‌ی (پیز) مانای (چونه‌

پال یه‌کی شت و مه‌ک)یان له‌ سه‌فیکدا، به‌خشیوه‌.

- ۴- (پېز) بە واتای (پالدانى شت و مەك بەیەكەو) بەكارنەهاتو.ه.
۵- بەكارنەهینانى (پېز) و (پېز) بە واتای (حورمەت و حورمەتگرتن) لەیەك كاتدا، نیشانەى ئەلۆمۆرفیى ھەردوکیانن.
۶- لێرەو، ھەست بەرپچكەگرتنى جیاوازی دوانەى (پېز) و (پېز) دەكریت. لە تەنیا گەیاندى واتای (قەدر و حورمەت)، (پېز) دەكریت. لە تەنیا گەیاندى واتای (قەدر و حورمەت)، (پېز) خووى یەكلاىی كردووتەو و سەربەخۆ بو. بەلام جارى (پېز)، ھەردو واتاكەى ھەر لە ئامیزدايە.

بۆ بەدەستەینانى زانین و زانیاریى زیاتر، دەربارەى چۆنیىتى رەوتى ژيانى (پېز) و (پېز)، دەچینە كوردستانى ئێران.

(ھەژار) بەم شیوہیە لە ھەردوکیان، دواو:

پېز: ۱- قەدر و حورمەت ۲- بەتەنیشت یەكەو، سەف.

پېز: ۱- سەف، بەپەنایەكەو ۲- وردیلە بچكەلە.

پېزانە: بەخشش لە بەرانبەرى كاری چاكدا، یاداشت.

پېزپێوگرتن: یەك یەك بە ھەموان راگەیشتن.

پېزپێوگرتن: پېزپێوگرتن.

پېزك: پېو شوین و قانون ۲- پېزە خەتى ورد

پېزکردن: لە تەنیشت یەكەو دانان

پېزکردن: پېزکردن

پېزكین: رسكین

پېزگرتن: قەدرگرتن

پېزگرتن: پېزگرتن

پېز لى گرتن: پېز لى گرتن

پېز لى نان: پېز لى گرتن.

پېزە: ۱- كەمۆكە، پېچەك، ھندكەك ۲- لەبەرانبەرى لەپایەدا:

كچم لە پېزەى كورپى ئەو دايە. (ھەژار ۱۳۸۴: ۳۶۶)

وادیارە لە کوردستانی ئێران، (پیز) و (پیز)، ھەر وەک (۲) دو ئەلۆمۆرپ ھەلسووکەوتیان کردووە، جاری پێگای جیاپونەوھیان، نەگرتووەتەبەر.

لە دیالیکتی سەرودا، وشەیی (پیز) بە واتای (قەدر و حورمەت) بەکارنەھاتووە، بەلکو واتای (پیز، نيزام، سەف، زنجیرە)ی بەخشێوھ. بۆ نمونە: (پیزا چیا rezačiya) واتە (پیزە چیا)، پیزکرن، پیزبون، پیزگە [ە]، پیزگی [ە]، واتە، (پیز)، پیزەرەش: (پیزیک ئالەتی تووچەقاندن، پیزقەگەر: (نیشانەیی [-]ی گەرانەوھ بۆ سەری دێر لە نووسیندا. (باکایف ۱۹۵۷: ۳۱۱)

دیسان، لەم دیالیکتەدا، بەم شیوھییەش، تەماشای (پیز)، کراوھ و نمونەیی بۆ ھینراوھتەوھ:

پیز: نيزام، سەف، خەت

کەتینی پیز، کرن پیز، پیزبون، پیز لئ گرتن (بەدەورا ھاتن). (پیز) و (پیز) بە گەییەندەری یەک واتا، دانراون، بەلام نمونە بۆ (پیز)، نەھینراوھتەوھ. (کوردویف ۱۹۶۰: ۶۴، ۶۴).

کۆتایی ئەم بەشە، بەو راستییە دەھینین، کە:

آ- لە خوارودا، لەسەرەتادا، (پیز) و (پیز) بە واتای (قانونبەندی) بەکارھاتون.

ب- لە نیمچە دیالیکتی سلیمانی و زمانی نوسین و قسەکردنیشدا، بەرەبەرە (پیز) لەگەڵ ئەوھدا کە ئەلۆمۆرپی (پیز)ە و رایەلەیی واتایی قانونبەندی تائیسنا، ھەردوکیانی پیکەوھ بەستووھتەوھ، بەلام (پیز) بوھ بە مۆرفیمیکی ئازاد و سەرەخۆ، (تەنیا) بە واتای (قەدر و حورمەت) بەکاردیت.

پ- لە دیالیکتی سەرودا، (پیز) و (پیز) ئەلۆمۆرپی یەکتر بون و گەییەندەری (واتای قانونبەندی) بون و تائیسناش، ھەر بەو شیوھییە ماونەتەوھ. بەپیی ئەو دەکۆمیتتانی لەبەردەستماندان، وشەیی (پیز) لە گەیانندی ئەو واتایەدا، ئەکتیقتەر بوھ، بەلام ھیچیان، گەییەندەری واتای (قەدر و حورمەت)، نەبون.

سێیهەم بەش

ئیتەمۆلۆژى و بنج و بیخی (پېز)

(پېز)، ئەمپۆ، یەكێكه له وشە چست وچالاكهكانى زمانى نوسین و قسە له دیالێكتى خوارودا. بەم فۆرم و مانایەى كه دەبێهەخشیت له هیچ زمانىكى هاوگروپى خۆى و خێزانى زمانە هندو ئەوروپاییهكانشدا، توشمان بە توشییەوه، نەبوه.

بە مەبەستى رینگا ئاسانکردن بۆ لابردنى تەمومژو غوبار لەسەر جەوهەرى بیخی (زێر)، بەباشمان زانى سەرەتا لەخستنه‌روى هەندى تاییه‌تیتى زمانناسى ئەلۆمۆرفه‌كه‌ى كه (رېز)ه، دەست پێكەین.

وهك زانیمان، له سەرەتاوه و تا ماوه‌یه‌كى دورو درێژ به واتای (قانونبەندى و قەدر و حورمەت) پێكه‌وه له خوارودا بەكارهێنراون، بەلام وهك ئەمپۆ، ئەوه‌نده ئەكتیف نەبون بەتاییه‌تى له نوسیندا، بەلكو دەتوانین بڵیین له‌و بەره‌مانه‌ى له‌بەرده‌ستدان تا سەرەتای نیوه‌ى دوهمى سەده‌ى بیسته‌میش، بەده‌گمەن چاومان به وشەى (پېز)، ده‌كه‌وین. بۆ نمونه، له‌وانه‌دا كه بەرێزبەندى میژویى، ده‌یانخه‌ینه‌پرو، زۆر به‌كه‌مى و تاك و ته‌را، (رېز)یان، تیا‌دا، ده‌بیینیت، وه‌ك:

وه‌ره سه‌یرى خیابان و به‌یاضى ده‌فته‌رى نالى

كه صف صف، مه‌صره‌عى به‌رجه‌سته، رېزى سه‌روى مه‌وزنه^(٤)

(نالى ٥٢٣)

به زوبانى كه‌چ و خه‌تى خواری

به جهریده و كتیبى خه‌لوارى

چوونه رېزى موعه‌زه‌ماتى میله‌ل

وه‌فته‌ خۆیان حیساب بکه‌ن به‌دوو‌هل (حاجى قادری کۆبى ٢٤٠)

له‌سه‌ر خۆ چونه، شه‌یدا‌بونه، قۆرپێوانه، سوتانه

هه‌تا مردن، مه‌حببه‌ت ئیشى زۆره رېزى له‌ ده‌گرم^(٥) (مه‌حوى ٢١٩)

ههریه که ده دوانزه چهفته و مشکی و جامانهی رهنگاو رهنگیان
تیک ئالاندوو بهسه ریانهوه بهستوو و ههریه که بهقهدهر بهرداشی،
چار ریز و پینج ریز فیشهکیان له خویان دابوو. (لهخهوما ۴۵)

ههرچی میوهییک ناوی بیستبوو

ناشتبووی بهریز ریکی خستبوو (پیره میرد ۱۲۹)

چاوه کهم ریزهی دانی توی بینی

فرمیسم رشتهی مرواری هونی (پیره میرد ۲۷۵)

بهلام من چاوم گپرا خوارو ژوور

له ریزه داری چوالهی تارا سوور (گوران ۱۷۷)

بو لای توئه پروانم، قژ زهردی نازدار

ئه بینم دوچاوی ناو ریزی برژانگ (گوران ۲۰۷)

لهو بهره مانه دا، (ریز) ته نیا به واتای (قانونبهندی چونه پال
یه کتری شتومه ک به نيزام)، خراوه ته کار، لهوه ده چیت له گه یاندنی
(قهدر و حورمهت) دا، لیکه وتبیت. جگه له مه، (ریز) مان تیا دا نه هاتوته
به رچاو.

له فهره نگی گشتی زماندا، (ریز) خاوه نی به ره میکی که مه، له وانه:
ریز کردن، ریزبون، ریزگرتن، ریزبهستن، سیریزکین، نورزکین، به لام
له قسه کردندا، یه کیکه له وشه ئه کتیقه کان.

دینه موی گه شینه ری (ریز)

زمان که له پال خاک و ئیکونومی و لایه نی پوچی و گیانی
هاوبه شدا له یه کتیقه کی پته و دایه، بنیاتنهر و روکن و پایه ی ئه ساسی
راگرتوی نه ته وهیه.

ژيان و پيويستىيەكانى قەتيسماونين، ئەو پەيوەندىيە ھەمەجۆرانەي كە عەقل و ھۆشى ئەندامانى كۆمەليان پىكەو ھە گرى داوھ و چەشنى بيرو بىركردنەوھ و بۆچونىيەكانى يەكانگىركردوھ، راوھستاونين و ھەميشە لە جم و جۆلدان، ئلېمىنتە پىكھىنەرهكانى پاىھ سەرەككەيەكانى نەتەوھش، بەردەوام بەھۆي فاكتەرو روداوي سروسشتىي و ناسروسشتىي كە بەرھو روي كۆمەل دەبنەوھ لە گۆراندان.

نەتەوھ لە پىتاوي نەشونماکردن و بەردەوامى خوئى، بايەخ بەو بيروباوھر و داھىنەنە دەدات كە وزە و گرو فويەكى نوئى بە پەيوەندىيەكانى ناو كۆمەل ببەخشن و زياتر بتوانىت، بەرامبەر ئەو كۆسپ و تەگەرە و نشوستىي و نەھامەتيانەي كە بەرھو روي دەبنەوھ، خۆراگرييت.

زەمان و شوين، دايمە دەورى بنەپەتيي و كاريگەرييان لە ھىنانە كايەي تازەگەرى لە ھۆش و بيرو مېشكى مرۆفدا، بىنيوھ. ئادەمىزاد وا خەلق بوھ كە بە جۆش و خرۆشەوھ بەرھو روي ھەمو تازەگەرييەكى فيكرىي سوبەش بە رەوتى بەرھو پيش چوني ژيانى، دەبىتەوھ و باوھشيان بۆ دەگريتەوھ.

بەدرىژايى مېژو، نەتەوھ لە تاوتويکردن و گەلالەکردنى بيرى تازە و تۆوکردن و رواندن و چەكەرە دەرکردن و ئاودانىيان و ھىنانە دنيايان، دەستەوستان نەبوھ، بەلكو بە پىچەوانەوھ، بزوينەرو ھاندەر و رىگا خۆشكەرى ھاتنە ئاراي چەندەھا ئلېمىنتى بەھىزكەر و پشتگىركەرى پاىھ سەرەككەيەكانى بوھ و لە فيلدە واتايەكدا، كە خوئى بوھ بە سەنتەريان كردونى بە ئەندام و، ھەريەكەيان بەپيئى ھەلگرتنى ئەو واتايەي كە لەو چەمكدا، ھەيەتى و بەگويزەي ئەو دەورو كاريگەرييەي كە تواناي بەسەريدا، دەشكىت و لەبارىدايە، (پارىژگارى) لەبونى نەتەوھ دەكەن، لەبەرئەوھ بەلامانەوھ، وا باشە كە ئەو فيلدە بە (نەتەوھپارىژى) ناوبنريت.

لە راستیدا، سروشت و سنوری کارکردنی ئەندام فیڵدەکان، وەک، یەک نین، ھەر یەکەیان بەگوێرە قەوارە پێویستی و کاریگەری لەو ئەرکە دەکەوێتە ئەستۆی لە بەکارھێناندا، یا ئەکتیف و چالاک، یا پاسیف و سست، دەبێت، جگە لەمە بیگومان، ئەندام بون لە کیلگە واتایدا، چەسپاو و نەگۆر، نییە بەلکو بون و نەبون و پوکانەو و مان و نەمانیان، بە پێویستی رۆژانەیی کۆمەڵەو، بەستراونەتەو. بەمەبەستی بەرچاوپرونی زیاتر لە کیلگە واتایی (نەتەوہ پاریزی) لە زمانی کوردیدا، بەم دایەگرامە، بەشینک لە ئەندامەکانی، دەخەینە، پو:

بوژاندنه‌وه و نه‌شونماکردنی فیله واتای (نه‌ته‌وه‌پاریزی) که به نمونه هیناومانه‌ته‌وه، کهم، یا زۆر، جولّه ده‌خاته ئه‌وانیتريشه‌وه، دیاره ئه‌مه‌ش، په‌یوه‌ندی به سروشتی زمان خو‌یه‌وه هه‌یه که هه‌میشه به یه‌کیته ئنسترومینت و قانونه ناوخو‌یه‌کانیه‌وه، کارده‌کات.

ئهم فیله، پر ئه‌ندامه ئه‌بستراکتیه هه‌ستیار و کاریگه‌ره و ئه‌و وشانه‌ش که داکه‌وته‌ی ئه‌وانن و ئه‌وانه‌ش که به‌دوای ئه‌ماندا، دین، تیکرایان، هیز و پیز و توانا ده‌سه‌لاتی زمان له سازکردنی که‌ره‌سه‌ی زمانیی بو‌ده‌ربینی ئه‌و خواست و مه‌به‌ستانه‌ی که له‌و سه‌رده‌م و رۆژه‌دا، کۆمه‌ل پئویستی پئیانه. ده‌ستکراوه‌تر و فراوانتر ده‌کات. ئه‌مه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تره‌وه، ئه‌م به‌ده‌نگه‌اته‌وه‌ی زمان بو‌ کۆمه‌ل، سو‌دی بو‌ خو‌شی تیا‌دایه، چونکه ئه‌میشه، جو‌شو‌خرو‌شی تازه‌ی تی ده‌که‌ویته‌وه و ده‌چیته، قوناغی خو‌به‌مۆدیرن کردن و نویونه‌وه و به‌خو‌داچونه‌وه، واته ئه‌و چه‌مک و واتایانه‌ی که له‌ می‌شکا گه‌لاله‌ ده‌بون و له‌ فیله واتایه‌کدا، یه‌کیان ده‌گرت، ئه‌گه‌ر به‌که‌ره‌سه‌کانی زمان، ده‌رنه‌برانه‌یه، هه‌ر له‌ شوینی خو‌یان ده‌پوکانه‌وه و چاویان به‌دنیا نه‌ده‌که‌وت.

روداوی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی سروشتیی و ناسروشتیی و ده‌ستکرد که کاره‌ساتی گه‌وره و ترسناک و زیانبه‌خش که کوشت و کوشتار و گرانی و برسیتی و نه‌خو‌شییان به‌دوای خو‌یاندا، هینابیت، ما‌که‌کانیان ته‌نیا به‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراو و له‌ میله‌تیکدا، په‌نگی نه‌خواردوته‌وه، به‌لکو هه‌ر زو به‌ناو میله‌تانی دورو نزیکدا، ته‌نیوه‌ته‌وه به‌تایبه‌تی ئه‌و ما‌کانه‌ی که وه‌ک باهۆزو گه‌رده‌لول بیروباوه‌ریشیان گیتژداوه و به‌ناو ئه‌و میله‌تانه‌دا بلاویان کردونه‌ته‌وه که له‌ دیرزه‌مانه‌وه تامه‌زرۆی به‌دیبه‌نانی چه‌نده‌ها ئاوات و ئامانجی له‌ بابته‌ی ئازادی و سه‌ربه‌خو‌یی و مافه‌روه‌ری و گه‌لی خواست و ویستی ئه‌وتۆ که خه‌ویان پئوه ده‌دی. میله‌تی کوردیش، دیاره له‌وانه بو‌ه که ولاتی لی زه‌وت کراوه و به‌ ماکی جه‌نگی یه‌که‌م و دوهمی جیهانی خا‌که‌که‌شی لی داگیرکراوه و

دابەشەئە کراوھ، بەلام لەگەڵ ئەمەشدا، ئەو دو ڕوداوھ جیھانییە کارەستبارە، بون بە ھەوینی سەرھەلانی چەندین جۆنیش و جۆلانەوھەئە سیاسی و ئابوری و ڕۆشنییری و کۆمەلایەتی کە لە زۆر سەرھوھ گۆژمی بەھیزیان بە قۆستەوھەئە ھەلی بەدەستھێنانی ئازادی و سەرەخۆیی کورد و بەتایبەتی لە کوردستانی خوارودا، داوھ.

دامەزراندنی چەندین پارت و ڕیکخراوی سیاسی و ڕۆشنییری و کۆمەلایەتی و دەرچونی ژمارەئەکی زۆر لە ڕۆژنامە و گۆڤار و جۆلانەوھەئە ھونەری جۆراوجۆر لەوانەش گرنگتر، دامەزراندنی حکومەتی سلیمانی و کۆماری کوردستان لە مھاباد و بەرپابونی ڕاپەرین و شۆرەکان بەتایبەتی شۆرەئە مەزنی ئەیلول، ئەمانە بەروبوومی ماکی ئەو دو جەنگە بەناوبانگەن.

یەکیک لە ئەندام فیڵدەکانی (نەتەوھە پارێزی) کە زۆرتەئە پڕیشکی چریسکەداریی ئەو جۆلانەئە بەرکەوتوھ، (زمان پاراوی)یە کە بۆ گەیانندی پەيامی ئەو بیروباوھەرە نوێیانە و بەواقیع کردنیان، بوھ بە ئەوزاری سەرەکی ئەو پەيامە.

لە ئاکامەکانی ئەو ئالوگۆرییە فیکرییە کە فەرھەنگی زمانە پئی بوژاوھتەوھ و پئی گەشاوھتەوھ، برەودان بوھ بە ھێنانە کایەئە وشەئە تازە و کزکردنی بەکارھێنانی ھەندیکی ترو دورکەوتنەوھ لێیان، گوایە، ئەوانە وشەئە بیگانەن! بئ ئەوھەئە پشەت بە بنەمایەکی زانستی و حساب بۆ زمانناسی بکەن کە ئەم جۆرە بیرکردنەوانەئەئە تیادا، جینابیتەوھ، ھەر وشەئەئە، کە ھاتە سەر زاری خەلکی و بەکارھات، دەبیت بە مولکی ئەو زمانە و ھیچ زمانیکیش لەو وشانە کە ھاتونەتە ناوی بئ بەری، نییە.

(پۆز) خۆی تەنیا بۆ بەخشینی واتای (قەدر و حورمەت) ساغ کردوھتەوھ و لە ئەلۆمۆرفەکەئە کە (پۆز)ھ، جیابوھتەوھ. بە تەوژمی (زمان پاراوی) لەوھ دەچیت لە سەدەئە بیستەمەوھ، زیاتریش لە دوھم نیوھەئە سەدەئەئە، سەرھەتا (پۆز)، وەک سینۆنیمی (احترام) لە زمانە

نوسیندا، خراووتهكار، دوای ئەوھى كه خۆى گرتوھ، بوھ به بناغه بۆ سازاندنى وشەى نوئى، كه یه كىكیان، وشەى (به پۆز) ه. به پۆز له: (به- + پۆز) $(\sqrt{fez} + ba-)$ پىكهینراوه. له فەرھهنگدا، (به پۆز) كه وتووته بهر بهرھهكانى دژى وشەى (محترم) ى عەرھبى و له خهباتى بهرھهنگار بونه وھیدا، سر و گۆشه گىرى كردوھ و به سه رىدا، زال بوھ.

فاكتھره بنه پھهتیبھهكانى سه ركه وتنى (به پۆز) به سه ر (محترم) دا، بايخ پیدانى بوھ له زمانى نوسیندا به گشتى و له پۆزنامه و گۆقارو چاپه مه نى به كان و هۆیه كانى راگه یاندنى وهك: رادیۆ و تهله فزیۆندا به تاییه تی.

(به پۆز) له بهرھه مى شاعیران و ئەدیبان و نوسه رانى ئەو سه رده مه دا، به ئاسانى جیى خۆى له زماندا كرده ته وه، واته وهك، هه مو وشه یه كى تازه پىگه یشتو، یه كسه ر، ئەكتیف نابیت، به لكو ماوه ی ده ویت، تا ره ونه ق، په یدا ده كات، ئەنجا خۆى ده نوینیت. ئەمه ش، نمونه ی به كارھینراویه تی له ئەده دا:

سه لام له گو یگرى به پۆز هونه ر په روه رى بهرنامه ی تا پۆ

(سواره ی ئیلخانى زاده 63)

به تىكو شانم، وانه ی پۆزانه

ئاماده ی ئەكه م، بۆ قوتابخانه

تا لای مامۆستا به پۆزه كانم

ئوه وى خویندوو مه، هه موو ی بزانه (ع.ع. شه ونم 167)

پاشايه كى وهك تۆى به پۆز

خاوه نى ده سته لات و هیز (ع.ع. شه ونم 247)

دهر كه وتنى بیخی (پۆز)

پیشتر وتمان، وشەى (پۆز)، به م فۆرم و واتایه، ته نیا له زمانى كوردی و به تاییه تی له دیالیکتی خوارودا، له كاردایه و له هیچ زمانى كى

گروپی هندو ئیرانی، یا خیزانی زمانه هندو ئه‌وروپاییه‌کانی تردا، به‌رچاو نه‌که‌وتوه، له‌به‌رئه‌وه‌و بۆ‌گه‌ران به‌دوای ره‌گ و ریشه و کنه‌کردن و گه‌یشتن به‌بیخه‌که‌ی، پیوسته‌بپه‌رینه‌وه‌و بۆ‌ناو ئه‌و زمانانه‌ی که له‌میژودا له‌گه‌ل کوردیدا له‌کۆنتاکتا بون و سه‌ر به‌خیزانی غه‌یره‌ز هندو ئه‌وروپایی بون.

له‌سه‌رده‌می کۆندا له‌پۆژه‌لاتی نزیک و ناوه‌پراست و دیاره‌به‌ کوردستانیشه‌وه، تا سه‌ره‌تای یه‌که‌م هه‌زاره‌ی پیش زاین، ناوی چه‌ندین خیل و نه‌ته‌وه‌ی جیاوازی، وه‌ک: ئیلامی، گۆتی، لۆلۆبی، کاسی، کاسپی، مان‌ی ده‌بینرین که زمانی قسه‌کردنی هیچیان، ئیرانی زمان یا هندو ئه‌وروپایی نه‌بون و له‌دیزه‌مانه‌وه‌ له‌م ناوچه‌مانه‌دا، ژیاون، واته‌ دانیشتوانی بومی (ئه‌سلی) ئه‌م شوینانه، بون.

له‌م پوه‌وه (ئارانسی) نوسیویه‌تی:

له‌سه‌رچاوه‌کانی زمانه‌کۆنه‌کانی پۆژه‌لاتی نزیکه‌وه، زانراوه‌که له‌(۲-۳) سینییه‌م و دوهم هه‌زاره‌ی پیش زاین، له‌و ناوچه‌مانه، له‌مه‌ساحه‌ی ئیرانی ئیستادا، خیل و نه‌ته‌وه‌ی وایان، تیا‌دا ژیاوه‌که‌به‌ چه‌شنه‌زمانیک دواون نه‌ئیرانی زمان و نه‌هندو ئه‌وروپایی بون، وه‌ک: ئیلامییه‌کان (له‌دۆلی کارون و که‌رخه‌و ویلایه‌تی خوزستان، کاسییه‌کان (به‌بابلی کاشو) و لولوبیه‌کان له‌چیاکانی پۆژئاوای ئیران، کاسپییه‌کان و مانیه‌کان له‌خواروی پۆژئاوای ده‌ریای خه‌زه‌ر. به‌پیی سه‌رچاوه‌ته‌نیا له‌سه‌ره‌تای یه‌که‌م هه‌زاره‌ی پیش زاینه‌وه‌نیشانه‌ی ده‌رکه‌وتنی ئیلمینتی نه‌ته‌وه‌یی ئیرانیی زمانه‌کان و دزه‌کردنیان بۆ ناوچه‌شاخاوییه‌کانی پۆژئاوای ئیران سه‌لمینراوه. (ئارانسی ئی. م. ۱۹۶۳:

(۳۴-۳۳)

ئارانسی له‌سه‌رچاوه‌ی تریشیدا، دیسان نوسیویه‌تی: له‌سه‌ره‌تای یه‌که‌م هه‌زاره‌ی پیش زاین جم و جۆلی گروپه‌گه‌وره‌کانی قه‌بیله‌ئیرانی زمانه‌کان، له‌ناوچه‌کانی پۆژئاوا و خواروی پۆژئاوای ئاسیای ناوه‌پراست و به‌شی ناوچه‌شاخاوییه‌کانی پۆژئاوای ئیران، بینراون. له‌نیوان هه‌ردو پوبار و به‌شی پۆژئاوای به‌رزاییه‌کانی ئیران که

(دراوسىي ئەوانە) لە زەمانى كۆندا، قەبىلە و قەومى و ايان، تىادا نىشتەجى بوبو كە زمانەكانيان، ھندو ئەوروپايى نەبون. جۆرە خىل و قەومىك، دۆلە بەپىت و بەرەكەتەكانى دىجلە و فوراتيان داگیركردبو كە پىشتەر، بە زمانە سامىيەكانى، (ئاشورى، بابلى و ھى تىرىش)، دەدوان. لە خواروى رۆژئاوا و دۆلەكانى كارون و كەرخە (خوزستانى ئىستا)، زمانى يەككە لە كۆنترىن دەولەتى ئاسىي پىشىن، واتە (عیلام) كە پايتەختەكەيان، (شوش) بو لە برەودا، بوە. ئاسارەكانى ئەو زمانە بەستراونەتەو بە سىيەم ھەزارەى پىش زاین كە لە ھەندى شوینی سەنتەرى ئىران و پارس، دۆزراونەتەو.

قەبىلە كۆنشىنەكانى (كاسى و لۆبى)، لە كۆیستانەكانى رۆژئاواى ئىران، دەژيان كە بە زمانى حیاواز دەدوان لە عیلامیەو، نزیك بون.

لە خواروى رۆژئاواى دەریای خەزەر (كاسى)، خیلەكانى (كاسى) و (مانى) كە لای نوسەرە گریكە كۆنەكان، ناسراوبون، دەژيان، بەلام ھىچ ئاسارىكى^(٦) و ايان لى بەجى نەماو كە لە رىگەى ئەوانەو، بتوانرىت، درك بە زمانەكانيان بكرىت^(٧). (آرانسكى اى. م. ١٣٧٩: ٧٥)

كوردستان لەبەر ھەلكەوتنى گىوگرافىيائى خاكەكەى و دەشتى بەپىت و ئاووھەوای چوار فەسلئى، ھىچ كاتىك بى دانىشتوان، نەبوە و ھەمىشە لەگەل مىلەتانى دەردراوسىي كە جار، ھەبوە زمانەكانيان لە گروپى زمانە ئىرانىيە ھاوگروپەكانى خوشى نەبوە لە كۆنتاكتدا، بوە، بۆ نمونە لەگەل (سۆمەرى و ئەكەدى)یەكاندا.

دەربارەى دەست پىكردنى دەورانى حوكمراڤىيان لەم ناوچەيەدا، راي جىاواز، ھەيە. بەلای ھەندىكەوە لە (٣٨٠٠ - ٣٧٠٠)ى پىش زاینەوھەيە، ھەندىكى تر (٣٠٠٠) پىش زاینى بۆ دادەنن كە ئەمەيان بە پەسەندتر، دانراو.

لەناو خىزانى سامى و حامىيەكاندا، سامىيەكان كۆنترىن دراوسىي ئىرانزمانىيەكان بون و بە بەردەوام لەگەلئاندا، لە كۆنتاكت و پەيوەندیدا،

بون. ئاکامی ئەو تیکه‌ل بونه‌شیان، به‌کار تیکردن بۆسه‌ر یه‌کتیری شکاوه‌ته‌وه.

(ئه‌که‌دی)، کۆنترین زمانی سامییه که له (بابلی - ئاشوری) پیک، هاتبو، ئەو ئاساران‌ه‌ی که له‌دوای خۆی به‌جیی هیشتوه، هی (٢٨٠٠) سال پیش زاینه.

ئەم زمانه که به دیالیکتی رۆژه‌لاتیی لقی سامیی، داده‌نریت، کاتیک بوه به (ئاشور و بابلی)، ناوبراوه، زمانی ئەو قه‌ومه سامییه بوه که ده‌ستی به‌سه‌ر خاکی سۆمه‌رییه‌کانی نیوان روبراری دیجله و فورأتدا، گرتبو و له‌گه‌لیاندا، شارستانیه‌ت و زانست و زانیارییان، ئالوگۆر کردوه. (پرویز ناتل خانلری ١٣٩٢: ١٤٤)

ئەو خیل و قه‌وم و میله‌ت و نه‌ته‌وانه‌ی که له ئاکامی روداو و کاره‌ساتی سروشتیی و ناسروشتیی، وه‌ک: کۆچ و داگیرکردن و شه‌پوشۆرو لافاو و قاتوقپی و گرانیی و برسیتی و په‌تا و بلاوبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی و هی تریش، له ئه‌رز و ئاوی خۆیان هه‌ل‌ده‌که‌نرین و ده‌که‌ونه بوم و زه‌وی و خاکیکی نویوه، رۆبه‌پروی کلتوری دانیش‌توانی ئەسلی ئەو ناوچه تازیه‌ی که ناچارن بۆ به‌پێوه‌بردنی ئیش و کاری رۆژانه‌یان، هه‌لس و کهوت و په‌فتاریان له‌گه‌ل بکه‌ن، ده‌بنه‌وه، ئەمه‌ش هاتنه‌کایه‌ی کلتوری هاوبه‌ش به‌دوای خۆیدا، دینیت، و ئەمیش، ده‌بییت به‌دینه‌مۆی له‌دایک‌بونی شارستانیه‌تیی تازهو نوی. زمانی زال بو به‌سه‌ر هیتردا، جا چ بومی بییت، چ زمانی داگیرکه‌رو ده‌سه‌لات، له‌پال کۆنتاکتی زمانیدا، به‌شیک له کلتوری خۆشی، ده‌پژینیته، زمانه ژێرده‌سته‌کانی، هه‌ر بۆ نمونه: زمانی سۆمه‌ری و ئەکه‌دی به‌لقه‌کانی: (ئاشوری، ئارامی، سریانی، عه‌ره‌بی)، سه‌ده‌ها سال، زمانی حوکمرانانی کوردستان، بون، تا ئیستاش، ئاساره‌کانیان، به‌باشی له‌زمان و کلتوری کوردیدا، ماونه‌ته‌وه و هه‌ستیان پیده‌کریت.

(رِیز) که له سه‌رودا، وهک نیشانماندان به واتای (قه‌در و حورمه‌ت) به کارناهنریت، به لکو (ریزو ریزگرتن و نیزام و سه‌ف و زنجیره) ده‌گه‌یه‌نیت، ره‌گ و ریشه‌که‌ی له بنجدا، به‌م شیوه‌یه، براوه‌ته‌وه سه‌ر وشه‌ی (رأس) ی عه‌ره‌بی:

(rēz) < (رأس) ی عه‌ره‌بییه که حیوانی پیژیراوه. (pēndrēz)
 (hasp)^(A) واته پینج ئه‌سپ. (بیوته‌ر لیرخ ۱۸۵۸: ۶۶).
 وشه‌ی (رأس) یش، له‌ناو چه‌ند زمانیکی تردا، به‌رامبه‌رینی پیکراوه:
 (حازم علی کمال الدین ۲۰۰۶: ۵۲)

عه‌ره‌بی	حه‌به‌شی	عیبری	سریانی	ئاشوری	سانسکریتی
رأس (A)ra>s	re>s	rōš	rīšā	rešu	Sira

له زمانناسی ئیرانیدا، له هه‌ندی حاله‌تدا، گو‌رانی فونه‌تیکی فونیمی /ش/ < /س/ و به پیچه‌وانه‌شه‌وه، ئاسایی بوه، وهک له‌فارسیدا:

شحرور = سحرور (بالنده‌یه‌کی ده‌نگخوشه)، طرفش = طرفس
 (سه‌یرکردن)، طرمش = طرمس (تاریک داهاتنی شه‌و)، طرمشه =
 طرمسه (تاریک داهاتنی شه‌و)، باتس = باتش (ترنج)، بالوس = بالوش
 (کافوری ساخته)، سمور = شمور (سموره)، سپش = شپش (میثوله)،
 فرسته = فرشته (فریشته). (علی اکبر دهخدا ۱۳۷۷: ۱۳۹۲۴، ۱۳۱۷۶)

ئهم روداوه فونه‌تیکییه له کوردیشدا، بینراوه:

mušti- (ئاویستا)، musti- (هندی کون) به (مشت) ماوه‌ته‌وه و
 بوشه به (مست)، *asa (ئیرانی کون)، as, asana (هندی کون)، واته
 (خواردن) له کوردیدا بوه به (ئاش)، تا ئیستا له گه‌رمیان به‌تایبه‌تی له
 که‌رکوک به چیشته‌ده‌وتریت (ئاش)، ئاش (هی هارپین) بوه به (ئاس)
 وهک له (ئاسیاو)دا، ماوه‌ته‌وه. (تسابولوف. ر. ل. ۱۹۷۶: ۶۱، ۶۳)

(مورفیم)، وهک دانه‌یه‌کی ئه‌بستراکتی زمان، به گشتی یه‌ک
 (مورف) ی کونکریتی هه‌یه، ئه‌ویش، خستنه‌گه‌ریتی له‌قسه‌دا، به‌لام له

سى (۳) حالەتدا: (فونەتيكى، مۆرفۆلوژى، ميژويى)، بۆي ھەيە، لە مۆرفىك، زياترىشى، ھەبىت، بۆ نمونە لە كوردىدا: دەتوانرىت لە ھەندى حالەتدا، فونىمى /س/ وەك /ز/ بەرگوى بکەوىت و بوترىت، يا بە پىچەوانەوہ:

دەرس ~ دەرز، نىرگس ~ نىرگن، كەس ~ كەن، رىواس ~ رىوان، دەسگىران ~ دەزگىران، گەسك ~ گەزك، سك ~ زك.

گۆرانى /س/ < /ز/، يا بە پىچەوانەوہ، ئەنجامى ئەلوفونى /س/، يا /ز/، دا، دەردەكەون، ئەم دو (۲) فونىمە، لىرەدا سىنونيمن، ئەو فورمە جياوازانەش، ئەلومۆرفى يەكترن، بەلام كام فورمىيان، پىشتىرە لەويتىر، ئەوہ، تەنيا لە رىگاي زانستى ئىتمۆلوژىيەوہ دەتوانرىت، ساغ بکرىتەوہ، بۆ نمونە:

لە (دەرس ~ دەرز)دا، (دەرز) پىشتىرە، چونكە بەرامبەرى لە فارسى ناوہراستدا، (ھاندەرز handarz) ە و واتاي (ئامۆژگارى) گەياندوہ. وشەي (دەرس، يا دەرز) تاكو ئەمروش لە كوردىدا، بە واتاي (ئامۆژگارى) لەكاردايە، وەك:

ئەو دەرسىكى واي داداوە، ھەتا ھەتايە لەبىرى ناچىتەوہ.

دەرسى لە غەلەتەكانى وەرنەگرتوہ. (رستەرگويقا. ف. س. ۱۹۶۶: ۵۵)

لە (كەس ~ كەز)، (دز ~ دس)يشدا، بەرامبەرەكانىيان لە پەھلەويدا: (kas) و (dūzd) واتە: (كەس) و (دز) لە پىشتىرە. (بەرام فرەوشى ۱۳۸۱: ۲۳۳، ۴۰۷)

لە كوردستان و زۆر شوينى ترىشدا، لەكاتى ژماردى مەرو مالات و ھەيواندا، بۆئەوہى حسابەكەيان، راست و دروست، دەرچىت و توشى غەلەت نەبن، دانە بە دانە، يەك لەدواى يەك بەرپىز دەھىنرىنە بەردەم ئەو كەسەي كە دەيانژمىرىت، يا ئەو ئافرەتەي دەياندوشىت.

ئەمە وىنەي جىبەجىكرەن و پەيرەويكرەن جۆرە قانون و نىزامىكە كە ھەيوانەكانىش پىي رايھاتون و لە خەت دەرنانچن، خو ئەگەر

یه‌کیکیان، بزویوی کرد، ئەوا سزای خۆی وەرده‌گریت، به پیچه‌وانه‌شه‌وه، ئەگەر له‌پیز دهرنه‌چو، ئەوا به سه‌لامه‌تی پزگاری ده‌بییت.

دیمه‌نی ئەم پانۆرامایه گویزراره‌ته‌وه بۆ ناو خه‌لکی، مرووف، کاتیک گویزرایه‌لی قانون و نیزام ده‌بییت، ستایش ده‌گریت و قه‌در و حورمه‌ت و ئیحتیرامی ده‌گریت، ئەگەر به پیچه‌وانه‌شه‌وه، هه‌لس و کهوت و په‌فتار بکات، لۆمه ده‌گریت و به‌سزای خۆی ده‌گات.

چه‌مک و واتای مل که‌چکردن بۆ قانون و یاسا و لانه‌دان لێی و ئیحتیرام گرتنی داب و نه‌ریتی باوی ناو کۆمه‌ل، له دیالیکتی خوارودا، به‌و وشه‌ی (پیز)، ده‌گه‌یه‌نریت، که له سه‌ره‌تاوه، بیگومان به واتای (سه‌ری) (ئه‌ندامی له‌ش)، به‌کارهاتوه، دواتر، واتای (ژماره و دانه و عه‌ده‌ی) به‌خشیوه، له کۆتاییه‌شدا، به میتافۆری واتاکه‌ی گۆراوه بۆ (قه‌در و حورمه‌ت).

به‌بۆچونی ئیمه، (پیز) له خه‌باتی مانه‌وه‌یدا، که‌وتوه‌ته به‌ربه‌ره‌کانی وشه‌کانی: (که‌له) و (سه‌ری) ئیرانیزمانی، له کۆتاییه‌دا، خۆی پێ رانه‌گیراوه و دهره‌قه‌تیان، نه‌هاتوه، به‌لام وه‌ک، گه‌یه‌نده‌ری (ژماره) و (دانه) له حسابکردنی هه‌یواندا، نه‌یانتوانیوه به‌ته‌واوی ده‌ریپه‌رینن (وه‌ک به‌کاره‌ینانی له دیالیکتی سه‌رو)دا، که تا ئەمڕۆ بۆ ئەو مه‌به‌سته، له‌کاردايه.

راسته له ژماردنی هه‌یواندا، له سه‌رودا، تا ئیستا، ئیشی پێ ده‌گریت، به‌لام به‌گشتی له خوارودا، (سه‌ری) جیی پێ لیژکردوه و ده‌ری په‌راندوه، بۆ نمونه، ده‌وتریت: ده‌ سه‌ر هه‌یوان، ده‌ سه‌ر بز، سی سه‌ر مه‌ر.... هی تریش، وه‌ک پێوانه‌ی ژماره بۆ ئاده‌میزادیش، به‌کاردییت: خاوه‌نی چوار سه‌ر خیزانه.

له دیالیکتی خوارودا، وشه‌ی (سه‌لک)یش، به واتای (ژماره و دانه) له هه‌ندێ حاله‌تدا، کاری پێده‌گریت، وه‌ک: سه‌لکیک په‌نیر، یا یه‌ک سه‌لک په‌نیر، دو سه‌لک پیاز، یا سه‌لکه پیاز، سه‌لکه تور، سه‌لکه ترخینه، سه‌لکه هه‌ویر، سه‌لکه بزوت، سه‌لکه سابون و هی تریش. وشه‌ی (سه‌لک)

نابیت، تیکه‌ل به (سه‌ر) بکریت و هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان، پیکه‌وه، نییه. له‌روی ئیتمولوژییه‌وه، (سه‌لک) له ره‌گ و ریشه‌دا، هندو ئه‌وروپاییه و به‌رامبه‌ره‌کانی له هه‌ندی له‌و زمانه‌دا، به‌م شیوه‌یه‌یه:

تاخاری (SLAKKAR)، لاتینی (LAXUS)، فه‌ره‌نسی (LÂCHE)، ئیسله‌ندی کون (SLAKR)، ئینگلیزی (SLACK)، سویدی (SLÁK)، نه‌رویجی (SLAKK)، و هی تریش.

به‌رای (ئاریان پورکاشانی)، وشه‌ی (له‌ش و لاشه)، ده‌چنه‌وه سه‌ر ئه‌و ره‌گه هندو ئه‌وروپاییانه. (منوچهر آریان پورکاشانی ۱۲۸۴: ۳۵۲-۳۵۳)

به‌رای ئیمه، وشه‌ی (لاک) ی کوردیش وشه‌ی (سه‌لک) دوا‌ی گۆرینی فۆنیمی /ک/ < /ق/ بوه به (سلق)، وه‌ک له ئیدیومی:

وه‌ک: سَلَقِ روت هاتوه.

لی‌ره‌دا، (سلق) واته هیچ جسمیکی تری پی نییه، یا به‌دهستی به‌تال هاتوه.

له‌و رسته‌یه‌دا، (سلق) هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به (سلقى) خواردنه‌وه، نییه، به‌لکو هۆمۆنیمی یه‌کترن.

که‌واته وشه‌ی (سه‌لک) یش، له پال (سه‌ر) دا، وه‌ک (ژماره و دانه)، به‌کار دیت، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی ئیتمولوژی به (سه‌ر) هوه نییه.

به‌له‌به‌رچاوگرتنی کاریگه‌ری فاکته‌ره‌ نامانی و زمانیه‌کان له گۆران و شله‌قاندنی فه‌ره‌نگی زماندا، ده‌مانگه‌یه‌نیته ئه‌و راستیه‌ی که بلین: له‌ناو ئه‌و وشه‌ سامییانه‌ی که به‌رامبه‌رینیان به (رأس) ی عه‌ره‌بی پیکراوه، نزیکترینیان که بتوانریت به‌رامبه‌ر به (پِیز) ی کوردی، رابگیریت، له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه، (ریشو rešu) ی ئاشورییه:

۱- ئه‌گه‌ر له فاکته‌ره‌ نامانییه‌کانه‌وه، بۆی بچین، ده‌بینین، یه‌کیک له‌و زمانه‌ سامییانه‌ی که چه‌ندین سه‌ده له‌گه‌ل زمانی کوردیدا، له کۆنتاکتا بوه، زمانی ئاشورییه. ئه‌مانه له ده‌وره‌ی (۲۴۰۰) ی پیش زاین له ناوچه شاخاوییه‌کانی دیجله و فوراتدا، ده‌وله‌تیان، دامه‌زراند، بو به‌دریژی ماوه‌ی حوکمرانیان، به‌مه‌به‌ستی داگیرکردن و فراوانکردنی

سنوری دەسەلاتیان، ھەمیشە لە حالەتی شەپۆ شوڤ و پەلامارداندا لەگەڵ میلەتانی دەوروپشتیاندا، بون. یەکیک لەو میلەتانەیی کە بە باپیرە گەورەیی کورد، بەناوبانگن (میدی) بو.

بەپێی بەلگەنامەیی میژویی، ئەوانیش، ماوەیی (۵۲۰) سال، ژیر دەستەیی ئاشورییەکان، بون، بەلام لە (۶۰۰) پیش زاینیدا، ھەر بەدەستی میدیاییەکانیش لەناو چون. (اقرار علی یف ۱۳۸۸: ۳۱۶) (پرویز ناتل خانلری ۱۳۹۲: ۱۴۶)

گومانی تبادا، نییە کە ئەو ماوە دورو درێژەیی کورد لە ژیر دەسەلات و حوکمرانی ئاشورییەکاندا، بو، زمانی ھەردولا لە کۆنتاکتی بەردەوامدا بون، و وشەیان، ئالوگۆر کردو.

وشەیی (پۆز) کە لە ھیچ زمانیکی خیزانی زمانە ھندو ئەوروپاییەکان و زمانە ئێرانییە کۆن و نوێکاندا، ھاوشیوہیی نییە، بە بۆچونی ئیمە، بەرھەمی ئەو پەییوہندی و تیکەلاویییەیی کورد بوە لەگەڵ ئاشورییەکاندا.

۲- ئەگەر لەپوی فاکتەری زمانیشەوہ، بێوانینە، پەییوہندی (پۆز) بە وشەیی (پیشو) ئاشورییەوہ، دەشیت، گۆرانی ئەو وشەییە بۆ (پۆزی) کوردی بەم شیوہییە، بخەینە بەرچاو:

(پیشو) < (پیسو) (دوای گۆرینی /ش/ < /س/ و /و/ بەرداشکەوتوی ئیکۆنومی) < (پیس) (دوای گۆرینی /س/ < /ز/، بوە بە (پۆز)).

کەواتە، بنج و بیخی (پۆز)، دەچیتەوہ سەر ئەو وشە، ئاشورییە، نەک بۆ (رأس)ی عەرەبی، وەک (لیرخ) بۆی چو بو، چونکە کاریگەری زمانی عەرەبی بۆ سەر کوردی بە بەراورد بە (سۆمەری و ئەکەدی و ئاشوری) ئەوہندە کۆن، نییە.

ئه‌نجام

- ۱- وشهیی (پیز)، تاییه‌ته‌ته‌ن‌ها به‌ فەر‌ه‌ه‌نگی گشتی زمانی کوردیی‌ه‌ه‌، له‌ هیچ‌ زمانیکی هندو ئه‌ور‌وپایی و ئیرانیی کۆن و نویدا، به‌دی نه‌کراوه‌.
- ۲- (پیز) پردی په‌رینه‌ه‌ه‌ و ته‌رجومه‌کردنی نواندنی کلتوری سه‌ردانه‌واندن و ده‌ست به‌س‌نگه‌ه‌ه‌ گرتن و چۆک دادانه‌ له‌ ئیشاره‌تکرده‌ه‌ه‌ بۆ زمانی قسه‌کردن.
- ۳- بنج و بیخی (پیز)، ده‌چیت‌ه‌ه‌ه‌ سه‌ر وشه‌یه‌کی زمانی ئاشوری که‌ زمانیکی سامییی و دراوسیی کوردستان، بون و ماوه‌یه‌کی زۆریش، حوکمرانی ئه‌م ناوچه‌یه‌، بون.
- ۴- بارکردنی (پیز) به‌ گه‌یاندنی واتای (قه‌در و حورمه‌تگرتن) نیشانه‌ی زیندویی فەر‌ه‌ه‌نگی زمانی کوردی و به‌ره‌می ئه‌و کۆنتاکتانه‌یه‌تی له‌گه‌ل میله‌تانی ده‌سه‌لاتدار و ده‌ورو پش‌تی و نه‌شونماکردنی بی‌ری نه‌ته‌وه‌یی و له‌ویشه‌ه‌ه‌، زمان پاراوی، بوه‌.
- ۵- (پیز)، ئه‌لۆمۆرفی (پیز)ه‌، دیاره‌ له‌ سه‌ره‌تادا، به‌ جوته‌، یه‌ک واتایان، به‌خشیوه‌، دواتر، ریچکه‌یان، گۆریوه‌.

سه‌چاوه

به‌زمانی کوردی:

- دیوانی گوران (۱۹۸۰) به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا.
- دیوانی مه‌حوی (۱۹۸۴)، دوهم چاپ، به‌غدا.
- دیوانی پیره‌میزد (۲۰۱۶) به‌رگی ۱، ۲، ۳، سلیمانی.
- دیوانی حاجی قادری کویی (۱۹۸۶)، هه‌ولیر.
- دیوانی نالی (۱۹۷۶) به‌غدا.
- جه‌میل صائیب (۲۰۰۸) له‌خه‌وما، چاپی دوهم، هه‌ولیر.
- سواره‌ی ئیلخانی زاده (۲۰۰۷) زه‌مزه‌مه‌ی زولال، هه‌ولیر.
- شیخ محه‌مه‌دی خال (۱۹۹۸)، فه‌ره‌نگی خال، ج ۲، چاپ‌کردنه‌وه‌ی بۆ دوهم جار، سه‌قز.
- ع. ع. شه‌ونم (۲۰۱۲) جریوه‌کان، سلیمانی.
- فاروق عومه‌ر سدیق (۲۰۱۷) زمانناسی کوردی، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی نارین، به‌یروت.
- فاروق عومه‌ر سدیق (۲۰۱۹) بنیاتی بنجی وشه‌ی (حه‌ز) و هاو‌ریشه‌کانی له زمانی کوردیدا، گو‌فاری ئه‌کادیمیای کوردی، ژماره ۴۳، هه‌ولیر.
- هه‌ژار (۱۳۸۴) هه‌نبانه‌بۆرینه، تهران.

به‌زمانی فارسی:

- احسان بهرامی (۱۳۶۹) فرهنگ واژه‌های اوستا، ج ۱، تهران.
- آلن پیز (۱۳۹۶) زبان بدن، مترجم زه‌را سیمی، چاپ چهارم، قم.
- آرانسکی. ای. م. (۱۳۷۹) مقدمه‌ فقه اللغه‌ ایرانی، ترجمه‌ کریم کشاورز، چاپ دوم، تهران.
- اقرار علی یف (۱۳۸۸) پادشاهی ماد، ترجمه کامبیز میر بهاء، چاپ اول، تهران.
- بابا شیخ حسینی (۱۳۸۳) هامشی بر دانش زبانشناسی، سنندج.
- بهرام فره‌وشی (۱۳۸۱) فرهنگ فارسی به پهلوی، چاپ سوم، تهران.
- پرویز ناتل خانلری (۱۳۹۲) تاریخ زبان فارسی، تهران.
- علی اکبر دهخدا (۱۳۷۷)، لغت نامه، ج ۹، چاپ دوم، تهران.

- منوچهر آریان پورکاشانی (۱۳۸۴) فرهنگ ریشه‌های هندو اروپایی زبان فارسی، اصفهان.

به‌زمانی عاره‌بی

- حازم علی کمال الدین (۲۰۰۶) المشترك السامی السنسکریتی، القاهرة.

به‌زمانی روسی:

- ئارانسکی ئی. م. (۱۹۶۳) زمانه ئیرانییه‌کان، مۆسکۆ.
- باکایف (۱۹۵۷) فه‌ره‌نگی کوردی- روسی، مۆسکۆ.
- پیوته‌ر لیترخ (۱۸۵۸)، کوردی ئیران (خالیدییه‌کانی سه‌رو، فه‌ره‌نگی کرمانجی، سییه‌م به‌رگ، سان پیتربورگ).
- تسابولوف. ر. ل. (۱۹۷۶) کورته‌ی فۆنه‌تیکی میژویبی زمانی کوردی، مۆسکۆ.
- راسته‌رگویتفا ف. ر. (۱۹۶۶) زمانی فارسی ناوه‌پراست، مۆسکۆ.
- فه‌ره‌نگی وشه‌ی بیگانه (۱۹۸۰) هه‌شته‌م چاپ، مۆسکۆ.
- کوردوویف (۱۹۶۰) فه‌ره‌نگی کوردی- روسی، مۆسکۆ.

ئیتمولوژی چه‌ند وشه‌یه‌ک که له‌م باسه‌دا به‌سه‌ر کراونه‌ته‌وه:

- ۱- پیز
- ۲- پیز
- ۳- پیزه
- ۴- ئاسار
- ۵- ئه‌سه‌ر
- ۶- ئاش (خواردن)
- ۷- ئاش (ه‌ارین)
- ۸- ده‌رس
- ۹- کلتور
- ۱۰- ئه‌دا
- ۱۱- ئه‌ته‌کیت
- ۱۲- سه‌لک

په‌راویزه‌کان:

- ^۱ - ته‌ته‌کیټ له وشه‌ی: (etiquette) فه‌ره‌نسییه‌وه وه‌رگیراوه، ته‌میش له: (ethica) ی لاتینی که له ته‌سلدا، (ēthos) ی گریکییه قه‌رزی کردوه، به به‌خشینی ده‌ربرینی واتای (ده‌ستوری دیاریکراوی هه‌لس و که‌وتی شوینیکی وه‌ک قه‌سری پاشا) به‌کارهینراوه. پروانه: (فه‌ره‌نگی وشه‌ی بیگانه: ۶۰۸)
- ^۲ - وشه‌ی (ئه‌دا) له [(-ه) + دا] سازینراوه. پریفیکسی (-ه) (-θ) له زمانه ئیرانییه کونه‌کاندا، بۆ به‌خشینی دو واتای دژبه‌یه‌ک، پۆزه‌تیف و نیگه‌تیف، به‌کارهینراوه. ته‌م ره‌گی (دا) یه، هه‌ر ته‌و (دا-) یه‌یه که له دروستکردنی ناوی روداوی وه‌ک (دان، دانان) دا، به‌شداره، بۆ نمونه له رسته‌کانی: من کتیبه‌که‌م دا به تو. من کتیبه‌که‌م له‌سه‌ر میزه‌که داناوه. پروانه: (احسان بهرامی ۱۳۶۹: ۶۱)
- به‌پای ئیمه، وشه‌ی (ادا) ی عه‌ره‌بیش، سه‌رچاوه‌که‌ی، هه‌ر ته‌و (ئه‌دا) ئیرانییه و به‌کارهینانیسی له کوردیدا، به په‌سه‌ند ده‌زانین.
- ^۳ - بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی چه‌ندیټی و چۆنیټی به‌کارهینانی ته‌م جو‌ره وشانه پروانه: (فاروق عومه‌ر سدیق ۲۰۱۷: ۹۹-۱۲۷).
- ^۴ - ته‌م به‌ره‌مانه، له سه‌رچاوه ته‌سلویه‌کانیادا، چۆن نوسراون، هه‌ر به‌و ئیملایه، نه‌قلمان کردون.
- ^۵ - مه‌حوی، (پیزی) به واتای (سه‌ف و پیزگرتن) به‌کارهیناوه، نه‌ک (پیز) وه‌ک له هه‌نبانه بۆرینه‌دا، نوسراوه، پروانه: (دیوانی مه‌حوی ۱۹۸۴: ۲۱۹)، (هه‌ژار ۱۳۸۴: ۳۶۶).
- ^۶ - وشه‌ی (ئاسار)، جه‌معی ته‌کسیری عه‌ره‌بی وشه‌ی (ئه‌سه‌ر) ه، که له‌بنجدا، ئیرانیزمانییه و به‌م شیوه‌یه پیکهاتوه:
(-ه) + (سه‌ر) (سه‌ره‌تا، شوین) < ته‌سه‌ر.
- واته، سه‌ره‌تای نییه، ته‌به‌دییه، له فارسی ناوه‌راستدا، یا له په‌له‌وی، پریفیکسی (-ه) -a) وه‌ک له باسی (ئه‌دا) دا، پونمان، کرده‌وه، واتای پۆزه‌تیف و نیگه‌تیف به‌و وشه‌یه‌ی چۆته پیشی به‌خشیوه.
- هه‌ر له‌و زمانه‌شدا، (ئه‌کار akār) واته (بی ئیش)، (ئه‌مه‌رگ amarg) واته: نه‌مر. (پراسته‌رگۆیقا. ف. ر. ۱۹۶۶: ۳۵)
- وشه‌ی (ئه‌سه‌ر) به (ئاسار) ی فۆرمه عه‌ره‌بییه‌که‌شه‌وه که له کوردیدا، حسابی تاکی بۆ کراوه، وه‌ک له نمونه‌ی: (ئه‌و ئاسارانه، یا ئاساره‌کان) دا، ده‌بیریت، هه‌ردو

- فۆرمەکه مولکی زمانی کوردی خۆیەتی، لەبەرئەوه، نازانستیانه، پێویست ناکات، رابکەین لە بەکارهێنانیان، خو ئەگەر بەئەسل کوردیش، نەبونا، لەبەرئەوهی لە گەنجینهی زمانی کوردیدا، جێیان بوو ئەوه و بەسەر زاری خەلکیهوهن لەقسەکردندا، ئەوا بون بە مولکی کوردی، جی پێ لەفکردنیا، نادروسته و لە دەستەلاتی ئەم و ئەودا، نییه.
- ^۷ - هەر دەربارەیی ئەو زمانانەیی پیش یەکهەم هەزارەیی پیش زاین لە میسۆپۆتامیا و ئێران و کوردستان، قسەیان پێکراوه، بروانه: (بابا شیخ حسینی ۱۳۸۳: ۲۹۷-۳۲۶)، (پرویز ناتل خانلری ۱۳۹۲: ۱۳۹-۱۵۲)، (فاروق عومەر سدیق ۲۰۱۹: ۷-۲۸).
- ^۸ - وهک تێبینیهک: بەباشمان زانی وهک خۆی بهو ئەلفوبییهی پێی نوسراوه، هەر بهو شیوهیه بۆ ئێرهی بگۆزینەوه.
- ^۹ - نوسەر سیگنالی (>) بەرامبەر به هەمزە، داناوه.

ملخص البحث

نماء كلمة (پیز) وتأصيلها في اللغة الكوردية

الأستاذ الدكتور فاروق عمر صديق

العضو العامل في الأكاديمية الكوردية/ أربيل

جامعة السليمانية

هذا البحث موسوم بـ "نماء كلمة (پیز) وتأصيلها في اللغة الكوردية" تعد كلمة (پیز) من الكلمات النشطة الفعالة في اللغة الكوردية، وقد تمّ تشريحها تأصيلياً، ودلالياً، ومعجمياً، وصرفياً، في إطار هذا البحث البكر الذي لم يُطرق من قبل في اللغة الكوردية.

وقد جاءت هذه اللفظة اللغوية لترجمة ما كان يؤديه الناس من معاني الاحترام والتوقير لمن يقابلونهم، بلغة الإشارة والإيماء من الانحناء، وخفض الرأس والجثو على الركب، إلى لغة الخطاب اللغوي، فكلا التعبيرين الإشاري واللغوي اللفظي ملتزمان بالتعبير عن القيم والأعراف والتقاليد الاجتماعية الأصيلة.

فعدت البحث عن تأصيل وتأثيل هذه الكلمة وجدنا أنها ترجع أصلاً إلى لفظة في اللغة الآشورية، وهي لغة سامية، وكانت مملكة آشور مجاورة لكردستان، وقد حكمت هذه المنطقة حقبة من الزمن، فمن الطبيعي أن تنتقل الألفاظ عن طريق التأثير والتأثير ثم تتطور وتتحوّر بين اللغات، وتكتسب دلالات جديدة.

إنّ كلمة (پیز) مشحونة ومحملة بمعاني الاحترام والتوقير والتبجيل في اللغة الكوردية، وهذا بطبيعة الحال تدل على حيوية المعجم الكوردي وقابليته المرنة للأخذ والعطاء والتطور، وهي ثمرة احتكاكها بالأقوام الغابرة.

وجاءت لفظة "پیز" تنوعاً صرفياً (ألومورف) لكلمة (پیز)، وكانت لهما المعنى نفسه في مستهلها، ثم غيرتا سلوكهما فيما بعد.

ويقع البحث في مقدمة، وثلاثة مباحث، وخاتمة بأهم النتائج، كالاتي:

المبحث الأول: تناول دلالة ومكانة (پیز) في خزين اللغة الكوردية.

المبحث الثاني: تضمن التحليل الصرفي المورفولوجي لبنية (پیز).

المبحث الثالث: مخصص لبيان التأثيل والتأصيل الإتمولوجي لكلمة (پیز) بصورة

محسومة.

ABSTRACT

The conspicuity of the word REZ and its roots in Kurdish

Professor Dr. Farooq Omer Siddiq

Active Member of the Kurdish Academy- Erbil
University of Sulaimani

REZ (respect) is one of the most active and productive words in Kurdish. This word is here explored for the first time within the semantic and lexicological framework and particularly from the perspective of etymology and morphology. The word REZ (respect) is the bridge and the translation of the cultural representation of nodding, putting hands on the chest, and kneeling from a method of signaling into a speaking language both of which are rule-governed.

The roots of the word REZ goes back to an Assyrian word, a Semitic language adjacent to Kurdistan who ruled the region for a long time.

The word REZ being charged with the sense of respect and deference in Kurdish is indicative of the language's lexical liveliness as well as its contact with the neighboring people's their rulers'. This may have also resulted from a maturation of a sense of nationalism and language consciousness.

The word REEZ is variant or an allomorph of the word REZ. At an earlier period, they meant the same but then changed course and took on different meanings.

The present study consists of three parts and conclusions. The first part deals with the semantics and the position of REZ in the Kurdish lexicon. The second part morphologically explores the nature of the word REZ and finally the third part pinpoints the etymology and the roots of the word REZ.

تارمایی مه‌رگ

له شاعره‌کانی شه‌هید مه‌لا عه‌لی - دا

پ. ی. د. فه‌هاد قادر که‌ریم
کۆلیجی په‌روه‌رده‌ی بئه‌رته
زانکۆی گه‌رمیان

پیشه‌کی

شاعر به‌وپییه‌ی هۆگری گه‌رانه به‌دوای کرۆکی شته‌کاندا، به‌یه‌کێک له‌ دیارترین هونه‌ره‌کان داده‌نریت، که‌ گوزارشتی له‌ مه‌رگ کردووه و به‌دوای رازی مه‌رگدا رۆیشتووه، بۆیه له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا شاعیران له‌باره‌ی مه‌رگه‌وه دواون، خو ئه‌گه‌ر ئه‌و شاعیره وه‌ک (شه‌هید مه‌لا عه‌لی) له‌ هه‌رته‌ی لاویتیدا له‌ زیندانا بووبیت و مه‌حکوم بووبیت به‌ له‌سێداره‌دان له‌سه‌رده‌ستی رژیمیکی درنده‌ی وه‌ک به‌عس، ئه‌وا بیگومان مه‌رگ تابلویه‌کی دیار و ینه‌یه‌کی هه‌میشه ناماده‌ی نیو ده‌قه شاعیرییه‌کانی ده‌بیت.

به‌مه‌به‌ستی چۆنیتی و چه‌ندیتی ره‌نگدانه‌وه‌ی مه‌رگ له‌ شاعیره‌کانی شاعیردا و پشتبه‌ستوو به‌ ریبازی (وه‌سفی - شیکاری)، ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌مان له‌ ژیر ناوینشانی (تارمایی مه‌رگ له‌ شاعیره‌کانی شه‌هید مه‌لا عه‌لی) دا ئه‌نجامدا. تیایدا دوای خسته‌په‌رووی بایۆگرافیای شاعیر، له‌باره‌ی شاعر و زیندان و پاشان شاعر و مه‌رگه‌وه دواوین و ئینجا له‌به‌ر رۆشنایی نمونه‌ شاعیرییه‌کاندا کاریگه‌ری مه‌رگمان له‌لای ده‌ستینشان کردووه و له‌دوا ویستگه‌شدا، له‌باره‌ی هه‌ریه‌ک له‌ بابه‌ته‌کانی (یادکردنه‌وه‌ی که‌سوکار و ئازیزان، سروشت، خوژگه و هیوا) و رۆلیان له‌ تیپه‌راندنی که‌شی زیندان له‌لای، دواوین. پاشان ئه‌نجامه‌کانی توێژینه‌وه‌که‌مان خسته‌وه‌ته‌په‌روو، که‌ بو پینگه‌یشتنیاں سوودمان له‌ کۆمه‌لێک سه‌رچاوه‌ی جیاواز وه‌رگرتووه.

یه‌که‌م/ بایۆگرافیای شاعیر:

(حسین مه‌ولود ئه‌حمه‌د خدر)، ناسراو به (مه‌لا عه‌لی) له سالی (۱۹۵۳) له خیزانیکی هه‌ژار له گوندی (به‌ربه‌ردی ناوچه‌ی (ماوه‌ت‌ی) سه‌ربه‌قه‌زای (شارباژیر) له‌دایک بووه، سالی (۱۹۵۸) به‌هۆی جیاوازیی چینایه‌تییه‌وه بو گوندی (کۆکه‌ی) ناوچه‌ی (سوورداش) بار ده‌که‌ن، دوا‌ی سالیکی له قوتابخانه‌ی (چه‌رمه‌گا‌ی) سه‌ره‌تایی ده‌ست به‌خویندن ده‌کات، له سالی (۱۹۶۳) و دوا‌ی سووتاندنی گونده‌کانی ده‌ورو به‌ریان له‌لایه‌ن پڕی‌مه‌وه، به‌مه‌به‌ستی ته‌واوکردنی قوناغی سه‌ره‌تایی پوو له‌چه‌ند شوینیکی له‌وانه (ماوه‌ت و سه‌رچنار) ده‌کات، پاشان ده‌چیته‌ شاری (سلیمانی) و قوناغی ناوه‌ندی ته‌واو ده‌کات، هه‌ر له‌م قوناغه‌دا تیکه‌ل به‌کاری ریک‌خراوه‌یی ده‌بیته‌ و په‌یوه‌ندی به‌ (یه‌کیته‌ی قوتابیانی کوردستان) هوه‌ ده‌کات، له‌ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۹۷۱ - ۱۹۷۵) له‌ سلیمانی قوناغی ئاماده‌یی ته‌واو ده‌کات، له‌و سالانه‌شدا به‌هۆی هۆشیاری و لیته‌اتووویییه‌وه ده‌بیته‌ جی سه‌رنجی ریک‌خراوه‌ سیاسییه‌کان و ده‌کریت به‌ لیپرسراوی ریک‌خراوی (تۆله‌ی) سه‌ربه‌ (کۆمه‌له‌ی) مارکسی لینینی کوردستان، سالی خویندن (۱۹۷۵ - ۱۹۷۶) له‌ به‌شی زمانی کوردی کۆلیجی ئادابی زانکۆی سلیمانی وه‌رده‌گیریت، دوا‌ی ته‌واوکردنی قوناغی یه‌که‌م و به‌هۆی ئاشکرا‌بوونی به‌شیکی زۆر له‌ ریک‌خستنه‌ نه‌ینییه‌کانی (کۆمه‌له‌)، فه‌رمانی گرتنی بو‌ ده‌رده‌چیت، ناچار له‌ به‌رواری (۱۱-۵-۱۹۷۷) پوو ده‌کاته‌ شاخ و ده‌بیته‌ پیشمه‌رگه‌ له‌ ریزه‌کانی (یه‌کیته‌ی نیشتمانی کوردستان)، له‌م ویستگه‌یه‌شدا خۆپه‌یگه‌یاندنی سیاسی و پۆشنییری ده‌بیته‌ ئامانجی سه‌ره‌کی، هه‌ر زوویش ده‌کریت به‌ لیپرسراوی ناوچه‌ی (ژیلوان‌ی) یه‌کیته‌ی، که‌ سه‌ربه‌ قه‌زای (دووکان) بووه. شه‌هید مه‌لا عه‌لی پیشمه‌رگه‌ و کادیریکی هۆشیارو پابه‌ند بووه و په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هیزی کۆمه‌لایه‌تی هه‌بووه.

له‌ پۆژی (۳۰-۱-۱۹۷۹) خۆی و هاو‌په‌یه‌کی له‌ گوندی (کرژه‌ی) (سوورداش)، ده‌که‌ونه‌ بۆسه‌ی دوژمنه‌وه و دوا‌ی شه‌ریکی قورس به‌

برینداری ده‌ستگیر ده‌کریت، له (٦-٦-١٩٧٩) دادگای (هه‌یه‌ی خاسه‌ی که‌رکوک) بریاری له سیداره‌دانی بۆ ده‌رده‌کات و ره‌وانه‌ی زیندانی (موسل) ده‌کریت و دوا‌ی مانگ و نیویک، له شه‌وی (٢٢/٢٣-٧-١٩٧٩) له‌سیداره‌ده‌دریت و تهرمه‌که‌ی نادریت‌ه‌وه به‌بنه‌ماله‌که‌ی و له‌گوندی (واد‌ی عطاب) ده‌نیژریت، تادوا‌ی ئازادکردنی عیراق له‌سالی (٢٠٠٣) تهرمه‌که‌ی ده‌هینریت‌ه‌وه و له‌گورستانی (ئابلاخ)ی شاری سلیمانی به‌خاکی کوردستان شاد ده‌بیته‌وه. (مه‌لا عه‌لی، ٢٠١٨: ٢٧-٣٠).

دووهم / شیعر و زیندان:

زیندان ئه‌و پانتاییبه‌ داخراوه‌یه، که‌ تاک له‌ کومه‌ل داده‌بریت و بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو یا تامردن ئازادیی لی زه‌وت ده‌کات، ئه‌مه‌ش به‌پیی ئه‌و تاوانه‌ی که‌ له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه‌ ده‌دریت‌ه‌ پالی. زیندان بۆ (زیندانی) هه‌ندی جار، ده‌بیته‌ مایه‌ی ئه‌شکه‌نجه و ئازاری جه‌سته‌یی و ده‌روونی، ئه‌م جووره‌ زیندانانه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا نمونه‌یان که‌م نییه‌، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر هاتو پرس‌ی گیراوه‌که‌ به‌سترابوو به‌به‌گژداچوونه‌وه‌ی سیاسه‌ته‌کانی رژیمة ده‌سه‌لاتاره‌کانه‌وه‌.

رژیمة دیکتاتوره‌کان هه‌میشه‌ باوه‌ریان وایه، که‌ جه‌ور و سته‌م تاکه‌ ریگایه‌ بۆ کپکردنی ده‌نگه‌ نارازی و هۆشیارو ره‌واکان، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر هاتو ده‌نگه‌لبره‌کان له‌ ریزی رۆشنبیر و نووسه‌ر و شاعیراندا بوون، ئه‌وکات رژیمة‌که‌ هه‌موو ریگاکانی سه‌رکوتکردن ده‌گریت‌ه‌به‌ر، تاویک سانسۆر ده‌خاته‌سه‌ر ده‌نگه‌ دلیره‌کان و جاری ریگه‌ی بلاوکردنه‌وه‌یان لی ده‌گریت و دوا‌جار راپیچی نیو زیندانه‌ تاک و تاریکه‌کانیان ده‌کات و ئومیدی بیده‌نگکردنیان له‌سه‌ر هه‌لده‌چنیت، به‌لام گه‌لیک جار ئاکامه‌که‌ پیچه‌وانه‌ ئه‌که‌ویت‌ه‌وه و زیندان ده‌بیته‌ هه‌وینی له‌دایکبوونی شاکاری ئه‌ده‌بی و شیعر. (قدور، ٢٠٠٦-٢٠٠٧: ١٠١-١٠٢) ئه‌مه‌ش هاوتایه‌ له‌گه‌ل ئه‌و بۆچوونه‌ دیاره‌ی، که‌ پییوایه‌ ئازار و مو‌عانات سه‌رچاوه‌ی داهیتانن (اسماعیل، ١٩٦٣: ٤٢. هه‌روه‌ها عبدالله، ١٩٩٠: ٢٣)،

ئهم چه‌شنه به‌ره‌مه شیعیریانه له بواری ره‌خنه‌دا پیانده‌وتریت (شیعری زیندان)، ((ئهو شیعره‌ی، که له مندالدانی موعانات و له‌نیو زیندانه تاریکه‌کان و له‌پشت ده‌رگا ره‌شه‌کان له‌دایکبوون، ئه‌مانه به‌ره‌می برینی سووتانی نیو به‌ندیخانه و داخوونه به‌ئاگری سته‌می پشت شوورا و بییه‌شبوونه له ساکارترین مافه‌کان.)) (عبدالفتاح، ۲۰۰۸: ۷)

که‌واته ئهم جووره شیعره له هه‌ست و سوژیکی راسته‌قینه‌ی ئاودراو به‌نه‌ه‌ماتییه‌کانی چوارچیوه‌ی زیندانه‌کان داریژراوه، ئهو دهمه‌ی شاعیر ئازادی لی زهوت ده‌کریت، ئه‌ندیسه‌ی ئازاد ده‌کات، تاوه‌کو قه‌ره‌بووی بو‌شایییه‌ پو‌حی و جه‌سته‌یییه‌که‌ی بکاته‌وه، به‌واتایه‌کی تر ((شاعیر کاتیک ئه‌ندیسه‌ی ده‌خاته‌کار له‌حه‌قیقه‌ت راناکات، به‌لکو له‌نیو ئه‌ندیسه‌یشدا حه‌قیقه‌ت به‌دی ده‌کات، ئه‌ندیسه‌ و واقع هه‌ردووکیان ئامرازن بو‌گواستنه‌وه‌ی ئهو مملانی ناوخویییه‌ی که داهینه‌ر پیوه‌ی ده‌نالیته‌ی...، ئه‌وکاته‌ش پالنه‌ری داهینان بریتی ده‌بیته له ئاره‌زووی رزگاربوون له‌واقع، نه‌ک راکردن لی.)) (اسماعیل، ۱۹۶۳، ۴۴-۴۵) به‌وردبوونه‌وه له دیوانی شاعیرانی کورد وه‌ک (گوران، دیلان، کاکه‌ی فه‌لاح، کامه‌ران موکری و قانع)، گه‌لیک ده‌قی شیعیری جوان و پر له‌ه‌یوا و ئومید، که‌که‌شی نیو زیندان بالای پیکردوون، سه‌رنجمان راده‌کیشیت. یه‌کیک له‌وه‌کارانه‌ی بووه‌ته‌مایه‌ی زیندانیکردنی ئهم شاعیرانه، گیانی شو‌ر‌ش‌گی‌ری و پر‌تی‌کو‌شان و دلیری ده‌نگیانه به‌رانبه‌ر به‌دوژمنان، که‌ده‌سه‌لاتداری ئهو سه‌رده‌مه‌ی عیراق بووه، چونکه هه‌میشه‌ر ژیمه‌یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کانی عیراق، دژی خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی و ته‌نانه‌ت چینایه‌تی شاعیرانی کورد بوونه، ئهم چه‌وساندنه‌وه‌یه‌ی رژییم له‌دوا چاره‌که‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا و له‌سه‌ر ده‌ستی رژییمی به‌عس گه‌یشه‌ لووتکه، له‌ئه‌نجامدا دارشتنی پرۆژه‌ی ریشه‌کیشکردنی گه‌لی کوردی لیکه‌وته‌وه، که‌خوی له‌پیاده‌کردنی سی کوچکه‌ی به‌عسیان (به‌عه‌ره‌بکردن، راگواستن، به‌به‌عسیکردن) دا بینیه‌وه، ئهم واقیعه‌ تاله‌ه‌روه‌ک چوون له‌خه‌باتی چه‌کداری و

سیاسیدا، هه‌لگیرسانه‌وه‌ی شو‌رشی نویی له سالی (۱۹۷۵) لیکه‌وته‌وه، له دنیا‌ی شیعی‌ی هاوچه‌رخ‌ی کوردیشدا ئاسۆیه‌کی تازهی له‌به‌رده‌م شیعی‌ی به‌رگرییدا کرده‌وه.

شاعیری شه‌هید مه‌لا عه‌لی، له بواری خه‌باتی چه‌کداری و ئه‌ده‌بیشدا ده‌نگیکی دلیری ئه‌و پوژگاره‌ی شیعی‌ی کوردی بووه، له‌م باره‌یه‌وه ده‌وتریت: ((دیارتین نمونه‌ی شیعی‌ی زیندان له شیعی‌ی کوردیدا، به‌تایبه‌تی شیعی‌ی سه‌رده‌می شو‌رشی نوی، ئه‌و شیعرانه‌ن که شه‌هید مه‌لا عه‌لی له‌کاتی گیرانی نووسیویه‌تی، ئه‌وکاته‌ی پوژانه به‌ره‌نگاری مه‌رگ ده‌بووه و ئاماده‌بوو به‌وپه‌ری ئازایه‌تییه‌وه بچینه سه‌ر سیداره.)) (خوشناو، ۲۰۰۱: ۱۳۷) نه‌ک هه‌ر ئه‌وه، به‌لکو به‌لای هه‌ندی لیکۆله‌ری تره‌وه ((خو‌راگری و شیعره‌کانی مه‌لا عه‌لی نه‌ک هه‌ر دهرس و په‌ندیک بوون بو پیشمه‌رگه و ئه‌ندامانی ریکخستنی شاره‌کان، به‌لکو بووبونه ناوه‌پوکی شیعی‌ی شاعیران و چیرۆکنووسانیش.)) (ئیسماعیل، ۱۹۹۹: ۱۷۹).

زیندان بو شه‌هید مه‌لا عه‌لی بوو به سه‌رچاوه‌ی شیعی‌ی، به‌جو‌ریک له کۆی ئه‌و شیعرانه‌ی له‌به‌رده‌ستدان، ته‌نها یه‌ک ده‌قیان له دهره‌وه‌ی زیندان نووسراون، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌سه‌لمینیت، که راسته‌ دوژمن شاعیری له ئازادی بیبه‌ش کردوه، به‌لام نه‌یتوانیوه گیانی داهینانی لی زه‌وت بکات، ئه‌مه‌ش هاوته‌ریبه له‌گه‌ل ئه‌و بو‌چوونه‌ی که پییوایه: ((باوه‌پوون به په‌یامداری و شه‌، به په‌یامی نووسه‌ر بو نیشتیمان، بو ئازادی و شکۆی مرۆف، وائه‌کات شاعیر پیشوازی له‌و چاره‌نووسه بکات و توانای رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و جه‌لاده‌کانی بیته‌وه، نه‌ک ته‌نها له‌ریگه‌ی ئارامگرته‌وه، به‌لکو به‌دریژه‌دان به‌ریازی نووسین له‌قوولایی به‌ندیخانه‌کان و ده‌زگا داپلۆسینه‌ره نیوده‌وله‌تییه‌کان و له‌سه‌رمیزی تویکاری و له‌ژووری به‌ستن و له‌پوژ و شه‌وه به‌رده‌وام تاریکه‌کاندا، به‌هه‌لکۆلینی شیعی‌ی بیروکه‌کانی له‌یاده‌وه‌ریدا.)) (قدور، ۲۰۰۶: ۵) بۆیه ده‌بینین پیشمه‌رگه و شاعیریکی دلیری

وه‌ک شه‌هید مه‌لا عه‌لی، که له پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی چه‌کداریدا ده‌که‌وئته ده‌ست دوژمن و تا له‌سێداره‌دانی به‌یاوه‌ریی شیعر، ژیا‌نی له‌نیو زیندانه‌کانی (که‌رکووک و موس‌ل) دا به‌سه‌ر ده‌بات.

سێیه‌م / شیعر و مه‌رگ:

مه‌رگ یا مردن له‌و پرسه‌فله‌سه‌فییانه‌یه، که به‌دریژایی میژوو مروّقی سه‌رقالکردوو، بۆیه‌باسکردن له‌مه‌رگ و لی‌کۆلینه‌وه و وردبوونه‌وه و گه‌ران به‌دوای دیوه‌شاراوه‌کانیدا، پانتاییه‌کی زۆری له‌دنیای ئه‌فسانه و ئایینه‌کان و ته‌نانه‌ت فه‌لسه‌فه‌شدا داگیرکردوو. (عه‌بدولکه‌ریم، ۲۰۱۴، ۲۰-۱۳، هه‌روه‌ها عوسمان، ۲۰۱۳، ۱۷-۶۲). ئه‌م باسه‌لای شاعیران و نووسه‌رانیش بووه‌ته‌جی بایه‌خ و گرنگیپیدان، له‌م پووه‌وه (مه‌مه‌د بنیس) ده‌لێت: ((مروّف له‌کاتی بوونیه‌وه به‌هه‌موو پێگا په‌یبراوه‌کانی خامه‌سه‌رقالی گوزارشتکردنه‌له‌مه‌رگ، به‌لام له‌شیعر باشتری نه‌دوژییه‌وه بۆ ده‌ربڕینی هه‌ست و بیرۆکه‌کانی، وشه‌ی شیعری به‌هۆی ئاوازه‌که‌یه‌وه بۆ شاعیر ده‌بیته‌ده‌رچه‌ی ئارامی و له‌پێگه‌یه‌وه هه‌ست و خه‌م و ئازاره‌کانی به‌رانبه‌ر به‌مه‌رگ ده‌رده‌بڕیت، بۆیه‌ده‌بینین دیارترین شاعیره‌هاوچه‌رخه‌کان بیرۆکه‌ی نه‌مربیان له‌خه‌یال‌دانی شیعرییاندا دروستکردوو، له‌پێناو تپیه‌پاندنی چرکه‌ساتی حه‌قیقی بۆ چرکه‌ساتی نه‌مری و تیندا پووبه‌پووی مه‌رگ بوونه‌ته‌وه.)) (بنیس، ۲۰۰۱: ۲۴۵) ئه‌مه‌بۆ دنیای شیعری کوردی به‌گشتی و شیعری هاوچه‌رخیش به‌تایبه‌تی راسته، ((به‌ستنه‌وه‌ی مه‌رگ‌دۆستی به‌به‌رگری سیاسییه‌وه، یان به‌پووی ناسیۆنالیستانه‌ی مانه‌وه‌وه، یه‌کیکه‌له‌وه به‌هانه‌سه‌ره‌کیانه‌ی هه‌موو پووشنیرانی کورد له‌ئه‌ده‌بی دوا‌ی روانگه‌په‌نایان بۆ بردوو.)) (عه‌لی، ۲۰۱۱: ۱۶۴)

جا ئه‌گه‌ر ئه‌م بۆچوونه‌بۆ نووسه‌ریان شاعیری ئاسایی و ابیته، ئه‌وا بۆ شاعیریکی وه‌ک (شه‌هید مه‌لا عه‌لی)، که له‌هه‌ره‌تی لاویتییدا به‌رده‌ستی دوژمنه‌که‌ی ده‌که‌وئته‌و چاره‌نووسی له‌سێداره‌دانی بۆ

دیاری ده‌کات، ده‌بی مه‌رگ چ کاریگه‌رییه‌ک له‌سه‌ر ده‌روونی دروست بکات و چۆن له‌پریگه‌یه‌وه بالا به ده‌قه شیعریه‌کانی بکات؟ ئەمه له‌پال ئەو زانیارییه‌ی که شاعیر هەر له مندالییه‌وه تالای جه‌ور و سته‌می رژیمی به‌عسی له‌پریگه‌ی ده‌ربه‌ده‌ربوون و دی رووخان و راوه‌دوونانه‌وه چه‌شتوو و دواتریش که پیگه‌یشتوو زۆرت‌تر درکی به مه‌ترسیی سرینه‌وه‌ی نه‌ته‌وه و نیشتمانه‌که‌ی کردوو، هه‌ربۆیه به شیعر و شو‌رش رووبه‌رووی دوژمن بووه‌ته‌وه، به لای شاعیره‌وه خۆبه‌ختکردن به‌رزترین پله‌ی بروا و پیرۆزترین پایه‌یه، به‌وه‌ش له‌لای ده‌بیته ئەرکیکی سه‌ره‌کی و گ‌رنگ. (عه‌لی، ۲۰۱۱: ۱۳۹)، شه‌هید مه‌لا عه‌لی له‌م گوشه‌نیگایه‌وه وینه‌ی مه‌رگی کیشاوه.

چواره‌م / وینه‌ی مه‌رگ له شیعره‌کانی شه‌هید مه‌لا عه‌لی - دا:

مه‌رگ گه‌ر بۆ مرۆفیککی ئاسایی جیی تیرامان و لیکدانه‌وه بیته، ئەوا بۆ شه‌هید مه‌لا عه‌لییه‌کی چاوه‌روان له ژووری سیداره‌دا، ده‌بیته چه‌قی هه‌لوه‌سته له‌سه‌رکردن و بیرلیکردنه‌وه‌ی به‌رده‌وام، بۆیه ده‌بیته به‌لای هه‌موو خوینه‌ریکیشه‌وه ئاسایی بیته، که له شیعره‌کانیدا هه‌میشه مه‌رگ وه‌ک تارمایییه‌ک خۆی بنویینیت، تیایدا رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی مه‌رگ و بیباکیی شاعیر لێ وه‌ک دیارده‌یه‌ک له زۆریک له ده‌قه‌کانیدا ده‌بینییت، به‌بروای ئیمه ئەمه‌یه‌کیکه له‌وه‌ هۆکارانه‌ی وایکردوو (شیعره‌کانی مه‌لا عه‌لی پیشمه‌رگه‌ش که‌نالیککی راگه‌یاندنی گه‌وره بووه، بۆ پیشمه‌رگه و ده‌رسی به‌رده‌وامبوون بوو له‌سه‌ر گیانبازی له‌پریگای سه‌رفرازی کوردستاندا.) (ئیسماعیل، ۱۹۹۹: ۱۸۱)

بیگومان ئەم گیانی نه‌به‌زینه‌ی شاعیر به‌شیکی له‌وه‌ ریچکه سیاسییه‌وه هاتوو، که شاعیر له‌سه‌ری بووه، وه‌ک ئەوه‌ی یه‌کیک له هاورپیازه‌کانی ده‌لیت: ((ته‌نها هانده‌ر و پشتوپه‌نا و به‌رگری له‌خۆکردن دژی ئەو حاله‌ته به‌ زۆر سه‌پینراوه، بیروباوه‌ری تیکۆشه‌ران بوو له‌ناو ئەو زیندانه‌دا، که سه‌رچاوه و ئیلهام بوو له به‌ره‌نگاری و

خۆبه دهسته وه نه دان و به گژدا چوونه وهی داگیرکه رانی ئەم گهل و نیشتمانه دا.)) (قهره داغی، ۲۰۱۹: ۷۷) و به شتیکی تری له وپه پری متمانه بوونییه وهیه به ره وایی مه سه له نه ته وایه تییه که ی که شایسته ی هه موو جوړه قوربانیدانیکه، له مه شدا لووتکه ی راستگویی نواندووه، ههروهک به شیعری و ژبانی نمونه ی گیانفیدایی و خۆبه ختکردنی نیشانداو، به مه بهستی زیاتر تیشک خستنه سه ر ئەم لایه نه، به پیویستی ده زانین راسته وخو روو له شیعرهکانی بکهین، که خۆشبه ختانه زۆرینه یان رۆژ و سالی نووسینیان له سه ره، سه ره تاش له سه ر تاکه دهقه که ی سه رده می پیشمه رگایه تی (۱۹۷۸) ده وه ستین، که تیایدا باس له وه دهکات، وهک هه ر مرقیکی ئاسایی به ئاواته وهیه ژبانیکی ئاسایی بژیته، به لام مهرگ بواری نادات، ده بیته شههیدی ری بیروباوه ره که ی که ئاینده که ی گه شه:

وام دههاته بیر سالی له سالان
گوزهرانی مال چاک کهم وهک مالان
ئه وهی په نا بی بو منی ده ره به ده ر
تاکه ماله که ی برای بیروباوه ر
پییم وایه ده مرم دوا دیده نیمه
به جی ده مینی هه رچی که نیمه
رۆژیک دی ئاسوی رۆژه لاتی سوور
رووناکتر ده بی و نزیک ده بی دوور
(شههید مه لا علی، ۲۰۱۸: ۱۰۷)

پیشبینی شاعیر بو شههیدبوونی راست ده ره ئه چیت و زور ناخایه نیت ده گیریت و ده خریته زیندان، ژینگه نوییه که ی نیو زیندان کانیای شیعری شاعیر ده ته قینیت، بالا به ناوبانگی شیعری دهکات، له پالیشیدا مهرگ ده بیته زهنگیکی هه میسه بیستراوی نیو شیعرهکانی و به پروونی له یه کهم دهقی نیو چواردیواری زیندانی، که به ناوی (به خیتان کردم) ه، ده بیستریته:

ئه‌پۆم پێش‌وازی له‌ مردن ئه‌که‌م
له‌ ئیوه‌ش دا‌وا‌ی لی‌بو‌وردن ئه‌که‌م
له‌ دل‌ره‌نجانی ئیوه‌ ئه‌ترسام
ده‌نا بی سل بووم له‌ مه‌رگی به‌ سام

(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۷۵)

شاعیر به‌‌وپه‌ری وره‌وه‌ باس له‌ هه‌نگا‌وانانی به‌ره‌‌وپووی مه‌رگ ده‌کات، هاتنی وشه‌ی (پێش‌وازی) له‌ بنیاتی دێره‌که‌دا، وره‌به‌رزی و قاره‌مانیتی شاعیر ده‌رده‌خات، بۆیه‌ له‌ دێری دووه‌مدا ئه‌وه‌ ده‌خاته‌‌پوو، که‌ خه‌می شه‌هیدبوونی نییه‌، به‌‌لکو‌ خه‌می دل‌ره‌نجانی که‌ سوکاره‌که‌یه‌تی، پاشان ئه‌و په‌یامه‌ ده‌گه‌یه‌نیت، که‌ شانازی به‌ ژیان و مردنی خۆیه‌وه‌ ده‌کات و به‌‌لایه‌وه‌ ئه‌رکی نه‌ته‌وه‌یی و کۆمه‌‌لایه‌تی خۆی جێبه‌‌جێکردوه‌، به‌‌وه‌ش ئاسووده‌ و سه‌رفرازه‌، که‌ ئه‌مه‌ ئه‌رکی به‌ره‌تی شاعیری به‌رگریکاره‌ و بریتییه‌ له‌ ((به‌‌خشینی هیوا به‌ گه‌ل و میله‌ته‌که‌ی، چونکه‌ وه‌کو‌ فه‌یله‌سوف و میژوونووسی ئینگلیزی (تویبنی) ده‌لیت: به‌هه‌زترین هۆکار بۆ گه‌شبینی مه‌زن، بریتییه‌ له‌ یاسای رووبه‌‌رووبوونه‌وه‌ و وه‌لامدانه‌وه‌.)) (الخطیب، ۲۰۱۵: ۸)

ئه‌وه‌ی به‌ سه‌ره‌رزی له‌ ژینا کردم
هه‌ر به‌ سه‌ره‌رزی ژيام و مردم

(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۷۶)

هه‌مان هه‌ست و بۆچوونی شاعیر، بۆ بێبه‌هایی و بێباکبوونی له‌ مه‌رگ، له‌ ده‌قی دووه‌میشدا ئاشکرایه‌، ئه‌م هه‌سته‌ش کاتیک سه‌ر هه‌له‌دا، که‌ درک به‌و راستییه‌ تاله‌ ده‌کات به‌شی هه‌موو خه‌زانیکی کوردپه‌روه‌ر کوشتن و برین و پشکی هه‌موو تاکیک قوربانیدانه‌، بۆیه‌ ئه‌میش وه‌ک هه‌ر تاکیک به‌ ئاسایی له‌و چاره‌نووسه‌ ده‌روانیت:

پیر و لاو هه‌موو له‌ پێی نیشتمان
به‌شیان کوشتنه‌ و له‌سه‌یداره‌دان
که‌وابی بۆچی ژین لام شیرین بی!

دل پر له کول و چاوپر ئه سرین بی
ئیسنا ژینی خوّم هیند لا ههزانه
سهه جار قوربانی ئه م کوردستانه
(شههید مه لا عهلی، ۲۰۱۸:۶۸)

له گهّل ده رچوونی فه رمانی له سیداره دان بو شاعیر، وینه ی مهرگ له نیو دهقهکانی زیاتر توخ ده بیته وه و له هه مان کاتدا له پرووی چه ندایه تییه وه شیعری زیاد ده بیته، بو نمونه له (۸-۶-۱۹۷۹) دوو دهقی له دایک ده بن، که وشه ی (کوردستان) کرۆکیانه، له دهقی یه که مدا، که شاکاریکه به ناوی (یادیکی کوردستان) ه، ئه ندیشه شاعیر ده باته نیو ژیانی پیشمه رگایه تی و په ره ی ژیانی رۆژانه ی پیشووی هه لئه داته وه، له په نایدا دیمه نی رازاوه ی سروشتی کوردستان نیشان ده دات، له پریکدا تارمایی مهرگ بو شاعیر ده بیته مایه ی سه سه ره تیکی نه براره و خوژگه ی ئه وه ی پیده خوازیت له شاخدا شههید بایه، نه ک خو ی له زیندانا بیته و چه که که ی لای دوژمنه که ی، بو یه روو له هاوپی پیشمه رگهکانی ده کات و ده لیت:

خوژگه ئه مردم، ئه وسا له و کیوه
چه که که م ئه یبرد یه کیک له ئیوه
وا ئیسنا چهک و فیشه کدانه که م
نازانم له کوئ، به شانی کیوه
(شههید مه لا عهلی، ۲۰۱۸:۴۱)

شاعیر دلگرانه له دوخی خو ی و ئه و جو ره مهرگه ی چاوه ریی ده کات، به لایه وه ئاسته که ی له شههیدی سه نگه ر که متره، جا ئه گه ر له وینه ی پیشوودا ئه و بیره ی له چاره نووسی چه که که یدا خسته بیته روو، ئه و له م وینه یه دا له و خه مه وه به رجه سته ده بیته، که شاعیر بو ماندوو بوونی که سوکاره که ی ده یخوات، به وه ی ریگه یه کی دوور ده برن تاوه کو چاویان پیی بکه ویت، شاعیر ویژدانی ئازاری ده دات، به وه ی بوو ته مایه ی چه ره سه ره ی بو خیزانه که ی:

لهوئ ئەمردم، ئەنیژرام و بهس
ئیتەر نهدههات بۆ دیدهنیم کەس
باوک و دایکی (خۆشی نهچهشتوو)
وا نهدهبوونه خهلووز و قهقنهس

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۴۴)

شاعیر ئەوهندهی له خهمی ئازاری هاورئ و کەسوکارهکەیهتی،
نیو هینده خهمی شههیدبوونی خۆی نییه، هەر بۆیه له کۆتایی دهقهکهدا
زۆر راشکاوانه و سههربهرزانه، باسی ئەوه دهکات بهلئینی خۆی
بردوووته سههر و ئاسوودهیه به چارهنووسهکهی:

ئهمپۆ لیهرهه و سهبهی له گۆرئ
چش با ناویشم نهیهته گۆرئ
من بهلئینی خۆم ههر ئەبهمه سههر
رئبازم لهناو گۆریش نهگۆرئ

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۴۵)

له دهقی دووهمدا، که به (کوردستانهکههه) دهست پێدهکات، دواي
وهسفیکی جوانی کوردستان ههسههتی کههه ژیاانی دهبیته تهوههه باس
نهکه بههۆی خوشویستنییهوه بۆ ژیاان، بهلکو له بهرئهوهی به ئاواتی
بینینی پۆژی ئازادیی گهه و پرزگاریی نیشتمانهکهی نهگهیشته، بهلام
شاعیر ههر گهشبینه به سههرکهوتنی نهتهوهه و نهمانی دوژمنهکهی، بۆیه
پوو له کوردستان دهکات و دهلئیت:

ئهی کوردستانی بی دالده و پهنا
نهمامی ژینی منیش ههلهکهنا
چاو به فرمیسی ژیردهستهیی تۆم
هینده دهههستهی خۆم نایهه دهنه
ئهی کوردستانی مهلبهندی کاوه
جیی داخه نهمدی ئالای شهکاوه
بهلام پۆژیک دئ هیزی نهوهی نوئ
کۆشکی زۆرداری پی ههلهتهکاوه

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۹۷)

شاعیر دوو رۆژ دواى ئەم دهقه واتا له (۱۰-۶-۱۹۷۹) دوو دهقی شیعری دهنوسیت، له یهکهمیاندا هەر له سههرهتاوه تارمایی مەرگ دهردهکهویت، ئەمجارهیان بهوپهپى دلناییهوه باس له مەرگی خۆی دهکات، بۆیه به شیوازی رابردوو کارى نێو دێره شیعرییهکان دادهپێژیت:

ئەوین و وهفا و دلسۆزی و پهیمان
لهگهڵ خۆم ئەوا ههمووم له گۆرنا
چاوهروانییشم زۆر بهرێکردن
ههزاران خۆزگهه لهگهڵ خۆم مردن
(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸:۶۹)

شاعیر بى ئومیده له ژیان و باوهپى وایه، که پزگار بوون له دهست ئەو پزیمه مهحاله، ئەمهش بهروونی له سههرهتای دهقی دووهمدا دهبینریت:

ئیسئا ئومیدم هینده لاوازه
ناتوانم بلیم: دهمینم تازه
مردووم و نانی زیندووان ئەخۆم
تازه ناتینم ئازیزهکهی خۆم
(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸:۷۱)

ئوهی لهم دهقهدا سهرنج رادهکیشیت، ناوهپۆکی دهقهکهیه، که خۆشهویستییه و ئەمه به ئەزموونیکى نۆی بۆ شاعیر دادهنریت، تیايدا شاعیر به ههستیکی رۆمانسیاننهوه خهوبینینی خۆی بۆ یارهکهی دهگیریتهوه:

دویشهوه له خهوما دووربى له بالات
لێت نزیك ئەبووم تا ماچ کهم گۆنات
... ..
مهگهه ههه بهخهه تۆم ماچ کردبى
دهستم بۆ سینهه و مهمکت بردبى

بهتاسهوه بووم بتگرمه باووش

نهمدی وا ئهمرم، پاشی من تو خووش

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸:۷۱-۷۲)

کورتیی ژیان شاعیری له زور خووشی بییهش کرد و زور خهونی
پهنگالهی زیندهبهچال کرد، ههلبژاردنی خووشهویست و پاشان
پیکهوهنانی خیزانیکی بهختهوهر، یهکیکه لهو ئاواتانهی مەرگ بواری
نهدا شاعیر پیی بگات، لهم شیعرهدا شاعیر خووی وهک مردوو
نیشاندهدات، لهگهله وهشدا خهمی مەرگی یاریهتی، خهخواردنی
شاعیر بو ئهوانی تر جا چ هاوړی و کهسوکارهکهی بیت و چ یارهکهی
بیت، وهکو دیاردهیهک دهبیتته رایهله و بییری دهقهکان پیکهوه گری
دهدات.

له دهقی (برا دوور و خزم دوور)، که بو خووی چامهیهکه و
کرۆکهکهی داستانی مەرگه، مەرگیک پر له سهربهززی و ئاسوودهیی و
به سهه ژینی ناگۆرپتهوه، چونکه پیی شاعیر ئهخاتهسهه سهه
دوژمن، شاعیر ههمیسه به تاسهه پایهبهزترین مەرگهوهیه، جا ئهگه
له دهقی پیشووتردا بهراوردی پایهه مەرگی نیو سهنگهه و مەرگی
سیداره نیگهه رانی کردبیت، ئهوا لییرهدا بهراوردی مەرگی سیداره و
مەرگی ناو جی دلخووشی دهکات:

گهرجی بهرهو دوامالی ژین بهپوهم

یهکهه مالی نه مردنم دیاره لیوهم

بهشم چونکه مردنی ناو جی نییه

شادم که تا دوا هه ناسهش به پیوهم

مەرگی ئاوا ناگۆرمهوه به سهه ژین

ژینیک سههرم بو دوژمن بی به په ژین

سهه بهزیه که پیلاوم ئه بینن

به سهه سههری دوژمنهوه له بهرزین

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۶۲-۶۳)

شاعیر بهوپه‌پی باوه‌روه له مهرگ ئه‌دویت و وینه‌ی ده‌کیشیت،
خوینهر که له‌م دیرانه ورد ده‌بیته‌وه گیانیتی مهرگبه‌زین و وره‌یه‌کی
پۆلایین ده‌بینیت:

ئهو مهرگه‌ی لیم ترساوه، ئه‌یلووینم
بو ناویرئ بیت و بگرئ داوینم؟
با بمناسی که پیشمه‌رگه‌ی کوومه‌له و
کادریکی ده‌ست و داوین خاوینم
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۶۵)

بیری نیو ئه‌م ده‌قه‌ی شاعیر، ئهو تیروانینه‌مان بیرده‌خاته‌وه، که
ده‌لایت: ((مهرگ چه‌مکیکی شاعیرانه وهرده‌گریت و ده‌بیته‌ ئهو کرداره
به‌رزهی، که زیندوووه‌کان هه‌رچییه‌ک بکه‌ن ناگه‌نه ئاستی، واته (مهرگ)
ده‌بیته‌ به‌هایه‌کی بالاتر له به‌های هه‌ر داهینانیک.)) (عه‌لی، ۲۰۱۱، ۱۶۷)
شاعیر نیوه‌ی ده‌قه‌ شیعرییه‌کانی له مانگی (۶) ی سالی (۱۹۷۹) دا
نووسیوه، دوا ده‌قی ئه‌م مانگه‌ی له (۲۳-۶-۱۹۷۹) دا نووسیوه، وه‌ک
ده‌زانریت ئهو وه‌خته‌ش سه‌ره‌تای وهرزی هاوینه، ئهو ده‌قه‌ش به
که‌شیکی خه‌یالی ئاودراو به‌ه‌سره‌ت بو که‌م ژیا‌نی و تیرنه‌بوون له
سروشتی ره‌نگاو‌ره‌نگی کوردستان ده‌ست پیده‌کات، که‌چی له‌پرا دۆخ و
ژینگه و واقیعی شاعیر له‌ژووری سیداره‌دا، به‌رگیکی پایزانه ئه‌کاته به‌ر
ده‌قه‌که و وه‌رینی گه‌لای داره‌کان و پۆژانه‌ی عومری شاعیر پیکه‌وه
گری ئه‌دات:

ئاخ پایز وا دئ وهرزی مردنه
وهرزی جو‌دایی و په‌نابردنه
مهرگی سه‌وزه‌گیا، هی گول و گولزار
کاتی زه‌ردبوونی گه‌لاو گول و دار
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۸۲)

هه مان زالبوونی وینهی پایز له دهقی (بو ئازیزهکه م)، که له (۱۲-
۷-۱۹۷۹) دا، که به گیانیتی رۆمانسی و به ههست و سۆزیک
راستهقینهوه نووسیویهتی، دهبینریت. باری نائارامیی دهروونی شاعیر
و بی ئوقرهیی بو (ئازیز) بازیک به بیرری شاعیر ئهدهن و راستهوخو
دوای وهرزی بههار دیمهنی خهزانی پایزی بیر دهخهنهوه، ئه م راستیه
له دهربرینی (بی واده هات پایز) دانی پیدانراوه، هه موو ئه مانه
له کاتیکدایه دهقه که خوئی له دایکبووی هاوینه!

که رییان داوی بو یهک جار

توخوا ئازیز

دیده نیم که

چه ند رۆژیکم وهرزی بههار ماوه

(بی واده) هات پایز

خهزه لوه ره توخوا وهره

دیده نیم که

با وا تی نه گهن که دهردی

سووره گولی گهشی دوینی

سه ر دوا چلی

ئه مپۆ له بهر زریان زهردی

به ره و مەرگ چوونه ئه مکا زیز

تۆ خه نیم که

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۵۶)

شاعیر زۆر په رۆشی ئه وهیه، که دوژمنان به بینینی پوخساری
دلخۆش نه بن، به لکو خوازیا ره گهشی رووی بیته مایه نیگه رانییان،
بو ئه مهش دیداری یاری پیویسته. شههید مهلا عهلی به و په ری
وره به رزی و مەرگه زینییه وه، دوا رۆژهکانی ژیا نی به ری کردو وه،
شاعیر هینده خه می دهرخستنی خۆراگری ئه و رۆژانه ی خۆیه تی، نیو
ئه وه نده خه می شههیدبوونی نییه، بۆیه هه میشه ئه وه به بیر خوینه ر

ده‌هینیت‌ه‌وه، که هه‌رگیز سه‌ر دانانه‌وینیت و تاجی سه‌ربه‌رزی به‌وپه‌پی
ب‌پ‌وا به‌خۆ‌بوونه‌وه له سه‌ر ده‌نیت:

چه‌ند پۆژیک‌ی تر به‌ره‌و س‌ی‌داره
ئه‌بر‌یم و ئه‌مرم گیان‌یش ب‌ی‌داره
بۆیه که دوژمن ل‌یم بب‌ی به‌ د‌ی‌و
پارانه‌وهم ل‌یی نایه‌ته سه‌ر ل‌ی‌و
زامی ئه‌شکه‌نجه و به‌ند و کۆت و په‌ت
سه‌رم بۆ دوژمن نه‌وی ناکا قه‌ت
مه‌ردانه پ‌یک‌ی مردن ئه‌که‌م نو‌ش
چش له من سه‌ری هاو‌ر‌پ‌یانم خۆش
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۵۳)

ئه‌وه‌ی ت‌ی‌ب‌ینی ده‌کر‌یت، له کۆی ئه‌و (۱۵) ده‌قه شیعر‌یه‌ی شاع‌یر،
که له‌دایک‌بووی زیندان، (۱۳) ده‌قیان له‌دوای ده‌رچوونی فه‌رمانی
له‌س‌ی‌داره‌دان‌یه‌وه نووس‌راون، له‌مه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌ب‌یت‌ه‌وه، که
دیاریکردنی چاره‌نووسی شاع‌یر له‌ زینداندا، بووه‌ته مایه‌ی ته‌قینه‌وه‌ی
سه‌رچاوه شیعر‌یه‌که‌ی و له‌هه‌مان کات‌یشدا گیانی به‌رگری و
رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی ت‌ی‌دا زیاتر کردووه.

به‌گشتی ده‌توانین ب‌ل‌ین، مەرگ لای شه‌هید مه‌لا عه‌لی مه‌سه‌له‌ی
مه‌رگی جه‌سته نییه، ئه‌وه‌نده‌ی مەرگ و خواست و هیواکان و
ت‌ی‌په‌راندنی مه‌رگه بۆ ژیان، ئه‌مه‌ش به‌زینی شاع‌یر ناگه‌یه‌نیت، به‌ل‌کو
کۆشش و هه‌ول‌دانه بۆ به‌رگری و ت‌ی‌گه‌یشتن له‌ رووداوه‌کان به‌ قوولی،
به‌ ئامانجی پشت‌کردنه مەرگ و هه‌نگاوان بۆ جیهان‌یک‌ی نو‌ی، ئه‌مه‌ش
وایکردووه شاع‌یر له‌ بیری نه‌وه‌کانی کورددا بب‌یته س‌یم‌بولی نه‌مری.

پینجه‌م / تیپه‌پاندنی که‌شی زیندان:

که‌سێک نییه زیندان به‌هه‌واریکی ئارام و ئاسووده بزانیته، بۆیه زیندانی هه‌میشه له‌درزیک ده‌گه‌رپیت لێیه‌وه‌ه بپروانیته ده‌ره‌وه، هیوا به‌بالیک ده‌خوازیته له‌ئازادییدا شه‌قه‌ی پی‌بدات، که‌تی‌ده‌گات ئه‌م خواسته‌ی نایه‌ته‌دی هه‌رجاره و به‌رۆکی ئامرازیک ده‌گرپیت، تاویک یادی ئازیزانی ده‌کات و ده‌میک ئه‌و سروشته به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، که‌لێی دابراوه و جارجاره‌ش خۆی به‌به‌رۆکی هیوا و خۆزگه‌کانی هه‌لده‌واسیته، هه‌موو ئومیدیکی‌شی ده‌رچوونه له‌که‌شی زیندان و ده‌سکه‌وتنی مشتیک هه‌سانه‌وه و ئارامی، خه‌یال لای شاعیر ئامرازیکی سه‌ره‌کی به‌دییه‌نه‌ری ئه‌م ئامانه‌یه، له‌م پروه‌وه له‌و بابه‌تانه ده‌دوین، که‌شه‌هید مه‌لا عه‌لی شاعیر بۆ تیپه‌پینی له‌که‌شی زیندان په‌نای بۆ بردوون:

أ. یادکردنه‌وه‌ی که‌سوکار و ئازیزان:

مروّف بۆ خۆی بوونه‌وه‌ریکی کۆمه‌لایه‌تی کاریگه‌ره، هه‌میشه‌هه‌ز به‌دروستکردنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ریدا ده‌کات و هه‌ولئه‌دات له‌گه‌لایندا خۆی بسازیته، هه‌ربۆیه کاتیک له‌چوارچیوه‌ی ژوواریکی زیندانا قه‌تیس ده‌کرپیت و له‌ئازادیی بییه‌ش ده‌کرپیت، گه‌وره‌ترین گورز به‌ری ده‌که‌ویته، دابراویتی له‌کۆمه‌ل به‌گشتی و که‌سوکار و ئازیزانی به‌تایبه‌تی، ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر بۆ زیندانییه‌کی ئاسایی وابیت، ئه‌وا بیگومان بۆ شاعیریکی هه‌ست ناسک و کۆمه‌لایه‌تی نیو زیندانیکی تاک و له‌چاوه‌پوانیی سێداره‌دانا کاریگه‌رییه‌ ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی زۆر زیاتر ده‌بیت، هه‌ربۆیه شیعره‌کانی شه‌هید مه‌لا عه‌لی بوونه‌ته‌ پرديک و له‌ریی یادکردنه‌وه‌وه به‌خیزان و ئازیزه‌کانییه‌وه به‌ستوویه‌تی، هه‌ندی جارپیش ژیان و یاده‌وه‌رییه‌کانی له‌گه‌ل ئه‌واندا بووته‌هه‌وینی ده‌قه‌کانی و له‌ویوه‌ که‌شیکی کۆمه‌لایه‌تی بۆ بۆشایییه‌ پوچییه‌که‌ی دروستکردووه و وه‌فاداریی خۆی بۆ دوویات

کردوونه تهوه، پهروشی ههوال و زانیارییه لهباره یانهوه و بهتاسهوه
ئومیدی دیداریان دهکات، له دهقی (بهخیوتان کردم)، که یهکه م دهقی نیو
زیندانیهتی، ههست و پهروشییه که ی دهگاته لووتکه و ههموو
که سوکاره که ی بهسه ر دهکاتهوه و دهلیت:

بهخیوتان کردم هۆ بابیه و دایه
ویژدانم له ژیر قهرزتاندایه
وامداری ئیوهم بویه له تاوان
پیموایه ئیسکم ئه کرۆژی تاوان
تاوانی ئه وهی له پیناوی من
ریتان کهوتوته بهر مالی دوژمن

.....

دۆست و دراوسی، برادر و هاوپی
ئه وهی جاریک دیم له دوو ههنگاو پی
پوورزا خالۆژن، ئامۆزام و پوور
خزم که سوکار له نزیک و دوور
ئه رۆم پیشوازیی له مردن ئه کهم
له ئیوهش داوای لیبووردن ئه کهم
له دلرهنجانی ئیوه ئه ترسام
دهنا بی سل بووم له مهرگی به سام

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۷۴-۷۵)

به سه رنجدان له و چه ند دیره ی سه ره وه، ههستیکی جوانی پر له
وهفا و دلسوژی بو بنه ماله و هاوپی و نزیکهکانی دهبینین، سه ره تا
روو له باوک و دایکی دهکات و پاشان روو له خزمان و دراوسی و
هاوپیکانی دهکات و یادیان دهکات، شاعیر پیشبینی شههیدبوون و
دهربازنه بوون له دهست پژییمی به عس دهکات، لیره شدا هینده خه می
که سوکاره که یه تی، نیو هینده خه می شههیدبوونی خو ی نییه، له دهقی
بو (برای زیندانیم)، که بو براکه ی نووسیویه تی، ئه و په ری خو شه ویستی

و پهروشیی شاعیر بۆ براکهی دهبینریت، تیایدا وا دهرئهکهویت، که له پیش شاعیرهوه زیندانی کراوه:

برای زیندانی دووره دیدارم
ئاخ بو بینینت دل پر جه غارم
تو له زیندانا بی ئاگای له من
توی له من دوور کرد خوینخوری دوژمن
خۆزگه پاش مردن بمدیبايهوه
تۆلهی ئەم دوورییهم بکردایهوه

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۳۲)

ئهوهی جیگهی سهرنجه، شاعیر لهم دهقهشدا خهمی ژيانی خوی نییه، بهلکو خهمی ژيانی بهرانبهرهکهیهتی، ئەم خۆنهویستییهی شاعیر و بی ئوقرهیییهی بۆ که سوکارهکهی نیشانهی ئهوپهپی دلسۆزی و ئەمهکدارییهتی، بهتاییهتی ئەگەر هاتو زانیمان، ئەم دهقه میژووی (تەمموزی ۱۹۷۹)ی لهسهره، واتا دواي دەرچوونی فهرمانی لهسینداره دانهکهی نووسیویهتی:

نازانم دواي من چی بهسهر تو دئ؟
دیتته بهرچاوت یادگاری لادئ

... ..

شیرین، شنۆ گیان، رۆحهکهم ئاسۆ
سلوو بۆ خزمان، بۆ هه مووان بۆ تو
من به قوربانی باب و باپیرت
پیشمه رگه به تو چه لال بی شیرت

(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۳۳)

حهسرهتی شاعیر بۆ دیداری ئه و برایهی که هاوشیوهی خوی گیرۆدهی زیندانه رهشهکانی رژییم بووه و به تاوانی کوردبوون گیراوه، بووهته ههوینی دهقیکی تریش ((ئەکاوتتی فهیسبووکی شههید مهلا عهلی، تیایدا شیعریکی بلاونه کراوهی شاعیر، که بهرواری (تەمموزی

١٩٧٩ی له‌سه‌ره)، له ٢٢ی نۆفه‌مبه‌ری ٢٠١٧ بلاوکراوه‌ته‌وه)) شاعیر وه‌ک هه‌ر گه‌نجیکی تر، ئه‌زمونی خۆشه‌ویستی هه‌بووه، به‌لام خۆشه‌ویستییه‌کی ناکام، خۆشه‌ویستییه‌ک که ده‌بیته‌ قوربانی گیاره‌ شو‌ر‌ش‌گێ‌رییه‌که‌ی و مەرگ ناهیلایت پێی بگات. هه‌یچ له‌وه ئه‌سته‌متر نییه، مرۆف له هه‌ره‌تی لاویتیدا چاره‌نوسی له‌سیداره‌دانی بۆ دیاری بکه‌ن و بوخچه‌ی خه‌ون و هیواکانی پێی بپه‌چنه‌وه و له ماوه‌یه‌کی کورتدا له ئازیزترین که‌سه‌کانی دایه‌رن، جا ئه‌گه‌ر له ده‌قه‌کانی پێش‌وودا بپه‌وره‌یی شاعیر بۆ که‌سوکار و خانه‌واده‌که‌ی وینه‌یه‌کی زال بیت، ئه‌وا له هه‌ندی ده‌قی تردا بازنه‌که‌ فراوانتر ده‌بیت و خه‌می دایه‌رن له یار و ئه‌وه‌ی خۆشیده‌ویست، ده‌بیت به‌ برینیکی ساریژنه‌بوو:

ده‌زگیرانی په‌ری خه‌ونی شه‌وان رازاوه‌ی

سه‌ر قۆلم

دل ژان ئه‌کا

چوون ئاره‌زووی جاریکی تری ژووان ئه‌کا

چاو ئه‌بینی، گوێ ئه‌بیستی و لووت بۆن ئه‌کا

هه‌ست و هۆشم

دیسان داوای گێ‌رانه‌وه‌ی شریتی عومری کۆن ئه‌کا

(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ٢٠١٨:١٠٠)

شاعیر له‌پال هه‌ستی پر له‌ سۆزو خۆشه‌ویستیدا، دان به‌و راس‌تییه‌دا ده‌نیت، که ده‌یه‌ویت له واقیعی تالی زیندان رابکات و به‌ یادکردنه‌وه‌ی یاره‌که‌ی، که‌شیکی په‌نگین و ئاسووده‌ بۆ خۆی فه‌راهه‌م بکات:

ئه‌وه‌ی له ناخما ئه‌بزوێ

نانووسری به‌ ده‌ستی کۆلم

ئه‌مه‌وێ به‌ وشه‌ی په‌نگین

وشه‌ی ورشه‌داری سه‌نگین

رازاه‌ و پر واتای به‌تین

یه‌ک دوو دیڤ شیع‌رت بۆ دانیم

خه‌م و ترسی

ژوو‌ری سیند‌اره وه‌لا نیم

(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۱۰۱)

وردبوونه‌وه له ده‌قه‌که له‌لایه‌که‌وه ئه‌و ر‌استییه‌مان پید‌ه‌لیت، که شاعیر سه‌رباری خه‌م و ئازاری خۆی، ئاو‌ری له ژیانی پ‌ر سته‌م و ژیرده‌سته‌یی کچی کوردیش داوه‌ته‌وه و له‌لایه‌کی تریشه‌وه به‌ ده‌روونیک‌ی پ‌ر له‌ دل‌ه‌راو‌کیوه، له‌ ئاینده‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌روانیت و خه‌می ژیانیه‌تی، بۆیه‌ به‌ به‌لیندانی ناراسته‌وخۆی خۆی بۆ ئه‌و، ده‌یه‌ویت له‌به‌رانبه‌ردا له‌ وابه‌سته‌بوونی بۆ یاریش دل‌نیا بیت:

من مالئاوا

له‌تۆ و له‌ خه‌م

به‌لام بروات هه‌بی بروا

ئه‌وینت به‌رناده‌م تا هه‌م

(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۱۰۴)

به‌ ئاکام نه‌گه‌یشتنی شاعیر له‌ بواری خۆشه‌ویستیدا، یه‌کیکه‌ له‌ گری ده‌روونیه‌کان، که‌ کاری ته‌واوی کردووه‌ته‌ سه‌ر بیر و ده‌روونی شاعیر و هاوشان له‌گه‌ل ژیانی پ‌ر ئه‌شکه‌نجه‌ و کویره‌وه‌ریی زینداند، ده‌قه‌کانی ره‌نگ‌ریژ کردووه، به‌واتایه‌کی تر به‌ره‌می ریگه‌ی خۆشه‌ویستی بۆ شاعیر وه‌ک ریگه‌ی خه‌بات و کوردایه‌تی مایه‌ی خه‌م و ئازار بووه. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی پیکه‌وه‌گریدانی هه‌ردوو مه‌سه‌له‌که‌ لای شاعیر به‌ جو‌ریکه‌، که‌ یادکردنه‌وه‌ی یار ده‌بیته‌ هۆی ره‌واندنه‌وه‌ی خه‌م و ئه‌شکه‌نجه‌کانی زیندان، که‌چی له‌ هه‌ندێ باردا ناتوانیت به‌ته‌واوی له‌سه‌ر ئه‌و ریچکه‌یه‌ به‌رده‌وام بیت، ناچار دیته‌وه‌ نیو ئازاره‌کانی خۆی و به‌و ئاه‌ و هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ کو‌تایی به‌ ده‌قه‌که‌ ده‌هینیت و ده‌لیت:

ئیسیتاش وا دهستم له ژیان بهرداوه
هۆشم به وینهی کهزیت بلاوه
گیانه یه کجاری بهجیت دههیلیم
تا ههتا به دواي رازتا ویلم
دهمرم چاوه کهم خه م مهخۆ تو خۆش
خه می له من زیاد جیماوه بو تووش
(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۱۱۱ - ۱۱۲)

حهسرهتی شاعیر بو زوو نه مردن، له لایه کهوه وهک هه رکه سیکی
تر بو به دیهاتی هیوا و ئاواتهکانی، ئهوا له لایه کی ترهوه پیوستیه بو
به جیگه یاندنی ئه رکه نه ته وهی و نیشتمانیه کهی، که دلیا ده بی ژیان
بواری نادات، سه رزه نشتی خۆی ده کات و خۆی به که مته رخه م
ده زانیت و خه می ئه وهی ده بییت، که دواي خۆی براکانی ناتوانن
شانازی به ژیانیه وه بکه ن، ئه مهش لووتکه ی دلسۆزی و
کورده پهره رییه:

نه ژيام هیند بکه م پیشمه رگایه تی
برا شهرم نه کا بلین: برایه تی
نه ژيام ئه و که سه ی وهک منه و دیله
ئازاد بی و بلی: برام له قه ندیله
(شههید مهلا عهلی، ۲۰۱۸: ۴۸)

ب . سروشت:

ئهو پانتاییه پاک و جوان و بیگه ردهیه، که به شیک له ژینگه ی
مروقه کان پیکده هییت و کار ده کاته سه ریان و گه لیک جار له هه ست و
نه ستیاندا جیه نه جی خۆی جیده هییت. ئه م حاله ته له دنیای شاعیران و
داهینه راندا ده بیته هۆی ره نگدانه وهی سروشت له نیو به ره مه کانیا ندا،
هه ر بۆیه به دریزایی میژوو هه میسه سروشت به شیک بووه
له ناوه روکی به ره مه کانیا ن و بنه مایه کی گه وره ی داهینان بووه،

((کاتیک شاعیر په‌نا ده‌باته‌به‌ر سروشت و ئه‌وه‌ی تییدا‌یه، ئه‌یه‌و‌یت ئه‌و هه‌سته به‌رجه‌سته بکات، که سروشته‌که پییبه‌خشیوه.)) (اسماعیل، ۲۰۱۷، ۴۸) نه‌ک هه‌ر ئه‌وه، به‌لکو له هه‌ندی ر‌ییازی ئه‌ده‌بیدا سروشت کرۆکی ر‌ییازه‌که‌ی پیکه‌یناوه، بیگومان بو شاعیری‌ک، که زیندان له جوانییه‌کانی سروشت بیبه‌شی کرد‌بیت، ر‌اده‌ی هوگر‌بوون به سروشت زور زیاتره و په‌روشی بو ئاو‌ردانه‌وه له سروشت ده‌بیته‌ خولیا و پیوستییه‌کی ده‌روونی، ئه‌مه‌ش به‌و ئاواته‌ی ساتیک له ژینگه‌ی وشک و برینگی زیندان، که بو‌نی خوینی لیدیت و سته‌می لیده‌چو‌ریت دوور بکه‌ویته‌وه و ژینگه‌یه‌کی دلگیر بو خوی فه‌راهه‌م بکات. بو شاعیری‌کی وه‌ک شه‌هید مه‌لا عه‌لی، که بو خوی په‌روه‌رده‌ی سروشتی دل‌رفینی کو‌یستانی کوردستانه، ژیان و ژینگه‌ی گه‌رمه‌سیری نیو زیندانه‌کانی که‌رکوک و موسل، مایه‌ی به‌راورد‌کردنی‌کی هه‌سه‌رته‌کیشه، ئه‌م راستییه له‌سه‌ر زاری شاعیره‌وه ره‌نگیداوه‌ته‌وه:

هاته‌وه یادم شه‌هویکی قه‌ندیل
هینایه‌ گریان دل‌ه‌ی مات و دیل
ئه‌و ده‌سته‌ی له‌وئ به‌فراو ئه‌یته‌زاند
داخ کراوه لیره‌ به‌ ئاگر و ژیل

... ..

خۆزگه‌ منیش هه‌ر له‌وئ مابایه‌م
چه‌که‌که‌م به‌س بوو له‌جی سهرمایه‌م
پانابری ته‌مه‌ن له‌م گه‌رمه‌سیره
چونکه‌ په‌روه‌رده‌ی ئه‌و جی سهرمایه‌م

(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۳۶ - ۳۷)

شاعیر له ده‌قی‌کدا خه‌یال ده‌کاته ئامراز و ده‌گه‌رپته‌وه نیو سروشتی ر‌ابردووی خوی و که‌ژو کیو و گوند و دونده‌کان به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه و دیمه‌نی دل‌رفینی سروشتی کوردستان له هه‌ر چوار وه‌رزی سالدا بو دهنه‌خشیینی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌سته‌مۆبی خوی ده‌رده‌خات

بهوهی دیله و ناتوانیت جوانیی دیمه نهکان وهک پیویست وهسف بکات،
بهوهش ههولی تپه پاندنی دیواری زیندانی شکست دههینیت:

جا وهره سهیری پۆلی رهشمالان
هاتوونه تهوه جیگا که هی سالان
هاتوونه تهوه چیای قه ندیلی
ناتوانم وهسفی بکه م به دیلی

(شههید مهلا علی، ۲۰۱۸: ۸۴)

لهو سالانه دا پژییمی به عس دهستی کردبوو به پوو خاندنی
دیتهاتهکانی کوردستان و سیاسه تی راگواستنی پهیرهو دهکرد، هه ریویه
شاعیر له کوتایی دهقه که دا به گژ ئه و سیاسه ته دا دهچیتته وه و گه شبینی
خوی به نهمانی داگیرکه ری تیکدهری سروشتی کوردستان دهرده خات:

ئاخ بو و لاتمان لیده شویین
دیتهات و باخمان بو دهسووتین
وهدهرمان دهنین له خاکی خومان
ئیمهش وهسیه ته و جیماوه بومان
که سه رشوور نه کهین له ئاست داگیرکه
رۆژیک دی به شهق دهیانکهینه دهر

(شههید مهلا علی، ۲۰۱۸: ۸۶)

ئه م دهقه پیمان دهلیت، لای شاعیری به هه لویست، گهر خه یال بو
له بیرکردنی خه م و ئازارهکانی بیباته نیو سروشت، ئه و له ویش
ناتوانیت سته می داگیرکه ره له بیر بکات و خه مه که ی نه کاته خه میکی
گشتی، به تایبه تی ئه گهر هاتو زانیمان ئه و دوژمنه پیش هه موو شتیک
ویرانکه ری سروشتی رازاوه ی کوردستان بووه، لیره دا ((هونه ر بریتی
نییه له گواستنه وه ی سروشت به شیوازه جیاوازه کانیه وه، به لکو
لیکدانه وه و دروستکردنه وه یه تی.)) (هزلت، ؟ : ۳۳) ئه مه و له دهقینکی تریدا
به ناو نیشانی (یادیکی کوردستان)، جاریکی تر خه یال، شاعیر په لکیشی

نیو سروشتی کوردستان ده‌کات و به‌تاسه‌وه یادی دیمه‌نه دل‌رفینه‌کانی
ئه‌و سروشته ده‌کاته‌وه:

ئه‌و شار و گوند و ئه‌و شاخ و هه‌رده
له باسه‌په‌وه هه‌تا گله‌زه‌رده
هیمنی بایی به‌سه‌ر کیشابوو
خو‌په‌ی کانیاویش له‌و به‌ره‌و خو‌اره
لیم بوونه خرمه‌ی کرمه‌ک و گو‌اره
له ده‌ستی دۆدا هینده خه‌یالم
هه‌له‌په‌رئ، ئیستاش هه‌ناسه‌م سو‌اره
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۴۲)

له‌م ده‌قه‌دا گه‌پانی شاعیر به‌نیو سروشتی کوردستاندا، درێژه
ناکیشیت و دوا‌جار خو‌ی له‌نیو واقعی زیندان و چاوه‌پوانی مه‌رگدا
ده‌بینیته‌وه:

ئیتا که‌وتوو مه‌ ئه‌م شوینه ته‌نگه
پاخه‌رم خار و سه‌رینم سه‌نگه
په‌ی به‌ پۆژگاری ئاینده نابم
ئه‌پرسم، ئه‌ژیم؟ که‌س نالی په‌نگه

... ..

من ئه‌پۆم و تا ئیوه‌ش بمینن
هه‌زاری وه‌ک من ده‌سته‌ودامینن
بینه سه‌ربازی سه‌ر له‌ پیناوتان
بی ئه‌وه‌ی بو گیانبه‌خشین دامینن
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۴۵-۴۶)

وردبوونه‌وه له شیعره‌کانی شاعیر ئه‌و راستییه‌مان بو ده‌رده‌خات،
که‌ زیندان بو شاعیر باریکی ده‌روونی هیند نائارامی خو‌لقاندوو،
یادکردنه‌وه‌ی جوانترین دیمه‌ن و یاده‌وه‌رییه‌کانی له‌لایه‌ک و ئازیزترین
که‌س و هاو‌پیکانی له‌لایه‌کی تره‌وه، نه‌یاننوانیوه تارمایی مه‌رگی بیر
به‌نه‌وه.

ج خۆزگه و هیوا:

دوو پالنه‌ری ده‌روونی گه‌ورهن، که هانی مروّف ددهن له چوارچیوهی ویستگه‌یه‌کی ژیاندا ده‌سته‌وه‌ستان نه‌بیّت و هه‌ولی تیپه‌راندانی واقعی چه‌قه‌ستوو بدات، ئەم حاله‌ته لای شاعیران، که هه‌ست و درکره‌نیان وردتر و کاریگه‌رتره، به ته‌واوی له ئەزموونی شیعرییاندا ره‌نگه‌داته‌وه، بیگومان ئەمه بو شاعیریکی لاو، که به‌رده‌وام سه‌رقالی ژماردنی رۆژانی ته‌مه‌نیه‌تی و مەرگ وه‌کو سییهر به‌دوایه‌وه‌یه‌تی و له‌پیتاو به‌خته‌وه‌ری گه‌له‌که‌یدا له هه‌موو خۆشییه‌کان بیبه‌ش بیّت، ئەوا خۆزگه و هیواکان زۆر زیاترن، زیندانی‌ش وا ئەکات شاعیر زوو زوو بالی خۆزگه و هیوای له‌یه‌ک بدات و هه‌ر جارو هه‌زیکی به‌دینه‌هاتوو و خه‌ونیکی ره‌نگاله‌ی به‌سه‌ر بکاته‌وه، به ئومیدی ئەوهی له‌ویوه گه‌ر به که‌میش بیّت ئاسوده‌یییه‌ک بو خۆی ده‌سته‌به‌ر بکات، یه‌کیک له هه‌سه‌ره‌ته‌کانی شه‌هید مه‌لا علی، که وه‌کو دیارده‌یه‌ک خۆی ده‌نوینی خه‌می که‌م ژیا، مروّفیش گه‌ر که‌م ژیا، خۆزگه و هیواکانی زیاتر ده‌بن، خه‌می گه‌وره‌ی شاعیر خۆ به که‌مه‌رخه‌مزانه له به‌رانبه‌ر خه‌مه‌تکره‌نی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی، بۆیه گه‌ر له‌شوینیکدا باسی له خۆزگه‌یه‌کی که‌سی و تایبه‌تی خۆیشی کردی، وه‌ک ئەوه‌ی له شیعریکدا خۆزگه بو پیکه‌وه‌نانی خه‌زان و منداڵ دروستکردن ده‌خواییت، ئەوا دیسانه‌وه له‌پیتاو مه‌سه‌له گه‌وره‌که‌ی گه‌ل و نیشتماندان بووه:

نه ژيام کۆرپه‌یه‌ک ناو بنیم تۆله
برواته شوینم با نه‌لین چۆله
نه ژيام برازایه‌ک ناو بنیم ژیلوان
تا نه‌لین گه‌ردوون بو پیاو کوژی لوان

... ..

نه ژيام بو خه‌لکی بيمه جیی برپوا
ئه‌لین بی سوود بوو چش ده‌با برپوا

نه ژيام بوئه‌وه‌ی نوێ پێ ته‌خت كه‌م
نه‌ك جارێ سه‌د جار گيانم به‌خت كه‌م
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۴۹ - ۵۰)

هه‌لبژاردنی ناوه‌کانی (تۆله و ژیلوان)، سه‌رباری ئه‌وه‌ی گریدراوی
خه‌باتی سیاسی شاعیرن، به‌وپییه‌ی یه‌که‌میان ناوی ریک‌خراویکی
سه‌ربه (کو‌مه‌له‌ی ره‌نجده‌رانه) و شاعیر لیپ‌سراوی بووه و دووه‌میان
ناوی شاخیکه له ناوچه‌ی جافایه‌تی، شاعیر تیندا پیشمه‌رگه بووه،
له‌هه‌مان کاتدا هه‌لگری واتایه‌کی پێ له به‌رگریین، شاعیر له‌و رینگه‌یه‌وه
ده‌یه‌ویت کاروانی خه‌باتیان پێ بسپی‌ریت و بیانکاته پیشمه‌رگه‌ی ریی
ئازادی ئه‌و کوردستانه‌ی ژینی خۆی پێبه‌خشی:

به‌لام که ئه‌مویست نه‌مرم به‌گه‌نجی
کوردستان ئه‌یوت پێویسته‌ ره‌نجی
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۵۳)

شاعیر تا دوا ساته‌کانی ژيانی به‌هیوای ئازادییه‌وه ده‌ژی له‌گه‌ل
به‌دی نه‌هاتنی خۆزگه‌کان و هه‌لوه‌رینی ئاواته‌کانیدا، که‌چی هه‌میشه
شاعیر به‌ هیوا و گه‌شبینیه‌وه له ئاینده‌ی روانیوه و له ئه‌نجامی کار و
خه‌باته‌که‌ی دُنیا بووه، که له دوا‌رۆژدا ده‌بیته‌ مایه‌ی سه‌ربه‌رزی بۆ
گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی:

له زۆردار نه‌بی له‌ که‌س نه‌ره‌نجام
که‌م ئاواتیشم گه‌یشته‌ ئه‌نجام
ئاواته‌خواز بووم له‌دوای رۆژی ره‌ش
بووکی ئازادی بگرمه‌ باوه‌ش
که‌م خواست و خۆزگه‌م گه‌یشته‌ ئه‌نجام
هیشتا له‌ رۆژی هیوا نه‌ره‌نجام
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۷۵ - ۷۶)

ئوهی تیبینی دهکریت، باوهږ و دلنیایی شاعیره به شههیدبوونی
خوی، که وایکردووه حسرهت و هیوا تیکه ل بکات، حسرهتی نه بیینی
پوژی ئازادی گهل و ولات و هیوای به دوارپوژی کورد و کوردستان،
به واتایه کی تر شاعیر متمانهی به وهیه حهق هه ر سه رده که ویت و
دوژمن هه ر له ناو دهچیت و ولات هه ر پزگار ده بیت:

ناشبینم که کورد وه کو میلله تان
ئالای سه ربهستی هه لکا له جیهان
ناکوکی نیوان چینان نه مینئ
وهک یهک لی بکری لادی و شارستان

... ..

ئهی کوردستانی مه لبهندی کاوه
جیی داخه نه مدی ئالای شه کاوه
به لام پوژیک دی هیزی نه وهی نوئ
کوژیکی زورداری پی هه لته کاوه

(شههید مهلا علی، ۲۰۱۸: ۹۶ - ۹۷)

هه مان هه ست له و تاکه دهقهی شاعیر، که له قوناغی
پیشمه رگایه تیدا نووسیویه تی، رهنگیدا وه ته وه و له لایهک پیشبینی
مه رگی خوی دهکات و له لایهکی تره وه گه شینه به دوارپوژی هه موو
پوژه لات و پیکه وه یان ده به ستیت:

پیموایه ده مرم دوا دیده نیمه
به جی ده مینئ هه رچی که نیمه
پوژیک دی ئاسوی پوژه لاتی سوور
رووناکتر ده بی و نزیک ده بی دوور

(شههید مهلا علی، ۲۰۱۸: ۱۰۷)

هیوا و گه شبینی شاعیر، ته نها خوی له بازنه ی ئازادی گهلدا
نابینته وه، به لکو سنووری مه حالیش ده بریت و لووتکه ی گه شبینی
خویمان بو ئاشکرا دهکات، ئه مه ش ئه وکاته ی ماوه ی خه باتی نابیته جیی

قایلبوون و په‌زامه‌ندی، بۆیه به‌لین ده‌دات، که له‌و دنیا له‌گه‌ل
زیندوو بوونه‌وه‌یدا ته‌واوی قه‌رزه‌کانی گه‌ل و نیشتمان بداته‌وه و
کاروانی خه‌باتی درێژه‌ی بییت و وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌ک له به‌جیگه‌یانندی
ئه‌رکه پیرۆزه‌که‌ی به‌رده‌وام بییت:

که پاش مردن هه‌بوو دنیا به‌کی نوێ
تا ئه‌وکاته با گیانیشم تیر بنوێ
چونکه پۆژی هه‌ستانه‌وه، ده‌رفه‌تی
فرمانیکی وه‌ک ئیستام هه‌ر بۆ ئه‌لوێ
له‌و دنیا ش هه‌ر پیشمه‌رگه و کادرم
که هیچ نه‌بی له‌وه‌ی ئیستا چاترم
لی‌ره خاوه‌ن ئه‌زموونی پێی خه‌باتم
له‌وئ له‌نیو کووره‌ی شو‌رش ئاگرم
(شه‌هید مه‌لا عه‌لی، ۲۰۱۸: ۶۵)

ئه‌نجام

١. شه‌هید مه‌لا عه‌لی شاعیر، په‌روه‌ده‌ی نیو خیزانیکی کوردپه‌روه‌ر و خاوه‌ن قوربانییه، هه‌ر بۆیه کوردایه‌تی به‌ تاکه‌ رینگه‌ی خه‌بات زانیوه، توانا زانستی و رۆشنییری و سیاسییه‌که‌شی له‌ خزمه‌ت ئه‌و رینگه‌یه‌دا به‌کاره‌یناوه.

٢. شاعیر پێش زیندانیکردنی هه‌ندێ ده‌ق و بابه‌تی نووسیوه، به‌لام ئاوێته‌بوونی به‌ دنیا‌ی شیعر، زیاتر له‌ دوا‌ی گرتنی و زۆرتیش له‌ ماوه‌ی نیوان ده‌رچوونی فه‌رمانی له‌ سێداره‌دان و جێبه‌جێکردنیدا بووه، که‌واته‌ زیندان بووه‌ته‌ زاده‌ی داهێتانه‌که‌ی و بالایی به‌ کۆمه‌لێک ده‌قی پر له‌ به‌رگریی وا کردووه، که‌ نه‌مرییان به‌ شاعیر به‌خشیوه.

٣. تیروانینی شاعیر بۆ مه‌رگ، تیروانینیکی فره‌ په‌هه‌ند و قووله، به‌لایه‌وه‌ مه‌رگ مانای ژيانه، چونکه‌ پرۆسه‌ی شه‌هیدبوون ئاماده‌گی هه‌یه و بووه‌ته‌ چاره‌نووسی زۆرینه‌ی شو‌رشگێرانی گه‌ل و هه‌ر مه‌رگ و کۆلنه‌دانیش زامنکه‌ری سه‌رکه‌وتن، تاکه‌ شتیک له‌و رینگه‌یه‌دا نیگه‌رانی کردییت، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ژیان ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌داوه‌ زۆرت‌ر خزمه‌تی گه‌ل و نیشتمان‌که‌ی بکات.

٤. هه‌رچه‌نده‌ شاعیر له‌ دنیا شیعرییه‌که‌یدا (ئاگاییانه‌ بیته‌ یان نائاگاییانه‌) ویستبیتی که‌شی زیندان تیپه‌پینیت، له‌رینگه‌ی (یادکردنه‌وه‌ی که‌سوکار و ئازیزانی، یان له‌رینگه‌ی ئاوردانه‌وه‌ له‌ سروشت، یان خۆزگه‌ و هیوا خواستن)ه‌وه‌ بیته، ئه‌وا له‌ کۆتاییدا هه‌رخۆی له‌ناو واقیعه‌ تاله‌که‌ی زینداندا بینوه‌ته‌وه‌ و مۆته‌که‌ی مه‌رگ له‌گه‌لیدا سه‌ره‌تاتکینی کردووه، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا هه‌میشه‌ گه‌شبین بووه‌ به‌ دوا‌رۆژی گه‌ل و نیشتمان‌که‌ی.

سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م: کوردییه‌کان:

أ. کتیب:

١. عه‌بدولکه‌ریم، سه‌بور (٢٠١٤): چه‌مکی ژیان و مردن له شیعره‌ی مه‌وله‌وی و مه‌ولانای رۆمیدا، چاپخانه‌ی تاران، ناوه‌ندی غه‌زه‌لنوس، سلیمانی.
٢. عه‌لی، به‌ختیار (٢٠١١): چیژێ مه‌رگدۆستی، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کارۆ، سلیمانی.
٣. عوسمان، هه‌ریم (٢٠١٣): چه‌مکی مردن له زمانی کوردیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
٤. قه‌رده‌اغی، مه‌حمود (٢٠١٩): له‌ودیو سنووره‌کانی مه‌رگه‌وه (یاده‌وه‌رییه‌کانی زیندان)، چاپی سه‌هه‌م، سلیمانی.
٥. مه‌لا عه‌لی، شه‌هید (٢٠١٨): یادی قه‌ندیل، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی هه‌ست، سلیمانی.

ب. نامه‌ی زانکۆیی:

١. ئیسماعیل، ئه‌رسه‌لان بایز (١٩٩٩): راگه‌یانندی شو‌رش و بزووتنه‌وه‌ی شیعره‌ی کوردی (١٩٧٥-١٩٩١)، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی سلیمانی، کۆلیجی زمان.
٢. خۆشناو، ئه‌بۆبه‌کر عه‌بدو‌للا (٢٠٠١): شیعره‌ی به‌ره‌نگاریی کوردی (١٩٧٥-١٩٩١)، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی سلیمانی، کۆلیجی زمان.

ج. ئینته‌رنیته‌:

١. ئه‌کاوتنی شه‌هید مه‌لا عه‌لی له‌ تو‌ری کۆمه‌لایه‌تی فه‌یسبووک (له‌لایه‌ن خا‌نه‌واده‌که‌یه‌وه‌ به‌ریوه‌ ده‌بریت)، له‌ رۆژی (٢٢)ی تشرینی دووه‌می (٢٠١٧) شیعریکی بلاونه‌کراوه‌ی که‌ می‌ژووی (ته‌ممووزی ١٩٧٩ی له‌سه‌ره‌)، بلاوکه‌کراوه‌ته‌وه‌.

دووه‌م: عه‌ره‌بییه‌کان

أ. کتیب

١. اسماعیل، عزالدین (١٩٦٣): التفسیر النفسی للأدب، دار العوده - دار الثقافة، بیروت.

٢. بنيس، محمد (٢٠٠١): الشعر العربي المعاصر بنياته وابدالاته، دار توبقال، الجزائر.
٣. عبدالفتاح، كاميليا (٢٠٠٨): اشكالية الوجود الانساني - دراسة نقدية تطبيقية في الشعر الواقعي الحدائي، دار المطبوعات الجامعية، مصر.
٤. عبدالله، صابر (١٩٩٠): التجربة الابداعية في ضوء النقد الحديث، مكتبة الخانجي، القاهرة.
٥. هازلت، وليام (?): مهمة الناقد، ترجمة: نظمي خليل، الطبعة الاولى، القاهرة.

ب. رسائل جامعية:

١. اسماعيل، بسام (٢٠١٧): التشكيل الحسي في شعر الطبيعة العباسي في القرن الثالث الهجري، اطروحة دكتوراه، كلية الآداب، الجامعة الاسلامية، غزة.
٢. قدور، سكيينة (٢٠٠٧): الحبسيات في الشعر العربي، جامعة منتوري، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب واللغات، الجزائر.

ج. المجالات:

١. الخطيب، احمد موسى (٢٠١٥): ثنائية الموت والبعث في تجربة خليل حاوي، مجلة الجامعة الاسلامية للبحوث الانسانية، المجلد الثالث والعشرون، العدد الاول.

ملخص البحث

شبح الموت في اشعار الشهيد ملا علي

أ.م.د. فرهاد قادر كريم

كلية التربية الاساس

جامعة گرميان

يعد الشعر وسيلة من الوسائل التي لجأ إليها الإنسان منذ القدم ليعبره عن الموت وخفاياه ، وهذه الظاهرة كانت بارزة لدى الشعراء المعاصرين ايضا. ف(شهيد ملا علي) الشاعر الشاب الذي ترعرع وقضى ردها من الزمن في السجون المظلمة لنظام البعث في الربع الاخير من القرن المنصرم انموذجا حيا ، فكان يحتسب آخر أيام عمره بانتظار ساعة إعدامه ، ومن ثم نجد أن صورة الموت في أشعاره من أبرز الصور الشعرية لديه ، وطاغية على ديوانه ، و من هنا وقع اختيار (شبح الموت في أشعار الشهيد ملا علي) عنوانا للبحث.

فقد كان لحياة الشاعر الثقافية والسياسية أثر كبير في توجهه أن يسلك مسلك القومية (كوردايه تي) ولم يعتر به فتور، على الرغم من المصائب والويلات التي ألمها في هذا المسلك، غير ان ينبوعه الشعري قد تدفق من بين جدران السجون مغطى أفكاره بثوب المقاومة والتفاؤل، وإن الموت لدى الشاعر يتخطى معناه الحقيقي ، حاملا مفاهيم شتى ، ملوحا بتباشير الصباح ، ومبدا ظلمة الليل ، وعائدا الأمل إلى حياة من جديد، وهذه المفاهيم كلها تصب أخيرا في بحر الحياة .

Abstract

The Shadow of Death in Mulla Ali's poems

Poetry is one of the most prominent methods humans used to address death and discover its secrets. This strategy can be found in the poetry of the contemporary poets as well. One of those poets is Mulla Ali, a young poet who emerged in the heart of the ill-famed jails of the ex-Baathist regime in Iraq. In the last quarter of the twentieth century, he passed his days in the jails by just waiting for the day of his execution which was already decided by the regime. This attempt, therefore, is entitled "The Shadow of Death in Mulla Ali's Poems."

His familial, cultural, and political upbringing was the reason that he chose struggle for his nation as the sole way of life. Though this meant lots of pain and problems, his poetic power exploded inside the jails and reflected the spirit of opposition and freedom-seeking.

For him, death trespasses its limited denotation and encompasses a wider concept as part of the overall and multi-dimensional aspects of life.

ناسنامه‌ی لاو

له جیهانبینی شیعری دلداردا

د. محمەد ئەحمەد حەسەن

بەشی زمانی کوردی
کۆلیژی پەرۆردە - شەقلاو
زانکۆی سەلاحەددین-هەولێر

پێشهکی

هه‌موو شاعیریك له شیعره‌كانیدا جیهانبینییه‌کی تایبەت به‌ خۆی هه‌یه، ئەو جیهانبینییه‌ دارپێژەری بیرکردنه‌وه‌ی شاعیره‌که‌یه‌ له‌باره‌ی کۆمه‌ڵی چه‌مک. به‌لام ده‌زانین زمانی شاعر جودایه‌ له‌ زمانی هه‌ر نووسینیکی دیکه‌. بۆیه‌یش ده‌بی مامه‌له‌مان له‌گه‌ڵ جیهانی شاعر بۆ کارکردن له‌باره‌ی هه‌ر چه‌مکیکه‌وه‌ جیاوازی بیت. (دلداری) شاعیریه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی قوول له‌باره‌ی کۆمه‌ڵی چه‌مکه‌وه‌ له‌ شیعره‌کانیدا کاری کردووه‌. چه‌مکی (لاو) وه‌کو بوونیک به‌ شیوه‌یه‌کی فه‌لسه‌فییانه‌ له‌ شیعره‌کانیدا کاری له‌باره‌وه‌ کراوه‌. ئەو شاعیره‌ له‌ شیعره‌کانیدا هه‌ولێ دیاریکردنی ناسنامه‌ی لاوی داوه‌، به‌لام ناسنامه‌یه‌ک ده‌بیتته‌ پێشمه‌رجی بوونناسانه‌ی لاو. ئەم توێژینه‌وه‌یه‌مان هه‌ولێکه‌ بۆ دیاریکردنی ناسنامه‌ی لاو وه‌کو بوونیک له‌ جیهانبینی (دلداری) شاعیر. توێژینه‌وه‌که‌مان له‌ دوو به‌ش پیکدیته‌.

بەشی یه‌که‌ممان بۆ قسه‌کردنه‌ له‌باره‌ی چه‌مکی (لاو). به‌ شیوه‌یه‌کی تیوری هه‌ولێ دیاریکردنی چه‌مکی (لاو) له‌ ڕووه‌ فه‌لسه‌فی و بوونناسییه‌که‌یه‌وه‌ داوه‌. به‌وه‌ی (لاو) چیه‌؟ کیه‌؟ ئه‌رکی چیه‌؟ تیروانینی شوێشه‌کان بۆ لاو چیه‌؟ پاشان هاتووین هه‌ولێ دیاریکردنی چه‌مکی (لاو)مان له‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا داوه‌. به‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ی کوردی چۆن له‌ (لاو) ده‌روانیت؟ به‌وه‌ی هه‌میشه‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردی وه‌کو بوونیکه‌ که‌م عه‌قل له‌ (لاو)ی ڕوانیوه‌.

هه‌رچی به‌شی دووهمه، به‌شیکي پراکتیکیه، به‌ناوی (جیهانبینی دلدار بۆ ناسنامه‌ی لاو). له‌پیی شیعره‌کانه‌وه هه‌ولیی دیاریکردنی ناسنامه‌یه‌ک و بوونیک بۆ (لاو) ده‌دات. به‌میش کارمان له‌باره‌ی چه‌ند ره‌ه‌ندیکه‌وه کردووه. بۆ نموونه (دلدار) ناسنامه‌ی لاویکمان بۆ دیاری ده‌کات، که ناومان ناوه (لاوی پیر)، لاویکه وزه‌یه‌کی مردووی تیدایه، لاویکه ناسنامه‌ی لاویتی خوی بزرکردووه. هاوکات (دلدار) ناسنامه‌ی لاویکی دیکه‌مان بۆ دیاری ده‌کات، که ئیمه به (خه‌ونی لاو) ناومان هیناوه. لاویکه پیره له خه‌ون، پیره له وزه‌ی ژیان. هاوکات (دلدار) به‌راوردی نیوان لاوی ئیمه و ئه‌وروپا ده‌کات ئه‌مه‌شمان به به‌لگه‌ی شیعریی دیاری کردووه. له کۆتاییدا به چه‌ند خالیک ئه‌نجامی توژیینه‌وه‌که‌مان دیاریکردووه، پاشان لیستی سه‌رچاوه‌کانمان به سیسته‌می هارقارد کردووه.

به‌شی یه‌که‌م: سه‌ره‌تایه‌ک له‌باره‌ی چه‌مکی لاو

یه‌که‌م: چه‌مکی لاو:

چه‌مکی لاو چه‌مکی فره‌ره‌ه‌نده، واته ره‌ه‌ندی کۆمه‌لناسی و ده‌رووناسی هه‌یه، ته‌نانه‌ت له رووی کۆمه‌لناسییه‌وه لاوان به بزوینه‌ری کۆمه‌ل دانه‌ترین، چونکه پرۆژه‌ی تاک بوون له لاوه‌وه ده‌ست پیده‌کات. ته‌نانه‌ت لاو پیوه‌ره بۆ پیشکه‌وتن، یان دواکه‌وتنی هه‌ر کۆمه‌لیک. ئه‌وه لاوه ده‌توانی پرۆژه‌ی مه‌عریفی و جه‌سته‌یی هه‌بیته‌ت، هه‌ر لاویشه ده‌توانی کۆمه‌ل سه‌ر بکات. کاتیک ده‌لیین لاو، یه‌کسه‌ر وزه‌ی زۆر و نویمان به‌میشکدا دیت. وزه و شیوازی بیرکردنه‌وه‌ی لاو، وزه و شیوازیکه پیره له خه‌یال بۆ داها‌توویه‌کی گه‌ش و پرشن‌گدار. بۆیه‌یش هه‌موو شو‌رشه‌کان ئومیدیکی گه‌وره له‌سه‌ر تواناکانی لاو هه‌لده‌چن. هه‌موو ده‌سه‌لاته دیکتاتۆره‌کانیش به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان هه‌ولیی کوشتن و ئیفلیج کردنی تواناکانی لاوان ده‌دن. هه‌میشه هه‌ولیی ئه‌وه ده‌دن لاو به رابردووه‌وه پیوه‌سته بکه‌ن، به‌لام له بنه‌ره‌تدا لاو

پێوهسته به ئیستا و داهاتوو، چونکه له لای لاوان ئیستا پردیکه بۆ په‌رینه‌وه به‌ره‌و ئاینده. که‌واته ناتوانین به‌بی په‌یقین له‌باره‌ی چه‌مکی ئاینده‌وه باس له چه‌مکی لاو بکه‌ین. لاو یه‌کسانه به ئومید و پرۆژه‌ی مه‌عریفی. بۆیه‌یش هه‌ر چه‌پاندنیک له‌حه‌ز و ئاره‌زووی لاو بکریت، ئه‌وا ئه‌و کۆمه‌له‌ پیشک‌ه‌وتن به‌خۆیه‌وه نابینیت. که‌واته ((به‌ره‌له‌دانی ئاره‌زووه‌کان و چه‌زه‌که‌پتکراوه‌کان ده‌بنه‌مایه‌ی پیشک‌ه‌وتن و ئارامی و ئاسووده‌یی و داهینان.)) [پیربال، ۲۰۰۶، ۱۶۴] ریگری له‌هیز و توانای لاو راسته‌وخو کاریگه‌ری له‌سه‌ر پیشک‌ه‌وتنی کۆمه‌له‌ ده‌بی‌ت.

لاو خاوه‌ن عه‌ق‌لی نوێگه‌رییه، چونکه هه‌میشه وزه‌یه‌کی نوێی تیدایه. ئه‌م وزه‌ نوێیه له‌رێی هیتدی فاکته‌ره‌وه ده‌تواند‌ری به‌گه‌ر بخریت. یه‌کیک له‌فاکته‌ره‌کان بوونی هوشیاریه له‌لای گه‌نج. هوشیاری به‌رانبه‌ر خودی خۆی و کۆمه‌له‌که‌ی، به‌رانبه‌ر دیارده‌ و کیشه و گرفته‌کانی ناو کۆمه‌له‌. له‌م رێیه‌وه هه‌ست به‌به‌رپرسیارییه‌تی ده‌کات، بیری گۆرانکاری له‌زه‌یندا بۆ دروست ده‌بی‌ت. فاکته‌ریکی دیکه ئه‌وه‌یه لاوان ببنه‌بزووتنه‌وه‌یه‌کی کۆمه‌له‌یه‌تیانه بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن گۆرانکاری گه‌وره‌ دروست بکه‌ن، بۆ ئه‌مه‌یش پێویسته شوناسی خۆیان بدۆزنه‌وه، یان دیاری بکه‌ن. ده‌مه‌وی بلیم لاوان کۆمه‌له‌ی تاییه‌تمه‌ندی و خاسیه‌ت هه‌یه بۆ خۆیانی دیاری بکه‌ن، تا‌کو له‌رێیه‌وه بناسرینه‌وه. شوناسی خۆیان له‌ده‌ره‌وه‌ی حیزب، ئایدیۆلۆژیا، نه‌ته‌وه...تاد دیاری بکه‌ن. به‌دیاریکردنی شوناس له‌لایه‌ن لاوه‌وه، لاو له ((بوونه‌وه‌ریکی پاشکۆوه ده‌بی‌ته‌بوونه‌وه‌ریکی سه‌ره‌به‌خۆ.)) [قانع، ۲۰۰۳، ۱۹۱] به‌م هۆیه‌وه لاو ده‌توانی گه‌شه‌به‌خۆی بدات له‌رێی فیکره‌وه. واته ده‌توانی خاوه‌ن پرۆژه‌ی مه‌عریفی گه‌وره‌ بی‌ت.

لاوان داینه‌مۆی هه‌موو گۆرانکارییه سیاسی، کۆمه‌له‌یه‌تی و رۆشن‌بیرییه‌کانن، بۆیه‌یش زۆربه‌ی قۆناغه‌کانی میژوو له‌میژووی هه‌ر میلیه‌تیکدا به‌کار و پرۆژه‌ی کۆمه‌له‌ی گه‌نج ده‌ناسریته‌وه. بۆیه‌یش هه‌ر قۆناغیکی میژوو ده‌بینین هه‌م لاو داینه‌مۆی گۆرانکاری بووه و هه‌میشه

قوربانى. بۇ نموونە لە سەرەتاکانى سەدەى بىستەمدا لاوان دەبنە بزوينەرى شۆرشى حەقدەى ئۆکتۆبەر لە يەكيتىي سۆڤيەت، بەلام هاوکات بە ھەزاران گەنج دەبنە قوربانى ئەو ئايدىۆلۆژيايە و ئايدىۆلۆژياي ناسيناليزم، کە دوو جەنگى گەرەى جيهانى لى دەکەويتەو. رەنگە ھىچ شۆرشىک ھىندەى شۆرشى خويندکارانى ۱۹۶۸ لە فرەنسادا گەنج بزوينەرى نەبن. ئەم شۆرشە تەواو گەنجانە بوو. ئەم شۆرشە دەبيتە ھۆى پووڤخانى رژىمەکەى (ديگۆل)، لەم سەردەمەى ئىستائىشدا ئەو راپەرينانەى بە ناوى بەھارى عەرەبىيەو دەروست بوون لاوان سەرمەشق و بزوينەرى بوون. بۇ ئىفليج کردن و سېرکردنى ئەو وزە و توانايەى لاوان دەسەلات چەندىن رى دەگرىتەبەر. بۇ نموونە ((دەولەت ئارەزوو دەکات گەنج بۇ ماوہى دە سال يان زياتر لە کەمپى مالىکردن و دەستەمۆکردنى خۆيدا بىمىنيتەو (لە قوتابخانەو تەکو زانکۆ)، بە پاساوى فيرکردنى زانست.)) [الفيسي، ۱۹۸۶، ۲۸-۲۹] کەواتە چەند لاو پرۆژەى ھەبىت بۇ گۆرانکاری، دەسەلاتيش دوو ھىندە لە ھەولى بەگەرڤختنى فاکتەرەکانى ئىفليج کردن و دامرکاندەوہى وزەى لاو. ھەميشە ھانى لاوان دەدات خۆيان لە سياسەت دوور بگرن. بۆيەيش ھەميشە دەسەلات سەرۆک و ئايدۆلۆژياکانى حيزب بە پيرۆز دادەنيت، دەيانخاتە ناو پرۆگرامى خويندەو. ھەموومان کاتيک خويندکاری سەرەتايى بووين بەتايبەت نەوہى پيش راپەرين بىرمانە چۆن وينەى ديکتاتورىكى وەکو (سەدام) و بنەماکانى حيزبى بەعس لەناو پرۆگرامەکانى خويندندا وەکو شتى پيرۆز دەخرانە ناو ميشكى خويندکارانەو. بە داخەوہ دواى راپەرينيش ھەمان پرۆژە بۆ بە پيرۆزکردنى حيزب و سەرکردە بەردەوامى ھەبوو.

ھەميشە گەرەکان لە کۆمەلە دواکەوتووەکان و ترادىسيۆنەکان ترسيكى زۆريان لە لاوان ھەيە. تەنانەت لەو جۆرە کۆمەلانەدا لاوان ھىندە قيزيان لە سياسەت دەبيتەو، نايانەويت تخوونى سياسەت بکەون. بە واتايەكى دیکە نايانەويت بچنە ناو ھىچ حيزبىكى سياسىيەو.

بۆ؟ بە برۆای ئیمە کۆمەلى ترادىسیۆنى کار لەسەر کوشتن و کپکردنى وزەى گەنجان دەکات، بەوەى نایەوى لاوان خاوەن بىرکردنەوه و پرۆژەى خۆیان بن. لەلایەكى دیکە لاوان هەولێ دابىنکردنى ژيانىكى خۆشگوزەران دەدەن. بەلام هۆکارى سەرەكى ئەوێه لەلایەن دەسلالەتەهەمیشە ئەو پەيامە فرێ دەدریته ناو چینی لاوان، ئەوێه تخونى سیاسەت بکەوێت، پووبەرۆوى توندوتیژی دەبیتەوه. بۆیەیش ئەو لاوانەى ملکەچ دەبن بە لای عاقل و چاکەکار ناو دەبرین و ئەوانەیشی یاخی دەبن بە ئاژاوهگیر و مەترسى بۆ سەر ئاسایشی نیشتمانى هەژمار دەکرین. نموونەى ئەو لاوانەمان زۆرن، کە نەچوونەته ژیر بارى دەسلالەت، بۆیەیش لەلایەن دەسلالەتە دیکتاتورەکانەوه سیناریۆیان بۆ دروستکراوه و تووشی ئەشکەنجە و کوشتن بوونەتهوه.

لە هەموو ئەو قسانەى سەرەوهدا دەتوانین پیتاسەیهكى گشتى بۆ لاو بکەین، کە لاو بناغەى هەموو کۆمەلیکە، بە گەرخرى هەموو گۆرانکاریه سیاسى، ئابوورى، کۆمەلایەتى و رۆشنیرییهکانە. کەواتە لاوان هەمیشە سەردەستەى شۆرشە کلتوورى و سیاسى و رۆشنیرییهکانن. بۆیەیش ئامانجى زۆریک لە شۆرشەکان قلیکردنەوهى تیروانین و پیوهندیه کۆمەلایهتییهکانە، بۆ ئەوێه بە شیوهیهكى تازهتر و رادیکالانهتر دایبیریتهوه. بزووتنەوهى خویندکاری شهستهکان لە فرەنسا، کە دواتر بە (رەخنە کۆمەلایهتییهکانى شهستهکان) ناسرا، دەبیتە نهریتیکی رۆشنگەرى سیاسى، کە دواتر لە زۆربەى ولاتان چاوى لى دەکریت. دەبیتە میژوویهک بۆ گۆرانکاری گەرە. ئەم بزووتنەوه خویندکاریه، لاوان بزوینەرى بوون. ئەم بزووتنەوهیه ((بابەتیکی سەرەكى، کە لە پیش چاوى دایناوو، مەسەلهى زانکۆکان و ریفۆرمى زانکۆیى بوو. زۆربەى راپەرینه خویندکاریهکان لە شهستهکان ئامانجى هاوشیوهى هەبوو.)) [چەند نووسەریک، ۲۰۱۱، ۲۵۶] ئەوێه لاوان لە توانایاندايه بیکەن، گۆرانکاری ریشهییه. ئەمەیش

پاتەکردنەوهى ئەو دیدەى "هیربەرت مارکۆزە"یە بۆ رۆلى لاوان لە شۆرشددا. بەوهى ئەم چینه جودا لەوهى رۆلى گەورەیان لە هوشیارکردنەوهى تاکەکانى ناو کۆمەل هەیه، دەبى لە کاتى شۆرشددا هەماهەنگى لەگەل چینه ستم لیکراوەکانى ناو کۆمەل بۆ هەلگیرسانى شۆرش بکەن.

دووهم: دیدى کۆمەلى کوردى بۆ لاو:

لێردا دەبیت لە دیدى سۆسیۆلۆجییهوه لە چەمكى لاو لە تیروانینى کۆمەلى کوردەواریدا بروانین. کۆمەلى کوردى، یەكی لەو کۆمەلانەیه هەولێ دابەشکردنى چینهکانى ناوى بەسەر چەند تەمەنىکدا دەدات. واتە تەمەن دەبیتە پێوهر بۆ دیاریکردنى چینهکانى ناو کۆمەل. ئەم دابەشکارییه بۆ ئەوهیه بتوانن چۆن ئەم چینانە بخەنە ژیر کۆنترۆلى خۆیانەوه. بۆ نموونه هەمیشە لە کۆمەلى ترادىسیۆنىدا وەها تەماشای لاو دەکریت، کە هیشتا عەقلى تەواو گەشەى نەکردووه، کەسێکە ناتوانیت بە تەواوى بریار بدات. سنوورى نیوان لاو و هەرزەکار تیکەل بە یەکدى دەکریت. لاوهکان بە کەسانى هەلەشە و پینەگەیشتوو دادەنرین. ((ئەم کائینه کەسێكى سەرەرپۆیه و لە چوارچێوهى ئەو داب و دەستووره کۆمەلایەتیانە لایداوه، کە ئیستا بە لای زۆربەمانەوه پەسەندن و ماقوولن.)) [سیوهى، ۲۰۰۸، ۳۲۱] ئەمەیش راستەوخۆ بى بایهخ کردن و کوشتنى وزهى لاوتییه. دەبینین لە کۆمەلى مۆدیرندا لاو کەسێکە خاوهن پرۆژە، تەمەنى تیکەل بە تەمەنى هەرزەکارى ناکریت، بەلکو پتر بایهخ بە تەمەنى دەدریت و درێژ دەکریتەوه، بۆ ئەوهى هەمیشە خەونى جیبەجى کردنى خەونەکانى هەبیت. ئەم بى بایهخ کردنەى لاوان وەکو سامانىكى نەتەوهی هەولیکە بۆ پەراویزکردنیا. لە بەرانبەر ئەو تیروانینەى، کە گەنج و لاو کەسێكى ناکاملە، حیسابىكى زۆرتر بۆ پیاوى سەروریش سپى و پیاوى ماقوول و ناو دیوهخان دەکریت. راستە ئەمە بە پێوهرى ئەزمونى ژيانکردن دەپێوریت، بەلام هیچ تیزىكى زانستى لە دواوه نییه. مەرج نییه هەموو

پیرییک و به ته‌مه‌نداچووویهک خاوه‌ن بیرکردنه‌وه‌یه‌کی لۆژیکانه و عه‌قلانیانه بییت. که‌واته لاو له کۆمه‌لی کوردیدا وه‌کو بوونیکی ناکامل و پیوه‌ست به بوونی که‌سانی دیکه‌وه هه‌ژمار ده‌کرین. واته وه‌کو که‌سیکی سه‌ربه‌خۆ مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ناکریت. ئەمه‌یش هه‌ولیکه بو بزکردنی لاوان له خودی خۆیان، نایه‌لن لاوه‌کان فه‌نتازیا و خه‌ون و خه‌یاله‌کانی خۆیان به‌گه‌ر بخه‌ن و هه‌ولی پراکتیزه‌کردنی بدن. بۆیه‌یش ((گه‌نج ده‌بی به‌نده‌ی گه‌وره‌کانی بییت و جوامیری له‌وه‌دا بو حساب ده‌کرێ که دابی پیشیان دووباره بکاته‌وه و پیر ده‌بی ده‌سته‌وستان چاوه‌روانی مه‌رگ بکات. له‌و سیسته‌مه‌دا په‌روه‌رده‌ی کۆمه‌لایه‌تی کاری خۆی ده‌کات و تاک له‌ناو باوه‌ر و دابه‌ داخراو و قه‌ده‌غه‌کاندا ده‌به‌ستیته‌وه. به‌ستنه‌وه توانایی مرۆف ده‌پرووکیینی و په‌کی ده‌خات.)) [قادر، مالپه‌ر] لیره‌دا هه‌ر هه‌ولیک هه‌بییت بو هوشیارکردنه‌وه و گه‌شه‌پیدانی توانای لاوان به هه‌ولی فاسدکردن هه‌ژمار ده‌کرین. ئەوه ده‌زانین چۆن دادوه‌ره‌کان له یۆنانی کۆن سوکرات به تاوانی فاسدکردنی گه‌نجه‌کان پووبه‌رووی مه‌رگ ده‌که‌نه‌وه. هاوکات ئەوه‌یش ده‌زانین چۆن ئەفلاتوون شاعیره‌کان له کۆماره‌که‌ی به بیانووی تیکدانی میشکی گه‌نجه‌کان ده‌رده‌کات. بۆیه‌یش له هه‌ر جوولانه‌وه‌یه‌کی مۆدیرندا له‌ناو کۆمه‌لیکی ترادیسییۆنی وه‌کو کۆمه‌لی کوردیدا لاوه‌کان به ئا‌واوه‌گی‌ر و کالفام له قه‌له‌م ده‌ده‌ن. لیره‌وه ئەگه‌ر بمانه‌ویت پیناسه‌یه‌ک بو لاو به‌پیی تیروانینی کۆمه‌لی کوردی بکه‌ین: ئەوا لاو بوونیکی ناکامله، ناتوانیت خۆی بریار له‌سه‌ر شته‌کان بدات، ئەزموونی ژیا‌نی نییه. به‌لام به‌پیی تیروانینه نوێیه‌کانی سۆسیۆلۆجیا لاوه‌کان به‌پیی ته‌مه‌نیان و ئیمکانیاتی بایلو‌جی و پیکهاته سه‌ره‌کییه‌کانی ناوه‌وه و ده‌روه‌ی جه‌سته‌یان به‌رده‌وام خه‌ون و خواسته‌کانیان نوی ده‌که‌نه‌وه و گه‌شه ده‌که‌ن.

له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیستادا به‌پیی تیروانینی "ئالان بادیو" لاوه‌کان له‌نیوان دوو شتدا دێ و ده‌چن، یان ئەوه‌تا رابردوو و دابونه‌ریت

زیندوو بکه‌نه‌وه و پیړه‌وی لی بکه‌ن، یان هه‌ولی ده‌ستخستنی جییه‌ک له‌نیو مملانی و کینپرکی سیسته‌مدا بده‌ن. ئه‌ویش له‌پیناو مانه‌وه‌ی خویان. بویه‌یش ئه‌م سؤسیؤلوجییه چاره‌سه‌ری ئه‌مه داده‌نیت. ((ئو شته‌ی من دهمه‌وی به چاولیکه‌ری له رامبو، پیی ده‌لیم: ژیانې راسته‌قینه. جوړیکه له ریگای سییه‌م: نه گه‌رانه‌وه بو نه‌ریته به‌سه‌رچووه‌کان و نه خو گونجاندن له‌گه‌ل ریساکانی سه‌رمایه‌داری به جیهانبویشدا، که ویړای رواله‌ته شارستانیه‌ته‌که‌ی که‌چی له واقیعدا درنده و نا ئینسانیه. ئه‌و ژیانه راسته‌قینه‌یه ئه‌وه‌یه نه خو‌ی بداته ده‌ستی گوړپرایه‌لییه‌وه نه تیرکردنی غه‌ریزه و بزویته‌ره سه‌ره‌تاییه‌کانیش. ژیانیک که سوپیکت خو‌ی وه‌کو سوپیکتیک تیا دروست ده‌کات.)) [بادیو، سایتی نیگه‌تیف] کیشه‌ی لاوه‌کانمان له ئیستادا ئه‌وه‌یه نه ده‌توانن خویان له نه‌ریته به‌سه‌رچووه‌کان پرگار بکه‌ن، چونکه هیشتا ئه‌وان له چوارچیوه‌ی خیزاندا ده‌ژین، هیشتا ئه‌گر روژانه دایکی، یان باوکی پاره‌ی پینه‌دا پاره‌ی پی نییه، هیشتا ناتوانی وه‌کو لاویکی ئه‌وروپی له دوا‌ی ته‌م‌نی هه‌ژده سالییه‌وه له شوقه، یان خانویه‌کی سه‌ربه‌خودا بژی. هاوکات نه ده‌توانی خو‌ی له‌گه‌ل په‌وتی تازه‌گه‌ری و شته تازه‌کانی سه‌رده‌م بگونجینی.

لاوه‌کان له کومه‌لی کوردیدا هیشتا دهرفته‌ی ئه‌وه‌یان نه‌بووه، هه‌موو رییه‌کانی ژیان تا‌قی بکه‌نه‌وه. هه‌میشه که‌سانیک بوونه له‌ناو شه‌ر و مملانیی حیزبی گیریان خواردووه. به به‌رنامه خزیندراونه‌ته ناو مملانییه‌کی ناشرینی حیزبایه‌تی، شه‌ری کومه‌لی شتیان پیکردوون، که شه‌ری ئه‌وان نییه. دهمه‌وی بلیم شه‌ریک بووه نابی وزه‌ی ئه‌وانی تیدا خه‌رج بکریت. لاو هه‌میشه له وه‌ها کومه‌لیکدا هه‌ست ده‌کات پانتایی بو کارکردن و هیئانه‌دی خه‌ونه‌کانی هیئنده ته‌سک بوته‌وه ناتوانی بجوولیته‌وه، بویه‌یش بیر له رییه‌کی دیکه ده‌کاته‌وه، بو نموونه کوچکردن. ئه‌مه‌یش به‌و واتایه‌ نایه‌ت لاوه‌کانی ئیمه‌ دورا‌و بن، نه‌خیر هه‌ر ئه‌م کوچکردنه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌ن، لاوه‌کانمان هیشتا وزه‌ی

ژیاندۆستی و ئاشتیانه‌یان تیدا ماوه. بۆیه‌یش به دوا‌ی پانتایییه‌کی دیکه‌دا بۆ ژیان ده‌گه‌رین، چونکه کلتووری کوردی ناتوانیت به‌ته‌نیا هه‌موو ئاواته‌کانی لاو به‌هینتته‌دی. ((کلتووری کوردی ناتوانیت ده‌روازه‌ییت بۆ تیگه‌یشتن له‌جیهان. به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ئه‌و سامانه‌ فیکریه‌ی له‌ ده‌روه‌یه‌ ده‌توانیت زه‌مینه‌ییت بۆ تیگه‌یشتنمان له‌ مانا‌کانی کوردبوونمان.)) [عه‌لی، ۲۰۳۳، ۲۴۹ل] که‌واته‌ کوچکردنی گه‌نجان به‌ برۆ‌ی من دیارده‌یه‌کی باش و ئاساییه‌، چونکه لی‌ره‌ سیاسه‌ت با‌لی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا کیشاوه‌. ئه‌مه‌یش واتای ئه‌وه‌ نییه‌ لاو ناب‌ی نزیک‌ی سیاسه‌ت بکه‌ویت. نه‌خیز به‌‌کو سیاسه‌ت ده‌یه‌وی لاوه‌کانمان بکاته‌ هی‌ خۆ‌ی، به‌ رۆبۆتیان بکات. بۆ نمونه‌ سیاسه‌ت و حیزب له‌ کۆمه‌لی کوردیدا به‌ لاوه‌کانمان ده‌لیت، ببه‌ حیزبی داده‌مه‌زێ‌ی، کارت ده‌ست ده‌که‌وی...تاد، به‌لام له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌دا به‌ لاوه‌کانمان ده‌لیت، ئه‌وه‌ ئیمه‌ین خه‌ونه‌کانت دیار ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ ئیمه‌ین ده‌تجوولینین.

ئه‌وه‌ی وا ده‌کات لاوه‌کانمان هه‌ست به‌ دووره‌ په‌ریزی بکه‌ن، هه‌ست بکه‌ن له‌ کۆ‌ی کایه‌کانی ژیان به‌تایبه‌تی کایه‌ی سیاسه‌ت په‌راویز خراون، ئه‌وه‌یه‌ لاوه‌کان دوور ده‌خه‌رینه‌وه‌. هه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ باس‌مان کرد، ده‌لین راسته‌ لاو که‌سیکه‌ پر له‌ وزه‌یه‌، به‌لام هه‌له‌شه‌یه‌، ئه‌زموونی که‌مه‌، بۆیه‌یش بۆ ناو داموده‌زگای حکوومی ناب‌یت. لی‌رده‌دا ده‌زانین تی‌روانین بۆ لاو به‌پێوه‌ری ته‌مه‌ن ده‌پێوری‌ت، که‌ پێوه‌ریکی گرده‌بر و نه‌گۆره‌، به‌ب‌ی ئه‌وه‌ی پێوه‌ری پێگه‌یشتنی لاو چ له‌رووی جه‌سته‌یی و چ له‌ رووی فیکرییه‌وه‌ هه‌ب‌یت. ئه‌وان وه‌ک ئه‌کته‌ریکی کۆمه‌لایه‌تی ته‌ماشای لاو ناکه‌ن، هاوکات سیاسه‌تیکی تایبه‌ت به‌ لاوه‌کانیان نییه‌. بۆیه‌یش ده‌بینین له‌ کۆ‌ی ئه‌و حکوومه‌ت و کۆمارانه‌ی به‌ درێژایی می‌ژووی کورد دروست بوون، لاوه‌ به‌هره‌مه‌ند و خاوه‌ن تواناکان که‌مترین رۆ‌لیان پیدراوه‌. تۆ ته‌ماشای کۆماری مه‌هاباد بکه‌، چه‌ند شیخ و سه‌ید هه‌بوون پله‌ی با‌لا و وه‌زیریان پ‌ی درابوو، به‌لام لاوانی خاوه‌ن به‌هره‌ که‌مترین پشکیان هه‌بووه‌. حکوومه‌ته‌که‌ی شیخ

مهحمود هه مان شيوه. دواى راپه رپين له كووى كابينه كانى حكومه تى هه ريم، هه رچى پيرى ناپسپور هه بوو كرا به وه زير و ئەندام په رله مان، بو؟ چونكه ئەوانه خاوه ن خه باتن. ئەمه راسته و به لام تاكوته رايان نه بيت، هه چ پسيورپيه كيان نه بوو. دهيان لاوى خاوه ن پسيورى و به توانا هه بوون به لام په راويژخرا بوون. هه موو ئەو سياسه تانه به شيوه يه ك كار له باره ي لاوان ده كن، كه بيته هوى كوشتنى تواناكانيان.

بابه تىكى ديكه له كومەلى كورديدا سه باره ت به لاوان زانكويه. هه ميشه ئەو تيروانينه له ناو لاوه كان هه يه، كه زانكو شوينيكه بو پياسه كردن و خوده رخستن، نه ك شوينى زانست. چه ند هوكاريك بو دروستبوونى ئەم تيروانينه هه يه. يه كيك له هوكاره كان بو خودى به رنامه ي زانكو و ماموستايانى زانكو ده گه رپته وه، چونكه ناتوانن به رنامه يه كى ميتوديانه بو پيشكه شكردى زانست دابريژن. زوربه ي ماموستاكانى زانكو له رووى زانستى و پسيورپيه وه ئاستيكى نزميان هه يه، بو يه يش ناتوانن وينه يه كى موديرنى زانكو نيشان بدن. له لايه كى ديكه وه ئەو تيروانينه له ناو گه نجان باوه، كه زانكو شوينيكه بو خوده رخستن. ئەگه ر ته ماشاى زانكو كانمان بكه ين وه كو شوينيكى ديكه ي كومەلايه تى ده بيندريت. خويندكاران هه ولده دن بو هاتنه زانكو جوانترين جلوبه رگ بپوشن. ده يانه وي ت ئاستى كومەلايه تى خويان بو يه كترى نمايش بكن. به لام هه موو ئەمانه به زمانى جه سته و جلوبه رگ ده كريت. ده مه وي بليم خويندكارى زانكو ئاماده نييه له رپى زمانى ئاخاوتن و نووسينه وه گوزارشت له خو ي بكات، گوزارشت له هه ست و خه ونى خو ي بكات، به لكو ديت له رپى جلوبه رگ، ترؤمبيل، ستايلى قژ و شتى ديكه گوزارشت له خو ي ده كات. ته نانه ت به رانبه ر په گه زى به رانبه رى شه رم دايده گريت. ئەمه يش ئەوه ده سه لمينيت، لاوى كورد زانكو وه كو ناوه نديكى كومەلايه تى ده بينيت، به لام پيوه ندى كومەلايه تى تيدا دروست نابيت، چونكه ئەو له ناو خيزانه وه هاتوه، له ناو خيزانيشدا

لاو بەرانبەر دەسەلاتى باوک، براگەرە دەستەووەستانە. بۆيەيش
هەميشە لاوەکانمان ناتوانن چيژ لە تەمەنى لاويى خويان وەر بگرن.
هەر زوو دەکرينه خزمەتکارى باوک، ئايديوۆلوجياى حيزب...تاد.

بەشى دووهم: جيهانبيني دلدار بۆ ناسنامەى لاو:

کاتيک دەمانەويت تويزينه وە لەبارەى شيعرى دلدار بکەين، دەبى
ئەو پنتەمان لەبەر چاو بيت، هيندەى دەمانەويت پەيامى شيعر بەرباس
بدەين، هيندە خەريکى لايەنى تەکنیک و ئيستاتیکای شيعر نابين. کەواتە
سەرلەهەوێ ئيمە مامەلە لەگەل شيعر وەک پەيام دەکەين. ئەوەى ناوى
دەنريت لايەنى نوکردنەو وە لە شيعرى کوردیدا لە دواى جەنگى يەکەمى
جيهانبينه وە، تەنخ خوى لە چەند لايەنيکى فۆرميدا بينيه وە. بۆ نمونە
وازهيان لە کيشى عەرووز، بە کارهينانى وشەى پەتى کوردى، هيندى
بابەتى دیکەى رۆمانسى. ئەمە هەمووى هاوکاتە لەگەل گۆرانکارییه
سیاسى، کۆمەلایەتى، ئابوورى و پۆشنبيريهکانى ئەو کات. دەقى
شيعرى دلدار بەر هەمان گۆرانکاری دەکەويت. لە کاتيکدا زۆربەى
شاعیرهکان لەو سەردەم بە هوى پەيدا بوونى هەستى ناسيوناليستى و
چوونە ناو حيزبهکانى ئەو کات، دەقى شيعرهکانيان بۆ خزمەتى پەيامى
ناسيوناليستى و نەتەوهى دادەنا. کەواتە ئەم تويزينه وە لەو پوانگەيه وە
لە دەقى شيعرى دلدار دەکۆلێتەو وە، شيعر وەکو پەيام دەبينيت.

يەکەم: لاوى پير:

کاتيک دلدارى شاعير بەراوردى نيوان تاكى ولاتانى پيشکەوتوو و
تاكى ولاتى خۆمان دەکات، دەبينيت بەر دوو ويينهى زۆر جودا
دەکەويت. بە حوکمى ئەوەى سەردەمى شاعير، سەردەمى بە
ئاگاهايته وەى نەتەوهکانە، سەردەمى مافى نەتەوهييه، بۆيەيش هەموو
نووسەران و شاعيران شيعر دەکەنە هۆکاریک بۆ ئەوەى هەستى تاک
و نەتەوهى لەلای لاوەکان زیندوو بکەنەو وە. کەواتە جودا لەوەى شيعر

لیرهدا ئه‌رکیکی ئه‌ده‌بی هه‌یه، هاوکات ئه‌رکیکی نیشتمانیشی ده‌بیټ. که‌واته شیعر لیرهدا ده‌بیټ ره‌نگدانه‌وه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی بیټ و له خزمه‌ت ئاریشه و دیارده‌کانی سه‌رده‌م بیټ. ((ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی شیعر به‌کۆمه‌له‌وه‌ ده‌به‌ستیت‌ه‌وه، که‌ لایه‌نیکی گرینگی کیش‌ه‌ی هه‌لو‌یسته له قوناغه‌کانی گو‌ران و په‌ره‌سه‌ندنی شیعردا، چه‌ند بو‌چوونیک دروست بو‌وه، یه‌کیکیان له چوارچیوه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌وه‌ ده‌روانیته شیعر که‌ پیوسته ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خو‌ی بیټ، خاوه‌نی ئه‌و بیرو‌رایه‌ش له‌و تیۆره‌دا خو‌یان ده‌دییه‌وه‌ که‌ شیعیان به‌ ژیان‌ه‌وه‌ ده‌به‌سته‌وه‌.)) [عه‌زیز، ۲۰۰۲، ل ۲۲] که‌واته ده‌گه‌ینه ئه‌و بر‌وایه‌ی یه‌کیک له‌ گرفته‌کانی ئه‌و سه‌رده‌م له‌ کۆمه‌لدا له‌ دیدی (دلدار)دا، گرفتی نا‌ئاگایی و هه‌ست به‌ به‌رپرسیاریه‌تی نه‌کردنی لاوه‌کانه. کاتیکی شیعی (لاوی کوردان) ده‌خو‌ینینه‌وه، ئه‌و بو‌چوونه‌مان پشت راست ده‌کاته‌وه. له تیروانیی (دلدار)دا به‌شیکی زۆری لاوی کورد خه‌ریکی کۆمه‌لای کارێ دیکه‌یه، که‌ ئه‌رکی ئه‌و نییه.

**ئه‌سه‌له‌حه‌ی هه‌ر میله‌ته‌ی سا ده‌ست و بازووی گه‌نجیه‌تی
پۆژی شو‌عه‌ به‌خشی ئومید فکر و کاری گه‌نجیه‌تی
مه‌رهمی زامو‌برینی کرده‌وه و هه‌م په‌نجیه‌تی
لاوی ئیمه‌ش هه‌ر له‌ ده‌وری مه‌ی ئه‌که‌ن غیره‌ت‌که‌شی**

[دلدار، ۲۰۷۳، ل ۲۶]

یه‌کیک له‌ ئاریشه‌کانی لاوی کورد ئه‌و کات، خو‌وگرتنی بو‌وه به‌ مه‌ی، دیاره ئه‌مه‌یش له‌ پووی سیمیۆلۆژییه‌وه‌ ده‌لاله‌تی خو‌ی هه‌یه. مه‌ی ده‌لاله‌تی بوونی خه‌م و بی ئومیدیه‌یه. که‌سانیک به‌ هۆی بوونی خه‌م و ئازاریکی ده‌روونی زۆره‌وه‌ په‌نا بو‌ مه‌ی خوارده‌نه‌وه‌ ده‌بن. ده‌بینین شاعیر مه‌ی وه‌ک به‌شیک له‌ کولتووری کوردی ته‌ماشای ناکات، نه‌ک له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی حه‌رام بیټ، به‌لکو له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی لاوه‌کانمان له‌ هه‌ول و تیکۆشان بو‌ نیشتمان به‌ دوور ده‌خاته‌وه. لاوه‌کانمان بی ئاگا ده‌کات. ئه‌و گله‌یی ئه‌وه له‌ لاوه‌کان ده‌کات، خو‌ویان به‌ مه‌ی خوارده‌نه‌وه‌

گرتووه، کهچی له‌ناو کۆی میله‌تانی دیکه هیژ و بازووی پیشکه‌وتن و به‌رگری له نیشتمان هیژی لاوه، چونکه ئەوه لاوه‌کانن ده‌توانن ببن به چرا و نیشتمان پرووناک بکه‌نه‌وه. شاعیر شیعر و باب‌ته‌کانی شیعریی ده‌خاته خزمه‌ت دیاریکردنی کیش‌ه‌ی لاو. ئەویش خووگرتنی لاوه‌کانه به مه‌ی خواردنه‌وه. خو ته‌ریککردن له کونجیکی مه‌یخانه ده‌لاله‌تی بی ده‌سه‌لاتی لاوی کورده. شاعیر ده‌یه‌وی له و پروانگه‌یه‌وه له خووگرتنی لاوان به مه‌ی پروانی‌ت، که ئەمه وزه‌ی لاوان و گه‌نجان به هه‌ده‌ر ده‌دات و کاریگری ده‌بی‌ت له‌سه‌ر خاوکردنه‌وه‌ی ره‌وتی پیشکه‌وتنی کۆمه‌ل. ئەمه ئەو جیهانبینی‌یه‌یه، که شاعیر به‌ران‌به‌ر جو‌ریک له لاو، فۆرمیک له لاو هه‌یه‌تی. لاویکه، عه‌قلیکی پیری هه‌یه، لاویکه وزه‌یه‌کی پیری له خۆیدا هه‌لگرتووه. لاویکه هه‌ستی نیشتمان‌په‌روه‌ری له ناخیدا هینده لاوازه، گوئی به خه‌مه‌کانی نیشتمانی نادات. شاعیر بانگه‌وازی لاوی کورد ده‌کات، که واز له و خووه به‌ینی‌ت. له‌ویش‌ه‌وه ((ئه‌ندیشه‌ی شاعیر به‌ره‌و بانگه‌وازی میله‌تی کورد ده‌روات، وینه‌ی ئازادی و نیشتمانی هاوشانه به وینه‌ی پیشکه‌وتن له لایه‌نی زانستی و هونه‌ری و ئەده‌بییه‌وه، چونکه ئەگه‌ر میله‌تیک هوشیار نه‌بوو ئەوا بیگومان ناتوانی سه‌ربه‌خۆیی به ده‌ست به‌ینی.)) [مه‌ولود، ۲۰۰۹، ل ۱۳۱] ئیشکردن له‌سه‌ر ئەو چینه‌ گرینگه‌ی کۆمه‌ل هه‌ولیکه بو ده‌رخستنی، یان به‌راوردکردنی لاوانی ئیمه و ئەوان.

میله‌تی گه‌ر گه‌نجی سست بی مردووه میله‌ت نییه

تاكو مابئ نئو ده‌روونی بی جه‌فا و عیله‌ت نییه

شادمانی ته‌ختی ژین و تاجه‌که‌ی عزه‌ت نییه

لاوی کوردان هه‌ر له ده‌وری مه‌ی ئەکه‌ن غیره‌ت‌که‌شی

[علاء‌الدین، ۱۹۸۵، ل ۲۰۳]

دروستکردنی پێوه‌ندی، یان به‌ستنه‌وه‌ی هیژی لاو به مانی میله‌ت هه‌ولیکه بو نیشاندانی ئەو وینه‌یه‌ی لاوان بزوینه‌ری کۆمه‌لن. هه‌ر میله‌تیک لاوه‌کانی خه‌ون و تیکۆشانیان نه‌بی‌ت، ئەوا ئەو میله‌ته

مردووە. كهواته بهستنهوهى بى هيىزى ميللەت به بى هيىزى لاوهكان، خويندنهوهيهكى سۆسيۆلۆژيانەيه، چونكه لاو چينىكى بههيىزى ناو كۆمهله، گرى شوپشه. كهواته بوونى ميللەت به بوونى لاوهكانهوه بهستراوهتهوه. پيشمەرجهى بوونى ميللەت بوونى لاوهكانه، چالاكبوونى لاوهكان وزه و داهيىنان به ميللەت دهبهخشيت. بۆ ئهوهى ميللەت ويىنهيهكى زيندوو به دەرەوه بدات، دهبيت لاوهكان خاوهن پرۆژه بن. وهكو لاو نهك پير رهفتار بكن. سستبوونى لاو وهكو نهخوشيهكه له ههناوى ميللەتهوه بيت، دهبيت ئه وهخوشيهه پيگرى لى بكرىت، دهنه ميللەت له ناو دهبات. شاعير ئه وه پهمامه به گووى خوينهردا دهبات، لاوهكانمان كهسانىكن به هوشيارى و رۆشنبيرييه وه ههولى تيكوشان نادن. بهلكو كهسانىكن خويان به كۆمهلى شتى كات بهسهربردن خهريك كردوو. ئه كات سهردهمى ههستانهوهى ميللەتان بوو، سهردهمى ههولدان بوو بۆ سهربهخويى و رزگارى. به برىوى شاعير وهكو تيزىك ئه مه ئهركى لاوه، نهك كهسانىكى ديكه، چونكه كاتىك تهماشه دهكات لاوى ههموو ميللەتان خهريكى تيكوشانن. بۆ نموونه شوپشهكانى لىبىيا، جهزائير...تاد. سهردهمى ئه وهيه ميللەتان به پرووى داگيركه راندا تيكوشان بكن.

سهيرى ئهحوالى وهتهن كهن چۆن زه بوون و مردوو
سهيرى كارى دوژمنان كهن چى به حالى كردوو
سهيرى رهشمالى زه لالهت ئاسمانى گرتوو
ئيوه تاكهى ههه له دهورى مهى ئهكهن غيرهت كهشى

[علاءالدين، ١٩٨٥، ل ٢٠٤]

كاتىك لاوانى ههه ميللەتتىك بى پرۆژهى مهعريفىن، بى خهونن، خه مى نيشتمان و نهتهوهيان نييه، ميللەت زه ره رمه ندى يه كه مه. نيشتمان دهبيتته قوربانى يه كه م. دهبينىن ئه وهسته رۆمانسييهى، كه دهگوتريىت له دواى جهنگى يه كه مى جيهانينيه وه بهسهه شيعرى كورديدا زال دهبيت، له لاي (دالدار) ئه م ههسته رۆمانسييه له شيعره

نیشتمانییه‌کانیدا زور کال ده‌بیته‌وه. هر له‌م روانگه‌یه‌وه‌یش شاعیر هه‌ولده‌دا له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ حیزبی هیوا دامه‌زرینن. به‌ بر‌وای من شاعیر له‌م قوناغه‌دا گه‌یشتوو‌ه به‌و بر‌وایه‌ی چیدی ده‌سته‌وه‌ستان نه‌وه‌ستین و ته‌نی به‌هه‌ست و ده‌روون هانی خه‌لک بو‌ تیکۆشان بده‌ین، به‌لکو ده‌بی به‌ کردار و له‌ناو خه‌لک بین. ((له‌گه‌ل بوونی حیزبی شیوعی عیرا‌دا، حیزبیک‌ی تر هه‌بوو که‌ کاریگه‌ری زوری به‌جیه‌یشتبوو له‌سه‌ر بیر‌کردنه‌وه و خه‌بات‌کردنی کورد، به‌تیا‌به‌تی که‌ پار‌تیکی کوردستانی بوو ئه‌و‌یش (حیزبی هیوا)یه، کۆمه‌له‌ی (دار‌که‌ر) به‌ سه‌رۆ‌کایه‌تی شاعیری لاو (دل‌دار) دامه‌زراوه و دواتر بو‌ته‌ بناغه‌ی دامه‌زراندنی (حیزبی هیوا) که‌ له‌ سالی ۱۹۳۷ دامه‌زراوه و (ره‌فیع حیل‌می) به‌ سه‌رۆ‌کی حیزبه‌که‌ دانراوه، دل‌دار کاتیک ده‌چیته‌ حیزبه‌که‌وه ئیتر وه‌ک شاعیری کریکاران و جووتیاران ده‌رده‌که‌و‌یت و بر‌وای به‌ خه‌باتی چینایه‌تی ده‌بیته‌.)) [قادر، ۲۰۱۰، ل ۶۱] که‌واته شاعیر چیدی باوه‌ری به‌ خه‌باتی رۆمانسییانه و کرپووزانه‌وه نابیت، به‌لکو به‌ کردار ده‌چیته‌ ناو خه‌باتی تیکۆشان بو‌ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل چینه‌کانی ناو کۆمه‌ل هه‌ولی هینانه‌دی خه‌ونه‌کانی نیشتمان بدات. که‌سیک بووه زور پید‌اگری له‌سه‌ر خه‌باتی چینایه‌تی کردۆته‌وه، بو‌یه‌یش به‌رده‌وام له‌ شیعه‌ره‌کانیدا چینه‌کانی وه‌کو: لاوان، کریکاران، جووتیاران ده‌رده‌که‌ون و به‌ شیعر دیالۆگیان له‌گه‌ل ده‌کات. ئه‌و خه‌بات ده‌گوازیته‌وه ناو خه‌لک. ئه‌و شیعر ده‌کاته ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ز و خولیا و ئازاره‌کانی خه‌لک. بو‌یه‌یش کاتیک وینه‌یه‌کی ریالیزمیانه‌مان له‌باره‌ی لاوانه‌وه بو‌ ده‌کیشیت، ئیمه‌ی خوینهر ده‌زانین یه‌کیک له‌ ئازاره‌کانی میله‌ته‌ی کورد که‌مه‌ته‌رخه‌می لاوه‌کانی بووه. ئه‌و هانی لاوان ده‌دات خو‌یان بو‌ خه‌باتی چینایه‌تی ئاماده‌ بکه‌ن، دوور بکه‌ونه‌وه له‌ کات به‌سه‌ربردن. شاعیر وینه‌یه‌کی واقعی لاوانمان نیشان ده‌دات، بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌رکی لاومان بو‌ ده‌ست‌نیشان بکات. به‌ بر‌وای ئه‌و نه‌گه‌یشتن به‌ ئامانجی رزگاری نه‌ته‌وه‌یی بو‌ سستبوونی لاوه‌کان له‌ خه‌بات ده‌گه‌رپته‌وه. له‌ ئه‌نجامدا ئه‌رکی لاو له‌ شیعه‌ره‌که‌دا دیاری ده‌کات.

مىللىيەت يەنى لە زړەى توق و زنجير پاپەرى
تەوقى يەخسىرى لە ئەستوى خۆت و مىللەت لاپەرى
بىيە سەرخۆت و بزانى تو لە پىگا لادەرى
هەلسى ئىنجا بەس لە دەورى مەى نەكەى غىرەت كەشى

[علاءالدين، ۱۹۸۵، ل ۲۰۵]

دانيشتن لە كونجى ژوورىكى تاريك و خۆتەريكردن و
چاوه نوڤى هاتنى فريادپەس و ئىلهام نابىتە جيگره وهى واقع. دەمەوى
بلىم شاعير چىدى خوى بەو هەستە رۆمانسىيە وه خەرىك ناكات.
دانيشتنى لاوان بە ديار پىكىك عەرەقه وه، بە ديار مۆمىكه وه لە
ژوورىكى تاريك، ناتوانى ئەو واقعەى هەيه بگوريت. بۆيەيش دەبىت
لاوان هوشياربنه وه. شاعير هۆكارى ئەو ناڤاگايى و ناھوشيارىيە بە
گوڤى لاواندا دەدات. ئەوهى جىي سەرنجە شاعير خەباتى نەتەوهى و
شۆرشگىرى بە تاكە ئەركى لاوان دادەنيت. بەلام كاتىك دەبىنيت لاوان
ئەو ئەركەى خۆيان جىيە جى ناكەن. دىت هۆكارى پىربوونى هەستى
نەتەوهى و شۆرشگىرى لاوانمان بۆ باس دەكات. لاوى پىر لاوىكە
ناڤاگايە لەوهى وهكو كۆيله يەك زنجيرى كراوه تە مل، ئەگەر ئەو لاوه
خوى بە نەتەوهى دادەنى دەبىت ئەو زنجيرە پىسئيت. ئەوه ئەركى
لاوه ئەو تەوقە لە مى خوى و مىللەتەكەى بشكىن. ئەوه رى راست و
دروستەكەيه. ئەگەر نا خو خزانده كونجى مەيخانە و دانيشتن بە ديار
شوو شەى عەرەقه وه زيادتر مروڤ زەليل و كۆيله دەكات. لىرەدا
شاعير ئەو پەيامە بە لاوان دەدات، كە ئەركى ئەوان هەول و تىكۆشانە،
دۆزىنە وهى رىي خەباتە، كە دروستترين رىيە بۆ گەيشتن بە ئازادى و
رەزگارى نىشتمانى.

دووهم: خەونى لاو:

كاتىك باسى خەونى لاو دەكەين، مەبەستمان لە خەون بە واتا
رۆمانسىيەكەى نىيە، مەبەستمان بوونى ئاوات و بەرنامەيهكە بۆ ئەوهى

خهبات و تیکۆشانى له پیناودا بکات. کاتیک ده‌لئین میلیه‌تیک خهونى
رزگارى یه‌کجاری و سه‌ربه‌خۆی هه‌یه، به‌و واتایه‌ دیت، که ئه‌و میلیه‌ته
ئامانجیکی هه‌یه و له ئیستادا خهباتی بو ده‌کات. تاکه شوین بو
هینانه‌دی ئه‌و خه‌ونه مه‌یدانی تیکۆشانه، کۆری خه‌باته. شاعیر په‌یامیک
بو لاوان ده‌نیڤت، بو ئه‌وه‌ی هه‌ول و کۆشش بدن و خه‌ونیان هه‌بیته.
شاعیر وه‌کو که‌سیکی نه‌ته‌وه‌یی تاکه خه‌ون خه‌ونى رزگارییه له رپی
خه‌بات و تیکۆشانه‌وه. ئه‌ویش چاو له کۆی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه ده‌کات، که
له رپی خه‌باته‌وه ده‌یانه‌ویته به ئامانجیان بگهن. به‌لام ئه‌وه‌ی جپی
سه‌رنجه له لای من، له هیندی شیعردا (دلدار) باسی چینه‌ایه‌تی و
پالپشتی چینی جووتیار و دژ به ده‌ره‌به‌گ ده‌وه‌ستی، که چی له هیندی
شیعری دیکه‌دا وه‌کو که‌سیکی نه‌ته‌وه‌یی و ناسیونالیست ده‌رده‌که‌ویته.
ئهم دوو هه‌لوێسته له‌گه‌ل یه‌کدی نایه‌نه‌وه.

ئهری ئه‌ی لاو له هیچ وه‌ختی نه‌که‌ی مه‌ئوووسی ژینت بی
ده‌بی هه‌رده‌م عه‌زمدار و ده‌وای ده‌رد و برینت بی
له مه‌یدانی ته‌قه‌دومدا ته‌لاش ئه‌سپی نه‌جانت بی
لغاوی ئه‌سپه‌که‌ت فکر و علم و ئاو‌زینگ و زینت بی

[علاء‌الدین، ۱۹۸۵، ل ۱۷۵]

کاتیک باس له هه‌لوێستی نه‌ته‌وه‌یی ده‌که‌ین، هاوکات باس له
ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌یی ده‌که‌ین. واته ئه‌ده‌ب ده‌خړیته خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌وه، به
پیچه‌وانه‌ی ره‌وتی سۆشیا‌لیزمه‌وه، که به شیوه‌یه‌کی گشتگیر ته‌ماشای
ئه‌ده‌بی گه‌لان ده‌کات. شاعیر رووی په‌یامی له لاوانه، ئاراسته‌یان
ده‌کات بو خه‌بات و تیکۆشان له مه‌یدانی ژياندا، بو ئه‌وه‌ی وه‌کو هه‌موو
نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌یش نه‌ته‌وه‌ی کورد پيشبکه‌ویته. بو‌یه‌یش داوایان لی
ده‌کات هه‌رگیز نائومید نه‌بن. بو ئه‌وه‌ی بگه‌نه ئاستی نه‌ته‌وه
پيشکه‌وتوو‌ه‌کانی دنیا ده‌بی له بواری فیکر و زانستدا خۆیان ته‌یار و
ده‌وله‌م‌ه‌ند بگهن. ئهم بو‌چوونه‌ی شاعیر له‌ویوه هه‌لقولاوه، که ده‌بینیت
لاوانی ولات زور نائومیدن، ئهم بارودوخه کومه‌لایه‌تییه کاریگه‌ری

له‌سه‌ر پرؤسیسه‌ی داهینانی شاعیر ده‌بیت و شاعر دهنوسیت. ئەو نایه‌ت وه‌کو شاعیرانی دیکه خو‌ی دوور بخاته‌وه و خو‌ی لاتهریک بکات. به‌لکو له هه‌ناوی کومه‌ل و خه‌لکی خو‌یه‌وه ده‌ژیت. له‌گه‌ل ئازار و کیشه‌کانیان تیکه‌ل ده‌بیت. ((خو‌ تهریک کردن و دووره‌په‌ریزی به بیانوی به ده‌سته‌هینانی ژیانیکی ئاسووده و کامه‌ران، گیانی داهینان لای شاعیران و نووسه‌ران ده‌کوژیت و دووچارای دهردی کورتبیینیان ده‌کات، به شیوه‌یه‌ک ناتوانن واقعیبینانه ژینگه‌ی خو‌یان بخویننه‌وه، کاتیک داهینه‌ر و وردبیینانه له دیارده‌کانی ده‌وروبه‌ر ده‌روانیت.)) [سالج، ۲۰۱۲، ل ۱۲۹] شاعیر بو‌ ئەوه‌ی بتوانیت جیهانبینی ده‌قی شیعری به‌رانبه‌ر نه‌ته‌وه و دیارده‌کانی ناو کومه‌ل دابریژیت ده‌بیت له‌ناو کومه‌لدا بژیته‌ت. بو‌ ئەوه‌ی هه‌ست به ئازاره‌کانیان بکات، بو‌ ئەوه‌ی هه‌ر کاتیک ویستی وینه‌یه‌کی شیعری پیشکەش بکات، به هونه‌ریترین شیوه و کاریگه‌رتترین شیوه پیشکەشی بکات. هینده‌ی من له شاعره‌کانی ئەم شاعیره رامام، زۆرتترین فوکسی له‌سه‌ر چینی لاوه، شیعری له مه‌سه‌له‌ی چینی کریکار و جووتیار هه‌یه، به‌لام ئەوه‌ی به‌رده‌وام له شاعره‌کانی جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه لاوه.

به‌گور تو‌ بینه مه‌یدان و حقوقی گشتی داواکه‌ی

به‌یادی نه‌وجه‌وانانی شه‌هیدان گیانی به‌رپاکه‌ی

به‌تیشکی هه‌ق خوراوی کورد دلی تاریکی پووناک که‌ی

[علاءالدین، ۱۹۸۵، ل ۱۹۴]

شاعیر ئەرکیک ده‌خاته ئەستوی لاوان، ئەویش هاتنه مه‌یدان و سه‌ندنه‌وه‌ی مافی گشتیه له ده‌سه‌لات، له داگیرکه‌ر. یه‌کیک له‌و خه‌وانه‌ی شاعیر ده‌یه‌ویت له میشک و دلی لاوان بیچه‌سپینیت، خه‌ونی شه‌هیدبونه. بو‌یه‌یش ئەو شه‌هیدبونه به‌په‌رۆز ده‌کات، چونکه له‌پیناو خاک و میلیه‌تدایه. هه‌ولیکه بو‌ ورووژاندنی لاوان. ئەگه‌ر هاتوو لاوان به‌گور بینه مه‌یدان ئەوا ده‌توانن گور‌انکاری گه‌وره دروست بکه‌ن. ئەم هاتنه مه‌یدانه هه‌ولیکه بو‌ شکومه‌ندبوون. چونکه تاکو له‌ژیر ده‌سته‌بیدا

بن، ئەوا ناتوانن پرۆسیسە‌ی ئازادییەکانیان بکەن. ئەو‌هی هیزی تیپه‌راندنی واقعی داگیرکاری هه‌یه، ئەوا هیزی لاوانه. بۆ ئەو‌هی به‌سه‌ندنه‌و‌هی مافی گشتی و خه‌لک، دلی میلیه‌ت خو‌ش بکات. ئەو تاریکیه‌ بره‌وینته‌وه، که بالی به‌سه‌ر دلی داگیرکراوی کورددا کیشاوه. شاعیر ده‌یه‌و‌یت گیانی رووبه‌رووبوونه‌و‌هی داگیرکاری نیشتمان له‌گیانی لاوان بچینیت. هه‌ر له‌رپی ئەم شیعره‌وه ده‌توانین واقعی کۆمه‌لایه‌تی ئەوکاتی کورد بخوینینه‌وه. لیره‌وه ده‌زانین شاعیرانمان چه‌نده تیکۆشان بۆ ئەو‌هی لاوان هوشیار بکهنه‌وه. بۆ ئەو‌هی له‌رپی ئەو هیزه‌ی ناوی لاوه بونیادی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی بگۆرن. دیاره‌سه‌ندنه‌و‌هی مافی گشتی و میلیه‌ت بی‌قوربانیدان نابیت.

لاوی کورد هه‌لسانه‌ سه‌ر پێ وه‌ک دلیر

سا به‌ خوین نه‌قشی ئەکه‌ن تاجی ژیان

[علاءالدین، ۱۹۸۵، ل ۱۷۴]

وه‌کو پیشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد، له‌ دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانبه‌وه، به‌ هۆی ئەو بارودۆخه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی رۆژه‌لاتی ناوه‌راستی گرتبوویه‌وه. باری ژیان زۆر خه‌راپ بوو، به‌تایبه‌تی له‌ به‌تالان بردنی سامان و کوشتنی خه‌لک له‌لایه‌ن سوپای عوسمانی و رووس، که به‌ سالی گرانبه‌که‌ ناسرابوو. ئیدی به‌ره‌ به‌ره‌ شاعیران و نووسه‌ران له‌ هه‌ولی هاندان و هوشیارکردنه‌و‌هی میلیه‌تی کورد بوون. به‌ شیعره‌کانیان هه‌ست و خه‌م و په‌ژاره‌ی خو‌یان بۆ نه‌ته‌وه و نیشتمان ده‌رده‌بیری. ئەم شیعره‌ ئه‌رکی بلاوکردنه‌و‌هی خو‌شه‌ویستی و هاندانی لاوی کورده‌ بۆ راپه‌رین. بۆ ئەو‌هی له‌ ده‌ست سته‌م و داگیرکاری رزگاری بیت. هاوکات خه‌می شاعیر به‌رانبه‌ر و‌لات و نیشتمان نیشان ده‌دات. ئەو دیت ئەو خه‌ونه‌ له‌ کن لاوه‌کان دروست ده‌کات، ده‌بی ئەوان له‌ تیکۆشان بۆ نیشتمان و خاک به‌رده‌وام بن. لیره‌وه‌یه له‌ رووی هه‌ستی نیشتمانبه‌وه شاعیر به‌ ناو ناخی کۆمه‌له‌که‌یدا شو‌رده‌بیته‌وه، بۆ ئەو‌هی وینه‌ی ئیش و ئازاره‌کانی کۆمه‌له‌

بگريت. شاعير هه موو ئەمانه ((له چوارچيوى ئيديۆلوجييه تى
پيشكه وتوودايه بۆ چاكردى باري ژيانى كورد وه كو نه ته وه يتيكى
دهسه لاتي له دهس خۆى نيه.)) [خه زنده دار، ۲۰۰۵، ل ۵۴۰] هاندانى لاوان بۆ
خه بات، به مه به ستي پر كردنه وهى ئەو كه لینهى له ناو چينيكي گه وهى
وه كو لاوان هه يه. بۆيه يش به رده وام رووى په يامى ئاراسته ي لاوانه، بۆ
ئوهى له رووى نه ته وه يى و نيشتمان ييه وه چييان له سه ر شان ه ئه نجامى
بدن. نه ك خۆيان به كارى مه يتوشى خه ريك بكه ن. به لاي ئه وه وه
ئهمه كاريكى خه راپه. هه ولئى شاعير بۆ ئه وه يه بتوانيت هانى لاوان بدات
بۆ ئه وهى خه ونى گۆرانكار ييان تيدا دروست بكات. خه ونى ك به ره و
دوارۆژيكي پر شنگدار يان ببات. هه ول بدات هه ستي خۆشويستنى
نيشتمان و نه ته وه يان له لا دروست بكات. بۆيه يش له زۆربه ي
شيعره كاندا شاعير شانازى به لاوانه وه ده كات. رووى په يامى شاعير له
لاوانه بۆ ئه وهى شيعر ببيته پيشه وای لاوان و جه ماوهر.

ئەى برا لاده له فكري كۆن و زوو سا راپه ره
كاره كه ت چا ريك بخه، ره نجت هه بى خۆى چا ئه بى
مردنه ژينت به بى كارى، له سستى لابه
هه ر به ره نجى لاوى وه ك تو، نيشتمان ئاوا ئه بى

[علاء الدين، ۱۹۸۵، ل ۱۷۶]

نوێکردنه وهى لاوان له رووى فيكر و ئيديۆلوجييه وه هه ولئيكه بۆ
ئوهى گۆرانكارى پيشه يى له عه قليه تى لاوان دروست بكه ن. شاعير
دهيه وئى سه ره له هه وه ل له رووى تيۆرييه وه لاوانمان ئاماده بكات.
ئه ويش به ده رچوون له عه قليه ت و باري دواكه وتوويى سه رده م.
چونكه تاكو لاوان له ژير كاريگه رى باري دواكه وتوويى دابونه ريت و
بنه ما كۆنه كانى كۆمه لدا بن، ناتوانن له و قابله ي كۆن ده رچن. بۆيه يش
شاعير وه كو په يامدارى ك هه ستي به باري دواكه وتوويى لاوان كردوه،
بۆيه يش دهيه ويست خه لكى و لاوان به ناوه پۆكى نه ته وه يى و
نيشتمان ييه وه هان بدات. ئه ويش پيوسته لاوان كار بكه ن، ره نج بۆ ژيان

خه‌رج بکه‌ن. بۆیه‌یش سیماکانی شیعره نیشتمانییه‌کانی (دلدار) تایبه‌ته، چونکه ئەو که‌سیک بووه، چه‌ندین قۆناغی خویندنی بریوه، هاوکات به نووسینه‌کانیدا دیاره رۆشنییرییه‌کی فراوانی هه‌بووه و ئاگه‌داری ئەدهبیات و رۆشنییرییه‌ نه‌ته‌وه‌کانی دیکه بووه. کاتیک ئەو به‌راوردی کردووه له‌نیوان لاوانی کورد و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه. به‌و ئەنجامه گه‌یشتووه، ئەنجامی باری دواکه‌وتوویی میلیه‌تی کورد، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ دواکه‌وتوویی لاوانی کورد. لیره‌دا شاعیر داوا له لاوان ده‌کات، ره‌نج و تیکۆشان بدن، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه به‌هه‌ول و کۆشش و ره‌نجی شانیان ده‌توانن نیشتمان ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه. نیشتمان له‌ دواکه‌وتوویی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری رزگاری ده‌بییت. که‌واته لاوان دوو ئه‌رکیان له‌سه‌ر شانه. یه‌کیان ئەوه‌یه خه‌بات و تیکۆشان له‌ رووی سیاسی و شو‌رپه‌گه‌رپه‌یه‌وه بکه‌ن بۆ ئەوه‌ی خاک و ولات له‌ژیر چه‌په‌وکی داگیرکه‌راندا رزگار بکه‌ن، تاکو ئازادی سیاسی و نه‌ته‌وه‌یی ده‌ست بخه‌ن. له‌لایه‌کی دیکه‌وه دوا‌ی هه‌ر خه‌بات و تیکۆشانیک نیشتمان پیویستی به‌ ئاوه‌دان کردنه‌وه‌یه. شاعیر هه‌ردوو خه‌باته‌که وه‌کو یه‌ک داده‌نییت، پیی‌وايه هه‌ردووکیان هینده‌ی یه‌کدی گرینگن، چونکه هه‌ردووکیان خزمه‌ت به‌ نیشتمان ده‌که‌ن و یه‌کدی ته‌واو ده‌که‌ن. هه‌موو ئەمانه هه‌ولیک بوون بۆ ((کارکردن له‌پیناو به‌جیگه‌یانندی ئاواته‌کانی میلیه‌تی کورد و به‌ ده‌سته‌هینانی سه‌ربه‌خوویی، ده‌ربیرینی خو‌شه‌ویستی بۆ نیشتمان.)) [یاله‌کی، ۲۰۰۵، ۲۵۹] ده‌بینین خه‌باتکردن بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ولات چی له‌ خه‌باتکردن بۆ رزگارکردنی ولات که‌متر نییه. کارکردن له‌ هه‌ر بواریک له‌ بواره‌کانی ژیان، هه‌ولیکه بۆ خزمه‌تکردن به‌ ولات و نه‌ته‌وه.

لاوان له‌ ئەنجامی په‌روه‌رده‌کردنیان بۆ ئەوه‌ی خه‌ونی خزمه‌تکردن به‌ نیشتمان و ولاتیان هه‌بییت له‌لایه‌ن شاعیر و نووسه‌رانه‌وه ده‌بی هان بدرین. (دلدار) وه‌کو شاعیریک له‌ سه‌رده‌می خۆی هه‌ستی به‌ کیماسی ئەو لایه‌نه‌ کردووه، بۆیه‌یش به‌رده‌وام له‌ رپی

شعیره‌کانییه‌وه په‌یامی خزمه‌تکردنی به نیشتمان به دوو ئاراسته و جوړ دهربرپویه. یه‌کیان خه‌باتکردن بۆ پزگارکردنی نیشتمان له‌ژیر داگیرکاری، دووهمیان خزمه‌تکردنی نیشتمان له پری کارکردن. ئەمه‌یش هه‌ولدا نه بۆ دروستکردنی ئەو هوشیارییی شاعیر هه‌ولی بۆ دهدات، بۆ ئەوه‌ی لاوان به‌رده‌وام به کارکردن خزمه‌ت بکه‌ن.

سپیه‌م: لاوانی ئییه و ئەوان:

(دلدار) شاعیر و رۆشنیریکی سه‌رده‌می خو‌ی بوو. که‌سیک بوو ئاگه‌داری رۆشنیریی میله‌تانی ده‌وروبه‌ر و جیهانی بوو. به‌به‌لگه‌ی ئەوه‌ی ئەو نووسینانه‌ی له رۆژنامه‌کاندا بلاوی کردوونه‌ته‌وه شایه‌دی ئەو راستییه‌ ده‌دن. خو‌ینه‌ریکی هوشیار بوو. له زۆربه‌ی نووسینه‌کاندا ده‌رده‌که‌و‌یت پشستی ته‌واوی به سه‌رچاوه‌ی زانستی بۆ سه‌لماندنی بۆ‌چوونه‌کانی به‌ستوو. به‌پشتبه‌ستن به‌و رۆشنیرییه فراوانه‌ی شاعیر له پری شعیره‌کانییه‌وه ئەوه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه، شاعیر بۆ روونکردنه‌وه و په‌یقین له‌باره‌ی چه‌مکی لاوه‌وه دوو جیهانبینیمان پیشکه‌ش ده‌کات. ئەو دیت له پری به‌راوردی لاوانی نه‌ته‌وه پیشکه‌وتوو‌ه‌کانی دنیا به‌ لاوانی کورد، جیهانبینی خۆیمان بۆ چه‌مکی لاو دیاری ده‌کات. ئەم به‌راورده‌ بۆ ئەوه‌یه پتر هوشیاری له کن تاکی کورد دروست بکات.

سه‌یری ناکه‌ن لاوی غه‌یره گشتی بازووی قووه‌تن

گشتی سوودبه‌خشی ولات و مه‌رکه‌زی سه‌د هیمه‌تن

بۆ به‌جی هیتانی کاری چۆن له پریگه‌ی میحنه‌تن

عه‌یبه‌ چیتر به‌س له ده‌وره‌ی مه‌ی مه‌که‌ن غه‌یره‌ته‌گه‌شی

[علاءالدین، ۱۹۸۵، ل ۲۰۴]

له‌م پارچه‌یه‌دا به‌ر چه‌ند وشه‌یه‌ک ده‌که‌وین، ئەو وشانه‌ ده‌بنه شاده‌ماری به‌راورده‌که. (بازووی قووه‌ت) یان هیزی بازوو چه‌مکی ئایدیۆلوجییه. مه‌به‌ست لی‌ی بازووی کریکاره. واته ئەم چه‌مکه چه‌مکیکه

مه‌به‌ستیکی چینایه‌تی له پشته، لیره ده‌زانین شاعیر چۆن به ناراسته‌وخۆ ئایدیۆلوجیای خۆی ده‌خزینیتته ناو ئه‌و په‌یامه‌ی ده‌یه‌وی به لاوانی بگه‌یه‌نیت. هیزی بازوو هیزیکه ده‌بیت سوودی بو هه‌مووان هه‌بیت، نه‌ک بو چینیکی دیاریکراو. ده‌بینین شو‌رشی کریکاران له ر‌وسیا و پیشتریش تیزه‌کانی مارکس هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه بوون، که نابیت هیزی کریکار ته‌نی بو به‌رژه‌وه‌ندی چینیکی دیاریکراو بیت، به‌لکو ده‌بیت هه‌مووان سوودی لی وەرگرن. هه‌موو هیزیکه بو خزمه‌تکردنی نیشتمان، بو خزمه‌تکردنی هه‌موو چین و توێژه‌کانی ناو کۆمه‌له. لیره‌دایه پیوه‌ندی نیوان ئه‌ده‌ب و کۆمه‌ل پتر روون ده‌بیتته‌وه. که‌واته ((ئه‌دیپ رۆلی گه‌یه‌نه‌ریک ده‌بینیت.)) [سالج، ۲۰۱۲، ل ۶۰] شاعیر خۆی ناخاته ده‌ره‌وه‌ی چوارچیوه‌ی کۆمه‌ل، به‌لکو هه‌ولده‌دا له ر‌یی ئه‌ده‌به‌که‌یه‌وه سوود به لاوان بگه‌یه‌نیت. ئه‌و وینه‌یه نیشانی لاوانی کورد بدات، که لاوانی دنیا چۆن له ر‌یی هیزی بازوو‌یانه‌وه ده‌توانن گۆرانکاری گه‌وره دروست بکه‌ن. وشه‌کانی (مه‌رکه‌زی سه‌د هیمه‌تن) لاوان ناوه‌ندی هه‌ول و تیکۆشانان، واته خه‌بات به لاوانه‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه. که‌واته پیشکه‌وتنی ولات له‌سه‌ر هیز و توانای ئه‌وان وه‌ستاوه.

سه‌یری ناکه‌ن چه‌ند به‌تینه ده‌ستی لاوی غه‌یره وا

بیت و قینی هه‌لسی و کوله مشتیی لی بدا

وا له ترسانا ئه‌له‌رزن گاوی گه‌ردوون و سه‌ما

لاوی کوردان به‌س له ده‌وره‌ی مه‌ی ئه‌که‌ن غه‌ره‌ت‌که‌شی

[علاء‌الدین، ۱۹۸۵، ل ۲۰۴]

شو‌رش و گۆرانکاری له‌سه‌ر ده‌ستی لاوان ده‌بیت. شاعیر نمونه‌ی لاوانی جیهانمان بو ده‌هینیتته‌وه و به‌راوردی به لاوانی کورد ده‌کات. پیمان ده‌لیت ته‌ماشای بکه‌ن لاوانی دنیا به هۆی شو‌رش و خه‌باتیان توانیویانه چه‌ندین گۆرانکاری سیاسی و ر‌وشنبیری گه‌وره له ولاته‌کانیان دروست بکه‌ن. دیاره شاعیر پتر مه‌به‌ستی ئه‌و ولاتانه‌یه،

که ئایدیۆلۆجیای چهپ و پرۆلیتاریای تیدا زاله. شاعیر داوای راپه‌رین و شوورش له لاوانی کورد ده‌کات. وینه‌ی لاوانی جیهان به خوینته‌ر نیشان ده‌دات، هاوکات وینه‌ی لاوانی کوردمان نیشان ده‌دات، که به دیار شووشه‌ی عه‌ره‌قه‌وه ده‌ستوپیی سپی دانیشتووه. به‌لام ئه‌وه‌ی جیی سه‌رنجه ((ده‌بینین که خاله‌کانی بزواندنی لاوان بو شوورشکردن زیاتر فاکتیره چینایه‌تییه‌کانه نه‌ک فاکتیره نه‌ته‌وايه‌تییه‌کان.)) [قادر، ۲۰۱۰، ل ۱۴۴] هه‌رچه‌نده خالی بزواندنه‌که له‌نیوان هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و چینایه‌تیدا تیکه‌لاوه، به‌لام له کۆی فه‌زای شیعره‌که‌دا فاکتیره‌کانی بزواندنی لاوان فاکتیره چینایه‌تییه‌که‌یه. ئه‌وه‌ی من له شیعره‌کانی ئه‌م شاعیره‌دا تیبینی ده‌که‌م، ئه‌و بیرکردنه‌وه و ئایدیۆلۆجیای چهپ و بابته‌تی کرێکاری بو خزمه‌تی بابته‌تی نه‌ته‌وه‌یی به کار ده‌هینیت. ئه‌و نایه‌ت نه‌ته‌وه و بابته‌ته نه‌ته‌وايه‌تییه‌کان بکاته قوربانی ئایدیۆلۆجیا. واته شاعیر ئایدیۆلۆجیا ده‌خاته خزمه‌ت بابته‌ت و کیشه نه‌ته‌وايه‌تییه‌کان.

لاوی غه‌یره دینه سه‌رخۆ جانفیداکاری ئه‌که‌ن

بو ژبانی نیشتمانیان گشتی خوینکاری ئه‌که‌ن

جا له بو فه‌وتانی دوژمن راوی ئه‌غیاری ئه‌که‌ن

عه‌یبه ئیوه‌ش هه‌ر له ده‌وره‌ی مه‌ی مه‌که‌ن غه‌یره‌ت‌که‌شی

[علاءالدین، ۱۹۸۵، ل ۲۰۴]

له‌م پارچه‌یه‌دا پتر ئه‌و بو‌چوونه‌ی سه‌ره‌وه‌مان بو‌ پوون ده‌بیته‌وه، خۆکردنه قوربانی خاک و نیشتمان بیگومان. خستنه‌خزمه‌تی ئایدیۆلۆجیا بو‌ به‌ده‌سه‌سته‌ینانی مافی نه‌ته‌وه‌یی له‌و کاتدا شتیکی تازه بووه. هینده‌ی من ئاگه‌دار بم و خویندبیتمه‌وه قوناغی داوی دلدار کۆی شاعیره چه‌په‌کان، ئه‌مه‌یان رته‌ت کردۆته‌وه و کاریان بو‌ نه‌کردووه. به‌راوردی دلدارا بو‌ ئه‌وه‌یه پیمان بلیت، خه‌می خاک و نه‌ته‌وه ده‌بی له پیش هه‌موو خه‌میک بیت. هه‌موو خه‌می شاعیر ئه‌وه‌یه لاوان ته‌یار و ئاماده بکات، بو‌ ئه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وه‌یی به‌ده‌ست به‌ینن. بو‌یه‌ش زور جار نموونه‌ی لاوانی دنیا‌مان بو‌ ده‌هینیته‌وه. به‌ لاوانی کورد ده‌لایت،

لاوانى دنیا ئامادەن خۆیان بکەنە قوربانى خاک و نیشتمان، بۆ ئەوەى دوژمن لە خاک و ولاتیان دەربکەن، ئامادەن ھەموویان بکوژن، ئەى لاوى کورد تۆ تا کەى بە دیار خۆتەو دەدەنیشیت. ئەو پەيامەیش دەدات، کاتیک حالى لاوکانمان و ھا بیت، ئەوا:

سەیرى ئەحوالى وەتەن کەن چۆن زەبوون و مردووہ
سەیرى کارى دوژمنان کەن چى بە حالى کردووہ
سەیرى رەشمالى زەلالەت ئاسمانى گرتووہ
ئێوہ تاکەى ھەر لە دەورەى مەى ئەکەن غیرەتکەشى

[علاءالدین، ۱۹۸۵، ل ۲۰۴]

کاتیک لاوانى کورد خەریکی مەینۆشین، ئەوا شاعیر وینە و دیمەنى نیشتمانمان نیشان دەدات. ئەو نایەت وینە و حالى چینهکانى ناو کۆمەلمان نیشان بدات، ھەرچەندە کۆمەلە شیعرى ھەن، کە باس لە ئازار و مەینەتى چینی جووتیار دەکەن، و ھکو شیعرى (لالەباس، تووتنەوان)، بەلام ئەوەى لیرەدا بەرچاو دەکەویت، ھەولیکە بۆ خەمیکی گەورەتر لە خەمی چینایەتى، ئەویش خەمی ولاتە، خەمی خاک و نیشتمانە. بۆیەیش داگیرکاری نیشتمان و خاک دەخاتە ئەستوى لاوکان، چونکە ئەوان خەمی خاکیان نییە. بۆیەیش دوژمنان دەتوانن بە ئاسانى خاک داگیر بکەن. مافی گشتى پیشیل بکەن و ئەو میللەتە ببیت بە کۆیلەى داگیرکەرەن.

نه‌نجام:

۱. لاو بناغه‌ی هه‌موو کومه‌لیکه، به‌گه‌رخه‌ری هه‌موو گۆرآنکارییه سیاسی، ئابووری، کومه‌لایه‌تی و رۆشنبیرییه‌کانه. که‌واته لاوان هه‌میشه سه‌رده‌سته‌ی شو‌رشه‌ کلتووری و سیاسی و رۆشنبیرییه‌کانن. بۆیه‌یش ئامانجی زۆریک له شو‌رشه‌کان قلیکردنه‌وه‌ی تیروانین و پیوه‌ندییه کومه‌لایه‌تییه‌کانه، بو‌ئوه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی تازه‌تر و رادیکالانه‌تر دایبیریزتیته‌وه.

۲. هه‌میشه له کومه‌لی ترادیسپۆنیدا وه‌ها ته‌ماشای لاو ده‌کریت، که هیشتا عه‌قلی ته‌واو گه‌شه‌ی نه‌کردوو، که‌سینکه ناتوانیت به‌ ته‌واوی بریار بدات. سنووری نیوان لاو و هه‌رزه‌کار تیکه‌ل به‌ یه‌کدی ده‌کریت. لاوه‌کان به‌ که‌سانیکی هه‌له‌شه و پینه‌گه‌یشتوو داده‌نرین.

۳. جیهانبینی دلدار بو‌ چه‌مکی لاو فره‌ په‌هه‌نده، له‌ ریی کومه‌لی ره‌هه‌نده‌وه ناسنامه‌ی لاوی کوردانمان بو‌ دیاری ده‌کات. ناسنامه‌ی لاویکمان نیشان ده‌دات، به‌ ته‌مه‌ن لاوه، به‌لام بی‌ پرۆژه‌یه. ناتوانی سوود له‌ وزه‌ی لاویتی و هه‌رگریت و هوشیاری به‌رانبه‌ر دیارده‌کانی کومه‌ل نییه، بۆیه‌یش به‌ لاوی پیر ده‌ستنیشانمان کرد.

۴. یه‌کیک له‌ ئه‌رکانه‌ی شاعیر له‌ ریی شیعره‌کانییه‌وه جیبه‌جیی ده‌کات، دروستکردنی خه‌ونه له‌ کن لاوه‌کان. لاوه‌کان بو‌ خه‌بات و تیکۆشان هان ده‌دات. هوشیاری ئایدیۆلۆجی و نه‌ته‌وه‌یی پیشکەش ده‌کات.

۵. دلدار‌ی شاعیر یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی بو‌ هاندانی لاوان بو‌ شو‌رش فاکتیره‌ چینه‌ایه‌تی و ئایدیۆلۆجییه‌کان له‌گه‌ل فاکتیره‌ نه‌ته‌وایه‌تییه‌کان تیکه‌لاو ده‌کات، هه‌رچه‌ند هه‌ست به‌ زال‌بوونی فاکتیره‌ چینه‌ایه‌تییه‌کان ده‌که‌ین، به‌لام باب‌ه‌ته‌ نه‌ته‌وایه‌تییه‌کان ناکاته قوربانی ئایدیۆلۆجیا و بیرکردنه‌وه‌ی چینه‌ایه‌تی خۆی.

سه‌رچاوه‌کان

کتنیی کوردی:

۱. باله‌کی، یادگار ره‌سوول، ۲۰۰۵، سیماکانی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعریی کوردی (۱۸۹۸-۱۹۳۲)، وه‌زاره‌تا په‌روه‌ردی، هه‌ولیر.
۲. پیربال، فه‌ره‌اد (د)، ۲۰۰۶، زمانی هه‌یزه‌ران، چاپخانه‌ی ره‌نج، سلیمانی.
۳. چه‌ند نووسه‌ریک، ۲۰۱۱، چه‌ند تیکستیکی وه‌رگی‌راو، و: ریبین هه‌ردی، به‌رپوه‌به‌رایه‌تی خانه‌ی وه‌رگی‌ران، سلیمانی.
۴. خه‌زنه‌دار، مارف (د)، ۲۰۰۵، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی پینجه‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولیر.
۵. دلدار، دیوانی دلدار، ۲۵۷۳ کوردی، کو‌کردنه‌وه‌ی: گیوی موکریانی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولیر.
۶. سالح، ئاواره‌که‌مال، ۲۰۱۲، ره‌خنه‌ی کو‌مه‌لایه‌تی و پراکتیزه‌کردنی له شیعره‌کانی گۆراند، ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولیر.
۷. سیوه‌یلی، ریبوار، ۲۰۰۸، نه‌ته‌وه و هه‌کایه‌ت، به‌رگی یه‌که‌م، ده‌زگای موکریان، چاپی دووه‌م، هه‌ولیر.
۸. عه‌لی، به‌ختیار، وه‌لام له رۆژگاری ونیوونی پرسیاردا، چاپخانه‌ی قانع، سلیمانی.
۹. علاءالدین، عبدالخالق، ۱۹۸۵، دلدار شاعیری شو‌رشیگری کورد، مطبعة دار آفاق العربیة، بغداد.
۱۰. عه‌زین، قومری سه‌عید، ۲۰۰۲، هه‌لو‌یست له شیعریی کوردیدا (۱۸۰۰-۱۹۷۰)، نامه‌ی دکتورا، زانکوی سلیمانی.
۱۱. قانع، مه‌ریوان وریا، ۲۰۰۳، به‌خته‌وه‌ری و بیده‌نگی، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
۱۲. قادر، عه‌باس محه‌مه‌د، ۲۰۱۰، ریالیزم له شیعریی هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا (۱۹۴۶-۱۹۷۰)، مه‌ل‌به‌ندی کورد‌ؤلوجی، سلیمانی.
۱۳. مه‌لود، ریزان سالح، ۲۰۰۹، ئه‌ندیشه‌ی شیعریی له‌نیوان ریپازی کلاسیک و رۆمانتیکی کوردی له کرمانجی خواروودا، سه‌نته‌ری لیک‌ؤلینه‌وه‌ی فیکری و ئه‌ده‌بی نما، هه‌ولیر.

١٤. النفيسي، عبدالله فهد، ١٩٨٦، رۆلى خویندكار له كارى سياسيدا، و: ناجى ئەفراسياو ئەم وتاره له كتيبي: گەنج وهك سوبينكتيكي سياسى، پرۆژهى گرووپى نيگهتيف وهرگيراوه.

سايته ئينتهرنيت:

١٥. باديو، ئالان، ٢٠١٦، ئالان باديو: فاسدکردنى گەنجان، و: وهليد عومه، سايته نيگهتيف.

١٦. قادر، سهرو، تاك - كهسايهتى له كومهلگاي كوردستان، مالپهري سهرو قادر:

<http://www.seroqadir.com/read.php?id=255>

ملخص البحث

هوية الشباب في رؤية الشعرية لـ (دلدار)

د. محمد احمد حسن

قسم اللغة الكوردية

كلية التربية - شقلاوة

جامعة صلاح الدين - اربيل

إن الشاعر (دلدار) من الشعراء الذين عملوا بشكل عميق حول بعض المفاهيم في اشعاره. انه عمل بشكل فلسفي و وجودي حول مفهوم (الشباب) في اشعاره. حاول ان يحدد هوية الشباب. هوية تكون بدءا لهوية الشباب. ان دراستنا هذه؛ تتكون من فصلين: ففي فصل الاول؛ نتحدث عن مفهوم الشباب و نحاول ان نحدد مفهوم الشباب فلسفيا و وجوديا، حيث ما هو مفهوم الشباب؟ و من هو؟ وما هي وظيفته؟ وما هي تصور الثورات له؟ و من ثم حاولنا ان نحدد مفهوم الشباب في المجتمع الكوردي. وكيف ينظر المجتمع الكوردي الى الشباب. من حيث ان المجتمع الكوردي يرى فيه كائن قليل العقل والتجربة. اما الفصل الثاني؛ فهو الجزء التطبيقي المعنون ب(رؤية دلدار للشباب). اذ انه من خلال اشعاره يحاول ان يحدد هوية للشباب وجودا له. ومن هذا المنطق عملنا على جوانب عدة، وعلى سبيل المثال ان دلدار يحدد لنا هوية شباب ما، و سميناه ب(الشباب العجوز)، وهو شاب فيه طاقة ميتة، فقد هويته. ويحدد دلدار هوية نوع اخر لنا ايضا، و اشرنا اليه ب(حلم الشباب). وهو شاب ملئ بالحلم، ملئ بالطاقة والحيوية في الحياة. فان دلدار يقارن بين شبابنا وشباب اوربا و حددنا ذلك بالشواهد الشعرية. وفي الخاتمة لخصنا نتيجة الدراسة هذه من خلال مجموعة من النقاط. وثبتنا قائمة المصادر والمراجع وفق نظام هارفرد.

Abstract

The poet (Dldar) is one of the poets who have worked deeply on some of concepts in his poems. He worked philosophically and existentially on the concept of (youth) in his poems. He tried to identify of the youth. An identity that would begin with the identity of the youth.

This study consists of two chapters. In the first chapter, we talk about the concept of youth. We try to define the concept of youth philosophically and logically. What is the concept of youth? And who is he? What is its function? What is the concept? Revolutions? And then we tried to define the concept of youth in the Kurdish society. And how the Kurdish society to young people, In terms of the Kurdish society sees the him as a little mind and experience.

The second chapter is the practical part of Dldars vision to youth. Through his poems, he tries to identify young people, and in this sense we have worked on many aspects. For example, Dldar identifies us with the identity of a young man, the old man, who is a young man with a dead energy, is losing his identity. Dldar also identifies another young man as a young man a dream full of vital energy in life. Dldar compares the youth with youth of Europe, and we have identified this with poetic evidence.

In conclusion, we summed up the result of this study through a set of points. We have established a list of sources and references under the Harvard system.

پێگهی کهسیتی (پۆسته می زالی)ی شانامهی فیردهوسی له ناو شیعرى شاعیرانى کلاسیکی کوردیدا

د. پایان کاکه سائح عهسکهری

دیوانی وهزارهتی خویندنی بالا و
تویژینه وهی زانستی

پیشهکی

ناونیشانی لیکۆلینه وهکه: ناونیشانی ئەم لیکۆلینه وهیه بریتیه له ((پێگهی کهسیتی پۆسته می زالی شانامهی فیردهوسی له شیعرى شاعیرانى کلاسیکی کوردیدا)) پۆسته می زالی کهسیتییهکی ناسراوه له بواری ئەدهب به گشتی شیعر و داستان و فولکلور و ئەدهبی زارهکی کوردی و فارسی، له ناو کهمی و زۆری ناوی کهسیتییهکانی شانامهی فیردهوسیدا، ههولدراره تیشک بخریته سهر پێگهی کهسیتی پۆسته می زالی وه له ناو دیوانی شیعرى شاعیرانى کلاسیکی کوردیدا ئەم کاریگهریه دهرخراوه و وینای بۆکراوه .

پرسیاری لیکۆلینه وهکه: لیره دا چهند پرسیاریک هاته ئاراهه که ئایا پۆسته م ههر به هه مان وینای پۆسته می زالی ناو شانامهی فیردهوسی بووه یا وینه و ناوه پۆکی جیاوازی له خو گرتوووه له شیعرى شاعیرانى کلاسیکی کوردیدا؟

گرنگی و ئامانجی لیکۆلینه وهکه: ئامانج له ئەنجامدانی ئەم لیکۆلینه وهیه کردنه وهی دهروازهیهکی نوییه له شانامهی فیردهوسی له ناو شیعرى شاعیرانى کلاسیکی کوردیدا شیکردنه وهی کاریگهریهکانی له پوو ناسین و پۆچوون له کهسیتی پۆسته می زالی شانامهی فیردهوسی له ناو دیوانی شیعرى شاعیرانى کلاسیکی کوردیدا له گه ل ئەوه شدا دهرخستنی توانا و لیهاتووی زیاتری شاعیرانى کلاسیکی

كوردى لەو رېگايەوۋە ۋە ناسىنى رۈويەكى جياۋازى شانامە لە ئامانجىكى ترى ئەم لىكۆلېنەۋەيە ھەژمار دەگرېت. پىكھاتەي لىكۆلېنەۋەكە: بە شىۋەيەكى گىشتى لىكۆلېنەۋەكە پىكھاتوۋە لە دوو بەشى سەرەكى. بەشى يەكەم باسى ناسىنى شانامە لە خۇ دەگرېت بەشى دوۋەم شەش تەۋەر لە خۇ دەگرېت ويناكردنى رۇستەمى زالە لە شىعەرى كلاسىكى كوردى بە شىۋەي جۇراۋجۇر. رېبازى لىكۆلېنەۋەكە: رېبازى لىكۆلېنەۋەكە رېبازىكى ۋەسفى شىكارىيە پىنگەي كەسپىتى رۇستەمى زالى شانامەي فېردەوسى وينا ۋ ۋەسفى دەكات لە ناو شىعەرى كلاسىكى كوردىدا كە سىروشتى بابەتەكان ۋ خىستەنە رۈويان ئەم رېبازە دەخوازىت.

دەروازە:

ئەدەبىياتى فارسى ۋ كوردى، بە ھۆي نىزىكى ۋ ھەبوۋنى فەرھەنگى يەكسان ھاۋبەشىيەكى زۇريان ھەيە، كە شايانى سەرنجى لىكۆلەرانە، زۇر بابەت ۋ ناۋەرۈكى ئەم دوو زمانە تىكەل بەيەك كراۋن، بە شىۋەيەك، كە لىكۆلېنەۋەيە زۇرى پىۋىستە تابتوانىن نەينىيەكانى ئاشكرا بەيەن. لەم لىكۆلېنەۋەيەدا تىشك دەخىرېتە سەر پىنگەي كەسپىتى رۇستەمى زال لە شىعەرى كلاسىكى كوردىدا. ھەرۈەك دەزانىن قۇناغى شىعەرى كلاسىكى كوردى دەتوانىت بە درەخشانترىن قۇناغى ئەدەبى كوردى ھەژمار بكرى. شاعىرانى ئەم قۇناغە بە داھىنەرى شاكارى ئەدەبى دادەنرىن، ھەرچەندە كە ئەدەبىياتى ئەۋكاتە تەنھا لەسەر شىۋەي شىعەر بوۋە، ۋەكو ئەدەبى ئەۋرۈپىيەكان شانۇنامە ۋ وتار ۋ رۇمان نەبوۋە.

ئەدەبىيات سەرەكىترىن پاىەكانى فەرھەنگى مۇۋقايەتتە، لەسەر زەۋى رۇلىكى گىرنگى لە بەھىزكردن ۋ مانەۋەي كۆمەلگى جىھانىدا گىراۋە، لە كۆنەۋە لە ناۋچەكانى كوردستان داستانى ھەماسى (ۋرەبەرزى) ۋ لىرىكى مىللەتى كورد بە ئەدەبى فۇلكۇر بەناۋبانگ

بووه، بناغهی ئەدهبیات له فۆلكلۆردایه (مصطفی، ۲۰۱۱، ج: ۱، ص: ۲۶)، زۆر بهی ئەدیبه و نووسهران باوهریان وایه، كه ئەدهبی كلاسیدی كوردی له سهدهی یازدهی زایینییهوه دهست پیندهكات و تا چارهگی یهكهمی سهدهی بیستم و دوایی كۆتایی هاتنی شهڕی یهكهمی جیهان درێژهی دهبی، نووسهڕی گهورهی كورد (مارف خهزنه دار) دیارترینییانه (خهزنه دار، ۲۰۱۰، ج: ۱، ص: ۱۸۱)، دواتر بههۆی گۆڕان و بارودۆخی سیاسی و كۆمه لایهتی و پۆشنیبری و ئابووری ناوچه كه و كاریری تازهبوونهوهی ئەدهبیاتی میله تانی دراوسی، له پێگهی ئەدهبیاتی پۆژئاوا و ههست و هۆشی نهتهوهیی و بهرزبوونهوهی رادهی هۆشیاری نهتهوهیی و گه رانهوه بۆ كهلتووری دیرینی كوردی و به تایبهتی گه رانهوه بۆ كهلتووری دهوله مهندی ناوچهی هه ورامان شیعی كوردی به ئاراسته ی جیاوازدا برد (حسین، ۲۰۰۷، ص: ۵۹).

(عیزه دین مسته فا ره سوول) ده نووسی، كه دینه سه ر نووسینی میژووی ئەدهب، پیش هه موو شت ئەم سی بهش دانانه، و اتا دابه شكردنی ئەدهبیاته كه به سه ر فۆلكلۆر و ئەدهبی میلی و ئەدهبیاتی نووسراو به کاریکی په سند ئەزانین (۲۰۱۱، ج: ۱، ص: ۲۶)، كلاسیزی كوردی له سه ر بنه مای هیچ تیۆریکی ئەدهبی و میتۆدی فه لسه فی دانمه زراوه، ئەوهی له باوه شیدا دروست بووه. شارستانیته تی ئیسلامیه، كه له زمانه كانی عه ره بی و فارسی به ره می ئەدهبی به تایبهت شیعر هه بووه، تیكسته كانی ئەم نه ته وانه له حو جره كانی كوردستان خویندراون و کاریان كردۆته سه ر خوینده وار و شاعیرانی كورد، تا وای لیها تووه ئەو تیكسته ئەدهبیانه بوونه ته نموونه یهك، كه شاعیرانی كلاسیزی كوردی لاساییان بكه نه وه، له سه ر بنه مای داهینان و ئیستاتیكای كاری ئەدهبی ئەوان، ئەوانیش شیعر بنوسن و داهینانی تیدا بکه ن (عبدالله، ۲۰۰۶، ص: ۴۲).

پێبازه ئەدهبییه كان هه ر له (كلاسیزم) هوه تا (رۆمانسیزم) و (پریالیزم) تا پێبازه كانی دیکه، هه ر هه موویان له ژینگه یهك

سەرچاوەیان گرتووە، لە ئەوروپایە، كە لەگەڵ رۆژەهەلاتدا، لە پووەكانى ئایینی و كۆمەلایەتى و سیاسى و داب و نەرىت و رەوشت و روالەتەكانى ژيان و فیکر و هونەر و كەلتوور و سەرجهەم پووەكانى تریش جیاوازی زۆرى هەیه. (عبدالله، ۲۰۰۶: ۳۶) بە واتایەك هەندیک لە ئەدیبان و لیکۆلەرانی ئەدەبى رۆژەهەلات لەو باوەرەدان، كە رەنگ و بۆنیک لە ریبازى ئەدەبى هەتا كلاسیک، لە ئەدەبیاتی رۆژەهەلاتدا نییه. شیعری كلاسیکى كوردی جگە لە زاراوە جیاوازهكانى زمانى كوردی بە زمانەكانى دیکە بە تاییەت زمانى توركى و عەرەبى و فارسى دەنووسرا، هەرودها بە شیۆهى خو ویستانە وشەى ئەم زمانانەیان لەنیو شیعەرەكانیاندا بەكارهیناوه.

شاعیرانى كورد بەگشتى زۆر گرنگیان بە پوونییى و پەوانییى داوه، وەك هەلینجراو و دۆزراوهى ئەدەبى لە كەسىتییهكانى شانامە دەروان، كە لە ئەفراندنى پوونییى و پەوانییىدا بەكاریان هیناون، كارتیکراوى شاعیرانى كورد كە بە كەسىتییهكانى شانامە هەیانە، پەيوەستە بە ئاستى ئاگایى و زانیاریى شاعیران دەگۆریت و جیاوازه، بەلام جگە لە كاریگەریى شاعیران بە شانامە لە هەندى جیگای بەرهمەكانیاندا كاریگەرى لە ئەدەبى سەر زارەكى دەبینى، بۆ نمونە یەكی لە شاعیرەكان بەهەمان شیۆه، كە كەسىتى (شغاد) لەسەر زمانى خەلك بەپى گێرانهووەكانى ئەدەبى زارەكى (شغال) بیستراوه، بەهەمان شیۆه لە شیعری خودى شاعیر رەنگى داوهتەوه، ئەم شیۆه كارتیکەرییه نیشانەى سوودبیینە لەسەر زمانى خەلك، ناناگایى نیمچەیی خودى شاعیر لە كەسىتى (شوغاد)ه، هەندى جار شاعیرانى كورد هیجر و دوورى لە خاك و وەتەن و یارەكەیان بە رۆستەم لیکچوواندووه، بە هۆى ئەوهى، كە شكستى بە شاعیر هیناوه، كە پۆلى عاشق بە خاك و وەتەن و مەعشوقى گێراوه، بە شیۆهیهكى زۆر كەم (رۆستەم) بە بى دەسەلات و بى هیز و ستەم لیکراو وینای كراوه و وەسفیان كردووه، بە هۆى ئەوهى، كە دواى برینداركردنى كورپەكەى (كەيكاس) یارمەتییان

نه‌داوه، هه‌روه‌ها خۆی نه‌یتوانی کارێک بکات. له‌و سه‌رده‌مه‌دا شاعیر ئه‌گه‌ر له‌یه‌ک زمان زیاتر شیعرێ نه‌بووایه، خاوه‌نی به‌ره‌م و دیوان نه‌ده‌بوو، ناوبانگیکی وایان نه‌ده‌بوو، به‌جۆریک له‌ لی‌هاتوویی شاعیر هه‌ژمار ده‌کرا، زیاده‌ره‌ویی له‌ وه‌سفی مه‌عشوق و شانازی و پیاوه‌ل‌دان و داشۆرین له‌ شیعرێ کوردیدا به‌رچاو ده‌که‌وی. وه‌سف له‌ گرن‌گترین ناوه‌پۆکه‌کانی شیعره‌کانیانه، وه‌سفی ئازایه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی و دل‌داری و نه‌ته‌وایه‌تییه‌ وه‌سفی پۆسته‌می زال‌ی شانامه‌ی فیرده‌وسی به‌شیک‌ی زۆری ده‌که‌ویته‌ ناو ئه‌م وه‌سفه‌وه.

پۆسته‌می زال‌ ناوی پال‌ه‌وانیکی نه‌ته‌وه‌یی ئێرانه، که‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی دێرینی فارسی (په‌له‌وی) به‌ ناوه‌کانی (رستم) و (رستم) به‌ واتای که‌سیکی به‌ هی‌ز و به‌ توانا هاتوو، له‌گه‌ل وشه‌ی (تهمتن) که‌ له‌ فارسیدا به‌ نازناوی پۆسته‌م هاتوو، هاوواتایه (یاحقی، ۱۳۲۶: ص ۳۹۳) سه‌رنجدان به‌که‌سیتی پۆسته‌م ئه‌وه‌مان نیشان ده‌دات، که‌ له‌ زۆر پوه‌وه، که‌سیتی پۆسته‌م له‌ ناو شانامه‌دا پێشه‌ی له‌ ناو شارستانییه‌تی ئێرانی کۆنه‌کاندایه. واتا پۆسته‌م سیمبۆلی خودایانی هی‌زه‌ له‌ ناو دینه‌ زه‌مینیه‌کانی شارستانییه‌تی ئێراندایه (هه‌مان: ص ۳۹۴). پۆسته‌م به‌ نازناوه‌کانی پۆسته‌می ده‌ستان، پورده‌ستان، پال‌ه‌وانی جیهان، ته‌همتن، فیل‌ته‌ن، ... له‌ شانامه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ شیعرێ شاعیرانی کلاسیکی کوردیشدا ناو ده‌هینرێ، پۆسته‌م کوری زال و پودابه‌یه، ره‌سه‌نی باوکی بۆ گرشاسپ و جمشید، ره‌سه‌نایه‌تی دایکی بۆ مه‌هران کابولی و ضحاک ده‌گه‌رێته‌وه.

پۆسته‌م هه‌م‌سه‌یه‌کی زۆر به‌ درێژایی شانامه‌ به‌دی ده‌هینێ. بۆ نموونه‌ ده‌توانرێ به‌ رزگارکردنی قه‌لای سپند کیو، رزگارکردنی که‌یکوس و پال‌ه‌وانه‌کانی تر له‌ به‌ندی دیوی سپی له‌ مازهنده‌ران به‌ رزگاربوون له‌ هه‌وت خان پاراستنی سنوور ئاماژه‌ بکری (اسلامی ندوشن، ۱۳۹۰ش: ص ۲۶۱)، له‌ که‌لتووری ئێران دوا‌ی ئیسلام پۆسته‌م به‌ ناوبانگترین و کاریگه‌رتترین پال‌ه‌وانی ئه‌فسانه‌ و چیرۆکه‌کان خۆی

نیشان دەدات، لە چوارچێوهى ئەدەبىياتى فارسى هێزى نەترسى و بەتوانا بوو لە هېچ كۆتیبك نىيە، كە بەبى ناوى ئەم پالەوانەبى، وا پى دەچیت، كە لە كەلتوورى ئىرانى ئازايەتى و بەتوانا بوون، پالەوان بوون لەگەل ناوى رۆستەم گرى درابى، ئەگەر چى هەميشە ناوى رۆستەم هيمای بە توانا بوون هيزىكى شەرکەر بووه، هەندىك جار شاعيران، بەتايبەت لەو سەردەمانەى كە روحى نەتەوايەتى لەناو كۆمەلگادا بەرەو سستى دەرويشت، بەبى هېچ گرىنگى پىدانىك رۆستەمیان لە بەرامبەر ئەو شتانەى كە پىناندا هەلدەگوت پەراويز دەخست و بەهېچيان دانەدەنا (ياحقى، ۱۳۲۶: ص ۳۹۴) رۆستەم يەكەكە لە پالەوانە سەرەكى و پاىەكانى شانامە، پرخوینەرتىن و بەرچاوتىن چىرۆكەكانى شانامە پەيوەستە بە بوون و رۆلى رۆستەم لە شانامە، ديارتىن و خۆشەويستىن كەسيتىە لەناو كەسيتىەكانى شانامەدا، باسكردنى ئازايەتى و نەترسى چەندىن سەدە پيش نووسىنى شانامە لەناو خەلك دەنگۆيى هەبووه.

ناپاىەدارى جيهان، ستايشى خواوهند و عەقل و زانىارى و هوش، لايەنى ميژوويى جەنگ و كيشمەكيشى شايەكانى ئىران و چۆنيەتى سەرکەوتن و داكەوتن و مەيدانى جەنگ و چىرۆكى خۆشەويستى لە ناوهرۆكە ديارەكانى داستانەكە هەژمار دەكرىت و لە ناو هەندىك بەشى داستانەكە جىگايان گرتووه. هەروهەدا دەچىتە سەر باسى چۆنيەتى لەدايك بوونى زال هەتا تۆماركردنى هەندىك بۆنەى خۆشى و ناخۆشى تايبەتى ژيانى خۆى بە دياركردنى بەروارەكەى لەنيو داستانەكە، لە دەستپىكى داستان تا كۆتايى رووداو و پيشهات و كورته چىرۆكى جۆراوجۆر لەخۆ دەگرىت. ئەمەش جوانى و تايبەتمەنديەكى جياوازي بە داستانەكە بەخشيوه.

كەسيتى رۆستەم لە داستانى رۆستەم و ئەسفەنديار كەسيتىەكى بەهيز و بەجتيە. پاك، ميانرەو و گەورەئاسا: تىكەلاويكە لە ميهەر و قەهر (اسلامى ندوشن، ۱۳۹۰ش: ص ۲۶۱)، لە سەرهتاي داستانى رۆستەم و

ئه‌سفندیاردا، فیرده‌وسی لیکچوونیک‌ی سه‌رنج‌راکیش و شیاوی هیناوه، بۆ یه‌که‌م جار فیرده‌وسی له سه‌رانسه‌ری داستانی شانامه‌دا رۆسته‌می به‌له‌وچوو (مشبه به) داناوه، چونکه خوازیاره توانا و به‌هیزییه‌که‌ی زیاتر له هه‌موو شته‌کان نیشان بدات (شفیعی، ۱۳۷۸، ص ۴۶۱)

نگه‌کن سحرگاه تا بشنوی ز بلبل سخن گفتن پهلوی
همی نالد از مرگ اسفندیار ندارد بجز ناله زو یادگار
چو اواز رستم شب تیره ابر بدرد دل وگوش غران هژبر

(شاهنامه، ۱۳۸۲: ۹۷۹)

فیرده‌وسی له‌م سی دێره‌ی سه‌ره‌وه‌دا له شین و ناله‌ی مه‌رگی ئه‌سفندیار ئاماژه به‌وه‌ده‌دات بۆ بیستنی ئه‌م چیرۆکه‌ده‌بی سپیده‌گویی له بولبول بگری تا به‌زمانی په‌له‌وی بۆت بگێریته‌وه‌که‌چۆن له مه‌رگی ئه‌سفندیار ده‌نالین، که‌شه‌وی تاریک وه‌کو ئاوازی رۆسته‌م ئه‌وه‌نده‌بلنده، که‌دل و گوێچکه‌ی شیرانی جه‌نگ ده‌درین، نه‌خشی رۆسته‌م لێره‌دا به‌رزترین پله و پیگه‌یه، به‌به‌کاره‌یتانی هونه‌ر، جوانکار، له‌وچوو (مشبه به) وه‌کو ئاشکرایه، که‌رۆسته‌م هه‌میشه‌رۆلی سه‌ره‌کی له‌نیو شانامه‌دا گێراوه، پێویستی به‌لیکچوواندن نه‌بووه، به‌لام له‌شیعری کلاسیکی کوردیدا هه‌میشه‌به‌کاره‌یتان و په‌نگ‌دانه‌وه‌ی که‌سیتی رۆسته‌می زال به‌گشتی به‌رزترین پله‌ی پیدراوه‌له‌پێی هه‌مان به‌کاره‌یتانی هونه‌ری جوانکاری له‌وچوو (مشبه به) به‌وه‌ی، که‌هه‌میشه‌پیه‌ه‌لگوتراوه‌کانی خویان به‌رۆسته‌م لیک چوواندوو، ئه‌مه‌ش خوی له‌خویدا نیشانه‌ی زیره‌کی و لیهاتوویی شاعیرانیکه، که‌له‌م زه‌مینه، زیره‌کانه‌پینووسه‌کانیان تاوداوه، چونکه به‌بی خویندنه‌وه‌یه‌کی راست و رۆچوون به‌ئه‌ده‌بی فارسی، به‌تایبه‌ت شانامه، نه‌یان‌ده‌توانی جوانی و نه‌رمی که‌سیتییه‌کانی ناوه‌یتراوه‌له‌شانامه‌دیارتینیان، که‌رۆسته‌می زال له‌شیعری خویان نیشان‌بده‌ن، هه‌لبه‌ته‌که‌هه‌ر ئه‌م شاعیرانه‌که‌سانیکن، که‌به‌شیک‌ی گه‌وره‌یان له‌شانامه و که‌سیتییه‌کانی به‌سه‌رجه‌می خوینه‌ره‌کان به‌گشتی - و فه‌ره‌نگ دۆستانی کورد

ناساندوو‌ه یه‌کئی له ناوه‌پۆکه‌کانی که گه‌لیک له شاعیرانی کورد له شیعری خۆیان ئاماژه‌یان پێداوه تیری نیگای غه‌مزهی یاره‌که‌یان لیکچوواندوو‌ه به ناوه‌پۆکی چیرۆکی پۆسته‌م، کاتی ئه‌شکه‌پوس و ئه‌سفهنیاری به ئامانج گرتوو‌ه و شکستی به‌عاشق هیناوه.

۱-۱- ناسینی شانامه‌ی فیرده‌وسی:

پیش فیرده‌وسی، ده‌قیقی شاعیر ده‌ستی به نووسینی په‌رتوو‌کیکی وه‌کو شانامه‌ کردبوو، به‌لام مه‌رگی له‌ناکاو ی بواری پینه‌دا، که نووسینه‌که‌ی ته‌واو بکات، له سالی (۳۶۵ ک.م)، که‌میک دواتر کوژرا، فیرده‌وسی له‌سه‌ره‌ئه‌نجام و چاره‌نووسی ده‌قیقی و ناته‌واوی په‌رتوو‌که‌که ئاگاداربوو، بی‌ری- کرده‌وه که کاری ناته‌واوی ده‌قیقی ته‌واو بکات، دواتر شانامه‌ به‌ناوی (حکیم ابو قاسم فیرده‌وسی) ناوبانگی ده‌رچوو نه‌ک ته‌نها گه‌وره‌ترین و پرمايه‌ترین داستانی شیعریه‌ که له پۆژگاری سامانیان و غه‌زنه‌ویان به‌جیماوه، به‌لکو له راستیدا له گرنه‌ترین به‌لگه‌ گرانبه‌هاکانی ناسنامه‌ی ئیرانییه، پروناکترین به‌لگه‌ی شکودار و ره‌ونه‌قی فه‌ره‌نگ و شارستانییه‌تی ئیرانی کۆنه، گه‌نجینه‌ی وشه و ئاخوتنی ره‌وانی زمانی فارسییه، داستانه‌ کۆنه‌کان و میژووی میله‌تی ئیران به‌ درێژایی داستانه‌که به‌ باشترین شیوه نیشان‌دراوه هه‌ستی قوولی نه‌ته‌وه‌یی فیرکردنی ره‌وشت له‌نیو هه‌موو داستانه‌که نیشان‌دراوه.

شیوه‌ی به‌یانی شانامه‌ی (حکیم ابو قاسم فیرده‌وسی) زۆر جار وشه‌کانی کورت ده‌کاته‌وه، له درێژکردنه‌وه دوور ده‌که‌ویته‌وه، داستانیکی که له بنه‌په‌تدا به شیوه‌ی په‌خشان بووه، شاعیر به‌و په‌ری لیها‌تووی به‌شیوه‌ی داستانی شیعری دایرشتوو، هه‌ولی داوه شتیکی لی که‌م نه‌کاته‌وه، زۆربه‌ی ئه‌م داستانه‌ له په‌رتوو‌که ئایینییه کۆنه‌کان وه‌رگیراوه، هه‌ندی له ئاقیستا و په‌رتوو‌که په‌هله‌ویییه کۆنه‌کان به‌جوانی هاتوو (زرین کوب، ۱۳۸۹:ص ۴۰)، ئه‌و توانایه‌ی، که فیرده‌وسی له هینانی

دەرېپىنى جۇراوجۇر ھەيەتى، نەرمى و جوانىيەكى بى ھاوتا بە داستانە شىعەرىيەكەى بەخشيۋە، كە لە دەرېپىنى شاعىرانى دىكەدا نىيە، لە داھىنانى واتا و ھىنانى وەسفى و پىكھاتەسازى عەرەبى تا ئەندازەيەك خۆى پاراستوۋە، ناوەرۆكەكەى رەنگى ئىرانى پىداۋە، بەھەرھال لە وەسفىردىنى دىمەن و وىناكردىنى پىشھاتەكان و ھەتا لە بەيانى پەند و عىبەرەتتەش لە وردىبىنى رەوانىيىزى كەمتەرخەمى نەكردوۋە (ھەمان:ص:۴۰)، فېردەوسى زمانى فارسى لە لەناوچوون رزگاركردوۋە، ھەر ئەمە ھۆكارى زىندوومانەۋەى زمانى فارسى بوۋە، زمانى فېردەوسى لە شانامە زمانىكى ئەۋەندە رەۋانە، دوور لە گرى و ئالۋزى، كە بە زمانى گىتوگۆى ئاسايى رۆژانەى خەلك دەچىت، لەم رۋوۋە لەگەل ئەۋەى ھەزاران سال بەسەر شانامەدا رۆيشتوۋە، بەلام زمانى شانامە دەتوانىت بە زمانى رۆژگارى ئىستا ھەژماربكرى (كزازى، ۱۳۷۰:ص:۶۳)، شانامە گەنجىنەيەكى گەرەى پەند و ئامۆزگارىيە، كە بە ھۆى تواناى (فېردەوسى) بە شىعەر ھۆنراۋەتەۋە، تا بۇ خويئەنر وانەى ژيان بى (شعبانى، ۱۳۸۸:ص:۱۸)، داستانەكانى شانامە لەرۋوۋى وەسفى مېژوۋىيى و زنجىرەى مېژوۋىيى بە سى دەۋرەى، ئەفسانەيى، پالەۋانى، مېژوۋىيى دابەشكراون، لە سەرەتا تا دەۋرەى فەرەيدوون ئەفسانەيى، پاشايەتى فەرەيدوون تا ئەسكەندەر دەۋرەى ھەماسى پالەۋانى، دواى ئەۋە دەۋرەى مېژوۋىيى ناۋنراۋە (صفا، ۱۳۶۳:صص:۲۰۶_۲۱۴)، ئەفسانە لە چىرۆكى رۆستەم و ئەسفنەندىار ھىچ رىگايەكى بۇ بەچۆكدادان و شكستى رۆستەم نەھىشتۆتەۋە، ھەلبەتە كە مەرگ چارەى نىيە، بەلام رۆستەمى زال دەبى مەرگى تايبەت بەخۆى ھەبى (باحقى، ۱۳۲۶:ص:۳۹۴). بە شىۋەيەك لە دېرە شىعەرىكدا كە لە خوارەۋە ئاماژەى پىدراۋە (فېردەوسى) لە پىھەلدادانىكى ئەفسانەيىدا ئاماژە دەدات، كە چەرخى بلندى رۆژگار ناتوانىت دەستى رۆستەمى پالەۋان بېستىت كى گوتى برۆ دەستى رۆستەم بېندە، ھەرچەندە توانايى و ھىزو بازوو و پالەۋانىتى لە (ئەسفنەندىار)ىش دا ھەبوۋە :

كە گفتت برو دست رستم ببند نبندد مرا دست چرخ بلند

(شاهنامه، ۱۳۸۲: ص ۹۷۵)

له دیدگای دەر وون و ناوهرۆك دەر توانریت به داستانی جهنگی، عاشقانه، عارفانه، شاعیرانه، سیاسی و كۆمه لایه تی، ره وشت، فلسه فی و ئایینی دابه ش بكریت.

یه كی له هۆكاره كانی، كه بووه هۆی زیندوو مانه وهی شانامه ی فیردەوسى، شانامه خوینی و بهیت بیژی بووه، له كۆر و دانیشتی شه وانه، كاتی به تالی خهلكی به گشتی پر دهردهوه له و سه رده مه دا، به هۆی ئه و كار یگه ربیه ی، كه له سه ر گو یگره كان هه ببوو، به خیراییه کی زۆر ناوبانگی دهر کرد، شانامه خوینی هه تا له مهیدانی جهنگ به کار دهات، به مه بهستی هاندانی جهنگاوه ره كان، له پیویستییه گرنگه كانی جهنگ و پیکدادانه كانی ئه و سه رزه مینه هه ژمار دهر کرا (گۆرانی، ۱۳۷۹: ص ۴) وهكو حاجی قادر له پیشاندانی گرنگی شانامه دا دهنوو سیّت:

ئەوهی ئازایه شاهنامه دهخوینی ئەوهی مسکینه گهنم و جو دهچینی

(۲۷۰۷: ۱۹۴)

له نیو کورددا دوو جووری سه ره کی شانامه هه یه، یه که میان شانامه ی نووسراو، وهك دهستنووسی رۆسته م و زۆراب، دووه میان شانامه ی زاره کی، كه رهنگه دهیان شیوازی جیاوازی هه بیّت، كه له به یتیژان و میرزاكانی كوردستان به دهنگ تۆمارکراون (گۆدهرزی، ۱۹۹۸: ص ۱۶). بابه تی شانامه ی كوردی و - فارسی ورده کارییه كانی له م لیکۆلینه وه یه دا جیگای نابیته وه، پیویستی به لیکۆلینه وه یه کی وردی مهیدانی هه یه، له سه ره تای ده سپیکی لیکۆلینه وه سه رنج له سه ر ئه مه بووه، كه سیّتییه كانی شانامه به تاییه تی رۆسته می زال له ئه ده بی کلاسیکی كوردیدا جیگایه کی تاییه تییه هه بووه، زۆرتین کارتیکه ری له شانامه له خو گرتوو، له لایه نی شاعیرانی کلاسیکی كوردیدا.

۲-۱- چۆنیەتى ویناکردنى رۆستەمى زال لای شاعیرانى کلاسیكى كوردی:

له شیعری شاعیرانى کلاسیكى كوردیدا به ناوهرۆكى جۆراو جۆر باس له كەسىتتى رۆستەمى زال دهكریت، ویناکردنى به ئازایەتى و سوارچاکی و پالەوانیتى و سەرکهوتن له مهیدانى جهنگ، تا توانایى و هیز له داهینان و نووسین، كه شاعیران پالەوان یا پینهه لگوتراوه کانیان و سەرکرده و دهسه لاتدارانى سهردهمى خویان یا شاعیرانى هاوقوناغى خویان وهیا پرووی مه عشووقه کانیان به ئازایەتى له راده به دهرى- و بویرى رۆستەم لیکچواندوو، رۆستەمانه و رۆستەم ئاسا له شیعره کانیاندا جیگایان گرتوو، رهنگدانه وهى ئازایەتى رۆستەمى زال، به شیوهیه که بۆته ئه فسانه یی، هه رچه نده به پىی گپرانه وه کانی ئه ده بی زاره کی كوردی ئەم راستییه کی میژووی هه یه، له خواره وه به پىی ناوهرۆكى شیعره کان پۆلین کردنه کان ئاماره ی پیدراوه.

۱-۲-۱- ئازایەتى و سەرکهوتن:

ویناکردنى كەسىتتى رۆستەمى زال به پالەوانیتى و ئازایەتى و سەرکهوتن له مهیدانى جهنگ - و سوارچاکیدا، بۆنموونه له م پارچه شیعره ی خواره وهى حاجى قادری کویى (۱۸۱۶-۱۸۹۷م) ده توانریت دوو لایه ن به دی بکرین، شاعیر دهیه ویت له پرووی هه ستى نه ته وه بییه وه ئەم كه سیتییه ئازایه وابه ستەى نه ته وهى كورد بکات، كه ئازایەتى ئەم قاره مانه شانازییه بۆ نه ته وه که ی، له پروویه کی دیکه وه جهنگ و شه ر به مال ویرانى و خوین رشتنیکی زۆر بی واتا داده نی، به به لگه ی ئه وه ی، كه سیا وه ش کورپی که یکاوس کوژراوه، به کوشتنیکی ناحه ق به هه دەر خوینی رژاوه، ئەمه ش له شیعری شاعیران رهنگی داوه ته وه، وه سفی ئازایه تى رۆستەم وه کو ئازایه کی كورد باس ده کات و وشه کانی (که یانى) و ئالای (کاویان) که ته واو که ری یه کترن وه کو دوو هیما میژووی كورد له رۆستەمدا ده بینى، ئالای کاویانى ئالای که یانى و کاوه ی ئاسنگه ره زۆربه ی شاعیرانى كورد كه له ناو

لىكۆلىنەۋەكەماندايە ۋەكۆ ئەحمەدى خانى ۋە فېدايى لە دلاۋەرى ۋە
قارەمانىتى رۆستەم ئاسا پېشەنگى رۆژگار بوونە:
- پەرچەم ۋە فېسى كەچى تۆ ئەي جوان
تاجى كەيانە ۋە غەلەمى كاويان
من لە غەمت رېگەيەكم كەۋتەبەر
خوانى بەھەشتە ۋە سەفەرى ھەفت خان
بېژەنى چاھى زەقەنى تۆيە دل
راھى نەجاتى فەلەك ۋە رېسمان
تېرى موژەت بۆ دللى ئەسفەنديار
تېرى گەزى رۆستەمى مازەندەران
فېرقەتى تۆ لەشكرى ئىرانىيە
سەبرى منىش لەشكرى توورانىان
بەسيەتى سا خوئىنى سىاۋەش نىيە
جان ۋە دللت برىدوۋە ھەم دىنمان
(حاج) يە فېردەوس يى كورد، سا ئەتۇش
گوئى ۋەكۆۋ مەحموود مەدە قەۋلى بەدان

(حاجى قادر كۆيى، ۲۷۰۷: ۱۹۰)

- رۆستەمى مازەندەران ئەۋ ۋەقتە دەستى برىدوۋە
ھاتە رېئى دىۋى سېئى ئازانە دەستى كرىدوۋە

(حاجى قادر كۆيى، ۲۷۰۷: ۱۱۸)

ئازايەتتى رۆستەمى زال بە شىۋەيەكى لە رادەبەدەر بوۋە،
تەنانت رۋوبەروۋى ئەژدىھا ۋە دىۋى سېئى ۋە شتە ترسناكەكانى، كە لە
ئاستى تواناي مرۆف زياترە بۆتەۋە، تەنانت رۋوبەروۋى رۋوداۋە
ترسناكەكانى سىروشتىش بۆتەۋە، لىرەدا توانا ۋە لىھاتوۋيى لە
رادەبەدەرى خۆى ۋەسەف دەكات، كە شوھرەتى ئەببىاتى خەلكى لەسەر
كۆكرىدوۋە.

– كیشای له زمانى شیرى دوو دەم
پۆستەم بووە سواری رەخشى پەنجەم

(ئەحمەدى خانى، ۱۳۸۹: ۱۲۸)

ئەمەى جىگای گرنگىيە كارتىكردى مسۆگەرەنەى شانامە له شاعیرانى كورد و بەقەرەز وەرگرتتى كەسىتییەكان و بەكارهینانیان له داتاشین و داهینانى خولقاندنى ناوەرپۆكى تاییەت بە خویانە، خولقاندن و داهینانى جوانترین ناوەرپۆك و پیکهاتەسازى، كە بەكەلك وەرگرتن له پۆستەم له شیعری شاعیرانى كورددا هاتوو، پەیووەستە بە (ئەحمەدى خانى) كە پینووسى نووسینی بە پۆستەم و پەنجەكانى دەستى بە ئەسپەكەى رۆستەم (رەخش) لیکچوواندوو، كە له مەیدانى كاغەز مەیداندارى دەكات (ئاماژە بە توانایى نووسین و کاریگەرى كە لەسەر پۆشنگەرى كۆمەلگا هەیهتى)

– زۆر عەیبە گەلیك عارە كە ئەم قەومە نەجیبە
مەشهور بە شەجاعت هەموو وەك پۆستەمى دەستان

(كۆكەبى، ۱۳۸۷: ۱۶۲)

مەبەست لەم دیرەى مەلا مەعروف كۆكەبى ئەوەیه، كە ئەى نەتەوەى كورد، كە ئیو وەكو پۆستەم بەئازایەتى مەشهورن، راپەرن بۆ عیلم و سەنەت، ئەم تەمبەلى و خەوتن و غەفلەتە تا كەى.

– (نالىا) بى هیممەتى تاكەى بە دەست میحنەتتەو

فاتیحى و رۆستەماسا، ساحیبى تیغ و عەلەم (نالى، ۱۳۸۲: ۷۲)

نالى تاكەى وا بەدەست دەرد و بەلاو بە بى هیممەتانه گیر ئەخوى؟ راپەر، تۆ كە ئازایەكى ولات داگیركەرى وەك پۆستەم و خاوەنى شمشیر و ئالایت لەسەر چى پەكتكەوتوو هەستە.

– ئەو خوسرەو وە حاتەمى تەى بوو بە سەخاوەت

ئەو پۆستەمە و شیرى ژیان بوو له نەبەردا (كەمالى، ۱۹۸۶: ۲۹)

كەمالى شیوون بۆ شاعیری بەناوبانگ (ئەحمەد موختار بەگ) ى وەسمان پاشای جاف دەكات كە له سەخاوەت وەكو حاتەمى تەى بوو، له ئازایەتیشدا وەكو پۆستەمى زال بوو.

– لە عەرسەي عىلم و ئادابا فراندى گۆي ھونەر (مەھوى)
عەجايەب شاسوارىكە بە وینەي پۇستەمى زالە (كەمالى، ۱۹۸۶: ۱۰۴)
لە ستایشى (ساجیدە ئاوارە) دا كەمالى دەنوسىت، جگە لە
مەيدانى ئازايەتى لە زانست و ھونەر و ئەدەبىش گۆي ھونەرى
بردۆتەو، ناوبراو شاسوارىكى بى وینەيە، لە ئازايەتى و زيرەكیشدا
وھكو پۇستەمى زالە.

– بە پەيكانى موژەي پىكامى ئەو بى رحمە وای زانى
كە تىرى پۇستەمە و بۇ دیدەنىي ئەسفەندیار ئەپروا (كەمالى، ۱۹۸۶: ۴۴)
كەمالى تەنانت لە باسى ياردا، يارەكەي كە بە تىرى موژگانى بى
رەحمانە و بى بەزەبىيانە دلې پىكاوہ دەشوبهينى بە تىرى پۇستەم كە
بۇ دیدەنى ئەسفندیار ئەپروا و دەپپىكىت.

– بەرامبەر تیرەبارانى موژەت خۆي ناگرئ ئینسان
ھەزیمەت ھەر ئەكا با پۇستەمى مازەندەرانى بى (كەمالى، ۱۹۸۶: ۱۲۸)
خەلك ناتوانىت خۆي بگرىت لە بەرامبەر كاریگەرىي تىرى موژەي
ياردا بۆيە ھەرتىك ئەشكىنى ئەگەر بە ئازايەتى پۇستەمى
مازەندەرانىش بى.

– سوپاشكىن بوو خاوەنى حەشەم ئازا و قارەمان
لە پۆژى جەنگا مانەندى پۇستەم لە جەرگەي مەيدان
(كەمالى، ۱۹۸۶: ۱۵۹)

لە شىن و لاوانەوہى كۆچى سەرکردە (شىخ مەھمودى نەمر) دا
كە كەسپىكى ئازا و پالەوان و سوپا و لەشكرشكىن بوو، خاوەنى
حەشىمەت بوو، لە پۆژى جەنگیشدا وھكو پۇستەم لە ناوہندى
مەيدانى جەنگ و شەردا جەنگاوە.

– لە وەقتى خۆي ھەموو شا بوون سەراپا بى غەم و شا بوون
لە جوودا حاتەمى تايى، لە شەردا پۇستەمى مەيدان
(حاجى قادر كۆيى، ۲۷۰۷: ۸۳)

كاتى خۆى كورد ھەموو وەك شا بوون سەراپا دوور لە غەم ،
پاشا و ھوكمدار بوون لە سەخاوەتا وەكو حاتەم و لە جەنگدا وەكو
پۆستەم پالەوانى مەيدان بوون.

– سەد وەكو پۆستەم لە دل ، قەمچى لە پەخشى دا ، بەزى
وەك گەيشتە خەندەكى پايانى عومرى دابەزى

(حاجى قادر كۆبى، ۲۷۰۷: ۱۴۲)

بوویرىيەكەى ئەوئەندە زۆرە، كە وەكو پۆستەم لەگەل ئەسپەكەى
سەد كەسى بە كوشت دەدا چونكە كۆتايى ژيانى بوو بە ئاسانى لە
ژياندا رۆيشت.

– مەوقوفە بە پۆستەمى عىنايەت

موحتاجە بە ھىممەت و ھىدايەت

دەرچم لە ئەسیرى ميسلى بیژەن

پراھى بوو بە قووئەتى تەھەمتەن

تەعیین بکە پۆستەمى دىرايەت

تەوسەن بدە خوسرەوى عىنايەت

تا كورد و ئەمن لە دەستى دوونان

دەرچین ھەر ئەتۆى پەھىم و پەھمان (حاجى قادر كۆبى، ۲۷۰۷: ۱۶۳)

– ئەھالى پۆستەمن وەقتى شەجاعت

لە حاتەم زیتەرن وەقتى سەخاوەت (حاجى قادر كۆبى، ۲۷۰۷: ۲۱۰)

لە شیعەرى (مەيدانى بەھار) شاعیر پيھەلگوتراوەکانى خۆى لە

شەجاعت وەكو پۆستەم، لە سەخاوەتیشدا وەكو حاتەم دەبینى، لەم

دێرە شیعەردى خوارەوئەش بەھەمان شیوہ.

– بە شەجاعت ھەموو وەكو پۆستەم

بە سەخاوەت ھەموو وەكو حاتەم (حاجى قادر كۆبى، ۲۷۰۷: ۱۸۰)

– شەوكەتى جووتەى سمیلت تاكە مانەندى كەمە

تەركەشى تیرى تەژاو و شیرى دەستى پۆستەمە

**پووی له ته‌ختی روومه‌تت هیناوه بو شانت ده‌لیی
ماری سه‌رشانی زوحاک و دوژمنی ته‌ختی جه‌مه**

(حاجی قادر کۆبی، ۲۷۰۷: ۲۲۴)

حاجی ئەم چوارینه‌ی به‌ سیمای پیاویکی ته‌ق ته‌قی دا هه‌لگوتوو،
هه‌یبه‌ت و شکۆی سمیلت وینه‌ی نییه‌ گوشه‌ی سمیلت وه‌کو په‌یکانی
شمشیری رۆسته‌مه، له‌ ته‌خت و بارگه‌ی رۆخسارت بو لای شاناکانت
رۆشتوو، وه‌ک بلیی ماری شاناکانی ضه‌حاک و دوژمنی ته‌ختی
جه‌مشیدن.

– باش ته‌نیومه هه‌رد و به‌رد و ده‌شت و کۆ

رۆسته‌مم، هه‌رگیز ده‌رۆستم نایه‌ دیو (حه‌قیقی، ۱۳۸۹: ۹۵)

زه‌وی و ده‌شت و به‌رد و کۆم گرتوو، وه‌کو رۆسته‌مم، دیو
ناتوانی رۆسته‌م شکست پی‌بینیت.

– هه‌رچه‌نده له‌ زیندانی فیراقام وه‌کو (بیژهن)

بیللا به‌ ته‌مای (رۆسته‌م)ی داستانی کوه‌یتم (بیخود، ۱۳۸۶: ۵۸)

له‌م دی‌په‌دا بیخود ئاماژه به‌ داستانی (بیژهن و مه‌نیژه) ده‌دات،
بیژهن کورپی (گیو) خوشکه‌زای رۆسته‌م بووه، دل‌ی ئەچی له‌ مه‌نیژه‌ی
کچی ئەفراسیاب. جارێکیان ئەفراسیاب له‌ مالی کچه‌که‌یدا ئەیبینی،
ئەگری و له‌ چالیکدا به‌ندی ئەکات، پاشان رۆسته‌می خالی دیت
رژگاری ئەکا، بیخود ئەم پارچه‌ شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی (شیخ
مه‌حمودی هه‌فید) نووسیوه، که‌ له‌ هیندستانه‌وه‌ له‌و کاته‌دا گه‌شتۆته
کوه‌یت.

_ ئەگه‌ر ببی به‌ (سکه‌نده‌ر) به‌ بازووی قووه‌ت

وه‌گه‌ر ببی به‌ په‌له‌نگه‌ر به‌ قووه‌تی بازوو

به‌ حوکمرانی ئەگه‌ر ببیه‌ شاه‌ی (که‌یخه‌سره‌و)

به‌ پال‌ه‌وانی ئەگه‌ر ببیه‌ «رۆسته‌م» و (بورزوو)

که‌ هاتوو رسته‌یی عومرت گه‌یشه‌ته‌ وه‌ختی پسان

ته‌خه‌لوفی نیه‌ بالله‌ به‌ قه‌دری یه‌ک سه‌ری موو (بیخود، ۱۳۸۶: ۸۴)

ئه‌گه‌ر به هیز و بازوو وه‌کو ئه‌سکه‌نده‌ر که‌سیکی په‌له‌نگه‌ر بی و ه
ئه‌گه‌ر له حوکم‌پانی شای که‌یخسرو بی نییه وه له پاله‌وانی وه‌کو
پۆسته‌م بی، کاتیک که ته‌مه‌ن به کۆتایی نزیک ده‌بیته‌وه به ئه‌ندازه‌ی
تاله‌ موویه‌ک له‌گه‌ل که‌سانی دیکه‌دا جیاوازی نییه.

— گه‌رچی چه‌ند پۆژی بوو ته‌علیمی تفه‌نگبازی ده‌کرد

پۆسته‌م ئاسا چوو ه‌ پارێز له یه‌کی تیتله‌ بیجاغ

هه‌ر که ئه‌نگاوتی وتم: ده‌ک ده‌س و بازووت نه‌پزی

هه‌ر که‌سی پیت نه‌لی پۆسته‌م ته‌ره‌سه و قورمساغ (تاله‌بانی، ۲۰۰۳: ۶۸)

ئه‌گه‌رچی چه‌ند پۆژیک بو تیر هاویشتن و تفه‌نگبازی راهینانی
ده‌بینی، وه‌کو پۆسته‌م خۆی بو دوژمن له که‌مین دانا، له‌گه‌ل پیکانی
ئامانج گوتم: ئافه‌رین بو ده‌ست و بازووی تو، هه‌ر که‌س به تو نه‌لی
پۆسته‌م، بی غیره‌ت و بی ئابرویه.

— له جوود و به‌خشش و ئه‌نعامی خۆی و قه‌وم و ئه‌تباعی

وه‌کو شانامه و پۆسته‌م له هه‌ر جی داستانی بوو

له جه‌ور و به‌خشش و سه‌خاوه‌تی خۆیی و ئه‌قوام و
په‌یره‌وه‌کانی، وه‌کو پۆسته‌م و شانامه له هه‌ر شوینیک باس باسی
ئه‌وانه.

— سه‌عدی سه‌فدر مالیکی ئه‌ژده‌ر هۆژبری پر هونه‌ر

بیژهن و گیو، تووس و نه‌وزه‌ر، پووری ده‌ستان هاته‌وه

حه‌مد و لیلا باز له بو قه‌تلی سه‌ری توورانییان

پۆسته‌می مازهنده‌ران سامی نه‌ریمان هاته‌وه (تاله‌بانی، ۲۰۰۳: ۹۲)

سه‌عدی سه‌فدر، مالیکی ئه‌ژده‌ر، هۆژبری پر هونه‌ر، بیژهن و گیو،
تووس و نه‌وزه‌ر، پووری ده‌ستان (پۆسته‌م) هات شوکری خودا
دوباره بو کوشتنی توورانییان پۆسته‌می مازهنده‌ران، سامی نه‌ریمان
هات.

دەست رۇدى ئەمانە حاتەمىكە

ھەر كوردى لەوانە رۇستەمىكە (ئەحمەدى خانى، ۱۳۸۹: ۱۰)
دەست و دل فراوانى ئەمانە وەكو حاتەمە، ھەر كوردى لە ئەوان
وەكو رۇستەمىكن.

لە ئەسپى خودوودى دەبوو گەر سوار

دەلەرزى دلى تووس و ئەسفەندىار
دەبا بەس بکەم باسى ئەو رۇستەمە
ئەوئەندەي كە بدویم لەودا كەمە (فېدايى، ۱۳۷۷: ۳۲)

ھەر كاتىك سوارى ئەسپى خودوود دەبوو، دلى تووس و
ئەسفەندىار دەكەوتنە لەرزىن، ئىتر وەسفى رۇستەم ناكەم، چونكە
ھەرچەند بلىم كەمە (لەبارەي ئەمىرخانى لەپ زىرپىن يەككىك بووہ لە
فەرماندەكانى كورد).

وەكو رۇستەمى زال بوو بو شەرى

بە يەك دەست گرچوويى توركى بېرى
دەپازاۋە بەزمىكى كەيخوسرەوى
بە ئاھەنگ و ئاۋازى نەرم و قەوى (فېدايى، ۱۳۷۰: ۳۹)

فېدايى پىئەلگوتراۋەكانى خوى لە مەيدانى جەنگ و پرووبەپوو
بوونەۋەي دوژمناندا بە رۇستەمى زال دەشوبھىتى، وەكو رۇستەمى
زال لە جەنگدا بەيەك دەست (ئەمىرخانى لەپ زىرپىن) دوژمنەكانى لەناو
دەبرد، وەك بلىي پاشا كەيخسرو ھاتوۋە، لەھەرلایەكەۋە ئاھەنگ و
ئاۋازى نەرم و بەھىز دەبىسترا..

ئەگەر كۆۋەبى كورد لە بن پەرچەمى

سەرۆكىكى كوردى وەكوو رۇستەمى
كە ئەو خوسرەۋە، خانى كوردم ئەمن
كە گورگى دېرە، كوردى مەردم ئەمن (فېدايى، ۱۳۷۰: ۴۵)

ئەگەر كوردەكان لە ژيەر يەك ئالادابن، فەرماندەي كورد وەكو
رۆستەم بەناوبانگ دەبى، ئەو پاشا و من وەزىرېم، گورگ ناتوانى
رەووبەروومان بېتەو، من پياويكى بويري كوردم.

— قزلباش چون نۆكەرى خوسرەون
ئەگەر بېت خزمەت گوزارى ئەون
نەلئ كەس كەوا خانى يەك بالە ئەو

لە مەيدانى شەر رۆستەمى زالە ئەو (فېدايى، ۱۳۷۰: ۱۴۴-۱۴۳)

قزلباشەكان واتا لەشكرى سەرسوورەكان شىعەچىن، نۆكەرى
خوسرەون ئەمانە چىن لەبەرامبەر ئازايەتى و قارەمانىتى خوسرەوا،
خزمەتكارى ئەون، نەلئ خوسرەو تەنيايە، يا وەكو خانى لەپزىرېن
يەك دەست و بالى ھەيە، بەلام لە جەنگ و شەر بەيەك دەستىيەو
وەكو رۆستەمە لە شەر و جەنگدا.

— وەزىر وای ئەو كاتە فەرموو بە مير
كە ئەي رۆستەمى كورد ئەي شىر گير
لە بۆ كۆمەگى لەشكرى خوسرەوى

دەبى تۆ وەپېش عالەمى دى كەوى (فېدايى، ۱۳۷۰: ۱۵۴-۱۵۳)

ئەو كاتە وەزىر فەرموى بە ئەمىرخان، كە ئەي رۆستەمى كورد
شىر ئاسا بۆ يارمەتى خەسرو پاشا دەبى پېشپەوى ھەموو
لەشكرەكانى ترىش بېت.

— كەوا بى دەبى نەچمە كن حاتەمى

بكەم روو لە شەر ھەر وەكو رۆستەمى (فېدايى، ۱۳۷۰: ۱۵۸)

ئەگەر بەم شىوہيە بېت، نەپۆمە لای حاتەم، بپۆمە مەيدانى كار
زار وەكو چۆن رۆستەم دەپۆيشت.

— بە بى ترس وەكو رۆستەمى زال بوون

لە كوورەي شەر و شۆردا قال بوون (فېدايى، ۱۳۷۰: ۱۷۴)

بەبى ترس وەكو رۆستەمى زال بوون لە مەيدانى جەنگ گرفتارى
جەنگ و ھاوار و دەنگ بوون.

__ بە غيرەت وەكو رۆستەم و قارەمان
لە پیتۆلىيا پيرەزالى زەمان (فېدايى، ۱۳۷۰: ۱۹۱)
بە غيرەت وەكو رۆستەم و قارەمان لە ئازايەتى وەكو (زال پيرى)
جيهان بوو.

__ بە عەقل و بە تەگبىر وەك زالى زەر
وەكو رۆستەم بوو كە دەيكرد شەر (فېدايى، ۱۳۷۰: ۲۳۲)
لە پووى ھۆش و بىر و تەگبىرەو، وەكو رۆستەمى زالى دەس
رەنگين كە شەرى دەكرد و دەجەنگا لەم پووشەو ھەروەك رۆستەم
بوو.

__ وەك رۆستەم و رەخشە خۆى و ئەسپى
رەمبازى و چوونە كۆو كەسپى (فېدايى، ۱۳۸۰: ۷۳)
خۆى بە رۆستەم و ئەسپەكەى بە ئەسپى رۆستەم (رەخش)
دەشوبەينى كار و پيشەى تير ھاويژى و پوشتنە بۆ كۆو و بيابان.

__ بۆ جليت بازى قسە و مەيدانى فيل و دەس برين
شاسوارىكم بە چەشنى رۆستەمى مازندەران (قانج، ۱۳۸۸: ۵۰)
لە پاراوى زمان و سواركارى و مەيدانى كەلەك و فيل
سواركارىكى باشم، وەكو رۆستەمى مازەندەرانم.

__ لاوى خوين گەرمم بزانه خاكەكەت ھەر نىعمەتە
حورمەتى خاكەت بزانه موستەحەققى حورمەتە
مەعدەنى زيو و تەلایەكانى دور و سەرودەتە
پيت بليم ئەم خاكە كامە تابزانی جەنەتە
يادگارى ھۆزى ماد و زەند و پورى زالتە (قانج، ۱۳۸۸: ۸۷)

لاوی خوین گه‌رم بزانه، که خاکه‌که‌ت پری نیعمه‌ته، قه‌دری بزانه، که شایسته‌ی قه‌در زانینه، خاک جیگای زیو و زیڤ و سامانه، بلیم کامه خاک تا بزانی، که وه‌کو به‌هه‌شته ئه‌و خاکه‌ی که یادگاری نه‌ته‌وه‌ی ماد و زهند و کوری زاله.

تفه‌نگی زۆر چاک فیشه‌ک کارخانه

ئه‌ت وت رۆسته‌می مازهنده‌رانه (قانع، ۱۳۸۸: ۱۲۵)

تفه‌نگه‌که‌ی باش و گولله‌که‌ی کارگه‌یه وه‌ک بلیمی رۆسته‌می مازهنده‌رانه.

هه‌مو زه‌خمی به‌ده‌ن کوچه‌ی ده‌ر و دیو چۆن نه‌بی یاران؟

که‌سی پیکراوی په‌یکانی که‌مانی پوری زالی بی (قانع، ۱۳۸۸: ۱۵۷)

هه‌موو به‌شه‌کانی له‌شی له‌ ده‌ره‌وه و ناوه‌وه چۆن برین نابی دۆستان؟ که‌سیک، که به تیری پوری زال پیکراوی بی، قانع له (په‌رۆشی دل) دا پیکراوی و تیکشکانی ده‌شوبه‌ینی به په‌یکانی که‌مانی زال.

هه‌لم ئه‌کیشای وه‌ک رۆسته‌می زال

ده‌فر شۆرینی ناو مال و منال (قانع، ۱۳۸۸: ۲۸۴)

له چوارخشته‌کی (نوکه‌ری پیر) ستایشی خانمی ماله‌که‌ی ده‌کا و هه‌لی ئه‌کیشی و ده‌شوبه‌ینی به رۆسته‌می زال.

می‌شکی من می‌شکی به‌هیزه غیره‌تم وه‌ک رۆسته‌مه

ئیشی من خزمه‌ت به خاکه و فکری من قه‌هره و عیتاب

(قانع، ۱۳۸۸: ۴۳۱)

له قه‌سیده‌ی (شیخی من)، قانع غیره‌ت و ئازایه‌تی خو‌ی به رۆسته‌م ده‌شوبه‌ینی.

ناپه لاوه ملک و مال و عائله و پۆج و ژیان

رۆسته‌مانه موکریانی کرد به ده‌شت مازهنده‌ران

پیشه‌وامان هه‌ر بژی بو خزمه‌تی کوردی زمان (قانع، ۱۳۸۸: ۴۱۱)

لە پېنج خىشتەكى (قانع و شەمال) دىتە سەر باسى چوار
جەنەرالەكەي كۆمارى كوردستان، رۆستەم ئاسا ستايشيان دەكات.

__ خوا! كوا رۆستەمى ئەمپرۆ سەرى خوينخۆرى بشكىنى؟
خوا! كوا ئاگرىكى وا، كە پياوى بەد بسووتىنى؟ (قانع، ۱۳۸۸: ۳۳۲)
پېنج خىشتەكى ورياي كورپى قانع، لەسەر شيعىرى باوك، كە
ئازايەتتەكەي بە ئازايەتەي رۆستەم دەشوبهيتنى.

__ شارى رەي بۆ رۆستەمە! جىي رحمەو و ئەسمەر نيه
سەر كە خالى بى لە فكرى ميللەتەي قەت سەر نيه (قانع، ۱۳۸۸: ۳۴۶)
لە پېنج خىشتەكى كوتەك لەسەر شيعىرى قانعى باوكى ئاماژە
دەدات بە شارى رەي، كە جىگاي ئەم قارەمانانەيە، كە رۆستەم ئاسابن.

__ لە دنيا تا دەگاتە ئاخىرەت كارىگەرە تيرى
وەكو تيرى تەهەمتەن زامى پاك ئەم ديو و ئەو ديوە
(مەخوى، ۱۳۸۱: ۳۳۰)

تيرى نەفس لە ھەركەس بەدا، لەم دنيايەو دەروا و لەو دنيايەو
دەردەچى و تووشى سزا و دەردى دنيا و قيامەتەي دەكا، وەك تيرى
تەهەمتەن، كە لە ھەركەسى دابى ئەم ديو و ئەو ديوى كردووە.

__ بە شيرىنى نەگەت دەست ئەگەر رۆستەم بت
دى بە بازوو ملان شوبهەتەي فەرھاد چكەت؟ (مەلاي جىزىرى، ۱۳۶۱: ۱۲۹)
سوئند بە شيرىنى نىگات، ئەگەر خوا بىەوئەت كار سەر دەگرەيت،
ئەگەر نەيەوئەت، چە بگات بە فەرھاد ھەتا رۆستەم كە لە فەرھاد
بەھىزترە.

__ موعجىزەي (موسى) كە رووى دا سىحر و جادوو چى دەكا
ھىممەتەي رۆستەم بىي مەكر ئەفكەنى گورگىن چىيە؟ (نارى، ۱۳۸۳: ۱۳۰)
حەزرەتەي موسى ئەگەر موعجىزە بكات، سىحر و جادوو بەتال
ئەكاتەو، پياوھتەي و ئازايەتەي رۆستەم ئەگەر بىي مەكر و حىلەي
گورگىن شتىك نىيە، بەھاي نىيە.

**بۆ عەدالەت شاھی کیسرا بۆ سەخاوەت حاتەم صیفەت
بۆ فیراسەت پووری سینا وەک توهەمتەن بۆ هونەر**

(ویسالی، بی تا: ۲۸۶)

لە دادپەرەویدا شای کیسرا و لە سەخاوەتیشدا سیفەتی حاتەمی تەهی هەیه، لە زیرەکی پووری سینا، بۆ هونەریش وەک توهەمتەن بوو.

۱-۲-۲- خۆراگری پالەوانییتی پۆستەم:

پوون و ئاشکرایە لە پال ویناکردنی پالەوانییتی پۆستەم بە ئازایەتی و سەرکەوتن ویناکردنی خۆراگری لە خۆ دەگریت چونکە بەبی خۆراگری بی گومان سەرکەوتن نابێ و سەرناگریت وەک لەم دێرە شیعرانەیی خوارەوی بیخود دا دەردەکەوێت:

**_ لە هەفت خوانی سینەدا موژەیی خەدەنگی پۆستەمه
لە فەتھی (خەیبەر) دلا بروی لە (ذوالفقار) ئەکا**

(ببخود، ۱۳۸۶: ۱۷)

بۆ گەیشتن بە حەوت خانی پۆستەم تۆ دەبی وەک پۆستەم سەختییەکی زۆر بکیشی، بۆ بەدەستەینانی دل تۆ دەبی هەولێکی زۆر بەدی، وەک چۆن ئەگەر (ذوالفقار) عەلی نەبووایە (خەیبەر) پزگار نەدەکا.

**_ بە تیغی شەرع و دیرعی وەرە و بەرزی عیلم و گورزی زوهد
خودا بیکەیی بە سەر هاووعەسری خویا وەک (توهەمتەن) زال**

(ببخود، ۱۳۸۶: ۵۲)

بە شمشیری شەریعەت و لباسی جەنگ و مەقامی بەرزی زانست و گورزی زوهد، بە پووبەرپووبوونەوه لەگەڵ هاوشانی سەردەمی خۆی براوه دەبی وەک چۆن پۆستەمی براوه کرد .

۱-۲-۳- وينا كىردنى كەمى توانايى پالەوانىتى پۇستەم:

زۇرجار شاعىرانى كلاسكى كوردى بە سوود بىننن لە رەوانىتى پېھەلگوتراوہكانى (ممدوح) خۇيان بە كەمترىا زىاتر لە تواناي پۇستەمى زال وينا دەكرد لە شىعرەكانياندا لىرەدا بە چەند دىرە شىعرىك ئەمە دەخەينە روو كە ھەرچەندە پۇستەم پالەوانە بەلام لە ئاستى پېھەلگوتراوہكانياندا تواناي پالەوان كەمە شاعىران ھەندىك جار لەبەر ھەستى نەتەوھىيى زىادەرەويان (اغراق) دەكرد چونكە كورد ھەمىشە بە درىژايى مېژوو لە نەتەوھىيەكى ئازاردراو و چەوساوہدا بوونە لە بەرامبەر دوژمندا.

— پۇستەم دەسى بەستراوو لاي ئەو

بۇ جوانى نەبوو يەككى تاي ئەو

سەر تۇپى كورپان و ناوى گورگىن

مەرد و بە ئەمەگ گران و سەنگىن (ئەحمەدى خانى، ۱۳۸۹: ۸۲)

لەلای گورگىن خان پۇستەم كەسكى دەست بەستراو زىاتر نەبوو، لە جوانىشدا بى ھاوتا بوو، ناوى گورگىن بوو وە لە ھەموو كورپان لە پىشتەر بوو پىاويكى بەواتا تەواو شىرىن و كەسپىتى تايبەت بە خۇى ھەبوو.

— تاقەت و سەبرم ئەگە پرووین تەنى ئەفراسياب

پۇستەمى ھىجرى لە ئەرزى داوہ دەستى بەستووہ

(حاجى قادر كۆبى، ۲۷۰۷: ۱۱۴)

خەم مەخۇ بۇ نان و خوانت، تاقەت و سەبرم ئەگەر ئەو پالەوانە بەھىزەيە، كە تىغ كار لە جەستەى ناكات، پۇستەمى لە ئەرزداوہ و دەستى بەستووہ.

— عەقلەكى خوا داويە گەر پىرەژن سەرفى بكا

دەستى پۇستەم بادەدا تووران لە ئىران دادەنى

(حاجى قادر كۆبى، ۲۷۰۷: ۱۵۶)

عەقل و بىر كە خوا بە كەسىكى بدات، ئەگەر پىرىژنىش بى،
رۆستەم شكست پى دىنى و تووران دەهینتە ئىران.

__ بە سەر رۆستەمى زال، زال ئەبوو
دوشمن لە نەعرەى، عەیشى تال ئەبوو (پىرەمىرد، ۲۰۱۰: ۴۷۲)
بەسەر رۆستەمى زالدا زال ئەبوو، لە هیز و توانادا بە هیزتر
بوون، خووشى و شادى دوژمن لە هاوار و نەعرەى ئەو تال ئەبوو .

__ دارىك بوو يەك جار، هەر وەك مشتومال
هەزار رۆستەمى ئەخستە ناو چال
پى بەبۆن ئەكەوت ئەمرد، دايكى ئال
تيرى برژانگى، وەك خەدەنگى زال (پىرەمىرد، ۲۰۱۰: ۵۲۹)
دارىك بوو كە بە يەك جار هەزار رۆستەمى بى هیز
دەکرد... برژانگەكانى وەكو تيرى خەدەنگى رۆستەمى زال بوو.

__ وەكوو شىر ئاوى لە جى مال نا
لەشى رۆستەمى هەر لە نىو چال نا (فیدايى، ۱۳۷۰: ۹۵)
فیدايى ئیدیۆمىك بەكار دەهینى بۆ پىهه لگوتراوەكەى، كە وەكو شىر
شكست بە دوژمنەكەى دىنى و لەناوى دەبات.

__ دللى رۆستەمى زال لەت لەت دەبوو
ئە لەو كاتە بى سام و هەيبەت دەبوو (فیدايى، ۱۳۷۰: ۱۶۵)
دللى رۆستەمى زال لەت لەت دەبوو، لەو كاتەدا كە ئازايەتى و
هەيبەتى لە دەست دەدا.

__ ئەگەر چى وەكو رۆستەمى زال بوون
ئە لەو وەختە بى دەست و بى بال بوون (فیدايى، ۱۳۷۰: ۲۳۴)
ئەگەر چى وەكو رۆستەمى زال بوون، بەلام لەو كاتەدا وەك بلىى
دەست و قاچيان بەسترا بوو.

__ بە شەربەتە ئەو دەمەى كە كاسم
خۆ نيمە لە رۆستەما هەراسم (فیدايى، ۱۳۸۰: ۸۵)

هەتا كاتىك لە جەنگدا گىژ ببووم لە رۆستەم هېچ باكم نىيە.

— يەك دىوى بە شەر دەخا لە نىو بەند

يەك چەرمى لە شانى ئەژدەها سەند

بەورن لە كولین و كونجى ژوورى

رۆستەم گر و گورگى سەر تەنوورى (فیدایى، ۱۳۸۰: ۱۴۶)

لە جەنگدا جەنگاوەرەكان لە سەنگەرى دوژمن وەكو بەور ئازان،
ئەگەر رۆستەمىش بى ئەسىرى دەكا، وەكو گورگ لەسەر ئاگرى تىژ
دەپۆن.

— هەتا كورد بى دەولەت و مال بى

سەرى شوپرە گەر رۆستەمى زال بى (فیدایى، ۱۳۷۰: ۷۴)

تا كورد دەولەتى نەبى، ژىر دەستەيه، هەتا ئەگەر رۆستەمى
زالىش بى.

— بەچكە شىرانى عەشایر بۆ قرانى دوشمنان

هەر وەكو رۆستەم ئەكەونە هات و چۆو جەولانەوه

(ئەحمەد موختار جاف، ۱۹۸۶: ۱۳۵)

ئەحمەد موختار بەگى جاف (۱۸۹۵ - ۱۹۳۲م) ى شاعیر، وەكو
شۆرشگىرىك لە كاروانى بەرەوپىش چوونى شىعرى نەتەوئەكەى خوى و
پۆژەلات دانەبپراوه، بە زمانىكى تايبەتى شاعیرانەى خوى شىعرەكانى
داپىژراون بە مەبەستى ئاماژەدان بە توانا و بویری هەر تاكىك لە گەل
و نەتەوئەكەى، كە بۆ رووبەروو بوونەوهى دوژمنان رۆستەم ئاسا
دەجەنگان.

— بە قوللاپى مژە و حەلقەى كەمەندى زولفى چىن چىنم

ئەگەر بى ئارەزووم بى رۆستەم و ئەسفەندیار ئەگرم

(ئەحمەد موختار جاف، ۱۹۸۶: ۸۱)

بە قولاپى برژانگ و حەلقەى كەمەندى زولفى چىن چىنم، ئەگەر
خواریارم پۆستەم و ئەسفەندیار ئەگرم.

__ چىيە ئەم قووەتە وا ئىنس و جىن مەجذووب و مەغلووبن؟
كەمەندى پۆستەمى دەستانە يا زەنجىرى شىرانە (نەقىشى، ۱۳۸۶: ۴۳)
ئەمە چ ھىزىكە، كە (ئىنس و جن) ى بۆخوۋى پراكىشاۋە و
شكاندوونى؟ كەمەندى پۆستەمى دەستانە يا زنجىرى شىران.

__ بولبول لە شاخسارى چەمەن باربود نەوا
گول نايەسەر بە شەوق و شەغەف تاجى خسرهوى
سەد زۆرى پۆستەمى نيەتى زۆرى سىم و زەر
طالع ئەگەر ضعيف بى پەنجە با قەوى (سالم، بى تا: ۲ - ۱۵۱)
سەد ھىزى پۆستەم تواناى كاريگەرى وەكو زىر و زىوى نيىە
ھەرچەند كە بازووى مروث بە ھىز بىت، ئەگەر بەخت بى ھىز و خراپ
بىت، چارەيەكى نيىە.

__ پۆستەمى مازىندەران شىرى ژيان بەبرى بەيان
ناگرن بەرگەى ھوجوومى عەسكەرى قازاخى كورد!
(كەمەلى، ۱۹۸۶: ۶۰)
پۆستەمى مازەندەران، شىرى ژيان و بەبرى بەيان، ناتوانن
بەرامبەر ھىرشى لەشكرى كوردان بەرگە بگرن.

__ ئەگەر ئەو دەستە دەستى پۆستەم بى
لە خوام داوايە ئىفليچ و كەم بى (وہلى ديوانە، ۱۹۷۹: ۵۱)
ئەگەر ئەم دەستە دەستى پۆستەم بى لە خوا داوا دەكەم كە بى
دەسلەلاتى بكات.

__ دللى ھەر بۆيە خۆشە (كامىلى) بى دەست و پى ئىستى
كە فەرقى پۆستەم و پياويكى وا بى دەست و پا ناكەى
(ئاۋات، ۱۳۸۱: ۱۲۳)

دلى كامىلى بۇيە خۇشە كە جياوازي لە نيوان رۇستەم و پياويكى
بى دەست و پى ناكات.

۱-۲-۴- وينا كىردنى سادەيى تاج و تەختى پالەوانىتى
رۇستەم:

هەرچەندە رۇستەم وينا كىردنىكى پالەوانانەي هەيە بە شيوەيەكى
گشتى بەلام لەگەل ئەوئەشدا سادەيە لە تاج و تەخت وەكو لەم دىرە
شيعرەي خوارەوئەي رەنجوورى ئاماژە دەدات كە تەخت و جىگاي
رۇستەمى قارەمان وەكو پىخەفي بەندەكان سادەيە.

— كورسى رۇستەمى قارەمان سامان

بىيەن وە ياتاغ سادە غولامان (رەنجوورى، ۱۹۸۳: ۶۶)

۱-۲-۵- ناپايەدارى جيهان بۇ مرۇف و پالەوانىتى رۇستەم:

جيهان ناپايەدارە بۇ ھەموو ئەوانەي رۇستەم ئاسان وەكو
پادشايەكان و دەسەلاتداران و ناودارانى كە رۇستەم ئاسا لە ژياندا
بوون جيهان بۇكەس نىيە ھەتا سەر وەكو لەم چەند دىرەي خوارەوئەدا
دەردەكەوئەت.

— ئەگەر چى پوورى زالە پىرە زالە رۇستەمى دونيا

وەكو زولفى تەبان شىواوئە حالى دەرھەمى دونيا

ھەموو كاتىكى مەحكومى نەمانە عالەمى دونيا

(كەمالي، ۱۹۸۶: ۲۰۲)

جيهان ئەگەر چى كورى زالە پىرىكى زالەمە وەكو زولفى يار
پەريشان و ئاشوفتەيە ژيانى سەر زەوى بۇ كەس ھەتا سەر نىيە،
ھەركاتىك دەبى خۇت بۇ رۇشتن ئامادەبەكەي.

— كامە لوقمانە كەوتە چەنگى پىرى، دەستى بانەدا

كامە رۇستەم تووشى بوو، نەيخست و دەست و پىي نەبەست

(حاجى قادر كۆيى، ۲۷۰۷: ۴۷)

كامە رۆستەم ئاسا ھاتە سەر دنیا و وەفاتى نەكرد لە جیھاندا هیچ
كەسىك پایەدار نییە، ھەتا خەسرو پاشا و دارا، لوقمانى حەكىم و
رۆستەمى جەنگاوەر.

__ بە جاهی خۆت مەنازە رۆستەمى قابیز لە ریتایە
ئەگەر سەت شاھى چینیىش بى كیشكە ھاتە بەر ماتى

(بىخود، ۱۳۸۶: ۱۱۴)

بە جیگا و مەقامى خۆت مەنازە، رۆستەمى مەرگ لەسەر رینگات
راوەستاو، ئەگەر وەكو پاشای چین سەد ئەوەندە بەھیزبیت، مەرگ بە
سۆراغت دیت.

__ کوانى شاھى ئەسكەندەر، کوا سولەیمانى زەمین؟
کوا تەخت و تاجى جەمشید، کوانى شەددادى بى دین؟
کوا پەشەنگ و كەيقوباد کوا رۆستەمى سەھمگین؟
کوا عەدلى نەوشیرەوان، کوانى جوودى حاتەمین؟
کوانى پیری کۆنە سال، کوا جوانانى نازەنین؟
ھەمووی جوون و قووتى دان، ئەو لەعینی نا ئەمین

(ویسالى، بى تا: ۲۶۱)

لیرەدا شاعیر ویسالى پروودەكاته زەمانە و خەمى خۆى بەشعیر
داپشتووہ بۆ نەمانى ناوداران، پالەوانەكان بۆ تەخت و تاج و
دەولەتەكانى، كە لە میژوووى كوردا دەوریان ھەبوو، مەخابن ئیستا
نەماون، ھەموو نەماوى دەستی زەمانەى لەعینن، وەكو ئەسكەندەر
تەختى سلیمان، تاج و تەختى جەمشید و پاشا و ناودارانى میژوووى
كۆنى كورد کوان؟ ئیستا نەماون؟ زەمانە ھەمووی جوین و قووتى دان.

__ کوانى جەمشید و رۆستەمى زالت؟

کوا کەریم خان؛ خان و خانانت؟ (قانع، ۱۳۸۸: ۱۰۲)

لیرەدا شاعیر ئاوات دەخوازیت بۆ بوونى جەمشید پاشای
پیشدادییەكان و رۆستەم، کەریم خان و خانى لەپ زێرین، كە ئیستا
نەماون، بۆیە ئیمەى كورد بى خاوەن ماوین.

__ ئەى وەتەن كوا رەونەقى عەسرى صلاح الدین تۆ؟
ئەى وەتەن كوا نەعرەتەى سەد رۆستەم و گورگین تۆ؟
(قانغ، ۱۳۸۸: ۱۱۲)

__ كوانى دياكۆى شارى ھەمەدان
كوانى رۆستەمى دەشتى مازندەران
(قانغ، ۱۳۸۸: ۴۳۸)

لەم چوار دىپرە شىعرەى سەرەوہ قانغ لە لاواندەنەوہى
پالەوانەكانى روى زەمىن كە نەماون شىوہن دەگىرئى، دياكۆى
دامەزىنەرى دەولەتى ماد كە شارى ھەمەدان پايتەختەكەى بووہ،
شىوہن بۆ نەمانى رۆستەمى مازندەران دەگىرئى ھەرودەھا بۆ
سەردەمى صلاح الدین بۆيە ئىمە واين، چونكە ئەم پالەوانانە نەماون .

__ ئەى وەتەن سەد ھەسرەتا بۆ غىرەتى عەھدى قەدىم
بۆ صلاح الدین و عادل بۆ قوباد و بۆ كەرىم
كوانى نەعرەى رۆستەم كوا بىژەنى بى ترس و بىم
شىرەكانت مردن و بى كارەكان ساغ و سەلىم
شىرەكان نەماون بى كارەكانىش ساغ و سەلىم. (قانغ، ۱۳۸۸: ۷۴)

۱-۲-۶- وينا كوردنى رۆستەم وەك زولم لىكراو:
حاجى قادر لە رىيى داستانى رۆستەم و سەھراب كاتى رۆستەم
كەوتە بەر زولمى نزيكان و پاشاى سەردەمى خۆى بەدەستى باوكى،
سەھرابى كورپان بە كوشت دا وەكو لەداستانى يوسف و زولمىخا، كە
يوسف خزم و براكانى زولمىان لىكرد، باسى زولم لىكراوى خۆى
دەكات وەبىرى خوينەر دەھىنئەوہ بۆ پيشاندانى ئەو زولمەى لىي كراوہ.

__ ئەو دەمى ھاتمە سەر شەكۆہ لە خزم و كەسى خۆم
رۆستەم و يوسفى گول پىرەھەنم كەوتەوہ بىر
(حاجى قادر كۆيى، ۲۷۰۷: ۶۳)

ئەنجام:

گرنگترین ئەنجام لە لىكۆلینەوہ و شىكردنەوہى پىنگەى كەسىتتى رۆستەمى زال لە شىعەرى كلاسكى كوردیدا لەم خالانەى خوارەوہ گەلە دەكرىت:

۱- شانامە ھىمايەكى جىھانىيە كە شىعەرى كلاسكى كوردى لە نىو ھەموو ئەدەبىياتەكانى تر زياتر پىي كاريگەر بووہ لە پرووى كەسىتتىوہ، بەرھەمىكى ھەماسىيە زياترین كاريگەرى لەسەر بەرھەمىكى شىعەرىيە كە بەكارھىنانى ھەماسى ھەيە و شاعىرەكان لە پەرۆردەكردنى ناوہرۆك و بابەتەكانيان بەكاريان ھىناوہ وەكو حاجى قادرى كۆيى، قانع، فیدايى لە بەرھەمى دمدەم نامە رەنگى داوہتەوہ، رۆستەم كەسىتتىيەكە لە نىو كەسىتتىيەكانى شانامە ھەلگەرى زۆرتەرىن جلوہ و بەكارھىنانە لە ئەدەب و شىعەرى كوردى زۆرتەرىن وىناكردنى بە نازايەتى و بويرىيە، خۆشەويستتەرىن كەسىتتى و قارەمانى شانامەى فیردەوسىيە لەم پرووہوہ شاعىرانى وەكو ئەحمەدى خانى پى ھەلگوتراوہكانى خويان بە رۆستەم داناوہ.

۲- شاعىرانى كلاسكى كوردى لە نىو كەسىتتىيەكانى شانامەدا كەسىتتى رۆستەم بە كەسىتتىيەكى نەتەوہيى و سەرەكى و راستەقىنە و كوردى دەزانن ھەستى بىگانەبوون لەگەل كەسىتتى رۆستەمدا ھەستى پى ناكرىت، داستانەكانى شانامە جىگای سەرنجى شاعىرانى كورد بووہ و زۆرىنەى شاعىرە كوردەكان ئاورپان لە داستانى مېژوويى شانامەى فیردەوسى داوہتەوہ وە بە لىھاتووويى نەرمى و جوانى و زەرىفییەكانى وەرگرتووہ و لە نىو شىعەرى كوردیدا بەكاريان ھىناوہ.

۳- شاعىرانى كورد كەسىتتىيەكانى شانامەيان وەرگرتووہ بەمەبەستى داھىنانى ناوہرۆكى نوئى لە شىعەرەكانيان لە پرووى رەوانبىژى: داھىنانى تازە و تازەگەرىيى ھاوچەرخ جاروبار لە ھەندى بابەتى تر لە لايەنى رەوانبىژى وەك لىكچوون (تەشبیە) و خواستەن (استعارە) بەكاريان ھىناوہ، كەسىتتىيە ديارەكانى نىو شانامەى

فیردەوسى جگە لە پۆستەم لە شیعەرى شاعیرانى كوردى ئاماژەیان
پى كراوه وهكو ئەسفەندیار، كاوه، كەىخسرۆ، جەمشید، بەهرام هەروەها
شاعیرانى كورد وهكو سەلیقەیهكى ئەدەبى سوودیان لە شانامە و
هیمكانیان وەرگرتوووه و بۆ جوانكارى لە شیعەرى كلاسیدا
بەكارهیناوه.

۴- بەكارهینانى كەسىتییە پالەوانەكانى شانامە بەتایبەت پۆستەم
بۆ گەیاندى پەيامیکە كە شاعیرانى كورد توانا و هیزیان هەیه بۆ
پووبەپووبوونەوه لەگەڵ دوژمنانیا هیمایەكن لە قارەمانانى
میللەتەكەیان كە هەمیشە لە نەبەرد و پكابەرى لەگەڵ دوژمنانیا
وهسەف و ستایش كراون.

سەرجاۋە كوردىيەكان:

- ئاۋات، سەيدكامىل ئىمامى زەنبىلى (۱۳۸۱ش.)، ديوانى ئاۋات، لىكۆلئىنەۋە و لەسەرنووسىنى سەيد نەجمەدىنى ئەنىسى، مەھاباد: رەھرەو.
- ئەحمەد موختار بەگى جاف، (۱۹۸۶م.)، ديوانى ئەحمەد موختار بەگ، كۆكردنەۋەى عېزەدىن مستەفا رەسول و ئەفراسىياب ئەحمەد موختار، بەغدا: الادىب .
- بېخود، مەلا مەحمودى موقتى (۱۳۸۶ش.)، ديوانى بېخود، كۆكردنەۋە و رېكخستن و لەسەرنووسىنى مەمەدى مەلاكەرىم، سەنە: كوردستان.
- پېرەمىرد، توفىق مەحمود (۲۰۱۰م.)، ديوانى پېرەمىرد، سەلىمانى: شقان.
- تالەبانى، شەيخ رەزا. (۲۰۰۳م.)، ديوانى شەيخ رەزى تالەبانى، لىكدانەۋەى شەيخ مەمەدى خال و ئومىد ئاشنا، ھەولېر: كىتېبخانەى گشتى رۆشنىبرى و ھونەرى.
- حاجى قادىرى كۆيى (۲۷۰۷ك.)، ديوانى حاجى قادىرى كۆيى، لىكۆلئىنەۋە: سەردار ھەمىد مىران و كەرىم مستەفا شارەزا، پىنداچونەۋەى مەسعوود مەمەد، سەنە: كىتېبى مېدىا.
- ھەقىقى، ھەباس، (۲۰۰۹م.)، ديوانى ھەقىقى، چ ۲، سەنە: ژيار.
- فېدايى، مەلا كەرىم (۱۳۷۷ش.)، دىم نامە، ئامادەكردنى سەيد مەمەد سەمەدى، سەنە: سەقز.
- قانع، مەمەد شەيخ قادر (۱۳۸۸ش.)، ديوانى قانع، سەنە: مەردۇخ.
- كەمالى، ھەلى باپىرئاغا (۱۹۸۶م.)، ديوانى كەمالى، ئامادەكردنى شوکور مستەفا، بەغدا: بى نا.
- كۆكەيى، مەلا مەرف (بى تا)، ديوانى مەلا مەرفى كۆكەيى، بى جا: بى نا.
- گودەرزى، سىاوش (۲۰۱۲)، شانامەى كوردى داستانى رۆستەم و زۆراب، ھەولېر: ئاراس.
- ھوسىن، ھىمەد (۲۰۰۷م.)، رىبازە ئەدەبىيەكان، ھەولېر: ئاراس.
- مەھوى، مەلا مەمەدى كورى مەلا ھوسمانى بالخى (۱۳۹۱ش.)، ديوانى مەھوى، لىكدانەۋە و لىكۆلئىنەۋەى مەلا ھەبەل كەرىمى مودەپرىس و مەمەدى مەلا كەرىم، سەنە: كوردستان.
- مەلایى جىزىرى، شەيخ ئەحمەد (۱۳۶۱ش.)، ديوانى مەلایى جىزىرى، شەرحى مامۇستا ھەژار، تاران: سروس.
- مستەفا رەسول، عېزەدىن (۲۰۱۲م.)، مېژوۋى ئەدەبى كوردى، بەرگى ۱، سەلىمانى: بى نا.

- ناری، مه‌لا کاکه‌ حه‌مه‌ی بیلوو کورپی مه‌لا ئەحمه‌د (۱۳۸۳ش.)، دیوانی ناری، سنه: کوردستان.
- نالی، مه‌لا خدری کورپی ئەحمه‌دی شاوه‌یسی مکائیلی (۱۳۸۲ش.)، دیوانی نالی، بۆکان، ژیوار.
- ره‌نجووری، سه‌ید محه‌مه‌د (۱۹۸۲م.)، دیوانی ره‌نجووری، لیکۆلینه‌وه و شه‌رحی مه‌لا عومه‌ری زه‌نگه‌نه و محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی، به‌غدا: ئافاق.
- سالم، عبدالرحمن به‌گ (بی‌تا)، دیوانی سالم، هه‌ولێز: کوردستان.
- عبدالله مصطفی، ئیدریس (۲۰۰۶م.)، قۆناغی پیش رۆمانسیزمی شیعرى کوردی، هه‌ولێز: بی‌نا.
- ویسالی، جه‌مال محه‌مه‌د محه‌مه‌دئهمین (بی‌تا)، دیوانی ویسالی، به‌غدا: وه‌زاره‌تی رۆشنییری.
- خانی، احمد (۲۰۱۰م.)، مه‌م و زین، شه‌رح و لیکدانه‌وه‌ی مامۆستا هه‌ژار، سلیمان: ئازادی.
- خه‌زنه‌دار، مارف (۲۰۱۰م.)، میژووی ئەده‌بی کوردی، (۷ به‌رگ)، هه‌ولێز: ئاراس.

سه‌رچاوه‌ فارسییه‌کان:

- اسلامی ندوشن، محمد علی (۱۳۹۰ش.)، داستان داستان‌ها، تهران: شرکت سهامی.
- شفیعی کدکنی، محمد رضا (۱۳۸۷ش.)، صور خیال در شعر فارسی، چ ۱۲، تهران: آگه.
- محمود گورانی، مصطفی (۱۳۸۹ش.)، شاهنامه‌ی کردی، ایرج بهرامی، تهران: آنا.
- نقشی، محمدخان بیگ (۱۳۸۶ش.)، قصیده‌ سماعیه، محمد رثوف توکلی، تهران: توکلی.
- یاحقی، محمد جعفر (۱۳۷۶ش.)، بهین‌نامه‌ی باستان، چ ۵، مشهد: آستان قدس رضوی.
- زرین‌کوب، عبدالحسین (۱۳۸۹ش.)، با کاروان حله، تهران: علمی.
- فردوسی، ابوالقاسم (۱۳۸۲ش.)، شاهنامه (بر اساس چاپ مسکو)، ۲ جلدی، تهران: هرمس.
- شعبانی، اسدالله (۱۳۷۸ش.)، قصه‌های شیرین شاهنامه‌ی فردوسی، تهران: پیدایش.
- صفا، زبیح الله (۱۳۶۳ش.)، حماسه‌ سرایی در ایران، تهران: امیر کبیر.
- کزازی، میر جلال‌الدین (۱۳۷۰ش.)، مازهای راز، تهران: مرکز.

چکیده:

شاهنامه اثر عالی‌قدر و مستطاب فردوسی، در زمره آثار گران‌بهایی است که نه تنها زبان و ادب فارسی را از زنده نگه‌داشته، بلکه ظرافت‌ها و نکته‌سنجی‌ها و دقایق آن به دیگر زبان‌ها و ادبیات‌های جهان راه پیدا کرده است. زبان و ادبیات کردی یکی از متأثرترین نمونه‌های ادبیات جهان می‌باشد که از ادبیات فارسی به ویژه از شاهنامه تأثیر پذیرفته است. این تأثیرپذیری تنها منوط به یکی از جنبه‌های حماسه‌سرایی فردوسی نیست، بلکه در بیشتر موارد می‌توان این تأثیرپذیری را جستجو و بررسی کرد. شخصیت‌های شاهنامه یکی از مواردی است که می‌توان دنباله آن را در ادبیات کردی بررسی و تحلیل کرد، در این تحقیق جنبه‌های شخصیت رستم را که بیش از اسامی دیگر شاهنامه مدنظر شاعران کلاسیک کردی بوده است، مورد بررسی قرار می‌گیرد نمود شخصیت رستم در شعر و ادبیات کردی به گونه‌ای است که هر شاعر کرد بسته به درک و مطالعه‌ای خود از شاهنامه، شخصیت‌های را که دارای خصلت پهلوانی بوده، برگزیده و حسب حال ممدوح یا شعر خود آن را پرورده و مضمون نو و بدیع آفریده است، رستم از این دسته شخصیت‌های است که هم در شاهنامه و هم در شعر شاعران کلاسیک کرد نقش برجسته‌ای دارد.

احیاناً شاعران کرد ممدوحان خود را از لحاظ دلیری و پهلوانی به شخصیت برجسته‌ای شاهنامه رستم تشبیه کرده‌اند و گاهی نیز با تشبیه تفضیل ممدوح را قوی‌تر و برتر از رستم و یا هم ردیف او توصیف کرده‌اند. آن‌چه حائز اهمیت است در این آثار به اسامی دیگری غیر از شخصیت‌های انسانی توجه شده است همانند سیمرغ و نمادهای دیگر مانند هفت‌خوان رستم تصویری جالبی از آنها کشیده و اسپرخش و اژدها و رویین‌تن، حتی نام شخصیت فردوسی و اثرش شاهنامه در شعر شاعران کرد نقش گرفته‌اند.

کلید واژه‌ها: شانامه‌ی فردوسی، رستم زال، شعر شاعران کلاسیک کرد

Abstract

Rostami Zal's Legendary Hero in Shahnameh Firdowsi among the Poems of the Kurdish Classical Poets.

Shahnameh is a long epic poem written by the Persian poet Ferdowsi, it is the national epic of Iran. This literary masterpiece had been translated into many different languages.

It influenced the language and literature of other countries in the world. Kurdish literature is one of the clear example that influenced by the Persian literature especially Shahnameh. This influence can be seen in many aspects.

This study focuses on the character and role of Rostami Zal among the other figures of Shahnameh, which is clearly revealed in the literary works of the Kurdish classical poets. Rostam's legendary hero was very popular among the storytellers which is entitled Rostam and Zorab or Zorabnama . Also, the influence can be seen in the Folklor poems and idioms.

He was such a prominent figure that Firdowsi have struggled thirty years to write about this epic poem which consisting of Five thousand rhyming couplets; and to keep Persian (Ajam) from Arabic.

The content of the epic tackles the Iran's ancient history, the struggle of the Persian kings; how they won or defeated in the war, and stories of love. Moreover, it is about the birth of Zal and he registered some happy and sad events which are about his own personal life. From the beginning till the end of the epic one can notice that there are different stories and events which lead the epic to be a distinguished masterpiece.

Rostami Zal's hero and character has provided an inspiration for many literary works of the Kurdish poets. Sometimes, they exaggerated in praising the character of their works more than Zal. In addition to the characters of protagonist and antagonist in the epic; places and legendary animals such as Smeagol, and (Hawt xani) Rostam are depicted attractively in the literary works of kurd as well.

هاوواتایی له دیوانی (کامهران موکری) دا

م. ی. م. سعود به کر نه جهه د

به شی کیمیای ژیا نی کلینیکی
کۆلیژی زانسته تهنه دروستییه کان
زانکۆی ههولیری پزیشکی

پیشهکی

هاوواتایی دیاردهیهکی زمانیه و به شیکی گرنگی په یوه ندیه و اتایییه کان پیکده هینیت و له گشت زمانهکانی جیهاندا هیه، نه گهرچی ریژهیان له زمانیک بو زمانیکی تر جیاوازه، هاوواتایی کاریگه رییهکی گهرهی هیه له سه رهههنگی زماندا بو روونکردنه وهی واتای وشه کان. ئاشکرایه زمان بهردهوام له گه شه و گۆراندایه، به هوی ئه م گه شه و گۆران و پیشکه وتنه ی زمانیش دیاردهی هاوواتاییش په ره ده سینیت و گه شه دهکات. هاوواتایی له زمانی کوردیدا زور به روونی ههستی پیده کریت و له م دیارده زمانیه بیتهش نییه، ئه م توژیینه وهیه باس له دیاردهی هاوواتایی دهکات، که بابته تیکی سه رهکیی زمانه له چوارچیوهی په یوه ندیه و اتایییهکانی نیوان وشه کان. هوی هه لباردنی توژیینه وهکه ئه وهیه، که هاوواتایی بابته تیکی گرنگه له زماندا، بویه ئیمه هه ولمانداوه به شیوهیهکی ورد و پوخت باس له دیاردهی هاوواتایی بکهین له زمانی کوردیدا. سنووری توژیینه وهکه له ئاستی واتاسازی وشه دایه له چوارچیوهی رسته و دهقی شیعیری له دیوانه شیعییهکانی کامهران موکریی شاعیردا.

گرنگی توژیینه وهکه ئه وهیه، که به شیوهیهکی کارهکی و ورد باسمان له دیاردهی هاوواتایی کردووه له زماندا به گشتی و له زمانی کوردیش به تاییه تی به پشت بهستن به نمونه هاوواتایییهکان له (دیوانی

کامهران موکری)دا، له گه ل لیکدانه وه و شروقه کردنی وشه هاوواتاکان و تیشک خستنه سهریان به شیوهیه کی پراکتیکی له زمانی کوردیدا. توژیینه وه که له پیشه کی و دوو به شی سه ره کی پیکدیت و به نهجام و سه رچاوه کان کوتایی پیدیت.

به شی یه که م، له سی ته وهر پیکهاتووه. ته وهری یه که م نه م بابه تانه له خوده گریت: هاوواتا له پرووی زاراه و زمانه وانیه وه، چه مکی هاوواتایی، بیروبوچوونی چند زمانه وانیک سه بارهت به هاوواتایی، چند پیناسه یه ک بو هاوواتایی. ته وهری دووهم پیکهاتووه له: پیناسه ی هاوواتایی لای هندی له قوتابخانه زمانه وانیه کان، سه رچاوه کان دروستیوونی هاوواتایی، جو ره کان هاوواتایی، نزیک و اتایی، چند بابه تیکی تری تاییهت به هاوواتایی. ته وهری سییه م پیکهاتووه له: شیوه کان هاوواتایی، هاوواتایی به پیی به شه کان ناخوتن.

به شی دووهمی توژیینه وه که، به شی کاره کی توژیینه وه که یه و له چوار ته وهر پیکدیت. ته وهری یه که م: ته رخانکراوه بو هاوواتایی نیوان دوو ناو له دیوانی کامهران موکریدا. ته وهری دووهم: هاوواتایی نیوان دوو ئاوه لکار. ته وهری سییه م: هاوواتایی نیوان دوو کار. ته وهری چوارهم: هاوواتایی نیوان دوو ئاوه لئاو.

بهشی بهکهم ئاوردانهوهیهک له هاوواتایی

۱-۱- هاوواتایی له رووی زاراه و زمانهوانییهوه:

وشه‌ی (Synonym)، یان (Synonymy) وشه‌یه‌کی یۆنانییه و له یۆنانی کۆنه‌وه هاتوو، (Syn) به واتای "له‌گه‌ل" و (onoma) به واتای "ناو" دیت. (Wikipedia Synonym) له زمانی ئینگلیزی ئه‌مپروشد و شه‌که بووه به (Synonymy)، که به واتای "هاوواتایی" دیت له زمانی کوردی، هاوواتاییش به و وشانه ده‌گوتریت، که له فۆرمدایاوازن و له واتادا وهک یه‌کن، یاخود نزیک یه‌کن، واتاسازی زانستیکه گرنگی به وشه و ده‌سته‌واژه هاوواتاکان ده‌دات و لیکۆلینه‌وه له باره‌یانه‌وه ده‌کات و له زماندا ده‌یانخاته روو.

هاوواتایی وشه‌یه‌کی داریژراوه، پیکهاتوو له مۆرفیمی به‌ندی پیشگری {هاو}، که به‌واتای (هه‌مان)، یان (وهک یه‌ک) دیت، له‌گه‌ل مۆرفیمی سه‌ربه‌خۆیی {واتا} و مۆرفیمی به‌ندی وشه‌گۆپی {یی}، که مۆرفیمیکی پاشگری وشه‌گۆره به‌کۆتایی وشه‌وه ده‌لکیت و فۆرم و واتای وشه‌ ده‌گۆپی.

۱-۱-۱- چه‌مکی هاوواتایی:

Synonymy زاراه‌یه‌که له واتاسازیدا به‌کار دیت بۆ ئاماژه‌کردن به جۆریکی سه‌ره‌کی له په‌یوه‌ندی واتایی نیوان وشه‌کان. ئه‌و وشانه‌ی، که هه‌مان واتایان هه‌یه ئه‌وا هاوواتان. بۆ ئه‌وه‌ی دوو وشه‌ هاوواتا بن، مانای ئه‌وه نییه که ئه‌وان (هه‌ردوو وشه‌که) وهک یه‌ک بن له واتادا، به واتا ئه‌وان قابیلی ئالوگۆرپیکردن له هه‌موو سیاق (ده‌ورو به‌ر) یکدا به هه‌مان واتا. هه‌ندی جار ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کری، که ئه‌و ئه‌گه‌ره بوونی نییه که پپی ده‌گوتریت (هاوواتای ته‌واو)، به‌لکو ئه‌وه‌ی هه‌یه هاوواتای ناته‌واو و جۆره‌کانی تری هاوواتان، ده‌کری بلین که‌وا هاوواتا ئه‌و کاته رووده‌دات، ئه‌گه‌ر هات و یه‌که‌کان واتاکانیان به‌را‌ده‌یه‌ک له‌یه‌کتر

نزیك بیټ، بتوانریت ریځه به هه لېژاردنی هه ر یه کیکیان بدری له هه ندی سیاقدا، به بی ئه وهی هیچ جیاوازییه ک له واتای رسته که پرووبات. لیکولینه وه زمانیه کان له باره ی هاوواتاوه جهختیان له سه ر گرنگی سیاق (دهوروبه ر) کردوته وه له دهستنیشانکردنی وشه هاوواتاکاندا. (David Crystal, 2008: 470) په یوه ندی نیوان وشه هاوواتاکان په یوه ندیه کی شوینی ستونیه و وشه کانیش یه ک واتایان هه یه. (عه بدولواحید موشیر دزه یی، ۲۰۱۰: ۱۱۰) ئه گه ر چاویک به فه ره نگدا بخشینن بومان ده رده که وی، که چه ندین وشه ی وه ک: (شوځ و شه نگ) له گه ل (جوان)، (مانگ) له گه ل (هه یف)، (ئیش) له گه ل (تازار)، هاوواتان و له زور دهوروبه ردا شوینی یه کتر ده گرنه وه.

۱-۱-۲- بیرو بۆچوونی چند زمانه وانیک سه باره ت به هاوواتایی:

۱- دوو وشه هاوواتا دهن له زمانیکدا ئه گه ر بیټ و بتوانریت ئالوگوریان پیبکریت له هه ر رسته یه کی زمانه که به بی گورانی به های راستی رسته که. (B. Mates, 1952: 119)

۲- هاوواتایی له دوو لایه ن پیکیدت. (أ) و (ب) ده بنه هاوواتای یه کتر، ئه گه ر بیټ و (أ)، (ب) بگریته وه و به پیچه وانه وه ش (ب) یش (أ) بگریته وه. (A. Lehrer, 1974: 23)

۳- وشه ی هاوواتا Synonym به و وشانه ده لین، که یه ک مانا ده به خشن، یاخود ماناکانیا ن لیک نزیکه، به لام له وتن و خویندنه وه و نووسیندا جیاوازن. (ئه وره حمانی حاجی مارف، ۲۰۱۴: ۳۱۷) وه ک (قاچ، پی).

۴- هاوواتا: دوو، یان چند وشه یه که، ئاماژه بۆ یه ک واتا ده کات. (أحمد مختار عمر، ۲۰۰۹: ۱۴۵)

۵- هاوواتا: ئه و وشانه ن، که له روخسار و ده ربړیندا جیاوازن و له واتادا وه کو یه کن. (کلود جیرمان و ریمو لوبلان، ۲۰۰۶: ۴۶)

۶- هاوواتا: بریتیه له دانانی ده ربړینیک له شوینی ده ربړینیک تر له واتایه کدا، هه موو ده ربړینه کانیش له یه ک واتادا کو ده بنه وه. (ستیفن اولمان، ۱۹۷۵: ۱۰۵)

۷- وشه هاوواتاکان ئەو دەربرپانەن، که له واتادا وهک یهکن و دهتوانرین ئالوگۆر بکرین و له شوینی یهکترا بین له هەر سیاقیکدا. (رمضان عبدالقواب، ۱۹۹۹: ۳۰۹) وهک: (تلمیذ، طالب) که دوو وشه‌ی هاوواتان له زمانی عه‌ره‌بی و به واتای قوتابی دین له زمانی کوردیدا.

۸- هاوواتایی: ئەو وشانەن، که بۆ یهک واتا به‌کار دین، ئەمانه‌ش له زماندا زۆرن، وهک هه‌ردوو وشه‌ی (universe, world) به واتای (جیهان) دین، (purchase, buy) به واتای (کرین) دین و (fraternal, brotherly) به واتای (برایانه) دین. (ف- بالمر، ۱۹۸۵: ۱۰۳-۱۰۴)

۹- ئەو دەربرپانە‌ی خاوه‌ن یهک واتان به هاوواتا داده‌نرین. (جون لاینز، ۱۹۸۷: ۵۳) ئەگه‌ر بتوانریت شوینی یه‌کتر بگره‌وه له سیاقدا. (جون لاینز، ۱۹۸۵: ۷۳)

۱۰- هاوواتا: بریتییه له دوو دەربرپان، یان زیاتر که له واتادا وهک یهکن، وهک: (کچ، کیژ)، که له گوتندا ده‌توانریت له شوینی یه‌کتردا بین و ئالوگۆر بکرین. وهک:

کچیکم بینی.

کچیکم بینی. (حازم علي کمال الدین، ۲۰۰۷: ۱۶۲)

۱۱- هاوواتا: بریتییه له دوو وشه یان زیاتر، که یهک واتایان هه‌یه. (نوراله‌دی لوشن، ۱۹۹۵: ۱۰۶)

۱۲- الشریف الجرجانی زمانه‌وان له باره‌ی هاوواتا ده‌لی ((ئهو وشانەن، که له چه‌مکدا یهکن، و دەربرپانه‌کان ئاماژه به یهک شت ده‌که‌ن)). (الجرجانی، ۱۹۸۳: ۳۴)

۱۳- أبو البقاء الکفوي ده‌لیت: هاوواتایی بریتییه له وهک یه‌کی له چه‌مکدا، نه‌ک له خودی وشه‌دا، وهک: (ئینسان) و (به‌شه‌ر). (الکفوي، ۱۹۸۸: ۳۱۵)

۱۴- زمانه‌وانی ناوداری عه‌ره‌ب "فخرالدین الراضي" به پشت به‌ستن به نمونه‌ی قورئانی پیرۆز چه‌ندین نمونه‌ی هاوواتا ده‌هینیته‌وه، وهک: وشه‌کانی (شرعة ومنه‌جا) المائدة "۴۸" به‌واتای

"پیباز"، یاخود "پچکه" دین له کوردیدا، ههروهها (لاتبقي ولا تذر)
المدثر "۲۸"، به واتای "له ناوبردن" دین. (الشريف بوشارب، ۲۰۱۵: ۳۴)

۱-۳- چه‌ند پیناسه‌یه‌ک بۆ هاوواتایی:

"ئه‌حمه‌د موته‌وه‌کیل" ی لیکۆله‌ر ده‌لیت: ((ده‌رپرینه‌ هاوواتاکان ئه‌و
وشه‌ جیاوازانه‌ن، که ئاماژه‌ بۆ یه‌ک شت ده‌که‌ن به‌ هه‌مان ریگه‌، وه‌ک
(اللیث) و (الأسد) هه‌ردووکیان ئاماژه‌ بۆ ئه‌و ئاژه‌له‌ ترسناکه‌ ده‌که‌ن))،
که ئیمه‌ له‌ کوردیدا پێی ده‌لیین (شیر). (سهیلة دریوش، ۲۰۱۱: ۹۷، ۹۶)
لیکۆله‌ر جۆرج پۆل (George Paul) به‌م شیوه‌یه‌ پیناسه‌ی هاوواتای
کردووه‌ و ده‌لی: ((هاوواتا بریتیه‌ له‌ دوو شیواز، یان زیاتر که‌ له‌
هه‌مان واتادا هاوبه‌شن، زۆربه‌ی جاریش له‌ شوینی یه‌کترا دین له‌
رسته‌دا، نه‌ک هه‌موو جار))^(۱) (جورج بول، ۱۹۹۹: ۹۷، ۱۳۰) کلۆد جیرمان و
ریمۆن لۆبلان (Claude German & Raymond Leblance) ده‌لین: ((هاوواتا
ئاماژه‌ به‌ کۆمه‌له‌ وشه‌یه‌کی پیکهاته‌ جیاواز ده‌کات، که‌ به‌ نزیکه‌ هه‌مان
واتایان هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش به‌ گوێره‌ی فره‌ه‌نگه‌ هاوواتاییه‌کان)). (Claude
German et Raymond Leblance, 1982: 46)

وادیاره‌ هه‌ردوو لیکۆله‌ره‌که‌ گه‌یشتونته‌ ئه‌م پیناسه‌یه‌ له‌
چوارچێوه‌ی به‌دواداچوونیان بۆ هه‌موو پیناسه‌کانی هاوواتا له‌
فره‌ه‌نگه‌کاندا و ئه‌وه‌ی جیگای تیبینییه‌ ئه‌م دوو لیکۆله‌ره‌ نزیکه‌یه‌تی
واتایی نیوان دوو وشه‌ به‌ هاوواتای یه‌کترا داده‌نین، مه‌رج نییه‌ دوو
وشه‌که‌ واتاکه‌یان ته‌واو وه‌ک یه‌ک بیت، ئه‌مه‌ش بواری ئه‌وه‌ ده‌دات
ده‌رگا به‌ رووی زۆریک له‌ وشه‌کان بکاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بچنه‌ خانه‌ی
هاوواتاوه‌، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ئه‌م پیناسه‌یه‌ ئاماژه‌ بۆ هه‌بوونی
جیاوازی زمانی نیوان وشه‌کان ده‌کات.

((به‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ فره‌ه‌نگه‌ واتاییه‌کان له‌ چه‌مکی هاوواتایی نزیک
ده‌بینه‌وه‌ به‌وه‌ی که‌وا له‌ زۆربه‌ی کاته‌کاندا دوو وشه‌، یان دوو زاراوه‌،
به‌ هاوواتای ته‌واو له‌قه‌له‌م نادرین، ته‌نها به‌شیکی هاوواتان و هه‌ندی

جاریش جیاوازی بهرچاو له واتاکانیاندا بهدی دهکریت، که پیویسته ئاماژهیان بۆ بکریت، وهکو ئهوهی یهکیک له وشهکان لهوهی تریان بههیزترییت، یان زیاتر ئاماژهیه بۆ واتای مهبهست)). (Emile Genourrier, 8: 1977) ئهم پیناسهیه ئهوه دووپات دهکاتهوه، که هاوواتایی تهواو دروست نابیت، چونکه بهردهوام تووشی جیاوازییهکان دهبین کهوا کاریگری لهسهر ئه و واتایه دهبییت که مهبهستمانه بیگهیهنین، هرچهند ئهگهر سادهش بییت.

تویژهه جۆن دوباوا (Jean Dubois) وای دهبینی ((هاوواتا ئه و دوو وشهیهیه که واتایهکی وهک یهک، یان نزیک لهیهکیان ههیه، دوو وشهکesh له پیکهاته دا جیاوازن، ئهمهش پیناسهیه هاوواتایه بهواتا فراوانهکهی)). (Jean Dubois, 1973: 460) لیره دا تویژهه پیناسهیهکی وردی بۆ هاوواتا نه کردوه، به لکو به شیوهیهکی گشتی باسی کردوه ههروهکو دهلیت به واتا فراوانهکهی، ئهمهش ئهوه دهگهیه نییت، که پیناسهیه وردتر بۆ هاوواتا ههیه. ئهم پیناسهیهش جیاوازییهکی زوری له گهل ئهوهی پیش خوی نییه، چونکه ئهمهش ئاماژه بۆ چوونیهکی واتای نیوان دوو وشهکه دهکات، یان به لایه نی کهم نزیکی واتایی نیوان دوو وشهکه دهکات.

زمانه وان "سیوطی" له باره ی هاوواتاوه دهلیت: ((ئهو دهربرینه جیاوازانه، که ئاماژه به یهک شت دهکهن، وهک: (الحنطة - البُرّ - القمح)، هه ر سئ وشهکesh به واتای (گهنم) دین له زمانی عه ره بیدا. (عبدالرحمن جلال الدین السیوطی، 2008: 402)

هه رچی فه ره ههنگی زمانه وان ی لیکۆله ر جۆرچ مۆنان (George Mounin) ده مانبات بۆ خالیکی تر، که دهلی: ((بریار ی هاوواتا بوونی دوو وشه، یان دوو دهسته واژه ده دهین، ئه گهر هات و توانرا دوو وشه که ئالوگۆریان پیکریت له شوینی یه کتر، به بی ئه وه ی ناوه روکی په یامه که بگۆریت)). (George Mounin, 2000: 317) له م پیناسهیه دا تیینی ئه وه ده کهین، گرنگترین شت بۆ دیارده ی هاوواتا بوون ئه وهیه، که پاریزگاری

له ناوهرۆکی په یامه که بکریت، به بی ئه وهی گۆرانکاری له ئاستی واتای ههست و سۆز (عاطفی)، یان واتای تر روو بدات، که ئاخوتن له خوی دهگریت، جا چ وشه، یاخود پرسته بیت. لیره دا جیاوازی نیوان بۆچوونی "سیوطی" و "جۆرج مۆنان" مان بۆ ده رده که ویت، به وهی که ئه مهی دواتر ده رگا له سه ر هه ر دوو لایه نی (وشه) و (پیکهاته) والا ده کات له باره ی هاوواتاوه.

له ئینسکلۆپیدیای ئونکارتای فه رهنسی پیناسه ی هاوواتا کراوه به وهی که ((چوونیه کی زمانی راسته قینه یه له نیوان وشه کان، یاخود نزیکیه کی زۆره له واتادا و له تۆماری زمانیشدا جیاوازن، وهک: patate و pomme de terre، که هه ر دوو ده ربرینه که به واتای (په تاته) دیت. له شوینیکی تریشدا واهاتوه، که ده لی: ((هاوواتا په یوه ندیه کی واتاییه له نیوان دوو وشه ی یه کسان له واتادا، بۆ نمونه وشه ی pensée "بیر" به هاوواتای وشه ی réfléchir "بیرکردنه وه" دانانریت له زمانی فه رهنسیدا، چونکه کار ته نها ده بیته هاوواتای کار، یان پۆنانیکی کاری، به هه رحال ئه م په یوه ندیه یانه ده رناکه ون، ته نها له چوارچیه ی سیاقدا نه بیت.

(Microsoft Encarta, 2009) ئه مه ش دوو باره گرنگی سیاقمان بۆ ده رده خات له ده ستنیشانکردنی واتا و به ره سه تیک له به رامبه ر هاوواتای ته واو داده نیت، ئه م دیارده یه ش ته نها له تاکه زمانیک کورت نابیته وه، به لکو به سه ر هه موو زمانه کانی جیهاندا جیهه جی ده بیت.

لیکۆله ر "حلمی خلیل" نمونه یه کی نزیکبوونه وهی شیوه کان له یه کتر له باره ی هاوواتا دینیته وه و ده لیت: (فلان مرد)، یان (فلان وه فاتی کرد)، هه ر دوو پرسته که یه ک واتایان هه یه له پوانگه ی ده ربرینی (مردنه وه)، چونکه کاری (مرد) و کاری (وه فاتی کرد) هه مان واتایان هه یه له سه ر روودانه که دا، به لام جیاوازی نیوانیان بۆ کاری (مرد) ده گه ریته وه، که ئاماژه بۆ روودان ده کات به بی ئاماژه دان به سه به ری ئایینی، یان هه ر شیوه یه ک له شیوه کانی ریزلینان به رامبه ر روودانه که، به لام کاری (وه فاتی کرد) جگه له ئاماژه دان به واتای روودانه که، واتای

ئایینی و پوچیش لهخۆدهگریت و ههستی پیدهکهین له چوارچیوهی بهکارهینانی کاری (وهفاتی کرد)دا، که ئەمه زانیانی فرههنگ و زمان زاراهوی (connotations)ی بو بهکاردینن. (حلمی خلیل، ۱۹۹۷: ۷۷)

له کۆتاییدا دهگهینه ئەو بوچوونهی که جیاوازیی پروون ههیه له دهستنیشانکردنی چهمکی هاوواتادا، لهگهڵ ئەوهی ههندیکی له لیکۆلهران هاوواتای تهواو بهدوور دهزانن، وهک ئەوهی دوو وشهکه تهواو له واتادا وهکویهک بن، بهلام ئەوانهی کهوا هاوواتا بهو دهربرینانه لهقهلهم دهدن، که له واتادا لهیهکتر نزیکن، ئەمه راستیهکه و ههچ شک و گومانی تیدا نییه، چونکه واقع پالپشتی دهکات و بهلگهش ههبوونی فرههنگهکانی تایبته به هاوواتاکانن.

۱-۲- پیناسهی هاوواتایی بهگویرهی ههندی له قوتابخانه زمانهوانیهکان:

چهمک و پیناسهی هاوواتایی لهنیوههندی له قوتابخانه زمانهوانیهکان جیاوازه، بهگویرهی ئەو ریپازهی، که قوتابخانهکه گرتوویهتیه بهر، بۆیه لیرهدا ههندیکی پیناسه بو هاوواتا دهکهین بهگویرهی چهمکی ههندی له قوتابخانه زمانهوانیهکان:

أ- هاوواتایی لای رۆنانکارییهکان: وشه هاوواتاکان بو یهکیکی له بهشهکانی ئاخاوتن دهگهڕینهوه. وهک: (ناو، کار، ئاوهلناو،...) و دهتوانریت له شوینی یهکتر دابنرین و ئالوگوپیان پینکریت بهبی ئەوهی واتا و رۆنانی ریزمانی رسته بگوپیت. (A. Lehrer, 1970: 11)

ب- هاوواتایی لای هۆشهکییهکان: ئەو کاته دروست دهییت ئەگهر هات و ههردوو دهربرینهکه ئاماژه بن بو ههمان بیرى هۆشهکی، یان ههمان وینه (شت).

پ- هاوواتایی لای ئاماژهییهکان: ئەو کاته دروست دهییت ئەگهر هات و دوو دهربرینهکه بو ههمان شت و به ههمان چۆنیتهی بهکاربین. (N. Goodman, 1952: 67, 69)

ت- هاوواتایی لای رهفتارییهکان (رهوشتییهکان): ئه و کاته دروست دهبیت ئهگه بیت و دوو دهربرینه که یهکتر بنوینن له ریگهی بهکارهینانی ههریهکیکیان بههمان کاریگه ری و بههمان وهلامدانه وه. (أحمد مختار عمر، ۲۰۰۹: ۲۲۴)

ج- هاوواتایی لای شیکارییهکان: ئه و کاته دروست دهبیت ئهگه هات و لقه درهختی شیکاری ههر یهکیک له دوو وشه که ههمان لقه رۆنانی ئهوی تری هه بیت، یاخود کاتیک دوو وشه که بهشداربوون له ههمو سیفات هه رهکییهکان. (R. Harris, 1973: 4)

۱-۲-۱- سه رچاوهکانی دروستبوونی هاوواتایی:

دیاردهی هاوواتایی له زماندا زانا هاوچهرخهکانی بهخۆوه سه رقال کردووه، ههروهکو له کۆنیشدا زانا دیرینهکانی سه رقال کردبوو. هاوواتا دیاردهیه که له ههمو زمانهکانی جیهاندا بوونی ههیه و به چهند ریگهیه که له زماندا دروست دهبیت، له زمانی کوردیشدا هاوواتایی له م خالانهی خوارهوه سه رچاوهی گرتووه:

۱- بههوی جیاوازی زار، یان شیوه زارهکانی زمان. زورجار وشهکانی هه ندی له زارهکان، یان له شیوه زارهکانی زمان له یهکتر جیاواز دهن و بهمهش له بهرانبه ر یهکتردا هاوواتایی دروست دهکن. (رمضان عبدالنواب، ۱۹۹۹: ۳۱۶) وهک وشهکانی: (په لک- گه لا)، (گندوره- کالهک)، (شیر- شمشیر)، (چۆک- ئه ژنو)، له نیوان ههردوو شیوه زاری ههولیری و سلیمانی زمانی کوردیدا.

۲- له ئه نجامی بهکارهینانی دوو شیوازی جیاواز، یان بهکارهینانی زاراهوی جیاواز، وهک: (جهناب- تو/ خوئ- کلۆریدی سویدیوم). (محمد معروف فتاح، ۱۹۹۰: ۱۷۶)

۳- بههوی خواستنی وشه ی بیگانه بو ناو زمانی رهسهن، که وشه بیانیه خواراوه که له پال وشه رهسهنه که بهکاردههینریت، وهک: (ئینسان- مروّف/ فهقیر- هه ژار). (ئه ورهحمانی حاجی مارف، ۱۹۷۵: ۲۶) ههروهها وشه ی (ئه رز)، که زور جار له جیاتی وشه ی (زهوی)

به‌کار دیت له شیوه‌زاری سلیمانیدا، له بنچینه‌دا له وشه‌ی (أرض)ی عه‌ره‌بیه‌وه وهرگیراوه و بوو‌ته هاوواتا بۆ وشه‌ی زه‌وی له زمانی کوردیدا. (ساکار ئه‌نوه‌ر حمید، ۲۰۰۹: ۵۱) که وشه وهرگیراوه‌که گۆرانی ده‌نگی به‌سه‌ردا هاتوو و ده‌نگی / ض / گۆراوه بۆ ده‌نگی / ز /، هه‌روه‌ها له شیوه‌زاری هه‌ولیری وشه‌که ده‌بی به (عه‌رد).

۴- هه‌ندی وشه هاوواتان له واتای هۆشه‌کیدا، به‌لام واتای لاوه‌کیان جیاوازه، وه‌ک: کچ- کیژ، ژن- ئافره‌ت. (محمد معروف فتاح، ۲۰۱۱: ۱۶۸) بۆ نمونه وشه‌ی (کچ) به‌هایه‌کی زیاتری هه‌یه له (کیژ) و (ئافره‌ت)یش به‌هاکه‌ی فراوانتر و گشتگیرتره له وشه‌ی (ژن) له زمانی کوردیدا.

۵- زۆر جار هۆکاری ده‌روونی ده‌بیته هۆی دروستبوونی هاوواتایی، بۆ نمونه بۆ وشه‌ی (مرد) چهند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تریش هه‌یه، به‌هۆکاری ده‌روونی له‌جیاتی ئه‌م وشه‌یه به‌کار دیت، له‌وانه: (چرای ژبانی کوژایه‌وه- ئه‌مری خوای کرد- کۆچی دوایی کرد،...). (عبدالحمید حسن، ۱۹۷۱: ۷۲)

۶- هه‌ندی جار گه‌شه‌کردنی زمان ده‌بیته هۆکاریک بۆ دروستبوونی وشه‌ی نوێ له پال وشه‌ی تر له زماندا، وه‌ک دروستبوونی وشه‌ی (به‌راشکاوی)، که بوو به وشه‌یه‌کی هاوواتا بۆ وشه‌ی (به‌راستی).

۱-۲-۲- جۆره‌کانی هاوواتایی:

زۆریک له زمانه‌وانه هاوچه‌رخه‌کان جیاکاری له نیوان جۆره جیاوازه‌کانی هاوواتا و شیوه‌کانی ده‌کن به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

۱-۲-۲-۱- هاوواتای ته‌واو:

له زمانی ئینگلیزیدا ئه‌م زاراوانه‌ی بۆ به‌کار دیت، وه‌ک: (perfect synonymy ، genuine synonymy ، complete synonymy ، full synonymy)، ئه‌مه‌ش کاتیکی ده‌بیته، که دوو ده‌رپرینه‌که ته‌واو وه‌کو یه‌ک بن له واتادا

و تاکهکانی خاوهن زمانهکه ههست به هیچ جیاوازییهک نهکهن له نیوان وشهکان، زۆر به ئاسانیش بتوانن وشهکان له شوینی یهکتر دابنن له ههموو سیاقهکاندا. (أحمد مختار عمر، ۲۰۰۹: ۲۲۰) بویه پیوانه بۆ هاوواتای تهواو ئهوهیه، که وشهکان واتایان تهواو وهک یهک (هاوتا) بییت، نهک تهنها واتاکانیان لیک نزیك بییت. (جون لاینز، ۱۹۸۷: ۵۳) هاوواتای تهواو له زماندا زۆر به دهگمهن پروو دهوات، چونکه هاوواتای تهواو جوړیکه له (کمالیات- بی کهموکوری)، ئهمهش بهئاسانی له زماندا بهرجهسته ناییت. (رمضان عبدالتواب، ۱۹۹۹: ۳۰۹) وهکو وشهکانی (عام- سنه)، که به واتای (سال) دین له زمانی کوردی، ههردوو وشهکهش به یهک ئاست هاتونه له قورئانی پیروژدا. (أحمد مختار عمر، ۲۰۰۹: ۲۲۰-۲۲۱)

هاوواتای تهواو ئهوکاته دروست دهبییت، که ئهوه دوو مهرجهه تییدا بیته دی:

۱- وشهکان، یان (دوو وشهکه) له واتای سههرهکی و واتای لاههکیدا وهک یهک بن.

۲- وشهکان، یان (دوو وشهکه) بتوانریت له ههموو سیاقیکدا ئالوگوریان پیبکریت و له شوینی یهکتر دابنن.

زۆربهی لیکوله رانی زمانیش له سههر ئهوه رایهن، کهوا هاوواتا بهو چه مکه زۆر مه حال دهبییت، یاخود زۆر دهگمهن دهبییت. (عبدالکریم محمد حسن جبل، ۱۹۹۷: ۳۶)

۱-۲-۲- هاوواتای ناتهواو (نیمچه هاوواتا):

له زمانی ئینگلیزیدا ئهم زاراوانهه بۆ بهکار دیت، وهک: near less- than- full ، approximate synonymy ، quasi synonymy ، synonymy) یان لیکچوو (likeness)، یان نزیکی (contiguity)، یان چونه ناو یهک (overlapping) بۆ بهکار دیت، ئهمهش ئهوکاته دهبییت، که دوو دهبرینه که زۆر له یهکتر نزیك دهبنهوه بهرا دهیهک ئهگهر که سیکی تاییه تمه ند به بواری واتاسازی نه بییت ئهسته مه بتوانیت واتاکانیان لیک جیا بکاته وه. (أحمد مختار عمر، ۲۰۰۹: ۲۲۰) بویه هاوواتای ناتهواو ئهوکاته

دروست دهبیټ، کاتیک کهوا دهربرپینه هاوواتاکان له واتای سه‌ره‌کی و واتای لاوه‌کیدا له‌یه‌کتر بچن، هه‌روه‌ها له‌م جوړه‌یاندا ناتوانریت وشه‌کان ئالوگور بکرین له هه‌موو سیاقیکدا، به‌لام له هه‌لومه‌رجی گونجاودا ده‌کریت وشه‌کان له شوینی یه‌کتر بین له رسته‌دا. (عبدالکریم محمد حسن جبل، ۱۹۹۷: ۳۶) نمونه‌ی ئه‌م جوړه‌هاوواتایه زوره له زمانی کوردیدا، وهک:

زه‌وی - خاک

نه‌وه - وه‌چه

به‌لین - په‌یمان (تالیب حوسین عه‌لی، ۲۰۱۴: ۵۲) هه‌روه‌ها هه‌ردوو وشه‌ی (answer) و (replay) زمانی ئینگلیزی، که به واتای (وه‌لامدانه‌وه) دین له زمانی کوردیدا نمونه‌ی ئه‌م جوړه‌ی هاوواتان، وهک له‌م دوو رسته‌یه‌ی خواره‌وه دهرده‌که‌ویت:

What was his answer?

What was his replay?

هه‌روه‌ها هه‌ر یه‌ک له جووت وشه‌کانی nearly و almost، که به واتای (به‌نزیکی) و large و big به واتای (گه‌وره) و wide و broad به واتای (فراوان)، هاوواتای یه‌کترن له زمانی ئینگلیزی. پیویسته ئه‌وه له یاد نه‌که‌ین، که بیروکه‌ی "وهک یه‌ک" له واتای به‌کاره‌ینراو له گفتوگوی هاوواتادا مه‌رج نییه ته‌واو وهک یه‌ک بن. (George Yule, pdf: 113-114)

۱-۲-۳- نزیکی واتایی، یاخود په‌یوه‌ندی واتایی

(semantic relation):

ئه‌م جوړه له هاوواتا کاتیک رووده‌دات، که واتاکان لیک نزیک ده‌بنه‌وه، به‌لام هه‌ر دهربرپینیک به‌لایه‌نی که‌م له پروانگه‌یه‌که‌وه له‌وی تریان جیاواز ده‌بیټ، نمونه‌ی ئه‌م جوړه‌ش هه‌ر یه‌ک له وشه‌کانی کیلگه واتاییه‌کانن، به‌تایبه‌تیش کاتیک که‌وا بواری کیلگه‌که ته‌سک

دهکهینهوه بۆ ژمارهیهکی دیاریکراوی وشه. نمونهی ئەم جوړه له زمانی ئینگلیزیدا وهکو وشهکانی: walk رۆیشتنی ئاسایی - run راکردن - skip بازدان - crawl رۆیشتن به خشین (گاگولکی)... که نزیکي واتاییان ههیه و ههموویان بهشداري دهکهن له واتای (جووله) له بوونهوهریکی زیندوو که قاچهکانی بهکار دینن، بهلام ژماره ی قاچهکان، و چۆنیهتی جوولانهوه، و په یوهندی قاچهکان به بهرکهوتنی به زهوی، له دهبرینیک بۆ دهبرینیک تر جیاواز ده بیت. (E.A. Nida, 1975: 17) بۆیه ئەم جوړه ھاوواتایه واتاکیان نزیکه لهیهک، نهک وهک یهک بن، وهک: بهند - گیراو

وریا - زیرهک

سوور - ئال (محمد معروف فتاح، ۲۰۱۱: ۱۶۸)

۱-۲-۴- بهکارهینانی گوزارشتی ھاوشیوه (Paraphrase):

ئەم جوړه له ھاوواتا کاتیک روودهدات، که دوو پرستهکه هه مان واتایان هه بیت له زماندا. زمانه وان Nilsen ئەم جوړه ی بۆ ئەم بهشانه دابهش کردوو:

أ- شوین گۆرین: ئەمەش به گۆرینی شوینی وشهکان له پرستهدا روودهدات، بهتاییهتی لهو زمانانهی، که ئازادی رپییدانی گۆرینی وشهیان ههیه، ئەمەش به مه بهستی دهرخستنی وشهیهکی دیاریکراوه له پرستهدا بچ ئەوهی واتا گشتییهکه ی پرسته بگۆریت. وهک:

موحه ممه د به هیواشی چوووه ژوووره که.

به هیواشی موحه ممه د چوووه ژوووره که.

چوووه ژوووره که موحه ممه د به هیواشی.

ب- گۆرین، یان پیچه وانه: وهک:

کۆمپیوته ریکم به ۲۰۰ ههزار دینار له موحه ممه د کړی.

موحه ممه د کۆمپیوته ریکی به ۲۰۰ ههزار دینار پی فرۆشتم.

ئەم دوو پرستهیه ئەگەرچی له رووکه شدا جیاوازن، بهلام له راستیدا ههردووکیان ئاماژه بۆ هه مان رووداو دهکهن، بۆیه دهگوتریت

دوو پسته که هاوواتان، له گهل ئه وه شدا هر يه کيک له دوو پسته که
"پارافريز" ه بۆ ئه وی تريان.

ت- به يه کدا چوونی فرههنگی: ئه مهش وه کو ئه وه وی
پسته يه کی چهند وشه یی به گوزارشتیک دهر بپردريت. وهک:
به چيمه نتۆ دايپوشي.
چيمه نتۆی کرد.

۱-۲-۲-۵- وهرگيران (translation):

ئو کاته دروست دهبيت، که دوو گوزارشت، يان دوو پسته، له
دوو زمانی جياواز، يان له زمانیک، که ئاستی گوتاريان جياواز بيت، له
واتادا يه کبگرنه وه (وهک يهک بن)، ئه مهش وه کو ئه وه وی دهقیکی زانستی
وهرگيری بۆ زمانیکی باو، يان دهقیکی شيعری وهرگيری بۆ دهقیکی
پهخشان. (أحمد مختار عمر، ۲۰۰۹: ۲۲۲-۲۲۳) بۆ نمونه پسته يه کی وهک
(کارزان دمه خفيف) له زمانی عه ره بيدا دهبيت به (کارزان خوینی
شيرينه) له زمانی کورديدا، دوو پسته که ش دهن به هاوواتای يه کتر،
به لام له دوو زمانی جياوازا.

۱-۲-۲-۶- ليکدانه وه (interpretation):

(أ) دهبيتته ليکدانه وه بۆ (ب)، ئه گهر بيت و (أ) وهرگيران بی بۆ
(ب)، ههروهها دهربرينه کانی پيکهاته ی (أ) نزیکتر بی بۆ تيگه يشتن له
دهربرينه کانی ناو پيکهاته ی (ب)، بۆيه له سه ر ئه م بنه مایه هه موو
ليکدانه وه يه ک وهرگيرانه، نهک به پيچه وانه وه. پله ی تيگه يشتن بۆ زمان
له که سيکه وه بۆ که سيکی تر جياواز دهبيت، بۆيه ليکدانه وه ی که سيک
له وانه يه وه کو ليکدانه وه ی که سيکی تر نه بيت. (B. Mates, 1952: 113)

۱-۳- شيوه کانی هاوواتایی:

هاوواتایی به پيی دارشتن چهند شيوه يه کی هه يه ئه وانيش
ئه مانه ن:-

۱- وشه ی ساده: که هيچ پيشگر و پاشگريکی له گه لدا نييه، وهک:

به‌رز: بلند

۲- وشه‌ی داریژراو: که پیکهاتوو له وشه‌یه‌کی ساده له‌گه‌ل
پیشگر، یان پاشگریک، وه‌ک:

له به‌ین: له نیوان

۳- وشه‌ی لیکدراو: له‌دوو وشه‌ی واتاداری لیکدراو پیکهاتوو،
وه‌ک:

گیروگرفت: ته‌نگ و چه‌له‌مه (عه‌بدولواحید مشیر دزه‌یی، ۲۰۰۹: ۱۰۷-

۱۰۸)

۱-۳-۱- هاوواتایی به‌پیی به‌شه‌کانی ئاخاوتن:

هاوواتایی له پوله فۆرمه‌کانی زمانی کوردی ئەم به‌شانه

ده‌گریته‌وه:

۱- ئەوانه‌ی ناون، وه‌ک: فرمیسک: رۆندک:

۲- ئەوانه‌ی ئاوه‌لناون، وه‌ک: مه‌زن: گه‌وره

۳- ئەوانه‌ی کارن، وه‌ک: نوست: خه‌وت

۴- ئەوانه‌ی ئاوه‌لکارن، وه‌ک: له بن: له ژیر

۵- ئەوانه‌ی جیناون، وه‌ک: تو: ئەتو، ته

۶- ئەوانه‌ی ئامرازن، وه‌ک: بو: لو

بهشی دووهم

هاوواتایی به پیی به شهکانی ئاخوتن له دیوانی (کامهران موکری)دا

۲-۱- هاوواتای نیوان دوو ناو له دیوانی (کامهران موکری)^(۲)دا:

۱- (سته مکاری - زۆرداری):

جیمی ولسن

جیمی ولسن: بمرئ هیزی سته مکاری

وه رگه پئی ته ختی زۆرداری (دیوانی کامهران موکری، ل ۱۷) وشه ی (سته مکاری)، که له نیوه دیپی یه کهم هاتوووه هاوواتایی ناته واوه له گه ل (زۆرداری)، که له نیوه دیپی دووه مدا هاتوووه، هه ردوو وشه کهش به شه ئاخوتنی ناو پیکدینن له زمانی کوردی، که دوو ناوی واتایان، له ئاوه لئاو و پاشگری (ی) پیکهاتوون.

۲- (له ره - بزووتن):

زه بر

له سنکا دوو سیوی گول به دهم کال و تورت

گوی دلایان به تیری خورپهی تیژدا ئه گرت

وهک قوببه ی هه یاسه بی له ره و بزووتن

پرووی ده میان ئه کرده چه ناگه و به رگه ردن (ل ۸۰)

وشهکانی (له ره) و (بزووتن) دوو زاراوه ی جیاوازی هه لگری یه ک

واتان له زمانی کوردی، که هه ردووکیان جووله ده گرنه وه، بۆیه ده بنه

هاوواتایی ناته واوی یه کتر له به شه ئاخوتنی ناودا. (شیخ محمه دی خال،

۲۰۱۷: ۳۹، ۵۳۶)

۳- (شین - گریان)

کامیل

ئه ی بالنده ی شیعری غه مگین

با پیکه وه بیکهین به شین

گریانینک بگرین گه رم و گوپ

ئه سرین بریژین لیل و خوپ (ل ۱۷۱)

وشه‌ی (شین) له زمانی کوردیدا هاوواتای ناته‌واوه بۆ وشه‌ی (گریان)، زیاتر له شیوه‌زاری هه‌ولیزی به‌کاردیت، له شیوه‌زاری سلیمانیدا له پال ئه‌م وشه‌یه زاراوه‌ی (شیوه‌ن)یش به‌کاردیت، که به واتای گریانی به کول دیت. له پله‌دا شین گریانه‌که‌ی له گریانی ئاسایی زیاتر، چونکه له شیندا گریان به ده‌نگی به‌رزه و زورجاریش هاوار و ناله و له‌خودانیشی له‌گه‌له، بۆ که‌سی مردوو به‌کاردیت. (شیخ محهمه‌دی خال، ۲۰۱۷: ۳۸۱)

۴- (ئه‌سرین - فرمیسک):

کامیل

گریانیک بگرین گهرم و گوڤ

ئه‌سرین بریژین لیل و خوڤ

وه‌ره ناو هیلانه‌ی دلم

گوئی بگره له گریه‌ی کولم

بزانه چۆن فرمیسکی لیل

ئه‌پرژیته سهر پووم گهرم و ویل (ل ۱۷۱)

(ئه‌سرین و فرمیسک) دوو وشه‌ی هاوواتان، هاوواتای ناته‌واون له به‌شه ئاخاوتنی ناودا له زمانی کوردی، به‌لام له پال وشه‌ی (فرمیسک)، وشه‌ی (ئه‌سرین)یش به‌کاردیت، به‌لام زیاتر له شیعر و له شیوه‌زاری سلیمانیدا به‌رچاو و به‌رگوئی ده‌که‌ویت.

۵- (زه‌رده‌خه‌نه - خه‌نده):

کوشتنی عه‌به

زه‌رده‌خه‌نه له ئه‌سرینا

وه‌ک گوئیه‌کی زیڤ توایه‌وه

خه‌نده له قولپی گرینا

خنکاو یه‌کسه‌ر برایه‌وه (ل ۱۸۸)

وشه‌ی (زه‌ده‌خه‌نه) هاوواتای وشه‌ی (خه‌نده)یه، هه‌ردوو
وشه‌کەش به واتای بزه (پیکه‌نین) دین، پیکه‌نینیکی لیوی سه‌ر زاری
به‌بی ده‌نگ و به‌بی قاقا.

۶- (بلیسه - گر):

کانی به‌هره

هۆنراوه‌ی جوان له گولاله جوانتره
له که‌ژاو و له پروبار په‌وانتره
له لووتکه‌ی کئو به‌رز و گه‌ردن که‌ش تره
له بلیسه‌ی گری ئاگر که‌ش تره (ل ۱۹۵)
وشه‌ی بلیسه‌ی هاوواتای نات‌ه‌واوه بو وشه‌ی گر، هه‌ردوو
وشه‌کەش (ئاگر) ده‌گره‌وه له پوله فورمی ناوی زمانی کوردی.

۷- (کار - فرمان):

ئه‌م ئاده‌مزادانه

کاتی زه‌رده توایه‌وه ناو ئه‌و دیو شاخ
تاریک داهات دارستان و چه‌م و باخ
گه‌رایه‌وه بو به‌رده‌می دیواخان
تا بزانی چی هه‌یه کار و فرمان (ل ۲۰۲) کار و فرمان دوو وشه‌ی
هاوواتان، هاوواتای نات‌ه‌واوی یه‌کترن.

۸- (خاک - خۆل):

گۆلی وه‌ریو

چوونه ژیر خاک ئه‌بن به خۆل
شه‌مال گه‌ردیان ئه‌با بو دۆل (ل ۲۱۴)
وشه‌ی (خاک) هاوواتای نات‌ه‌واوی وشه‌ی (خۆل)ه، له پوله فورمی
ناو له زمانی کوردی. (گیوی موکریان، ۲۰۱۷: ۵۱۳)

۹- (هاورپی - دۆست - ههڤال):

گۆلی وهریو

هاورپیم حهسهن،

نه هاتیه وه تا هه وال

بیینته وه بۆ دۆست و ههڤال (ل ۲۱۴)

هه رسی وشه ی (هاورپی، دۆست، ههڤال) هاوواتای ناته واون،

ده بنه هاوواتای یه کتر له به شه ئاخوتنی ناو، به واتای (برادر) دین.

۱۰- (جوانه مه رگ - مرد - هه رگیزا و هه رگیز نایبینه وه):

گۆلی وهریو

ئه ی جوانه مه رگ، هاورپیم حهسهن

مردی خه مگین دوور له وه ته ن

ئه ی میوانی تازه ی سه یوان

ئه ی ریزه کیل، ئه ی ئه رخه وان

چۆن بتوانم به ((دل)) بلیم

به شه مال و به ((گۆل)) بلیم

کوچی کرد، هه رگیزا و هه رگیز

نایبینه وه رووی ئازیز (ل ۲۱۵)

وشه کانی (مرد، جوانه مه رگ، هه رگیزا و هه رگیز نایبینه وه) که له

هۆنراوه ی شاعیردا هاتوون، له گه ل ئه وه ی هه ریه که یان واتای (مردن)

ده گه یه نن، به لام هه ر یه کیکیان ره نگدانه وه ی باریکی ده روونیه له

زماندا، هه ر یه کیکیشیان ده بیته هاوواتای نزیکی واتایی بۆ ئه وه ی تر له

زمانی کوردیدا.

۱۱- (سه هۆل - به فر):

کچه که ی به رتیه

توانه وه ی سه هۆل، گه شان وه ی گۆل

له ره ی شینه یی گه لا و پۆپی چل

به تهنیا گهرمی و جۆش نادهن به دل
کاتی دلی من ئەگه شیتته وه
که به فیری خه می کورد بتوینته وه (ل ۲۲۴)

وشه ی (سه هۆل) هاوواتای ناته واوه بۆ وشه ی (به فر)، هه ردوو
وشه کهش له سیمای رهنگدا وهک یه کن و له ساردیدا هاوشیوهن. زۆر
جار به فر شوینی سه هۆل دهگریته وه له سیاقدا. بۆ نمونه له جیاتی
ئه وهی بگوتری (کارزان کیلیک سه هۆل بکره) دهگوتری (کارزان کیلیک
به فر بکره).

۱۲- (خاک - گل):

زه رده خه نه

بیوره! نه مزانی سامان

بۆته هیوای تو ... کچی جوان

ناوت نایه نم ... تو وهک گول

ئه وه ریته ناو خاک و گل (ل ۳۲۲)

هه ردوو وشه ی (خاک و گل) که له نیوه دیپی دیپی دووه می
شیعری شاعیردا هاتوون، دوو وشه ی هاوواتان (شیخ محهمه دی خال،
۲۰۱۷: ۱۹۸) هاوواتای ناته واوی یه کترن، له پۆله فۆرمی ناو، له زمانی
کوردی.

۱۳- (زه رده خه نه - بزه):

پشکۆی هۆنراوه

بۆ هۆنراوه ی جوان و رازاوه و به تام

چیای سهخت و پی دهشت و گولزار گه رام

له گزنگ و زه رده پهر و هاژه ی چه م

له نیگای گهش، زه رده خه نه و بزه ی ده م (ل ۳۴۰)

(زه رده خه نه و بزه) دوو وشه ی هاوواتان، به واتای (نه رمه

پیکه نین. یا پیکه نینی بی دهنگ) دین له زمانی کوردی.

۱۴- (خۆشی - شادمانی):

کۆتری ئاشتی

له و چه مانه

له و که ژانه

بۆ خۆشی و شادمانی یه

به یانی یه

کاتی خۆشی و گۆرانی یه (ل ۴۱۶)

ههردوو وشه‌ی (خۆشی و شادمانی) هاوواتای ناته‌واون، به

واتای (که‌یف خۆشی و دلخۆشی) دین.

۲-۲- هاوواتایی نیوان دوو ئاوه‌لکار له دیوانی (کامهران

موکری)دا:

۱۵- (ده‌ربه‌ده‌ر - بی جی):

جیمی ولسن

حاکم: ته‌مه‌نت؟

- : په‌نجا سال ئه‌بی

حاکم: ئیشت؟

- : ده‌ربه‌ده‌ر و بی جی (ل ۱۳)

ههردوو وشه‌ی (ده‌ربه‌ده‌ر و بی جی) هاوواتای نزیکى واتان له

پۆله فۆرمى ئاوه‌لکاری زمانى کوردیدا.

۱۶- (ئاواره - ده‌ربه‌ده‌ر):

گۆلی وه‌ریو

هاورپیم چه‌سه‌ن،

نه‌هاتیه‌وه تا هه‌وال

بینیته‌وه بۆ دۆست و هه‌قال

هه‌وال: هی هاورپیکانی من

که ئاواره و ده‌ربه‌ده‌رن (ل ۲۱۴)

وشهکانی (ئاواره و دهر به دهر) دهن به هاوواتای یه کتر له به شه
ئاخاوتتی ئاوه لکاردا.

۲-۳- هاوواتایی نیوان دوو کار له دیوانی (کامهران
موکری)دا:

۱۷- (گرم گرت - سووتام):

په نجه ره ی سهوز و سوور

زپه ی زنجیر بوو به نه غمه ی خه می دلی من

به نه عره تهش بو هه لمهت و بو توله سهندن

حهوت سالی تیژ، په ره ی دلی ئارامی پی کام

به ههوت سالی ئاگراوی گرم گرت، سووتام (ل ۸۷، ۸۸)

ههردوو فرهیزی کاری (گرم گرت) و (سووتام) هاوواتای یه کترن له
پوله فۆرمی کار، له زمانی کوردیدا.

۲-۴- هاوواتایی نیوان دوو ئاوه لئاو له دیوانی (کامهران
موکری)دا:

۱۸- (نهرم - شینه یی):

لۆمۆمیا

له ئاگر و له ئاسن و له زهبری دوژمن

به هیزتره، هیزی له شه بو هه لمهت بردن

پیاویکی شهنگ، ته مهنی پر دنیا دیه یی

زمان شیرین، گفتوگو خوش، نهرم و شینه یی (ل ۷۶)

ههردوو وشه ی (نهرم) و (شینه یی)، که له نیوه دیپری دووه می

دیپری دووه مدا هاتوون، دوو وشه ی هاوواتان، هاوواتای ناته واون له

پوله فۆرمی ئاوه لئاوی زمانی کوردی، چونکه شینه یی بو مروقی نهرم

و هییدی و له سه رخۆ به کار دیت. (شیخ محه مه دی خال، ۲۰۰۵: ۴۷۹)

۱۹- (ریک - جوان):

باوهشینى گیان

بهلام وهلامی نهبوو مرد

نازانم بوچی وات لیکرد

وا خوّم هاتوومه لات گیانه

توئهو بهژنه ریک و جوانه (ل ۶۷)

وشهکانی (ریک و جوان)، که له نیوه دپیری دووهمی دپیری

دووهمدا هاتوون، هاوواتای ناتهواون له پۆله فۆرمی ناودا له زمانی

کوردی. (شیخ محهمه دی خال، ۲۰۱۷: ۱۵۳)

۲۰- (نهشمیله - جوان):

گول ئهستیره

بهژنی وهک چووزهری ریواس

دهمی یاقووت، پهنجهی ئهلماس

دهنگی بهسۆز، نهشمیله و جوان

فریشتهیهکی کوردستان (ل ۱۰۶)

ههردوو وشهیی (نهشمیله و جوان)، که له نیوه دپیری یهکهمی

دپیری دووهمدا هاتوون، دوو وشهیی هاوواتای ناتهواون له پۆله فۆرمی

ئاوهلناوی زمانی کوردی. (گیوی موکریانی، ۲۰۱۷: ۴۲۴)

۲۱- (جوان - شوخ):

تیشکی چرایهک

کچیکی ههبوو جوان، شیرین

خوین گهرم و شوخ و نازهنین (ل ۱۳۲)

ههردوو وشهیی (جوان و شوخ)، که له دپیری یهکهمدا هاتوون،

دوو وشهیی هاوواتان، هاوواتای ناتهواون، سهر به بهشه ئاخاوتنی

ئاوهلناون له زمانی کوردی. (گیوی موکریانی، ۱۹۹۹: ۲۸۹)

۲۲- (جوان - شهنگ):

تیشکی چرایهک

کچی جوانی تا بلئی شهنگ

له پر، هاته گوئی، ترپه و دهنگ

که، نواریه، بهر په نجه ره

سهیری کرد، کوره نوکهره (ل ۱۳۷)

ههردوو وشهیی (جوان و شهنگ)، که له نیوه دیپری دیپری یه که مدا

هاتوون، دوو وشهیی هاوواتایی ناته واون، له پۆله فۆرمی ئاوه لئاوی

زمانی کوردی. (گیوی موکریانی، ۲۰۱۷: ۵۱۳)

۲۳- (ئازا - بی ترس):

قورتوبه

ئای ئه سپه که م چهند ئازایه

چهند بی ترسه، چهند خیرایه (ل ۲۸۵)

وشهیی (ئازا)، که ئاوه لئاوه له زمانی کوردیدا، هاوواتایی ناته واوه

له گه ل فریزی بهندی (بی ترس)، که فریزیکی ئاوه لئاو ئاسایه.

۲۴- (خۆش - به تام):

ئه ستیره

په نجه م له ئاگری پووتا

له و پریشکه دا، ئه سووتا

ته زووی ژانیکی پی ئه دام

گهرم، ئیجگار خۆش و به تام (ل ۲۸۶)

وشهیی (خۆش)، که ئاوه لئاوه له زمانی کوردیدا، هاوواتایی

ناته واوه له گه ل فریزی بهندی (به تام)، که فریزیکی ئاوه لئاو ئاسایه.

۲۵- (بی دهنگ - کپ - مت):

له دایک بوونی ئینسانیک

هاژهی ئاو

خوږه‌ی چه‌م

دیی بی دهنگ

له دۆلکی کیی میدا (ل ۴۳۴)

هه‌ر یه‌ک له وشه‌کانی (بی دهنگ)، (کپ)، (مت)، که له دپری دووهمی شیعری شاعیردا هاتوون، ده‌بن به هاوواتای نات‌ه‌واوی یه‌کتر له به‌شه ئاخوتنی ئاوه‌لناو، له زمانی کوردی.

ئه‌نجام

له کۆتایی نووسینی ئه‌م تووژینه‌وه‌یه‌دا به‌م خالانه‌گه‌یشتین:

۱- هاوواتایی له دیوانی کامهران موکریدا زۆربه‌ی پۆله فۆرمه‌کانی زمانی له‌خۆگرتووه.

۲- به‌شی هه‌ره‌زۆری دانه هاوواتاکانی نیو دیوانی کامهران موکری وشه و فره‌یزن.

۳- وشه هاوواتاکان هاوبه‌شن له واتایه‌کدا.

۴- هه‌ریه‌ک له وشه هاوواتاکان بۆ هه‌مان به‌شه ئاخوتن ده‌گه‌رینه‌وه له زماندا، نه‌ک بۆ به‌شه ئاخوتنی جیاوازان.

په‌راویزه‌کان:

(^۱) لێره‌دا جۆرج پۆل له باره‌ی هاوواتاوه ئاماژه به‌ شیواز ده‌کات، وادیاره مه‌به‌ستی له شیواز ته‌نها وشه نه‌بیته، به‌لکو پیکهاته‌کانی تریش بیته، به‌لام ئاماژه به مه‌رجی له شوینی یه‌کتر هاتندا ده‌کات له سیاقه جیاوازه‌کاندا.

(^۲) کامهران موکری ناوی ته‌واوی (موحه‌مه‌د کورپی ئه‌حمه‌د کورپی ته‌ها)یه، له سالی ۱۹۲۹ له شاری سلیمانی له‌دایک بووه، مامۆستا و شاعیر و چیرۆکنووس بووه، سه‌ره‌تا له زانکۆی سلیمانی و دواتر له زانکۆی سه‌لاحه‌ددین مامۆستای ئه‌ده‌بی کوردی بووه له به‌شی کوردی. له ۱۹۸۶/۱۲/۷ له شاری هه‌ولێر کۆچی دوا‌یی ده‌کات و له گردی (سه‌یوان) له شاری سلیمانی به‌ خاک ده‌سپێردری. (دیوانی کامهران موکری، ۲۰۱۲: ۵)

لیستی سه‌رچاوه‌کان

أ- سه‌رچاوه‌ی کوردی:

- ۱- ئه‌وپره‌حمانی حاجی مارف (۱۹۷۵)، وشه‌ی زمانی کوردی، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد-به‌غدا.
- ۲- ----- (۲۰۱۴)، فه‌ره‌ه‌نگی زاراوه‌ی زمانناسی، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات- هه‌ولیر.
- ۳- تالیب حوسین عه‌لی (۲۰۱۴)، زانستی زمان و زمانی کوردی، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات- هه‌ولیر.
- ۴- هه‌مه‌ی ئه‌حمه‌دی ته‌ها (۲۰۱۲)، دیوانی کامهران موکری، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی چوارچرا-سلیمانی.
- ۵- ساکار ئه‌نوه‌ر هه‌مید (۲۰۰۹)، وشه‌ خواستن له زمانی کوردیدا، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین- هه‌ولیر.
- ۶- شیخ محه‌مه‌دی خال (۲۰۰۵)، فه‌ره‌ه‌نگی خال، کوردی- کوردی، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده- هه‌ولیر.
- ۷- ----- (۲۰۱۷)، فه‌ره‌ه‌نگی خال، کوردی- کوردی، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات-هه‌ولیر.
- ۸- عه‌بدولواحید مشیر دزه‌یی (۲۰۰۹)، واتاسازی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی خانی- هه‌ولیر.
- ۹- ----- (۲۰۱۰)، واتاسازی وشه‌ و پسته، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات-هه‌ولیر.
- ۱۰- کلۆد جیرمان و ریمۆ لۆبلان (۲۰۰۶)، واتاسازی، وه‌رگێڕانی: یوسف شه‌ریف سه‌عید، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده- هه‌ولیر.
- ۱۱- گیوی موکریانی (۱۹۹۹) فه‌ره‌ه‌نگی کوردستان، کوردی-کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئاراس- هه‌ولیر.
- ۱۲- ----- (۲۰۱۷)، فه‌ره‌ه‌نگی کوردستان، کوردی-کوردی، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات- هه‌ولیر.
- ۱۳- محمد معروف فتاح (۱۹۹۰)، زمانه‌وانی، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین- هه‌ولیر.

- ١٤----- (٢٠١١)، زمانه واني، چاپى سيئيه م، چاپخانه هى حاجى هاشم- هه وليتر.
- ب- سه رچاوه هى عه ره بى:
- ١٥- أحمد مختار عمر (٢٠٠٩)، علم الدلالة، الطبعة السابعة، مطبعة عالم الكتب- القاهرة.
- ١٦- جورج بول (١٩٩٩)، معرفة اللغة، ترجمة: محمود فرج عبدالحافظ، مطبعة دار الوفاء الدنيا-الأسكندرية.
- ١٧- جون لاينز (١٩٨٥)، علم الدلالة، ترجمة: مجيد عبدالحميد الماشطة، مطبعة جامعة البصرة.
- ١٨----- (١٩٨٧)، اللغة والمعنى والسياق، ترجمة: عباس صادق الوهاب، الطبعة الأولى، مطبعة دار الشؤون الثقافية العامة- بغداد.
- ١٩- حازم علي كمال الدين (٢٠٠٧)، علم الدلالة المقارن، مطبعة مكتبة الاداب- القاهرة.
- ٢٠- حلمي خليل (١٩٩٧)، مقدمة لدراسة التراث المعجمي العربي، مطبعة دار النهضة العربية- القاهرة.
- ٢١- رمضان عبدالقواب (١٩٩٩)، فصول في فقه العربية، الطبعة السادسة، مطبعة مكتبة الخانجي- القاهرة.
- ٢٢- ستيفن اولمان (١٩٧٥)، دور الكلمة في اللغة، ترجمة: كمال محمد بشر، مطبعة مكتبة الشباب، الجيزة.
- ٢٣- سهيلة دريوش (٢٠١١)، الفروق اللغوية في المعاجم العربية، كتاب "الفروق اللغوية" لأبي الهلال العسكري نموذجاً، رسالة دكتوراه، جامعة مولود معمري، تيزي وزو- الجزائر.
- ٢٤- الشريف بوشارب (٢٠١٥)، ظاهرة الترادف والإشتراك اللفظي في كتابي الفروق اللغوية وفقه اللغة، رسالة ماجستير، جامعة محمد لمين دباغين- الجزائر.
- ٢٥- شريف الجرجاني (١٩٨٣)، التعريفاتي الجرجاني، ضبط مجموعة من العلماء، مطبعة دار الكتب العلمية، بيروت- لبنان.

- ٢٦- عبدالحمید حسن (١٩٧١)، الألفاظ اللغوية خصائصها وأنواعها، معهد البحوث والدراسات العربية-القاهرة.
- ٢٧- عبدالرحمن جلال الدين السيوطي (٢٠٠٨)، المزهر في علوم اللغة وأنواعها، تعليق: محمد أحمد جاد المولى بك، محمد أبو الفضل إبراهيم، علي محمد البجاوي، الجزء الأول، الطبعة الثالثة، مكتبة دار التراث- القاهرة.
- ٢٨- عبدالكريم محمد حسن جبل (١٩٩٧)، في علم الدلالة، مطبعة دار المعرفة الجامعية- الإسكندرية.
- ٢٩- ف-بالم (١٩٨٥)، علم الدلالة، ترجمة: مجيد عبدالحميد الماشطة، مطبعة جامعة المستنصرية-بغداد.
- ٣٠- الكفوي أبو البقاء (١٩٨٨)، الكليات (معجم في المصطلحات والفروق اللغوية)، تحقيق: عدنان درويش ومحمد المصري، الطبعة الثانية، مطبعة مؤسسة الرسالة، بيروت- لبنان.
- ٣١- نورالهدى لوشن (١٩٩٥)، علم الدلالة دراسة وتطبيقا، الطبعة الاولى، بنغازي.

ج- سه رچاوهی ئینگلیزی:

- 32-A. Lehrer (1970), Meaning in Linguistics, in Theory of Meaning, ed. A. and K. Lehrer, U.S.A.
- 33-A. Lehrer (1974), Semantic Fields and Lexical Structure, Amsterdam – London.
- 34-B. Mates (1952), in Semantics and Philosophy of Language, ed. L. Linsky, U.S.A.
- 35-David Crystal (2008), A dictionary of Linguistics and Phonetics- Sixth Edition, Blackwell Publishing.
- 36-E.A. Nida (1975), Componential Analysis of Meaning- Mouton.
- 37-George Yule (pdf), The Study of Language-Fifth Edition, Cambridge University Press.
- 38-N. Goodman (1952), in Semantics and the Philosophy of Language, ed. L. Linsky, U.S.A.
- 39-R. Harris (1973), Synonymy and Linguistic Analysis, Oxford.
- 40-WWW.Wikipedia.net-Synonym.

د - سه رچاوه ی فه پهنسی:

- 41-Ahmed Moutaouakil, reflexions sur la theore de la signification dans la pense Linguistique arabe, publication de la faculte des letters et des sciences humaines de Rabat.
- 42-Emile Genourrier (1977), et auters Nouveau dictionnaire des Synonymes, ouvrage couronne parl academie Francaise Librairie- Paris.
- 43-Jean Dubois (1994), et autres, dictionnaire de lingustique et des sciences du language- Paris.
- 44-George Mounin (2000), Dictionnaire de la linguistique quarige, 3eme edition.
- 45-Microsoft Encarta (2009), C 1993-2008 Microsoft Corporation.

ملخص البحث

الترادف في ديوان (كامران موكرى)

م.م. مسعود بكر أحمد

قسم الكيمياء الصحية - كلية العلوم الصحية

جامعة هولير الطبية

هذا البحث يهتم بالترادف عموماً، ويلقي الضوء على ظاهرة الترادف من الناحية الدلالية في اللغة الكوردية في أشعار كامران موكرى خاصة، وتضم الدراسة مقدمة ومبحثين:

المبحث الأول: الذي بعنوان [نظرة إلى الترادف] يتكون من ثلاثة محاور. المحور الأول يتحدث عن الجوانب المهمة في الترادف. المحور الثاني يبحث عن تعريفات الترادف عند مدارس اللغويين، ومصادر إنشاء الترادف، وأنواع الترادف، ومواضيع كثيرة أخرى حول ظاهرة الترادف. المحور الثالث يبحث عن أشكال الترادف، والترادف من ناحية أقسام الكلام.

المبحث الثاني: والذي بعنوان [الترادف في أشعار كامران موكرى]، هذا المبحث عبارة عن دراسة تطبيقية لإظهار الترادف وأنواعها في قصائد الشاعر (كامران موكرى) من ناحية أقسام الكلام فى اللغة الكوردية. وختمت الدراسة بنتائج البحث وقائمة المصادر.

Abstract

Synonymy in Kameran Mukri's Divan

Assistant Lecturer. Masud Bakir Ahmed

Hawler Medical University- College of Health Sciences
Clinical Biochemistry Department

This research is entitled (Synonymy in Kameran Mukri's Divan). The study is concerned the oppositeness and Synonymy in Kurdish language and sheds light on connotation and meaning in addition to the ranges of connotation.

The work consists of an introduction and two chapters: Chapter One: includes four sections: Section one is named A Look at the Synonymy, talks about definition of synonymy and important aspects of connotation. Section two deals with the meaning and the synonymy of the word, sources of synonymy, types of synonymy, and many other objects about Synonymy. Section three talks about types of synonymy and synonymy with section of speech.

Chapter Two: talks about the main subject in this research it is Synonymy in the divans of Kameran Mukri. This chapter is a practical study that shows synonymy and its types in the poetry and poems of the Kurdish poet Kameran Mukri.

The whole study ends with a conclusion followed by outcome research and the bibliography.

شیخ عەلی خانی زەنگەنە و رۆلی لە بەرەوپێشبردنی دەولەتی سەفەوی (۱۶۶۹-۱۶۸۹)

م. ی. دۆزار ساج سادق د. موسا محەممەد خدر
بەشی میژوو- کۆلیژی ئاداب - زانکۆی سەلاحەددین- هەولێر

پێشەکی

دەولەتی سەفەوی لە ماوەی فەرمانڕەوایی شا سلیماندا (۱۶۶۶ - ۱۶۹۴) قونایەکانی کۆتایی تەمەنی خۆی بەسەر دەبرد، بەهۆی ئەوەی ئەو شایە بەپێچەوانەی شایە دامەزرێنەرەکانی سەرەتا، گرنگییەکی ئەوتۆیان بە دەولەتداری و بەرپۆوەبردنی کاروباری ولاتەکانیان نەدەدا. بەلکو زیاتر سەرقالی خۆشگوزەران و کات بەسەربردن و چیژ وەرگرتن بوون لە پێگەکاندا، بیگومان دوورکەوتنەوه و بی ئاگایی کەسی یەکەمی ولات لە بەرپۆوەبردنی ولاتدا دەبیتە رینگا خۆشکەر بۆ سەرھەڵدانی پشێوی و ئاژاوه و تیکچوونی دۆخی سیاسی و سەربازی و ئاسایشی ولاتەکان.

لە ئەنجامی بیتوانایی و دوورکەوتنەوهی کەسی یەکەمدا، ولات سەر دەکێشی بەرەو ئالۆزی و لەباریەک هەلتهکانی دام و دەزگاگان و نەبوونی ئاسایش، بۆیە لەو ماوەیدا دەرکەوتنی کەسایەتییهکی کوردی بەتوانا لە هۆزی زەنگەنە کوردی لە ئێران وەکو سەرۆک وەزیران لە نیوان سالانی (۱۶۶۹ - ۱۶۸۹) دا، رۆلیکی کارای بینی لە گێرپانەوهی سەقامگیری بۆ ولاتی ئێران لەو ماوەیدا، جگەلەوهی توانی دۆخی ناھەمواری ئەو ولاتە رێک بخاتەوه و ولات ببوژێنیتەوه لە بواریەکانی سیاسی و ئابووری و بازرگانی و پەیوەندیی دەرەکیدا.

هاتنەپیشەوهی هۆزی زەنگەنە بۆ سەر شانۆی پووداوه سیاسییەکانی ئێران خۆی لەخۆیدا گرنگی پیگەیی کورد و هۆزه کوردییەکان لە میژووی ئەو ولاتە دەردەخات، کەوا چۆن کوردەکان توانیویانە پۆل بگێرن لە ئاراستەکردنی میژووی ئەو ولاتانەیی بەسەری دابەش ببوون، چۆن کوردەکان کاریگەرییان هەبوو لەسەر سیاسەتی هەردوو دەولەتی عوسمانی و سەفەوی، بۆمان دەردەکەوێت کەوا بۆچی هەریەک لەو دوو ولاتە هەولیانداوه کوردەکان بەلای خۆیاندا رابکێشن. ئەگەر تا بەر لە گەیشتنی شیخ علی خانی زەنگەنە بە لووتکەیی دەسەلاتی ئێران زیاتر لەپووی سەربازییەوه بووبیت، لەدوای هاتنی ناوبراو پیگەیی کورد لە پووی سەربازی و کارگێرییەوه دەست پێدەکات، بەجۆریک شیخ علی خان هەولێکی زۆری دا بۆ ئەوهی بارو دۆخی شیواوی دەولەتی سەفەوی سەرلەنوێ ریک بخاتەوه.

ئەگەرچی دەولەتی سەفەوی لەکاتی دەست بەکاربوونی ناوبراو لەوپەری لاوازییدا بوو، زیاتر بەره‌و پووخان و دارمان هەنگاوی دەنا، شیخ علی خان هۆکار بوو بۆ ئەوهی پرۆسەیی پووخانی ئەو دەولەتە خاوبکاتەوه و بۆ ماوهی زیاتر لە ۳۰ سال دواتر، بەهۆی ئەو هەنگاوه گرنگانەیی لەبواره جیا جیاکانی سیاسی و ئابووری و سەربازی و کارگێری و... شیخ علی خان جگە لەوهی کەوا سیاسییەکی بەتوانا بوو لە بواری دەولەتدارییدا، هاوکات سەرکردهیەکی سەربازیی لیهاتووش بوو لەکاتی پووبه‌پوو بوونه‌وهی هەره‌شه و مەترسییە ناوخۆیی و بیانییەکاندا کە مەترسییان لەسەر ئاسایشی ولاتی ئێران دروست دەکرد، ئەو کارانەیی کە شیخ علی خان لەماوهی ۲۳ سالەیی سەرۆک وەزیرانییەکەیدا لە میژووی ئێران بە ئەنجامی گەیاندا گەواهیەدرن لەسەر ئەوهی کەوا ناوبراو لەپیزی پیاوه مەزنەکانی میژووی ئەو ولاتە هەژمار دەکریت و سەردەمه‌کەیی بەزیرین ناودەبریت.

۱- میژووی ھۆزی زهنگه نه:

شیخ علی خانی زهنگه نه سەرۆک وەزیرانی شا سلیمانی سەفەوی یەکیک بوو له گەورە و ئەندامانی ھۆزی زهنگه نهی کوردی، ئەو ھۆزە ھەرچەندە دابەش بوونە بەسەر ھەردوو بەشی پۆژھەلات و باشووری کوردستان، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا زۆربەیی میژوونووسانی کورد و بیانی لەسەر ئەو کۆکن کەوا زهنگه نهکان یەکیکن لە ھۆزە رەسەنەکانی کورد. (mathee, 1994, p80). میژوونووس نەتەنزی پیتی وایە کەوا ئەو ھۆزە لە سەرەتادا لە ژێر دەسەلاتی ئەتابەکی لورەکان نیشتهجی بوونە. (نطنزی، ۱۳۳۶ش، ص ۶۴۹). ھەر ئەمەش وایکردوو ھەندیک لە میژوو نووسان پێیان واییت کەوا ھۆزی زهنگه نه پیکھاتە یەکن لە لور و کورد^(۱). (میرزا سمیع، ۱۳۴۸ش، ص ۲۵).

سەبارەت بە ناوی زهنگه نه، بەھەمان شیۆھ سەرچاوەکان بۆچوونی جیاوازیان ھەیە، لەوانە ھەندیک پێیان وایە کەوا ناوەکە دەگەریتەو ھۆزی نیشتهجی بوونیان کە بەو ناوە ناسراوە. (توحدی، ۱۳۶۴ش، ص ۱۰۱). بەلام لەگەڵ ئەوەشدا رایەکی دیکە ھەیە پیتی وایە ناوی ھۆزی زهنگه نه دەگەریتەو ھۆزی یەکیک لە پروداوە ئەفسانەییەکانی میژووی ئێران. (سلطانی، ج ۲، ۱۳۷۲ش، ص ۶۴۹).

ئەو ھۆزە لە شاری کەرکووک و خانەقین و کفری و ناوچەکانی دەورووبەری نیشتهجین جگە لەو ھۆزی بەشیکی دیکەشیان لە پۆژھەلاتی کوردستان لە شاری کرماشان نیشتهجی بوونە. (مردوخی، ۱۳۷۹ش، ص ۱۰۶). ھەرچەندە میژووی کۆچکردنی ئەو ھۆزە بۆ ناو خاکی ئێران دیار نییە، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ھەندیک لە میژوونووسان پێیان وایە دەگەریتەو ھۆزی سەردەمی شالۆی مەغۆلەکان بۆ سەر ناوچەکە لە ناوەراستی سەدەیی ۱۳ز. بۆیە بەشیکی لەو ھۆزە لە ژێر کاریگەری ئەو شالۆھدا ناوچەکانی خۆیان بەجی ھێشتوو و لە باکووری ئێران و ناوچەیی ئازربایجان نیشتهجی بوونە. (توحدی، ج ۲، ۱۳۶۴ش، ۱۰۳).

هۆزی زهنگه‌نه دابه‌شی سه‌ر کۆمه‌لیک تیره و به‌ره‌بابی جیاوان بوونه، به‌جۆریک به سه‌ر هه‌ردوو پارچه‌ی باشوور و رۆژه‌لاتی کوردستاندا دابه‌ش بوونه.^(۲) له‌پرووی زمانه‌وه هۆزی ناوبراو به‌زمانی کوردی شیوه‌زاری سۆرانی له باشوور و ئه‌وانه‌شی که‌وتوونه‌ته سنووری رۆژه‌لاتی کوردستان به‌تایبه‌تی شاری کرماشان به‌شیوه‌زاری که‌لهوری گفتوگۆ ده‌که‌ن، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا میژوو نووس سولتانی پیتی وایه که‌وا زهنگه‌نه و که‌لهور پێشتر به‌یه‌ک شیوه‌زار ئاخاوتیان کردوو، له‌پرووی ئاینیشه‌وه جگه‌له‌وه‌ی له‌سه‌ر ئاینی ئیسلامن به‌گوێزه‌ی هه‌لکه‌وته‌ی جوگرافیایان به‌سه‌ر هه‌ردوو مه‌زه‌به‌ی سوننه و شیعه دابه‌ش بوونه، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی که‌وتوونه‌ته ناو سنووری رۆژه‌لاتی کوردستان و ناوچه‌ی کرماشان به‌شی زۆریان له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ن، ئه‌وانه‌شی که‌وتوونه‌ته باشووری کوردستان زۆربه‌یان له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی سوننه‌ن. (سنندجی، ۱۳۶۶ش، ص ۲۳-۲۴؛ سلطانی، ج ۲، ۱۳۷۲ش، ص ۶۸).

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌شیکی دیکه له‌میژوو نووسان پیتان وایه هۆکاری دابه‌شیوونی ئه‌و هۆزه‌یه ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ دوا‌ی هاتنی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی (۱۵۰۱ - ۱۵۲۴) بۆ سه‌رته‌ختی پادشایه‌تی ئێران، به‌هۆی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ نزیکه‌ی له‌گه‌ل شای ناوبراو هه‌یانبووه به‌شیک له‌و هۆزه‌ کۆچیان کردوو بۆ ناوچه‌کانی سنووری ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی^(۳) و له‌جه‌نگی چال‌دیوانی سالی (۱۵۱۴) هاوکاری ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییان له‌دژی ده‌وله‌تی عوسمانی کردوو.. (بدلیسی، ۱۳۶۴ش، ص ۴۳).

دوا‌ی ئه‌وه‌ی هۆزی زهنگه‌نه چوونه‌ ریزی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی له‌ ئێران، له‌لایه‌ن شای ناوبراو پۆست و پله‌ی سه‌ربازی و کارگێری گرنگ درا به‌سه‌رکرده‌کانی ئه‌و هۆزه‌یه له‌ ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویدا، بێگومان ئه‌مه‌ش بوو به‌جیگای نیگه‌رانی و بی‌زاری سه‌رکرده‌کانی قزلباشه‌کان^(۴). (سلطانی، ج ۲، ۱۳۷۲ش، ص ۶۵).

هه‌رچه‌نده له سه‌رده‌می شا ته‌هماسبی یه‌که‌م (۱۵۲۴ - ۱۵۷۶) دا به‌هۆی کۆچی دوا‌یی سه‌رکرده به‌تواناکانی ئه‌و هۆزه رۆل و پیگه‌ی سیاسی هۆزی زه‌نگه‌نه له‌ده‌رباری سه‌فه‌وی به‌ به‌راورد له‌گه‌ل سه‌رده‌می شا ئیسماعیلی یه‌که‌م پاشه‌کشه‌ی کرد، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا گرنگی پیگه‌ی سه‌ربازیان له‌ده‌ست نه‌دابوو، به‌هه‌مان شیوه‌ی سه‌رده‌می پیشوو گه‌وره‌کانی ئه‌و هۆزه‌یه له‌ریزی سوپای سه‌فه‌ویدا له‌دژی عوسمانیه‌کان به‌شدارییان له‌ شه‌ره‌کانی نیوان ئه‌و دوو ولاته‌دا کرد. شا ته‌هماسب له‌ کاتی سه‌ره‌لدانی هه‌رجۆره هه‌لگه‌رانه‌وه و راپه‌رینیک له‌ناوچه جیا جیاکانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی سوودی له‌ توانای سه‌ربازی ئه‌و هۆزه‌یه وهرده‌گرت به‌تایبه‌تی له‌کاتی سه‌رکو‌تکردنی نه‌یاره‌کانیدا. (بدلیسی، ۱۳۶۴ش، ص ۴۳۱).

شا ته‌هماسبی یه‌که‌م به‌ مه‌به‌ستی پاراستنی سنوره‌کانی رۆژه‌لاتی ولاته‌که‌ی و به‌هیزی توانای سه‌ربازی هۆزی زه‌نگه‌نه، به‌شینک له‌ ئه‌ندامانی ئه‌و هۆزه‌ی راگواسته‌وه بۆ ناوچه‌کانی خوراسان له‌ رۆژه‌لاتی ئی‌ران، تاوه‌کو ئه‌و ناوچه‌یه له‌ هه‌ره‌شه و هیزی به‌رده‌وامی ئۆزه‌که‌کان^(۵) بۆ سه‌ر ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی پارێزراو بیت. جگه له‌وه‌ی به‌شیک دیکه‌شی گواسته‌وه بۆ کرماشان و ناوچه سنوورییه‌کانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی، بۆ مه‌به‌ستی به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی په‌لاماری هیزه‌کانی سه‌ر به‌ده‌وله‌تی عوسمانی که له‌ ناوچه‌یه‌دا ده‌یانکرده سه‌ر ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی. (توحدی، ج ۲، ص ۱۲۷ - ۱۵۷).

له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وایی شا محهمه‌د خودابه‌نده (۱۵۷۸ - ۱۵۸۷)، هۆزی ناوبراو به‌شدارییان له‌ شه‌ره‌کانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی کرد له‌دژی عوسمانیه‌کان له‌ ناوچه‌کانی قه‌ره‌باغ و ده‌وروبه‌ری له‌ باکووری ئی‌ران، بیگومان له‌ شه‌رانه‌دا ئه‌ندامانی ئه‌و هۆزه قوربانیی زۆریان دا بۆ پارێزگاریکردن له‌ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی، به‌هۆی ئه‌و خزمه‌ته‌ی به‌ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویان کرد، شای ناوبراو فه‌رمانه‌وایی ناوچه‌کانی

سەنقور و کرماشانی بەو ھۆزە پاسپارد، دواتر شا عەباسی یەكەم (۱۵۸۷ - ۱۶۲۹) یەكێك لە گەورەکانی ھۆزی ناوبراو بەناوی عەلی بەگ ناسراو بە (عالی بالی - بالاً) دەکریتە یوزباشی^(۱) و فەرماندەیی ھێزەکانی زەنگەنەیی پێدرا لەنیو سوپای سەفەوی. (منجم یزدی، ۱۳۶۶ش، ص ۲۷۱؛ مەدوی، ۱۳۶۹ش، ص ۷۶۵).

دواتر ناوبراو رۆلی کارای دەبینیت لەنزیك کردنەوہی میرنشینی ئەردەلان لەگەڵ دەولەتی سەفەوی و بەتایبەتی ھەلۆخانی ئەردەلان، دوای ئەوہی خان ئەحمەد خانی ئەردەلان لایەنگری خۆی بۆ دەولەتی عوسمانی راگەیاندبوو، ھەلۆخان بە نیوانگیری عەلی بالی بەگی میری ھۆزی زەنگەنە لە شا عەباس نزیك بۆوہ و دواتر فەرمانرەوایی ناوچەیی ئەردەلانی پێدرا. (برن، ۱۳۷۵ش، ص ۱۱). جگە لە وەہی ماوہیەکیش فەرمانرەوایی خوراسان بوو ھەر لەسەردەمی شا عەباسی یەكەم. (سلطانی، ج ۲، ۱۳۷۲ش، ص ۶۵۳).

پاشان لەسالی ۱۶۱۸ شا عەباس پۆستی ئەمیر ئاخوورباشی^(۷) دەدات بەناوبراو لەدەرباری شای سەفەوی و بۆ ماوہی ۲۰ سال لەو پۆستەدا دەمینیتەوہ. (اصفہانی، ۱۳۶۸ش، ص ۲۴۶ - ۲۵۰). لەدوای ئەویش کورەکەیی شیخ عەلی خانی زەنگەنە لەسالی ۱۶۳۸ ھەمان پۆستی وەرگرت لە دەرباری شای سەفەوی لەو پۆستەدا مایەوہ تا دەبیتە سەرۆک وەزیران لە سالی ۱۶۶۹ دا. (اصفہانی، ۱۳۶۸ش، ص ۲۶۸).

۲- ژيانی شیخ عەلی خان:

لە راستیدا باسکردن لە ژيانی شیخ عەلی خانی زەنگەنە بەر لەوہی بیت بە سەرۆک وەزیران کاریکی ئاسان نییە، بەھۆی ئەوہی سەرچاوہ میژوووییەکان زانیاریی زۆر کەمیان لەم بارەییوہ خستۆتە روو و ئاماژەیان پێی نەکردووہ، بەلام لەگەڵ ئەوہشدا لەم توێژینەوہدا ھەولداروہ تیشک بخریتە سەر ھەندیک لایەنی ژيانی ناوبراو و پوون بکریتەوہ. ناوی تەواوی شیخ عەلی خان کورپی عەلی بالی بەگی

زەنگەنەییە، له ساڵی ١٦١١ لەدایک بوو، ناسراوە بە زەنگەنە بەهۆی ئەوەی سەر بەهۆزی زەنگەنەیی کوردییە، (خاتون ابادی، ١٣٥٢ش، ص ٥٠٣؛ قدیانی، ١٣٩٢ش، ص ٨٧٤).

سەبارەت بە شوینی لەدایکبوونی و سەردەمی مندالی و چۆنییتی پێگەیشتنی بەهەمان شیۆه زانیارییهکی ئەوتۆ له‌بەردەستدا نییه. بەلام بەگوێرەیی ئەو زانیارییانەی که سەرچاوه‌کان ئاماژەیان پێداوه میژووی لەدایکبوونی که‌وتۆته‌ به‌ر له‌میژووی دەست به‌کاربوونی وه‌کو ئەمیر ئاخووباشی له‌ دەرباری شای سەفەویدا له‌ ساڵی ١٦٣٨ دا، پاشان له‌ ساڵی ١٦٤٠ دا له‌دوای مردنی شارۆخ سولتانی برا‌گه‌وره‌ی ده‌بیئت به‌ میری هۆزی زەنگەنە. (حسینی استرابادی، بی‌تا، ص ٢٦٤؛ اصفهانی، ١٣٦٨ش، ص ٢٨٦).

شیخ عەلی خان له‌ سەردەمی فەرمانڕه‌وایی شای سەفەوی دووهمی سەفەوی (١٦٤٢ - ١٦٦٦)، له‌ ساڵی ١٦٥٣ دا کرایه‌ فەرمانڕه‌وای شاری کرمانشان له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان. (قزوینی، ١٣٦٩ش، ص ١٨٢). ناوبراو له‌ ماوه‌یه‌ی که‌ فەرمانڕه‌وایی شاری کرمانشان ده‌کرد توانا و لی‌هاتوویی خۆی بۆ ده‌سه‌لاتداری ده‌ولەتی سەفەوی دەرخواست و ببوو به‌ جیگای سەرنجی کاربه‌ده‌سته‌کان، به‌جۆریک هه‌ولیکێ زۆری دا له‌ بواری ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی شاری کرمانشان و ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری، هه‌روه‌ها رۆلی بینی له‌ ئاسایی کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان فەرمانڕه‌وای هه‌ریمی لورستان له‌گه‌ڵ شای سەفەوی، به‌تایبه‌تی له‌دوای ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی نیوانیان تیک چوو‌بوو. (قزوینی، ١٣٦٩ش، ص ١٨٢).

به‌هۆی ئەو توانا و لی‌هاتوویییه‌ی که‌ له‌ بواری حکومه‌تدارییه‌وه‌ پیشکەشی کردبوو، فەرمانڕه‌وایی ناوچه‌کانی سه‌نقور و ده‌ینه‌وه‌ری پێدرا له‌ ساڵی ١٦٥٥ دا. (قزوینی، ١٣٦٩ش، ص ٢٢٧)، پاشان له‌ ساڵی ١٦٦٦ له‌لایه‌ن دەرباری سەفەویییه‌وه‌ بانگه‌یشتی شاری ئەسفه‌هانی پایته‌خت ده‌کریت و ده‌کریته‌ فەرمانده‌ی هیزیکی سەربازی و په‌وانه‌ی ناوچه‌کانی باکووری خوراسان ده‌کریت له‌ رۆژه‌لاتی ده‌ولەتی

سه‌فه‌وی و ئه‌رکی سه‌رکو‌تکردنه‌وه‌ی ئۆزبه‌که‌کانی له‌و سنووره‌ دا پێده‌سپێردریت که له‌و ماوه‌یه‌دا هێرشیان کردبووه‌ سه‌ر سنووره‌کانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی. (Mathee, 1994, p80).

له‌ راستیدا به‌پشت به‌ستن به‌زانیارییه‌کانی نیو سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کاندا بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌وا شیخ علی خانی زه‌نگه‌نه‌ که‌سیکی به‌توانا بووه‌ له‌پرووی سیاسی و سه‌ربازی و کارگیریشه‌وه‌. له‌م باره‌وه‌ میژوو نووس (جان شاردن ۱۶۴۳ - ۱۷۱۳) دانی ناوه‌ به‌توانا و لیهاتوویی شیخ علی خان به‌هۆی هه‌بوونی ئەزمونیکی درێژ که‌ خۆی له‌ ۳۰ سال خزمه‌تکردنی سیاسی و سه‌ربازی داوه‌ له‌ ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویدا. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۸، ص ۱۵۸).

ژیانی سیاسی شیخ علی خانی زه‌نگه‌نه‌ له‌دوای مردنی شا عه‌باسی دووه‌می سه‌فه‌وی و هاتنه‌ سه‌ر ته‌ختی پادشایه‌تی شا سه‌فی ناسراو به‌ (شا سلیمان) (۱۶۶۶ - ۱۶۹۴)، زیاتر به‌ره‌وپیش چوونی به‌خۆوه‌ دیت، به‌جۆریک تا به‌ر له‌هاتنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی شای ناوبراو شیخ علی خان فه‌رمانده‌وای هه‌ریمی کرماشانی ده‌کرد، به‌لام له‌گه‌ڵ ده‌ست به‌کاربوونی شای نویی سه‌فه‌وییه‌کان پشیوی و ئالۆزی له‌ ناوچه‌کانی رۆژه‌لاتی ئێران سه‌ری هه‌لدا، بۆ ناوبراو له‌لایه‌ن شای نویوه‌ راسپێردرا بۆ ئه‌وه‌ی بارودۆخی ئالۆز و پشیوی سنووری رۆژه‌لاتی ولاته‌که‌ی له‌پرووی سه‌ربازییه‌وه‌ کپ بکاته‌وه‌، به‌مه‌ش ئه‌رکی به‌رقه‌رارکردنی ئاسایشی ناوچه‌ی خوراسان و ده‌رکردنی ئۆزبه‌که‌کانی خرایه‌ ئه‌ستۆ. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۹، ص ۱۸۱).

دوای ئه‌وه‌ی ناوبراو توانی لیهاتوویی و توانای سه‌ربازی و سیاسی خۆی بۆ ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی به‌گه‌شتی و شا سه‌فه‌وی به‌تایبه‌تی به‌سه‌لمینیت، له‌ سالی ۱۶۶۹دا له‌لایه‌ن شاوه‌ بریاردا که‌وا شیخ علی خانی زه‌نگه‌نه‌ بکریت به‌سه‌رۆک وه‌زیرانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۹، ص ۲۰۹).

ئەو کاتە ی شیخ عەلی خانی زەنگەنە وەکو سەرۆک وەزیران دەست بە کار بوو جگە لەوەی ئۆزبەکەکان لە ناوچە ی خوراسان لە سنوورەکانی رۆژھەلاتی ئێران پەلاماری دەولەتی سەفەوییان داوو، ھاوکات ھۆزە کوردەکانی ناو دەولەتی سەفەوی لە ناوچە ی رۆژئاوای ئەو ولاتە لەدژی دەولەتی سەفەوی راپەرپییون. (Foran, 1994, p 296). بۆ ئەو مەبەستە شا عەباسی دووھم بەھۆی گرنگی ناوچە کوردنشینەکان کە کەوتبوو ناوچە سنوورییەکانی نیوان ولاتەکە ی لەگەل دەولەتی عوسمانی، بۆیە ھەولیدەدا بەرپرسیاری ئاشتی و گفتوگو لەگەل کوردەکاندا کوتایی بەرپەرپینەکانیان بینن، بەلام لەم ھەنگاوەیدا سەرکەوتوو نابیت بۆیە شیخ عەلی خانی زەنگەنە دەکات بە سەرۆک وەزیران و فەرماندە ی بەشیک لە ھێزەکانی سەفەوی و پەوانە ی ناوچە ی خوراسانی دەکات، بۆ ئەوە ی کوتایی بە ھەلگەرانە وە ی ئۆزبەکەکانیش بینی و تەمبیین بکات. (فسایی، ۱۳۱۳ش، ص ۱۵۳).

لێرەدا دەتوانین بڵین کەوا ھۆکاری ئەوە ی شا عەباسی دووھم شیخ عەلی خانی زەنگەنە ی کرد بە سەرۆک وەزیران، بەھۆی ئەوە ی ناوبراو ئەزموونی پیشینە ی لەرووی سەربازییە وە چەندین جار پیشتر لەشەری لەگەل ئۆزبەکەکاندا سەرکەوتنی بە دەست ھینابوو، لە ھەمان کاتدا زەنگەنەکان ھۆزیک بەھیز و توانابوون لەرووی سەربازییە وە، ئەمەش دەبوو بە پالپشت و پشتیوانییەکی بەھیز لە رووبەر و بوونە وە ی گرتەکاندا، جگە لەوە ی ناوبراو کورد بوو و پیزی زوری ھەبوو لەناو کوردەکاندا، بۆیە سەرکەوتوو بوو لە نەھیشتی راپەرپینی کوردەکان لە ناوچەکانی رۆژئاوای ئێران. (Mathee, 1991:80).

شیخ عەلی خان دوای بوونی بە سەرۆک وەزیران، ھەول و توانایەکی زوری خستەگەر بۆ ئەوە ی کاروباری ولاتەکە ی بەشیوانیکی ریکوپییک و سەرکەوتوووانە بەرپەرپییە ببات، بۆ ئەو مەبەستە ھەولێ دا سەرلەنوێ ئاسایش بگەرپینیتە وە بۆ ولات و کاروباری سیاسی و کارگیری ریک بخاتە وە و کەسانی شارەزا و لێھاتوو لە پلە و

پۆسته‌کان دابنیت، سەرەرای ئەوەی هەولیکێ زۆری دا بۆ ریکخستنه‌وه‌ی کاروباری ولاته‌که‌ی، بەلام له‌گەڵ ئەو‌شدا ناوبراو له‌دوای دوو سال خزمه‌تکردن به‌ ولاته‌که‌ی له‌لایه‌ن شا سلیمانی سەفەوی له‌ پۆسته‌که‌ی دوور ده‌خریته‌وه. (مشیزی، ۱۳۶۷ش، ص ۳۸۸).

سەبارەت به‌ هۆکاری دوورخستنه‌وه‌ی شیخ عەلی خان له‌لایه‌ن شا سلیمانی سەفەوییه‌وه له‌سالی ۱۶۷۱دا، زۆربه‌ی سەرچاوه‌کان ئاماژه به‌وه ده‌کەن که‌وا شای ناوبراو به‌هۆی هۆگری به‌ خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و سه‌رقالبوونی به‌ کات به‌سه‌ربردن و بی‌ ئاگایی له‌ به‌رپۆه‌بردنی کاروباری ولاته‌دا، به‌رده‌وام له‌لایه‌ن شیخ عەلی خان‌وه‌ ره‌خنه‌ی لی گیراوه و داوای لیکردووه‌ واز له‌ خواردنه‌وه‌ی مه‌ی بێنیت و کاته‌کانی خۆی ته‌رخان بکات بۆ راپه‌راندنی کاروباری ولاته‌که‌ی، بیگومان ئەمه‌ش ده‌بیته‌ هۆی بیزاربوونی شا سلیمان له‌ ناوبراو و بۆیه‌ بریاری دوورخستنه‌وه‌ی ده‌دات له‌ پۆسته‌که‌ی. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۳، ص ۹، ۱۰۸).

ژماره‌یه‌ک له‌ میژوو نووسان ئاماژه‌یان به‌ که‌سایه‌تی شیخ عەلی خانی زەنگەنە داوه‌ و باسیان له‌وه‌ کردووه، که‌وا ناوبراو جگه‌ له‌وه‌ی سه‌رکرده‌یه‌کی سه‌ربازی، سیاسیه‌کی به‌توانا بوو، هاوکات موسلمانیکێ پروادار بووه‌ و له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعیه‌ بوو، به‌لام له‌گەڵ ئەو‌شدا دژی سوننه‌کان نه‌بووه. (کمپفر، ۱۳۶۳ش، ص ۸۴). له‌راستیدا سەرچاوه‌کان له‌باره‌ی مه‌زه‌به‌ی شیخ عەلی خان رای جیاوازیان هه‌یه، به‌جۆریک سەرچاوه ئێرانییه‌کان پێیان وایه‌ که‌وا ناوبراو که‌سیکی شیعیه مه‌زه‌به‌ بووه، بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ش پشتیان به‌و به‌لگه‌یه‌ به‌ستووه‌ که‌وا ئەو به‌شه‌ی هۆزی زەنگەنە‌ی که‌ که‌وتوونه‌ ناو سنووری ولاتی ئێران له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعیه‌ن و له‌ سه‌رده‌می شا ئیسماعیلی یه‌که‌می سەفەوی (۱۵۰۱ - ۱۵۲۴) مه‌زه‌به‌ی خۆیان گۆریوه‌ و بوون به‌ شیعیه. (خاتون ابادی، ۱۳۵۲ش، ص ۵۳۴؛ سلطانی، ج ۲، ۱۳۷۲ش، ص ۶۵۰) سەرچاوه‌ بیانییه‌کانیش به‌پێچه‌وانه‌وه‌ پێیان وایه‌ که‌وا ناوبراو که‌سیکی سوننه مه‌زه‌به‌ بووه، بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ش پشتیان به‌وه‌ به‌ستووه‌ که‌وا به‌هۆی

ئەوێ شیخ عەلی خان کورد بوو، زۆربەیی کوردهکانیش لەسەر مەزەهەبی سوننەن بۆیە ناوبراویان بەکەسیکی سوننە مەزەهەب داناوه. (کمپەر، ۱۳۶۳ش، ص ۸۴؛ Newman, 2006, p94).

جگە لەوێ ناوبراوە کەسیک بوو بە دوور بوو لە کات بەسەربردن و رابواردن کە لەو کاتدا زۆریک لە کەسایەتییه پلە بالاکانی دەولەت پێوێ سەرقال بوونە، هەر وەها دژی ئەو بوو کەوا شا سلیمان مەیی بخواتەو و هەولێ زۆری داوێ تاکو شا دەست لەم خووەی هەلبگریت و سەرقالی بەرپێوێ بردنی کاروباری ولاتەکەیی بیت، بەلام بەپێچەوانەوێ شای ناوبراوە کە رۆژیکیان سەرخۆش دەبیت، فەرمانی بە شیخ عەلی دەکات کە مەیی بخواتەو، بۆیە دواي ئەوێ بەزۆر کارەکەیی پێدەکات ناوبراوە لەهۆش خۆی دەچیت و دەبیتە جیی گالته‌جاری شا و دەربارەکانی، بۆیە دواي بە ئاگا هاتنەوێ بریار دەدات واز لە پۆستەکەیی بینیت بەهۆی ئەو سووکایەتییهی پێی کراوێ لەلایەن شاوێ. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۳، ص ۹، ۱۰۸؛ ملکم، ۱۳۸۰ش، ج ۱، ص ۳۹۹ - ۴۰۰).

هەر وەها رایەکی دیکە پێی وایە کەوا هۆکاری دوورخرانەوێ شیخ عەلی خان لەلایەن شا سلیمانەوێ دەگەرپێتەوێ بۆ چیرۆکی کویر^(۷) کردنی برایەکی شا سلیمان، بەتایبەتی دواي ئەوێ شای ناوبراوە فەرمان دەکات بە کویرکردنی یەکیک لە برایەکانی بەهۆی ئەوێ دایکی شا هەولدهات رێگری لەم کارەیی بکات بۆیە شا سلیمان توورپە دەبیت و خۆی سەرپەرشتی کارەکە دەکات، هەر وەها فەرمان بە خزمەتکارەکانی دەربار دەکات نابیت تیماری برینەکەیی بکەن، بۆیە ئەویش لەبالاخانەیی کۆشکی شا خۆی هەلدهداتە خوارەو و خۆی دەکوژیت، ئەم رۆوداوەیە سەرۆک وەزیران نیگەران دەکات و رەخنە لەو رەفتارەیی شا دەگریت، ئەمەش وادەکات شا سلیمان لێی برەنجیت و فەرمانی دوورخستنەوێ دەر بکات. (Rudi, 1994, p84).

له‌راستیدا ده‌توانین بلیین به‌گویره‌ی ئاماژه‌ی زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌ میژووویییه‌کان که له‌باره‌ی که‌سایه‌تی شا سلیمان نووسیویانه، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت که‌وا شا سلیمان که‌سیکی توند‌په‌و و به‌رده‌وام مه‌ست و خه‌ریکی رابواردن بووه، هاوکات که‌سیکی بی توانا و بی ئاگا بووه له‌ به‌ریوه‌بردنی کاروباری ولاته‌که‌ی، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌وا شیخ علی خان هه‌ولیداوه بۆ ئه‌وه‌ی تواناکانی خۆی بخاته‌ خزمه‌تی هوکمرانییه‌که‌ی. به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌ماوه‌ی فه‌رمان‌په‌وایی ناوبراودا ولاتی ئیران له‌ ناوچه‌کانی باکوور و باشوور و رۆژه‌لآت و رۆژئاوای ولاته‌که‌ی له‌لایه‌ن هه‌یزه‌ نه‌یاره‌کانیه‌وه‌ په‌لامار ده‌دریت و خاکی داگیر ده‌کریت. (شاکر، ۱۹۹۵، ص ۱۳).

شا سلیمان دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ستی به‌هه‌له‌ی خۆی کردبوو به‌رامبه‌ر به‌ وه‌زیره‌که‌ی، بۆیه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ئاماده‌ نه‌بوو که‌سیکی دیکه‌ بکات به‌ سه‌رۆک وه‌زیران، هاوکات هه‌ولێ دا شیخ علی خان بگه‌رپینیته‌وه‌ بۆ سه‌ر پۆسته‌که‌ی، بۆیه‌ دوا‌ی چوار مانگ له‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له‌ پۆسته‌که‌یدا جاریکی دیکه‌ شیخ علی خان له‌سه‌ر داوای شا سلیمان له‌ سالی ۱۶۷۱ دا گه‌رایه‌وه‌ بۆ سه‌ر پۆسته‌که‌ی پیشووی بۆ به‌ریوه‌بردنی کاروباری ولات. (ملکم، ۱۳۸۰ ش، ج ۱، ص ۴۰۰).

له‌راستیدا ده‌کریت بلیین، که‌وا شا سلیمان هه‌رچه‌نده‌ شیخ علی خانی له‌ پۆسته‌که‌ی دوور خستۆته‌وه‌، به‌لام مه‌به‌ستی دوورخستنه‌وه‌ی یه‌کجاری نه‌بووه، له‌به‌ر دوو هۆکار. یه‌که‌م له‌دوا‌ی دوورخستنه‌وه‌ی که‌سی له‌ شوینی ئه‌و دانه‌ناوته‌وه‌. دووه‌م: شا سه‌ردانیکردنی ده‌رباری شای له‌ شیخ علی خان قه‌ده‌غه‌ نه‌کردبوو، بۆیه‌ ناوبراو له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ له‌ پۆسته‌که‌ی دوورخرا بۆوه‌ ماوه‌ سه‌ردانی ده‌رباری شای ده‌کرد و شا سلیمان له‌ کاره‌کانیدا پرس و راپوێژی پێده‌کرد. (مشیزی، ۱۳۶۷ ش، ص ۳۸۸).

دوا‌ی ئه‌وه‌ی شیخ علی خانی زه‌نگه‌نه‌ به‌ریزه‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر کاره‌که‌ی پیشووی له‌ سالی ۱۶۷۳ دا، ئیتر جاریکی دیکه‌ له‌لایه‌ن شاهه‌

ناچار نەکرا بۆ ئەوەی مەهی بنۆشیت. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۳، ص ۱۰۸؛ مشیزی، ۱۳۶۷ش، ص ۴۰۶). بەمەش لەو میژوووە بەدواوە ماوەی دوووەمی سەرۆک وەزیرانی شیخ عەلی خانی زەنگەنە دەست پێدەکات و بەیەکیک لە درێژترین ماوەی سەرۆک وەزیرانی دادەنریت لەمیژووی ئێران کە تا ساڵی ۱۶۸۹ بەردەوام بوو لە کارەکهیدا، ناوبراو لەو ماوەیەدا هەولێکی زۆری دا لە دووبارە ڕیکخستنه‌وه‌ی دەزگاکانی کارگیری و سەربازی و سیاسی و ئەجامدانی چاکسازی و بەهێزکردنه‌وه‌ی ئەو دەزگایانە. (خاتون ابادی، ۱۳۵۲ش، ص ۵۳۴).

۳- کارەکانی شیخ عەلی خان لەماوەی سەرۆک وەزیرانیدا (۱۶۶۹ - ۱۶۸۹):

زۆربەیی ئەو سەرچاوانەیی لەبارەیی میژووی ئێرانیان نووسییووە ئاماژەیان بەتوانا و لێهاتوویی کەسایەتی شیخ عەلی خانی زەنگەنە کردووە، وەکو کەسیکی خاوەن پینگەییەکی بەهێز لەناو دەزگای دەولەتی سەفەویدا بۆ ماوەی ۲۰ ساڵ بەدلسۆزی کارەکانی راپەراندوووە و چارەسەری ئەو گرفت و ئاستەنگانەیی لەماوەی کارکردنیدا پوو بە پرووی بوونەتەووە کردوووە و بەسەریاندا زال بوو.

شیخ عەلی خان جگە لەوەی هەولیداووە کارەکانی ولاتەکەیی بەرپێکی بەرپۆه بیات، هاوکات دژی کاری بەرتیل خۆری بوو لەناو دام و دەزگاکانی دەولەتەکهیدا و بەهیچ جوړیک رێگای بە بەرتیل خۆری نەداووە و وەری نەگرتوووە لەماوەی کارکردنیدا. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۳، ص ۱۰۴). چونکە بەر لەوەی شیخ عەلی خان ببیت بە سەرۆک وەزیران کاری بەرتیل خۆری لەناو دام و دەزگاکانی دەولەتی سەفەوی بەجوړیک پەرەیی سەندبوو کەسیک لە ناوچەکەیی خۆیدا نەدەکرا بە کاربەدەست ئەگەر هاتبا برپێکی زۆر بەرتیلی بە کاربەدەستەکانی حکومەتی ناوەندی نەدابایە، بیگومان بۆ ئەو مەبەستەش کاربەدەستانی هەریمەکان فشاری زیاتریان دەخستە سەر شانی هاوڵاتیانی ناوچەکه‌یان و باج و سەرانی زیاتریان بەسەردا دەسەپاندن، ئەمەش

ببوو بەدیاردە و باریکی قورسی خستبوو سەر ھاوڵاتیان و لە ھەمان کاتیشدا خەلکی دووچاری ھەژاری و نەدارییەکی زۆر کردبوو. (باستانی پاریزی، ۱۳۶۲ش، ص ۲۵۶ - ۲۶۲). جگە لەو ھەمی بەوردی کاری لەسەر کوکردنەو و خەرچکردنی داھاتەکان کردوو و ریگری لە دەست بلایییەکانی شا سلیمان کردوو، بۆیە لەمیژووی ئێراندا بەو ناسراو "شا دەبەخشیت بەلام شیخ عەلی خان نابەخشیت"^(۹). (کمپەر، ۱۳۶۳ش، ص ۸۳ - ۸۴).

ھەروھا ناوبراو بەپیچەوانە سەرۆک وەزیرانەکانی پیش خۆی توانیبوو تا رادەھەکی باش ھاوسەنگی لەنیوان حکومەت و دەرباری شا و سەربازییەکان دروست بکات، چونکە ئەمە یەکیک بوو لەو ئاستەنگانە سەرۆک وەزیرانەکانی بەر لەخۆی بە دەستییەو دەیاننالاند، بەلام شیخ عەلی بە لیزانی و زیرەکیی خۆی توانیبوو ئەو کیشەییە چارەسەر بکات و لەماوەی سەرۆک وەزیرانییەکییدا دووچاری گرفتی لەم شیوہیە نەبیتەو و لەو بریارانە دەریان دەکات دژایەتی نەکن، بۆ ئەو مەبەستەش توانیبوو خەلکانیک لەنیو دەربار و شوینە جیا جیاکانی سەربازی و کارگێڕیدا بچنیت بۆ ئەو ھەر ھەنگاویکی نەیارەکانیدا ئاگاداری بکەنەو. (کمپەر، ۱۳۶۳ش، ص ۷۸ - ۷۹).

شیخ عەلی خان لە بەرپۆشکردنی کاروباری ولاتدا زیاتر پشتی بە کەسە نزیکەکانی خۆی دەبەست، واتە کوردەکانی لەو پلەو پایە سەربازی و یەکە کارگێڕییەکانی ھەریمەکانی دادەنا، بۆ ئەو ھەمی بە ئاسانی بتوانیت زال بیت بەسەر گرتەکاندا لەھەمان کاتیشدا ریگری بکات لە ھەلگەرانەو و یاخیبوونی نەیارەکانی لە ناوچە جیا جیاکانی ولاتدا. (Newman, 2006, p94) بەو مانایە زۆری پلە و پایە سەربازی و کارگێڕییەکانی دەولەت لەسەر داوا و چاودێریی راستەوخۆی ئەو دادەنران. (سانسون، ۱۳۴۶ش، ص ۴۴).

لە راستیدا دەتوانین بلین کەوا شیخ عەلی خان بەئەندازەیک دەسەلاتیکی زۆری ھەبوو، بەجۆریک سەرچاوە میژووییەکان ئاماژە

بەو دەگەن زۆر جار وا رێک کهوتوووە ناوبراو فەرمانەکانی شا سلیمانی رەت کردۆتەووە، بەتایبەتی لەو فەرمانانەی که هەستی دەکرد لە بەرژەوهندیی ولاتدا نییە، ئەویش دواي ئەوێی راپۆزی لەگەڵ شادا دەکرد و برۆای پێدەهینا کهوا ئەو فەرمان و بریارەي داویەتی سوود بەولاتەکەي ناگەیهنیت و باشتر وایە هەلیوہ شینیتەوہ. (مشیزی، ۱۳۶۷ش، ص ۴۵۴ - ۴۵۷). بیگو مان ئەمەش دەرخەری توانا و لێهاتوویی شیخ عەلی خانی زەنگەنەيە لە بواری کارگیری و دەولەتداریدا، لەپال بەرزی توانای قسە زانی و راپۆزکاری و برۆا پێهینان بوو که توانیویەتی شا لەو فەرمانە پەشیمان بکاتەووە که لە بەرژەوهندیی ولاتەکەي و دەسەلاتەکەيدا نەبوو.

لە بواری دارایدا شیخ عەلی هەولێکی زۆری خستەگەر بۆ ئەوێی داھاتی خەزینەي ولاتەکەي زیاد بکات، لەبارەي کوکردنەوہي داھاتەکانی ولات زۆر توند بوو، خۆي بەوردی چاودیري کوکردنەوہي داھاتی هەریم و ناوچە جیاوازەکانی ولاتی دەکرد. (کمپەر، ۱۳۶۳ش، ص ۸۳). بۆ ئەو مەبەستە شاردن ئاماژە بەو دەکات کهوا شیخ عەلی خان چەندین جار لەماوہي حوکمرانیي خۆيدا هەولیداوہ کهوا سەرلەنوێ زەویوزاری هەریمەکان رێک بخاتەووە، بەلام ئەو کارەي بۆ ناچیتە سەر، بەھۆي بەھیزی فەرمانرەوای هەریمەکان بیری لەوہ کردبوو ئەگەر بیست و هەنگاویکی لەم شیوہیە بنیت رەنگە ئەو ناوچانە لەدژی فەرمانەکانی حکومەتی ناوہندی یاخی بن و هەلگەرینەوہ، بەمەش لەبری چاکسازی لە بواری کارگیریدا ولات سەر بۆ ئاژاوە و پشیوی دەکشیت. (شاردن، ۱۳۴۵ش، ج ۳، ص ۱۰۴). بۆیە دەکریت بلین سەرباری هەولە بی وچانەکانی شیخی زەنگەنە بۆ بووژاندنەوہي خەزینەي ولات، بەلام لەگەڵ ئەوہشدا زۆر سەرکەوتوو نابیت، بەھۆي ئەو ئاستەنگانەي که لەو بواردە داھاتنە بەردەمی. (باستانی پاریزی، ۱۳۶۲ش، ص ۲۶۵).

لە بواری پەيوەندی نیو دەولەتیدا، شیخ عەلی خان برۆای وابوو کهوا پیویستە هیچ جۆرە کیشە و گرفتیکي لەگەڵ ولاتانی بیانی بەگشتی

و ھاوسىيەكانى بەتايبەتى نەبىت، ھەربۆيە لە سەردەمى وەزارەتەكەيدا پەيوەندىيەكانى ولاتى ئىران لەگەل ولاتانى بيانى دەچىتە قۇناغىكى نوپو، ژمارەيەكى زۆرى نوپنەرى ولاتانى بيانى روو دەكەنە دەربارى سەفەوى بە مەبەستى دروستکردنى پەيوەندىيە سىياسى و بازىرگانى لەگەل ئەو ولاتەدا، بەتايبەتى لەگەل رووسەكان، پىيى وابوو بەھوى ھاوسنوورىيان لەگەل ئەو ولاتەدا پىويستە پەيوەندىيەكى دۆستانەى بەھىزى لەگەلئاندا ھەبىت. (باستانى پارىزى، ۱۳۶۲ش، ص ۲۶۶).

بۆ ئەو مەبەستە شىخ علی خانى زەنگەنە، سەرۆك وەزىرانە كوردەكەى دەولەتى سەفەوى رىوشوینى پەيوەندىيەكانى لەگەل ولاتانى بيانى رىكخستبوو، تەنانەت ماوہ و رىكەوتى سەردانىکردنى دەربارى شای سەفەوى بۆيان دىارى كردبوو، بەجۆرىك رووسەكان بەر لە ولاتانى تر دەيانتوانى داخووزىيەكانيان بگەيەننە شا و سەرۆك وەزىرانە كوردەكەى دەولەتى سەفەوى. (سانسون، ۱۳۴۶ش، ص ۹؛ كىفەر، ۱۳۶۳ش، ص ۴۲). لە راستىدا لە ئەنجامى خویندەنەوہى زانىارىيە مېژوووييەكاندا دەتوانىن پەى بە ئاستى توانا و لىھاتوويى شىخ علی خانى زەنگەنە و ھوشيارى و دووربىنى ناوبراو ببەين لە شىووزى حوكمرانى كردنى و مامەلەى سىياسى و بازىرگانى و ئابوووریدا لەگەل ولاتانى بيانى.

سەبارەت بە پەيوەندىيەكانى لەگەل دەولەتى عوسمانىدا، دەكرىت بلىين لەو سەردەم پەيوەندىيە نىوان ئەو دوو ولاتە پەيوەندىيەكى ئاشتىيانە بوو، بەھوى ئەوہى لەسالى ۱۶۳۹ پەيماننامەى زەھاو^(۱۰) لەنىوانياندا مۆرکرا، ئەم پەيماننامەيەش رىگاخۆشكەر بوو بۆ ھەردوو ولات زىاتر گىرنگى بە كىشە ناوخوييەكانى ولاتەكەيان بەدەن و سەرنجەكانيان بىخەنە سەر سنوورەكانيان لە بەرەى رۆژھەلات و بەتايبەتى سەرقالى سەركوتکردنەوہى پەلامارى ئۆزبەكەكان بن لەو سنوورانەدا، عوسمانىيەكانىش بەھەمان شىوہ قورسايى خويان خستە سەر شەر و مملانىكانيان لەگەل ولاتانى ئەووروى لە بەرەى رۆژئاواى ولاتەكەياندا. (الدىلى، ۱۹۹۹، ص ۶۸ - ۷۶).

شیخ عەلی خان کەسیک بوو گرنگی زۆری دەدا بە بواری ئەدەب و هونەر بەگشتی و شیعر بەتایبەتی، بۆیە هەمیشە دیوێخانێ پر بوو لە شاعیرە ناودار و بەتواناکانی سەردەمی خۆی، پێزی زۆری لێیان گرتوو. (نصرابادی، ۱۳۶۱ش، ص ۳۵۰). جگە لەوەی ناوبراو بەدریژایی ۲۰ سالی ماوەی سەرۆک وەزیرانیەکی لە بواری ئاوەدانکردنەوە و نوێسازیدا، ژمارەیهکی زۆر خانوو و کۆشک و مزگەوت و پێگای هاتوچوو پرد و تەکیە و کاروان سەرای لە ناوچە جیاوازهکانی ئێران بەگشتی و شاری ئەسفەهانی پایتەخت بەتایبەتی دروست کرد، کە تا ئێستاش شوێنەواریان لەو ولاتەدا ماوه و بەناوی شیخ عەلی خانی زەنگەنە ناسراون. (گلزاری، ج ۱، ۱۳۵۷ش، ص ۵۴ - ۵۶، ۷۵۱).

بەمەش دەبینین شیخ عەلی خان لەو ماوهیهی کەوا سەرۆک وەزیرانی ئێران بوو، جگە لە بواری کارگیری و سیاسی و سەربازیدا، بەلکو لە بواری ئاوەدانی و روشنییری رۆلی کارای گیراوه لە ئێران، یهکیک بوو لە بەهێزترین کەسایهتیهکانی سەردەمی خۆی لەدوای شای سەفەوی، تا ئەوکاتە کۆچی دوایی دەکات لە تەمەنی ۸۰ سالییدا لە پۆستهکی بەردەوام بوو، هیچ پکابەرێک و نهیاریکی نهیان توانی کاری لەسەر بکەن و لە پۆستهکی دووری بخەنەوه، تا ئەوهی لە سالی ۱۶۸۹ لە تەمەنی ۸۰ سالی کۆچی دوایی دەکات. (خاتون ابادی، ۱۳۵۲ش، ص ۵۳۰).

بەم شیوهیه ماوهی سەرۆک وەزیرانی یهکیک لە گەوره پیاوهکانی هۆزی زەنگەنە کوردی لە میژووی ئێران دوای ۲۰ سال کارکردنی لە لووتکهی دەسهلاتی ئەو ولاتە کوتایی پیدیت، بۆیه زۆریک لە سەرچاوهکانی لەبارە میژووی ئێران نووسییوانه، پێیان وایه کار و خزمهتەکانی شیخ عەلی خانی زەنگەنە کوردی کە بە دەولەتی ئێرانی کردووه لەماوهی وەزارهتەکهیدا هیچی کهمتر نهبووه لەو خزمهتانهی که ئەمیر کهبیری فەراهانی^(۱۱) بە ئێرانی کردووه، بگره زۆر زیاتریش بووه.

ئەنجام

۱- گەیشتنی سەرانی کورد بەگشتی و ھۆزی زەنگەنە بەتایبەتی بە دەرباری سەفەوی و وەرگرتنی پلەیی سیاسی و سەربازی و کارگێڕیی بەرز لە وڵاتەدا، گرنگی پیگە و توانای ھۆزەکانی کورد بەگشتی لە وڵاتی ئێران دەردەخان، کەوا چۆن کورد بەدریژایی میژووی خۆی کاریگەری لەسەر رەوتی پروداوہ میژوویبێھکان ھەبوو و ھەمیشە بەچاویکی گرنگ سەیری پیگە ھۆزە کوردییەکان لە ھەردوو دەولەتی عوسمانی و سەفەوی کراوہ.

۲- وەرگرتنی پۆستی بالا لە دەولەتی سەفەوی لەلایەن ھۆزی زەنگەنە کوردی، بەتایبەتی پۆستی ئەمیر ئاخوور باشی لەلایەن گەورەکانی ئەو ھۆزەوہ بەشیوہیەکی پشتاوپشت بەر لەوہی پۆستی سەرۆک وەزیرانی ئێران بۆ ماوہی ۲۰ سال لەلایەن شیخ عەلی خانی زەنگەنە کوردی وەرگیریت، بیگومان ئەمەش گرنگی پیگە و توانا و نزیکی ئەو ھۆزە کوردییە دەردەخات لە بنەمالە و دەرباری سەفەویبێھکانوہ.

۳- بەرقەراریبوونی ئاسایش لە ناوچە جیاوازەکانی دەولەتی سەفەوی بەدریژایی ماوہی سەرۆک وەزیرانی شیخ عەلی خان، سەرکوکردنی ھێرش و پەلامارەکانی ھۆزەکانی ئۆزبەک لە ناوچەکانی رۆژھەلاتی ئێران، کاردانەوہی ھەبوو لەسەر بووژانەوہی ئەو وڵاتە لەپووی ئابووری و کۆمەلایەتیوہ.

۴- ریکخستەوہی باج و سەرانەکان و زیادکردنی لەسەر کاربەدەست و دەسەلاتدارەکان و سووککردنی باری سەر شانی ھاوڵاتیان، لەریگای کەمکردنەوہی باج و سەرانەیی سالانەیی سەریان.

۵- کەمکردنەوہی کاری بەرتیل خۆری لەناو دام و دەزگاکانی دەولەت و چاودێرکردنی کاربەدەستەکان و رێگری کردن لەفرۆشتنی پلەو پایەکان و کارکردن لەسەر دانانی کەسانی شیواو و بەتوانا و

جیگای متمانه له پیگه و پۆسته سیاسی و سهربازی و کارگیزییهکانی
حکومهتی ناوهندی و ههریمه جیاوازهکانی ئێراندا.
۶- دایینکردنی دادوهری و یهکسانی له نیوان هاوڵاتیانی ئێران
به بی له بهرچا و گرتنی جیاوازیی ئاینی و رهگهزی و نه ته وهیسی
به شیوهیهکی یهکسان.

پهراویزهکان:

- (۱) له م بارهیهوه مهردۆخی کوردستانی پینی وایه که وا زهنگه نهکان به شیکن له
عه شیرهتی "لور". هاوکات میژوونوسی گهرهوی کورد شه ره فحانی به دلیسی
هۆزه کوردهکانی له پرووی زمانه وه دابه شی سه ر چوار دهسته ی وهکو (لور و
کهلهور و کرمانج و گۆران) کردووه. بۆ زانیاری زیاتر بره وانه ههریهک له:
(بدلیسی، ۱۳۶۴ش، ص ۴، ۴۲۳؛ مردوخی، ۱۳۷۹ش، ص ۱۰۶).
- (۲) بۆ زانیاری له باره ی تیرهکانی سه ر به هۆزی زهنگه نه و شوینی بلا بوونه وهیان
له ههردوو به شی باشوور و پۆژهه لاتی کوردستان بره وانه ههریهک له:
(سلطانی، ج ۲، ۱۳۷۲ش، ص ۶۸)، (عباس العزاوی المحامی، موسوعة عشائر
العراق، المجلد الرابع، دار العربیة للموسوعات، بیروت - لبنان، ۲۰۰۵، ص ص
۲۰۱ - ۲۰۲).
- (۳) مه به ست لی و لاتی ئێران، که به و ناوه ناسرابوو، سنووری دهوله ته که ش
له وه ی ئیستا ههیه زۆر به رفراوانتر بوو، له هه مان کاتدا و لاتی فارسیشی
پیوتراوه تا سالی ۱۹۳۵ ناوی ئه و و لاته گۆردرا بۆ ئێران. بۆ زانیاری زیاتر
بره وانه: (دونالد ولبر، ایران ماضیها وحاضرها، ترجمه: عبدالمنعم محمد حسنین،
القاهرة، ۱۹۵۸، ص ۱).
- (۴) قزلباش: دهسته واژه یهکی تورکییه به مانای کلاو سوور دیت، ئه و زاواوه یه ش به
حهوت هۆزی تورکمانی ده گوترا که بریتی بوون له: (ته که لو، شاملو، قاجار،
ئه فشار، ئوستاجلو، زولقه در، پۆملو)، که موریدی ته کیه ی سه فیه و ییه کان بوون و
پۆلی سه ره کییان بینی له دامه زرانندی دهوله تی له سالی ۱۵۰۱ دا و پشتیوانی
کردنی شا ئیسماعیلی یه که می سه فیه وی (۱۵۰۱ - ۱۵۲۴) بۆ بوونی به شای
ئێران. بۆ زانیاری زیاتر بره وانه (خنجی، بی تا، ۶۴ - ۶۶؛ پناهی سممانی،
۱۳۷۱ش، ص ۹۹ - ۱۱۲).

- (۵) ئۆزبه‌که‌کان هۆزیکه‌ی به‌ ره‌گه‌ز تورک بوون زیدی ره‌سه‌نیان ناوچه‌کانی پشت دوو رۆوباره‌کان و تورکستان بوو له ئاسیای ناوه‌راست، ئه‌و هۆزانه دوا‌ی گه‌یشتنی ئاینی ئیسلام به‌ناوچه‌کانیان، بوونه موسلمانن سوننی مه‌زه‌هب، بۆیه له سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی کیشه و شه‌ری به‌رده‌وامیان له‌گه‌ل ئه‌و ده‌وله‌ته‌دا هه‌بوو. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه. (بوریبوی احمدوف و زاهدالله منوروف، العرب والاسلام في اوزبكستان، الطبعة الثانية، بیروت - لبنان، ۱۹۹۹، ص ۸ - ۱۱، ۳۰۷ - ۳۱۶).
- (۶) یوزباشی پله‌یه‌کی سه‌ربازییه و به‌زمانی تورکی به‌مانای فه‌رمانده‌ی هیزیکه‌ی سه‌د که‌سی دیت. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه: (مینورسکی، تذکره الملوك یا سازمان حکومت صفوی، به‌ کوشش: سید محمد دبیر سیاقی، ترجمه: مسعود رجب نیا، چاپ سوم، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۷۸ش، ص ۱۸ - ۱۹؛ یلماز اوزتونا، تاریخ الدولة العثمانية، ت: عدنان محمود سلمان، المجلد الثاني، شركة هلال المساهمة، استانبول - تركيا، ۱۹۹۰، ص ۳۵ - ۳۷۹).
- (۷) ئەمیر ئاخو‌رباشی وشه‌یه‌کی له‌ بنه‌رتدا فارسییه و به‌مانای به‌رپرسی ئاخو‌ر و ئەسه‌په‌کانی شای دیت. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه هه‌ریه‌ک له: (مینورسکی، ۱۳۷۸ش، ص ۱۴؛ صلاح احمد الهیدی، الصعيد في العصر العثماني، ۱۲۱۳-۹۲۳ هـ/۱۷۹۸-۱۵۱۷، الناشر: العين للدراسات والبحوث الانسانية، مصر، ۲۰۰۶، ص ۶۵).
- (۸) میژووی کویرکردنی چاوی برا و برازا و که‌سه نزیکه‌کانی بنه‌ماله‌ی شایه‌کانی ئی‌ران ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ دوا‌ی هاتنی ئاینی ئیسلام بۆ ئه‌و ولاته‌ به‌گشتی و سه‌رده‌می سه‌فه‌وییه‌کان به‌تایبه‌تی، به‌جۆریک شا هه‌لده‌ستا به‌ ده‌ره‌یتانی چاوی سه‌رجه‌م براهه‌کانی بۆ ئه‌وه‌ی مه‌ترسی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ناو‌خۆی له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتیاندا نه‌مینیت. چونکه‌ یه‌کیک له‌ مه‌رجه‌کانی بوون به‌ شا پیویست بوو هه‌یچ که‌م و کوریه‌کی جه‌سته‌یی نه‌بیت. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه: (والتر هینتس، شاه اسماعیل دوم صفوی، ترجمه کیکاووس جهاندار، تهران، علمی و فرهنگی، ۱۳۷۱ش، ص ۱۴۵؛ محمد باقر کرمی، مقدمه‌ای به‌ نقام کفری ایران باستان به‌ انچام، قانون نامه حمورابی و بخش‌هایی از ماتیکان هزار دانستان (قانون مدنی دوره ساسانیان)، تهران، چاپ سوم، ۱۳۸۰ش، ص ۵۵، ۱۰۱).
- (۹) هۆکاری بلاو بوونه‌وه‌ی ئەم چیرۆکه‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی شا سلیمان شه‌وانه‌ که‌ سه‌رقالی رابواردن و کات به‌سه‌ربردن بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی مه‌ست ده‌بوو پاره‌یه‌کی زۆری ده‌به‌خشیه‌وه به‌سه‌ر گۆرانی بیژ و شاعیران و ئەوانه‌ی

له‌ده‌ربار بوون له‌وکاتدا، بۆیه کاتیکی به‌یانی ده‌چوونه لای شیخ علی خان بۆ ئه‌وه‌ی پاداشته‌که‌یان وه‌ربگرن که شا له شه‌وه‌که‌یدا پێیانی به‌خشیبوو، شیخی ناوبراو به‌بیانوی به‌تالی خه‌زینه‌ی ولات و نه‌بوونی پاره پاداشته‌که‌ی پێیان نه‌ده‌دا. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه: - (کمپفر، ۱۳۶۳ش، ص ۸۳ - ۸۴).

(۱۰) په‌یماننامه‌ی زه‌هاو یان قه‌سری شیرینیچی پنده‌لین، له سالی ۱۶۳۹ له‌نیوان ده‌وله‌تی عوسمانی و سه‌فه‌ویدا به‌سترا دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌فه‌وییه‌کان شاری به‌غدايان له‌ده‌ست دا له سالی ۱۶۳۸، بۆیه له‌سالی ۱۶۳۹ ئه‌و ریکه‌وتنامه‌یان به‌ست که به‌ریکه‌وتنامه‌ی دیاریکردنی سنووری نیوان هه‌ردوو‌ولاش ناسراوه، هه‌ر به‌گوێره‌ی ئه‌و ریکه‌وتنامه‌یه‌ کۆتایی به‌شه‌ره‌کانی نیوان ئه‌و دوو ولاته‌ هات بۆ ماوه‌ی ۸۰ سال. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه: - (حسن مجید الدجیلی، ایران والعراق خلال خمسة قرون، بیروت - لبنان، ۱۹۹۹، ص ۶۸ - ۷۶).

(۱۱) ناوی میرزا محمه‌د ته‌قی خان ناسراو به‌ ئه‌میر که‌بیری فه‌راهانی له‌ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۸۴۸ - ۱۸۵۱) سه‌رۆک وه‌زیرانی ئێران بووه، سه‌ره‌رای کورته‌ی ماوه‌ی وه‌زاره‌ته‌که‌ی به‌لام خزمه‌تی زۆری پیشکesh به‌و ولاته‌ کردوووه، که‌سیک بووه له‌ به‌شداری له‌ ریکه‌وتنامه‌ و دانوستانه‌کانی نیوان ئێران و عوسمانی و ئێران و رووسیا کردوووه، میژوونووسان پێیان وایه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌بووايه ئێران ناوچه‌یه‌کی فراوانی له‌ده‌ست ده‌دا بۆ ئه‌و ولاتانه‌ له‌کاتی ریکه‌وتنامه‌کانی نیوانیان له‌گه‌ل ئه‌و ولاتانه‌دا. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه: (رفسنجانی، امیر کبیر یا قهرمان مبارز با استعمار، دفتر انتشارات اسلامی، قم، ۱۳۶۴ش، ص ۱۱ - ۲۴).

سه‌رچاوه‌کان:

فارسی:

- اصفهانی، محمد معصوم بن خواجگی خلاصه‌ السیر، انتشارات علمی، تهران، ۱۳۶۸ش.
- باستانی پاریزی محمد ابراهیم، سیاست و اقتصاد عصر صفوی، چاپ سوم، انتشارات صفی‌علیشاه، تهران، ۱۳۶۲ش.
- بدلیسی امیر شرف‌خان، شرفنامه، (تصحیح) محمد عباسی، مؤسسه مطبوعاتی علمی، ۱۳۶۴.
- پناهی سمنانی محمد احمد، شاه اسماعیل صفوی مرشد سرخ کلاهان، انتشارات کتاب نمونه، تهران، ۱۳۷۱ش.

- توحیدی کلیم الله ، حرکت تاریخی کرد به خراسان، ج ۲، چاپخانه دانشکده مشهد، ۱۳۶۴.
- حسینی استرآبادی سید حسن بن مرتضی ، از شیخ صفی تا شاه صفی، تصحیح: احسان اشراقی، جلد اول، بی تا، بی جا.
- خنجی امیر حسین، قزلباشان در ایران، نشر الکترونیک، وبگاه ایران تاریخ، بی جا، بی تا.
- سلطانی محمد علی ، ایلاتطویف کرمانشاهان، جلد دوم، ناشر مؤلف، تهران، ۱۳۷۲ هـ.ش.
- عبدالحسین خاتون آبادی، وقایع السنین والاعوام، تصحیح: محمد باقر بهبودی، نشر اسلامی، تهران، ۱۳۵۲ هـ.ش.
- فسایی میرزا حسن ، فارسنامه ناصری، انتشارات سید مرتضی، تهران، ۱۳۱۳ ش.
- قدیانی عباس ، پارسوا فرهنگ چهره‌های تاریخی ایران، جلد دوم، نشر ارون، تهران، ۱۳۹۲ هـ.ش.
- کرمی محمدباقر ، مقدمه‌ای به نظام کیفری ایران باستان به انجام، قانون نامه حمورابی و بخش‌هایی از ماتیکان هزار داتستان (قانون مدنی دوره ساسانیان)، تهران، خط سوم، ۱۳۸۰ ش.
- گلزاری مسعود ، کرمانشاهان و کردستان، جلد اول، انتشارات انجمن آثار ملی، شماره ۱۴۷، تهران، ۱۳۵۷ ش.
- مشیزی میرزا محمد سعید ، تذکره صفویه کرمان، تصحیح: باستان پاریزی، انتشارات مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، ۱۳۶۷ ش.
- منجم یزدی ملا جلال، تاریخ عباسی، به‌کوشش: سیف الله وحیدنیا، انتشارات وحید، تهران، ۱۳۶۶ ش.
- مهدوی عبدالرضا هوشنگ، تاریخ روابط خارجی ایران، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۲۵۳۶ شاهنشاهی.
- نصرآبادی محمد طاهر ، تذکره نصرآبادی، به اهتمام: وحید دستگردی، انتشارات فروغی، تهران، ۱۳۶۱ ش.
- نطنزی معین الدین، منتخب التواریخ معینی، تصحیح: اوژن اوبن، انتشارات خیام، تهران، ۱۳۳۶ ش.

- هاشمی رفسنجانی علی اکبر، امیر کبیر یا قهرمان مبارز با استعمار، دفتر انتشارات اسلامی، قم، ۱۳۶۴ ش
- وحید قزوینی محمد طاهر، عباسنامه، تصحیح: ابراهیم دهگان، کتابفروشی اراک، اراک، ۱۳۶۹ هـ.ش.

عه ره بی:

- احمدوف بوریوی و منوروف زاهدالله، العرب والاسلام في اوزبكستان، الطبعة الثانية، بیروت - لبنان، ۱۹۹۹.
- اوزتونا یلماز، تاریخ الدولة العثمانية، ت: عدنان محمود سلمان، المجلد الثاني، شركة هلال المساهمة، استانبول - تركيا، ۱۹۹۰.
- الدجیلی حسن مجید، ایران والعراق خلال خمسة قرون، بیروت - لبنان، ۱۹۹۹.
- شاکر محمود، تاریخ المعاصر ایران و افغانستان، المكتب الاسلامی، بیروت، لبنان، ۱۹۹۵.
- المحامی عباس العزاوی، موسوعة عشائر العراق، المجلد الرابع، دار العربية للموسوعات، بیروت - لبنان، ۲۰۰۵.
- الهیدی صلاح احمد، الصعيد في العصر العثماني، ۹۲۳-۱۲۱۳ هـ/ ۱۷۹۸-۱۵۱۷، الناشر: العين للدراسات والبحوث الانسانية، مصر، ۲۰۰۶.
- ولبر دونالد، ایران ماضيها وحاضرها، ترجمة: عبدالمنعم محمد حسنين، القاهرة، ۱۹۵۸.

ئینگلیزی

- Newman Andrew J. Safavid Iran Rebirth of a Persian Empire, Martins Press, New York, 2006.
- Foran John, The Long Fall of the Safavid Dynasty: Moving beyond the Standard Views. Published by: Cambridge University Press. 1994.
- Mathee Rudee, Administrative stability and change in late 17th Century Iran: Int. J. Middle east studies, 1994.

- سییه م: کتیب و توئیژینه وه وهرگنیر دراوه کان بؤ فارسی:
- برن ره ر، نظام ایالات در دوره صفویه، کیکاوس جهاندار (ترجمه) بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، ۱۳۷۵ هـ.ش.

- سانسون مارتین ، سفرنامه سانسون، ترجمه: تقی تفضلی، انتشارات ابن سینا، تهران، ۱۳۴۶ش.
- شاردن ژان ، سیاحتنامه، ترجمه: محمد عباسی، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۴۵ه‌ش.
- کردستانی شیخ محمد مردوخ ، تاریخ مردوخ، نشر کار رنگ، تهران، ۱۳۷۹ه‌ش.
- کمپفر انگلبرت، سفرنامه کمپفر، ترجمه: کیکاوس جهان‌داری، انتشارات خوارزمی، تهران، ۱۳۶۳ش.
- ملکم سر جان ، تاریخ کامل ایران، ترجمه: میرزا اسماعیل حیرت، انتشارات افسون، تهران، ۱۳۸۰ش.
- مینورسکی، تذکره الملوک یا سازمان حکومت صفوی، به کوشش: سید محمد دبیر سیاقی، ترجمه: مسعود رجب نیا، چاپ سوم، انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۷۸ش.
- هینتس والتر، شاه اسماعیل دوم صفوی، ترجمه کیکاوس جهان‌داری، تهران، علمی و فرهنگی، ۱۳۷۱ش.

ملخص البحث

الشيخ علي خان زنكنة ودوره في تطوير ايران (١٦٦٩ - ١٦٨٩)

المدرس المساعد. دلزار صالح صادق د. موسى محمد خضر

قسم التاريخ - كلية الآداب - جامعة صلاح الدين - اربيل

اتصف الشيخ علي خان زنكنة بشخصية قوية وقيادية مكنته وجعلت منه الوزير الذي ترك اثرا كبيرا في داخل البلاد، فضلا عن ذلك كان ذو دراية فاقت الوزراء الذين سبقوه في تصريف امور الدولة، وقد اثمرت الجهود التي بذلها محاولة منه للنهوض بواقع البلاد وانقاذ ما يمكن من انقاذه فشملت اصلاحاته الميادين المختلفة، فقد اهتم بالجيش واعتمد على العناصر المحلية، اما في المجال الاقتصادي فأبدى اهتماما واسعا بهذا القطاع في فروعها جميعا. وعمل على اصدار العديد من العملات المحلية فقد تدهورت في عهده العملة وانتابها الغش والتزوير فعمل جاهدا على محاولة لاستقرار المالي، واولى الجانب الاداري اهتماما خاصا، لاسيما بعد التخلص من الموظفين المفسدين، كما اثبت نجاحه في بسط الامن عندما دخلت البلاد في موجة من التمردات الداخلية، ولهذا يعد الشيخ علي خان زنكنة من طراز الوزراء المهمين في تاريخ الدولة الصفوية، فلم يكن اختياره وزيرا اعظم صدفة محضة من الشاه سليمان.

Abstract

Sheikh Ali Khan Zangana and his role in the development of Iran (1669 - 1689)

Assistant Lecturer **Delzar Salih Sadiq**/ Dr. Musa Mohammad
Dept. of History/ College of Arts/ Salahaddin University-Erbil

Shakh Ali Khan Zangana was a minister of a big state in terms of its wide lands and its multiple tribes. At the beginning of his occupation, the general conditions were not stable, but his unusual ability enabled him to override the difficulties and manage the affairs of the state. His success was a result of his strong personality on the one hand and his capacities to run any tasks.

Many administrative, economic and military reforms were the landmarks of his period. For instance, he gave special attention, by increasing the number of its individuals and its weapons, to army as the backbone of the state. In addition, he developed industry, agriculture and trade. All these reforms improved the outcome of state treasury. Moreover, the administration received a considerable care by fighting corruption in the different sectors of the state. Hence, Ali's personality came to adopt inferior and interior policies that have a positive tendency to protect the state from earlier collapse.

میژووی دەرەبەگایەتی لە باشووری کوردستان

(تویژینەوویەکیە نەبارەیی سەرھەڵدان و گەشەکردن و پووکانەووی)

م.ی. نەشەیل ساییر عەبدوئەلا

بەشی میژوو/ کۆلیژی ئاداب
زانکۆی سەلاحەددین-هەولێر

دەرەبەگایەتی یەکیکە لەو رژیمة ئابوورییەکانی کە ماوہیەکی زۆر لە کوردستاندا بە دەست بوو، کە خاوەنی چەند بئەمایەکی تایبەتە بە خۆی و کاریگەری لە سەر ژیاڵی ئابووری باشووری کوردستان تا ماوہیەکی زۆر ماوہتەوہ. لەم تویژینەوہدا هەولێر ماوہیەکی ئەم رژیمة ئابوورییە و چۆنیەتی سەرھەڵدان و گەشەکردنی و بئەماکانی بخریتە روو، هەروہا ئەو قونغانەکانی کە پێیدا تیپەریو و کاریگەری هەر قونغانیک لە سەر ژیاڵی ئابووری باشووری کوردستان، خستەرووی جیاوازی نیوان دەرەبەگایەتی رۆژھەلات و رۆژئاوا و لە کۆتایی تویژینەوہدا فاکتەرە سەرھەکییەکانی پووکانەوہی ئەم رژیمة ئابوورییە لە باشووری کوردستان خراوتە روو، بە دەرئەنجامەکان کۆتایی دیت.

- کلیە وشەکان: دەرەبەگایەتی، زەوی، ئابووری، جووتیار، مولکانە.

پێشەکی

دەرەبەگایەتی یەکیکە لە رژیمة ئابوورییەکان کە ماوہیەکی زۆر لە کوردستاندا بە دەست بوو و کاریگەری لە سەر بەرھەوپیشت بردنی ئابووری بە گشتی و ژیاڵی ئابووری هەموو تاکیکی کورد بە تایبەتیش جووتیاران هەبوو و سروشتی پەیوەندییەکانیش لیکەوتەتی

جۆراوجۆری ھەبوو و لەسەر لایەنی کۆمەلایەتیش شوین و کاریگەری دانائە.

ھەلبژاردنی ئەم بابەتە بۆ تووژینەوھەیکە لەم جۆرە لەوھدایە کە رژیمی دەرەبەگایەتی کاریگەرییەکی زۆری لە سەر ژبانی تاکی کورد بە گشتی و جووتیاران کردوو و لە ژێر سایە ئێم رژیمنە چەوسانەوھەیکە زۆر بەرامبەر خەلکی باشووری کوردستان لە لایەن دەرەبەگەکان کراوە، کاریگەری پەيوەندییە دەرەبەگایەتیەکان تا ئەمڕۆش پاشماوەکانی لە ناوچەکانی کوردستاندا بەدی ئەکریت، تووژینەوھە دەربارە ئێم رژیمنە ئابوورییە سەرەرای چەندگرفت و کۆسپ بە تاییەتی لە گەشتن بە راستی رووداوەکان و کاریگەریەکانی رژیمی دەرەبەگایەتی بەپێی بەلگەنامە و سەرچاوەی رەسەن پیوستییەکی میژووییە.

تووژینەوھە کە لە پیشەکییەک و پینج تەوەر پیک ھاتوو، تەوھری یەکەم تاییەت کراوە بە چەمک و سەرھەلدان و گەشەکردنی دەرەبەگایەتی لە کوردستان. تەوھری دووھم بنەما و تاییەتمەندییەکانی دەرەبەگایەتی لە باشووری کوردستاندا خراونەتەرۆو، تەوھری سێھم: قۆناغەکانی دەرەبەگایەتی لە باشووری کوردستاندا و تەوھری چوارھم: جۆرەکانی مولکانە و پەيوەندییەکانی دەرەبەگایەتی لە باشووری کوردستاندا دەخاتە روو، تەوھری پینجھمیش تاییەتە بە پاشەکشەکردنی دەرەبەگایەتی لە باشووری کوردستاندا.

لە کۆتاییدا ئەگەرچی گەشتن بە ھەموو راستییەکان ئاسان نییە و ناشی ھیچ تووژینەوھەیکە بێ کەمایەسی بێ بەلام ھیوادارم لە میانەیی ئەوھندەیی کراوە توانزاییت تارادەیک چەمک و تاییەتمەندییەکان و سەرھەلدان و پەيوەندییەکانی ئێم رژیمنە ئابوورییە و کاریگەرییەکانی لە نیو ھەردوو چینی جووتیار و دەرەبەگ لە کوردستاندا و چۆنیەتی پووکانەوھە خرابیتەرۆو. و لە ئاستی لانی کەمی گەشتن بەو مەبەسەدا بیت کە بۆی تەرخان کراوە و بشبیتە سەرھتایەکی تر و ریگا خۆشکەر بیت بۆ لیکۆلینەوھە وردتر و فراوانتر لە داھاتوودا.

تەوهری یەكەم

چەمك و سەرھەڵدان و گەشەكردنی دەرەبەگایەتی لە کوردستان

- چەمکی دەرەبەگایەتی:

دەرەبەگایەتی زاراوەیەکی بلأوه و لە رووی واتایییەوه چەند مەبەستێك لە خۆی دەگریت، یەكێك لەو مەبەستانەش بریتییه لە دەسكردنی رژییمی وەرگرتنی زهوی و سوود لیۆهەرگرتنیەتی لە بەرامبەر ئەنجامدانی خزمەتی سەربازی (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۴) بۆ نمونە وەك ئەوێ لە کاتی هێرشێ موسلمانەکان بۆ سەر ناوچە جیاجیاکان و پرۆسەیی بە ئیسلامکردندا روویانداوه (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۱۷)، هەرۆهە لە کاتی هێرشێ هۆزە جەرمانییەکان بۆ سەر ئیمپراتۆریەتی رۆمانی و دەست بەسەر داگرتنی زهوییهکان دواتر دابەشکردنی وەك خەلات لە بری مووچە لە سەر سەرکردە سوپاییەکاندا (کیە، ۱۹۷۰، ص ۳۹۱). گومانیشی تیدا نییه که لەسەردەمی ئیسلامیدا گەلیك جار ئەم کارەیی دابەشکردنی زهوی کیشە و لیکەوتەیی نەریینی لی بە ئەنجام هاتوو و، بۆ نمونە لەوکاتەیی (عومەری کورپی خەتاب) داوا لە (سەعدی کورپی ئەبی وەقاص) دەکات که زهوییه دەست بەسەرداگیراوهکان دابەش نەکات (الجواهری، ۱۹۸۵، ص ۱۴۰) بەلگە و بەرەنجامی یەك لەو کیشانە بووبی که بە هۆی زهوی دابەشکردنەوه سەری هەلداوه که دەتوانین بۆ سەلماندنی ئەو راستییەیی سەرۆهش بە دروست دابندریت.

هەمان زاراوه لە هەندێ کاتدا بۆ دەسكردنی رژییمی رەنیۆهینانی زهوی لەسەر بنەمای چەوساندنەوهی کۆیله یان کارپیکردنی زۆرەملی خەلک بۆ بەرژۆهەندی خاوهن زهوی بەکار دەهیندریت (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۴)، ئەم شیۆه کارپیکردنەش تەنها تاییەت نەبوو بە پرۆسەیی هەلسانی جووتیار بە کیلان و چاندن و کارکردن لە زهوی، بەلکو هەموو ئەرک و کاریکی دەگرتهوه که دەرەبەگەکه بریاری لی دەدا و، جووتیاریش بە ناچاری و زۆرەملی دەبوو ئەنجامی بدات. (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۸۲ - ۱۸۳)

له لایه کی تر ناو بردنی دهره به گایه تی هه ندیک به کاری دینن بو
 رژی می خاوه ندریتی زهوی و هه ندی به رژی می کی رامیاری داده نین که
 خاوه ن مولکه گه وره کان ده ستیان به سه ردا کیشاوه، ته نانه ت هه ندیک
 پییان وایه که بی ری دهره به گایه تی هه ر له دروست بو ونیه وه ته نها
 بی ری کی تیوری بووه مه به ستیش له وه سفکردنی گشتی دامه زراوه کان و
 ده سه لات بووه، و به چاوپوشیش له نه بوونی ته نیا وه سفیک بو مه رج
 سیفه ته کانی دهره به گایه تی له جیبه جیکردنی به شیوه یه کی پر به پر
 به سه ر هه موو راستیه کانی میژوودا، به لام ده کری به ده ستیشان
 کردنی سیفه ته گشتی و سه ره کی و هاوبه شه کانی دهره به گ و
 دهره به گایه تی به شیوه یه کی ورد بوتری ت که واتای دهره به گایه تی له
 باره ی زهوی بریتیه له دابه شکردنی زهوی به کشتو کالییه کان که بریتیه
 له سیسته میکی ئابووری جیاواز له گه ل هه ر سیسته میکی پیش خوی که
 له خوی دواکه وتووتر بیت و له گه ل هه ر سیسته میکی دوا ی خوی که له
 خوشی پیشکه وتووتر بیت (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۴)، هه ندیک تریش پییان وایه
 ئەم په یوه ندیه ئابوورییه بریتیه له یه که یه کی ئابووری کومه لایه تی و
 مه به ست له به ره م هینان ته نها پر بوونه وه ی پیداو سیسته یه کانه و
 زهوییه کانی بریتیه له زهوییه چینه راوه کان و له وه رگا و دارستانه کان
 (دویدار، ۱۹۹۸، ص ۱۹).

– سه ره لدان و په ره سه ندنی دهره به گایه تی له باشووری کوردستاندا:

دوا به دوا ی ئەوه ی په یوه ندیه کویلا یه تییه کان له زۆربه ی ولاتان
 به تایبه تیش ئەوروپا توانای پیشکه وتنیان نه ما، و په یوه ندیه کانی
 به ره مه هینان که له سه ر بنه ره تی کاری کۆیله ده وه ستا، بوون به
 به ره به ست له به رده م هیزه کانی به ره مه هینان، به جۆریک پیویستی کرد
 که کۆیله کان جۆریک له سه ره به ستیان هه بیت (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۶)، به م
 جۆره هیژیکی تری به ره مه هینان ده رکه وت که به هۆیه وه تواندرا
 شیوازی به ره مه هینان بگۆرن واته تواندرا شیوازی گوزه ران بگۆردری ت

له ئەنجامدا شیوازیکی تازه له په یوه نندییه کان سهری هه لدا که پییده وتریت دهره به گایه تی (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ل ۱۴).

سه بارهت به باشووری کوردستان به بوچوونی نو سه ریک شیوهی کلاسیکی کو یلایه تی نه بینیه به لکو وهک زور بهی ولاته کانی روژ ه لات شیوهی دهوله تی کو یله داری هه بووه، له گه ل مولکداری دهوله تی و مولکداری تیکرایی و کشتو کالیش به ئاودیرییه وه به ند بووه که په یوه ندیی زوری به و دوو چه شنه مولکدارییه وه هه بووه و خه رج و دامه زانندی رایه لهی ئاودیرییش له توانای دهوله تی یان دهسته و کومه لیککی تایبه تدا بووه (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۴۲). کو یله داری نه بوته شیوهی زالی به ره مهیتان و، به بروای زانا رو سه کانییش له روژ ه لاتدا . که کوردستانییش به شیکیه تی – له بهر یه ک هه لوه شان وهی سیسته می کومه نیهی سه ره تای، که زادهی گوپانی کتوپری هیزه به ره مهیته کان بوو، بوو به هوی راسته وخوی سه ره لدانی دهره به گایه تی و، به پیچه وانیهی ئه وروپا بو کو یلایه تی نه گوازا و ته وه (ئه سه سه د، ۱۹۹۸، ل ۳۵). ده توانین بلین سه ره لدانی دهره به گایه تی پیوستیه کی میژووی بووه، چونکه هیزه کانی به ره مهیتان له ئەنجامی گهنده لی و خراپی مامه له کردنی خاوه نداریتی کو یله کان به رامبه ر به کو یله کانیان گه یشته ئاستیک که په یوه نندییه کانی به ره مهیتان بوون به ریگریک له به رده م هیزه کانی به ره مهیتاندا بو یه به هه ر شیوه یه ک بیست ده بوایه په یوه نندییه کی نوی له کومه لگای مرو قایه تی سه ره له لدات.

رژیمی دهره به گایه تی دوا ی سه ره له لدانی به قوناغی گه شه کردندا رویشتووه و ئەم قوناغ ه ش له شوینیک بو شوینیکی تر له کاتدا جیاوازییان هیه، له قوناغی گه شه کردنی دهره به گایه تیدا جیا بوونه وهی دووه م روویدا له نیوان پیشه ی ده سترکد و کشتو کال له گه ل دهر که وتنی شاری گه وره که بوونه مه له بندی بازرگانی و پیشه سازیه کانی ده سترکد و ئەم قوناغ ه ش له ولاتانی ئاسیا (کوردستانییش وهک به شییک له کیشوهری ئاسیا) له سه ده ی دوا زده تا سه ده ی پازده ی خایاندووه.

(زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۷۸). جیابوونەووەی نیوان پیشەگەری و کشتوکال
هۆکاریک بوو بۆ ئەووەی کە جووتیار تەنھا پشتی بە زەوی کشتوکالی
نەبەستیت، بەم جوۆرە پیشەگەریش گرنگی خۆی بینیوه و پیشکەوتنی
بەخۆوه بینیوه، تەنانەت هەندی لە خیزانە جووتیارەکان تاییەتمەندیان
لە کاری پیشەگەری دەست پەیدا کرد کە لە ریگای بازارهوه سوودیان
لێ بینی، بەم جوۆرە لەم قۆناغەدا پەیوەندییەکانی دەرەبەگایەتی بالا
دەست بوون (زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۱۰۴؛ دویدار، ۱۹۹۸، ص ۲۸).

رژیمی دەرەبەگایەتی هەلگری چەند تاییەتمەندییەکە کە لەگەڵ
قۆناغ و پەیوەندییەکانی تر جیای دەکاتەوه، کۆمەلگای دەرەبەگایەتی لە
دوو چین پیکدیت، یەکەمیان، چینی دەرەبەگ و دووهمیان، چینی
جووتیار. مولکیەتی تاییەت کە خاوەنەکەمی دەرەبەگە و بالا دەستبوونی
ئابووری سروشتی لە گوند و ئابووری شەمەک لە شاردا و
جیابوونەووەی کەرتی پیشەسازی دەستکرد و کشتوکال و بەدەستەینانی
سوود لە لایەن دەرەبەگەوه ئەمە سەرەرای بوونی چەندین کاری
بیگاری لە لایەن جووتیار بۆ دەرەبەگەکە لە تاییەتمەندییەکانی
دەرەبەگایەتین. (کیه، ۱۹۷۰، ص ۲۹۱؛ عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۵).

گەشەکردنی دەرەبەگایەتی لە کۆمەلگای مەوقایەتیدا سەردەمیکی
دریژی خایاندووه و دواي ئەووەی رژیمی دەرەبەگایەتی دووچاری تیک
هەلۆهشانهووەی پلە بە پلە پەیوەندییەکانی بەرھەمھێنان دەبیتەوه و
پەیوەندییە سەرمايەدارییەکان دەست دەکەن بە نەشونماکردن کە لە
ئەوروپا دەگەریتەوه سەدەمی پازدە تا سەدەمی حەقەدی زاینی
خایاندووه، لە ئاسیا و ئەفریقا لە ئەنجامی فراوانبوونی رژیمی
ئیسئعماری ئەوروپی لە ناوچەکاندا دەبیتە هۆی مانەووەی ئەم
پەیوەندییە بۆ ماوہیەکی دريژ (زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۷۸)، بۆ نموونە لە سەر
ئاستی ولاتانی عەرەبی لە ولاتی میسر تا سالی ۱۹۵۲ کۆتایی دیت و لە
عیراقد لە دواي شۆرشێ ۱۴ تەمموزی ۱۹۵۸ بە دەرچوونی یاسای
چاککردنی کشتوکالی کۆتایی دیت (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۶؛ سین، ز، ۱۹۹۲، ص ۵۷).

سەبارەت بە باشووری کوردستان، سەرکردەیی ھۆزەکان بەھەڵسانیان بەگۆرینی ئەو زەویانەی لەلایەن سەرکردەیی دەولەتانی دەسەڵاتدار بەسەر ناوچەکەدا پێیان بەخشاو، بە مولکایەتی تایبەت و پشتاوپشت و، بەو پێگە و ھیزەش کە پێیان درابوو، بوون بەفەرمانرەوای ھۆزەکانیان و، بەپێی ئەو پەيوەندییە کۆمەلایەتیەتیەش، کە بۆ مەبەستی رەنپۆھیتانی ئەو زەویانە لەگەڵ جووتیار و خزمەتکارەکان دروستیان کردبوو، بەرە بەرە گۆران بۆ دەرەبەگ. (عبدالرضا، ۱۹۷۰، ص ۲۳، بۆ زانینی سروشتی ئەو پەيوەندییە کۆمەلایەتیە دەربەگایەتیەش بروانە. الحسن و العطفیة، ۱۹۸۱، ص ۱۸۸-۱۹۱) ئەم کارەش بەشیوەیەکی کتوپر رووی نەداوە بەلکو چەند فاکتەرێکی ئابووری و کۆمەلایەتی و سیاسی رۆلی تیدا بینیوە (رسول، ۱۹۸۰، ل ۴). پرۆسەیی سەرھەڵدانی دەربەگایەتی و گەشەکردنی لە رۆژھەلات و لە نیویشدا کوردستان، نزیکە دە سەدەیی خایاندوووە کە بە بەراوردکردنی لەگەڵ سەرھەڵدانی پەيوەندییە دەربەگایەتیەکان لە ئەوروپای رۆژئاوا کە ماوہیەکی یەكجار زۆری خایاندوووە (شاملوف، ۱۹۸۴، ص ۹).

دوای سەرھەڵدانی دەربەگایەتی کۆمەلگای کوردەواری دا بەش بوو بۆ دوو چینی سەرەکی، یەكەمیان، چینی دەرەبەگ و دووەمیان، چینی جووتیار، چینی دەرەبەگ لە کۆمەلای کوردەواریدا لە سێ جۆری سەرەکی پێکدێت :

۱- میری دەربەگەکان : خاوەنی ژمارەییەکی ھیزی چەكدارە و خۆیان بەجینشینی خەلیفەکانی ئیسلام دەزانن بەم جۆرە دەبوونە خاوەن دەسەڵاتی ئاینیش جۆرەھا باجیان لە جووتیارەکان وەردەگرت (شاملوف، ۱۹۸۴، ل ۶۴)

۲- بەگ: ئەمەش سەرکردایەتی جۆریک دەكات کە لە چەند تیرەییەك پێکدێت بەلام ھیچ جۆرە پلەییەکی ئاینی نییە تەنھا باجی دەربەگایەتی لە جووتیاران وەردەگریت و بە ھەر رینگایەك بۆیان بکریت جووتیار دەچەوسیننەووە (شاملوف، ۱۹۸۴، ل ۶۵).

۳ - ئاغا : سهرکردایه تی تیره یه ک ئەکات و هیچ پله و پایه کی ئاینی نییه (شاملوف، ۱۹۸۴، ل ۶۵).

دهکریت بوتریت سهره لدانى دهره به گایه تی له کوردستاندا به پیوستیه کی میژووی دادندریت، چونکه ئەگەرچی په یوه ندى به کانی کویلايه تی ته و او جیگیر نه بیوو به لام گنده لی و چه وسانه وهی به دیهاتوو له په یوه ندى به کانی به ره مهینانی باو بوونه کۆسپ له به رده م هیزه کانی به ره مهینان و پیوستی ده کرد شیوانیکی به ره مهینانی نوی پیتشه وتوو تر له وهی هه یه سهری هه لبات، ئەمهش دهره تی دایه دهره به گایه تی تا وهک سیسته میکی ئابووری و کۆمه لایه تی بالاده ست له سهرتاسهری کوردستان خوی به پیئتی.

ته وهری دووه م

بنه ما و تاییه ته ندى به کانی دهره به گایه تی له باشووری کوردستاندا

- بنه ماکانی دهره به گایه تی:

دهره به گایه تی وهک رژی میکی بالآ ده ست به سهر کایه جورا و جوره کاند سهرده میکی دریژ له ئەروپا و ئاسیا و ئەفریقا و هندی شوینی تر ئاماده یی هه بووه، به پیی خاسیه ته کان له ههر شوینیك ره وایی خوی به سهر کۆمه لگادا سه پاندووه. (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۴).

له بهر ئەوهش که هه موو رژی میکی ئابووری به پیی پیوستیه کی میژووی سهره لده دات، له گه ل په یدا بوونیدا رۆل ده گیرن و له پشت دهرکه وتنی رژی می دهره به گایه تیش چه ندىن هۆکاری راسته وخۆ و ناراسته وخۆ هه ن، و ئەوانه ی رۆلی گرنگی له دهرکه وتنیدا بینیه ئەمانه :

۱ - گوند : دیارترین و له پیشترین مه لبه نده و کیلگه کانی مولکی تاییه تن (برونه سن، ۱۹۹۹، ل ۷۵). ئەم شوینه یه که جووتیار تیدا ده ژیت که یه کی له پاشماوه کانی شوینه واری سهرده مه کۆنه کانه که کۆمه لگای مرو فایه تی پیتدا تپه ریوه و له سهره تادا دانیشه توانه که ی له سهر

پارچه‌په‌کی زهوی دیاریکراو له سه‌ر بنه‌مای هاوبه‌ش و هاوکاری له نیوان تاکه‌کاندا خه‌ریکی کشتوکال بووینه (کوپلاند، ۱۹۸۵، ص ۶). پیکهاته‌ی کۆمه‌لایه‌تیش به‌پیی هه‌لومه‌رج که‌مینه‌یه‌ک له دانیش‌توانی بوونه‌ته خاوه‌ن زهوی و هۆیه‌کانی به‌ره‌مه‌پێنان و به‌شیکیش که‌م ده‌ست و بی‌به‌ش و، به‌لام به‌هره‌مه‌ند له هیزی کارکردن - پیکهاته‌ی کۆمه‌لایه‌تی گۆراوه‌ بۆ دوو چین، یه‌کیان ده‌سه‌لاتدار (دهره‌به‌گ) و ئه‌ویتر ره‌عیه‌ت، که وه‌ک جووتیار و هه‌ندی‌ک جاریش وه‌ک کۆیله‌ی زهوی پرۆسه‌ی ره‌نیوه‌پێانی کشتوکال و ئاژه‌لدارییان له ئه‌ستۆ گرتووه (مینورسکی، ۱۹۸۴، ل ۷۳).

۲ - دومین : له وشه‌ی لاتینی (Dominuis) وه‌رگیراوه و به‌مانای گه‌وره‌ خاوه‌ندار (السید المالک) دیت و، له ئه‌وروپا هه‌ندی‌ک ناو و نازناوی تری وه‌ک گه‌وره (السید) به‌ته‌نها و بارۆنیشی پیگوتراوه، هه‌روه‌ها به‌مانای هه‌موو مولکه‌کانی دهره‌به‌گیش دیت، به‌پیی بنه‌مای سیسته‌می دومین دابه‌شکردنی زهوی بۆ دوو به‌ش ده‌بیت، خاوه‌ن زهوی سوود له یه‌کیان وه‌رده‌گریت و به‌شه‌که‌ی تریش له هه‌مبه‌ر خزمه‌ت به‌ دهره‌به‌گه‌کان به‌سه‌ر جووتیاران دابه‌ش ده‌کریت. به‌تیپه‌ربوونی کاتیش ده‌سه‌لاتی دهره‌به‌گه‌کان زیاد ده‌کات و ده‌بنه به‌ربه‌ست و جووتیارانی دومین و حکومه‌ت له یه‌کتر داده‌برین (کوپلاند، ۱۹۸۵، ل ۱۰؛ عجمیه، ۱۹۸۳، ص ۱۷).

۳ - گه‌شه‌کردنی دهره‌به‌گایه‌تی: بریتیه له گه‌شه‌کردنی قۆناغی سه‌ره‌هلدان و بالاده‌ست بوون و تایبه‌تمه‌ندییه‌کان و هه‌لومه‌رجی دهرکه‌وتن له هه‌موو شویندا (عجمیه، ۱۹۸۳، ص ۱۵).

- تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی دهره‌به‌گایه‌تی:

دهره‌به‌گایه‌تی هه‌ر چه‌نده له هه‌موو ناوچه‌کاندا له سه‌ر چه‌ندین بنه‌مای هاوبه‌ش پیکهاتووه، به‌لام هه‌ر ناوچه‌یه‌ک له‌گه‌ل ناوچه‌یه‌کی تر له تایبه‌تمه‌ندییه‌کاندا جیاوازی هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ باشووری کوردستان ئه‌م رژیমে هه‌لگری چه‌ندین تایبه‌تمه‌ندی بووه که جیاواز بووه له‌گه‌ل

تایبه تمندی هه مان رژیم له ناوچه کانی تردا (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ل ۱۶)، چونکه له تایبه تمندی دهره به گایه تی کوردی په یوه ست به ژیانی کۆچه ریی خه لکدا، هینده پارێزگاری کردن له مانه وهی په یوه نندییه خیله کیه کان شیوه یه کی ئالۆزی هیه، که هاوشیوهی له نیو گه لانی رۆژه لاتدا به دی ناکریت (شاملوف، ۱۹۸۴، ل ۱۶۷)، ئه وهش له چه و سانه وهی چینه تیدا رۆلی گیراوه چونکه دهره به گه کان توانیوانه هه ست و نه ریتی ژیانی کومه لایه تی ناو خیله کانی بو به رژه وهندی خویان به کار بهینن، بو یه په یوه نندییه دهره به گایه تییه کانیش سه باره ت به نیشته جیه کان (دینشین) و خیله کۆچه ره کان جیاوازیان هه بووه، له بهر ئه وهش که کومه لگای کورده واری له عه شیره ت پیکدیت که ئه مانیش له رۆوی په یوه نندییه کانی به ره مهینانه وه ده بوونه دوو بهش، یه که میان، کۆچه ر، دوو میان، لادی نیشین (رسول، ۱۹۸۰، ل ۳). و له ژیر کاریگری ئه م سیسته مه دا جووتیار له ده ست خویدا نه بوو و نهیده توانی له دنیه ک بو دنیه کی تر بار بکات، به لکو نیشته جیبوونی به زه وییه که یه وه ده به سترا یه وه (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۸۷). هه ندیک له هۆزه کان پارێزگاریان له سیسته می تیره گه ریتی خویان کردبوو و هه ر تیره یه کیش گه وره یه کی هه بووه و ئه ندامه کانی داخراو بوون و تیکه لای خه لکی تر نه ده بوون، ریگه شیان پی نه ده درا بینه ئه ندامی تیره یه کی تر و، له نیو ئه و ئه ندامانه شدا هه موویان له یه ک ئاستی کومه لایه تیدا نه بوون و، هه ژاره کانیا ن حالیا ن وه ک هی باقی جووتیاران بوو و، سه رقالی هه مان کاری کشتوکالی و ئاژه لداری بوون، تایفه کانیش سه رکرده ی خویان هه بوو و، نازناوه کانی وه ک پیرو شیخ و ئاغا... هتد، که هه لیانده گرت پشتاو پشت بو نه وه کانیا ن ده مایه وه و، هه موو ئه ندامه پیکهینه ره کانی تایفه کهش به به خشینی باج و سه رانه به سه رۆکی تایفه په یوه ست بوون (شاملوف، ۱۹۸۴، ل ۶۸).

هه ندیک جار له ناو کوردا پیاوانی ئاینیش بووینه ته گه وره دهره به گ و له و روه شه وه نموونه ی زۆر هیه و، گه لیکیا ن خاوه نی

ژماره یه کی زۆر گوند بوون و دانیشتوانه کانیان ته و او گویرایه لییان کردوون، (شاملوف، ۱۹۸۴، ل ۶۸) و گوندنشینیانیان له ژیر سایه ی ئەم سیسته مه دهره به گایه تییه دا سه ره رای دانی باج و زه کاتیش، که به ناوی ئاینه وه وهرده گیرا بدهن، به مالی شیخ و هه لسن به خزمه تکردن له شوینه کانی تری وهک ته کیه و مزگه وت و پیدانی دیاریی سالانه و ئەنجامدانی قوربانی و به خێوکردنی فه قی و مجیوری مزگه وت (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۸۶).

سه روک خێله کان ژماره یه ک چه کداریان له خویان کووده کرده وه که ئەمه ش له ئەنجامی گه شه کردنی کومه لایه تیدا هه موو سه روک خێله کان ناچار بوون هیزی تایبه ت پیکه وه بنین بو ئەوه ی بتوانن به و هویه قازانجی تایبه تی خویان به ده ست بهینن و ئەوه ش که هه یانبوو بیپاریزن، و ئەو هیزه ش بریتی بوو له ئامرازی ده ست سه روک خێله دهره به گه کان بو سه پاندنی دیکتاتوریه تی چینایه تی و، به کارهینانی له سه رکوتکردنی جووتیاران، کاتیک به شدارییان نه کردبا له پرۆسه ی به ره مهینان بو به رژه وه ندیی ئەوان (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ل ۱۹).

فشار و سته می چینایه تی له ناوچه کوردییه کان که دهره به گایه تی تیدا بالا دهسته به ته وای رهنگی داوه ته وه چونکه جووتیار بوی نه بوو به بی ره زامه ندی خاوه ن مولکه که ی کچی خوی به شوو بدات به تایبه تی ئەگه ر بیدات به یه کیک که خه لکی دئییه کی تر بیت یان له هۆزیکی تر بیت، بو خاوه ن مولک هه بوو که ریگای جیبه جیکردنی ئەم کاره بگریت، و داوای دراویکی زۆری ئەکرد که خاوه ن کچه که پیی نه دریت و ناچار ده بوو که کاره که ی ئەنجام نه دات (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۸۹؛ زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۹۴).

تهوهری سییه م

قوناغه کانی دهره به گایه تی له باشووری کوردستاندا

رژیمی دهره به گایه تی له باشووری کوردستاندا له قوناغی سهره هلدان تا ماوهی بالا دهستی و زالبوونی به سهره موو ناوچه کان و دواتر پووکانه وهی به سی قوناغدا تیپه ریوه که ههر قوناغیک تاییه تمه ندیی خوی وهرگرتوو که ئەمانه ن :

۱- قوناغی سهره هلدان

ئەم قوناغه له کوردستان ماوهیه کی زوری خایاندوو که تاییدا په یوه نندییه کانی کویلیه تی به ره و نه مان چوون و په یوه نندییه دهره به گایه تی هلدان له سه دهی سییه می زاینی دهست پیده کات (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۱۶)، شیوازی دهره به گایه تی سه ربازی له م قوناغدا سه ری هلدان به تاییه تی له سه رده می ئیمپراتوریه تی ساسانی که ههر سه رکردهیه کی سوپایی له پاداشتی کاریکدا که بو پادشا ئەنجامی ئەدا پارچه یه کی زهوی پی ده به خشرا ئەم په یوه نندییه له م سه رده مه دا له هه موو شوینیک بلاو نه ببوو به لام له ناو ئیمپراتوریه تی ساسانی ئەم جووره په یوه نندییه به شیوه یه کی روون و ئاشکرا دیار ده که وت وهک له (به لگه نامه ی باجه کان) دا هاتوو: "سه رکرده سوپاییه کانی ساسانی خاوه نی زهوی و زاریکی زور بووینه له ناوچه کانی کوردستانیش به تاییه تی له هه ولیتر" (الجواهری، ۱۹۸۵، ص ۱۴۱).

دوای هیرشیی موسلمانانه کانیش له سه دهی حه وته مه دا به ره و ناوچه کانی کوردستان، که ده توانین به هیرشیی هۆزه جه رمانییه کانی بچوینین بو سه ر ئیمپراتوریه تی رۆمانی، که هه ردوو هیرش بوونه هوی له ناوچوونی دوو ئیمپراتوریه ت، سه ره رای چه سپاندنی شیوازی دهره به گایه تی هه ندی باج و پیتاکی تر هاته گۆرئ له سه رده می خه لیفه کانی راشدی وهرده گیران، له وانه ش (خه راج و جزیه و عشور) ئەمه ش زیاتر باری جووتیارانی گرانتتر کرد (الجواهری، ۱۹۸۵، ص ۱۴۲). له سه رده می فه رمانه وایی ده وله تی ئەمه ویدا چه ند گۆرانکارییه ک به سه ر

چۆنیه تی باج وهرگرتن له جووتیاراندا هات و هه ندی باجیان هینا کایه وه که له سهرده می ساسانییه کان فهرز ئه کرا، ههروه ها له سهرده می عه باسییه کاندا له سهده ی (۸-۱۰) جووتیار مولکانه ی به خه لیفه ئه دا که له م ماوه یه دا هه موو مولکی پاشا و بنه مالله ی ساسانی و ئه و ئاغایانه ی که شه ری موسلمانه کانیا ن کردبوو ببوو به مولکی خه لیفه و زهوییه کانی پیاوانی ئاینی و ئاورگه کانی زه رده شتیش ببوون به هی (بیت المال) ی ئیسلام. (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۱۹).

۲ - قوناغی گه شه کردن:

په یوه ندییه دهره به گایه تییه کان له سهده ی (۱۰-۱۱) ی زاینیدا له کوردستان ریشه ی داکوتا و بالا دهست بوون و گه شه ی کرد (شمزینی، ۱۹۹۸، ل ۳۹)، له سهرده می ناکوکییه کانی نیوان هه ردوو دهوله تی عوسمانی و سهفه وی له سهده ی شاندهمدا به تاییه تی له شه ری چالیدیان له سالی ۱۵۱۴ ز دهوله تی عوسمانی هه ولیدا که دهره به گه کورده کان به لای خویدا رابکیشیت دژی دهوله تی سهفه وی له ریگای چه ند به لینیکه وه که به سهرکرده کورده کان درا (ئه سه سهرد، ۱۹۸۶، ل ۲۰) بو سوود وهرگرتن له توانا سه ربازییه کانیا ن و له م پیناوه ش دهستیا ن کرد به به خشی نی چه ندین پارچه زهوی به سهر گه وره دهره به گ و میر و سهرکرده سوپاییه کان (شه مزینی، ۱۹۹۸، ل ۳۸).

سیسته می کشتوکالی له کومه لگای عوسمانی نیشانه یه کی نه گوپی هه بوو، که تیایدا سولتان خاوه نی ده سه لاتی زهویوزاری میری بوو و، مافی ئه وه ی هه بوو که مولکانه ی زهوی بو خوی بگی ریته وه به لام سولتان بو به ریوه بردنی کاره کانی پیویستی به پیاوانی سوپایی و ئاینی بوو، بو یه چه ندین زهوی به سهریان دابه ش کرد، گه شه کردنی په یوه ندییه کانی دهره به گایه تی له کوتایی سهده ی هه ژدهم و سه ره تای سهده ی نوژدهم له کوردستاندا گه یشته دوا قوناغی گه شه کردن و بالادهست بوون (ئه سه سهرد، ۱۹۸۶، ل ۲۰).

۳ - قوناغی پاشه کشه و له ناوچوون:

په یوه ندییه دهره به گایه تییه کان له کوردستاندا به ئەندازه یه کی فراوان په رهیان سه ند، به لام له روویکی تره وه هه ر ئەو گه شه کردنه تیگرای سیسته می دهره به گایه تی له فهوتان و پووکانه وه نزیک کرده وه، چونکه رژی می دهره به گایه تی له رهوتی گه شه کردنیدا گه یشته قوناغیک که ئیتر نه توانیت زیاتر گه شه بکات و ته گه ره ی خسته به رده م ریگی گه شه کردنی کومه لگا (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ۲۵). ئەمه له کاتی کدا که کوردستان له نیوهی دووه می سه دهی نۆزده م بووه شوینی به هیزبوونی هه ژموونی سیاسی و ئابووری ولاته گه وره کانی بیانی و، په یوه ندییه کوردستان به بازاری جیهانییه وه کاریگه ری کرده سه ره موو لایه نیکی ژیانی ئابووری و کومه لایه تی له کوردستان. (قاسملو، ۱۹۷۳، ۱۲۷)، سه رمایه ی بیگانه به هه مه چه شنی له ولاتانی رۆژه لاتی ناوه راست و له کوردستانیشدا پهیدا بوو و به رهه می لادی (شمزینی، ۱۹۹۸، ۴۲) له جووری خوری و پیسته و ئاژهل و هیلکه رهوانه ی دهره وه دهکرا (قاسملو، ۱۹۷۳، ۱۲۸). ههروه ها سه رمایه ی بیگانه نهک ته نها به شیوه ی بازرگانی به لکو به شیوه ی تر گه یشته کوردستان وهکو دامه زاندنی کومپانیا و کیلگه ی جیاواز له لایه ن ولاتانی ئه وروپا به م جووره کارگه و بانک و دام و دهزگای بیگانه له کوردستان دامه زرا. (شه مزینی، ۱۹۹۸، ۴۳)

دهرئه نجامی گه شه ی رژی می دهره به گایه تی له کارکه وتنی هیزه کانی به رهه مه یان له سه ده کانی (۱۹-۲۰) دا بووه هوی سه ره له دانی چه ندین راپه رینی جووتیاری دژی دهره به گه کان وهکو راپه رینی تالور له ناوچه کانی باکوری کوردستان (شاملوف، ۱۹۸۴، ۷۲)، ههروه ها گونده کانی خواری کوردستانیش راپه رینی جووتیارانی به خووه بینی له ناوچه کانی مووسل و بارزان به تایبه تی دوی بریاری فرۆشتنی زهوییه کان له لایه ن دهوله تی عوسمانی له سالی ۱۹۱۳-۱۹۱۴ به بیگانه. (سین، ز، ۱۹۹۲، ۵۶)، و راپه رینی جووتیاران له دهشتی هه ولیتر. (قادر، ۲۰۰۵، ۲۴۳).

ته‌وه‌ری چواره‌م

جۆره‌کانی مولکانه و په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی دهره‌به‌گایه‌تی له باشووری کوردستاندا

- جۆره‌کانی مولکانه له رژی‌می دهره‌به‌گایه‌تی‌دا:

جووتیار کاره‌که‌ی له سیسته‌می دهره‌به‌گایه‌تی‌دا ته‌نها به‌ده‌سه‌سته‌ینانی به‌ره‌م ده‌گه‌یه‌نی‌ت ئەم به‌ره‌مه‌ش نا‌وده‌نری به‌ به‌ره‌می پێویست، به‌لام جووتیار له سایه‌ی ئەم رژی‌مه‌دا له پال کارکردنی پێویست کاری زیاده‌ش ئەنجام ئەدات که پێیده‌لێن مولکانه (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۵)، به‌شی زۆری خاوه‌ن مولکه‌ گه‌وره‌کان که زه‌وی به‌ مولکانه ده‌دن به‌ جووتیار هیچ پاره‌یه‌ک له زه‌وییه‌کانیان خه‌رج ناکه‌ن به‌لکو سه‌رجه‌م ئەرکه‌کانی ده‌که‌ویته‌ ئەستۆی جووتیاره‌که‌ زۆربه‌ی زه‌وییه‌کان به‌م جۆره به‌ره‌م ده‌هێنریت. به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له رژی‌می دهره‌به‌گایه‌تی‌دا مولکانه‌ سی جۆری هه‌یه‌ که ئەمانه‌ن:

۱ - مولکانه‌ی کارکردن:

مه‌به‌ست له مولکانه‌ی کارکردن ئەوه‌یه‌ که جووتیار پارچه زه‌وییه‌ک وه‌رده‌گریت له خاوه‌نه‌که‌ی به‌مه‌به‌ستی چاندن، له‌به‌رامبه‌ر ئاماده‌یی کارکردنی سوغره‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۵)، له وه‌ها ریکه‌وتنیکدا خاوه‌ن زه‌وی ده‌توانیت بۆماوه‌یه‌کی دیاریکراو و بێ پیدانی هیچ کرییه‌ک، کار به‌جووتیاره‌که‌ بکات، (ئه‌سه‌سه‌رد، ۱۹۸۶، ل ۱۶)، ماوه و ژماره‌ی رۆژه‌کان و کاتی ئەم کاری سوغره‌ و بیگاره‌ش له‌شوینیک بۆ شوینیکی تر جیاوازه‌ و، (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۸۰) به‌پێی ریکه‌وتنی نیوان جووتیار و دهره‌به‌گه‌که‌ دیاری ده‌کریت، (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۵).

۲ - مولکانه‌ی به‌ شتومه‌ک:

مه‌به‌ست له‌م جۆره‌ش به‌کرێگرتنی پارچه زه‌وییه‌که‌ له خاوه‌نه‌که‌ی به‌ مه‌به‌ستی به‌ره‌مه‌ینان به‌رامبه‌ر به‌ شتیک له به‌ره‌م بۆ خاوه‌ن زه‌وییه‌که‌ (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۵) و ئەوه‌ش چهن‌د شیوازیکی وه‌ک شه‌ریکه‌به‌شی و نیوه‌کاری و سییه‌ک به‌ری و سی کوت و ده‌ودووی هه‌یه‌، (بۆ زانیاری زیاتر بروانه: قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۶۶ - ۱۶۹).

۳ - مولکانه ی به پاره:

مه به سست له م جوړه شیان به کریگرتنی پارچه زهوییه که له خاوه نه که ی به رامبه ر به بریک پاره که له سه ری ریگ ده که ون (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۵)، ئەم جوړه مولکانه یه دوا ی فرۆشتنی به ره مه که پاره دهریت به خاوه ن مولکه که. ده کریت ئەو په یوه ندییه به م جوړه پیناسه بکریت: "مولکانه ی به دراو ئەو پیوه ندییه له میژینانه که له نیوان ره عیه ت و خاوه ن مولکدا هه بوون و مافه کانیا ن دیاری ده کرد، ده گوړی و دهن به پیوه ندییه کی دراوی ته واو که به گویره ی قانون له سه ری ریگ ده که ون و ئەو دەم جووتیار ته نیا ئیمتیا زداری زهوییه که یه" (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۷۷).

سه ره رای ئەم جوړه مولکانه، جووتیار هه ر وه ک کۆیله ده بوایه پیتاکی زیاد به شتومه ک یان به دراو بدن به خاوه ن مولک وه کو مه رانه، هیلکانه، میوانانه، جه ژنانه، ئەمه سه ره رای چه ندین به خشیش له لایه ن جووتیاره کان بو پیاوانی ئاینی و پیاوانی ده ولت (هه مان سه رچاوه، ل ۱۸۴ - ۱۸۷).

- په یوه ندییه کانی به ره مه هینان له رژی می دهره به گایه تی:

بنچینه ی په یوه ندییه کانی به ره مه هینان له کومه لگای دهره به گایه تیدا خاوه ن داریتی دهره به گه کانه، سه به رت به زهوی و ده سست به سه رداگرتنی ته واویان به سه ر به ره مه هینه ره جووتیاره کان و چه وسانه وه یان به مه به سستی به ده ستهینانی به ره مه میکی زیاده بو پرکردنه وه ی پیداویستییه کانیا ن و جیبه جیکردنی مه رامه کانیا ن (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۷۸)، پرکردنه وه ی ئەو پیداویستییه کانه ش پییده و ترا قازانجی دهره به گ که جیگیر نه بوو جووتیار ناچار ده کرا که زۆریه ی کاته که ی ئیش بکات بو دهره به گ و کارکردنه که ش پییده و ترا (سو غره) که ته نها له کاره کانی کشتوکالیدا چر نه بوو بووه به لکو کاری خانوو دروستکردن و گواستنه وه ی به ره مه و هه موو کاریکی تاییه تی دهره به گی ده گرتنه وه (زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۹۲) هه رچی کاری پیشه گه ریش بوو ئەوه به مه به سستی

پێکردنه‌وه‌ی پێداویستییه‌کانی دهره‌به‌گ و جووتیاره‌که ئه‌نجام ده‌دره
(دویدار، ۱۹۹۸، ص ۲۱).

ده‌توانین بڵێین سوغره و مولکانه سیمای سه‌ره‌کی بوون له
په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مه‌پێناندا دیاره به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر که‌م به‌کار
ده‌هات، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌رسته‌کانی به‌ره‌مه‌پێنان له‌ ریگی دراو
ده‌ست ئه‌که‌وت باری جووتیار سه‌ختتر بوو و باجی زیاتری وه‌ک
باجه‌کانی دادگایی و کارگێری خرایه‌ سه‌ر. (دویدار، ۱۹۹۸، ص ۲۰؛ زوبرتسکی،
۱۹۸۱، ص ۹۳). ئابووری له‌ کومه‌لگای دهره‌به‌گایه‌تیدا ئابوورییه‌کی
سروشتی بوو، که‌ کشتوکال وه‌ک چالاکییه‌کی سه‌ره‌کی له‌م ئابوورییه‌دا
شوینی گرتوه‌، هه‌رچی ئالوگۆری بازرگانیشه به‌شیوه‌یه‌کی داخراو و
به‌رتسه‌ک و به‌شیوه‌یه‌کی هێنده‌ که‌م ئه‌نجام دراو، که‌ ده‌چیته
چوارچیوه‌ی نه‌بوونه‌وه (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۸۸؛ زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۹۲).

ره‌نگدانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مه‌پێنان له‌ سه‌ر ئاستی
کومه‌لایه‌تیش کاریگه‌ری هه‌بووه جووتیار له‌ کاتیک که‌ هه‌لسابوایه به
گواسته‌وه‌ی بووک له‌ پای زاویه‌تی شه‌وی یه‌که‌میدا ده‌بوایه باج بدات
ئه‌گه‌ر چی ئه‌م شیوه‌یه دواتر ره‌تکرایه‌وه (زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۹۲)، یان
ئه‌گه‌ر - وه‌ک پێشتریش وترا - جووتیار کچه‌که‌ی به‌ شوو بدابا ده‌بوایه
دهره‌به‌گه‌که رازی بیته به‌و که‌سه‌ی پێی ئه‌دات ئه‌گه‌ر رازیش نه‌بوایه
ئه‌وا باجی له‌ خاوه‌ن کچه‌که وه‌رده‌گرت (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۸۹) و دهره‌به‌گ
مافی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که‌ دوا‌ی مردنی خیزانی جووتیار ماره‌ بکاته‌وه
(زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۹۳).

له‌م په‌یوه‌ندی به‌ره‌مه‌پێناندا رق و قینی دهره‌به‌گ به‌رامبه‌ر
چینه‌که‌ی تر دیارده‌یه‌کی بلاو بووه و، جووتیاران له‌ حاله‌تی وادا ناچار
بوون بۆ خۆپاراستن له‌ شه‌ره‌نگیزی دهره‌به‌گه‌کان، په‌نا ببه‌نه به‌ر
که‌سانی ده‌ربار و داوا‌ی لیخۆشبوونیان کردووه و، ئه‌وانیش بۆیان
پاراونه‌ته‌وه و زۆر جار به‌هۆی ئه‌وه‌وه له‌ ئازاردان رزگاریان بووه و،
ئه‌م جووره له‌ بارسووک کردنه ناوئراوه شه‌فاعه‌ت (زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۹۵).

دەتوانین بڵێین پەیوەندییەکانی بەرھەمھێنان لە سیستەمی دەرەبەگایەتیدا پەیوەندییەکی ناجیگیر و ناپەرەوا بوو، چونکە دەرەبەگەکان ھەموو مافیکیان بە دەست ھێناوە بەرامبەر بە چەوسانەو و باج و کاری سوغرەیی جووتیارەکان، تەنانەت ئەم شیۆ پەیوەندییە کاریگەری راستەوخۆی کردۆتە سەر پیکھاتەیی کۆمەلایەتی خیزانە جووتیارەکانیش، چونکە جووتیار لە ناو مائی خوشیدا خاوەنی ھیچ بریارێک نەبوو بە بێ رەزامەندی دەرەبەگەکی تەنانەت نیشتەجیوون و جیگیربوونیشی پەیوەست بوو بە زەویەکەو.

- جیاوازی نیوان دەرەبەگایەتی لە (رۆژھەلات و رۆژئاوا):

لەگەڵ سەرھەڵدانی سیستەمی دەرەبەگایەتی، بەچاوپۆشین لە جیاوازی سەرھەتاکانی کە لە رۆژھەلات بۆ سەدەیی سێھەم و لە رۆژئاوا بۆ سەدەیی پینجەمی زایینی دەگەریتەو (زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۸۷) چەند بنەمایەکی سەرھەکی وەک (زەوی و خاوەن زەوی و جووتیار) دەرکەوتن، (کوبلاند، ۱۹۸۵، ص ۶) و بەپێی سروشتی کۆمەلگاکانی ئەو دوو ناوچە یەش لە ناو سیستەمە کەدا، لیکچوون و جیاوازی ھەبوو، و، لەبەر ئەوەش کە خودی دەرەبەگایەتی سیستەمیکی چینایەتی و لەسەر بنەمای دابەشکردنی کۆمەلگا بۆ دوو چینی (دەرەبەگ و جووتیار) ھاتۆتە ئارا، مافی تاکەکەسی بەپێی ئەو چینەیی تیایدا ئەندام بوو جیاواز بوو، بەلام لەگەڵ ھی ھاوچینەکەیی و لە چوارچێوەی سیستەمی دەرەبەگایەتیدا و، لە ھەرکات و شوێنیکدا ھەر ھەمان مافە بوو. (گرخان، ۱۹۶۸، ص ۲۹۹).

سەبارەت بە دەرەبەگایەتی لە رۆژھەلاتدا، دەولەت خاوەنی زەویە تەنانەت بە مەبەستی بەرھەمھێنان و سوود لی وەرگرتنی دابەشی سەر دانیشتوان و جووتیاران ئەکات و ھەر کاتی ویستی ئەم زەوییانە بگەریتەو ئەوا دەولەت ئەم مافەیی ھەیی و دەتوانیت ئەنجامی بدات، بەلام لە کۆمەلگای رۆژئاوادا لە زۆربەیی کاتدا خاوەنداریتی زەوی دەگەریتەو بۆ میر و سەرکردەکان و خوا پێداوھەکان و لە کاتی کە

ویستیان زهویییه کان بسیننه وه ئەوا دهبی له ریگای ناکۆکی و شه ره وه زهویییه کان بگه پیننه وه (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۹۰). له لایه کی تر جووتیار له سیسته می دهره به گایه تی له رۆژه لاتدا جووتیاریکه ناچاره که وا کاری سوغره یی بکات و هه موو کاروباریکی کشتوکال و کاری تری پیویست بۆ خاوهن مولک بکات و ماوه که ی له حهوت رۆژ تا دوو مانگ ده بیته (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۸۰)، به لام جووتیار له رۆژئاوا دا به ندیککی زهویییه که جیاوازی له گه ل سوغره دا له وه دایه که به ندیککی کاریکی داواکراوه به شیوه یه کی به رده وام به لام سوغره کاریکی کاتییه ئەگه ر دووباره ش بیته وه، له هه مان کاتدا جووتیاری سوغره مرۆفیککی سه ره به ستتره له جووتیاری به ندیککی چونکه هه رده م به دوا ی گه وره که یه وه نابیت و جاری وایه مووچه له ده ولته و هه رده گریته و ده ولته تیش ریگا نادات خه لکی بچه وسینریته وه له کاتی که ده ولته ته که به هیز و توانا بیته (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۹۰).

له پووکی تره وه دهره به گایه تی له رۆژه لات له کاره کانی به پیره بردن و هه لسه و وراندنی به ره هه مه ینانی کشتوکالی پشت به فه رمانبه ران و مووچه خۆران ده به ستیت زیاتر له وه ی پشت به خاوهن مولکه سه ره به خۆکان بیه ستیت به لام له دهره به گایه تی رۆژئاوا دا ده سه لات له سه ر خاوه نداریتییه کی پر به پری ره ها وه ستاوه، به لام له هه مان کاتدا شار و هه ریمه سه ره به خۆ دهره به گییه کان خاوه نی ده سه لاتیککی ره ها و فراوان بوون و له پووی یاسایانه وه دهره به گه کان له هه ریمه کانیا نندا دادپه ره ری سه ره به خۆیی تایبهت به خۆیان هه بوو (عزیز، ۱۹۸۵، ل ۹۱).

زیاده ی به ها له سیسته می دهره به گایه تی له رۆژه لاتدا به ده ست ده هیتریت له شیوه ی باجانه و زوره ها ده ستکه وت که ده ولته ده ستگیری ده بیته به لام له سیسته می دهره به گی له رۆژئاوا دا به شیوه ی زه بر و جه وریکی نا ئابووریانه دیته دی (کیه، ۱۹۷۰، ص ۳۷۹؛ زوبرتسکی، ۱۹۸۱، ص ۱۱۴).

له پرووی ئاینیه وه له رۆژئاوا که نیسه رۆلکی گرنگ و بهرچاوی هه بووه و خاوه نی زهویوزاریکی فراوان بووه ته نانه ت (پاپا) گه وره ترین دهره بهگ بووه و که نیسه خاوه نی زۆرتین زهوی به پیت بووه. (الجواهری، ۱۹۸۵، ص ۱۴۵؛ قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۱۹)، به هه مان شیوه رۆلی ئاینی له رۆژه لاتدا که متر نه بووه له رۆلی که نیسه چونکه دهسه لاتی خه لیفه کان له رۆژه لات به تایبه تی خه لیفه کانی ئه مه وی و عه باسی و عوسمانی خاوه نی گه وره ترین زهویوزار بووینه ئه مه سه ره رای چه ندین باجی تر که به ناوی ئاینیه وه له خه لک وهرگیراون (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۱۹؛ الجواهری، ۱۹۸۵، ص ۱۴۵).

ده توانین بلیین که وا رژی می دهره به گایه تی هه ر چه نده له رۆژه لات و رۆژئاوا له سه ره هه مان بنه ما دامه زراوه به لام خاسیه تی جیاوازیان هه بووه به پیی بارودۆخی ناوچه یی و پیکهاته ی کومه لایه تی و یاساکانی ئه م رژی مه، به لام له سه رده می بالاده ستی ئه م په یوه ندیه جیوتیار هه ر چه وساوه بووه و ره نجی بۆ خاوه ن زهوییه که بووه (بیشکی، ۱۹۹۸، ص ۱۳۷-۱۳۸).

ته وه ری پینجه م

پاشه کشه کردنی دهره به گایه تی له باشووری کوردستاندا

په یوه ندیه دهره به گایه تییه کان له کۆتاییه کانی سه ده ی هه ژده م و سه ره تاکانی سه ده ی نۆزده م به شیوه یه کی گشتی له کوردستاندا بالآ ده ست بوون، (عبدالرضا، ۱۹۷۰، ص ۲۶). شوینی کوردستانیش له لیواری پر ئه سته می رۆژه لاتی ناوه راست و هه لکه وتنی له نیوان ولاتی تورکیا و سوریا و عیراق و ئیران و ئه رمه نستان و، بوونی به پرده بازیک بۆ به ستنه وه ی هه رسی کیشوه ری ئاسیا و ئه وروپا و ئه فریقا و، دریژبوونه وه ی خاکه که ی تا نزیک ده ریای خه زه ر و ده ریای ره ش و که نداوی فارسی (عه ره بی) و به نده ری ئه سکه نده رۆنه (حسین مه ده نی، کوردستان و ستراتیژی نیو ده وله تان، به رگی یه که م، هه ولیر، ۲۰۰۹،

ل ۱۰) و هه لکه وتنی له نزیک هیله کانی په یوه ندیی هاتوچۆی نیوان ئاسیا و ئه وروپا، (عبدالرضا، ۱۹۷۰، ص ۲۶) له ئه نجامی ئه و شیوازی ده سته به سهر داگرته ی زه و ییه کانیش له لایه ن دهره به گه کانه وه جووتیاران ناچار بوون به کری کاربکه ن (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ل ۲۶). ئه وه ش دوا ی به هیژبوونی هه ژموونی سیاسی و ئابووری و لات ه گه وره کان، به تایبه تیش به ریتانیا و روسیا له ناوچه که و کوردستان له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده و کاریگه رییان له سه ر په یوه ندییه کانی وهرزیری گه شه کردنی و لات، (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۲۶) رۆلی گرنگی بینوه و هوکاریک بووه بۆ په ره سه ندنی بازرگانی و کوردستان بوو به به شیک له بازاری جیهانی و له ئه نجامی ئه وه شدا ئه و پیشه گه رییه که شیوه ی ساده ی وهرگرتبوو، گووانی به سه ردا هات و ته نانه ت کشتوکالیشی گرته وه (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ل ۲۶)، ئه مه ش هانی دهره به گه کانی دا تا هه له که بقۆز نه وه و هه ولی قۆرخکردنی زه و یه کان بدن و له ده ست جووتیاران دهری به یین و، له به ره ئه وه ش که مه رچی بنه ره تی کرپن و فرۆشتنی زه وی، مولکداری جووتیار بوو و، له زمانی (ئه نگلز) یشه وه وتراوه که (خاوه ن مولکیه تی ته واو هه ر ئه وه نییه که زه و ییه کی له ده سته دب، به لکو ئه وه یه که بتوانی به ره مه که ی بفرۆشی)، ئه مه ش زیاتر له توانای خو په پیشکه ره ده سترۆیشته ووه کانه نه ک خه لکی ره ش و روت، بۆیه هه ندیک له زه و ییه کان به کرپن و فرۆشتن له ده ست جووتیاران دهره هینران و زۆربه شیان له لایه ن خاوه ن دهره به گه کان و بازرگان و پیاوانی ئاینی ده سترۆیشته و داگیرکران (قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۱۲۶) له ئه نجامی ئه و شیوازی ده ست به سه ر داگرته ی زه و ییه کانیش له لایه ن دهره به گه کانه وه جووتیاران ناچار بوون به کری کاربکه ن (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ل ۲۶).

شاره کانیش فراوان بوون به شیوه یه کی زۆر خیرا له سه ر حسابی گونده کاند (شاملوف، ۱۹۸۴، ص ۷۲؛ عبدالرضا، ۱۹۷۰، ص ۲۹) و ئه م فراوانبوونه له ئه نجامی فراوانبوونی ده سه لات ی ئه وروپییه کان سه ری هه لدا و به هوی

ئابووری به ره مهاتوو له سهه کایه ی کشتوکال به ره وه ره سههیتان هات و ئابووری بازرگانی شوینی گرته وه. (عبدالرضا، ۱۹۷۰، ص ۲۶؛ بیشکچی، ۱۹۹۸، ص ۲۶۲). له گه لیشیدا سته م و زۆرداری دهره به گه کان گه یشته ئاستیک که جووتیاره کان بیر له وه ستانه وه و شوړش بکه نه وه و، ده کری سهره لانی چه ند راپه پینیک له ناوچه جیاجیاکانی کوردستان له و قوناغه دا (سین. ز. ۱۹۹۲، ص ۵۷)، وه ک رهنگدانه وه ی به کرداری نه و ره وشه به دیهاتوو به بیته هه ژمار.

دهست به سهه رداگرتنی سهه رمایه داریهه کان بو بازارهکانی ناوه خو به شیوه یه کی سهه ره کی به سهه بازرگانی و کانزاکان بووه هویه ک که وا رابه رایه تی ئابووری کوردستان به دهست سهه رمایه دارهکاندا بیت و چینی جووتیار له نه نجامی دهست به سهه رداگرتنی سهه رمایه دارهکان بو سهه زهوی و ریگا و کانزاکان و دانانی چه ندین کومپانییا و داموده زگای تاییه تی و هیلی شه مه نده فهر گۆران بو کریکار (عبدالرضا، ۱۹۷۰، ص ۲۸) به م جوړه کوردستان بووه بازار ی نار دنه دهره وه ی که لوپه لی سهه ره تای ی و ساغکردنه وه ی شه مه کی نیر دراوی ولاتی نه وروپی (ئه سه سه رد، ۱۹۸۶، ل ۲۹).

له لایه کی تره وه له نه نجامی گۆرانکاریه سیاسییه کان سهه رخان ی کومه لگا به ره و گۆرانکاری چوو به تاییه تی هه ره له سهه رده می جهنگی یه که می جیهانی و هه تا شوړشی ۱۹۵۸ له عیراق که تیایدا یاسای چاککردنی کشتوکال دهر چوو نه مه ش کاریگه ری راسته وخوی کرده سهه ره سههیتانی په یوه ندی دهره به گایه تی (الحمیری، ۲۰۱۷، ص ۲۵۵؛ قاسملو، ۱۹۷۳، ل ۳۲۴). لیره دا ده توانریت بو تریت رژیمی دهره به گایه تی هه ره چه نده ماوه یه کی زور توانی بالادهست بیت به لام له نه نجامی سهه ره لانی بازرگانی و فراوانبوونی ده سه لاتی نه وروپی له کورستاندا توانی شوړشیک دژ به دهره به گایه تی نه نجام بدات و بنه ماکانی نه م رژیمه هه لته کینیت و شیوه یه کی نوئ له په یوه ندییهکانی به ره مهیتان سهه ره لبدات نه ویش سهه رمایه داریهه.

ئه نجام:

له کۆتایی ئه و توژیژینه وهیه به ناو نیشانی (میژووی دهره به گایه تی له باشووری کوردستان / توژیژینه وهیه کی میژووییه له باره ی سه ره له دان و گه شه کردن و هه ره سه هینان) توژیژهر ده گاته چه ند دهرئه نجامیک که ئه مانه ن:

۱ - رژی می دهره به گایه تی وه ک گشت رژی مه ئابووری و کومه لایتییه کان که کومه لگایان پیندا تیپه ریوه هوکار و بنه ما و زه مینه ی سه ره له دان و سروشتی تایبه ت به خو ی هه یه، تا ئه و کاته ش به رده وام بووه که توانیویه تی وه لامی پینداویستییه کانی سه رده م بداته وه.

۲ - له به ره ئه وه ی دهره به گایه تی له کوردستاندا جیاواز له ولاتانی تر، له سه رینی هه ره سه هینانی سیسته می کویلیایه تی سه ری هه لئه داوه و، شیوه ی کلاسیکی کویلیایه تی نه بینیه وه، و وه ک زۆر به ی ولاته کانی رۆژه لات شیوه ی ده وه تی کویله داری هه بوو و، له ره وتی میژوو و سروشتی هه لکه وتنی جوگرافیشدا تایبه تمه ندیی خو ی هه بووه، ره وشی ژیانیش له چوارچیوه ی ئه و سیسته می دهره به گایه تییه دا له گه ل هی دانیشتوانی ولاتانی تر جیاواز بووه.

۳ - جووتیاری کورد هه رچه نده ژیر ده سته ی خاوه ن زه وییه کان بووه و ته نانه ت زۆر له مافه کانی پیشیل کراوه به لام له کاتی بالاده سته ئه م رژی مه هه ولی گۆرانکاری له په یوه ندییه کانی به ره مه هینانی داوه ته نانه ت چه ندین راپه رین و رووبه روو بوونه وه له ناوچه کوردیییه کان دژی دهره به گه کان روویان داوه.

۴ - کاریگه ری ئاینی یه کیک بووه له و هوکارانه ی که وا بوته هو ی فه رزکردنی چه ندین جو ره باج به سه ر جووتیاره کان. دلسۆزی کورد بو ئاینی ئیسلام بوته هوکاریک که وا دژی ئه م باجانه ش نه وه ستن به لام له لایه ن دهره به گان به شیوازیکی تر مامه له ی له گه ل کراوه.

۵ - له کاتی دروست بوونی سه رمایه و فراوان بوونی ده سه لاته ئیستعمارییه کان و فراوان بوونی هه ژموونی سیاسیان له کوردستان

راسته و خو به م گورانکارییه به سترایه وه به تایبته کوردستان به بازارێ جیهان به سترایه وه و بووه شوینی ناردنی که رهسته سه ره تایبیه کان و ساغکردنه وه ی که رهسته هینراوه کان له شیوه ی شمه ک و که لوپهل و هتد. به شیوه یه کی خیرا گورانکارییه کان له کوردستان دهرکه وت و پووکانه وه ی ئه و رژی مه که دهستی پیکرد.

لیستی سه رچاوه کان:

- به زمانی کوردی:

- برونه سن. مارتین. فان، ئاغا و شیخ و دهولت، وهرگیترانی: کوردو، چ (۳)، بهرگ (۱)، سلیمانی، ۱۹۹۹.

- حسین مه دهنی، کوردستان و ستراتیژی نیو دهوله تان، ب(۱)، ههولیر، ۲۰۰۹.
- عبدالرحمن قاسملو، کوردستان و کورد، وهرگیترانی: عبدالله حسن زاده، ۱۹۷۳.

- عزیز شه مزینی، جوولانه وه ی رزگاری نیشتمانی کوردستان، وهرگیترانی: فه رید ئه سه سه رد، چ (۳)، له بلاوکراره کان ی سه نته ری لیکۆلینه وه ی ستراتیجی کوردستان، سلیمانی، ۱۹۹۸.

- فه رید ئه سه سه رد، گه شه کردنی سه رمایه داری له کوردستاندا و زه مینه ی ئابووریانه ی بزووتنه وه ی نه ته وایه تی، چ (۱)، له بلاوکراره کان ی ده زگای ناوه ندی رۆشنییری، ته مموزی ۱۹۸۶.

- محمد فاضل محمد عزیز، رژی مه ئابوورییه کان و کومه لگای ته کنۆلۆژی نو، ب(۱)، چاپخانه ی ئۆفسیتی سه رکه وتن، سلیمانی، ۱۹۸۵.

- مه هدی محه مه د قادر، پیشهاته سیاسییه کان ی کوردستانی عیراق ۱۹۴۵ - ۱۹۵۸، له بلاوکراره کان ی سه نته ری لیکۆلینه وه ی ستراتیژی کوردستان، سلیمانی، ۲۰۰۵.

- مینورسکی، کورد، وهرگیترانی: حه مه سه عید حه مه که ریم، چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه دین، ههولیر، ۱۹۸۴.

- به زمانی عه ره بی

- ابراهیم علی طرخان، النظم الاقطاعية في الشرق الاوسط في القرون الوسطی، دار الكتاب العربي للطباعة والنشر، القاهرة، ۱۹۶۸.

- أ. شاملوف. حول مسألة الاقطاع بين الكرد، ترجمة: د. كمال مظهر أحمد، ط (٢)، مطبعة الحوادث، بغداد، ١٩٨٤.
- اسماعيل بيشكجي، كردستان مستعمرة دولية، ترجمة: زهير عبدالملك، السويد، ١٩٩٨.
- احسان محمد الحسن و فوزية العطية، الطبقة الإجتماعية، مطبعة جامعة الموصل، الموصل، ١٩٨٣.
- ابراهيم كبة، دراسات في تاريخ الاقتصاد والفكر الأقتصادي، الجزء الاول، ط (١)، مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٧٠.
- ج. و. كوپلاند. و ب. فينوجرادوف، الإقطاع والعصور الوسطى في غرب اوروبا، ترجمة: محمد مصطفى زيادة، ط (٣)، القاهرة، ١٩٥٨.
- زوبرتسكي و آخرون، المشاعة والرق، الاقطاع، التشكيلات الاجتماعية والاقتصادية ما قبل الرأسمالية، ترجمة: جورج طرابيش، ط (٢)، دار الطليعة للطباعة والنشر، بيروت - لبنان، ١٩٨١.
- سين. ز، نشوء الاقطاع ونضال الفلاحين في العراق، مجلة (الثقافة الجديدة)، العدد (٢٥١)، أربيل، كانون الاول ١٩٩٢.
- عبدالرضا الحميري، نظام الإقطاع في العراق بين مؤيديه ومعارضيه، ط (١)، بغداد، ٢٠١٧.
- ماجد عبدالرضا، المسألة الكردية في العراق الى ١٩٦١، منشورات مكتبة بغداد، مطبعة دار الجاحظ، بغداد، ١٩٧٠.
- محمد دويدار، تاريخ الفكر الاقتصادي، منشورات دار الجامعات المصرية، الاسكندرية، ١٩٩٨.
- محمد عبدالعزيز عجمية، فصول في : التطور الاقتصادي في اوروبا والعالم العربي، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٨٦.
- **گۆفاره كان**
- **به زمانی كوردی:**
- اسماعيل رسول، گه شه كردنی ئابووری له كوردستانى عیراق، گۆفاری (رۆشنبیری نوی)، ژماره (٨٢)، تشرینی دووه می ١٩٨٠.
- فهريد ئەسه سەرد، سه نته ری لیكۆلینه وهی ستراتیجی، گۆفاری سیاسه تی ده ولی، ژ (٢٢)، ١٩٩٨.
- **به زمانی عه ره بی:**
- عماد احمد الجواهري، ملاحظات عن الاقطاع و حيازة الاراضي في كردستان في العصور الاسلامية المتأخرة، مجلة (كاروان)، العدد (٣٤)، أربيل، حزيران ١٩٨٥.

ملخص البحث

تأريخ الاقطاع في كوردستان الجنوبية

نشميل صابر عبدالله

قسم التاريخ - كلية الآداب

جامعة صلاح الدين - أربيل

هذه دراسة خاصة بتأريخ الاقطاع في جنوب كوردستان، كنظام اقتصادي له مميزات، وتأثيراته وانعكاساته على الكورد وتاريخهم الحديث، الدراسة تلقي الضوء على مفاهيم النظام، وكيفية نشوئه وتطوره واسباب ضعفه وانحلاله، كما قارنت الدراسة بين النظام الاقطاعي الكوردي ومايمثله في الشرق والغرب. وبينت وقوف الفلاحين ضد هذا النظام وتمثل ذلك بانتفاضاتهم ضد ضرائب الاقطاعيين غير الشرعية التي كان للدين اثره في فرض العديد منها. المهم في الامر ان بقايا النظام الاقطاعي مازالت اثارها ماثلة للعيان في عموم كوردستان، الا انه في طريقه الى الانحلال ثم الزوال بسبب التطورات السياسية وانتشار الوعي والمستجدات المعاصرة.

Abstract

The history of feudalism in southern Kurdistan

Feudalism system is one of the economic system which was very common in Kurdistan. It has many principles and characteristics with many effects on the economy of Kurdish people for so long. In this study, feudalism as the term, its origin and development are presented. This is in addition to the highlight of all the phases that this system went through and the impact of the Kurdistan. Moreover, the differences between feudalism in the east and west are also presented. The study is concluded by presenting the factors that make the system vanish in Kurdistan.

زوبیر بیلال ئیسماعیلی میژوونووس و رۆلی له نووسینی میژووی رۆشنبیری ههولیر

م. ی. بارزان محەممەد عەلی

بەشی میژوو - کۆلیژی ئەدەبیات
زانکۆی سەلاحەددین - ههولیر

پێشهکی

زوبیر بیلال له مهیدانی میژوونووسیدا، یه کێکه لهوانه‌ی به ئه‌وپه‌ری دلسۆزیه‌وه هاتنه گۆرپانی میژوونووسی کوردیه‌وه، میژوو له هه‌موو زانستیک زیاتر سه‌رنجی زوبیر بیلالی راکیشاوه و هه‌ر زوو بووه هۆگری ده‌ستنووسه‌ کۆنه‌کان و خامه‌ی له مهیدانی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی له باره‌ی میژووی کورد به‌گشتی و میژووی هه‌ولیر به تایبه‌تی خسته‌کار، ئه‌ویش له سۆنگه‌ی درککردن به‌وه‌ی که چ که‌لینیکی گه‌وره له کتیبخانه‌ی میژووی کوردیدا هه‌یه، ئه‌مه‌ش وای لیکرد هینده‌ی دی له‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی میژووی کورد سوور بێ و به‌و نیازه‌ی ئه‌رکی زانستی سه‌رشانی به‌رامبه‌ر نه‌ته‌وه‌که‌ی رابپه‌رینی. ده‌بی ئه‌وه‌ش بگوتریت که زاده و فیکر و به‌ره‌می بیر و دلسۆزی ئه‌و پیاوه به‌راستی تا راده‌یه‌کی زۆر ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌سته‌ی میژوونووسانی کورد به تایبه‌تی و رووناکبیرانی دوا‌ی خۆی به‌گشتی ئاسان کردوه.

بایه‌خ و گرنگی ئه‌م توێژینه‌وه له‌وه‌دایه که هه‌ول‌دراوه هه‌ول و کۆشش‌ه‌کانی زوبیر بیلالی میژوونووس له نووسینی میژووی رۆشنبیری هه‌ولیر به‌دیاربخریت، که تا ئیستا له لایه‌نی زانستیه‌وه کاری له‌سه‌ر نه‌کراوه. ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ستیش بێت به‌ کۆسپ و ئاسته‌نگه‌کانی به‌رده‌م ئه‌م توێژینه‌وه‌یه زیاتر خۆی له په‌رش و بلاوی سه‌رچاوه‌کان بینیه‌وه، بێگومان ئه‌مه‌ش ماندوو‌بوونیک‌ی زۆری به‌دوا‌ی خۆیدا هینا تاوه‌کو زانیاری تایبه‌ت به‌و بواره به‌ده‌ست بکه‌وێت.

تویژینه‌وه‌که له سی ته‌وه‌ر پیکهاتوو، له ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا وه‌کو ده‌روازه‌یه‌ک تیشک خراوه‌ته‌سه‌ر ره‌چه‌له‌ک و ژیاننامه‌ی زانستی زوبیر بیلال ئیسماعیلی میژوونووس، هه‌ر له‌و به‌شه‌دا سیما و تایبه‌تمه‌ندییه‌ دیاره‌کانی که‌سایه‌تی زوبیر بیلال خراوه‌ته‌پوو. له ته‌وه‌ری دووه‌می تویژینه‌وه‌که‌دا، بو‌(لایه‌نی رۆشنییری شاری هه‌ولیر له نووسینه‌کانی میژوونووس زوبیر بیلال ئیسماعیل) ته‌رخانکراوه، ئه‌ویش لای خۆیه‌وه‌ دابه‌شکراوه‌ بو‌سه‌ر باسه‌کانی : (ژیاننامه‌ی ناودارانی هه‌ولیر، قوتابخانه‌کان، مه‌قامبیژ و مه‌ولوودخوینه‌کانی شاری هه‌ولیر).

ته‌وه‌ری سییه‌م تایبه‌تکراوه‌ بو‌ قسه‌کردن له باره‌ی (ریبازی ناوبراو له نووسینی میژوودا)، له‌م به‌شه‌دا رۆشنایی خراوه‌ته‌سه‌ر هه‌ریه‌ک له باسه‌کانی (چه‌مکی میژوو لای زوبیر بیلال) و (ریبازی له نووسینی میژوودا).

سه‌باره‌ت به‌و سه‌رچاوانه‌ی له نووسینی ئه‌م کتیبه‌ سوودیان لیوه‌رگیراوه، به‌پله‌ی یه‌که‌م کتیب و تویژینه‌وه‌ و وتاره‌کانی زوبیر بیلال خودی خۆیه‌تی و وه‌کو سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی پانتایییه‌کی فراوانیان له نووسینی ئه‌م تویژینه‌وه‌یه‌ داگیرکردوو، له‌دیارتیرینیان (أربیل في أدوارها التاريخية) و (علماء ومدارس في أربيل) و (تأريخ أربيل/ دراسة تاريخية عامة لأربيل وانحائها منذ اقدم العصور حتى الحرب العالمية الاولى)، له پال ئه‌وانیشدا چه‌ند تویژینه‌وه‌ی دیکه‌ی ناوبراو سوودی باشیان لیوه‌رگیراوه، له‌وانه‌ (النقد الحديث و النقد في الادب الكردي) که له گوڤاری "الثقافة" ژماره (٧)ی سالی ١٩٨٠ بلاوکراوه‌ته‌وه‌ . جگه‌ له‌وه‌ی ژماره‌یه‌ک له گوڤار و رۆژنامه‌ پشتیان پیبه‌ستراوه‌ که له لیستی سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌یان پیدراوه‌ .

تهوهری یه که م : سه بردهی ژیا نی

۱- ره چه له کی بنه ماله که ی و له دایکبوونی:

بیلال ئیسماعیلی باوکی له بنه ماله ی (قاوه چی) بووه و پیاویکی ئاینپه روه ر و زانایه کی هۆشیار بووه و له مزگه وتی گه وره ی قه لای هه ولیر خویندوو یه تی و له دواییشدا خویندنه که ی له قوتابخانه ی فه رمی عوسمانلی ته واکردوو و بروانامه ی ده رچوونی وه رگرتوو ه. (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷). بیلال ئیسماعیلی باوکی، خاوه ن کتیبخانه یه کی گه وره بووه و پر له کتیبی ئه ده بی و ئایینی و میژوو یی به نرخ بووه، ئه و کتیب و سه رچاوانه به میرات بو زوبیری کوری ماوه ته وه و بوونه ته سه رچاوه ی گرنگ بو زانیارییه فراوانه که ی له بواری میژوو و زانستی ئایینی.

سه باره ت به دایکیشی ئه و له بنه ماله ی (دو غره مه چی) ن. (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷)، له بنه ره تدا له خیزانیککی رووناکبیر بوونه و (مه لا مسته فا حوسین خه فاف)، که ده کاته باوکی دایکی میژوونووس زوبیر بیلال، زانایه کی ناسراوی ئایینی شاری هه ولیر بووه و گوشه یه کی تایبه تی له مزگه وتی خانه قای هه ولیر بو وانه گوته وه و فتوادان ته رخانکردبوو و گه لیک زانای به وه ج له سه ر دهستی ده رچوون و موله تی مه لایه تییان وه رگرتوو و له دواییدا به مزگه وته کانی کوردستاندا بلا بوونه ته وه. (شاره ز، ۲۰۰۰/۱۲/۱۵)، ناوبراو له سالی ۱۹۳۶ کوچی دوایی کردوو ه. (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷).

بیلال ئیسماعیل له سالی ۱۹۳۳ (سه بریه ی کچی) مه لا مسته فا حوسین خه فاف) ی هیناوه و له و خیزانه ی چوار کوری هه بووه به ناوه کانی ته لعه ت، زوبیر، جه وده ت^(۱) فوناد^(۲)، له گه ل چوار کچ، (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷).

(زوبیر بیلال ئیسماعیل) خو ی له سالی ۱۹۳۸ له قه لای دیرینی شاری هه ولیر له دایک بووه، له بنه ماله یه کی ئایین و ئه ده بپه روه ر پیگه یشتوو ه. (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷). زوبیر بیلال له سالی (۱۹۴۵) دا

چووته بهر خویندن له قوتابخانهی سهرهتایی و له سالی (۱۹۵۱) دا خویندنی ئەو قوناغەیی تەواوکردوو و چۆتە قوتابخانهی ناوهندی هەولێر و نمونەییەکی نایابی قوتابی بە ئەدەب و زیرەک و ھۆشیار بوو. (ھەری، ۲۰۰۰). له سالی (۱۹۵۴) دا چووته ئامادەیی لقی وێژەیی و دوای دوو سال کۆتایی بە خویندەکی ھیناوه [ئەو رۆژگارە ئامادەیی دوو سال بوو]، بە پلەییەکی بەرز دەرچوو و لە پایزی (۱۹۵۶) دا چووته زانکۆی بەغدا و لە کۆلیژی ئاداب - لە پسیپۆری شوینەوار و شارستانیەت وەرگیراوه. (اسماعیل، ۱۹۸۶، ص ۲۴۵). له سالی (۱۹۶۰) بە پلەیی (نایاب) دەرچوو و بەمەش یەكەمین قوتابی کورد بوو پسیپۆری لە میژووی کۆن و شوینەواری دیرین و شارستانیەت وەرگیری. (بابان، ۲۰۱۷/۱/۲۷).

زوبیر بیلال لە پایزی سالی (۱۹۶۰) دا بە مامۆستای میژوو لە قوتابخانهی دواناوهندی هەولێر دامەزراوه. (اسماعیل، ۱۹۸۶، ص ۲۴۵). لەنیوان سالانی (۱۹۷۱-۱۹۷۲) ژبانی ھاوسەرگیری لەگەڵ (فایزە عەزیز تووتنچی) پیکھیناوه، لە ماوهی ژبانیاندا خاوهنی سی مندال بوونە بە ناوهکاتی (مستەفا، میلاف، سۆلاق). (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷).

دوای ئەوێ زیاتر لە (۲۵) سال خزمەتی پەرودەر و فیژکردنی نەوێ نوێی میللەتەکی کردوو، لەسەر داوای خۆی لە سالی (۱۹۸۵) دا خانەنشین کراوه. (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷)، بەمەش بواری بۆ نووسین و تەواوکردنی کتیبە میژووییەکانی زیاتر بۆ رەخساوه، بە تاییەتی بەرھەمەکانی لەبواری میژووی هەولێر لە داوی چاپکردنیان بوونەتە سەرچاوهی بە نرخی لیکۆلینەوێ میژوویی. (جلبی، ۲۰۱۲/۱/۱۹).

میژوونووس زوبیر بیلال لە رۆژی (۱۹۹۸/۱۲/۱۵) لە تەمەنی شەست سالییدا پاش مەملانییەکی زۆر لەگەڵ نەخۆشی شیرپەنجە لە شاری هەولێر دڵ گەورەکی لە لیدان کەوت و لە گۆرستانی ناسراو بە گۆرستانی (معمل قیبر) نیژراوه. (بیلال، ۲۰۱۹/۹/۲۹). داوی کۆچی داویی، ژمارەیک و تار لە بارەیی سەرگۆزشتەیی ژبان و بەرھەمە زانستیەکانی

بلاوېووه. (زاگروس، ۲۷ کانوون الاول ۱۹۹۸؛ خوښناو، ۱۹۹۸/۱۲/۱۷؛ حه‌مه که‌ریم، ۱۹۹۹/۱/۱؛ هه‌ریری، ۲۰۰۰)، هه‌روه‌ها که‌نال‌ه ته‌له‌فزیونییه‌کانیش روومالیکی به‌رفراوانیان بۆ هه‌والی کۆچی دوايي و ستایش و یادکردنه‌وهی چله‌ی به‌رپۆه بردووه. له به‌رامبه‌ر ئه‌و خزمه‌ته زۆره‌ی که میژوونووسی ناوبراو به میژووی کوردی کردووه، حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، گۆره‌پانیکی سه‌ره‌کی له ده‌روازه‌ی شاری هه‌ولیر له‌سه‌ر شه‌قامی سه‌د مه‌تری به‌ناو کردووه.

۲- که‌سایه‌تی زوبیر بیلال ئیسماعیل :

زۆریک له نووسه‌ران و لیکۆله‌ران گرنگییه‌کی زۆریان به میژوونووس زوبیر بیلال ئیسماعیل داوه و رۆلی ئه‌ویان به‌رز نرخاندووه له خزمه‌تکردنی میژووی کورد و کوردستان و به تایبه‌تیش شاری هه‌ولیر. نووسینه به‌پیز و جۆراوجۆر و ده‌ستپیشخه‌رییه‌کانی ئه‌ویان وه‌ک میژوو و ئه‌ده‌ب و رۆشنییری به‌رز نرخاندووه که ده‌رگای و‌الا کردووه له‌به‌رده‌م زۆریک له میژوونووسانی سه‌رده‌می خۆی و ئه‌وانه‌ی له پاش خۆیشی هاتوون .

مه‌هدی خوښناو^(۳) له نووسینی‌کدا باس له‌وه ده‌کات که ئه‌و یه‌کیک بووه له‌و قوتابیان‌ه‌ی که زوبیر بیلال وان‌ه‌ی میژووی پی گوتوونه‌ته‌وه له قۆناعی ناوه‌ندی و باس له پیگه و پله‌وپایه و ره‌وشتی جوان و خاکیبوونی ئه‌و ده‌کات. (خوښناو، ۱۹۹۸/۱۲/۱۷)، هه‌روه‌ها ناوبراو له ساڵی ۲۰۰۱ دا داستانیکی شیعیری له ژیر ناو‌نیشانی " هه‌ولیره‌که‌م " له رۆژنامه‌ی خه‌بات بلاوکرده‌وه که تیدا باس له دیرینی شاری هه‌ولیر و رۆلی گه‌وره‌ی ئه‌م شاره له جوولانه‌وه‌ی رزگاریخوازی کوردیدا ده‌کات، له‌م داستانه شیعیرییه‌دا وینه‌یه‌کی کاریگه‌ری میژوونووس زوبیر بیلالی کیشاوه و باسی نیشتمانپه‌روه‌رییه راستگۆیان‌ه‌که‌ی کردووه و ئه‌و خزمه‌تانه‌ی به‌رز نرخاندووه، که پیشکێشی شاری هه‌ولیر و بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی کورد و کوردستانی کردووه. (خوښناو، ۲۰۰۱).

یه کییک له سیماکانی دیکه ی که سایه تی زوبیتر بیلال ئه وه یه زۆرتین کاریگه ریی هه بووه له سه ر دیاریکردنی شیوازی نووسینه وه ی میژووی کورد و کوردستان که پر بووه له رووداوگه لی گه وره، به ره مه کانی ئه و ئاسۆی نوێی کردووه ته وه به رووی میژوونووسانی سه رده می خووی و پاش خویشی (جلبی، ۲۰۱۴).

جیگه ی ئاماژه پیدانه که زوبیتر بیلال هه ر له قوئاغی دواناوه ندییه وه گزوفت و سه زیکی زۆری له میژوو کردووه، دوای ئه وه ی له به شی شوینه واری و شارستانی کۆلیژی ئه ده بیاتی به غداش وه رگیراوه، ئه و میژوو بوو به به شیک له ژیا نی پیشه یی و رو شن بیریی ناوبراو، هه ر بۆیه ش رووی کردۆته میژووی کۆن و ناوه راست و نوێه، به تایبه تیش ئه وه ی په یوه ندی به میژووی کورد و کوردستانه وه هه یه، چونکه له تیروانی نی ئه و، ئه و بواره زه واییه کی به یاره و که م که س کیلاویه تی. (رامان، ۵۱ حوزهیرانی ۱۹۹۷، ل ۴۷).

زوبیتر بیلال که سایه تیه کی رو شن بیر و خوینه ریکی پر بوو، کتیبخانه یه کی تایبه ت به خو ی هه بووه، که زیاتر کتیبی میژوویی له خو گرتبوو. (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷)، ناوبراو ته مه نی خو ی وه قفی میژووی گه له که ی کردووه و زۆر دل سوژانه و لیبراوانه تیده کو شا و میژووی گه له که ی له ژیر ته پ و تۆزی زه مانه و لیلی و ته ماوی ده رده هی نا و زانستییا نه و هاوچه رخانه ی نووسیوه ته وه و پۆلین کردووه. (حه مه که ریم، ۱۹۹۹/۱/۱). میژوونووس زوبیتر بیلال هه می شه ئاماده یی هه بووه له کۆنفرانس و کۆر به ندی زانستی و که لتووری، ئه وه ته له کۆنگره ی مامۆستایانی کورد، به شداری کردووه و گه لیک پیشنیازی به نرخ ی بو پیشخستی رو شن بیریی کوردی پیشکه ش به لیژنه کانی میژوو و زمان کردووه، که هه موویان له ده وری میژووی کورد و خویندنی زمان سوورپاونه ته وه. به رزیی ئاستی هۆشیاری له رووی زمانه وه یه کیکی دیکه بووه له تایبه ته ندییه کانی که سایه تی ناوبراو، به شیوه یه ک له پال زمانی دایک، زمانه کانی عه ره بی و تورکی و ئینگلیزی به باشی زانیوه،

ئەمەش یارمەتییهکی زۆری ئەوی داوہ بۆ شەن و کەوکردنی ئەو سەرچاوانەیی کە بەو زمانانە نووسراون و بەکارهێنانیان لە بەرھەمە میژووییەکانیدا. (ئیسماعیل، ۲۰۱۸/۹/۷).

بەپێی قسەیی ئەوانەیی لە ھەولێر ژیاون یان لەو سەرردەمەدا سەردانیان کردووە، مالهەکی ئەو بوووەتە یانەیی رۆشنییری نووسەرانی کورد لەو شارەدا و تێیدا باسی میژوویی کورد و تیکۆشانی نەتەوہیی لیکراوە، ھەرۆھا ئەوانەیی (زوبیر بیلال) یان لە نزیکەوہ ناسیوہ و جا چ خزم و کەسوکاری یان ھاوپۆلەکانی لە قوتابخانە یاخود ئەوانەیی لە ژێر چاودێری ئەو دا بوونە لە خویندندا، لەسەر ئەو کۆکن کە زوبیر بیلال مەروۆقیکی دلپاک و راستگۆ و کراوہ بووہ و لە خۆبایی نەبووہ، ھەرۆھا کەسیکی بە ئەمەکدار بووہ بەرامبەر بە دەوروبەری و ئەوانەیی یارمەتییان داوہ. (باکووری، ۱۹۹۸/۱۲/۲۹). زوبیر بیلال جگە لەوہی حەز و خۆشەویستییهکی زۆری بۆ زانستی میژوو ھەبووہ، لە ھەمان کاتدا ئارەزووی لایەنی ئەدەبیاتی ھەبووہ، بۆیە دەبینین چەند نووسینیکی لەو بارەییوہ لە نیو لاپەرەیی رۆژنامە و گۆڤارەکاندا بلاوکردۆتەوہ. (ئیسماعیل، ۲۰۰۰، ل ۱۸۱-۱۸۳).

ھاوکات وەکو مامۆستایەکی دلسۆز تەماشای قوتاییەکانی کردووە و ئامۆژگاری کردوون و یارمەتی داون چ لە بواری زانستی و فیکردن چ لە بواری کۆمەلایەتی سوود وەرگرتن لەو دەرڤەتەیی بۆیان رەخساوہ. (باکووری، ۱۹۹۸/۱۲/۲۹).

زوبیر بیلال وەکو رۆژنامەنووسییک ئەندامی دەستەیی نووسەرانی چەند گۆڤاریکی رۆشنییری وەک (کاروان) و (القافلة) و (شانەدەر) بووہ و بەشدارییەکی کارای ھەبووہ لە زۆربەیی بلاوکرۆوہکانی عێراق بەگشتی، وەکو گۆڤارو رۆژنامەکانی (الثقافة) و (التراث الشعبي) و (الاجيال) و (بين النهرين) و (العراق) و گۆڤار و رۆژنامە کوردییەکان بە تاییەتی ((کۆپی زانیاری کورد)، (شمس کوردستان)، (الحکم الذاتی)، (گولان العربی)، (کاروان)، (رۆشنییری نووی)، (خەبات)، (برایەتی) و (الاتحاد).

له داوی کۆچکردنیشی، وهزارهتی روشنبیری ههریم روژی ۱۹۹۹/۲/۲۵ کۆرهبهندیکی زانستی بهست بو نرخاندن و ههسهنگاندنی بهرهمهکانی و ریژلینانی یادی کۆچکردوو بو زیندووپاگرتن و به بهلگهنامهکردن و بههیزکردنی میژووی کورد و کوردستان، تهواوی کۆرهبهندهکه له ریگهی ئامرازهکان و دهزگاکانی راگهیاندن بلاوکرایهوه، لهو کۆرهبهندهدا (فهلهکه دین کاکهیی) وهزیری روشنبیری، باسی له کتیبهی (تاریخ اربیل) کردوو و بهوهی که ئهم کتیبه یه کینکه له گرنگترین کتیبهکان له بارهی میژووی ههولیرهوه، داوی کرد وهربگێردریته سهه زمانی ئینگلیزی و زمانهکانی دیکه، له بهر گرنگی ناساندنی کورد و میژووی دیرین و رهسه نه که ی بو گهلانی ناوچه که و جیهان، ههروهها داوی کردوو ئهم کتیبه له قوتابخانهکان و پهیمانگهکان و بهشی میژووی زانکۆکانی ههریمی کوردستان بخویندریت (خهبات، ۱۹۹۹/۲/۵؛ الصفار، ۲۰۰۵/۶/۱۱). لهم کۆرهبهندهدا دیارترین روشنبیر و نووسه رانی شاری ههولیر بهشداربوون بو قسه کردن و شروقه کردنی بهرهمهکانی میژوونووس زوبیر بیلال (حهیده ری، ۲۰۱۸/۱۱/۸)^(۴)، که تیایدا بهشیکی زۆریان داویانکرد له بهرامبهه خزمهت و بهخششهکانی له بواری زانست، پهیکه ریکی بو دابندری و تاوهکو ناوی ههه به زیندوووی بمینی. (ابو دانا، ۱۹۹۹/۳/۵؛ جلی، ۱۳ کانوون الثاني ۲۰۱۶).

**تەوهری دووهم : لایەنی رۆشنییری شاری هەولێر
لە نووسینەکانی زوبیر بیلال ئیسماعیلی میژوونووسدا**

یەكەم : ژياننامه‌ی ناوداران‌ی هەولێر :

ئەم میژوونووسە لیکۆلینەو‌ه‌ی وردی بۆ ژمارە‌یەکی زۆر لە زانیان و میژوونووسانی کورد کردووە، زیاتر لە (٢٥٠) توێژینەو‌ه‌ی بلۆکراو‌ه‌ی هەیه، که لەنیویاندا لایەنه‌کانی رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی و ژياننامه‌ی دیارترین زانیانی هەولێر لە میژووی نوێ و هاوچه‌رخدا خستوه‌ته‌ روو. که ناویان به‌ زۆر به‌رزی ده‌هێتی، هه‌ولده‌ده‌ین لێرده‌ا به‌شیکیان بخه‌ینه‌ روو :

١- ئیبن مسته‌وفی :

ئیبن ئەلمستەوفی ناوی موبارەک کورپی ئەحمەد شەرەفەددینە، میژوونووس و وه‌زیری هەولێر بوو، لە سه‌رده‌می سوڵتان موزه‌فه‌ره‌دین لە سالی ١٢٣٩ (٦٣٧ ک) کۆچی دوایی کردووه‌. ئیبن ئەلمستەوفی لە بواری ئەده‌ب و میژوو و زمان زۆر به‌ره‌می نووسیوه‌، گرنگترینیان کتیبی (میژووی هەولێر)، که لە چوار به‌رگ بلۆکراوه‌ته‌وه‌. (اسماعیل، الحکم‌الذاتی، ع٢). ١٩٨٥، ص ٢٤، ئیبن مسته‌وفی کتیبه‌که‌ی بۆ باسی گه‌وره‌ پیاوانی هەولێر و ئەو ناودارانە‌ی هاتوونه‌ته‌ شاری هەولێر، ته‌رخان کردووه‌، ناوی ته‌واوی کتیبه‌که‌ "نبا‌ه‌ة‌ البلد الخامل و من ورد علیه‌ من الاماثل"، له‌ هه‌مان کات یه‌کیک بووه‌ له‌ شاره‌زایه‌کانی بواری ئەده‌ب و زمانیش. له‌ ده‌ به‌رگی سه‌ربه‌خۆدا هۆنراوه‌ قورسه‌کانی موته‌نه‌بی و ئەبو ته‌مامی لیکداوه‌ته‌وه‌. (اسماعیل، الحکم‌الذاتی، ع١-٢)، ١٩٨٢، ص ٢١-٢٨).

٢- ئیبن خه‌له‌کان :

ناوی ته‌واوی عه‌باس ئەحمەد خه‌له‌کانه‌ و نازناوی شه‌مه‌سه‌دینه‌، ئیبن خه‌له‌کان له‌ سالی ١٢١٢ (٦٠٨ ک) له‌ هه‌ولێر له‌ دایک بووه‌ و له‌ سالی ١٢٨٢ (٦٨١ ک) کۆچی دوایی کردووه‌، ئیبن خه‌له‌کان به‌ نه‌ته‌وه‌ کورد و به‌ هۆز (خه‌له‌کان)ی بووه‌، که هۆزیکه‌ له‌ هۆزه‌ کوردیه‌کانی

شاری ههولیر له باشووری کوردستان (اسماعیل، ۱۹۷۹، ص ۲۹-۳۱)، له گرنگترین بهرهمهکانی (وفیات الاعیان و انباء انباء الزمان)ه، که کتییکی ژیاننامهیی، تاییدا ژیان و سهربوردهی بهشیکی زۆر له کهسایهتییه ناسراو و فهرومانهوا و ئهدیهکانی سهردهمی خوی و پیش خۆیشی تیدا کوکردۆتهوه. (اسماعیل، ۱۹۷۹، ص ۹۱ وما بعدها).

۳- عهلی ئهلهریری :

میژوونووس زوبیر بیلال له بارهی ئهم کهسایهتییهوه دهلیت: عهلی حهریری (ههریری) ناوی ئهمهدی کوری عهلی حهریرییه و به ناوی باوکییهوه ناسراوه. باوکی ئهم شاعیره ناوداره به رهچهلهک خهلی ناوچهی حهریره له باشووری کوردستان و پاش ئهوهی روهی کردۆته شام و دواتر له گوندی عهسال نیشتهجی بووه، ئهمهدی شاعیر لهو گونده لهدایک بووه ههر لهویش خراوته بهر خویندن. گهلی شاران و ولاتان گهراوه بو خویندن، سهرئهنجام له شاری "عهنتاب"ی باکووری کوردستان ئیجازهی مهلایهتی وهرگرتووه. یهکیک له مامۆستاکانی عهلی حهریری شاعیر، مهلای جزیرییه، عهلی حهریری لهسهردهمی خۆیدا هینده ناوبانگی ههبووه که مهولانا جامی له بیرهوهرییهکانی خۆیدا باسی کردووه (اسماعیل، الثقافة، ع(۱۱)، ۱۹۷۵، ص ۸۶-۸۸). شیعره بهرزهکانی عهلی حهریری ههموو بوارهکانی گرتۆتهوه و لهبهر ئهوهی شارهزایییهکی زۆر باشی له زمانهکانی تورکی و فارسی و عهرههیدا ههبووه، ههچهنده بهشیکی زۆری شیعره نایابهکانی فهوتاون، بهلام ئهو چند ههلبهسته کهمهی که ماون نیشانهی ئهوهن عهلی حهریری رووناکییریکی گهوره و شاعیریکی بههرمهندی زۆر به سهلیقه بووه. ئهو توژیینهوهی زوبیر بیلال له سهردهمیکی زو نووسیوه، وا دیاره گهوههی ئهو شاعیره و کهمی زانیاری له بارهیهوه، وای کردووه بیته جی سهرنجی زوبیر بیلال و له بارهیهوه بنوسیته.

۴- محەمەد ئیبن ئادەم بالەکی :

ئیبن ئادەم زانا و بلیمەتی ئایینی و گەردوونناسی کورد محەمەد کورپی ئادەم کورپی عەبدوڵلا ناسراو بە " ئیبن ئادەم " لە ساڵی ۱۷۴۷ (۱۱۶۰ ک) لە گوندی (رۆستێ) ی سەر بە ناوچەکی بالەکایەتی شاری هەولێر لە دایک بوو، لە سەر دەمی مندالییدا لە لای باوکی دەستی بە خویندن کردوو، لە دواییدا لە لای زانای بەناوبانگ " مەلا عەبدوڵلا " ی سوختەکی زانای کورد " سییغەتوللائی حەیدەری " درێژەکی بە خویندەنەکی داو، ئینجا بۆ تەواوکردنی خویندەنەکی لە ساڵی ۱۷۷۸ چوو، تە شاری مەهاباد لە رۆژەهەلاتی کوردستان بۆ فێربوونی زمانی فارسی. (اسماعیل، کورپی زانیاری کورد، بەرگی پینجەم، ۱۹۷۷، ص ۴۵۰).

ئیبن ئادەم لە ماوەی ژیاویدا زنجیرەیکە لە کتیب و نامیلکەکی زانستی و فێقەکی و زمانەوانی و رەوانبێژی و گەردوونناسی داناو و هەموویان بە زمانی عەرەبێن تاکو ئیستا (۲۷) کتیبی بە نرخێ بۆ تۆمار کراون لە بواری کانی زانست و فێقەکی و رەوانبێژی و لۆژیک و زمانەوانی و جوگرافیا و گەردوونناسیدا. (اسماعیل، کورپی زانیاری کورد، بەرگی پینجەم، ۱۹۷۷، ص ۴۵۱).

۵- ئەبوبەکر ئەلئەربیلی :

زوبیر بیلال لەبارەکی ئەم کەسایەتییهوه دەلیت: ئەم کەسایەتییه له ساڵی ۱۸۶۳ لە دایک بوو، ناوی تەواوی مەلا ئەبوبەکر ئەفەندی کورپی حاجی مەلا عومەر ئەفەندی کورپی مەلا ئەبوبەکر سییەمە، لە تەمەنی حەوت ساڵیدا لە مزگەوتی گەورەکی قەلای هەولێر دەستی بە خویندنی قورئان کردوو، ئینجا کەوتۆتە سەر فێربوونی وانەکی سەرف و نەحو و فێقە و رەوانبێژی و فەلسەفە و بیرکاری. لە تەمەنی بیست ساڵیدا خویندنی مەلایەتی تەواو کردوو و مۆلەتی زانستی لە حاجی مەلا عومەر ئەفەندی باوکییهوه وەرگرتوو. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۳۲).

لە توێژینەوهیه کدا زوبیر بیلال ئەوهشی دەرخواستوو کە مەلا ئەفەندی هەر زانایەکی ئایینی نەبوو، بەلکو لە پال ئەم پایە بەرزەشی

کەسایەتییەکی کۆمەڵایەتی و خاوەن هەستیکی نەتەوایەتی و
هەلۆیستیکی چاکەخوازی بوو، لە سەر دەمی فەرمانرەوایی سولتان
عەبدولحەمیدی دووهم بە فەرمانی سولتان کرا بە ناو بژیوان بۆ
کوژانەوهی دووبەرەکی و شەری نیوان خێلە کوردییەکانی ناوچەکە و
توانی ئەو ناخۆشی و پشێوییە چارەسەر بکات و لە پاداشتی ئەو کارە،
سولتان مەدالیای " حامی الحرمین الشریفین "ی پێدا، کە یەکیک بوو لە
بەرزترین مەدالیای خەلافەتی عوسمانی. (اسماعیل، الرسالة الاسلامیة، ع ۱۵-
۱۶)، سنة الحادية عشرة، ص ۹۸-۱۰۰).

۶- ئیبن فەخر ئەربیلی :

ناوی تەواوی (ئەبو حەسەن کورپی بەهائەددین کورپی عیسا
فەخرەددین کورپی ئەبی فەتح ئەربیلی هەکاری)، لە سالی (۶۲۰-۶۲۵ هـ/
۱۲۲۳-۱۲۲۷ م) لە خیزانیکی کوردی لە دایک بوو، یەکیکە لە
کەسایەتیە روژنێر و ئەدیبه بەرزەکان لە میژووی روژنێری شاری
هەولێر، چەندین کەسایەتی ناودار لە لای ئەو قوتابی بوونە و
خویندووێانە، ئەو زانا ناوداره چەندین بەرهەمی بە پێزی لە دوا
خویدا بە جێهێشتوو، کە بریتین لە (التذكرة الفخرية، جلوة العشاق و
خلوة المشتاق، رسالة الطيف، كشف الغمة في معرفة الأئمة). (اسماعیل،
الحکم الذاتي، ع ۵۸)، ۱۹۸۸، ص ۳۱-۳۳).

۷- ئیبراهیم حەیدەری:

یەکیکی دیکەیه لەو کەسایەتیە کوردانە شاری هەولێر کە
میژوونووس زوبیر بیلال لە توێژینەوهیەکی گرنگدا نووسیویەتی،
ئیبراهیم حەیدەری لە سالی (۱۸۶۵) لە هەولێر لە دایک بوو و دوا
تەواوکردنی قوناغەکانی خویندنی ئایینی لە شاری هەولێر، پرووی
کردوو، ئەستەنبۆل و لەوێ لەبەر زیرەکی و لێهاتوویی چەندین
پایە حکومی و زانستی وەرگرتوو، لە دیارترینیان سالی ۱۹۰۶ دەبیتە
شیخ ئەلئیسلام لە دەولەتی عوسمانی و قازی ویلایهتی دیاربکر، لە
دوا گەرانهوێشی بۆ عێراق لە سالی ۱۹۲۴ کراو بە وەزیری ئەوقاف،

له حکومهتی یه که می یاسین هاشمی (۱۹۲۴/۸/۲ - ۱۹۲۵/۶/۲۱) له ریکه وتی ۲ی کانونی دووه می ۱۹۳۱ کۆچی دوایی کردووه (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۳۲)، ناوبراو میژوونووس و شاعیر بووه چهن دین به ره می فهلسه فی و ئایینی و میژوویی به زمانه کانی کوردی و عه ره بی و تورکی هه یه. (اربیل بین الماضي والحاضر، د. س، ص ۴۹).

۸- ئین یونس ئەلئهرییلی:

ناوی ته و اوای (موسا کوری یونس کوری محهمه د کوری منعه) له سالی (۵۵۱ - ۱۱۵۶ ز) له دایک بووه، یه کیکه له زانا گه وره کانی بواری بیرکاری. (اسماعیل، ۱۹۸۷، ص ۳۰)، و پرای ئه وهش شاره زاییه کی زۆری له زانسته کانی (فقه و سه رف و ته فسیر و پزیشکی و ئەندازه و جه بر) دا هه بووه، له سالی (۶۳۹ ک - ۱۲۴۲ ز) کۆچی دوایی کردووه. (اربیل بین الماضي والحاضر، د. س، ص ۴۷).

۹- ئەبو به کر میررۆسته می:

ناوی ئەبو به کره، کوری محهمه ده، خه لکی گوندی (میر رۆسته م) ه که ده که ویتته نیوان (شه قلاوه) و (هه ریر). مه لا ئەبو به کر به زانست و ئەده ب ناوی چوووه و پایه یه کی زۆر به رزی هه بووه له زانست، بویه محهمه د پاشای رواندز له ناو مه لایان هه لییژاردوووه و به مه لای خوئی داناوه. مه لا محهمه دی (خه تی) و مه لا ئەحمه دی (گه لالی) و مه لا ئیبراهیمی (رمکی) و مه لا عه بدولالی (شیخ مه موندی) و مه لا شیخ نه بی ناسراو به (پیری ماویلی) به شیک له فه قینییه کانی بوونه. زۆر کتییی به نرخ داناوه وه کو: (بیان البیان، رساله الاستعارة، رساله الوضع). (اسماعیل، الحكم الذاتي، ع(۱)، ۱۹۸۳، ص ۴۳-۴۵).

دووهم / قوتابخانه کان:

قوتابخانه (المدرسة)، به مانای شوینی خویندنی وانه و قورئان و کتیب دیت، قوتابخانه کان پۆلیکی گرنگیان گێراوه له بووژانه وهی رۆشنییری و زانستی له شاری هه ولیردا، ئەم قوتابخانه به شیوه یه کی ریکخراو دامه زرابوون، به شیوه یه ک هه ر قوتابخانه یه ک له چه ند

پیکهاته‌یه‌کی گرنگ پیکهاتبوون، ئەوانیش بریتی بوون له (مامۆستا و موسته‌عید و ئیمام و قورئانخوین و بانگیژ و چاودیژ و خزمه‌تگوزار و فه‌رمانبه‌ری کتیبخانه و قوتابی). (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۱۶-۱۴). ئەم قوتابخانه رۆلێکی گه‌وره‌یان بینوه له بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌ سه‌ونییه‌که و پیگه‌یانندی سه‌دان زانا، له زانسته شه‌رعییه‌کاندا^(۵)، له دیارترین ئەو قوتابخانه‌ی میژوونووس زوبیر بیلال ئاماژه‌ی پیکردوون که له شاری هه‌ولێر هه‌بوون ئەمانه‌ن :

۱- قوتابخانه‌ی خدری کورپی نه‌سری کورپی عوقه‌یل:

دروستکردنی قوتابخانه‌ی ئایینی له هه‌ولێر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سهره‌تای سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی یازده‌یه‌می زایینی. میژوونووس زوبیر بیلال وا ئاماژه‌ پێده‌دات که (خدری کورپی نه‌سری کورپی عوقه‌یل / ۵۶۷ک- ۱۱۷۷ز) دوا‌ی ئەوه‌ی له شاری به‌غدا خویندنی ئایینی ته‌واو ده‌کات و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه شاری هه‌ولێر، مزگه‌وت و قوتابخانه‌یه‌ک له قه‌لای هه‌ولێر دروست ده‌کات تاوه‌کو وانه‌ی تیدا بلیته‌وه، مزگه‌وته‌که‌ش به‌ ناوی باپیری ئەو مه‌لایه‌وه ناوده‌نری به‌ مزگه‌وتی (عوقه‌یلی). قوتابخانه‌که‌ش ناوده‌نری (الریض)، ئەم مامۆستایه‌یه‌که‌م که‌س بووه‌ که وانه‌ی ئەده‌ب و زمان و ئایینی له قوتابخانه‌که‌ گوتۆته‌وه. (اسماعیل، ۱۹۸۶، ص ۹۳).

۲- قوتابخانه‌ی موجه‌دی:

ئەم قوتابخانه‌یه‌ له لایه‌ن (موجه‌دین قایمازی کورپی عه‌بدوللای زه‌ینی)ی جیگری (زه‌ینه‌دین عه‌لی کوچک)ی دادوه‌ری هه‌ولێر دروستکراوه، له‌ بئه‌رته‌دا خه‌لکی (سجستان) بووه، دوا‌ی ئەوه‌ی هاتۆته هه‌ولێر ئەو قوتابخانه‌ی دروستکردوو و ئەو باب‌ه‌تانه‌ی تیدا خویندراوه، زوبیر بیلال به‌م شیوه‌یه‌ نووسیویه‌تی (المجاهدیه‌ وجاور الحرم الشریف)، ناوبراو له‌ ساڵی (۵۷۱ ک) رووی کردۆته‌ مووسل و هه‌ر له‌ ویش له‌ ساڵی (۵۹۵ ک) کۆچی دوا‌ی کردوو. (اسماعیل، ۱۹۸۶، ص ۹۴).

دوابه دوای ئەم سەردەمە میژوووییە و لە سەردەمی سەدەکانی نوێی ئەم شارە مامۆستا زوبیز بیلال ناوی ژمارەیک ئەو قوتابخانە (حوجرە) ی شارێ هەولێر و دەورووبەری بۆ تۆمار کردووین کە ناوبانگیان لە شارەکاندا بۆ وێستە و ئەوانیش بریتین لە :

۱- قوتابخانەی مزگەوتی گەرەمی قەلات :

یەکیک بوو لە قوتابخانە کۆنەکان و بە درێژایی ماوەی سەد ساڵ رۆلێکی زۆر دیاری لە میژووی روشنیری شارێ هەولێردا گێراوە، کە بنەمالە ی مەلا فەندی وانەیان تێدا گوتۆتەو، کۆتا زانای ئەو بنەمالە یە (ئەبوبەکر کورپی مەلا عومەر ئەفەندی) بوو، کە تا کۆچی دوايکردنیشی لە ساڵی (۱۳۰۹ ک) وانە ی تێدا گوتۆتەو. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۱).

۲- قوتابخانەی مەلا رەسول گراوی :

ئەو قوتابخانە یەش هەر لە ناو قەلای هەولێر بوو، یەکیک لە مامۆستا بە ناوبانگەکانی قوتابخانە کە (مەلا ئەحمەد گراوی) بوو، دیارە بەهۆی ئەو ئامۆژگاری و رۆلێ کە لە شارە کە گێراویەتی وایکردوو بە قوتابخانە ی (ئەحمەد) یە بناسریت. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۱).

۳- قوتابخانەی مزگەوتی ئەسەد ئەفەندی :

شوینە کە ی لە نزیک دەروازە ی سەرەکی قەلای بوو، کە ناسرابوو بە مزگەوتی (ناولەپ) و یەکیک بوو لە مزگەوتە کۆنەکانی شارێ هەولێر، لە ساڵی ۱۹۶۱ ز نۆژەنکراوەتەو و مزگەوتە کە بۆ باب و باپیرانی دەگەریتەو، لە تەنیشت مزگەوتە کەش قوتابخانە یەکی لی بوو، بەلام لە رۆژگاری ئەمڕۆدا شوینەواری نەماوە. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۱).

۴- قوتابخانەی ئیبراهیم دۆغرمەچی :

ئەم قوتابخانە یە لە بنەپەتدا مزگەوتی بچووک بوو لە نزیک دەروازە ی سەرەکی قەلای، تا کۆ ئەو سەردەمەش ئەو مزگەوتە ماوە و بە مزگەوتی (شیخان - ئیبراهیم دۆغرمەچی) ناو دەبری، یەکیک لە مامۆستا دیار و بە ناوبانگەکانی ئەم قوتابخانە یە مامۆستا (ئیبراهیم)

بووه، که یه کهم مامۆستای سهردهمی خۆی بووه لهو مزگهوته.
(اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۱).

سهبارهت بهو قوتابخانه و حوجرهانی که کهوتبوونهته خوارهوهی
قهلات، میژوونووس زوبیر بیلال بهم شیوهیه تۆماری کردوون :

۱- قوتابخانه و حوجرهی مزگهوتی خانهقا:

ئهو حوجرهیه دهکهوئته بهشی باشووری دهرهوهی قهلات، له
سهرهتاکانی سهدهی نۆزده زانایانی نهقشبهندی سهرپهرشتیان
کردوو، له دیارترین ئهو کهسایهتییه ناودارانهی که وانهیان تیدا
گوتووتهوه (هدایة الله الاربلی) بووه، که موریدی مهولانا خالیدی
نهقشبهندی (۱۷۷۹- ۱۸۲۷) بووه. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۱).

۲- قوتابخانهی شیخ ئهبو بهکر ئهفهندی نهقشبهندی :

ئهو حوجرهیه ههر له ناو مزگهوتی خانهقا بووه، که زانایانی
نهقشبهندی وانهیان تیدا داوتهوه، ماوهیهکی زۆر شیخ ئهبو بهکر
نهقشبهندی خۆی سهرپهرشتی کردوو، زانای پایهدار (عبدالرحیم
الزیاری) وانهی تیدا گوتووتهوه. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۲).

۳- قوتابخانهی حهیدهری :

ئهو قوتابخانهیه له بنهپهتدا دهگهپهتهوه بو بنهماله
حهیدهرییهکان، ئهوانهیه له بنهپهتدا له گوندی ماوهران نیشتهجین،
توانیویانه له شاری ههولیز له نزیک مزگهوتی (شیخ الله) ئه
قوتابخانهیه دابمهزینن، ئهه قوتابخانهیه به (حوجرهی حهیدهرییهکان)
ناسرابوو. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۲).

۴- قوتابخانهی مهلا محهمهدهمین بیتواتی :

ئهو حوجرهیه دهکهوئته ناو مزگهوتی (حاجی عهبدولقادر دهباغ)،
کهوتوته بهشی باشووری رۆژئاوای قهلات، له دیارترین لهوانهیه وانهیان
تیدا داوتهوه (مهلا محهمهدهمین کورپی مهلا شیخ محهمهده) که
پیشنویژ و وتارخوینی مزگهوتهکه بووه، له دواي خووشی کورهکهی
بهناوی (مهلا عهبدوللا) وانهی تیدا داوتهوه. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۲).

۵- قوتابخانه‌ی مزگه‌وتی دیره‌بپوشه :

ئەم حوجره‌یه سەر بە مزگه‌وتی ناوبراو بووه، که‌وتۆته گه‌ره‌کی عاره‌بان و به‌شی رۆژئاوای قه‌لات، له‌ دیارترین ئەو زانایانه‌ی که‌ وانەیان تیدا داوه‌ته‌وه بریتیین له‌: (مه‌لا محمه‌د، مه‌لا عه‌بدوڵلا مه‌لا محمه‌د، مه‌لا سلیمان مه‌لا عه‌بدوڵلا). (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۲).

۶- قوتابخانه‌ی مزگه‌وتی شیخ نوره‌ددین :

ئەم مزگه‌وته ده‌که‌وێته گه‌ره‌کی ته‌عجیل، له‌م مزگه‌وته حوجره‌یه‌ک هه‌بوو له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیستدا، له‌ زانا ناودار و لیها‌تووه‌کانی ئەو حوجره‌یه، مه‌لا (حاجی س‌ال‌ح کۆزه‌پانکه‌یی) بووه، که‌ هه‌لگری ب‌روانامه‌ی زانستی ئایینی لای (مه‌لا ئەفه‌ندی) هه‌ولێر وه‌رگرتووه‌. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۲-۲۳).

۷- قوتابخانه‌ی موفتی :

ئەو قوتابخانه‌یه له‌ ناو مزگه‌وتی موفتی بووه له‌ گه‌ره‌کی ته‌عجیل، له‌ زانا ناوداره‌کانی ئەو حوجره‌یه که‌ وانەیان تیدا داوه‌ته‌وه ئەوانه‌ن: (مه‌لا ئیسه‌حاق، مه‌لا عه‌بدوڵپه‌حمان کورپی مه‌لا ئیسه‌حاق که‌ به‌ (موفتی) ناوی ده‌رکردبوو، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا یه‌کیک بووه له‌ موفتییه‌کانی شاری هه‌ولێر. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۳).

۸- قوتابخانه‌ی مزگه‌وتی مه‌حموود پاشا :

ئەو مزگه‌وته‌ش حوجره‌ی تاییه‌ت به‌خۆی هه‌بووه، زۆر جار به‌ حوجره‌ی مزگه‌وتی مه‌حموود پاشا ناوده‌برا، به‌شیک له‌ زانایانی شاری هه‌ولێر له‌م حوجره‌یه فه‌قیناتیان کردووه. (اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۳)، یه‌کیک له‌ دیارترین مامۆستا‌کانی ئەو حوجره‌یه (مه‌لا ئەبو به‌کر عه‌بدوڵلای ئەحمه‌دی هورمزیا‌ر) بووه. (به‌رنجی، ۲۰۰۷، ل ۱۰۰).

۹- قوتابخانه‌ی مزگه‌وتی شیخ محمه‌د کورپی مسته‌فای

نه‌قشبه‌ندی :

ئەو مزگه‌وته ده‌که‌وێته به‌شی رۆژئاوای شاری هه‌ولێر، حوجره‌یه‌کی تیدا‌بوو بۆ فه‌قی گرتن و فی‌رکردن، به‌ تاییه‌تی موریدانی

شىخى چۆلى. (اسماعىل، ۱۹۸۴، ص ۲۳)، ئەم مزگەوتە بە شىخى چۆلى ناوى دەرکردوۋە. (بەرزنجى، ۲۰۰۷، ل ۱۰۱).

۱۰- قوتابخانەى مزگەوتى ناو بازار :

مەبەست لىي مزگەوتى خانەقاي گەورەى ناو بازارە، بە ھەمان شىۋە ئەو مزگەوتەش كاتى خۆى حوجرەيەكى لە خۆ گرتىۋو، لەو سەردەمەى كە (مەولانا خالىدى نەقشەندى) سەردانى كردوۋە، مزگەوتەكە ناوى خانەقاي گرتەخۆ. (اسماعىل، ۱۹۸۴، ص ۲۳).

۱۱- قوتابخانەى مزگەوتى حاجى فەقى مراد:

ئەو حوجرەيە سەر بە مزگەوتى ناوبراۋ بوۋە، لە گەپرەكى سىتاقان، واتە بەشى رۆژھەلاتى شارى ھەولير، حوجرەيەكى بچووك بوۋە و ژمارەيەك قوتابى وانەيان لە لايەن پيشنويز و وتارخوينى مزگەوتەكە (مەلا شىخ عەبدوللاى كورپى شىخ محەمەد ئەمىن زىخانى) پيدراۋە. (اسماعىل، ۱۹۸۴، ص ۲۳).

۱۲- قوتابخانەى مزگەوتى حاجى عەبدولقادرى شىۋى :

ئەو مزگەوتە دەكەۋىتە گەپرەكى شۆرش، واتە بەشى باكورى شارى ھەولير، ئەو مزگەوتە بە مزگەوتى (سپى)ش ناسراۋە، حوجرەيەكى بچووكى لە خۆ گرتوۋە كە لە لايەن پيشنويز و وتارخوينى مزگەوتەكە (مەلا عەبدوللاى كورپى مەولوود) سەرپەشتى كراۋە. (اسماعىل، ۱۹۸۴، ص ۲۳).

۱۳- قوتابخانەى مزگەوتى سەيد غەريب :

ئەو مزگەوتە كەوتۈتە گەپرەكى سىتاقان لە بەشى رۆژھەلاتى شارى ھەولير، (مەلا بەھائەدين خەتى) كە پيشنويز و وتارخوينى مزگەوتەكە بوۋە، وانەى تيدا داۋەتەۋە. (اسماعىل، ۱۹۸۴، ص ۲۳).

ويپراى ھەموو ئەوانە، زوبير بيلالى مېژوونوس ناوى ئەو قوتابخانە و حوجرانەى كە كەوتۈنەتە دەرەۋەى شارى ھەولير، واتە شارۋچكە و گوندەكانى دەوروبەرى ھەوليريشى بۆ تۆماركردووين، لەوانە قوتابخانەى حوجرە و مزگەوتەكانى (شەقلاۋە، خۇشناۋەتى،

ماوه‌ران و رواندن، باله‌کایه‌تی، کۆیسه‌نجه‌ق، مه‌خموور، قه‌راج و که‌ندی‌ناوه، ئه‌و شوینانه‌ش له‌ خویندنی ئایینی دانه‌براون و رۆلێکی بالایان بینیه‌ له‌ پیگه‌یانندی زانا و خوینده‌وارانی کورد. (بۆ زانیاری زیاتر له‌ باره‌ی ئه‌و قوتابخانه و حوجرا‌نه‌ بر‌وانه: اسماعیل، ۱۹۸۴، ص ۲۴-۲۶).

سییه‌م / مه‌قامبیژ و مه‌ولوودخوینه‌کانی شاری هه‌ولێر :

هه‌ر له‌ رۆژگاری سولتان موزه‌فه‌رده‌دین گوگبوری هه‌ولێر بووه‌ته مه‌لبه‌ندی مه‌قامبیژ و مه‌ولوودخوینی ناودار، سالانه‌ یادی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ری موسلمانان محهمه‌د (د. خ) زیندوو کردوووه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌و یاده‌ سه‌رمه‌شقی له‌ هه‌ولێر بووه، وا لێره‌دا ئاماژه‌ به‌ هه‌ندی له‌وانه‌ی زوبیر بیلال به‌سه‌ری کردوووه‌ته‌وه ده‌که‌ین :

۱- یه‌کیک له‌ کۆنترین ئه‌و موزیک‌ژه‌نانه‌ی که‌ له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌می زاینی ژیاوه، (شیخۆ که‌مانچه‌چی) هه‌ولێریه‌، که‌ ناوی خۆی (شیخ یونس) ه. ئه‌م هونه‌رمهنده‌ ئامیژی که‌مانی دروست ده‌کرد و ژهنیاریش بووه، کۆنترین ژهنیاری که‌مان بووه له‌ هه‌ولێر و پیش سالی (۱۸۵۰) زاینی ژیاوه به‌ (که‌مانچه‌چی شیخۆ یا شیخۆ که‌مانچه‌چی) ناوی ده‌رکردوو. (ئیسماعیل، ۲۰۰۰، ل ۱۸۱).

۲- شه‌هابه‌دین ئه‌حمه‌د، ناسراو به‌ (شه‌هابه)، له‌ سه‌رده‌می جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی گۆرانبیژیکی ناسراو بوو، هه‌ر به‌ مندالی دایک و باوکی له‌ ده‌ست داوه و خۆی به‌ ته‌نها ده‌مینیته‌وه و له‌ هه‌ولێر هیچ شوینیک شک نابات بۆ ئه‌وه‌ی لێی نیشته‌جێ بیت، تاوه‌کو (محهمه‌د عوسمان موفتی) له‌ حوجره‌یه‌ک له‌ حوجره‌کانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی قه‌لات نیشته‌جیی ده‌کات و خوشی به‌خووی ده‌کات و ئاگای لێی ده‌بی تا که‌میک بارودۆخی دارایی باش ده‌بی، ئینجا بۆ خۆی خانوویک له‌ گه‌ره‌کی عاره‌بان به‌ کرێ ده‌گرێ. ئه‌و کات شه‌هابه‌ هاموشوی له‌ گه‌ل هونه‌رمهنده‌ هه‌ولێریه‌ په‌سه‌نه‌کانی وه‌ک: (ره‌ئووف ئیبراهیم قائلی و تاهیر حه‌لانی (پتۆ) و شه‌وکه‌ت (مشکۆ) و (جه‌میل که‌بابچی) هه‌بووه، له‌

شیوازی گوتنی مهقامه وه ههردوو مامۆستا (عهلی مهردان) و (مهلا محهمه کۆر) مامۆستای بوونه . شههابه مهقامی به زمانهکانی کوردی و فارسی و عهره بی و تورکی دهگوت و قۆریاتیشی گوتوو، شههابه سالی (۱۹۳۸) له رۆژی یهکه م یان سییه می جهژنی قوربانی پیروژدا کۆچی دوایی کردوو و له گۆرستانی (مهلا ئه بوبه کر باپیری مهلا فهندی ههولیری) پشت گۆرستانی شیخه لالا نیژراوه. (ئیسماعیل ، ۲۰۰۰، ل ۱۸۳).

۳- مه ولوودخوینانی ههولیز : له رۆژگاری شههابه گهلی تیپی تایبهتی سهبارهت به خویندنی مه ولوود هه بوون له وانهش دیارترینیان : تیپی عهلی کۆر: خه لکی ههولیز بووه، له گه ل حاجی عه بدوللا دهرویش یونسی خوارزای قه سیدهکانی ده خوینده وه و عهلی کۆر خالی حاجی عه بدوللای ده فژهن بووه، ئه دای مه قام و ستایشهکانی پیغه مبه ری ده کرد، شیعی ئایینی و قۆریات و دیوانی (ئورفه ی) گوتوو و ههروهک شههابهش دهیتوانی به زمانهکانی (کوردی و فارسی و عهره بی و تورکی) بخوینیت. (ئیسماعیل، چلاوا، ژ (۲۲)، ۲۰۰۸، ل ۷)، ئه دامانی تیپه که ی عهلی کۆر ئه مانه بوون :

۱- حاجی عه بدوللا دهرویش یونس: ده فژهن بوو، وهک به ناوبانگترین که سایه تی سازدانی مه ولوودی پیغه مبه ر (د. خ) ده رکه وتبوو .

۲- مه جمه ل خه بباز : ده فژهن .

۳- ئه حمه د دهرویش برای حاجی عه بدوللا، ئه ویش ده فژهن بووه .

۴- ره فیق نه دداف : ده فژهن .

۵- سه ید فه تاح : ده ف و ته پل ژهن .

۶- حاجی وهلی چایه چی : له بن قه لاتن نزیک مزگه وتی حاجی عه بدولقادر ده باغ خاوه ن چایخانه بوو، ئاماده بوونی ئه و له گه ل تیپی عهلی کۆر زۆر گرنگ بووه، چونکه قۆریات و به سته ی دیوانی به تورکی ده گوت، کاتن له چایخانه که ی خه ریکی کارکردن بووایه، ئه وه به

دەنگە بە سۆزەکەى خۆى گۆرانى دەگوت بۆ ئەوەى خەلکى بۆ لای
خۆى رابکیشیت، گەلئى جارەن هەندئى گۆرانىبیژ و موزیکژەنان بە
تایبەتى ئەوانەى لە مووسل عوودژەن بوون، ئەدای هەندئى گۆرانىیان
بۆ دەکرد. دواجار حاجى وهلى لە دەوروبەرى سالانى ۱۹۳۲ کۆچى
دوایی کرد. (ئىسماعیل ، چلاوان، ژ(۳۲)، ۲۰۰۸، ل ۷-۸) .

۴- ئەو مەقامخوینانەى هاتوونەتە هەولیر :

۱- سەید مەردان: خەلکى کەرکوک بوو، کاتى خۆى مەلا
ئەفەندى بۆ مەبەستى ئەوەى ببیتە قورئانخوینى مزگەوتى قەلات،
بانگهيشتى کردبوو، سەید مەردان بە قورئانخوینىکى باش ناسرابوو، بە
تایبەتى لە شیوازی تەجويد زۆر شارەزا بوو، ویرای ئەوەى شارەزای
زۆرى لە بارەى مەقامى عیراقى هەبوو، پيش جەنگى یەكەمى جیهانى
هاتوتە هەولیر، مەلا فەندى ژووریکى لە مزگەوتى قەلات بۆ دەستنیشان
کردوو، وەك حوجرەیهك بوو بۆى، قورئانخوین و مەولوودخوین و
مەقامبیژەکانى تیدا کۆ دەبوو، لەوانەش شەهابە، سەید مەردان
دەستخەتى زۆر خۆش بوو، زۆربەى کتیبەکانى مەلا فەندى
نووسىووتەو. مۆلەتى خویندنهوئى قەسىدەى بە گەلئى قوتابى
بەخشىو و لە ژیرەوئى مۆلەتەکان وازووى دەکرد و دەینوسى
(خادمى دەرگای مەردان- مەردان) . لە کۆتایىبەکانى تەمەنى دەنگى کز
ببوو، لەگەل ئەوەى جوانى و هەیبەت هەر لە دەنگى مابوو، وەك
دەنگى شیخ محەمەد رەفەعت کە شیخى قورئانخوینەکانى میسر بوو.
دواجار سەید مەردان لە سالى (۱۹۵۱) کۆچى دوایی کرد و لە هەولیر
نیژراو. (ئىسماعیل ، چلاوان، ژ(۳۲)، ۲۰۰۸، ل ۸) .

۲- مەلا محەمەد مووسلئى : لە مانگى رەمەزانان دەهاتە هەولیر لە
مزگەوتى قەلات نیشتهجئى دەبوو، بانگى دەدا و قورئانىشى دەخویند و
خەریكى مەولوود خویندنىش بوو .

۳- مەلا محەمەد كۆر : بە ئەحمەد يا مەلا ئەحمەد كۆریش بانگ دەكرا، خەلكى كەركوك بوو، جاران لەسەر داوەتى محەمەد موفتى دەھاتە ھەولير، ئەو مەلا محەمەد بە تەمەن بوو، بە توركى قسەى دەكرد، سالى (۱۹۳۰) ھاتۆتە ھەولير و مەقامى (راست)ى لە مەجلىس و كۆرى موفتى خویندوو، كە شەھابەش تیدا ئامادە دەبوو، ئەویش مەقامى (راست)ى ئەدا دەكرد .

۴- مەقام خوینەكانى ھەولير :

۱- مەلا نادر سەعاتچى

۲- مەلا نادر بستانچى

۳- ەلى محەمەد مستەفا

۴- حاجى فايەق بەزاز (بازرگان)

۵- محەمەد محیەدین ەتار

۶- ەلى كەبابچى

۷- سەيد ئىبراھیم سەيد رەمەزان

۸- سەيد ئىسماعیل سەيد ەزیز

۹- نورەدین مەلا نادر سەعاتچى. (ئىسماعیل ، چلاواز، ژ(۳۲)، ۲۰۰۸، ل(۸).

تەوهری سییەم : ریبازی زوبیر بیلال لە نووسینی میژوودا :

ریبازی تویژینەوهری میژوویی مەبەست لێی پشکنین و لیکدانەوهری وردە بۆ تۆمارەکانی کۆن و شیکردنەوهری بەلگەنامەکان، ئەم ریبازە گرنگی بە تۆمارکردن و وەسفکردنی رووداوەکانی رابردوو دەدا، لەسەر بنچینەیهکی زانستی و بابەتی شییان دەکاتەو، ئامانج لەوهرش تیگەیشتنە لە ئیستا و پیشبینی کردنە بۆ داھاتوو. (عومەر، ۲۰۱۹، ل ۲۱).

یەكەم : چەمکی میژوو لای زوبیر بیلال :

سەبارەت بە چەمکی میژوو گەلی بیر و بۆچوون و لیکدانەوهری جیاجیا ھەیە، چەندان پیناسەیی بۆ داندراوہ. لە دیدی زوبیر بیلال ئامانجی چەمکی میژوو بریتییه لە تەیارکردنی کۆمەلانی خەلک بۆ ئەوهری لە رابردوو بگەن و سروشەیی پەند و عیبرەتی لێوہرگرن و ئەوہشیان لەبەر چاوی بێ کە روژی ئەمرویان بەردەوامبوونی رابردوویانە و ئاماژەش بۆ پاشە روژیان دەکات. (رامان، ژ (۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۷). بۆ میژووی کوردیش، وەدەرختنی دەوری میژووی کورد یەكجار گرنگە، تا کەسایەتی سەرپەری خۆیان بە دەرخەن، ھەر وہا ئەوہش دەلێت کە ئیمە ناتوانین پێوانەیی رابردوو لەسەر ئەمرومان فەرز بکەین و بە پێچەوانەشەوہ، چونکە ناکرێ بە پێوانەیی ئەمرو حوکم لەسەر رووداوەکانی رابردوو بدەین. زوبیر بیلال ئەوہ رەتدەکاتەوہ کە دەلێن (میژوو خۆی دووبارە دەکاتەوہ)، پێی وایە ئەمە زۆر تەواو نییە، ھەرچەندەش ئەنجام و ھۆکارەکانیش لە یەك بچن، چونکە ئەو ھۆکارانە و ئەنجامەکانیان، بەندی قۆناغیکی دیاریکراون و نیشانەیی پاشەرۆژ یا ئەنجامەکانیان، ھەر بەتەواوی لەیەك جیاوازن، ژیانە مەرۆقییش بەردەوام لە پەرەسەندن و پیشکەوتندایە و ناکرێ رەوہوہی ئەو ژیانە بۆ پاشەوہ وەرچەرخی. (رامان، ژ (۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۷).

زوبیر بیلال قۆناغە جیاجیاکانی میژووی نەتەوہی کوردی بەم شیوہیە دابەش کردوہ :

۱- قوناغی چاخهکانی بهر له میژوو، که بۆ چاخهکانی بهردینی کۆن و ناوهپراست و هاوچهرخ دابهش دهکری .

۲- چاخهکانی میژوویی، ئه‌میش له‌و ماوه‌یه ده‌ستپێده‌کات که مروّف، چ له‌سه‌ر قور یا له‌سه‌ر که‌فر به‌خه‌تی بزما‌ری رووداو‌ه‌کانی روژانه‌ی خۆی له‌سنووری (۳۵۰۰) سا‌له‌ی پێش زاین به‌زمانه‌ کۆنه‌کان تو‌مارکردوه، ده‌شکری به‌میژووی هۆزه‌کانی زاگروس وه‌ک (لولو، گوتی، کاسی، هوری) دا‌بچینه‌وه و کورد به‌ره‌چه‌له‌کی ئه‌وان دا‌بنین، سه‌رباری ئه‌و هۆزانه‌ی که زۆر زۆر له‌کورد‌ه‌وه‌ نزیکن وه‌ک (نایری، مه‌نایی، میدی، کاردۆخی). (رامان، ژ(۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۷) .

دیاره چاخه‌کانی میژووش بۆ کورد بریتین له :

۱- چاخ‌ی به‌ردین: بریتیه له‌میژووی ده‌وله‌تی میدیا و دارماني ئه‌و ده‌وله‌ته له‌سا‌لی (۵۵۰) ی.پ. ز، هه‌روه‌ها قوناغه‌کانی داگیرکردنی کوردستان له‌لایه‌ن بیگانه‌کانه‌وه، وه‌ک سه‌رده‌می (ئه‌خمینی) و (یونانی) و (په‌رتی) و (ساسانی). ئه‌م چاخه‌ دیرینه‌ش له‌سا‌لی (۴۷۶ ز) کوتایی دئ، یا به‌له‌دایکبوونی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌سا‌لی (۵۷۱ ز) له‌م قوناغانه‌دا کوردستان گه‌لی رووداوی گرنگی به‌خۆیه‌وه‌ دیوه .

۲- چاخه‌کانی ناوه‌پراست: ئه‌مه له‌سا‌لی (۵۷۱) زاینیه‌وه‌ ده‌سپێده‌کات تا رووخانی قوسته‌نتینه له‌سا‌لی (۱۴۵۳ز) دا. له‌م چاخانه‌شدا گه‌لی حکومه‌ت و میرنشینی کورد له‌کوردستان دامه‌زراوه، وه‌ک (حکومه‌تی هه‌زبانی و شه‌دادی و هه‌سنه‌وی و مه‌پوانی و عه‌نازی و لوری و ئه‌یووبی) .

۳- چاخه‌کانی هاوچه‌رخ: ئه‌مه‌یان له‌سنووری (۱۵۰۰ ز) دا، یا دوا‌ی ئه‌و سه‌ری هه‌لداوه و گه‌لی میرنشینی وه‌کو (سو‌ران، بابان، بادینان، بو‌تانی) دامه‌زراون، میژووی نویی کوردستانیش گه‌لی راپه‌رینی به‌خۆیه‌وه‌ گرتوه‌ و ویستوویه‌تی خۆی له‌بن ده‌ستی ده‌وله‌تی عوسمانی راپسکینی و سه‌ربه‌خۆیی کورد جاربه‌دا، وه‌ک راپه‌رینی محمه‌د پاشای رواندزی و ئه‌وره‌حمان پاشای بابان و

به درخان پاشا و شیخ عوبه یدوللای شه مزینی. له سه ره تای سه دهی بیستیش راپه رینه که ی شیخ عه بدولسه لامی بارزانی، ههروه ها ده کری رووداوه میژوو بییه کانی دوا ی کوده تای تورکی له سالی ۱۹۰۸ و دوا ی جهنگی یه که می جیهانی، به میژوو یه کی هاوچه رخ ئه ژمار بکری، جیگه ی رامانیشه دابه شکردنی میژوو بو سهر چه ند قوناغیک وهک دیرین و ناوه راست و هاوچه رخ، بو یه که م جار له چاخ ی راپه رینی ئه وروپاوه سه ری هه لدا (اسماعیل، ۱۹۷۱، ص ۳۸ وما بعدها)؛ (رامان، ژ (۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۷).

له تیروانینی زوبیر بیلالدا شیوازی ریبازی نووسینی میژوو له قوناغی هاوچه رخدا بهنده به شهن و که وکردنی رووداوه کان و به بهندیواری هۆکاره کان به دهرئه نجامه کانه وه، هه روا ئاو یزانی رووداوه کان به یه کتری به وه، له گه ل ئه وهش میژوو نووسی هاوچه رخ له کاتی نووسینه وه ی قوناغیک له میژوو هه کی خوی، بوی نالوی تیروانینیکی سه ره خۆ و بابه تییا نه بو خوی دروست بکات، به لام بوی ده لوی ئه و میژوو ه بکاته ئاوینه یه کی بالانوما، که تییدا بیر و بوچوون و هزر و ههستی کومه لانی خه لک به رامبه ر رووداوه کانی چاخه که ی خویان و په یوه ندیبه جور به جور ه کان بنویتی، میژوو نووسیش ته نها (گروندیک) یک نیبه بو تومار کردنی ئه و رووداوانه، به لکو شایه دی ئه و چاخه یه، واته زیاد کردنی شتیکی تازه یا نویشکیک بی لیتویژینه وه، یا وه رگرتنیکی کویرانه له رۆژه لاتناسه لایه نداره کان، ئه و هه ره موویان مه به ست ناپیکن و روویکی راسته قینه و راشکاو بو میژوو ی کورد و کوردستان ناده ن به دهسته وه. (رامان، ژ (۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۶). له لایه کی دیکه وه به بوچوونی میژوو نووس زوبیر بیلال ئه وه ی میژوو نووسی کورد نه ی نووسیوه میژوو ی کورد نانوینی، کوردیش ناتوانی ره گ و ماکی خوی تیایاندا بدوزیته وه و ناشتوانن بو حه قیقته ت و بوون و شوینی کورد له م جیهانه جه نجاله دا رینمای بیکن، مه سه له ی گه رانه وهش بو ره گ و ماکی میژوو یی، مانای وایه سه ره له نوئی و به تیروانینیکی نویوه ئه و رابردوو ه بخویندریته وه و میژوو نووسیش ببیته

شایه دی چاخه که ی خوی، چونکه ئه ویش پاژیکه له و چاخه، ئا ئه وه تاکه ریگایه که بو گه یشتن به "روحی چاخ" و به سروشت و لیکۆلینه وه ی ئه و روح و سروشته، وهک ئامرازیک بو تیگه یشتنی له رابردو وه که ی خوی، هاوکات زوبیر بیلال پیی وایه ئیمه تا ئیستا هیچ قوتابخانه یه کی میژووی کوردیمان نییه که ده بی هه بی، به لام پیداو یستییه کی زور و توانایه کی زورتیشی به شیوازی زانستی و به توانستی ماددی و به هه ناسه دریزی و به دلسۆزی هه یه، به واتایه کی دیکه بارودۆخی خویی و بابه تیانه، هیشتا کۆسپ و به ربه ستن له ریی سه ره له دانی قوتابخانه یه کی کوردی له میژوودا. (رامان، ژ(۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۷).

سه بارهت به ئه دگار و خاسیه تی میژوونووسی لیکۆله ر، زوبیر بیلال ده لیت: ده بی میژوونووس زور به چاکی و قوولی له بابه تی نووسینه که ی خوی بگات، لیکۆلینه وه کانیشی ره سه ن و زانستیانه بی، به ئه مانهت و ده سپاکییه وهش له روودا وه میژووییه کان بدوی و خوی له ده مارگرژی و چه واشه کردن و سه ر لیشیواندن و زیده پۆی دوور رابگریت، هیچ راستیه ک نه شاریته وه و قه ناعه تی ته واویشی به وه ی هه بی که ده ینووسی، ده بی چلچرای دهستی میژوونووس راستگویی و ئه مانهت بی له تۆمارکردنی روودا وه کاند، هه روا ده بی خوی له چه واشه کردن و سه ر لیشیواندن و هه لفریودان دوور راگری و ناشبی توندپه وی و زیاده پۆی بکات، چ له ستایشکردن و چ له زه مکردنا، ده شبی روودا وه کان چۆن، ئاوا به راستی هه لیانبخا، چونکه له روودا وه کانی میژوودا گه لی ده رس و په ند و عیبرهت هه یه. (رامان، ژ(۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۶). له پال ئه مه شدا ئاماژه بو ئه وه ده کات که کتبخانه ی میژووی کوردی زور خا که رایه و دیکۆمیتی میژووی به زمانی کوردی زور زور که می تیدایه، واته تا ئیستا کیلگه یه که و نه کیلراوه و پیداو یستییه کی زوری به هه ول و کوششی پسپوران هه یه، به لام وهک دیاره ئه م مه سه له یه گه لی کۆسپ و ته گه ره ی له به رده مدایه، چ خویی و چ بابه تی، له گه ل ئه وه شدا میژوونووس زوبیر بیلال پیی وایه که ناشی

ئەركی پر لەبەر ئەو تاكە كەسانەش لەم كیلگەیهدا فەرامۆش بكری
وەك هەولەكانی (علاءالدین سەجادی) و مامۆستا (مەلا جەمیل
رۆژبەیان) و (دكتۆر كەمال مەزەھر)، لەم بوارەشدا دكتۆر كەمال
مەزەھر یەكێكە لە رابەرانی لیتۆژینەوێ میژوویی هاوچەرخی كورد،
نووسینەكانیشی خاسیەت و ئەدگاری رەسەنایەتی و مەوزووعیەتی
تێدایە كە ئەمەش دوو مەرجی سەرەكین لە نووسینەوێ ئەكادیمیانی
میژوودا. (رامان، ژ(۱۲)، ۱۹۹۷، ۴۷). هەر لەم بارەیهوێ دەریخستووێ كە
رووداوێ میژووییەكان ناكری لە بارودۆخی دەورووبەر جیا بكریتەوێ
جا چ لایەنی ئابووری بێ یا سیاسی یا كۆمەلایەتی یا جوگرافی، چونكە
شیوازی زانستیانیە لە تۆماركردندا بەندە بە لێكدانەوێ رووداوێكان و
شەن و كەوكردنیان و زانینی هۆ و ئەنجامەكانیان، لە پاشان شەن و
كەوكردنی ئەو رووداوانە بە یەكتری و بە باری ناوخرۆیی و هەریمی و
نیوێهولەتییهوێ، ئینجا نووسینەوێ لەبەر رۆشنایی باری بۆچوون و
سەرنجیكی هاوچەرخانەدا، ناشبێ میژوونووس لە دەروێ سەیری
میژوو بكات، بەلكو دەبێ شۆرپیتەوێ نیو رووداوێكان. (رامان، ژ(۱۲)،
۱۹۹۷، ۴۶-۵۱).

سەبارەت بە رۆلی تاك لە میژوودا و هاوكات لە وەرچەرخانەدنی
رووداوێكان بۆ بەرژەوێندی گەلەكەیی دەلیت : ناتوانین نكوولی لە
رۆلی سەركردهی ناودار و خاوەن فەلسەفە و تیۆری و ریتماییهی
ئاینیهیكان و زانا و پیاوێ ناودارەكانی كۆمەلایەتی و سەركرده
گەرەكانی سەربازی و شۆرشە میلییهیكان و یاسادانەرە مەزنەكان و
رزگارەكانی كۆیلە و سیاسییهی دیار و پزیشكە بالادەستەكان بكەین، چ
لە ژبانی كۆمەلگەكەیی خۆیان و چ لە وەرچەرخانەدنی رەوتی میژوویی
گەل، بەلكو رەوتی سەرجهمی دونیاش، بە چەشنێك تا بە (لینین)یش
دەگات، هەرچەندە دەوری بزاقی (ناردەیهیكان)ی رەفز دەكرد كە
لە رووسیادا و لە چارهگەیی دوایی سەدەیی نۆزدههەم لە كایەدا بوون،
بەلام ئەوێ سەلماند كە (گەل خولقینەری میژووێ)، بەلام (سەركردهی

گهل)یش دەوری دیاری خۆی لەم پرۆسە یەدا هەیه، چ لە تیگە یشتنی یاسا مەوزوو عیبەکانی کۆمەل و چ لە تیگە یشتنی بەرژەو هەندیبەکانی ئەو کۆمەلە. (خەبات ، ۱۹۹۷)

ئەو هەی پە یو هەستیشە بە راقە جۆر بە جۆرەکانی میژووی، زوبیر بیلال لە ژیر رۆشنایی پیناسە کە ی (ئیبەن خەلدوون) بۆ میژوو دەلیت: ناکرێ میژوونووس لە بەرژەو هەندی و لە سۆزو گۆدازی خۆی بپرای بپ دابڕین، هەر بۆیە هەموو ئەو شرۆفانە ی بۆ میژوو کراو هشتیکی نیسبەین و قابیلی لیکۆلینەو هەن و لەوانە شە کاتی بن، چونکە هەر شرۆفە یە ک چارەسەری لایە نیککی ژیا نی مروّف و کۆمەل دەکات، چ لە لایە نی ماددی یەو ه بێ چ لە لایە نی رووحی و ئاوە زەو ه، بیگومان سروشت و ماددە و ئاوە ز و مروّفیش رۆلی خویان لە ژمارە یە ک لە تەو هەکانی ئەو شرۆفە کردنە دا هەیه. (رامان، ژ (۱۲)، ۱۹۹۷، ۵۰ ل .)

دووه م : ریبازی لە نووسینی میژوودا :

لە سە دە ی بیستە م ریبازی زانستی لیکۆلینەو ه ی میژوو جی پێی خۆی قایمتر کرد، سەرچاوە ی رەسە ن و ژمارە و سەرژمێر بوونە شیرازە ی لیکۆلینەو ه، میژوونووسان زیاتر کەوتنە سۆراخی هۆ بزوینە رە نە بینراو هەکانی رووداو، پاشایان و سەرداران جیگە ی شیایوی خویان وەرگرت، نە زۆریان پێ دراو نە لیشیان کە م کرایەو ه، باسی نوێ هاتە کایەو ه، وە ک بزووتنەو ه ی کریکاران و جووتیاران و رووناکبیران و ناکۆکی یەکانی ناو چین و دەستەکانی کۆمەل و رۆلی زانایان و ناوداران کورد لە ئاراستە کردنی کۆمەلگە ی کوردی، هاوکات میژوونووسانی سەردەمی نوێ زۆر لە جارن زیاتر کەوتنە بایە خدان بە ژیا نی کۆمە لایە تی وە ک ئاوینە ی راستە و خۆی رووداوی میژووی کە لایە نی سیاسی تەنها یە کیکە لە روو هە رە گرنگەکانی نە ک زیاتر، (ئەحمەد، ۲۰۰۸، ل ۸۴).

شایە نی ئاماژە پیکردنە، دوا ی جەنگی دوو هەمی جیەانی، لە گەل وریابوونەو ه و پەرە سەندن ی هەستی نە تەو ه ییدا، رووناکبیرانی کورد بە

جۆریکی قوولتر له جاران کهوتنه ههلسهنگاندنی میژوو، دیاره دهبوو میژوونووسی کوردی لهو قهواره تهسکهی پیش خوی نه مینیتتهوه، تاییهت دواي ئهوهی ژمارهی تینووانی زانینی رابردوی گهل تا دههات په رهی دهسهند، بهم جۆره ژمارهیهک رووناکییری لیها تووی خولای میژووی نیشتمان کهوته سهریان، (ئهمهه، ۲۰۰۸، ۱۵۳). بی هیچ گومانیک ماموستا زوبیر بیلال به یهکیک له سهردهستهیان داده نریت .

یهکیک لهو بواره گرنگانهی پیویستی به قوولبوونهوه و وردهکاری و ساغکردنهوه ههیه، بواری میژوو. نووسین و توژیینهوه له بواری میژوودا، ئهرك و بهرپرسیاریهتییهکی ئاکاری و کومه لایهتی گه ورهیه. چونکه له ریگهی میژوو، ئیمه ئاشنای رابردوو، رووداو و دیاردهکانی ژیانی پیشووترمان دهبین. له میژوودا، گرنگترین بنه ما که پیویسته رهچاو بکریت، بیلایهنی و سهربه خو بوونه. واته نووسینهوهی ئهوهی ههیه وهک خوی نهک ئهوهی نووسهری میژوو دهیهویت. له بنه ره تیشدا، نابی ئهوه مان له بیربجیت که میژوو ئهوهیه که روویداوه، نهک ئهوهی که دهگیردریتهوه. ئهوه که سهی میژوو دهنووسیت ده بیت دادگهر بیت و بی لایه نانه رووداوهکان تۆمار بکات، نابیت بکهویتته ژیر کاریگهری ههوا و ئاره زووی تاییهتی خویی و بهو پیوه ره رووداوهکان تۆمار بکات، ههروهها نابیت به پالنه ری مه زهه ب و ئایدۆلۆژی تاییهتی خوی رووداوهکان لیک بداتهوه، ئهگه ر میژوونووس بیلایهنی خوی له دهستدا و به ری بازی زانستی و ئه کادیمی رووداوهکانی تۆمار نه کرد ئهوه هه موو نووسین و لیکۆلینه وهکانی جیگهی گومانن و وهرناگیرین، له م لایه نه وه میژوونووس تا رادهیهکی زۆر سه رکه وتوو بووه و ناوه رۆکی به ره مه کانی به روونی رهنگی داوه ته وه، که خوی باوه ری ته وای پی هه بووه.

له میانه ی خسته نه رووی به ره مه کانی زوبیر بیلال روونبوویه وه کتیبخانه ی میژووی خویندوو ته وه تا وه کو سه رده می خوی، ئه مه ش وه های کردوو شیاو بی بۆ نووسینه وهی ئه م کتیبه به نرخانه ی. زوبیر

بیلال به‌باشی زانیوه زۆریک سه‌رچاوه باس بکات که له کتیبه‌کانیدا به‌کاریه‌ناوه ده‌کری ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ش تیبینی بکه‌ین :

یه‌که‌م: زوبیر بیلال میژووی به‌پیی بابته پۆلین کردووه، نه‌ک به‌پیی رووداو و ساله‌کان.

دووه‌م: زوبیر بیلال پشتی به‌ستووه به‌وه‌سفی وردی رووداو میژووییه‌کان.

سێیه‌م: له زۆربه‌ی نووسینه‌کانیدا به‌لگه‌ی قورئانی پیروژ و فه‌رمووده‌ی پیروزی هیناوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها هینانه‌وه‌ی دیری شیعر.

چواره‌م: به‌شێوه‌ی گشتی وشه‌ی ئاسانی به‌کاره‌یناوه و وردبینی خستووه‌ته‌ سه‌ر ده‌ق (متن)ی هه‌وال، له‌ رووی دوور درێژیه‌وه جیاوازی له‌نیوان هه‌واله‌کانیدا هه‌یه، هه‌ندیکی دووردرێژه له‌لایه‌نی سیاسیه‌وه و هه‌ندیکی کورته که چه‌ند دیریک تیناپه‌رینی.

پنجه‌م: هه‌روه‌ک ریبازی ئه‌و تایبه‌تمه‌نده به‌ره‌خه‌کردنی گێرانه‌وه‌کان و ته‌نیا گێرانه‌وه‌کانی کۆ نه‌کردووه‌ته‌وه. (اسماعیل، الثقافة، ع(٧)، ١٩٨٠، ص ١٠٠-١٠١)، قه‌باره‌ی گێرانه‌وه‌کانیش جیاوازی به‌پیی زۆر و که‌می و گرنگی و به‌و پێیه‌ش درێژ و کورت ئه‌بنه‌وه، هه‌ندیکی لاپه‌ره‌یه‌ک یان دوو لاپه‌ره‌یه‌ و هه‌ندیکی تریش زیاتر له‌ پینج لاپه‌ره، ئه‌گه‌ر رووداو‌ه‌که‌ش دووردرێژ بێ ئه‌وه به‌پیی سال دابه‌شی ئه‌کات. شیوازی‌شی له‌باسکردنی رووداو‌ه‌کاندا یه‌ک جو‌ر نییه، هه‌ندێ جار رووداو ده‌گێرێته‌وه ئینجا ده‌چێته سه‌ر ورده‌کارییه‌کانی و گێرانه‌وه‌کان، هه‌ندێ جاریش رووداو‌ه‌کانی ئه‌و ساله ئه‌گێرێته‌وه ئینجا یه‌ک به‌یه‌ک باسیان ئه‌کات و له‌کو‌تایی ئه‌و ساله‌دا باسی مردنی که‌سه به‌ناوبانگه‌کان ئه‌کات.

شیوازی نووسینی میژووی لای زوبیر بیلال به‌به‌راورد به‌وانه‌ی سه‌رده‌می خۆی پێشکه‌وتوو بووه و له‌هه‌والی میژووییدا و ته‌نیا سه‌رچاوه‌ی هه‌وال و رووداو میژووییه‌که‌ی هیناوه‌ته‌وه، پێشه‌کی کتیبه‌کان و ناوه‌رۆکه‌کانی شیوازیکی ئاسانه و سه‌جج ئامیز و گران

نییه و گرنگی خستووته سەر زمانی دانه‌رانی سەردهمی خۆی و پیشتر و به‌زمانی خه‌لکی گشتی نه‌ینووسیوه و وشه‌ی ئالۆزی به‌کارنه‌هیناوه که تیگه‌یشتنی بۆ خوینهر گران بی.

زوبیر بیلال له نووسینه‌کانیدا ته‌نیا گوازه‌ره‌وه‌ی هه‌وآل و تۆمارکه‌ری رووداو نییه، به‌لکو لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌کی لیها‌توو و ره‌خنه‌گریکی به‌رچاو روونیش بووه، هه‌ولێ شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێ دیارده و رووداوی میژوویی و ره‌خنه‌ی خاوه‌ن سه‌رچاوه‌ی هه‌واله‌کانی کردوو و زۆریک هه‌والیانی گفتوگۆ کردوو، بۆیه ده‌بینی زۆر ساده و بی زۆر له‌خۆکردن له‌دووتویی کتیبه‌کانیدا ره‌خنه‌ی سیاسی و جه‌نگی و ئه‌خلاق و کرده‌یی ده‌بینی، ئه‌وه‌یه وه‌های کردوو بۆ هه‌میشه که‌سیتییه روونه‌که‌ی له کتیبه‌کانیدا به‌ته‌واوی بینی. (اسماعیل، الثقافة، ع (٧)، ١٩٨٠، ص ١٠٢).

بیگومان گرنگی به‌ره‌مه‌کانی ئەم میژوونووسه له گرنگی ئەو زانیارییه‌دایه که له خۆی گرتوو، زۆر له زانیارییه‌کان له بارودۆخه ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنییری و ژیا‌نی زانستییه‌وه له خۆ گرتوو.

یه‌که‌م / لایه‌نی ئابووری: لێره‌دا ده‌بینین زوبیر بیلال بایه‌خدا‌نیکی باشی به بارودۆخی ئابووری داوه، یه‌کیک له‌و زانسته گرنگانه‌ی یارمه‌تی میژوونووس ده‌دات، زانستی ئابوورییه، چونکه کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر رێره‌وی میژوودا هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له زانسته بنچینه‌یییه‌کانه و به‌ ئاگابوون لێی یارمه‌تیده‌ر ده‌بی له لیکۆلینه‌وه‌ی میژوودا، چونکه هۆکاره ئابوورییه‌کان خاوه‌ن کاریگه‌ری به‌هه‌یژن له‌سه‌ر رێره‌وی میژوو. (عمر، ٢٠١٩، ل ١٧٥). له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئابووری رۆلێکی دیار ده‌بینیت له رێره‌وی میژوویدا و شو‌رشیک یا رووداویک یان جه‌نگیک نییه میژوو تۆماری کردبیت و هۆکاری ئابووری له پشته‌وه نه‌بیت، هه‌ریه‌ک له کشتوکال و پیشه‌سازی و بازرگانی له هۆکاره جوولینه‌ره‌کانی میژوون، هۆکاری سه‌ره‌کیشن له دروستبوونی

مىلانىي نىوان ھىزى زەحمەتكىشى گەل و ھىزى چەوسىنەرى بەكارھىنەر بۇ بەرژەۋەندى خۇى (عمر، ۲۰۱۹، ل ۱۷۵). دەبى ئاماژە بۇ ئەۋەش بەكەين كە مېژوونووس زوبير بيلال تەفسىرى مەترىالى بۇ مېژوو بە يەككىك لە تەفسىرە ھەرە گىرگەكانى مېژوو زانىۋە. (رامان، ژ(۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۴۸).

دوۋەم : لايەنى كۆمەلايەتى :

زوبير بيلال لە كىتەپكەنىدا بايەخى زۆر بە روالەتى ژيانى كۆمەلايەتى، بژىۋى خەلك و نەرىت و بۇنە و كەژاۋە و ھاۋپەيوەستەيى كۆمەلايەتتىيان دەدات و دەيانخاتە بەرباس، ھەرۋەھا باسى شارو نەخشە و ئاۋەدانىيەكانىيان دەكات. (اسماعىل، ۱۹۹۸، ص ۳۰)، خويندنگا و مزگەوت و گۆرستان و كارىزەكانىش باس دەكات. (اسماعىل، ۱۹۸۴، ص ۱۷-۲۷). لەمىانەى ئەۋانەى كە باسكرا رووندەبىتەۋە رىيازى زوبير بيلال لە نووسىنى مېژوويىدا گىشتگىرانە باس لەلايەنە جياۋازەكانى ژيان دەكات، لە تەۋاۋى ئەۋ ماۋە مېژوويىيەى لە نووسىنى مېژوۋدا باسى كىردۋە، ئەۋەش بەلگەى فراۋانىي رۆشنىرىيەكەى و شارەزايى و تواناى ئەۋ دەدات لەم پىسپۆرىيەدا.

بەشىكى زۆر نووسىنەكانى ھەر لە سەرەتاۋە بەند بوۋە بە مېژوۋى ھەۋلىرەۋە، بەلام لە ھەمان كاتدا مېژوۋى گەلى لە ھۆزەكانى زاگروۋسىشى تۆماركىردۋە. (اسماعىل، شمس كىردستان، ع(۳۲)، ۱۹۷۵، ص ۱۹-۲۲)، ديارە ئەۋ لاكىردنەۋەشى بۇ نووسىنەۋەى مېژوۋى ھەۋلىر و كەلەپپاۋانى ھەۋلىر و ھەروا شوپىنەۋارەكانى ھەۋلىر، لەبەر ئەۋە بوۋە، كە ئەم شارە زۆر دىرىنە و تەمەنەكەى خۇى لە قەرەى (۸) ھەزار سال دەدا و ھەمىشە نىشتەجى بوۋە و گەلى قۇناغى جياجياشى ديوە. وىراى ئەۋەش زوبير بيلال لە سالانى ھەفتاكان روى كىردۆتە تۆماركىردنى ئەۋ بابەتانەى بەندن بە مېژوۋى كورد و كوردستانەۋە ۋەك (مېژوۋى زمانى كوردى) و مېژوۋى ھۆزە كۈنەكانى زاگروۋس و مېژوۋى ھاۋچەرخى كورد و مېژوۋى كورد لە رووسيا و يەكىتى سۇقىيەتى

جاران و میژووی لوپو لوپستان و میرنشینی ههزبانى .. ئه و باسانه ن
که زوبیر بیلال شهونخوونی بۆ دهکیشان و لاپه رهکانی ژيانی بۆ خه رج
کردوون .

سه بارهت به پشت بهستنی به ژیده ره تو مارکراوه کان بۆ میژووی
کۆن، ده لیت : ئه وه یان ده گه ریته وه بۆ سه ر که میی دۆزینه وه ی
شوینه وارهکانی کوردستان، هه رچی میژووی نزیکیشه ئه و پشتی به
یادگاریی به ته مه نه کان به ستووه . (اسماعیل، ۱۹۸۸، ص ۴)، ئه مه ش کاریکه
هه م ئه رینی و هه م نه رینیشه، چونکه ئه و یادگاران و چیرۆکخوانانه، به
شيوه یه کی تیکراییی زۆر ورده کارانه نین، هه یچ شتیکیش له میژوودا
وه ک نووسین و تو مارکردن کاریکه ری نییه، ده میکیشه گوتوویانه "هه ر
شتی که به قه له م نه نووسری بزر ده بی"، هه ر بۆیه ش نووسین و
تو مارکردن، یادگه ی هه میشه زیندووی مروفن. (رامان، ژ (۱۲)، ۱۹۹۷، ل ۵۲) .

به رده ست و هه ست پیکراوه کان و به لگه نامه، ئه و ئامرازیه که
میژوونووس ده توانی به هۆیه وه به ئامانجه که ی بگات، له نووسینهکانی
تایبهت به هه ولیر زوبیر بیلال به وه ده ناسریتته وه که پشتی به به لگه
میژووییه کان و شوینه وار و گه واهیده ره ماددییه کان به ستووه، به مه ش
ئه و له ری یازی زۆرینه ی میژوونووسان دوورکه وتوته وه، که له سه ر
ئه و بنچینه یه ری یازه که یان گرتوته به ر که ری یازی میژوونووس زوبیر
بیلال ری یازی شوینه وارناسانی له نووسینی میژوودا گرتوته به ر. ئه و
بروای وایه شوینه وار هه واله کان و گیرانه وه کانه، که به دلنیا ییه وه
هۆی ئه مه ش بۆ ناروونی و لیلی نووسینه وه ی میژووییه ده گه ریته وه،
که له هه ندی قۆناغی تایبهت نه نووسراوته وه و ئه مه ش مانای ئه وه
نییه که میژوونووس له پاشماوهکانی نووسین دوورکه وتبیتته وه. به لکو
ئه و به ئامانجی به ده ست خستنی وردبینیی زیاتر له نووسیندا ئه و
ری یازه ی گرتوته به ر. (البيضان، البینه الجديدة، ع (۱۳۶۸)، ۲۰۱۱، ص ۱۵) .

زوبیر بیلال خۆی له نووسینی هه موو سه رده مهکانی میژووی
کورد داوه، کۆن، ناوه راست و نوئی و هاوچه رخیش، له مه دا ده کری

بگوترى مېژوونووس زوبير بيلال مېژوونووسىكى ئەنسىكلۆپىدىيە، كە پىسپۇرىي خۇي وەك شوينەوارناسىك لىكداوۋتەوۋ لەگەل بايەخدانى وەك مېژوونووسىك بۇ نووسىنى مېژووى گەلەكەي و دەرختى راستىيەكان .

سەرچاۋەي نووسىنە مېژوويىيەكانى زوبير بيلال ھى رەسەنيان كەم نىن، بىگومان شەرەفنامەي شەرەفخاننى بدلىسى، يەككە لە سەرچاۋە سەرەككەكانى زۆربەي بەرھەمە مېژوويىيەكانى، تايبەت بەلای زوبير بيلالەوۋ ئەم ككئىبە لە بارەي دەولەت و ميرنشىنە كوردىيەكانى چاخى ناوہراست و باسى ژياننامەي شا و سولتان و مير و دەسەلاتدارە سەرەخۆكان دەكات، بە چاكتىن ككئىب بۇ ئەو سەرۋبەندانە پىناسە كردوۋە و بە تاكە سوار و رابەرى ئەو مەيدانە ناوى بردوۋە، تەنانەت بە سەرەتايەكى چاكي قوتابخانەي مېژووى كوردى داناۋە. (اسماعىل، ريگاي كوردستان، ۱۹۹۵) ديارە گرنگىي ئەم ككئىبە وای لە زوبير بيلال كردوۋە بابەتتىكى بە نرخ بە بۇنەي تىپەربوونى (۴۰۰) سال بەسەر ئەم شاكارە ناوازە بنووسىت . (اسماعىل، ريگاي كوردستان، ۱۹۹۵).

زوبير بيلال چۆتە لای گەرەپپاۋانى شارى ھەولير و بەناۋ قەلا و مزگەوتەكانى شارددا گەرەپاۋە و گەلىك ياداشتى دەربارەي دىدەنىيەكانى لای خۇي تۇمار كردوۋە، لە پال ئەوۋەشدا بى وچان كەوتۆتە سۇراخى سەرچاۋە كۆن و رەسەنەكان و گەلىك باس و خواس و بەسەرھاتى باۋباپىرانى كۆكردۆتەوۋ و تەتەلەيانى كردوۋە و لەگەل پوختەي دىدەنىيەكانى تىكھەلكىشى كردوۋە و بەرھەمى ناوازەي لى ھەلچنىۋە. (اسماعىل، ۱۹۸۸).

ئەنجام

- ۱- زوبیر بیلال لە رۆژگارێکدا لای لە میژووی کورد کردووەتەووە
کە ئەو بوارە زۆر ھەژار و نووسەرانی زۆر دەگمەن بوون .
- ۲- لەلایەنی رۆشنییرییهوە زوبیر بیلال بەدوای ئەو جوولە بیری
و زانستی و رۆشنییرییهدا رۆیشتوووە کە لە جیهانی ئیسلامیدا
روویانداوە، ھەرودەک سالی مردنی زانا و بیریار و خاوەن بۆچوونانی
بۆ تۆمار کردوون لە شەرعی و فەرموودەناس و واعیز و
فەیلەسووف و میژوونووس و ئەدیبان .
- ۳- بەشیکی زۆر نووسینەکانی ھەر لە سەرەتاوە بەند بووە بە
میژووی ھەولیرەو، ئەو لاکردنەوێشی بۆ نووسینی میژووی ھەولیر و
کەلەپیاوانی ھەولیر و ھەروا شوینەوارەکانی ھەولیر، لەبەر ئەوە بووە
کە کورپی ئەم شارەییە و ئەم شارە زۆر دیرینە و تەمەنەکەیی خۆی لە
قەرەیی (۸) ھەزار سال دەدا و ھەمیشە نیشتەجی بووە .
- ۴- میژوونووس زوبیر بیلال ریبازی شوینەوارناسانی لە
نووسینی میژوودا گرتۆتەبەر، ئەویش لە سۆنگەیی ئەوەی کە
شوینەوارە بەردەست و ھەست پیکراوەکان و بەلگەنامە، ئەو ئامرازانە
کە میژوونووس دەتوانی بە ھۆیەو بە ئامانجەکەیی بگات .
- ۵- بەرھەمەکانی تایبەت نییە بە یەک لایەن و سەرەدەم، بەلکو
کۆکراوەیەک لە نیوان میژووی کۆن بە قۆناغەکانی و میژووی ئیسلامی
و میژووی ھاوچەرخیی نووسیوە، ئەمەش تایبەتمەند و جیاکارییەکی
ترە کە پێی دەناسریتەو، لەمەدا دەکرێ بگوترێ میژوونووس زوبیر
بیلال میژوونووسیکی ئەنسیکلۆپیدیە.
- ۶- زوبیر بیلال لە نووسینەکانیدا تەنیا گۆزەرەوێ ھەوال و
تۆمارکەری رووداو نییە، بەلکو لیکۆلەرەوێکی لیھاتوو، رەخنەگریکی
بەرچاو روونیش بووە و ھەولێ شیکردنەوێ دیار دە و رووداوی
میژوویی داوە. ئەگەرچی رەخنەیی ئەوێشی لێ دەگیرێ، کە بە تەنیا
زانبارییەکانی کۆکردۆتەو، بێ ئەوەی وەک پێویست رای خۆی لە
بارەیانەو دەرببریت .

پهراویزه کان :

۱- له سالێ ۱۹۴۲ له شارێ ههولێر له دایک بووه، له کوتایی سالێ ۱۹۵۹ به مه بهستی خویندن چۆته مۆسکۆ، له سالێ ۱۹۶۷ پروانامه ی ماسته ری له هه نده سه ی کاره بایی وه رگرتووه، له سالێ ۱۹۷۵ دکتۆرای له هه مان به ش له مۆسکۆ وه رگرتووه، ناوبراو به شداری کردووه له دامه زرا ندنی پیشه سازی قورس له عێراق وه کو کارگه کانی (ئه سه که نده ری، تاجی)، له گه ل ئه وه ش له بواری ئه ده ب زۆر به ره مه می هه یه و هه ر له سالێ (۱۹۶۹) وه ده ستی دا وه ته نووسین له بواری ئه ده ب، تا وه کو ئیستا (پینچ کتیب) ی له و بواره دا بلا وکرا وه ته وه و هه روه ها نزیکه ی (۳۰۰) توێژینه وه و وتاری له رۆژنامه و گوڤاره کانی (الفیصل، لندن، الحیاة، الشرق الاوسط، صوت الاخر، الاتحاد، التآخي، روز یوسف، گولان العربی، زاگروس، خه بات، رامان) بلا وکرا وه ته وه. چاوپیکه وتن له گه ل پ. د. جه وده ت بیلال ئیسماعیل، هه ولێر، ۲۰۱۸/۹/۷.

۲- له سالێ ۱۹۴۴ له شارێ ههولێر له دایک بووه، خه ریکی پیشه ی دارتاشی بووه، کارگه یه کی هه بووه به ناوی (کارگه ی ئامانج) له بواری خویندنا ته نیا قۆناغی سه ره تایێ ته وا وکردووه، له سالێ ۲۰۰۳ به نه خۆشی شێر په نجه له شارێ هه ولێر کۆچی دوایی کردووه . چاوپیکه وتن له گه ل پ. د. جه وده ت بیلال ئیسماعیل، هه ولێر، ۲۰۱۸/۹/۷.

۳- مه هدی خۆشناو له سالێ ۱۹۵۳ له گه ره کی ته یرا وه ی شارێ هه ولێر له دایک بووه، خویندنی سه ره تایێ و نا وه ندی هه ر له شارێ هه ولێر ته وا وکردووه، له سالێ ۱۹۷۰ ئه ندامی کۆنگره ی گه شتی یه کیتی قوتابییانی کوردستان بووه، له سالێ ۱۹۷۲ په یوه ندی به شۆرشێ ئه یلووله وه کردووه، له دوای سالێ ۱۹۷۵ چو وه ته ئێران و دوای ما وه یه ک گه را وه ته وه شارێ هه ولێر، له دوای راپه رینی به هاری ۱۹۹۱ کرا وه ته به رپرسی ناوچه ی دووی هه ولێر، له سالێ ۱۹۹۴ ده بیته قایمقامی قه زای نا وه ندی هه ولێر، له ریکه وتی ۲/۱ / ۲۰۰۴ له نیو هۆلی باره گای لقی دووی پارته ی دیموکراتی کوردستان له گه ل ده سه ته یه ک له سه ره کرده ی پارته ی دیموکراتی کوردستان تیرۆر کرا. ناوبراو هه ر له سالێ ۱۹۷۰ په یتا په یتا شیعرێ له رۆژنامه و گوڤاره کوردییه کاندایا وکردۆته وه، له دوای مردنیشی به ره مه ئه ده بیه کانی له دوو تووی کتیبیکدا له لایه ن ریکخراوی (بزاشی رۆشنیرانی نوێخواز) له سالێ ۲۰۰۴ به ناوونیشانی (من له مردندا جوان ده به مه وه) چاپکراوه. که ریم شاره زه، (شاعیر و نووسه ر و خه باتگێری کورد شه هید مه هدی

- خۆشناو ۱۹۵۳-۲۰۰۴)، لە كىتېبى (قاموسى ناوه نەمرەكان، ئامادەكردنى : مومتاز حەيدەرى، بەرگى يەكەم، ھەولېر، ۲۰۱۴، ل ۴۱۱-۴۱۲ .
- ۴- چاوپىكەوتن لەگەل مومتاز حەيدەرى ، ھەولېر، ۲۰۱۸/۱۱/۸ . مومتاز حەيدەرى لە ۱۹۳۸/۳/۸ لە شارى ھەولېر لە دايك بوو، لە سالى ۱۹۵۷ چوووتە ناو پارتى ديموكراتى كوردستان، لە سالانى شەستەكاندا پەيوەندى بە حزبى شىوعى عىراقى كردوو و لە ناوھراستى سالى ۱۹۶۹ وازى لە كارى حزبى ھىناو، چەندىن وتار و نووسىنى لە بوارە جياجياكان لە رۆژنامە و گوڤارە عىراقى و كوردستانىيەكان بلاوكردۆتەو، لە ماوھى ژياندا ئەندامى دەستەى نووسەرانى ھەريەك لە رۆژنامە و گوڤارەكانى (كوردستانى نوئى، نووسەرى نوئى، رۆشنىيەر) و سكرتېرى نووسىنى گوڤارى نووسەرى كورد - خولى دووھم بوو، ناوبراو بۆ دوو خول وەكو سكرتېرى سەندىكاي رۆژنامەنووسانى كوردستان كارى كردوو، ھەروھە سەرنووسەرى گوڤارى (رۆژنامەقانى) بوو، لە سالى ۲۰۰۸ تا سالى ۲۰۱۴ سەرنووسەرى ھەردوو گوڤارى (k21، لەيلا قاسمى) كردوو، ئىستا لە شارى ھەولېر نىشتەجىيە.
- ۵- بەشپۆھەكى گشتى زانستەكان لە جىھانى ئىسلامىدا، دابەش دەكرىن بۆ دوو بەش: زانستە نەقلىيەكان و زانستە عەقلىيەكان، سەبارەت بە زانستە نەقلىيەكان بەرھەم و زادە و ھزرى كۆمەلگاي ئىسلامىن، راستەوخۆ بەستراونەتەو بە قورئان و فەرموودە، لە كەسەيكەو بۆ كەسەيكى دىكە دەگوازىتەو كە ئەمانە دەگرىتەو (علوم القرآن، علم الحديث، علم الفقه، اللغة العربية النحو و الصرف)، ھەرچى زانستى عەقلىيە، ئەم زانستە بەرھەمى توژىنەو و لىكدانەوھى ھزرن كە برىتئين لە (شىعر و ئەدەب و پەخشان، زانستى مېژوو، داپشتن و خۆشنووسى، پزىشكى، بىركارى ...) . حسين شاكىر شريف، كورد لە كىتېبى (وفيات الاعيان و انباء ابناء الزمان) ي (ابن خلکان)، دەزگاي چاپ و پەخشى نارىن، ۲۰۱۶، ل ۲۰۵-۲۴۸ .

لیستی سه‌چاوه‌کان

به‌لگه‌نامه‌ی بلاونه‌کراوه :

- وزارة الداخلية ، مديرية الشرطة العامة ، بغداد ، شهادة الجنسية العراقية ، استمارة رقم ٣، رقم المحفظة ١٤٤١٨٣/٢ .
- مديرية عام دائرة التقاعد ، محافظة اربيل ، اسم المتقاعد : زبير بلال اسماعيل ، رقم التقاعدي ٣١٧١٩٧٨٠٠٣ ، عنوان الوظيفة السابق : مدرس .

چاوپیکه‌وتنه‌کان :

- پ. د. جه‌ودهت بیلال ئیسماعیل، هه‌ولێر، ٢٠١٨/٩/٧ .
 - مومتاز حه‌یده‌ری ، هه‌ولێر، ٢٠١٨/١١/٨ .
 - مسته‌فا زوبیر بیلال، هه‌ولێر، ٢٠١٩/٩/٢٩ .
- کتیب :

یه‌که‌م / به‌زمانی کوردی :

- سه‌روه‌ر عه‌بدوله‌حمان عومه‌ر، رییازی لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویی، چاپخانه‌ی کارۆ، سلێمانی، ٢٠١٩ .
- حسین شاکر شریف، کورد له‌ کتیبی (وفیات الاعیان و انباء ابناء الزمان) ی (ابن خلکان)، ده‌زگای چاپ و په‌خشی نارین، ٢٠١٦ .
- عومه‌ر شیخ له‌تیف به‌رزنجی، ره‌وشی حوچه‌ له‌ پیگه‌یانندی زانا ئاینیه‌کانی شاری هه‌ولێر، چاپخانه‌ی مناره، هه‌ولێر، ٢٠٠٧ .
- فاخر عالی خان ئاوده‌لی، رۆلی زانایانی ئاینی له‌ ژبانی سیاسی هه‌ولێردا ١٩٤٥-١٩٧٥، چاپخانه‌ی هیقی، ٢٠١٤ .
- که‌مال مه‌زه‌ه‌ر ئه‌حمه‌د، میژوو _ کورته‌ باسیکی زانستی میژوو و کورد و میژوو، چ ٢، چاپخانه‌ی هیقی، هه‌ولێر، ٢٠٠٨ .
- که‌ریم شاره‌زا، (شاعیر و نووسه‌ر و خه‌باتگێری کورد شه‌هید مه‌هدی خوشناو ١٩٥٣-٢٠٠٤)، له‌ کتیبی (قاموسی ناوه‌ نه‌مه‌کان، ئاماده‌کردنی : مومتاز حه‌یده‌ری)، به‌رگی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ٢٠١٤ .
- مه‌غدید حاجی، له‌ (ئوربیلۆم و ئه‌ربه‌ئیلۆ) وه‌ بۆ هه‌ولێر ، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر، ٢٠٠٩ .

دووه‌م / به‌زمانی عه‌ره‌بی :

- زبير بلال اسماعيل، أربيل في أدوارها التاريخية، مطبعة النعمان، النجف، ١٩٧١ .
- ٢- ابن خلکان (٦٠٨- ٦٨١ هـ) حياته و آثاره، مطبعة الامة، بغداد، ١٩٧٩ .

- ٣- علماء ومدارس في اربيل ، مطبعة الزهراء الحديثة ، موصل، ١٩٨٤ .
- ٤- الشيخ چولى (محمد ثناءالدين بن مصطفى بن الحاج عمر الاربيلي النقشبندي)، مطبعة التعليم العالي ، أربيل، ١٩٨٨ .
- ٥- الاكراد في كتب البلدانيين و الرحالة المسلمين في العصور الوسطى ، مطبعة وزارة الثقافة ، أربيل، ١٩٩٨ .
- ٦- تأريخ أربيل/ دراسة تاريخية عامة لاربيل وانحائها منذ اقدم العصور حتى الحرب العالمية الاولى، مطبعة الثقافة، ١٩٩٨ .
- ٧- اربيل بين الماضي والحاضر ، مديرية دار الكتب للطباعة والنشر، جامعة الموصل، د.س .

تويژينه وه كان :

يه كه م / به زمانى كوردى :

- ١- حكيم احمد مام بكر، چه ند لايه نيكي گرنكي به ره مه كانى ولاتناسان بو ديروك و شارستانيتى كوردى له سه دهه كانى ناوه راست، گوڤارى " ميژوو " ، ژ (٢)، به هارى ٢٠٠٧ .

دووه م / به زمانى عه ره بى :

- ١- زبير بلال اسماعيل ، ابن خلكان، مجلة " شمس كردستان " ، (بغداد)، ع (١)، ١٩٧١ .
- ٢- ابن المستوفي الاربلي، مجلة " شمس كردستان " ، ع (٢)، ١٩٧١
- ٣- علي الحريري، مجلة " الثقافة " ، (بغداد)، ع (١١)، ١٩٧٥ .
- ٤- من شعوب زاگروس القدماء (الكاشيون)، مجلة " شمس كردستان " ، ع (٣٢)، ١٩٧٥ .
- ٥- محمد بن آدم البالكى، گوڤارى كورى زانيارى كورد، (به غدا)، به رگى پينجه م، ١٩٧٧ .
- ٦- النقد الحديث و النقد في الادب الكردي، مجلة " الثقافة " ، ع (٧)، ١٩٨٠ .
- ٧- ابن المستوفي ... المؤرخ و الاديب، مجلة " الحكم الذاتى " ، (اربيل)، ع (٢-١)، ١٩٨٢ .
- ٨- الكهاريز في أربيل، مجلة " الحكم الذاتى " ، ع (٣)، ١٩٨٢ .
- ٩- ابوبكر المير روستم، مجلة " الحكم الذاتى " ، ع (١)، ١٩٨٣ .

- ١٠- محمد بن الخطيب موسيقي من اربيل، مجلة " كاروان " ، (اربييل)، ع (٢٣)، ١٩٨٤ .
- ١١- قراءه في (تاريخ اربيل) لأبن المستوفي، مجلة " الحكم الذاتي " ، ع (٢)، ١٩٨٥ .
- ١٢- قراءه في (تاريخ اربيل) لأبن المستوفي، القسم الثاني، مجلة " الحكم الذاتي " ، ع (٤)، ١٩٨٥ .
- ١٣- بنو يونس الاربلي، مجلة " الحكم الذاتي " ، ع (٥٥)، ١٩٨٧ .
- ١٤- ابن فخر الاربيلي الاديب ... الكاتب، مجلة " الحكم الذاتي " ، ع (٥٨)، ١٩٨٨ .
- ١٥- ابن فخر الاربيلي الاديب ، القسم الثاني، مجلة " الحكم الذاتي " ، ع (٥٩)، ١٩٨٨ .
- ١٦- ابو بكر الأربلي الملقب كچك ملا، مجلة " الرسالة الاسلامية " ، (بغداد)، ع (١٥-١٦)، السنة الحادية عشرة.

وتارهكان :

يهكهم / به زمانى كوردى :

- ١- باكوورى، فرميسك و وتهيهكى وهفادارى بو هاوريى نازيز خوالخوشبوو زوبير بيلا، رۆژنامهى " برايهتى " (ههولير)، ژ (٢٧٤٦)، ١٩٩٨/١٢/٢٩ .
- ٢- هسهن مهحمود هه مه كهريم، كوچى دوايى ماموستا (زوبير بيلا) خه ساره تيكي گه ورهيه و پرناييه وه، رۆژنامهى يه كگرتوو، (ههولير)، ژ (٢٢٠)، ١٩٩٩/١/١ .
- ٣- زوبير بيلا نيسماعيل، شه هابه به ناوبانگترين گورانيبيژى ههولير (.... ١٩٣٨ ز ، گوڤارى " ههولير " ، ژ (٥) زستانى ٢٠٠٠ .
- ٤- مه قامبيژ و مه لود خوينه كاني شارى ههولير ، وه رگيپرانى: تاريخ سالح، پيداچوونه وهى : وريا نه حمه د، گوڤارى " چلاواز " (ههولير)، ژ (٣٢)، تشريني يه كه مى ٢٠٠٨ .
- ٥- زوبير بيلا نيسماعيل خامه يه كى به برشت و ژيانىكى پر له به خشش، چاوپيكه وتن، گوڤارى " رامن " (ههولير)، ژ (١٢)، ٥ى حوزه يرانى ١٩٩٧ .
- ٦- فرنسو هه ريرى، له يه كه م ساليادى ماموستاى خوالخوشبوو (زوبير بيلا نيسماعيل) دا، گوڤارى " ههولير " (ههولير)، ژ (٥)، زستانى ٢٠٠٠ .

۸- مەھدى خۆشناو، لە مائىئاوى مامۇستا زوبير بيلاى دا، رۆژنامەى " برايه تى " (هەولير)، ژ(۲۷۳۸)، ۱۷/۱۲/۱۹۹۸ .

به زمانى عەرەبى :

- ۱- اربيل العاصمة تؤبن المؤرخ الراحل زبير بلال اسماعيل، جريدة "خهبات" (اربيل)، ع (۹۱۰)، ۱۹۹۹/۲/۵ .
- ۲- ابو دانا، تقييم كتاب (تأريخ أربيل) للمؤرخ الراحل زبير بلال اسماعيل، جريدة "خهبات"، ع (۹۱۴)، ۱۹۹۹/۳/۵ .
- ۳- جواد كاظم البيضانى، زبير بلال أول مؤرخ كرى يهتم بدراسة التاريخ القديم ، جريدة " البينة الجديدة" (بغداد)، ع (۱۳۶۸)، ۲۰۱۱/۹/۶ .
- ۴-، زبير بلال اسماعيل مؤرخ مدينة اربيل حياته و نتاجه الفكرى، صحيفة الكترونية " التآخي " (بغداد)، تاريخ النشر الاحد ۲۰۱۲/۳/۴ .
- ۵- زينب جلبى، لمحات عن حياة ومؤلفات المؤرخ الكبير زبير بلال أسماعيل، صحيفة الكترونية "شباب مصر"، يوم ۲۰۱۲/۱/۹ .
- ۶-، أربيل في أدوارها التاريخية " نقطة أنعطاف في دراسة التأريخ الكرى "، صحيفة " المثقف"، ع (۲۹۶۲)، ۲۰۱۴ .
- ۷-، المؤرخ زبير بلال اسماعيل عطاء و ريادة، صحيفة " باس" (اربيل)، ۱۳/كانون الثاني ۲۰۱۶ .
- ۸- محمد مصطفى الصفار، المؤرخ زبير بلال اسماعيل ودوره في تدوين تأريخ الكورد و كوردستان، صحيفة ايلاف الالكترونية، السبت، ۲۰۰۵/۶/۱۱ .
- ۹- كرى شارهزا، المؤرخ المعاصر والباحث الآثارى زبير بلال اسماعيل، صحيفة "خهبات"، ع(۱۰۰۶)، ۲۰۰۰/۱۲/۱۵ .
- ۱۰- نوزاد بابان، في ذكرى رحيل المؤرخ الكبير زبير بلال اسماعيل، صحيفة الكترونية " خبر ۲۴"، شؤون ثقافية، ۲۰۱۷ /۱/۲۷ .
- ۱۱- وداعا .. زبير بلال اسماعيل، مجلة " زاگروس" (اربيل)، ع (۱۳)، ۲۷ كانون الاول ۱۹۹۸ .
- ۱۲- في ذكرى مرور (۴۰۰) سنة على تأليف (الشرفنامه) آراء و ملاحظات تقييمية لمسيرة كتابة تأريخ شعبنا، جريدة " ريگاى كوردستان" (اربيل)، ع () تشرين الثاني ۱۹۹۵ .

ملخص البحث

(المؤرخ زبير بلال اسماعيل ودوره في كتابة تاريخ اربيل الثقافي)
للمؤرخ زبير بلال اسماعيل مساهمة كبيرة في كتابة التاريخ الكوردي بصورة عامة وتاريخ اربيل بصورة خاصة. وترجع كتاباته عن اربيل الى كونه من الرواد الاوائل في هذا المجال ، ومن ابرز مؤلفاته " اربيل في ادوارها التاريخية " المطبوع عام ١٩٧١ .
ان هذا البحث محاولة لتسليط الضوء على دور المؤرخ زبير بلال اسماعيل في كتابة التاريخ الثقافي لمدينة اربيل. ويتألف البحث من تمهيد ومبحثين، وقد تناولت في التمهيد سيرة وشخصية المؤرخ موضوع الدراسة. أما المبحث الاول فقد خصص لعرض الجانب الثقافي لمدينة اربيل في كتاباته ولاسيما العلماء و الشخصيات البارزة والمدارس وقراء المولد النبوي. وتناول المبحث الثاني دراسة منهج زبير بيلال اسماعيل في كتابة التاريخ ومفهوم التاريخ لديه .

Abstract

(The Historian Zuber Bilal Ismail and his role in writing the intellectual history of Erbil)

This paper focus on a historian zuber bilal ismail and his role in writing the intellectual history of Erbil. He played crucial role in writing the Kurdish history generally while the Erbil city specifically.

Therefore, this paper discusses his role in Kurdish history. Firstly as an introduction for this research his role and character have been analyzed. Next in a private chapter the intellectual life in Erbil has been examine particularly the role of famous people, school and Maulood readers in zuber bilal books. Finally, this paper evaluates the methodology in his books foe writing history. The aim is to explain the concept of history in his writing about history and the methodology.

The importance of this research is to deliberate the biography of many famous people in Erbil, well-known schools and the Maulood citers.

ئافرهت له رۆژنامەى هەولير

١٩٥٣-١٩٥٠

م. ی. سروه قادر سمايل

كۆليژی ئاداب - بەشى ميژوو
زانكۆى سه لاهه دين - ههولير

پيشهكى

خهباتى ريكرارهه يى و رۆشنبيرى و رۆژنامه گهري لايه نيكي
گرنگى ميژووى هاوچه رخي كورده و هيشتا وهكو پيوست
له چوارچيوه ي تويزينه وه ي ئەكاديميدا بايه خي پينه دراوه و زور لايه ني
ئەم بوارانه تيشكيان نه خراوته سه ر، له ناويشياندا رۆژنامه گهري
به گشتى و رۆژنامه گهري پيشه يى به تايبه ت، له وانه ش رۆژنامه ي
(ههولير) كه وهك ههفته نامه يه كي ئەده بي و رۆشنبيرى له لايه ن
كۆمه له ي مامۆستايان- لقي ههولير له ماوه ي سالانى ١٩٥٣-١٩٥٠
دهرچوو ه. له م رۆژنامه يه دا ئافره ت رۆلى گيراره له به ريوه بردن و
دهرچوونى له لايه ك، له لايه كي ديكه شه وه ژيانى كۆمه لايه تي تييدا
رهنگيدا وه ته وه. هه ر بويه ش به پيوستمان زانى ئەم تويزينه وه يه
به ناوونيشانى (ئافره ت له رۆژنامه ي ههولير ١٩٥٣-١٩٥٠) ئاماده بكه ين.
ئەم تويزينه وه يه له چوار باس، ده رئه نجام، ليستى سه رچاوه كان و
پوخته ي تويزينه وه به عه ره بي و ئينگليزي كۆتايى دي ت. باسى يه كه م
تايبه ت كراوه به ناساندى رۆژنامه ي ههولير، باسى دووه م تايبه ت
كراوه به، رۆلى ئافره ت له ميژووى كورده دا، باسى سييه م تيشكمان
خستۆته سه ر رهنگدانه وه ي بارودۆخى ئافره ت له رۆژنامه ي ههولير،
باسى چواره ميش باسمان له ئافره ت كردوو ه وهكو نووسه ر له
رۆژنامه ي ههولير. له كۆتاييدا به چه ند خاليك ئەو ده رئه نجامه مان
خستۆته روو كه له م تويزينه وه يه دا پييان گه يشتوو ين.

سەبارەت بە سەرچاوەکانى ئەم تويزينه‌وہیەدا بەپلەى يەكەم ژمارەکانى خودى رۆژنامەكە بوو، ھەرچەندە لە كۆى (۱۴۰) ژمارەى تەنھا (۹۳) ژمارەى كەوتۆتە بەردەست ، ھەوليكى زۆریشماندا بۆ دۆزینەوہى ژمارەکانى دیکەى بەلام سەرکەوتوو نەبووین. لەپال ژمارەکانى ئەم رۆژنامەيەش، پشتمان بەچەند سەرچاوەيەكى دیکەش بەستووہ لەوانەش كتيبەكەى مەحمود زامدار بەناونيشانى (رۆژنامەى ھەولير ۱۹۵۰-۱۹۵۳ حيكايەتى سەرھەلدان و كۆتايى) نووسەر بەشيوەيەكى ورد باس لەدەرچوونى رۆژنامەكە و داخستنى و دەستەى نووسەران و بەرپۆەبردنى ئەو چاپخانانەى كە رۆژنامەكەى لى چاپكراوہ كردووہ. ھەرۆھەا كتيبى (صحافة اربيل) كە لەلايەن نزار جەرجيس عەلى ئامادەكراوہ لەگەل كتيبەكەى عەبدوللا ئەنۆەر (سمكو) بەناونيشانى (رۆژنامەوانى كوردى شارى ھەولير ۱۹۳۵-۱۹۷۵) دوو سەرچاوەى گرنگ بوون لەم تويزينه‌وہیەدا پشتيان پى بەستراوہ.

باسى يەكەم : ناساندنى رۆژنامەى ھەولير :

(ھەولير رۆژنامەيەكى ئەدەبى ئەقافى ھەفتەيى) بوو لە شارى ھەولير لەلايەن كۆمەلەى مامۆستاين-لقى ھەولير^(۱) دەرچوو، ژمارە (۱)ى لە ۱۶ى كانووى يەكەمى ۱۹۵۰ دەرچوو دوا ژمارەشى كە ژمارە (۱۴۰) بوو لە ۲۸ى كانوونى يەكەمى ۱۹۵۳ دەرچوو، بەلام ۹۳ ژمارەى بەردەست، ئەوانى دیکەى ھيشتا نەكەوتۆتە بەردەستە، ھەر بۆيەش پاريزەر تاريق جامباز كە خەمخۆرانە ئەو (۹۳) ژمارەيەى پەيداكردوو، دواى ھەولداينكى زۆرو بى ئوميدبوونى لەدۆزینەوہى ژمارەکانى دیکەى، بريارى داوہ كە ئەو (۹۳) ژمارەيە لە فەوتان رزگار بكات، بيخاتە بەردەستى خويتەرانى كورد و لەريگای ئەكاديميای كوردى لەسالى ۲۰۱۹دا جاريكى دیکە چاپ و بلاوبكاتەوہ (ديدار لەگەل تاريق جامباز، ۲۳ى حوزەيرانى ۲۰۱۹). سەرەتا ھەر ژمارەيەكى بەدوو لاپەرە دەرچووہ يەككيان بەعەرەبى و ئەوى تريان بەكوردى، بەلام لە ژمارە (۴)وہ تاوہكو دەرچوونى دوا ژمارەى رۆژنامەكە بە چوار لاپەرە دەرچووہ دوولاپەرە

به‌كوردی دوو لاپه‌ره‌كه‌ی دیکه به‌عه‌ره‌بی (رۆژنامه‌ی هه‌ولێر، ٢٠١٩، ل: خه‌زنه‌دار، بدون سنه‌ طبع، ص ٥٩).

هه‌ولێر سه‌ره‌تا: له‌چاپخانه‌ی كوردستان كه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی گيوموكریانى بوو ده‌رچوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی كریكاری كه‌م بووه و توانای دارایی چاپخانه‌كه‌ش لاوازبووه، بۆیه رۆژنامه‌كه‌ له‌كاتی دیاریكراوی خۆیدا ده‌رنه‌ده‌چوو، له‌به‌رئه‌وه‌ چاپكردنی رۆژنامه‌كه‌ گوازارایته‌وه‌ چاپخانه‌ی (ام الربیعین) له‌ شارى موسل، كه‌ به‌ چوار لاپه‌ره‌ چاپ و بلاوكرایته‌وه‌ به‌هه‌ردوو زمانى كوردی و عه‌ره‌بی. رۆژنامه‌كه‌ بۆ ماوه‌ی سێ سال به‌رده‌وام بوو تاوه‌كو به‌پێی یاسای چاپمه‌نى (٢٤)ی سالی ١٩٥٤ داخراوه (علی، ١٩٨٨، ص ٦١؛ سمكو، ٢٠١٢، ل ٢٢٣).

به‌رپرسی رۆژنامه‌كه‌ جه‌میل ره‌شید^(٢) و ده‌سته‌ی نووسه‌رانی (عه‌بدولمه‌جید سه‌هن ئامیدی^(٣) و عزه‌دین فه‌یزی^(٤) و ئه‌ستێر سه‌عه‌ید بوون^(٥)). به‌رێوه‌به‌ری كارگێری جومعه‌ مه‌مه‌د سه‌فار^(٦) و به‌رێوه‌به‌ری به‌شى عه‌ره‌بیش حوسین ره‌شوانی^(٧) بووه (علی، ١٩٨٨، ص ٦١؛ زامدار، ١٩٨٨، ل ١١١). له‌ ژماره (١٤) شادا یوسف شیخ یه‌حیا له‌شوینی جومعه‌ سه‌فار بۆته به‌رێوه‌به‌ری كارگێری، مسته‌فا شه‌عبانیش بۆ ده‌سته‌ی نووسه‌ران زیادكراوه، به‌لام له‌ ژماره (٦٢) جه‌مال جه‌میل كراوته به‌رێوه‌به‌ری كارگێری و مسته‌فا شه‌عبانیش له‌ ده‌سته‌ی نووسه‌راندا نه‌ماوه، له‌ ژماره (٦٣) دا نافع ده‌باغ بۆته ئه‌ندامی ده‌سته‌ی ده‌ركردن تاكو ژماره (٨٨)، دواتریش له‌ ژماره (٨٩) وه حوسین ره‌شوانی كراوته ئه‌ندامی ده‌سته‌ی نووسه‌رانی رۆژنامه‌كه‌ (زامدار، ١٩٨٨، ل ١٤، سمكو، ٢٠١٢، ل ٢٢٢).

سه‌باره‌ت به‌تیراژ و شیوازی دابه‌شكردنی رۆژنامه‌كه‌ هه‌ر ژماره‌یه‌كى ٧٥٠ دانه‌ی لى چاپ و بلاوكراوته‌وه، ٣٠٠ دانه‌ی بۆ مامۆستایان و ٤٠٠ دانه‌شى بۆ توێژه‌كانی دیکه، ٥٠ دانه‌ی دیکه‌شى بى پاره بۆ هه‌ندیک له‌ به‌رپرسان و قوتاییانی كورد له‌ زانكۆكانی به‌غدا نێردراوه (سمكو، ٢٠١٢، ل ٢٢١).

ده‌باره‌ی به‌شداریکردنی سالانه و شه‌ش مانگی خویندنی رۆژنامه‌ی هه‌ولێر به‌م شیوه‌یه‌ بووه: ئابوونه‌ی سالانه له‌ ژماره (١) تاكو ژماره (٩٩) بۆ

ناو شار (۶۰۰) فلس بووه، بهلام بۆ دهرهوه ۷۵۰ فلس ئابوونهی شهش مانگان ههمان ژمارهی ئاماژهمان پیکرد بۆ ناو شار (۳۰۰) فلس و بۆ دهرهوه (۴۰۰) فلس بووه، ئابوونهی سالانه له ژماره (۱۰۰) تاكو دوا ژمارهی رۆژنامهکه ژماره (۱۴۰) بووه بهم شیوهیه بووه:

بۆ مامۆستا و قوتابی لهعیراق یهک دینار بۆ خهلکی دیکه له ههولیر یهک دینار بۆ خهلکی دیکه له دهرهوه ۱۲۰۰ فلس بووه له دهرهوهی عیراق ۱۵۰۰ فلس بووه نرخى بلاوکردنهوهی ریکلامیش (۲۵۰) فلس بووه قهوارهی لاپههکانی رۆژنامهی ههولیر (۴۰سم به ۷۵سم) بووه.

له رووی داراییهوه پشتی بهداهاتی ریکلام بهستوووه، تهناهت داواى له سهروکی فهرمانگهکان کردوووه، ریکلامهکانی خویانیان بۆ بنیرن (سمکو، ۲۰۱۲، ل ۲۵-۲۶). له لایهک بۆ ناوبانگی خویان یارمهتیدان و هاوکاری دارایی رۆژنامهکه له لایهکی دیکهوه زۆربهی ئهوه کهسانهی هاوکاری رۆژنامهکهیان کردوووه لهدهستهی نووسهران و ههروهها ئهندامی کومهلهی مامۆستایانی- لقی ههولیر بووینه واتا بۆ دهرکردنی رۆژنامهکه و دابهشکردنی پشت بهچینی مامۆستا بهستراوه، ئهمهش کاریگهری کردۆته سههردا کهوتتی ههندی ژمارهی رۆژنامهکه بهتایبهتی له پشووی هاویندا، ئهمهش دهبووه جیگهی پرسپاری خویتهران و هاوکارانی رۆژنامهکه (سمکو، ۲۰۱۲، ل ۲۲۷).

لهسهه ئاستی ههولیر و دهرهوهی ههولیر چهندین کهسایهتی دیار و مامۆستا هاوکاری دارایی و پالپشتی رۆژنامهکهیان کردوووه نزیکهی ۲۲۷ مامۆستا له پیاو و ئافرهت هاوکاری مانگانهی رۆژنامهکهیان کردوووه لهسهه کهسایهتییه دیارهکانیش له دهرهوهی ههولیر ئهمین بهگی یامولکی هاوکاری دارایی رۆژنامهکهی کردوووه لهسهه ئاستی ههولیریش (فایهق نادر)، بهنوسراویش داود ئاغای یهعقوب ئاغا پالپشتی رۆژنامهکهی کردوووه، ههروهها (فؤاد رهشید) بهتهلگراف پالپشتی رۆژنامهکهی کردوووه لهکاتیکدا ناوبراو مفتهشی مهعارفی لیوای سلیمانی بووه (زامدار، ل ۱۵).

باسی دووهم: روژی ئافرهت له میژووی کورددا :

یه‌کیک لهو بابەتانه‌ی ئەم روژنامه‌یه گرنگی پینداوه روژی ئافرهتە له میژووی کورددا، بۆ نموونه نووسەرێک بەناوی خەلیل خۆشناو له (۷) ئەلقە و حەوت ژمارە‌ی روژنامه‌که‌دا بەناوونیشانی (خانزاد) باس له روژی خانزاد له فەرمانپەرە‌ی‌ه‌وایەتی کردنی میرنشین‌ی سۆران دەکات.

له ئەلقە‌ی یە‌که‌مدا باس له هه‌ولە‌کانی خانزادی میری سۆران دەکات، له نه‌ه‌یشتنی دیارده‌ی دزی و تالانی سەر ریگه‌ی کاروانی بازرگانه‌کان (هه‌ولیر، ژ ۲۵، ۲ی حوزەیرانی ۱۹۵۱). له ئەلقە‌ی دوو‌ه‌میشدا باس له شوینی نیشته‌جیبوون و کوچه‌ وەرزییه‌کانی میر خانزاد دەکات که شوینی نیشته‌جیبوونی سەر‌ه‌کییه‌که‌ی هه‌ریری پایته‌ختی میرنشین‌ی سۆران بووه، به‌لام له سی مانگی هاویناندا خۆی و ده‌سته‌که‌ی روویان له شه‌قلاره‌ کردووه له گه‌رمترین روژانی ئەو وەرزه‌دا له‌سەر چیا‌ی سه‌فین ره‌شمالیان هه‌لداوه، له پایزانی‌شدا گه‌راوه‌ته‌وه هه‌ریر (هه‌ولیر، ژ ۳۶، ۹ی حوزەیرانی ۱۹۵۱).

دوای ئەوه نووسەر له سی ئەلقە‌ی دیکه‌دا باس له مملانی‌ی نێوان میر سلیمان به‌گی میری سۆران و حسین به‌گی میری داسنی ده‌کات، له‌و چوارچێوه‌شدا باس له سیناریۆ‌ی کوشتنی سلیمان به‌گ ده‌کات له‌لایه‌ن برا‌زایه‌کی حسین به‌گ که ناوی له‌شکری بوو پاشانیش باس له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خانزادی خوشکی میر سلیمان به‌گ له له‌شکری و له‌ریگه‌ی ده‌ستگیرکردن و هه‌یشتنه‌وه‌ی له‌زیندان تا مردنی (بروانه: ژ ۲۸، ۲۳ی حوزەیرانی ۱۹۵۱؛ ژ ۲۹، ۳۰ی حوزەیرانی ۱۹۵۱، ژ ۳۰، ۱۴ی تەموزی ۱۹۵۱).

سه‌باره‌ت به‌سیناریۆ‌ی کوشتنی میر سلیمان به‌گی برای میر خانزاد له‌لایه‌ن له‌شکری زانیاری پیچ‌ه‌وانه‌ دژ به‌یه‌ک بلاوکراوه‌ته‌وه له به‌یته‌ فۆلکلۆرییه‌کاندا، میر (سلیمان به‌گ) دوای ئەوه‌ی باوکی له‌شکری کوشتووه، به‌مندالی له‌شکری هه‌تاویه‌تی و په‌روه‌رده‌ی کردووه به‌هۆی قاره‌مانی و سوارچاکی کراوه‌ته‌ سه‌ره‌له‌شکری سۆران له بنه‌چه‌دا ئیزیدییه و، بۆیه له‌شکری له هه‌لیک گه‌راوه‌ بۆئه‌وه‌ی تۆله‌ی باوکی له میر بکاته‌وه. ئەم هه‌له‌شی کاتی‌ک بۆ ره‌خساوه‌ والیی به‌غدا میری سۆرانی بانگ کردووه بۆ به‌غدا، ئەوه‌بوو

توانیویهتی ژهرخواردی بکات. له م بهیتهدا (سلیمان بهگ) و جاخ کویربوو، بویه (خانزاده خاتون)ی خوشکی میرایهتی سۆرانی گرتۆته دهست و بریاردهدات تۆلهی براكهی بکاتهوه بهئازاریکی زۆرهوه بیکوژی، بهلام له بهیتیکی فۆلکلۆری دیکهدا ئهویش هه به (بهیتی لهشکری) ناسراوه هه موو پیلانی کوشتنی (سلیمان بهگ)ی میری سۆران خراوته ئهستۆی عوسمانیان و ههچ باسی ناپاکی لهشکری ناکات (بروانه: ههروتی، ۲۰۱۸، ل ۸۵-۹۴).

دواتریش نووسه له ئهلقهی ههوتهم و کوتاییدا له چوارچیوهی ده خالدا باس له لئهاتوویی خانزاد دهکات له رووی بهرپوهبردنهوه که توانیویهتی ریگا له گرانی و نههامهتی و برسیتی بگریت و بهپیی ئایین زهکاتی بهسه هه ژاران دابهش کردوه و کونترۆلی بازاری کردوه و ئاوی بهیهکسانی بو هه مووان دابین کردوه و ههولی داوه که خیزان لهسه بنه مای خوشهویستی دابهزری ئهویش له ریگهی ریگریکردن له بهزۆر بهشوودانی کچ و سزادانی ئه و باوک و مه لایانهی که پیچهوانهی ئهوه هه لسه و تیان کردیه، ههروهها فهرمانی داوه که سزای دزی و دهست برین و سزای ریگری کوشتنه بهمهش ئارامی و هیمنی بالی بهسه هه ریردا کیشاوه. فهرمانیشی دابوو کهوا هه رکهسیک بهرتیل وهر بگری، له هه ریر دهر بگری. هه ولیشی دابوو که بهشی زۆری پیداو یستییهکانی له ناوخۆدا دابین بگری، لهشکریکی بو پارێزگاریکردنی هه ریریش ریخستوه و پیداو یستی مانگانهی بو ئاماده کردون تا دووربن له خراپه کاری (ههولیر، ژ ۳۱، ۲۱ ته موزی ۱۹۵۱).

باسی سییه م: رهنگدانهوهی بارودۆخی ئافرهت له رۆژنامهی ههولیر:

یهکیک له و لایه نانهی که له رۆژنامهی (ههولیر)دا رهنگیداوه تهوه بارودۆخی ژیا نی کۆمه لایه تی ئافره تی کورده، له یهکیک له ژمارهکانیدا بابه تیک به ناو نیسانی (کۆشی دایک) که له لایه ن نووسه ریک به ناوی که مال رهشید نووسراوه، بلاوکراوه تهوه. سه ره تا نووسه ر باس له گه وره بی دایک دهکات و به بناغه ی ریخستنی ژیا نی داده نیت، ههروهها ئامازهش به تیروانی نی ئایینه ئاسمانییه کان دهکات که به گه وره بی له دایک دهروانن، پاشان نووسه ر تیشک

دهخاته سه‌ر دايكي نه‌خوينده‌وار كه وه‌كو پيويست ناتوانن مندا‌لانيان په‌روه‌رده بکه‌ن كه به‌هۆی لاوازي ئاستی روژنبيرييان هه‌ر له سه‌ره‌تاوه قسه‌ی نه‌شياو فيزی مندا‌لانيان ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت له رووی پاک و خاوينيشه‌وه وه‌كو پيويست ناتوانن بايه‌خ به‌مندا‌لانيان بده‌ن (هه‌ولێر، ژماره ٤٣، ٢ تشرینی يه‌که‌می ١٩٥١).

لي‌رده‌دا پيويسته ئاماژه به‌وه بده‌ين كه له‌و ماوه‌يه‌دا ريژه‌ی نه‌خوينده‌واری به‌گشتی له‌ ليوای هه‌ولێر سالانی په‌نجاكان به‌ به‌راورد له‌گه‌ل ليوای كه‌ركووک و سلیمانی كه‌متر بووه بۆ نمونه‌ سالی ١٩٥٢-١٩٥٣ له‌ هه‌ولێر ٨% كورپان خويندووينا نه‌كچانیش له ١% (كاكه‌ سوور، ٢٠٠٤، ٢٥٨ ل).

له‌هه‌مان كاتيشدا نووسه‌ر له‌ بابته‌که‌يدا تيروانينه‌که‌ی ره‌هايانه ده‌خاته‌روو، له‌كاتيکه‌دا مه‌رج نيه‌ به‌موو دايکيکی نه‌خوينده‌وار نه‌توانی مندا‌له‌که‌ی به‌جواني په‌روه‌رده بکات و خاوين رايبگريته، به‌پيچه‌وانه‌شه‌وه مه‌رج نيه‌ به‌موو ئافره‌تيکی خوينده‌وار بتوانی مندا‌له‌که‌ی به‌شيوه‌يه‌کی جوان په‌روه‌رده بکات و خاوين رايبگريته.

لايه‌تيکی ديکه‌ كه له‌م روژنامه‌يه‌دا ره‌نگيداوه‌ته‌وه و بايه‌خی پي‌دراوه واقيعی ژيانی ئافره‌تی كورد بووه وه‌ك هاوسه‌ر. له‌م رووه‌وه له‌ ژماره (٨٢)دا له‌لايه‌ن كه‌مال شاكر مه‌حمود^(٨) كه ماموستا بووه له‌قوتابخانه‌ی ئين مسته‌وفی بابته‌تيك به‌ناوونيشانی (گوناهي مي‌ردی نه‌زان وه‌ باوكی دل ره‌ق) بلاوكراوه‌ته‌وه، كه باس له‌ژيانی ژنيك ده‌كات كه دواي ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مي‌رده‌که‌ی نه‌گونجاوه و به‌رده‌وام كيشه‌يان هه‌بووه و له‌لايه‌ن مي‌رده‌که‌يه‌وه ئازار دراوه، ئه‌ويش بۆ ده‌ربازبوون له‌و ژيانه‌ی جيابووه‌ته‌وه و جي‌هيشته‌نی پي باش بووه. به‌لام كاتيک گه‌راوه‌ته‌وه مالی باوكی، باوكيشی دل‌ره‌قانه به‌رانبه‌ری هه‌لسوكه‌وتی كرده‌وه و گه‌رانه‌وه‌ی كچه‌که‌ی پي شه‌رم بووه و هه‌ره‌شه‌ی كوشتنی لي‌كردوه و ويستوويه‌تی بينيريته‌وه لای مي‌رده‌که‌ی، ژنه‌که‌ش بۆ ده‌ربازبوونی له‌و ژيانه‌ هه‌ولیداوه خۆی فری بداته‌ ناو رووباريکه‌وه، به‌لام له‌لايه‌ن چه‌ند سه‌ربازيکه‌وه ده‌سگيركراوه (روژنامه‌ی هه‌ولێر، ژماره ٨٢، ٥ ئای ١٩٥٢).

له‌ بابته‌تيکی ديکه‌دا نووسه‌ريک به‌ناوی (ژ) بابته‌تيکی به‌ناوونيشانی (خاوه‌ن كچ له‌خوا بترسن) نووسيوه، كه تيايدا باوكان هان ده‌دات كه ري‌زی

کچه‌کانیان بگرن و وه‌کو کالایه‌ک مامه‌له‌یان پێوه نه‌که‌ن و چاویان له ه‌اودایکی ریک و په‌سند بیت بۆ کچه‌کانیان، نه‌ک له‌کاتی داخوایدا باری سه‌رشانی زاوا قورس بکه‌ن و داوای خشل و زیرو مال و ئۆتومبیلی لینکریت، به‌لکو له‌جیاتی ئه‌وه ه‌اوکارییان بکریت بۆ کرینی خانویه‌ک یان زه‌وییه‌ک که ژیا‌نی خۆیا‌نی له‌سه‌ر بنیات بنین (هه‌ولێر، ژماره ۱۳۰، ۲۲ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۵۳، ۲۸۹ل). ئه‌و دیارده‌یه تاكو ئیستاش له‌ناو کومه‌لگه‌ی کوردیدا ماوه و له‌کاتی ه‌اوسه‌رگیریدا باری سه‌رشانی زاوا به‌هۆی داواکاری مالی بووک بۆ کرینی خشل و زیرو، قورس ده‌کریت.

هه‌مان نووسه‌ر له‌ بابه‌تیکی دیکه‌دا به‌ناوونیشانی (ئافرهت بۆ چ خراپ ئه‌بی) باس له‌ دیارده‌یه‌ک ده‌کات که ئه‌وکات له‌ چه‌ند شاریکی عیراقدا بوونی هه‌بووه، ئه‌ویش هه‌بوونی ئه‌و شوینانه بووه که (ئافرهتی داوین پیس) به‌ئاشکرا و نه‌ینی له‌شی خۆی تیدا ده‌فرۆشی. نووسه‌ر له‌ بابه‌ته‌که‌یدا ئه‌وه به‌ په‌له‌یه‌کی چلکن به‌سه‌ر نیوچه‌وانی گه‌لی عیراق ناوده‌بات و ره‌خنه له‌ حکومه‌تی عیراق ده‌گریت که چاوپۆشی له‌مانه‌ ده‌کات، هه‌روه‌ها پیاوانی ئایینیش به‌ که‌مه‌ترخه‌م داده‌نیت له‌ئاست ئه‌و دیارده‌یه که سه‌ره‌رای هه‌بوونی ژماره‌یه‌کی زۆری مزگه‌وت، که چی دژی ئه‌و دیارده‌یه که‌سیک تیندا ده‌نگ به‌رز ناکاته‌وه. (رۆژنامه‌ی هه‌ولێر، ژماره ۱۲۲، ۵ی تشرینی دووه‌می ۱۹۵۳، ۲۹۷ل).

مارف خه‌زنه‌داریش له‌م رۆژنامه‌یه‌دا به‌زمانی عه‌ره‌بی بابه‌تیکی به‌ناوونیشانی (میهره‌بان خاتوون شاعره‌ العشق والجمال) نووسیوه. که ژنه‌ شاعیریکی کورد بووه و کچی مه‌لاحه‌سه‌ن مائی بووه له‌ ناوچه‌ی به‌رواری له‌ باکووری ئامیدی له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ی زایینیدا ژیاوه. نووسه‌ر له‌ بابه‌ته‌که‌یدا باس له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ شیعیرییه‌کانی میهره‌بان خاتوون ده‌کات، هه‌روه‌ها باسی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ خۆشه‌وێستیه‌ش ده‌کات که له‌نیوان ئه‌و شاعیره‌ و ئامۆزایه‌که‌یدا هه‌بووه، ئه‌وه‌ش کاتیک ئاشکرا ده‌بیت که میری ناوچه‌ی به‌رواری ده‌که‌وێته ژیر کاریگه‌ری که‌سایه‌تییه‌که‌ی و بۆ خوازینی داوا له‌ باوکی میهره‌بان خاتوون ده‌کات، به‌لام میهره‌بان که تا ئه‌وکات به‌هۆی داب و نه‌ریتی کومه‌لایه‌تی په‌یوه‌ندییه‌ خۆشه‌وێستیه‌که‌ی ئاشکرا نه‌کردبوو، به‌لام له‌و کاته‌دا

به شیعریک ئه و خۆشه و یستیه دهرده بریت، کاتیکیش میر ئه و شیعره ی پیده گات ئه ویش به شیعریک وه لامی ده داته وه، که نووسهر له م بابه ته دا ههردوو شیعره که ی نووسیوه و بو زمانی عه ره بیه و هریگیراوه. دوا ی ئه وهش میر رازی بوو که میهره بان خاتون هاوسه رگیری له گه ل ئاموزا که یدا بکات (رۆژنامه ی ههولیر، ژماره ۹۰، ۷ تشرینی یه که می ۱۹۵۲، ل ۱۵۵).

ئه و بابه ته سی لایه ن دهرده خات، یه که میان ئاستی رۆشنیری ئافره تیکی کورده له سه ده ی هه ژده مدا که شاعیر بووه له کاتیکدا ئه وکات خوینده واری له کومه لگه ی کوریدا به گشتی له ئاستیکی نزمدا بووه. دووه میان ئاستی هۆشیاری ئه و میره ی بهرواری بووه که ریزی له هه ست و په یوه ندی خۆشه و یستی میهره بان خاتون گرتووه، هه ربویه ش خوی ده سته ردار ی بووه له و پیناوه ی که میهره بان خاتون به خۆشه و یسته که ی خوی بگات که ئاموزای خوی بووه. سییه میان زالبوونی داب و نه ریت ریگر بووه له وه ی ئافره تیک بتوانی په یوه ندی خۆشه و یستی ئاشکرا بکات ته نانه ت بو که سه هه ره نزیکه کانی خۆیشی، دوا ی تیه رپوونی زیاتر له دوو سه ده ش ئه و داب و نه ریته کاریگه ری له نئو کومه لگه ی کوریدا هه ر ماوه.

باسی چواره م: ئافره ت وه کو نووسه ر له رۆژنامه ی ههولیردا :

له رۆژنامه ی ههولیردا مامۆستایانی ئافره ت جی په نجه ی دیاریان هه بووه و شان به شانی مامۆستایانی پیاو کاریان له رۆژنامه که دا کردووه و ژماره کانیان دابه شکردووه و له چه ند ژماره یه کیشدا بابه تیان نووسیوه. ده سته ی نووسه رانی رۆژنامه که وه ک له ته وه ری یه که میشدا باسما ن له نووسه رانی رۆژنامه که کرد، له پینچ که س پیکهاتبوون که یه کیکیان ئافره ت بوو ئه ویش ئه سته ر سه عید بوو، دوو بابه تیشی له دوو ژماره ی رۆژنامه که دا بلاو کردۆته وه که هه ر دوو کیان به زمانی عه ره بین. بابه تی یه که میان له ژماره (۱)ی رۆژنامه که دا بلاو کراوه ته وه به ناوونیشانی (المرأة والمجتمع / ئافره ت و کومه لگه)، بابه تی دووه میشی به ناوونیشانی (البنات والمدارس / کچ و قوتابخانه) له ژماره (۸)دا بلاو کردۆته وه، به لام له به ره ئه وه ی تائیس تا ئه و ژماره یه نه دۆزرا وه ته وه، بویه نازانین ناوه رپۆکی بابه ته کانی چیه و باس له چی ده کات.

جگه له ئهستیر سهعید، ژمارهیهکی دیکهش له مامۆستایانی ئافرهت له رۆژنامهکهدا بابەتیان بۆلاوکردۆتهوه وهک ناهیده شیخ سهلام^(۹) که له ژماره (۳)دا شیعرێکی بهناوونیشانی مهلیک، ههر لهو ژمارهیهدا لوتقیه دهباغ بابەتیکی بهزمانی عهرهبی بهناوونیشانی (فاجعة العراق الكبرى/ کارهساته گهورهکهی عێراق) بۆلاوکردۆتهوه، له ژماره (۴)یشدا لوتقیه دهباغ شیعرێکی بهزمانی عهرهبی بهناوونیشانی (فقیده العراق/ ئافرهته کوچکردوووهکهی عێراق) بۆلاوکردۆتهوه. له ژماره (۸)یشدا عهتییه ولیهم بهزمانی عهرهبی بابەتیکی بهناوونیشانی (اثر المدارس الابتدائية فی اعداد الجيل/ کاریگهری قوتابخانه سهرهتاییهکان لهئامادهکردنی نهوهدا) بۆلاوکردۆتهوه. له ژماره (۹)دا دوو بابەتی دیکه له لایهین دوو مامۆستای ئافرهتهوه بۆلاو کرانتهوه یهکه میان وتاریکی شهکییه سهرافه بهناوونیشانی (هل تعلم/ ئایا دهزانی)، دووه میشیان بابەتیکی ناهیده شیخ سهلامه بهناوونیشانی (چل رۆژ)، له ژماره (۱۱)شدا له لایهین نهعیمه سابیر^(۱۰) و بهسی سابیر^(۱۱) دوو بابەت بهزمانی عهرهبی بۆلاوکرانتهوه که هی یهکه میان بهناوونیشانی (الام/ دایک) و هی دووه میشیان بهناوونیشانی (المعلم الصالح/ مامۆستای باش) بۆلاوکرانتهوه (زامدار، ۱۹۸۸، ل ۴۷-۴۹).

شایانی باسه ئه و ژمارانهی رۆژنامهی ههولیر که له سه رهوه ئاماژه مان پێداون و مامۆستای ئافرهت بابەتیان تیدا بۆلاوکردۆتهوه، تانیستا نهکه وتونه ته بهردهست چاپ نهکرانتهوه، بۆیه نهمانتوانیوه تیشک بخهینه سه ر ناوه پڕۆکی ئه و بابەتانهی که له سه رهوه دا ئاماژه مان پێداون.

له نیو ئه و ژمارانه شدا که چاپکرانتهوه و له بهردهستدان ده رده که ویت که مامۆستایانی ئافرهت بابەتیان تیدا بۆلاوکردۆتهوه. له ژماره (۶)دا بابەتیکی بهزمانی عهرهبی بهناوونیشانی (مکانة المعلم في المجتمع/ پیگه ی مامۆستا له کومه لگادا) له لایهین همدیه سابیر^(۱۲) بۆلاوکرانتهوه که تیدا ئه وه دهخاته ر و و که مامۆستا هیزکی کاریگهره له ههر به ره و پێشچوونیک کومه لایه تیدا، گه لان و حوکومه ته کانیش درکیان به م هیزه کردوو و بایه خێ تاییه تیان پێداوه و پشتیان پێهستوو بۆ راهینانی خویندکاران له سه ر بیرکردنه وه ی باش و

هاوكارى و پاراستنى بەرژه‌وه‌ندى گشتى و بلاوكردنه‌وهى گيانى مرؤقايه‌تى، ئاماژه به‌وهش ده‌دات كه داها‌تووى نه‌ته‌وه و مرؤقايه‌تى له ده‌ست مامؤستادايه، تارا‌ده‌يه‌كى زؤريش مامؤستا شوينى باوك ده‌گره‌يته‌وه له په‌روه‌رده‌كردنى مندا‌لانىدا (هەولير، ژ. ٦، ٢٠ى كانوونى دووه‌مى ١٩٥١).

هەر له‌و ژماره‌يه‌دا به‌ناوونيشانى (وه‌لامى هەلین) به‌هەلبه‌ست وه‌لامى (هەلین/حه‌زوره‌)ى جه‌بار ئاغا (كانى) كه ئه‌ويش هەر به‌هەلبه‌ست نووسيوه‌تى و له‌ ژماره‌ى پيشووترى بلاوكردۆته‌وه، دراوه‌ته‌وه به‌جيا له‌لايه‌ن هەريه‌كه له‌ داىكى رۆژ (ناهيده شايخ سه‌لام) و داىكى جه‌وده‌ت خەزنده‌ار (بروانه: هەولير، ژ. ٥، ١٣ى كانوونى دووه‌مى ١٩٥١؛ هەولير، ژ. ٦، ٢٠ى كانوونى دووه‌مى ١٩٥١).

له‌ ژماره (١٦)شدا له‌لايه‌ن ماري مالك كه مامؤستاي وه‌رزش بووه له‌ قوتابخانه‌يه‌كى ناوه‌ندى كچاندا، بابەتێك به‌زمانى عه‌ره‌بى به‌ناوونيشانى (الرياضة في بلادنا/ وه‌رزش له‌ ولاماندا) بلاوكراوه‌ته‌وه، كه تيبدا باس له‌وه ده‌كات ژيانى وه‌رزشى له‌ ئيستادا لايه‌نيكى گرنگى له‌ ژيانى نه‌ته‌وه پيشكه‌وتوه‌كان پيکه‌يناوه كه هيجى كه‌متر نيه‌ له‌ زانسته‌كانى ديكه (هەولير، ژ. ٦، ٣١ى ئادارى ١٩٥١).

له‌ ژماره (٣٢)شدا بابەتێك به‌زمانى عه‌ره‌بى به‌ناوونيشانى (افسوحا الطريق/ ريگا چۆلكه‌ن) له‌لايه‌ن قه‌دره‌ عه‌لى نووسراوه و بلاوكراوه‌ته‌وه، كه تيبدا باس له‌ رۆلى كاريگه‌رى ئافره‌ت له‌ كومه‌لگادا ده‌كات و به‌پيوستى ده‌زانيت كه رى پي‌دريت شان به‌شانى پياو مافه‌كانى پياو بكات و هيج ئاسته‌نگيک له‌ پيشيدا نه‌هیلریت بۆ خویندن و كارکردن و پيشخستنى كومه‌لگا (هەولير، ژ. ٣٢، ٢٨ى تهموزى ١٩٥١). به‌م شيوه‌يه ده‌بينين كه ژماره‌يه‌ك مامؤستاي ئافره‌ت له‌ رۆژنامه‌ى هەوليردا، بابەتێ پەروەردەبەیان نووسيوه ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌رخات ئاسته‌نگه‌كان ئافره‌تانيش سه‌ره‌راى كاري پيشه‌بەیان بايه‌خيان به‌كارکردن له‌ رۆژنامه و نووسين تيايدا داوه.

له‌ ژماره (٩١)يشدا به‌زمانى عه‌ره‌بى بابەتێك به‌ناوونيشانى (كيفية استعمال وسائل الايضاح بصورة عامة/ چۆنيه‌تى به‌كاره‌يتانى هوکاره‌كانى

روونکردنهوه بهشیوهیهکی گشتی) له لایه ن نهسرین ئه‌دیبه نووسراوه و بلاوکراوه‌تهوه. لهو بابته‌دا سه‌ره‌تا پیناسه‌ی هۆکاره‌کانی روونکردنهوه له پرۆسه‌ی خویندن و په‌روه‌ده‌دا کراوه، پاشان خاله‌ بنه‌رته‌تیه‌کان له به‌کاره‌یتانی هۆکاره‌کانی روونکردنهوه‌دا خراونه‌ته‌ روو (هه‌ولیر، ژ ۹۱، ۱۵ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۵۲).

له ژماره (۱۱۱) شدا به‌زمانی عه‌ره‌بی بابته‌تیک به‌ناوونیشانی (العصا في التربية/ لیدان به‌دار له په‌روه‌ده‌دا) له لایه ن هه‌ ئه‌مین رواندزی نووسراوه، که تیایدا نووسه‌ر ئه‌و کرداره له په‌روه‌ده‌کردنی مندا‌لندا ره‌ت ناکاته‌وه، به‌لام چه‌ند خالیک ده‌خاته‌ روو بو له‌به‌رچاوه‌گرتیان له‌کاتی سزادانی مندا‌لندا و به‌بوچوونی ئه‌و مندا‌له له‌کاتی سزادانیدا ده‌بی ئه‌و هه‌سته‌ی له‌لا دروست بیته‌ که ئه‌وه ئه‌نجامی هه‌له‌که‌یه‌تی نه‌ک تۆله‌کردنه‌وه لێی (هه‌ولیر، ژ ۱۱۱، ۱۷ ئاداری ۱۹۵۳).

ژیانی خیزانی و پرۆسه‌ی هاوسه‌رگیریش که ئافرهت به‌شیکه‌ لێیان، له رۆژنامه‌ی هه‌ولیردا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه بو نمونه له ژماره (۳۶) ی رۆژنامه‌ی هه‌ولیردا بابته‌تیک به‌زمانی عه‌ره‌بی به‌ناوونیشانی (التغيرات التي حدثت على حياة الاسرة في بلدان الشرق الاوسط/ ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی که به‌سه‌ر خیزاندا هاتووه له ولاتانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا) به‌پینووسی (ع. بریه) نووسراوه، که پێده‌چیت ئه‌و نووسه‌ره مامۆستا عه‌لی جوکل به‌ریبه (۱۹۲۵-۲۰۱۳) بیته‌ له‌و بابته‌دا نووسه‌ر باسی رۆلی ئافرهت له میژوودا ده‌کات که چۆن شان به‌شانی پیاو رۆلی گیراوه له گه‌یشتن به‌ئامانجه‌کانی ژیان، هه‌روه‌ها نووسه‌ر باسی تیروانینی پیاو به‌رانبه‌ر ئافرهت ده‌کات به‌تایبه‌ت دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی که له‌ژێر کاریگه‌ری نووسه‌رو بیرمه‌ندانی کۆمه‌لایه‌تیدا تیروانینی پیاوان گۆرانکاریان به‌سه‌ردا هاتووه و پشتگیری مافه‌کانی ئافره‌تانیان کردووه که ئه‌وه‌ش بوته‌ هۆکاری پێشکه‌وتنی به‌رچاو له ژیا‌نی خیزاندا (هه‌ولیر، ژماره ۳۶، ۲۵ ئاب ۱۹۵۱).

له ژماره‌کانی ۷۶ و ۷۷ ی ئه‌و رۆژنامه‌یه‌شدا، به‌دوو زنجیره‌ بابته‌تیک به‌ناوونیشانی (ژنه‌پان و ژیا‌نی ژن و می‌ردایه‌تی) له لایه ن عه‌بدولمه‌جید

حه‌سه‌ن نووسراوه و زه‌کی ئەحمەد هه‌ناری وه‌ریگێراوه، بلاوکراوه‌ته‌وه، که تێیدا نووسەر ژنهنیان به‌پێویستییه‌کی کومه‌لگه و بناغه‌ی ژیان داده‌نی (هه‌ولیر، ژماره ۱۷، ۱۷ی حوزه‌بیران ۱۹۵۲)، هه‌روه‌ها جه‌ختیش له‌سه‌ر ئەوه ده‌کاته‌وه که پێویسته ژن و پیاو هه‌ردوو‌لا ره‌زانه‌ندین بۆ هاوسه‌رگیری و ژن بۆی هه‌یه له‌رووی باوک و گه‌وره‌کانی رابوه‌ستی، ئەگه‌ر ره‌زانه‌ندی له‌سه‌ر پیاویک نه‌بێت بۆ هاوسه‌رگیری (هه‌ولیر، ژماره ۷، ۱ی ته‌موزی ۱۹۵۲). ئەوه‌ش بابه‌تیکی گرنگ بووه بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی هۆشیاری له‌نیو کومه‌لگه‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ی کوردستان سه‌بارهت به‌ سه‌ربه‌ستی ئافرهت له‌ پیکه‌یتانی ژیانی هاوسه‌ریدا، تا بیه‌ته‌ بنه‌مایه‌ک بۆ پیکه‌یتانی خیزانیه‌کی به‌خته‌وه‌ر.

هه‌ر سه‌بارهت به‌ژیانی هاوسه‌رگیری، له‌ ژماره ۸۱دا بابه‌تیکی دیکه به‌ناوونیشانی (ژنهنیان و شووکردن له‌پاش دلداری و یه‌کدیتن) به‌پێنوووسی محمه‌د ره‌شید نووسراوه. له‌و بابه‌ته‌دا نووسه‌ر باس له‌ زۆر به‌شوودانی ئافرهت ده‌کات، به‌تاییه‌ت له‌و کاته‌ی که هه‌ژاری ده‌بیه‌ته‌ ریگر له‌به‌رده‌م گه‌یشته‌ی دوو دلداری به‌یه‌کتر و ره‌چاوی ئاستی هۆشیاری و خوینده‌واری ناکریت، به‌لکو ره‌چاوی ئاستی ماددی ده‌کریت (هه‌ولیر، ژماره ۸۱، ۲۹ی ته‌موزی ۱۹۵۲).

هه‌ر سه‌بارهت به‌ژیانی خیزان، نووسه‌ریک به‌ناوی (ژ) له‌ ژماره ۳۱دا بابه‌تیکی نووسیوه به‌ناوونیشانی (خانمه‌که‌م ژنیکی باش به!) تێیدا نووسه‌ر له‌پێناوی خیزانیه‌کی ئارام و به‌خته‌وه‌ردا هانی ژن ده‌دات که به‌رووی خۆش و دلێکی جۆش و به‌رگیکی خاوین و ره‌نگاو‌ره‌نگ و ئارایشی جوانه‌وه‌ پێشوازی له‌ پیاوانیان بکه‌ن، بۆئه‌وه‌ی ماندوویتی به‌سه‌یتنه‌وه و به‌ختیاری و ئاسووده‌یی هه‌میشه‌یی خیزانه‌که داپۆشی (هه‌ولیر، ژماره ۱۲۱، ۳۰ تشرینی یه‌که‌م ۱۹۵۳).

له‌ هه‌ردوو ژماره‌ی ۱۳۶ و ۱۳۷یشدا، سه‌بارهت به‌ژیانی خیزانی، له‌ دوو زنجیره‌دا، به‌لام به‌ دوو ناوونیشانی جیاوازی یه‌که‌میان به‌ناوونیشانی (الاسباب المؤدیة الى الخلاف الزوجي / ئەو هۆکارانه‌ی ده‌بنه‌ ناکۆکی ژن و می‌رد) و دووهمیشیان به‌ناوونیشانی (الاسباب المؤدیة الى تأخر الزواج والخلافات الزوجية / ئەو هۆکارانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی دواکه‌وتنی هاوسه‌رگیری و ناکۆکی

نیوان ژن و میرد)، بابەتیک له لایەن عادل حاجی سالح موختار بەزمانی عەرەبی نووسراوه، که تیاياندا نووسەر بەشیک له هۆکارەکانی دروستبوونی کیشە و ناکوکی له نیوان ژن و میرددا دەگەرێنیتەوه بۆ باوانیان که کوێرانه کچ و کورەکانیان دەخەنە نیو پرۆسەى هاوسەرگیرییەوه، بەشیکى دیکەش له هۆکارەکان دەخاتە ئەستۆى خودى ژن و میردەکه که وهکو پێویست بایەخ بەیەکتري نادن (ههولیر، ۱۳۶، ۳۰ تشرینی دووهمی ۱۹۵۳؛ ههولیر ۱۳۷، ۷ کانوونی یەکهمی ۱۹۵۳).

ئەنجامەکان :

له ریگه‌ی ئەم توێژینه‌وه‌یه‌دا به‌چەند ئەنجامیک گه‌یشتین که له‌م چەند خالەى خواره‌وه‌دا ده‌یانخه‌ینه‌ روو:

۱. (هه‌ولیر) رۆژنامه‌یه‌کی پیشه‌یی هه‌فته‌یی بوو له‌لایەن کۆمه‌له‌ی مامۆستایانی - لقی هه‌ولیر دەرچوو به‌شیکى زۆرى ئەو بابەتانه‌ی تێیدا بلاوکراره‌ته‌وه تايه‌ت بووه به‌کاروبارى مامۆستایان، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا بابەتی ئەدەبی و زانستی و میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی گرنگی زۆرى پێدراوه و لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه‌کانیان ده‌وله‌مه‌ند کردووه.

۲. رۆژنامه‌ی هه‌ولیر به‌بایه‌خه‌وه رۆلى ئافره‌تی کوردی له‌ بواری میژوودا باس کردووه نموونه‌شى خانزادى میرى میرنشینی سۆرانه که چۆن توانیویه‌تی کاروبارى ناوخۆی میرنشینه‌که له‌ماوه‌ی فه‌رمانه‌ه‌وايه‌تیه‌که‌ی به‌شيوه‌یه‌کی ریکوپیک به‌پێوه‌ ببات به‌جۆریک له‌ سه‌رده‌می ئەودا ئارامی و هیمنی بالی به‌سه‌ر هه‌ریری پایته‌ختی میرنشینه‌که کیشابوو. جگه له‌وه‌ش پارێزگاری له‌ سنووری میرنشینه‌که کردبوو له‌ ئەگه‌ری هه‌ر هیرشیکى دهره‌کی.

۳. بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی ژيانى ئافره‌تی کورد له‌ ژماره‌کانى ئەم رۆژنامه‌یه‌دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه که له‌ چەند ژماره‌یه‌که‌دا تیشک خراوه‌ته‌ سه‌ر ژيانى ئافره‌ت، وه‌کو دایک، هاوسه‌ر، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌شيوه‌یه‌کی ره‌هایانه ره‌خنه‌ی له‌ ئافره‌تی کورد گرتووه له‌ ژيانى رۆژانه‌یان له‌ به‌خيوکردنى منداڵه‌کانیان و ژيانى هاوسه‌رگيرییان ... هتد.

۴. بابەتیکی دیکە‌ی ئەم روژنامه‌یه گرنگی پێداوه ئافرهت وه‌کو نووسەر له‌م روژنامه‌یه‌دا، ئەگەر سه‌رنج بده‌ین ئافرهت وه‌کو تووێژی مامۆستا له‌ ده‌سته‌ی به‌رپۆه‌بردن و نووسه‌رانی ئەو روژنامه‌یه به‌رچاو ده‌که‌وێت له‌ چه‌ند ژماره‌یه‌که‌دا بابەته‌کانیان بلأوکردۆته‌وه، ئەگەرچی زۆربه‌ی بابەته‌کانیان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی بووه به‌لام هه‌نگاوێکی زۆرباش بوو بۆ ده‌ستگرتن و هاندانی ئافرهتی کورد شان به‌شانی پیاوان به‌نووسینه‌کانیان جێ په‌نجه‌یان دیاربی له‌ روژنامه و گوڤاره‌کان.

په‌راویزه‌کان:

۱. عه‌بدولمه‌جید هه‌سه‌ن دوا‌ی ئەوه‌ی به‌پێی فه‌رمانیکی میری له‌ ۱ی نیسانی ۱۹۵۰ کرایه به‌رپۆه‌به‌ری مه‌عاریف له‌ شاری هه‌ولێر، له‌گه‌ڵ ژماره‌یه‌ک له‌ مامۆستا دلسۆزه‌کانی ئەم شاره‌ بیه‌رۆکه‌ی دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی مامۆستایانان له‌ هه‌ولێر هه‌تایه ئاراوه و هه‌وله‌کانیشیان خسته‌گه‌ر، سه‌ره‌نجام له‌ ۵ی نیسانی هه‌مان ساڵدا کۆبوونه‌وه‌ی هه‌لبژاردنی یه‌که‌م ده‌زگای به‌رپۆه‌بردنی لقی هه‌ولێری کۆمه‌له‌ی مامۆستایان به‌سه‌ره‌پرشته‌ی مامۆستا عه‌بدولمه‌جید هه‌سه‌ن ئەنجامدرا و ده‌سته‌یه‌کیشیان بۆ به‌رپۆه‌بردنی کۆمه‌له‌که‌ هه‌لبژارد که‌ پیکه‌اتبوون له‌: عیزه‌دین فه‌یزی (سه‌رۆک)، جه‌میل ره‌شید ئامیدی (جیگری سه‌رۆک)، ئەستێر سه‌عید (ئه‌ندام)، جه‌میه‌ ساپیر (ئه‌ندام)، جه‌میل عوسمان (ئه‌ندام)، جه‌مال جه‌میل (ئه‌ندام)، یوسف شیخ یه‌حیا (ئه‌ندام)، جومه‌مه‌د سه‌فار (ئه‌ندام)، مسته‌فا هه‌سه‌ن شه‌عبان (ئه‌ندام). ئەو کۆمه‌له‌یه هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چه‌ندین کارو چالاکی گرنگی ئەنجام دا له‌وانه‌ش سازدانی یه‌که‌م وه‌رزی روژننێری له‌ شاری هه‌ولێر و کردنه‌وه‌ی ده‌رسی نموونه‌یی بۆ ژن و پیاو پیکه‌وه، هه‌روه‌ها دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی هه‌ره‌وه‌زی بۆ یارمه‌تیدانی مامۆستایان و زۆر کاری دیکه‌ش. هه‌ر به‌هه‌ولی ئەو کۆمه‌له‌یه‌ش بۆ یه‌که‌مین جار کچان توانییان به‌شدارێ له‌نمایشی وه‌رزشی سالانه‌ی قوتابخانه‌کان بکه‌ن و رۆلێکی باشیشی گێرا له‌ پێشخستنی خوێندن به‌ زمانی کوردی له‌ لیوای هه‌ولێردا ئەویش به‌کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی نوێ له‌

ناوھە و دەرھەوى شار. يەكئىكى دىكەش لەكارە گرنگەكانى ئەو كۆمەلەيە دەرکردنى رۆژنامەى ھەولێر بوو (بروانە: فەيزى، ۱۹۸۱، ل ۲۹، فەيزى، ۲۰۰۶، ل ۷۰-۷۲، كوردستانى نوێ، ژمارە ۲۶۹، ۱۶/۱۲/۱۹۹۲، گۆڤارى ھەولێر، ژمارە ۷، ھاوینی ۲۰۰۰، ل ۷۱).

۲. جەمیل رەشىد ئامیدی سالی ۱۹۱۷ لەدايكبووھ دەرچووی كۆلیژی پەروردهی بەشى كیمیایى زانکۆی مووسلە دواتر بوو بە بەرپۆهەبەرى ئامادەیی رواندۆز، ھەرلەویش ژيانى ھاوسەرگىرى پیکهیناوه ۱۹۵۳- ۱۹۵۶ بۆتە بەرپۆهەبەرى ئامادەیی کاوه لە دھۆک ماوهی نیتوان ۱۹۵۹- ۱۹۶۲ چۆتە ولاتی سعودیە مامۆستای خویندنى ئامادەیی بووھ لە پایتەختى سعودیە لە سالی ۱۹۹۹ كۆچى دوايى کردووھ، (رۆژنامەى ھەولێر، ۲۰۱۸، ل ۱۱).

۳. عەبدولمەجید حەسەن ئامیدی سالی ۱۹۰۵ لە مووسل لەدايكبووھ خویندنى سەرھەتایی و خویندنى تايبەتى ئايینی و خانەى مامۆستایانى سەرھەتایی لە بەغدا لە سالی ۱۹۲۵ دا تەواو کردووھ پاشان لە ھەمان سالدا بۆتە مامۆستا لە مووسل. چەندین جار کراوھتە بەرپۆهەبەرى پەروردهی (سلیمانى، ھەولێر و مووسل) ئەندامى دەستەى نووسەرانی رۆژنامەى ھەولێر و بەرپۆهەبەرى بەشى عەرەببەكەى بووھ. (رۆژنامەى ھەولێر، ۲۰۱۸، ل ۱۱).

۴. عەزەدین فەيزى سالی ۱۹۱۷ لە بنەمالەيەكى ئايینی شارى ھەولێر لەدايكبووھ و نەوھى زانای ناودار مەلا جەرگىسى ئەربیلییە. سالی ۱۹۳۹ خانەى مامۆستایانى لە بەغدا تەواو کردووھ لەو سالەوھ بۆتە مامۆستا و دواتر بەرپۆهەبەرى قوتابخانە و سەرپەرشتیاری پەرورده و چەندین پلەى دىكەى پەروردهیى تا سالی ۱۹۷۶ لەسەر داواى خوێ خانەنشین کراوھ. رۆلى بالای لە چەسپاندنى خویندن بەزمانى كوردی و وشيارکردنەوھى نەتەوھى و کردنەوھى قوتابخانەى شەوانە بۆ خەلكى نەخویندەوار ھەبووھ. سالی ۱۹۵۰ بەیەكەم سەرۆكى كۆمەلەى مامۆستایان لە ھەولێر ھەلبژێردراوھ، سالانى ۱۹۳۹-۱۹۴۵ بەرپرسی حزبى ھیوا بووھ لە ھەولێر ۱۹۸۵/۱۲/۲۲ كۆچى دوايى کردووھ. (رۆژنامەى كوردستانى نوێ، ژمارە (۷۷۳)، ۱۷/۷/۱۹۹۴).

۵. ئەستێر سەعید سالی ۱۹۲۲ لە دایکبوو، خەڵکی ماردینی باکووری کوردستان، هاوسەری (دکتۆر حیکمەت حەکیم) بوو، لە سالی ۱۹۴۰ خانە‌ی مامۆستایانی لە بەغدا تەواوکردوو، بە‌پێوە‌بە‌ری قوتابخانە‌ی خانزادی کچان بوو لە هه‌ولێر. سالی ۲۰۱۰ لە نە‌مسا کۆچی دوایی کردوو (روژنامه‌ی هه‌ولێر، ۲۰۱۸، ل ۱۱).
۶. جومعه محە‌مه‌د صفار سالی ۱۹۱۵ لە هه‌ولێر لە دایکبوو، سالی ۱۹۳۵ وە‌کو مامۆستا دە‌ستبە‌کار بوو. لە قوتابخانە‌کانی ئە‌ریلی ئولا و سانیه و سالیسه مامۆستا بوو، هه‌روه‌ها بە‌پێوە‌بە‌ری قوتابخانە‌ی موزه‌فە‌ریه‌ی سەر‌هتایی بوو. سالی ۱۹۷۵ کۆچی دوایی کردوو (روژنامه‌ی هه‌ولێر، ۲۰۱۸، ل ۱۱).
۷. حسین ره‌شوانی سالی ۱۹۲۱ لە بنه‌سلاوه لە دایکبوو، خویندنی لە میسر تە‌واوکردوو دوو ب‌روانامه‌ی لە زانکۆی ئە‌زه‌ر وەر‌گرتوو بە‌مامۆستای دواناوه‌ندی هه‌ولێر دامه‌زراوه. بە‌رپرسی بە‌شی عه‌ره‌بی روژنامه‌ی هه‌ولێر بوو. لە دە‌سته‌ی نووسه‌رانی گو‌شاری (کاروان) و دواتر سە‌رنوسه‌ری بوو. سە‌رپه‌رشتی بە‌کاره‌یتانی زمانی کوردی لە شیخان و تە‌له‌ع‌فه‌ر و خانە‌قین و... هتد بوو دواتر بۆ ماوه‌ی سێ سال دوورخراوه‌تە‌وه بۆ ناسریه، ۱۹۹۷/۵/۱۱ کۆچی دوایی کردوو (روژنامه‌ی هه‌ولێر، ۲۰۱۹، ل ۱۲).
۸. که‌مال شاکر مه‌حمود سالی ۱۹۲۷ لە مووسل لە دایکبوو، خانە‌ی مامۆستایانی لە سالی ۱۹۵۰ لە بەغدا تە‌واو کردوو، لە چه‌ند قوتابخانە‌یه‌کی شاری هه‌ولێر مامۆستا بوو، پاشان کراوه‌تە سە‌رپه‌رشتیاری پە‌روه‌ده‌یی (سەر‌هتایی و سە‌رپه‌رشتیاری یه‌که‌می سەر‌هتایی) بوو. لە سالی ۲۰۰۳ کۆچی دوایی کردوو.
۹. ناهیده شیخ سه‌لام، کچی شیخ ئە‌حمە‌دی عازە‌بانە سالی ۱۹۲۲ لە سلیمانی لە دایکبوو، سالی ۱۹۴۲ خانە‌ی مامۆستایانی لە بەغدا تە‌واو کردوو. لە شارە‌کانی هه‌ولێر و شه‌قلاوه و که‌ربه‌لا و کوت و بەغدا... هتد مامۆستا بوو سالی ۲۰۰۵ لە هه‌ولێر کۆچی دوایی کردوو.

۱۰. نه عیمه سابیر فهتحووللا، سالی ۱۹۲۵ له قه لای ههولیر له دایکبووه، خانهی مامۆستایانی له بهغدا تهواو کردوو، له قوتابخانهکانی رواندز و ههولیر مامۆستایهتی کردوو، سالی ۲۰۱۱ کۆچی دوایی کردوو.
۱۱. بهستی سابیر فهتحووللا، سالی ۱۹۲۸ له قه لای ههولیر له دایکبووه، خانهی مامۆستایانی له سالی ۱۹۴۳ له بهغدا تهواو کردوو، له قوتابخانهکانی رواندز و ههولیر مامۆستایهتی کردوو، خیزانی حسین رهشوانی - بهرپرسی عهرهبی رۆژنامهی ههولیر بووه. سالی ۲۰۱۳ کۆچی دوایی کردوو.
۱۲. همدیه سابیر، سالی ۱۹۲۴ له قه لای ههولیر له دایکبووه، خانهی مامۆستایانی له بهغدا تهواو کردوو، له چهند قوتابخانهیهکی شاری ههولیر وانهی (ئینگلیزی) وتۆتهوه بۆ یهکهمین جار فیرگی نههیشتنی نهخویندهواری له گهڵ چهند مامۆستایهک له ههولیر کردۆتهوه و بهرپۆه بهری کاوهی شهوان بووه. له ژیان ماوه له ئەلمانیا دهژی (رۆژنامهی ههولیر، ۲۰۱۹، ل ۱۵).

سه رچاوهکان:

یه کهم - کتیب:

أ- به زمانی کوردی:

۱. خه زندهار، جهمال، رابهری رۆژنامه گهری کوردی، (بغداد، ۱۹۷۳).
۲. زامدار، مهحمود، رۆژنامهی ههولیر حیکایهتی سه رهه لدان و کوتایی ۱۹۵۰-۱۹۵۳، (بی شوینی چاپ)، ۱۹۸۸.
۳. سمکو، عهبدووللا ئه نوه، رۆژنامه وانینی کوردی شاری ههولیر ۱۹۳۵-۱۹۷۵، چاپی یه کهم، چاپخانهی رۆژههلات، (ههولیر، ۲۰۱۲).
۴. فهیزی، عیزه دین، یه کیتی نووسه رانی کورد و دوو کۆپ، چاپخانهی شارهوانی ههولیر، ههولیر، ۱۹۸۱.
۵. فهیزی، گوران سۆران، باری ئه دهبی کوردی له شاری ههولیر له نیوان سالانی ۱۹۳۵-۱۹۵۸، چاپخانهی وهزارهتی پهروه رده، ههولیر، ۲۰۰۶.
۶. قادر، سهرو، ئافرهت کیشه یهک به دریزایی میژوو، چاپی یه کهم، چاپخانهی رۆژههلات (ههولیر، ۲۰۰۹).

٧. کاکه سور، محهمهد عه‌بدوللا، گه‌شه‌کردنی خویندنی فه‌رمی له لیواکانی کوردستانی عێراقدا، چاپی یه‌که‌م، (هه‌ولێر، ٢٠٠٤).
٨. هه‌روتی، سه‌عدی عوسمان، خانزادی سووران و ئه‌دهبی زاره‌کی، (هه‌ولێر، ٢٠١٨).

کتیب به زمانی عه‌ره‌بی:

١. جباری، جبار، تاریخ الصحافة الكردية في العراق، بغداد، ١٩٧٥.
٢. جه‌رجیس، نزار، صحافة اربیل، بغداد، ١٩٨٨.

دووه‌م: رۆژنامه:

ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی هه‌ولێر:

١. ژ ٥، ١٣ کانوونی دووه‌می ١٩٥٠
٢. ژ ٦، ٢٠ کانوونی دووه‌می ١٩٥٠
٣. ژ ١٦، ٣١ ئاداری ١٩٥١
٤. ژ ٢٥، ٢ حوزه‌یرانی ١٩٥١
٥. ژ ٢٦، ٩ حوزه‌یرانی ١٩٥١
٦. ژ ٢٨، ٢٣ حوزه‌یرانی ١٩٥١
٧. ژ ٢٩، ٣٠ حوزه‌یرانی ١٩٥١
٨. ژ ٣٠، ١٤ ته‌مووزی ١٩٥١
٩. ژ ٣١، ٢١ ته‌مووزی ١٩٥١
١٠. ژ ٣٢، ٢٨ ته‌مووزی ١٩٥١
١١. ژ ٣٦، ٢٥ ئابی ١٩٥١
١٢. ژ ٤٣، ٢ تشرینی یه‌که‌می ١٩٥١
١٣. ژ ٧٦، ١٧ حوزه‌یرانی ١٩٥٢
١٤. ژ ٧٧، ١ ته‌مووزی ١٩٥٢
١٥. ژ ٨١، ٢٩ ته‌مووزی ١٩٥٢
١٦. ژ ٨٢، ٥ ئابی ١٩٥٢
١٧. ژ ٩٠، ٧ تشرینی یه‌که‌می ١٩٥٢
١٨. ژ ٩١، ١٥ تشرینی یه‌که‌می ١٩٥٢
١٩. ژ ١١١، ١٧ ئاداری ١٩٥٣
٢٠. ژ ١٢٢، ٢ حوزه‌یرانی ١٩٥٣

٢١. ژ. ١٣٠، ٢٢ تشرینی یهكهمی ١٩٥٣

٢٢. ژ. ١٣١، ٢٩ تشرینی یهكهمی ١٩٥٣

٢٣. ژ. ١٣٦، ٣٠ تشرینی دووهمی ١٩٥٣

٢٤. ژ. ١٣٧، ٧ کانوونی یهكهمی ١٩٥٣

كوردستانی نوێ:

١. ژ. ٢٦٩، ١٦/١٢/١٩٩٢

٢. ژ. ٧٧٣، ١٧/٧/١٩٩٤

سێتهم: گۆڤار:

١. گۆڤاری ههولێر، ژماره ٧، هاوینی ٢٠٠٠.

چوارهم: دیدار:

١. دیدار له گهڵ پارێزهر تاریق جامباز، ههولێر، ٢٣ی حوزهیرانی ٢٠١٩.

ملخص البحث

المرأة في جريدة ههولير

١٩٥٠-١٩٥٣

كانت ههولير (جريدة أدبية ثقافية اسبوعية)، تصدرها جمعية المعلمين- فرع اربيل خلال السنوات ١٩٥٠-١٩٥٣ وقد صدر منها (١٤٠) عددا ويعد صدورها منعظفا جديدا في تاريخ الصحافة لهذه المدينة في مجال التنوير. لعبت المرأة دورا في تلك الجريدة كجزء من هيئة التحرير من جهة والنشر فيها من جهة اخرى، كما تناولت الجريدة في موضوعاتها الحياة- الاجتماعية والدور التاريخي للمرأة.

هذا البحث يتكون من عدة مباحث فضلا عن الاستنتاج وقائمة المصادر وخلاصة باللغتين العربية والانكليزية.

المبحث الاول، خصص لتعريف الجريدة. وتطرق في المبحث الثاني لدور المرأة في تاريخ الكورد. وفي المبحث الثالث ألقينا الاضواء على صدق اوضاع المرأة الحياتية في صفحات الجريدة. اما في المبحث الرابع فقد عرضنا مكانة المرأة في الصحيفة ككاتبة.

Abstract
Woman in Hawler News Paper
1950-1953

It was a weekly Literary intellectual newspaper issued by the teachers association. It was published just for 140 numbers. -Hawler newspaper was based for intelligence provision to Hawler city to be named as a turning point throughout the area of enlightenment.

Woman had her outstanding practice in this newspaper as editorial staff membership and topic publication which included their social life and historical positions.

The research includes four studies, conclusion, list of sources and abstract in Arabic and English languages.

The first study is dedicated for the familiarisation of Hawler news paper. The second one talks about women's role in Kurdish history. In the third study, we have highlighted the reflection of women's life conditions in Hawler newspaper, speaking about the women writers appeared on the newspaper.

Finally, in some points, we have shown what we concluded through our topic study.

تیشکیک بۆ سەر چه‌ند لایه‌نیکی داب و نه‌ریت له میزۆپۆتامیا و کاریگه‌رییان له سەر هزری کۆمه‌لگا (کۆمه‌لگای کورده‌واری به‌ نمونه)

م.ی. شیرین محهمه‌د داود

به‌شی رینه‌ری گه‌شتیاری
په‌یمانگه‌ی ته‌کنیکی کارگه‌ری هه‌ولیر
زانکۆی پۆلیته‌کنیک

پیشه‌کی

زانستی شوینه‌وارناسی له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دواییدا گرنگیه‌کی زۆری به‌ توێژینه‌وه‌ی سه‌رده‌مه‌کانی پیش می‌ژوو داوه، به‌مه‌به‌ستی ئاشنا‌بوون به‌ سیسته‌می ژیا‌نیان، له‌ هه‌مان کاتدا تیگه‌په‌شتن له‌ پۆشنیبری و شی‌وازی شارستانی و ئایدۆلۆژیا و ئه‌و بنه‌مایانه‌ی که‌ رۆل و کاریگه‌رییان هه‌بووه له‌سه‌ر شی‌واز یاخود چۆنیه‌تی هه‌لس و که‌وتکردنیان. (کسار، ۱۹۸۳، ص ۲۲) له‌ هه‌مان کاتدا ئه‌و به‌لگه‌ شوینه‌واری و مرۆفناسیانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ چاخه‌کانی پیش می‌ژوو که‌ له‌به‌ر ده‌ستی توێژه‌راندا‌یه ده‌ریان خسته‌وه، که‌ مرۆف له‌ سه‌رده‌می چاخه‌ به‌ردینه‌کاندا په‌یره‌وی کاری جادووگه‌ری کردووه، له‌ ئه‌نجامی به‌رده‌وامی توێژینه‌وه‌کانی توێژه‌رانیش ده‌رکه‌وتووه، له‌ باره‌ی ئه‌و به‌لگه‌ شوینه‌واریانه‌ی که‌ له‌به‌ر ده‌ستی توێژه‌راندا‌ن، سه‌باره‌ت به‌ بابه‌تی جادووگه‌ری، ده‌ریان خسته‌وه که‌ په‌یره‌وکردنی کاری جادووگه‌ری به‌رده‌وامی هه‌یه و له‌ چاخه‌ هه‌ره‌ کۆنه‌کانه‌وه تا‌کو رۆژگاری ئه‌م‌رۆمان. (الترکی، ۲۰۱۳، ص ۱۳).

بیگومان تووژینهوه زانستییهکانی ئەم سەردەمە چەندین زانیاریی گرنگیان خستۆتە بەردەستەوه ئەم تووژینهوانەى لە لایەن زانیانی بواری مرقناسی و سۆسۆلوجیا ئەنجامدراوه، لەم تووژینهوانەشدا هەولیان داوه شیکردنەوه و لیکدانەوهی (لۆجیکی - مەنتیقی Logical) (Para- بۆ پەیرەوکردنی کاری جادووگەری و پاراسایکۆلۆژی (psychological) بکەن کە لە لایەن مرقۆی کۆن پەیرەو دەکران پاراسایکۆلۆژیسیان بەم شیۆهیه پیناسە کردوو: (پاراسایکۆلۆژی وشەیهکە لە دوو بێگە پیکهاتوو، بێگە یەکەم "پارا" واتای دەرەوهی سنوور یاخود بازنە دەگەیهنێ (خارج نطق) و بێگە دووهم "سایکۆلۆجی" واتە زانستی دەروونناسی هەردوو وشەکە بەیهکەوه بە واتای لە دەرەوهی چوارچۆهێ زانستی دەروونناسی دیت، ئەم وشەیه تاكو ئیستاش لە تووژینهوهدايه. (الترکي، ۲۰۱۳، ص ۳۲) کە لە لایەن مرقۆی کۆن ئەنجامدراوه. گومان لەوهدا نییه کاری جادووبازی و ئەفسووناوی کاریگەریی راستەوخویان لە سەر ژیانى مرقۆی کۆن و تەنانەت لە سەر ژیانى مرقۆی ئەم سەردەمەش هەبووه، بە شیۆهیهک دەبینین ئەو زانیانەى کە لەم بواره کاردەکەن دەریان خستوو، پەیرەوکردنی ئەم جۆره کاره ئەفسووناویانە لەلایەن مرقۆی کۆن جادووگەرییه و لە هەمان کاتدا پەیرەوکردنی لە لایەن مرقۆی سەردەمیش بە کاری پاراسایکۆلۆژی لە قەڵەمیان داوه. (الترکي، ۲۰۱۳ ص ۱۳) رهگ و ریشهی پەیرەوی کاره جادووبازی و ئەفسووناوییهکان لە هەلسوکەوتی و ژیانى کۆمه‌لگای کۆنى پۆژه‌ه‌لاتى خواروو بە گشتی و کۆمه‌لگای کۆنى میزوپۆتامیا بە تاییهت بەرجه‌سته ده‌کەین، تووژهرانی‌ش بە یاسای جادووبازی ناوی دەبن، ئەم یاسایانەش کۆنترۆلی رەفتار و کردەوه‌کانی کۆمه‌لگای کۆن و نوویان کردوو، لەم تووژینهوه‌دا هەول‌دەدەین بە شیۆهیه‌کی زانستیانه بیانخه‌ینه پوو. بیگومان ئەم کاریگەرییه‌ش لە پێگەى کارتی‌کردنی بیری مرقۆه‌وه‌یه لە بەر ئەوهی بیری مرقۆف لە ولاتی میزوپۆتامیا بە خه‌یال داپۆشراوه،

(فرانکفورت، ۱۹۶۰، ص ۱۳) تیگەیشتنیشمان لەم بابەتە یارمەتیمان دەدات بۆ ئاشنابوونمان بە میژوو و سروشتی ژیانی تاک و کۆمەلگای کۆن، بەم شیۆهیهش دەتوانین بگهین بە چەندین نیشانە و هێما و بەلگەیهک که بەها و ئەنجامی میژوویی گرنگیان هەیه . . .

بەتایبەتی تیگەیشتن لەو کەلتوورەدا که لە دیدگای کۆمەلگادا پەنگی خواردوو بە درێژایی هەزاران سال. (الترکی، ۲۰۱۳، ص ۱۳) کەواتە لێرەدا پوون دەبیتەوه توێژینهوهی میژووی کۆن هۆشیارمان دەکاتەوه بۆ تیگەیشتن لە ئیستای مرۆف و بنەما سەرەکییەکانی کەلتووری مرۆفایەتی لە کۆندا، بەم شیۆهیهش توێژینهوهی مرۆفی کۆن لە لایەن توێژەرەکان بە پێویست دانراوه بەمەبەستی تیگەیشتن لە میژووی هاوچەرخی و ئیستای مرۆف، کەواتە توێژینهوه لە میژوو بە دەسکەوتیکی گرنگ دادەنرێ بۆ ئاشنابوونی مرۆف بە رابردووی خۆی هەرۆک بەشیک لە توێژەرەکان میژوو بە بیر و هەستی مرۆف ناودەبەن بیگومان رابردووشی کاریگەری لەسەر ژیاانامە و بەسەرھات و ئیستای تۆماردەکەن. (باقر، ۲۰۰۹، ص ۱۲۱) لە هەمان کاتدا میژووناس (MARCUS TULLIUS CICERO) لە سالی ۱۰۶ - ۴۳ پ.ز دەلی "ئەگەر هیچ شتیک نەزانی که بەر لەدایکبوونت روویداوه ئەوا هەرگیز گەرۆه نابیت" کەواتە لێرەدا پێویستە بگەرێینەوه بۆ بنچینەتی ئەو زانیارییانەتی که کۆمەلگای کۆنی میزۆپۆتامیا پێیگەیشتوووە لە رۆشنییری و ئەفسانە و داھینان. (الترکی، ۲۰۱۳، ص ۱۳) کەواتە لەم توێژینهوهیەدا هەڵدەدەین تیشک بخەینە سەر بابەتی جادووگەری، بەیەکیک لەو بابەتە هەرە گرنگانە دادەنرێت چەندین توێژینهوهی لە بارەوه نووسراوه ئیستاشی لەگەڵدا بیت بەشیۆهیهکی ئالۆز و تەم و مژاوی ماوەتەوه، لێرەدا دەمانەوی هەندێ بابەتی تازە لەم بوارە بخەینە روو که لە نیۆ کۆمەلگەتی کوردەواریدا بەرجەستەیان دەکەین

گرنگیی توێژینهوه: ئەو بیروبواوەرپانەتی لە نیۆ کۆمەلگەتی کۆنی میزۆپۆتامیادا هەبوون، کاریگەری لەسەر مرۆفی ئەم سەردەمەدا

جیهیشتوو، بە تاییبەت ئەو بیروباوەرپانەى لە نیو کۆمەلگەى کوردەواریدا بەرجەستەیان دەکەین بەمەبەستى گەیشتن بە و ئامانجەى ئایا، مرۆڤى ئەم سەردەمە کە پەیرەوى ئەم بیروباوەرپە کۆنانە دەکات لە رۆژگارى ئەمرۆدا کە جیهان لەو پەرى پێشکەوتنداى تا چەند برۆای بەم کەردارە ئەفسووناویانە هەیه و پەیرەویان دەکات؟ ئەم توێژینەو هەمان بە پێویست زانى.

گیروگرفتى توێژینەو: لە دیارترین ئەو گیروگرفتەى لە نووسینى ئەم توێژینەو هەدا دووچارى بووین دەستکەوتتى داتا و زانیاری بوو، لە بارەى شوینەوارەکانى وەک نزاگای شیخ عەبدولقادری گەیلانى کەندەکوخ بەتاییبەتى کە لە چەندین شوین لە کوردستاندا بوونى هەیه، نەمانتوانى زانیاری تەواو لە بارەى میژوو هەکەى بە دەست بێنین... بێجگە لە کەمى سەرچاوەکان لەم بارەیهو.

خویندەنەو هەیه ک بۆ کۆمەلگەى میزوپۆتامیا و کۆمەلگەى کوردەوارى:

زانایانى بواری شوینەوارناسى و مرۆڤ ناسى لە سەررووى هەموویان زانای بەناوبانگ (جیمس فریز) دەلى "بۆ تیگەیشتن لە شارستانیهتى کۆمەلگە کۆنەکان، پێویستە بەراوردیان بکەین بەو کەلتورەى کە لە نیو کۆمەلگەکانى سەدهى نۆزەدا بوونیان هەبوو، ئەو کۆمەلگە جیاوازانهى کەوا پێیان دەوتریت کۆمەلگەى سەرەتایى، بەپێى دەرشتنى فریزر". (فریزر، ۱۹۷۱، ص ۱۰) بۆیه لەم توێژینەو هەیهدا هەول دەدەین تیشک بخەینە سەر هەندى داب و نەرىتى کۆن لە میزوپۆتامیا، لە رێگەى بەراورد کردنى بە هەندى لەو رەفتارە کەلتوریبیانەى کە تاكو ئیستاش بە روونى بەرجەستەیان دەکەین بە تاییبەتى لە بەشیک لە ناوچەکانى کوردستان و کۆمەلگەى ئەمرۆى کوردەواریدا.

توێژینەو شوینەواریهکان ئاشنامان دەکەن بە چەندین زانیاریی گرنگ، لە بارەى سەرھەلانی بیروباوەر لەم خاک و کۆمەلگەیهدا کە

جادووگەری بآلی بەسەردا کیشابوو، (ابراهیم، ۲۰۰۹، ص ۰۷) بە شیۆهیهک مرۆف پەیرەوی هەندی کاری ئەفسووناوی جادووگەری دەکرد، بەو برۆایەیی کەوا کاریگەرییان هەبوو لەسەر ژانی پۆژانەیی بە شیۆازیکی ئەرینی یاخود نەرینی. (البرواری، ۲۰۰۳، ص ۲) جادووگەری ئەو جیهانە نادیار و ئالۆزەیه کە هزری مرۆفی سەرەتایی سەرقال کردبوو و هەمیشە پآلی پێو نەو بۆئەوێ لە راستی و دروستی ئەو دیاردانەیی کە لە سروشت و ژینگەیی دەوروپەریدا هەبوو لێیان تیبگات و ئاشکرایان بکات، هەر بۆیە بەشیکی زۆری دیاردە سروشتییەکان هەمیشە جیگای تیرامان و ترس و دلەپاویکی بوون، ئەمەش وای کرد مرۆف چەندین رینگا بگریته بەر بۆئەوێ بەسەریاندا زال بیت و بتوانیت زیانەکانی لە خۆی دور بخاتەو، بۆیە هەندی جار وەکو خواوەند پەیکەری بۆیان دروستکردوو لە سەر بنەمای لیکچوون (مبدأ التشبيه) بۆ رازیکردنیان هەلساوه بە ئەنجامدانی کرداری پەرسشت لە پیتاویدا بۆ ئەوێ لەو خواوەندانە نزیک ببەو، ئەمەش لە رینگەیی پیشکەشکردنی قوربانی و ئەنجامدانی نوێژ و نزا و پارانەو بوو هەندی جاریش کاری جادووگەری ئەنجامداوه، بەم شیۆهیه جادووگەری چۆتە ناو قوولایی ناخی مرۆفەو، وەک هۆکاریکی کارتیکەر و چارەسەر بوو بۆ هەموو کیشەکانی مرۆفی کۆن. (الدوری، ۲۰۰۹، ص ۱۳ و صاحب، ۲۰۱۲، ص ۶) ئەم کردارەش کاهنەکان پۆلی گرنگیان هەبوو لە ئەنجامدانی، وەک خویندەوێ بەخت و دیاریکردنی لایەنی چاکە و خراپە و پاشەرۆژ و چارەسەرکردنی نەخۆشەکان بە جادوو و فالگرتنەو، تا وای لێهات ژمارەیهک لە خەلکی میزۆپۆتامیا ببوون بە پسپۆر لەم بواردەدا، دۆزینەوێ ئەندازەیهکی زۆر لە تیکستی جۆراوجۆر بەلگەیی بەهیزن لەسەر ئەم راستییە. (احمد، ۱۹۸۸، ص ۱۴۱ - ۱۴۳)

لێردەا بۆمان روون دەبیتەوێ جادووگەری بەشیکی بوو لە بیر و باوەری کۆنی دانیشتوانی میزۆپۆتامیا و نەتەوێ کۆنەکانی تر. (الدوری،

۲۰۰۹، ص ۴۲). تاكو رۆژگارى ئەمپروشمەن ئەم جۆره بیرو باوه پانه له ناو کۆمه لگادا به رجه سته ده کهین... له م تووژینه وهیه دا هه ولده دهین به رچاوترین نموونه ی ئەو دیاردانه ی که به رده ست که وتوون له م تووژینه وهیه دا بخهینه روو.

ئەوه ی جیی ئاماژە پیکردنه زۆربه ی تووژهران کۆکن له باره ی کرداره جادووگه ریبه کان له سه رووی هه مویان (جیمس فریزر) که ده لیت: مرۆف به هۆی دوو بنه ما توانیویه تی کرداری جادووگه ری ئەنجام بدات، ئەوانیش له بنچینه دا بریتین له (مه نتیق - لوجیکیکى) سه ره تایى. (فریزر، ۱۹۷۱، ص ۴۶ و الدورى ۲۰۰۹، ص ۴۶)

بنه ماکانی جادووگه ری:

یه که م: بنه ما ی جادووگه ری له یه کچوون (التشابه) یا خود (قانون

السحر التشاکلي):

له ئەنجامی تیروانیی تاکه کانی کۆمه لگای میزوپۇتامیا له سه ره ئەو دیارده جیاوازییه سه روشتیانه ی ژینگه ی ده وره به ری که به شیوه یه کی زیندوو سه یری هه موو دیارده کانی کردوو، ترس و دلە راوکی هه بووه لییان و ویستوویه تی هیژی سه روشت بۆ به رژه وه ندییه کانی خو ی به کار به ینیت به هۆی ئەم بیرو باوه پانه ش له هزری مرۆف که له ئەنجامی دروست بوونی زنجیره یه ک له داب و نەرىت سه ری هه لداوه، بۆیه تووژهران ئەم نەرىته یان له نیو مرۆقی کۆندا به م شیوازه پیناسه کردوو و ده لین: (نەرىت - طقوس - Ritual): بریتیه له په رستشیکى جووله یی هه موو ئەو کردارانه ده گریته وه که به نده یه ک په یره ی ده کات له پیناو رازیکردنی په رستراوه که ی. وه به بره ی زانیانی مرۆقناسی نەرىت بریتیه له کرداری لاسایی کردنه وه، زۆر جار په یوه ندی به ئاین و جادوو وه هه یه، به و پیه نەرىت داتا شرای ناو ژیانى کۆمه لگایه که په یره ی ده که ن، وه مرۆقی سه ره تایى پى و ابو وه جیه جیکردنی ده بیته هۆی ره زامه ندی خوا وه ند و هیزی سه رووی

سروشەت بە پێچەوانەشەو دەبیتە هۆی توورەبوونی، نەریت چەندین کردار و چالاکی لە خۆ دەگریت وەک هەلپەڕکی پێشکەش کردنی قوربانی... (الراوی، ۲۰۰۱، ص ۴).

لە هەمان کاتدا (فریزر) دەلیت سەرھەلدانی ئەم نەریتانە دەبیتە هۆی پەیدا بوونی بنەمای لەیەکچوون، کە بە یاسای جادووگەری لەیەکچوون ناوی بردووە. (فریزر، ۱۹۷۱، ص ۴۶) لە ئەنجامی دۆزینەوێی ئەو پاشماوە شوینەوارییانە کە مرۆفی چاخە بەردینەکان، لە سەر دیواری ئەشکەوتەکان کیشاویەتی، لەوانە وینە و ئەو ئازەلانە کە ویستوویەتی راویان بکات وەک سەرچاوەیەکی بژیوی پستی پێ بەستووە، لە رێگای ئەم جوورە چالاکیانە تاکو بتوانیت هەست بە ئارامی بکات و راوکردنی نیچیرەکە ئاسان بێت، وەک کاریکی لاسایی کردنەو وینە ئەم ئازەلانە کیشاوە، بەپێی ئەم یاسایە لیچوون لیچوون بەرھەم دەھینیت. (الدوری ۲۰۰۹، ص ۴۲). یاخود بە واتایەکی تر (السحر في الخيال يقابله عمل في الواقع) واتە ئەنجامدانی جادووگەری بە ئەندێشە لە بەرامبەر دەبیتە کردار لە راستیدا، (کسار، ۱۹۸۸، ص ۲۴) و هەر بەپێی یاسای لەیەکچوونە مرۆف ئەگەر بیهوێت زیان بە کەسیک بگەییەت، ئەوا بە دروستکردنی بووکەلەیکە هاوشیوێی ئەو کەسە دەتوانی لە رێگە زیان گەیاندن بە بووکەلەیکە وەک شکاندنی دەستی وەیان کوێرکردنی چاوی ئەوا هەمان ئەو زیانانە دووچاری کەسی لیچووی بووکەلەیکە ببیت، کەواتە ئەو بووکەلەیکە وەک ھیمایەک لەجیاتی مرۆفەکە بەکار دەھینیت بەمەبەستی ئازار گەیاندن بەو کەسە. (الدوری، ۲۰۰۹، ص ۴۲). ئەمەش لەسەر بنەمای بوونی پەيوەندیەکی بەھیز لە نێوان شتە لەیەکچووەکان لە هزری مرۆفی کوندا دروست بوو، بەو واتایە دوو شتی لەیەکچوو پەيوەندیەکی گریڤراویان بەیەکەو هەیه هەرچەندە لە یەکتیش جیا، بۆیە مرۆف هەولیداو وەک جیگرەو (بدیل Alternative) مامەلە لەگەڵ ھیمایا هاوشیوێکان بکات بۆ بە جیھینانی مەرامەکانی وەک زالبوون بەسەر کەسی نەخوارا و یاخود چاکبوونەو

لە نەخۆشى.. ھەر لەم پوانگەییەو (ھنرى فرانکفۆرت) ئەم جۆرە بیروباوەرەى لە ھزرى مرۆقى كۆن بە " الجزء بدل الكل " ناوبردوو. (بەش لە جىاتى ھەموو) لەسەر ئەم بنچینەییەش دەتوانى ناو یاخود تەلێك لە پرچ یاخود سیبەر وەك بەشێك لە جەستەى مرۆف مامەلەى لەگەلدا بكړئ. لەبەرئەوئەى تاكى میزوپۆتامیا ھەردەم ھەستى كردوو. كە تەلى پرچ و سببەر ھتد.. لیاو لیاو وینای خاوەنەكەى دەكەن ھەر بۆیەش بە شىوہیەكى زیندوو سەیری ھەموو شتەكانى كردوو. (فرانكفورت، ۱۹۶۰، ص ۲۴-۲۵). بىرۆكەى ئەم جیگرەوہیە پۆلیكى گرنكى ھەبوو لە بواری خۆپاراستن و چارەسەرکردنى نەخۆشى (فریزر، ۱۹۷۱، ص ۱۱۷).

ھۆكارەكەشى بۆ روحي خراپ (Evil spirit) دەگەرپیتەوہ كە دووچارى جەستەى مرۆف دەبیت، چارەسەرىش لە پێگەى دەرکردنى ئەو رووحە خراپە بوو لە جەستەى مرۆف، بە ناردنى بۆ جەستەییەكى تر كە پێى دەلین جیگرەوہ (Alternative) ئەم جیگرەوہیەش بووكەلەيەك دەبیت بە پێگایەكى جادوویی ئەم خراپییەى بۆ دەگوازپیتەوہ ھەر وەك پێشتر ئاماژەمان پێدا، یاخود ھەندى جار ئەو جیگرەوہیە ئازەلێك دەبیت دیسانەوہ ھەموو ئەمەش كاردەكاتە سەر ئازەلەكە و دەبیتە ھۆى مردنى، ھەموو سەرچاوەى خراپى و نەخۆشییەكە لەگەل خۆیدا دەبات بۆ جیھانەكەى تر. بەم شىوہیەش ئەو نەخۆشى و خراپییەى كە نەخۆشەكە دووچارى ببوو لى پزگار دەبیت و چاك دەبیتەوہ. (الاسود، ۲۰۱۰، ص ۲۵ و ساكز، ۱۹۷۹، ص ۳۴۵).

ئەم جۆرە چارەسەرکردنەش چارەسەرکردنىكى جادووگەرییە و پشت بە ئەنجامدانى كردارى جادووگەرى دەبەستى، پێى دەوتریت چارەسەرکردنى روحي. (الخطیب، ۲۰۱۴، ص ۲۸۷) و (الراوي، ۲۰۰۱، ص ۴). لە نیو كۆمەلگای كوردەواریی ئەمرۆدا بە جۆرىك كردارى جادووگەرى بەرجەستە دەكریت بۆ نموونە كاتیک كەسێك توشى نەخۆشى زەردووى (Jaundice) یاخود (زەردك) دەبیت و توشبووہكە دەبریت

بۆ چیاى زەردک^(۱)، ماسییەک راو دەکەن و دەیهیننە لای نەخۆشەکە دایدەنین تاکو نەخۆشەکە بە بەردەوامی سەیری بکات، لە ئەنجامی ئەم سەیرکردنەش وردە وردە تا ماوەی سێ رۆژ هەموو زەردووی نەخۆشەکە بۆ ماسییەکە دەگوازییەتەو و دەمریت و بەمەش نەخۆشەکە چاک دەبییەتەو. (چاوپیکەوتن لەگەڵ بەرپیز (هدیە طە عزیز)، ئافرهتی مالهە، تەمەن ۷۰ سال له رۆژی ۲۰۱۸/۱۲/۱۸). ئەم دیاردەیه بە شیوازی جیاواز لە چەندین ناوچهی تر لە کوردستاندا بوونی هەیه، لە ئەنجامی سەردان کردنمان بۆ دەقەری ئاکری ئەوهمان بۆ دەرکەوت کە خەلکی ئەم دەقەرە بۆ چاکبوونەوێ نەخۆشی زەردک سەردانی کانیاویک دەکەن بە ناوی (کانیا زەردک)^(۲)، بە تاییهتی لە رۆژانی چوارشەممە تووشبووانی ئەم نەخۆشییە سەردانی ئەم کانییە دەکەن و بە ئاوی ئەم کانییە خۆیان دەشۆرن و دواتر چاک دەبنەو. (چاوپیکەوتن لەگەڵ بەرپیز، رباط نەجمەدین، دانیشتووی دەقەری ئاکری، له رۆژی ۲۰۱۹/۳/۵) (وینەى ژماره ۱ - ب).

وینەى ژماره ۱ - ب فۆتۆ توێژەر

وینەى ژماره ۱ - أ فۆتۆ توێژەر

هەندیک جاریش مرۆف مامەلە لەگەڵ ناوی کەسیک دەکات وەک بەشیکی جەوهەری لەو کەسە. (فرانکفورت، هنري، ۱۹۶۰، ص ۲۵) لە

دیارتىن نمونەش لەم بارەیهووە لە کۆمەلگای کوردەواریدا لە کوردستان بەرجەستەى دەکەین لە شوینەوارى نزاگای^(۳) شیخ عەبدولقادری گەیلانى^(۴) (وینەى ژمارە ۲-أ-ب)

وینەى ژمارە ۲ - ب فۆتۆ توێژەر

وینەى ژمارە ۲ - أ فۆتۆ توێژەر

شایەنى باسە شوینەوارى ئەم نزاگایە لە بەرد و خۆل دروستکراوە و پیکهاتوووە لە دوو ژووری لە ناویەک (وینەى ۳)، لەسەر بەردەکان چەندین ناو نووسراوە، بە گوێرەى وتەى ئەو کەسانەى کە سەردانى ئەم شوینەیان کردوووە پێویستە بۆ ماوەیهکی کورت تییدا بمیننەووە و بخەون دواى ئەو کەسى خەوتوو خەونیک دەبینیت و ماریک دیتە خەونى ئەوا بەم چەشنە مرازی دیتە دى، بەلام جارى وا هەیه کەسى خەوتوو هیچ خەونیک نابینیت، ئەوا لەم بارەدا ناگات بە مرازی دلى. (سەردانى مەیدانى نزاگای شیخ عەبدولقادری گەیلانى لە ناحیهى کەلەک، لە رۆژى ۲۰۱۸/۱۲/۳۰).

ئەوێ لەم شوینەوارەدا تیبینى دەکەین، دەبینین لە سەر دیوارەکانى لە دەرەووە و ناووەوێ تەنانەت سەر دەرگاکەشى چەندین ناو نووسراوە، بۆ مەبەستى گەیشتنى مرۆڤە بە ئاواتەکانى، لە وانەش نووسینى ناوى دوو دلدار لە تەنیشت یەک، (وینەى ژمارە ۴) بە مەبەستى گەیشتنیان بە یەک واتە دواى ئەوێ کە ناوى کەسەکە

وینەى ژمارە (۳) فۆتۆ توێژەر

لەسەر دیواری ئەم نزاگایە نووسرا، ئەوا دەگات بە ئاواتەکانی واتە ناوەکان بۆ ئەم مەبەستە نووسراون، هەرۆک لە وینەکەدا دیارە ناوی کچیک و کوریک نووسراوە بە ناوەکانی (کانیوار و ایهان). کەواتە لیڤرەو بەتەواوی بۆمان روون دەبیتهو بەیروکەى جیگرەو (بدیل) لە بیروبـاوەرى دانیشـتوانى میزۆپۆتامیادا لە کۆنەوێهه رهگ و ریشەى داکوتاوه و تاكو ئیستاش بەردەوامی هەیه، مرۆف لە ژیانیدا پشتی پى دەبەستى وهك چارهسەر بۆ گرفتهکانى.

وینەى ژمارە (۴) فۆتۆ توێژەر

بابەتی قوربانى کردن بۇ ڕووبارەکان بابەتیکى چەسپاوه لە بیری (هزرى) دانیشتوانى میزوپۆتامیا بۆیە هەندى جار هاوشیۆهى ئەم قوربانیه بۇ هەردوو ڕووبارە مەزنەکەى دیجلە و فورات ئەنجامدراوه، وهک جیگره وهیهک به مەبه سستی خو پاراستنیان لە زیانى ڕووبارەکان، که سەرچاوه و بنه مای دروستبوونی شارستانیەت بوون لە ناوچه که دا. تا وای لیها تەوهنده ڕووبارەکان پیروژ بوو لایان وهکو خواوهند سهیریان دهکرد، چونکه به سهەرچاوهیهکی گرنگی ژیان و ئاوه دانی ههژمار دهکرا، هەر لەم ڕوانگهیهوه دانیشتوانى میزوپۆتامیا قوربانیهیان پیشکەش به ڕووبارەکان دهکرد، بۇ مسۆگه رکردنى سهەرچاوهى بژيوى ژيان که له ئاوى ڕووبارەکان خوین دەبینییه وه. بۇ ئەم مەبه ستهش وهک نیشانهیهک بوو بۇ دەربرینی سوپاسگوزارى و پیزانینیان بۇ ئەم دوو ڕووبارە ئازەلیان دهکرده قوربانى، جگه له ههندیك قوربانى ماددى تر. (الخطیب، ص ۲۷۲، ۲۰۱۴).

ئەوهى که گرنگه لیردها ئەو راستیه بیخهینه ڕوو ئەم بیرو باوهره کۆنهى دانیشتوانى میزوپۆتامیا کاریگهرى خوئى له سهەر بیروباوهرى مروقى ئەم سهردهمهش جیهیشتووه، وهک دیاردهیهک ئیستاشى له گه لدا بی ت سالانه دانیشتوانى نزیک ڕووبارەکان پهیرهوى دهکەن، بۇ ئەم مەبه سته له دواى سهەردانیمان بۇ ناوچه کانی دهووبهرى زبى که لهک و دواى چه ندىن به دوا داچوون و چاوپیکه وتن له گه ل خه لکی ئەم ناوچهیه به مەبه سستی لابردين و نه مانى به لا و ئافات به تايبهت له سهەر ئەوانهى له دانیشتوانى نزیک که نارەکان قوربانیهک پیشکەش بهم زبیه دهکەن، به بیرورای ئەوان سالانه زبیه که داواى قوربانیهیان لیدهکات ههروهک خه لکی ناوچه که دهگيرنه وه که ڕووبارە که هاژهى دیت و هاوار دهکات خه لکه کهش پییان وایه ئەم رووباره قوربانى دهویت بۆیه به زووترین کات چۆله که یهک یان مریشکیک یان ئازەلیک سهەر دهبړن و خوینه کهى فریده دهنه ناو زبیه که به بیرورای خه لکی ئەو ناوچهیه به جیه جی نه کردنى قوربانى یان دواخستنى ئەوا

نەهامەتییان بەسەردا دیت و کەسیک لە ئاوی زێیەکە دەخنکیت و دەبیته قوربانی. (چاوپیکەوتن لەگەڵ حاجی محمد علی تەمەن ٤٤ دانیشتووی ناحیە ی کەلەک، دووکاندار و عماد مورا، تەمەن ٣٣ سال دانیشتووی ناحیە ی کەلەک، ماسیگر لە رۆژی ٢٠١٩/١٢/٣٠).

ئەو هی جیی ئاماژە پێدانه مرۆف ویستوویەتی ئەو قوربانیانە ی کە پیشکەشی پوو بارەکە ی کردوو بەبیته هۆکاریک بۆ پاراستنی لە زیانەکانی پوو بارەکان بۆ ئەو هی مەترسی لەسەر ژانیان کەم بکەنەو لە رێگە ی پیشکەش کردنی ئەم قوربانییەو، ئەمەش بیروکە ی جیگرەو هیە لە هزری مرۆف لە سەردەمی کۆن و ئیستادا، هەرۆک لە پیشتردا ئاماژەمان پیکرد.

هەرۆها لە میانی چەندین چاوپیکەوتن و بەدواداچوونمان بۆ ئەم بابەتە ئەو راستییەمان بۆ دەردەکەویت کە مرۆف لە ئیستادا لە بواری تری ئەفسووناویدا ئاو بە کار دەهینی، بۆ نمونە لە ناو کۆمەلگە ی کوردیدا بە تاییەتی لە خودی شاری هەولیر کاتیک کەسیک دەمریت و تەرمەکە ی دەبن بۆ گۆرستان خەلکی گەرەک جامیک ئاو بە دوا ی مردوو کەدا دەرژینن، بەو برۆایە ی کە لە دوا ی ئەم مردوو ناخۆشی نەبیته رێگەیان و خیر و خۆشی بیت. ئەم شیوازه بیرکردنەو هیە لە ناوچەکانی تری کوردستانی باکوور و تەنانەت لە ناو تورکەکانیش بوونی هەیه لە رۆژەلاتیش لە ناو کورد و فارسەکانیش بەدی دەکریت ئەم دیار دە ئەفسووناویەش لەم ناوچانە شیوازیکی تری وەرگرتوو، کاتیک کەسیک گەشت دەکات ئەوا کە سوکارەکە ی دوا ی ئەو هی کە لە مال دەردەچیت راستەوخۆ بە دوایدا جامیک ئاو دەرژینن بەو بۆچوونە ی کە ئەو کەسە رێگای سەفەری روشن و پووناک بیت، وەک ئاو بە سەلامەتی گەشتەکە ی بکات و بگەریتەو دەلین وەکو ئاو برۆ و وەکو ئاویش بگەرێو. (چاوپیکەوتن لەگەڵ مامۆستا بحری سالم فتاح، قوتابی دکتۆرا، لە رۆژی ٢٠١٩/٤/١).

بە بۆچوونی هەندیک لە تووژەران لە تووژینەوهکانیان ئاماژەیان بەم بابەتە کردوووە و دەلێن، ئەم دیاردەیه دیاردەیهکی زۆر کۆنە و بنەمایەکی جادووگەری هەیه و لە سەردەمی کۆندا ئاو پڕاندن لە دواى کەسى گەشتیار کەلتووریکی باو بوو، چونکە بیگومان لە کاتی گەشتکردن لە شووینیکەوه بۆ شووینیکى تر گەشتى کردوو، بەتایبەت لە کاتی تیپهپین بە ناوچە بیابانەکاندا مەروڤ دووچارى کەم ئاوی دەبیت و مەترسی لە سەر ژیاى دروستکردوو، بۆیە زۆریک لە گەشتیاران بە هۆی نەبوونی ئاوهوه خنکاون، هەر لەم پوانگەیهوه هەلساون بە کرداری پڕاندنی ئاو راستەوخۆ کاتی لە مال دەرچوونی و گەشتەکهیدا ئەمەش بەو واتایە دیت کە ئەو کەسەى ئاوهکه دەرژینیت، هیوا دەخوازیت کە ئەو کەسە لە گەشتەکهیدا بە سەلامەت بگەریتەوه. و لە کاتی گەشتەکهی ئاوی دەستکەوئ هەرۆک چۆن لە یەكەم هەنگاویدا بە ئاو بەرئ کەوت بەم شیوهیهش لە مەترسی خنکان بە دوور دەبیت. (الترکی، ۲۰۱۳، ص ۳۹)

ئەوهی لێردا پێویستە تیشکی بخەینه سەر ئەوهیه کە بوونی ئەم دیاردانە هەر لە کۆندا پەیرە و کراوه و تاكو ئیستاش لە بیر و هۆشی کۆمەلگادا وهک خورافات و ئەفسانە لە لایەن بەشیک لە تووژەران پێناسە دەکریت لەوانە (کلود لیفی ستراس) کە تووژەریکی بواری ئەفسانە و مەروڤناسی سەدهی بیستەمه دەلێت: هەر ئەفسانەیهک یان گواستراوه یان وهرگیراوه رهگ و ریشهکەى لە ئەفسانەیهکی تردا خۆی دەدۆزیتەوه کە سەرچاوهکەى گەلیک یاخود نەتەوهیهکی هاوسنووره، بەرگیکی تری بەبەردا کراوه، لەگەڵ بوونی هەمان ناوهروک و تایبەتمەندی. هەرۆهە ستراس، ئەم راستییەمان بۆ دووپات دەکاتەوه و دەلێت کەلتووری دانیشتوانی میزوپۆتامیا بە تەنها نەگەیشته سووریا بەلکو گەیشته یۆنان و هند و هندیە سوورەکان، بۆیە ناتوانین ئەفسانەکان گریبدهین بە بیر و باوهریکی دیاریکراوی ناوچهیهک یاخود جیگایهک، بەلکو واباشتره بیانگەرینینهوه بۆ

کەلتووریکی گشتگیر و جیهانی، کە هەر ناوچەیهک بە شیوانیکی تاییەتی خۆی لە بێر و هزری خەلکەکیدارەنگی داوەتەو. (الجوزو، ۱۹۸۰، ص ۲۲)

۲. بنەمای جادووگەری پەیوەندیکردن: (قانون السحر الاتصالي):

ئەم بنەما و یاسایە دەکەوێتە ژێر کاریگەری ئەو گریمانەیهی کە گواهی هەموو شتە بەیەک لکاوەکان لە کاتیەک لە کاتەکاندا بەیەکەو لەکاون دواى جیاپوونەو هەشیان بە بەردەوامی پەیوەندییان بەیەکەو دەمیتیت. بۆ نموونە بوونی پەیوەندی لەشی مرۆف لەگەڵ بەشەکانی جەستەى لەو کاتەى کە لەیەک جیا دەبیتەو، وەک پرچ و نینۆک، ئەگەر هاتوو یەکیەک لەم بەشەکانە کەوتە دەستی کەسیک کەواتە لە ژێر رکیفی ئەو کەسەدا بە خواستی خۆی دەتوانی مامەلەى خراپى پى بکات، بەمەبەستى زیان گەیاندن بە خاوەنەکەى، ئەم جورە جادووگەرییە هەموو خەلک لە سەرتاسەرى جیهان باوەرى پێى هەیه. (فریزر، ۱۹۷۱، ص ۱۰۷ - ۱۸۱). دیارترین نموونە لەم بارەیهو وەیللاشى مندالە، بە شیوێهەیک کە مندال لە دایک دەبیت و ییلاشکەى لە نەخۆشخانە دەشاردریتەو لە لایەن خانەوادەکەى تاكو لە دوایدا ببیتە مندالیکی سەرکەوتوو وەک پزیشک بە نموونە، واتە بوونی ئەم و ییلاشە لەناو نەخۆشخانە کاریگەرى خۆى لەسەر ئەم مندالە تۆماردەکات و لە دواپۆژدا دەبیت بە پزیشک. ئەمەش بەپێى بێر و بۆچوونی خانەوادەکەى لەبەرئەوێهەى پۆژیک لە پۆژان ئەم شوین و پیشەیه بەشیک بوو لە جەستەى ئەم مرۆفە. (الترکى، ۲۰۱۳، ص ۳۰) یاخود باوکی مندالەکە هەلەدەستیت بە ناشتنی و ییلاشى مندالەکەى لە باخچەى مالهویدا لەژێر داریک، بۆ ئەوێهەى پەیوەندیی خیزانیان پتەو و باش بیت، هەندى جاریش ئەم و ییلاشە لە شیوێهەى دل لیدەکەن ئینجا دەیشارنەو، ئەمەش بە مەبەستى بوونی پەیوەندییەکی بەهیزی خۆشەویستی لە نیوان مندال و خیزانەکەى. (Iraqi Refuge News, Face Book 22, Oct, 2016) ئەم شیوازە لە هەلسوکەوت و دیاردانە نەک تەنھا لە کۆمەلگای کوردەواری

بگره له چهن دین شوینی تر له جیهاندا بوونی ههیه، به لام له ناوچهیه کهوه بۆ ناوچهیه کی تر گۆرانی به سهەر دادیت. کرداره جادووگه ریهه کان له ژیر رۆشنایی ئه م یاسایه دا پشت ده به ستیت به یاسای کیشکردن (قانون الجاذبیه) واته ئه و شتانه ی یاخود روتتر بلین ئه و ئه ندامانه ی جهسته ی مرۆف که پیشتر به یه کهوه لکابوون و یه ک به ش بوون له و جهسته یه دوا ی جیا بوونه و هیان له یه کتر کاریگه ریه یان به سهەر یه کهوه ده بیته به پیی یاسای کیشکردن چونکه مه یلی سۆزداریه یان به سههریه کهوه ههیه، به م شیوه یه ش جادووگه ر به ئاسانی ده توانی به پیی ویست و ئاره زوو مامه له ی خراپیان له گه لدا بکات و به کاریان به نیته دوا ی ئه وه ی به شیک له و ئه ندامانی ده ست کهوت وه ک تالی پرچ و نینۆک و ددان و یاخود پارچه یه ک له جل و بهرگ، ههروهک پیشتر ئاماژه مان پێدا. (الدوری، ۲۰۰۹، ص ۲۴۵- ۲۴۷).

۳. جادووگه ری به پشت به ستن به دیارده سروشتیه کان:

مرۆفی کۆن له میزوپۆتامیا له هه ولی بیوچاندا بووه بۆ سوود وهرگرتن له دیارده سروشتیه کانی ده وره به ری پشتی پێده به ست بۆ ئه نجامدانی چه ند کرداریکی جادووگه ری.

بۆیه لی ره دا پیویسته هه لوهسته بکریت له سهەر، تیگه یشتن و تیروانینی هزری تاکی کومه لگای میزوپۆتامیا به رامبه ر به دیارده سروشتیه کان، و یان شته کانی ده وره به ری که له ژیا نی رۆژانه یدا به کاری هیناون. (فرانکفورت، هنری و آخرون، ۱۹۶۰، ص ۱۵۱).

کاتیک مرۆف مه به ستی لابر دنی جادوو، یان به واتایه کی تر ئه و که سه جادووی لیکراییت و که وتیته ژیر کاریگه ری جادوو ئه و هه ندیک له و شتانه ی که له سروشت هه بووه رووی تیکردووه و ویستویه تی وه ک چاره سه ر به کاری به نیته. له دیارترین کرداری ئه و جو ره جادووگه ریه یان تیروانینی مرۆف بووه بۆ ماده ی (خوی) وه ک ماده یه کی زیندوو سهیری کردووه و ته نانه ت که وتوووه تاخاوتن

لەگەڵیدا (فرانکفورت، هنری و آخرون ، ۱۹۶۰، ص ۱۵۱) وەک لەم دەقەیی خوارەووە بە دیاردەکەوئیت:

"ئەیی خوی، ئەیی ئەو کەسەیی لە شوئینیکی پاکژ دروست بووی،
خۆراکی خواوەندی (انلیل) دروستی کردی،
ئەیی پادشا ئەیی گەورە ئەیی میر بەبێ تۆ بخوری خواوەند لەت
نابی،

من فلانی کوری فلان دووچاری داوی جادوو بوومە،
(کەوتوومەتە داوی جادوویەکی زۆر گەرمەووە - زۆر بەهێزەووە)
ئەیی خوی چارەسەری ئەم گریئەیی من بکە، ئەم جادووەم لەسەر
هەلگرە، وەکو خواوەندی من، نزا و شکۆداریت بۆ بەرز دەکەمەووە."
(فرانکفورت، هنری و آخرون، ۱۹۶۰، ص ۱۵۲).

تاكو ئەمڕۆ لە نیو کۆمەلگای کوردەواریدا هاوشیوەیی ئەم بابەتە
رەنگدانەووەیی ماوەتەووە، بۆ نموونە کاتیکی مندالیک نەخۆش دەبێ ئەگەر
سەرچاوەیی نەخۆشییەکەیی نەزانریت، ئەوا دەوتریت ترساووە و پێویستە
ترسی لی دەر بکری، ئەم کردارەش بە بەکارهێنانی بریک خوی دەبیت
کاتیکی ئاگریکی بچووک دەکەنەووە بریک لە خوی فرێدەدەنە ناو
ئاگرەکەووە، وە پێویستە دوو کەس لەم نەریتە بەشداربن یەکیکیان
مندالەکە دەگریتە باوہشی و خویەکە فرێدەداتە ناو ئاگرەکە، وە کەسی
دوو دەلی ئەو ترسی کی دەر دەکەیی؟ ئەویش دەلی ترسی فلان
دەر دەکەم و اتا ناوی مندالە ترساووەکە دەهینی، ئەم کردارە بۆ ماوەیی
سی جار دووبارە دەگریتەووە، زۆر جار مندالەکە چاک دەبیتەووە.
(چاوپیکەوتن لەگەڵ بەرین، نبیہة معروف عبدالله، ئافرەتی مالهەووە
تەمەن، ۶۰ سال، لە رۆژی ۲۸/۳/۲۰۱۹)

هەر وەها نموونەییەکی تر کە تاكو ئیستا وەک داب و نەریتیکی
لە نیو کۆمەلگای کوردەواریدا بەردەستە ئەوہیە کاتیکی مرۆقیکی
دووچاری ناخۆشی و دلەراوکی دەبیت و کارەکانی بە باشی ئەنجام
نادات وای بێردەکاتەووە کە هیزی نەرینی لە ناو مالهەکیدای زۆر بوو و

پېویستە ئەم ھیزە لە ناو ببات، بۇ ئەم مەبەستە پروو لە خوئی دەکات، بە شیوہیەک خاوەن مال، ھەلدەستیت بە پڑاندنی خوئی درشت (ملح خشن) بە ناو ھەموو گوشەییەکی مالاھەکیدە خوئیەکە بلاودەکاتەو، دواتر مالاھەکی خاوین دەکاتەو بەم شیوہیە لە ھیز و کاریگەرییە نەرینییەکان پزگاری دەبیت، واتە خوئیەکە پۆلی سەرەکی گێرا لە لابردنی ناخۆشییەکان و پامالینی لە ناو مالاھەکیدە بەپیی ئەم نەریتە، خوئیەکە ھەموو کاریگەرییە نەرینییەکانی ناو مالاھەکی لەگەل خۆیدا دەسپریتەو بەم شیوہیە جوړیک لە ئاسوودەیی و ھەستکردن بە ئارامی پروو لە خاوەن مال دەکات. (چاوپیکەوتن لەگەل دکتۆرە ژیان فەقی احمد، لە رۆژی ۲۰/۱۲/۲۰۱۸).

کەواتە لیڤرەدا ئەو لمان پروو دەبیتەو، لە دوای تیپەرپوونی ھەزاران سال بە سەر تیروانینی تاکی کۆمەلگای میزوپۆتامیا بەرامبەر بە سروشت و دیارە سروشتییەکان، لەوانەش ماددەى خوئی نە گۆراو ھەرماو ھەزری مروۆفی ئەم سەردەمەش پەنگی خواردۆتەو لە کاتی پېویست پەنای بۆ دەبات وەک چارەسەر بۆ کیشەکانی بۆیە بەشیک لە توێژەرانى بواری زانستی مروۆف ناسی لە بارەى بەردەوام بوونی ئەم جوړە دیاردانەش تاكو ئیستا لە ناو کۆمەلگادا دەلین ((مروۆف ھەموو ئەو زانیاری و چالاکی و تیگەیشتنانەى لە بارەى دروست بوونی داب و نەریتەو بە شیوہیەکی ھەتمى وەری گرتوو لە ئەنجامی کاریگەری ئەو ژینگەییە بوو کە تییدا سەری ھەلداو و ژیاو)) واتە خوئی ھۆکاری دروست بوونیان نەبوو بە شیوہیەکی سروشتی سەری ھەلداو و لە نەوہیەکەو بۆ نەوہیەکی تر گواستراوہتەو بە تیپەرپوونی سەردەم. (ھرزانی، ۲۰۰۶، ص ۵ - ۶)

ھەرۆھا نمونەییەکی تر لەسەر ئەم بابەتە کە تاكو ئیستا لە نیو کۆمەلگای کوردەواریدا وەک نەریتییک بۆ چارەسەرکردنی نەخۆشی پەنای بۆ دەبریٹ بۆ ئازاردانی شتییک لە سروشت، ئەمەش لە نمونەى گوندی دارە بزمارەدا^(۵) لە سنووری پارێزگای ھەولێر بەرجەستە

دەكەین. ناوەرۆكى ئەم بابەتە خۆى لە بوونى دیاردەیهك دەبینیتەوه كە، ھەركەسیك ئیش و ئازارى ددانى ھەبیت سەردانى ئەم گوندە دەكات و پەنا بۆ لای دارە بزمارە دەبات و بزمارىك یاخود میخىك لەم دارە دەكوتى بۆ چارەسەرى ددانەكەى و كەمكردنەوہى ئیش و ئازارى نەمىنى یاخود ھەندى جار ددانەكە دەرزى و دەكەویتە خوارەوہ واتە بە رزىنى رەگى دارەكە ددانەكە دەرزىت، بەمەش نەخۆشەكە رزگارى دەبیت لە ددان ئیشەكەى. وینەى ژمارە (۵، أ - ب) (چاوپىكەوتن لەگەل بەرپز، عزیز عەبدى، تەمەن ۶۵ ساڵ دانیشتووی گوندى دارە بزمارە، لە رۆژى (۲۰۱۸/۱۱/۱).

وینەى ژمارە (۵- ب) فۆتۆ توێژەر

وینەى ژمارە (۵- أ) فۆتۆ توێژەر

ئەوہى جیى ئاماژەپىکردنە ئەو دارەى كە بۆ ئەم مەبەستە بەكاردى لە جۆرى دارى ئەسپىندار یاخود قەلەم تۆزى پى دەوتریت، شایانى باسە پىشتر دارىكى لەم چەشنە ھەبووہ و بۆ ماوہى چەندىن ساڵ خەلكى ئەم ناوچەىە بزمارىان لى کوتاوە، تا وای لىھاتووہ دارەكە رەگەكەى بە تەواوى رزىوہ و كەوتوتە خوارەوہ، بەلام خەلكى ناوچەكە ھەلساون دارىكى ترىان بۆ ئەم مەبەستە دەستنىشان كردووہ و بۆ بزمار لى کوتان وەك چارەسەر بۆ ددان ئیشە. (چاوپىكەوتن لەگەل بەرپز، سىسە نىعمەت عزیز تەمەن ۸۰ ساڵ دانیشتووی گوندى دارە بزمارە رۆژى (۲۰۱۸/۱/۱۱).

هەر لەبارەى دیاردەى بزمار کوتان بە پپووستی دەزانین ئاماژەیهکی کورت بە هاوشیوهی ئەم دیاردەیه لە میژووی کۆنی میزوپۆتامیادا بدەین، کاتیک که پاشاکان ئاواتیان ئەوه بوو پەرسنگایان بۆ خواوەندیکیان دروست بکردایە بە نیازی تاهەتایە بنیاتیان دەنا، واتە هیچ لە ناو نەچیت و هەرمینیت. بۆ ئەم مەبەستە هەلساون بە چەسپاندنی پەیکەری بناغە، (هیاکل اسس) که شیوهیهکی بزمارى هەبوو، ئەمەش بۆ ئەوه دەگەریتەوه که بزمار هیزیکى جادووی هەیه بیجگە لە بوونی هیزی چەسپاندن، وایان دەبینی که لیدانی بزمار لە دیوار بەسەر جنۆکەى خراب زال دەبیت و لە شوینی خۆیدا بزمار ریزی دەکات و دایدەکویت مەبەست ئەوهیه که جنۆکەى خراب توانای ئەنجامدانی کاری خرابی نامینیت، ریزگری لیدەکات بچیتە ناو پەرسنگا و لەناو دەچیت. بەم شیوهیهش پەرسنگا پاریزراو دەبیت ئەم جورە پەیکەرانهش که بۆ پاراستنی پەرسنگا بە کاردەهاتن، یەکهەم جار لە میژوو لە دەوروبەری (٢٦٠٠ پ.ز) دەرکەوت شیوهی بزماریان وەرگرت. (الدوری، ٢٠٠٩، ص ١٩٩) وینەى ژماره (٦).

وینەى ژماره (٦) پەیکەری بناغە وەرگراوه لە (الدوری، ٢٠٠٩، ص ٩٩)

شایانی باسە نموونەى زۆر لەبەر دەستدایە ئەو راستییە دەخەنە روو کاتیک مروّف بۆ نەخۆشی چارەسەری پزیشکی وەردهگریت و

چاک نابیت، ئەوا بیگومان ناچار دەبیت بە دواى ھۆکارى تردا بگەریت. بۆ چاک بوونەوه لە نەخۆشییەکەى. ھەرۆک دکتۆر (فاروق ناصر الراوی) دەلێت: مەرۆف بە مەبەستى پارێزگاریکردن لە خودى خۆى و لابردنى ئازار لە سەر کەسە نزیكەکانى ھۆکارى پالەنەر بوون بۆئەوھى، بەدواى چارەسەر بگەرێ لە رێگەى تاقیکردنەوھى ئەو شتانەى کە لە سروشتدا ھەبوو لە درەخت و دار و بەرد و ھتد .. بیجگە لە پەپرەوکردنى ھەندى نەریتی ئاینى و جادووبازى (الراوی، ۱۹۸۵، ص ۳۲۶) بۆ نمونە لە ناو کۆمەلگای کوردەواریدا کاتیک کەسى تووشى کۆخە دەبیت ئەوا سەردانى کەندەکۆخ^(۱) دەکات.

شایانى باسە، خەلکی بیجگە لە چارەسەر بوونی نەخۆشى کۆخە لە ھەمان کاتدا بە مەبەستى ھاتنە دى مرز و ئاواتەکانیان سەردانى دەکن، کەندەکۆخ لە چەندین شوین لە کوردستان بوونی ھەیه لەوانە لە پارێزگای ھەولێر لەناو خودى شارى ھەولێر، دەکەوێتە باشوورى رۆژئاواى شارى ھەولێر پشت منارەى ھەولێر ناسراو بە منارەى چۆلى، لە سنوورى پارێزگاکەش ھەیه لە قەزای کۆیە و قەزای رەواندز و ھەرودھا لە دەقەرى گەرمیانیش بوونی ھەیه. بۆ ئەم مەبەستە سەردانى کەندەکۆخمان کرد لە گوندى کاولۆکان لە قەزای رەواندز، بۆئەوھى بە وردى بابەتەکە بخەینە روو. (سەردانى مەیدانى بۆ قەزای رەواندز لە رۆژى ۱/۸/۲۰۱۸).

ھەرۆک لە وینەکەدا دیارە (وینەى ژمارە ۷) کەسى تووشبوو پیویستە سى جار بە ناو ئەم کونەدا بېروات کە لە خودى بەردەکەدایە دواتر ھەندى گەنم و شیرینی لەسەر پووی دیوارەکە دادەنیت بۆ ئەوھى بالندە بێن بیخۆن، پاشان نەخۆشەکە کۆکەکەى نامینیت دواى ئەنجامدانى ئەم چالاکییە.

سەبارەت بە ساغ بوونەوھى میژووی کەندەکۆخیش زانیاریی تەواو لە بارەییەوھ تاکو ئیستا نەزانراوھ ئەمەش لەبەر چەند ھۆکاریک لەوانە ھیچ یەک لەم شوینانە میژوویکی نووسراوى نییە بۆ ئەوھى

پشتى پىببەستىن، بۆیە تەنیا پشتمان بە گىرانەوہى كەسانى بە تەمەن و سەردانىكاران بەستووہ لە تويژىنەوہكەدا و نەگەيشتىنە ئەو ئەنجامەى كە كاميان كۆنترە وە دواتر ئەوہى تر دروستكراوہ.

لە ئەنجامى ئەو روونكرنەوہیەى دەربارەى كەندەكۆخ خستمانە روو، كە لە ھەرىەك لە شارى ھەولیز و كۆیە و رەواندز و گەرمیانیش بوونى ھەیە، پىدەچىت ئەو شوینانە مرۆف خۆى دەستىكى بالای ھەبوویت لە دروستكردنیاندا، بۆئەوہى خەلكى ھەموو ئەم ناوچانە سوودى لى ببینن، لە لایەكەوہ بۇ چارەسەر و لە لایەكى ترەوہ بۇ بەدیھاتنى ئاواتەكانیان، بە تايبەت لە سەردەمى كۆن كە ھاتوچۆكردن لە بەینى ئەم شارانە ئەستەم بوو، ھەر بۆیەش لە زۆربەى شوینەكان بوونى ھەیە.

ھەر لە بارەى كەندەكۆخەوہ بە پىویستم زانى ئەوہ بخەمەرۆو كە ھەندى جار شاعیران لە شیعەرەكانیان ئاماژەیان بە كەندەكۆخ كردووہ، ئەمەش گرنگى ئەم شوینە دەگەيەنیت لەسەردەمى خۆى.. ھەرۆەك ھونەرمنەندى گەورە، چەتۆ حەسەن^(۷) لە میانى شیعیرىكى كە لەسەر گەرەكى تەیراوە^(۸) نووسیویەتى، ئاماژە بەناوى كەندەكۆخیش دەكات، ئەمەش دەقى شیعەرەكەیە.

وینەى ژمارە (۷) ھۆتۆ تویژەر

سەلامت لى بى تەیراوهى رەنگین
جى ژوانگەى دۆست و یارانى دیرین
سەلام لە جادە و کووچە و کۆلانت
حەوش و حەسار و خانى و دووکانت
لە هەردوو جەژن و پۆژى نەورۆزت
جۆش و خرۆشى لاوى دلسۆزت
لە حەمام سىروان لە کەندەکوخت
کورپى قیت و قۆز کچانى شوخت^(۹)

نەنجام:

لە کۆتایى ئەم توێژینە وەیهەدا گەیشتینە چەند دەرئەنجامیک لە
خوارەو دەیخەینەروو:
یەكەم: جادووگەرى یەكك بووه له و دیاردانەى كە هەر لە كۆنەو
مرۆڤ لە ژیانیدا پشتى پێبەستوو و پەیرەوى كردوو، لە چاخەكانى
پیش میژوودا، تەنانت تاكو سەردەمى ئەمروڤشدا پەیرەوى دەكات.
دووەم: ھۆكارى پەنا بردنى مرۆڤ بۆ كارە جادووگەرییەكان
دەگەرپیتەو بۆ تیرامانى مرۆڤ لە سەر نەپتییەكانى ژینگەى
دەورو بەرى كە زۆرجار دەبوونە جینگەى ترس و دلەراوكى بە جۆرێك
تا واى لیدەهات ببیتە ھۆى سەرھەلدانى زنجیرەیهك لە داب و نەرىت،
ئەم نەرىتانەش پەیرەو دەكران وەك رازىكردنى خواوەند بۆ ئەو
لێیان نزیك ببیتەو، بە بروای زانایانى مرۆڤناسى نەرىت بریتییە لە
كردارى لاسایى كردنەو، زۆر جار پەيوەندى بە ئاین و جادوو وە
ھەیه، بەو پێیە نەرىت داتاشراوى ناو ژیانى كۆمەلگایە كە پەیرەوى
دەكەن، وە مرۆڤى سەرەتایى پێى وابوو جیبەجیكردنى دەبیتە ھۆى
رەزامەندى خواوەند و ھیزی سەرووى سروشت بە پێچەوانەشەو
دەبیتە ھۆى توورەبوونى، نەرىت چەندین كردار و چالاكى لە خۆ

دەگریت وەك هەلپەركى پیتشكەش كردنى قوربانى ئەنجامدانى نزا و پارانەو.

سێیه م: بە پیتی یاسای لەیەكچوون مروّف ئەگەر بیەویت زیان بە كەسێك بگەیه نیت، ئەگەر بووكە لەیەكى هاوشیۆه ی ئەو كەسە دروست بكات ئەوا دەتوانی لە رێگەى زیان گەیاندن بە بووكە لەكە وەك شكاندن و شیواندنى ئەوا هەمان ئەو زیانانە دووچارى كەسى لیچووی بووكە لەكە ببیت، كەواتە ئەو بووكە لەیە وەك هیمایەك لەجیاتى مروّفەكە بەكار دەهینریت بەمەبەستى نازار گەیاندن بەو كەسە ئەمەش لەسەر بنەمای بوونى پەيوەندییەكى بەهێز لە نیتوان شتە لەیەكچووەكان لە هزرى مروّفى كۆندا دروست بوو، بەو واتایەى دوو شتى لەیەكچوو پەيوەندییەكى گرێدراویان بە یەكەو هەیه و کاریگەریشیان بەسەریەكەو دەبیت.

چوارەم: هەر سەبارەت بە بنەمای لەیەكچوون مروّفى كۆن لە رابردوودا بوو كە هەموو شتە بەیەك لكاوەكان پەيوەندیان بەیەكەو هەیه، تەنانەت دواى جیابوونەو هشیان بە بەردەوامى ئەو پەيوەندییەیان بەیەكەو هەر دەمینیت.

پینجەم: بەكارهێنانى خوێ بۆ لابردنى کاریگەرى جادوو لەسەر كەسى جادوولیکراو و ئەنجامدانى قوربانى بۆ رۆوبارەكان وەك رۆوبارى دیجلە و فورات، یەكێك بوو لەو بیروباوەرانیە كە دانیشتوانى میزوپۇتامیا لە كۆنەو پەیرەویان كردوو، لە رۆژگارى ئەمروّشدا لە ناو كۆمەلگای كوردەواریدا رەنگى داووتەو، وەك بەكارهێنانى خوێ بۆ لابردنى هیزی شەپ و خراپەكارى لە ناو مالدای و هەروەها قوربانى كردن بۆ رۆوبارى كەلەك لە لایەن بەشێك لە دانیشتوانى ئەم ناوچەیه تاكو ئیستا بەردەوامى هەیه و کاریگەرى ئەم بیروباوەرە كۆنانە وەك نەرىتێك ماووتەو.

شەشەم: لە میانى ئەم تویژینهو هیه ئەو راستییەمان بۆ رۆون دەبیتەو كە مروّف كاتێك كیشەیهكى تەندروستى دەبیت و لە رێگەى

چارەسەری پزیشکییەوه چاک نابیتەوه، ئەوا پەنا بۆ ھۆکاری تر دەبات، ئەمەش لە نموونەى دارەبزمارەدا بەرجەستە دەکریت وەک سەردانی دارە بزمارە، و کوتانی بزمار لە دارەکە وەک چارەسەر لە ددان ئیشە و کەم کردنەوهى ئازارەکانى.

حەوتەم: ھەروەھا کەندەکووخیش نموونەىەکی ترە لە ئەنجامى ئەم تووژینەوهیە پىی گەیشتووین، مرۆف کاتیک دووچارى کوخە دەبیت سەردانى کەندەکووخ دەکات، کەندەکووخ لە شارى ھەولیر و رەواندز و کۆیە و گەرمیان بوونى ھەیه، پیندەچیت بوونى کەندەکووخ لە چەندین ناوچەى جیا جیا لە کوردستاندا دروستکراو بیت، خەلک بە ئاسانى پىی بگات، بە تايبەتى لە سەردەمى کۆندا گەیشتن بە ناوچەکانى تر ئەستەم بوو، کەمى ھۆکاری گواستەوه یەکیک بوو لەم ھۆکارانە.

ھەشتەم: ھەموو ئەو بیرو باوەرپانەى کە مرۆف لە کۆمەلگای کۆنى میزۆپۆتامیا پەیرەوى کردووہ کاریگەرى خووى لەسەر مرۆفى ئەم سەردەمەدا جیھیشتووہ و بە خورافات و ئەفسانە ناوى دەبەین، چونکە ھیچ بنەمایەکی زانستییان نییە و دوورن لە راستییەوه.

سهەرچاوه‌کان:

١. ابراهیم، نعمان جمعة: (٢٠٠٣)، حضارة العصر الحجري الحديث في كوردسان العراق، كلية الاداب جامعة صلاح الدين، رسالة ماجستير غير منشورة.
٢. احمد، سامي سعيد: (١٩٨٨) الحضارة العراقية في الاديان والمعتقدات، العراق في موكب الحضارة، الجزء الاول، بغداد.
٣. الاسود، حكمت بشير: (٢٠١٠)، الرموز الفكرية في حضارة بلاد وادي الرافدين، بغداد.
٤. البرواري، حسن احمد قاسم، (٢٠٠٣)، رموز الالهة في منحوتات منطقة بادينان، كلية الاداب جامعة صلاح الدين، رسالة ماجستير غير منشورة .
٥. باقر، طه: (٢٠٠٩)، مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة، بيروت.
٧. التركي، قصي منصور عبدالكريم: (٢٠١٣)، جوانب من الجذور الحضارية لأساطير بلاد الرافدين واثرها في الثقافة الافريقية القديمة، مجلة دراسات تاريخية، العدد ١، مركز البصيرة للبحوث والاستشارات والخدمات التعليمية، الجزائر.
٨. الجوزو، مصطفى: (١٩٨٠)، الاساطير العربية والخرافات، ط ٢، بيروت.
٩. الخطيب، عبدالرحمن يونس: (٢٠١٤)، المياه في حضارة وادي الرافدين، ط ١، بغداد.
١٠. الراوي، فاروق ناصر: (١٩٨٥)، العلوم والمعارف، موسوعة حضارة العراق، الجزء الثاني، بغداد.
١١. الراوي، شيبان ثابت: (٢٠٠١)، الطقوس الدينية في بلاد الرافدين حتى نهاية عصر البابلي الحديث، كلية الاداب جامعة بغداد، اطروحة دكتورا غير منشورة.
١٢. ساكز، هاري: (١٩٧٩)، عظمة بابل - موجز حضارة بلاد وادي الرافدين القديمة، ترجمة، عامر سليمان، جامعة الموصل.
١٣. صاحب، زهير: (٢٠١٢)، جذور الحضارة العراقية عصر قبل الكتابة، بغداد.
١٤. فرانكفورت، هنري وآخرون: (١٩٦٠)، ما قبل الفلسفة، الانسان في مغامرته الفكرية الاولى، ترجمة، جبرا ابراهيم جبرا، بغداد.
١٥. فريزر، جيمس: (١٩٧١)، الغصن الذهبي - دراسه في السحر والدين، الطبعة الأولى، الجزء الاول، ترجمة، نايف الخوص، الهيئة المصرية العامة للطباعة و النشر.
١٦. القحطاني، سعيد بن مسفر بن مفرح: (١٩٩٧)، الشيخ عبالقادر الجيلاني واره الاعتقادية والصوفية، ط ١، الرياض.
١٧. كسار، اكرم محمد عبد: (١٩٨٣) قراءة في نتاجات الانسان الفنية الاولى، مجلة سومر، مج ٣٩.

۱۸. هرزانی، نوری یاسین: (۲۰۰۶)، مقدمة في الفلكلور الكردي، دراسة انثروبولوجية اجتماعية، كركوك.

۱۹. ته حسين چيچۆ و شيرزاد قادر: (۱۹۸۵)، ههولير - له يادی سهده ساله ی دامه زانندی شاره وانی ههوليردا ۱۸۸۵ - ۱۹۸۵، کۆمهله وتاریکی پۆشنیبری و میژووی، شاره وانی ههولير ئاماده ی کردوه، ههولير.

دووهم: چاوپیکه وتنه کان:

۱. چاوپیکه وتن له گهله به پریز هدیة طه عزیز، ته مهن ۷۰ سال ئافره تی ماله وه، له رۆژی (۲۰۱۸/۱۲/۱۸).
۲. چاوپیکه وتن له گهله سیسه نیعمهت عزیز ته مهن ۸۰ سال دانیشتووی گوندی داره بزماره له رۆژی (۲۰۱۸/۱/۱۱).
۳. چاوپیکه وتن له گهله عزیز عهبدی، ته مهن ۶۵ سال دانیشتووی گوندی داره بزماره، له رۆژی (۲۰۱۸/۱۱/۱).
۴. چاوپیکه وتن له گهله نییهه معروف عبدالله، ئافره تی ماله وه، ته مهن ۶۰ سال، له رۆژی، (۲۰۱۹/۳/۲۸).
۵. چاوپیکه وتن له گهله دکتوره ژیان فهقی احمد، دکتورا له زمانی عه ره بی، له په یمانگه ی ته کنیکی کارگیژی ههولير به شی کارگیژی ده زگا کانی گه شتیاری، له رۆژی ۲۰۱۸/۱۲/۲۰.
۶. چاوپیکه وتن له گهله رباط نه جمه دین، دانیشتووی ده فه ری ئاکری، له رۆژی، ۲۰۱۹/۳/۵.
۷. چاوپیکه وتن له گهله حاجی محمد علی ته مهن ۴۴ سال دانیشتووی ناحیه ی که له ک، دووکاندار عماد موراد، ته مهن ۳۳ سال دانیشتووی ناحیه ی که له ک ماسیگر، له رۆژی (۲۰۱۸/۱۲/۳۰).
۸. چاوپیکه وتن له گهله مامۆستا بحری سالم فتاح، مامۆستا له په یمانگه ی ته کنیکی کارگیژی ههولير، به شی ریبه ری گه شتیاری، قوتابی دکتورا، له رۆژی (۲۰۱۹/۴/۱).

سێیه م: سهردانه مهیدانییه کان:

۱. سهردانی مهیدانی بۆ گوندی داره بزماره له رۆژی، (۲۰۱۸ / ۱۱ / ۱).
۲. سهردانی مهیدانی نزاگای شیخ عه بدولقادی گه یلانی له ناحیه ی که له ک، له رۆژی (۲۰۱۸/۱۲/۳۰).

۳. سەردانى مەیدانى بۇ قەزای پەواندز لە رۆژی (۲۰۱۸ / ۱/۸).
۴. سەردانى مەیدانى بۇ قەزای کۆیه لە رۆژی (۲۰۱۹ / ۲/۵).
۵. سەردانى مەیدانى بۇ کەندەکوخ لە شارى هەولیر لە رۆژی (۲۰۱۹/۳/۱۰).

روونکردنەو:

۱. چىای زەردک: یەکیکە لەو چىایە ئیستراتیجیانەى دەکەوێتە دەشتى نەینەوا بە سەر شارە مەسیحی و ئیزیدیەکانى وەک بەرتلە و بەعشیقە درێژ دەبیتهوه.
۲. کانیا زەردک: بریتییه لە سەرچاوه کانیهک دەکەوێتە ناوچەیهکی شاخاوی لە قەزای ئاکری نزیك هاوینەههوارى سىپهى گەشتیاری.
۳. شوینەواری نزاگای شیخ عەبدولقادرى گەیلانى: دەکەوێتە ناحیهى کەلەک سەر بە قەزای بەردەرەش لە باشوورى، پۆژئاواى شارى هەولیر و باشوورى پۆژههلاتى قەزای بەردەرەش و پۆژههلاتى موسل، دەروانىته سەر زىى کەلەک. ئەم شوینەواره بریتییه لە ئەشکەوتیک لە بنارى چىایەک هەلکەوتوو، دەمى ئەشکەوتەکەش بە دیوار دروستکراوه، دەرگا و پەنجەرەیهکی بچووکی تىدايه، شیوهى ژووریکى بچووکی پیک هیناوه، لە ناو ژوورەکەش دەچیتە ناو ژووریکى تری زۆر بچوک ئەم شوینەش کوتایى ئەشکەوتەکەیه، کە لە بەردو خۆل پیکهاتوو، (سەردانى مەیدانى نزاگای شیخ عەبدولقادرى گەیلانى لە ناحیهى کەلەک، لە رۆژی ۲۰۱۸/۱۲/۳۰).
۴. شیخ عەبدولقادرى گەیلانى: یەکیکە لە کەسایەتییه ناودارهکانى ئیسلام، لە شارى گەیلان لە دایک بووه کە دەکەوێتە باکوورى ئیستای ئیران لە ماوهى سالانى (۴۷۰ - ۵۶۱ ک / ۱۰۷۷ - ۱۱۶۶ ز) ژیاوه، دواى پروخانى دەولەتى بوهیهى شيعه مەزەهەب لە سالى (۴۸۸ ک / ۱۰۹۵ ز) هاتۆته شارى بەغدا هەر لەویش کۆچى دواى کردوو. (القحطاني، ۱۹۹۷، ص ۱۵ - ۳۵).

۵. گوندی دارە بزمارە: لە سنووری پارێزگای هەولێر، دەکەوێتە باکووری شارێ هەولێر و باکووری رۆژەهەلاتی ناحیە پیرمام، و نیوان گوندەکانی سوولی لە باکووری رۆژەهەلات، زیارەتی مەلازادە لە رۆژەهەلات و گوندی سەرۆوکانی لە باشووری رۆژئاوا. (سەردانی مەیدانی بۆ گوندی دارە بزمارە لە رۆژی ۲۰۱۸/۱/۱۱)

۶. کەندەکوخ: (بریتییه لە شوینەواری تاشە بەردیکی مام ناوەند لە بەشی ناوەراستی کونیک هەیه دەکەوێتە ناو گۆرستانی جوان (جولهکەکان) یان گۆرستانی کەندەکوخ یان تاتانی پی دەوتریت دەکەوێتە رۆژەهەلاتی گوندی کاولۆکان، لە سەر رۆوباری رەواندز لە باکووری قەزای رەواندز، ئەم گۆرستانەش بە یەکیک لە گۆرستانەکانی سەردەمی میرنشین سۆران هەژمار دەکریت بە گۆرەیی ئەو میژووی لەسەر کیلی گۆرەکان نووسراوە. (سەردانی مەیدانی بۆ دەقەری رەواندز لە رۆژی، ۲۰۱۸ / ۱ / ۸).

۷. چەتو حەسەن: ئەکتەر و ھونەرمانەندی ناواری شارێ هەولێر و رۆلی لە چەندین تەمسیلی و فیلمدا گێراوە. لە رۆژی ۲۰۱۹ / ۹ / ۱۵ کات ۲۲:۰۰

<http://www.kurdiu.org/index.php/ku/news/entertainment/43388>

۸. گەرەکی تەیراوە: یەکیکە لە گەرەکە گەرەکانی شارێ هەولێر، ناوانی ئەم گەرەکە دەگەرێتەووە بۆ کەسێک بە ناوی طاهر ئاغا خەلک پێیان وتوووە تاهیر - حاجی تەیرۆ دواتر بوو بە تەیراوە، کە خاوەن زەوی کشتوکالی بوو لەو ناوچەیه، جۆرەها کشتوکالی کردوووە یەکەم کەس بوو لەو شوینە خانووی دروستکردوووە. (تەحسین چیچۆ و شیرزاد قادر، ۱۹۸۵، لالا ۱۳۲ - ۱۸۱)

۹. تییینی ئەم شیعرە لە ۴۰ دێر پیکدی، تەنها ئاماژەم بە هەشت دێر کردوووە، پەنجی هەولێری جارن، at 10:10pm. 2F

ملخص البحث

إضاءة على بعض الجوانب والعادات والتقاليد
في بلاد الرافدين وانعكاسها على فكر المجتمع
(المجتمع الكوردي نموذجاً)

م.م شيرين محمد داود

قسم الدليل السياحي - المعهد التقني

كلية التقنية - الادارة - اربيل

تضم هذه الدراسة بفرعها النظري والميداني جوانب عديدة من الجوانب الحضارية القديمة التي ظهرت داخل مجتمع بلاد الرافدين، والتي لاتزال مستمرة حتى وقتنا الحاضر، تتناول هذه الدراسة بعض من العادات والتقاليد القديمة، كالسحر لمعالجة المرض وذلك من خلال طرق عديدة منها طريقة سحر المحاكاة او تمثيلي وطريقة سحر الاتصالي، وتهدف هذه الدراسة تسليط الضوء على هذا الجانب وتأثيرها في حياة الإنسان وذلك بالإعتماد على الممارسات السحرية حيث مارست احد من هذين المبدئين التي مارسها الإنسان كوسيلة سحرية من اجل الانتقال من الاعداء، حيث قامت الباحثة بالتركيز على هذه الجوانب المذكورة باستخدام طريقة المقارنة لتلك العادات والطقوس القديمة داخل مجتمع وادي الرافدين القديمة ومدى تأثيرها واستمرارها وانعكاسها داخل مجتمعنا الكردي.

إعتمدت الدراسة على زيارات ميدانية عديدة للمواقع الاثرية والتراثية مثل زيارة منطقة داره بزماره التابعة لناحية پيرمام ضمن حدود محافظة اربيل وزيارة منطقة كه‌نده‌كوخ في مركز مدينة اربيل و قرية كاولوكان في قضاء رواندز التابعة لمحافظة اربيل أيضاً، مع زيارات ميدانية للمزارات والمقامات ومنها زيارة مقام الشيخ عبدالقادر الكيلاني، في مركز ناحية كلك التابعة لقضاء به‌رده‌رهش وزيارة منطقة كانيا زهردك في قضاء عقرة اضافة الى إجراء المقابلات مع بعض الشخصيات الدينيه والاجتماعية والسواح الذين يزورون هذه المناطق لاهداف معينة. مثل زيارة منطقة كنده‌كوخ لمعالجة الكحة الشديدة، في كل من مركز مدينة اربيل ومدينة كوية - كويسنجق ومدينة رواندز وزيارة قرية داره بزماره لمعالجة آلام الاسنان، وزيارة منطقة كانيا زهردك لمعالجة مرض اليرقان. من خلال هذه الدراسة وصلت الباحثة

الی جمله من الإستنتاجات منها إن الإنسان قد مارس بعض الطقوس والشعائر التي كانت تمارس من قبل سكان بلاد الرافدين منذ العصور القديمة، استمرت حتى يومنا هذا، وتبين لنا بأن الغريزة الانسانية والدفاع عن النفس وإبعاد الأذى عن الأقربين قد دفعت الانسان ومنذ القدم الى إتباع تلك الممارسات والطقوس السحرية، وانتقلت هذه المفاهيم والافكار بمرور الزمن من جيل الى جيل وتبين ذلك من خلال بعض العادات والتقاليد او الطقوس القديمة ومقارنتها مع بعض التقاليد الحالية الموجودة داخل مجتمعنا المعاصر. وقد أفادتنا ذلك بمعلومات قيمة عن الافكار والمعتقدات لدى المجتمع الكردي الحالي، التي يمتد جذورها الى فترات زمنية قديمة في تاريخ بلاد وادي الرافدين، مثل تقديم النذور والقرايين لنهري دجلة والفرات الذي كانت مصدر الحياة في تلك الرقعة الجغرافية، ونلاحظ استمرار مثل هذه الطقوس او الافكار داخل المجتمع الكوردي حاليا في ظاهرة تقديم القرايين لنهر الزاب الكبير في ناحية الكلك، ونحاول في هذه الدراسة تسليط الضوء بشكل علمي على هذا الجانب.

Research Summary

Illuminating some aspects of the customs and traditions in Mesopotamia and their reflection on the thought of society (Kurdish society as a model)

This theoretical and field study includes many of the ancient civilizational aspects that have emerged within Mesopotamian society, which are still going on till the present day, this study deals with some of the old customs and traditions, such as magic to treat the disease, and through many ways including the method of simulation or communicational magic method. This study aims to shed light on this aspect and its impact on human life by relying on the magic practices where one of these two principles practiced by man as a magical means for revenge against enemies, where the researcher focused on the above mentioned aspects using the comparison method for those old customs and rituals within the Mesopotamian society and the extent of its impact on continuity and reflection within our Kurdish society.

The researcher relied on several field visits to archaeological and heritage sites such as Dara Bzmar area of Piramam district within the borders of Erbil governorate, and visit the Kanda Kokh area in the city center of Erbil and the village of Kawlukan in the district of Rawandz of Erbil province, also visiting some shrines and sanctuary. These included visiting the shrine of Sheikh Abdul Qader Gaylani, in the center of Kalak sudistrict of Bardardarish district, visiting the region of Kanya Zardak in Akre district, in addition to conducting interviews with some clerics, social figures and tourist who are still visiting these places for certain purposes. Some of these purposes for example, visit the Kinda Kukh area for the treatment of severe cough, located in the city center of Erbil and the city of Koya - Koisnjik and the city of Rawandz and visit the village of Dara Bzmar to treat dental pain, also visit the Kanya Zardek to treat jaundice. Through this study, the researcher reached a number of conclusions, of which that man has practiced some rituals and ritualism that were practiced by the people of Mesopotamia since ancient times, some have continued to this day, which show us that human instinct like self-defense and deportation harm on relatives has led man to observe these magical practices and rituals since ancient times. These concepts and ideas have passed over time from generation to generation and this has been demonstrated by some of the old customs and traditions and compared with some of the existing traditions within our contemporary society. This has provided us with valuable information about the ideas and beliefs of the current Kurdish society, which has its roots in ancient periods in the history of Mesopotamia, such as offering vows Tigris and Euphrates rivers that were the source of life in that geographical area, and we note the continuation of such rituals and ideas within the Kurdish community in the phenomenon of offering sacrifices to the Great Zab River in Kalak sudistrict, and in this study we try to shed scientific light on this aspect.

شیوازەکانی نووسینی چاوپیکەوتن لە رۆژنامەگەریی کوردیدا

تویژینەوویەکی شیکارییە بۆ گۆڤاری (رامان) - ۲۰۱۸

پ. ی. د. ناریانا ئیبراھیم محەممەد

بەشی راگەیاندن / کۆلیژی ئاداب
زانکۆی سەلاحەددین - هەولێر

پیشەکی

ئەم تویژینەوویە وەك هەولێکی زانستی بۆ ناساندن و خستنه پووی گرنگترین شیوازەکانی نووسینی چاوپیکەوتن لە رۆژنامەگەریی کوردیدا، کە لەم نیوەدا گۆڤارەکان رۆلی کاریگەرییان بینیوە، لە بەکارهێنان و پەرەپێدانی زمانی نووسین و شیوازەکانی نووسینی چاوپیکەوتن و ژانرەکانی رۆژنامەوانیدا. لەم تویژینەوویەدا تویژەر هەولێ داوە، بە شیوازەکانی نووسینی چاوپیکەوتن لە گۆڤاری رامان ئاشنا بیت و رۆشنایی بخاتە سەر، بۆ ئەم مەبەستەش ژمارەکانی ساڵی ۲۰۱۸ دیاریکراوە، بۆ شیکردنەوویان، ئەمەش ئەوەندە سانا نییە چونکە سەرچەم ژمارەکانی گۆڤاری رامان بەدەر نین لە بلۆکردنەووی چەندان چاوپیکەوتنی رۆژنامەوانی.

ئەم تویژینەوویە لە پیشەکییەك و سێ بەش پیکدیت. لە بەشی یەكەمدا: چوارچێوەی زانستی تویژینەوویە کە دیاریکراوە، و لایەنەکانی کیشەکە، سامپلی تویژینەوویە کە، پرسیارەکان و ئامانجەکان دیاریکراوە. لە بەشی دووەمدا پێناسەکانی چاوپیکەوتن لە دیدی بۆچوونی چەند پسیپۆریکی شارەزای بواری رۆژنامەوانی شیکراوەتەو، لەگەڵ جۆرەکانی چاوپیکەوتن. هەرۆهە پرسیار و هەنگاوەکانی خۆئامادەکردن و چۆنیەتی ئەنجامدانی چاوپیکەوتن و قالبە هونەرییەکانی نووسینی چاوپیکەوتنی رۆژنامەوانی خراوەتە بەریاس. بەشی سێیەم و کۆتایی تایبەت کراوە بە گۆڤاری رامان، کە تیدا میژووی دەرچوون و قۆناغەکانی گەشەکردن و لایەنی هونەریی گۆڤارەکە و تایبەتمەندییەکانی

باسكراوہ . لەگەل خشتەى شىكارى كە بۆ ژانرى چاوپىكەوتنى سامپلى تويژىنەوہ كە دوستكراوہ . لە ئەجامدا تويژەر بۆى دەر كەوت كە شىۋازى ھەرەمى رىك ستورى زياتر پەپرەوكراوہ بۆ نووسىنى چاوپىكەوتن و شىۋازە ئەدەبىيەكەى زالە بەسەر لايەنى زمان و دەرپرېنى ناوہرۆكى چاوپىكەوتنەكان لە كۆتاييدا . پيشنياز و راسپاردەكان بۆ باشكردىنى چاوپىكەوتنەكان لە گۆفارەكە خراوہ تەروو . لەگەل لىستى سەرچاوہكان .

بەشى يەكەم : چوارچىوہى گشتى تويژىنەوہ

۱- كيشەى تويژىنەوہ :

لە سەرجم تويژىنەوہ زانستىيەكاندا كۆمەلەك ھەنگاوى زانستىيانە ھەن بەبى بەسەر كردنەوہيان ، ئەجامدانى پرۆسەى تويژىنەوہى زانستى ، كرچوكال و بى دەرئەجام دەبى ، يەكەلەو ھەنگاوانە دركردنە بە بوونى كيشەيەكى ديارىكراو كە شايانى ئەوہ بىت ، تويژىنەوہى زانستى لەسەر بكرىت . ھەرەكو د . ئەحمەد جەمال دەللىت " بۆ ئەوہى تويژىنەوہ ئەجام بدريت ، ھەر دەبى كيشەيەكى ديارىكراو لە ئارادابىت ، لەبەرئەوہى لايەنىكى گرنگە لە لايەنەكانى مئودى زانستى و سىمايەكى سەرەكى جۆرەكانى سەرجم تويژىنەوہكانىشە . " (ظاھر . ۱۹۸۲ . ۶۶) . ھەنگاو و ريووشوینە زانستىيەكان وادەخوازن كە ناكريت بىرۆكەى تويژىنەوہى زانستى لە بۆشايىيەوہ سەرچاوہ بگريت ، لەبەرئەوہى دەرئەجامەكەيشى بۆشايى دەبىت ، (ھەر لەسەر ئەم بنەمايش ئەو سىما سەرەكىيەى كە تويژىنەوہ زانستىيەكان جودا دەكەنەوہ ، برىتىن لەوہى كە گرفتىكى ديارىكراو ھەبىت و پيوستى بەوہ ھەبىت يەكەل بە تويژىنەوہ و شىكارى لايەنە جۆراوجۆرەكانى بەرەنگارىي بىتەوہ) . (حسین . ۱۹۹۸ . ۱۱۱) . كيشەى ئەم تويژىنەوہى برىتىيە لە دەستنىشانكردىنى شىۋازەكانى نووسىنى چاوپىكەوتنى رۆژنامەوانى لە گۆفارى پاماندا لە ژمارە ۲۰۱۸/۱/۵ تا ۲۰۱۸/۱۲/۵ .

٢- ئامانجی توێژینه‌وه‌که:

هه‌موو توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی که ئه‌نجام ده‌دری‌ت، به‌مه‌به‌ستی ده‌ستخستنی چه‌ند ئامانجیکه، که توێژهر به‌دری‌ژایی توێژینه‌وه‌که‌ی هه‌ولێ بۆ داوه، ئامانجه‌کانی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ش بریتین له:

- أ- گۆڤاری پامان چۆن سوودی له ژانره رۆژنامه‌وانیه‌کان وه‌رگرتوه.
- ب- بایه‌خپێدانی گۆڤاری پامان به‌بلاوکردنه‌وه‌ی ژانری چاوپیکه‌وتنی رۆژنامه‌وانی.

ت- چۆنیه‌تی شیوازی نووسینی چاوپیکه‌وتن له گۆڤاری پاماندا.

٣- پرسیاره‌کانی توێژینه‌وه‌که:

بۆ ئه‌نجامدانی هه‌ر توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی، پێویسته‌ توێژهر وه‌لامی کۆمه‌لێک پرسیا‌ری بابه‌تیانه‌ بداته‌وه. ئه‌ویش له‌ری‌گه‌ی گه‌ران و ماندوو‌بوون و هه‌ولدان بۆ دۆزینه‌وه‌ی راستیه‌کان و ده‌ستخستنی زانیارییه‌کاندا ده‌بی‌ت، ئه‌و پرسیارانه‌ش تاییه‌تن به‌چاوپیکه‌وتن و تاییه‌تمه‌ندی و شیوازی نووسینی چاوپیکه‌وتن، وه‌ک:

- أ- گۆڤاری پامان چ جۆره‌ چاوپیکه‌وتنیکي بلاوکردۆته‌وه؟
- ب- چاوپیکه‌وتنه‌کانی گۆڤاری پامان، گرنگیان به‌چ جۆره‌ که‌سایه‌تییه‌ک داوه؟

ت- چاوپیکه‌وتنه‌کانی گۆڤاری پامان، به‌چ قالیبکی هونه‌ری نووسینی رۆژنامه‌وانی نووسراوه‌ته‌وه؟

پ- شیوازی نووسینی چاوپیکه‌وتن له گۆڤاری پاماندا به‌چ شیوازیکی بووه؟

٤- گرنگی توێژینه‌وه‌که:

گرنگی و پێویستی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی، که پیناسه‌ی چاوپیکه‌وتن، به‌تاییه‌ت شیوازه‌کانی نووسین و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ولێ روونکردنه‌وه‌ی چه‌مکی چاوپیکه‌وتن و پاشانیش په‌رده‌ له‌سه‌ر جۆره‌کانی و شیوازی ئه‌نجامدانی لاده‌دات، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌یه‌ که بزانی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی و بنه‌ماکانی و نووسینی چاوپیکه‌وتن چیه‌. بۆ ئه‌وه‌ی کاتیکی هه‌ر که‌سیکی

رۆشنىفكر، ياخود ھەر كادىرىكى بواری رۆژنامەۋانى يان پىسپۆرىك بتوانىت سوود لەم توپىژىنەۋە ۋەربگرىت و ئاگادارى لایەنەكانى ژانرە رۆژنامەۋانىيەكان بىت. ھەلبەزاردى گۆڧار بۆ توپىژىنەۋەكە دەگەپىتەۋە بۆ ئەۋەى كە ئەۋ جۆرە گۆڧارانە جىگای بايەخ پىدانى رۆشنىبىران و خوینەرانب.

۵- جۆرى توپىژىنەۋە:

جۆرى توپىژىنەۋە توپىژىنەۋەيەكى ۋەسفى شىكارىيە. "توپىژىنەۋەى ۋەسفىيەكان ئەۋ كاتە ئەنجام دەدرىت كە پىكھاتەى رىبازى يان زانستى لە بارەى بابەتەكە لەبەر دەستدا بىت" (كەركوكى. ۲۰۱۰. ۱۴۴).

۶- رىبازى توپىژىنەۋەكە:

رىبازى توپىژىنەۋە "ئەۋ رىگەيە كە مرۆڧ پىي دەگاتە راستى، يان ئەۋ رىبازەيە كە لە لىكۆلىنەۋە ۋە پىشكىنىدا بەكار دەھىنرىت" (تالىب. ۲۰۰۷. ۱۰) ئەۋ رىبازەى كە لەۋ توپىژىنەۋەيەدا بەكارھاتوۋە مېتۆدى شىكارىيە بۆ زاننى شىۋازى نووسىنى چاوپىكەۋەتن لە نىۋ گۆڧارەكاندا، دەتوانىن بەشىۋەيەكى كىردارى بگەين بە دەرنەنجامە زانستىيەكان.

۷- كۆمەلگای توپىژىنەۋە:

"كۆمەلگای توپىژىنەۋە تاكەكان، يان بابەتەكان، ياخود ئەۋ ھونەرانبە كە دەچنە ژىر بارى لىكۆلىنەۋەۋە" (كەركوكى. ۲۰۱۰. ۱۴۵). ژانرى چاوپىكەۋەتن لە گۆڧارى پاماندا ۋەك گۆمەلگای توپىژىنەۋە دىارىكراۋە لە لایەن توپىژەر، توپىژەر بۆيە ئەم گۆڧارەى ھەلبەزاردوۋە، تا بتوانىت لە چاوپىكەۋەتنى گۆڧارە رۆشنىبىريەكان تىبگات، چونكە يەكىكە لەۋ گۆڧارانەى كە بەردەۋام گىنگى بە چاوپىكەۋەتن داۋە.

۸- نمونە (سامپلى) توپىژىنەۋە:

عەينەى توپىژىنەۋە كە بەپىي بۆچوونى پىسپۆرانى بواری توپىژىنەۋەى زانستى "بەشىكە لە كۆمەلگا يان ژمارەيەك ھالەتە لە كۆمەلگای توپىژىنەۋەكە ۋەردەگرىت و داتاكانى لى كۆ دەكرىتەۋە بە مەبەستى توپىژىنەۋە تايبەتمەندىيەكانى كۆمەلگای توپىژىنەۋەكە، بەم رىگايەش دەتوانرى لە رىگای

ليكۆلئىنە ۋەى بە شەۋە له گىشتى بىكۆلدرىتتە ۋە، بە مەرجىك نموونە كە له خودى كۆمەلگاگە ۋە ۋەرگىرايىت " .(عصمت . ۲۰۰۱ . ۱۵) . تويژەر بۆ سامپلى تويژىنە ۋە كە، نموونە يەكى پوومالى گىشتى ۋەرگرتوۋە له چاوپيڭكە وتنە كانى گۆقارى پامان له نيوان ۲۰۱۸/۱/۵ تا ۲۰۱۸/۱۲/۵ كە له م ماۋە يەدا ۱۲ ژمارەى لىدەرچوۋە .

۹- كەرسىتە كانى تويژىنە ۋە :

فۆرمى شىكىردنە ۋەى ناۋەرۆك .

۱۰- پلانى تويژىنە ۋە :

له دۋاى دىيارىكىردنى كىشەى تويژىنە ۋە كە و كۆكىردنە ۋەى سەرچاۋە كان، پلانى ئەم تويژىنە ۋە يە له شىكىردنە ۋەى چاوپيڭكە وتن و جۆرە كانى، دىيارىكىردنى قۇناغە كانى چاوپيڭكە وتن . دواتر دروستكىردنى خىشتەى شىكارى بۆ شىۋازى خىستەنە پووى ژانرە رۇژنامە وانىيە كان، بۆ ئە ۋەى چاوپيڭكە وتنە كانى گۆقارى پامان ۋە ك سامپلى تويژىنە ۋەى دىيارىكراۋ شىبىكە ينە ۋە و ئاستى شىۋازى نوسىن و تايبە تمەندى چاوپيڭكە وتن دەر بىكە ويىت .

ئاستەنگە كانى تويژىنە ۋە :

هەموو تويژىنە ۋە يە ك كۆمەللىك ئاستەنگى دىتە پىش، لەم تويژىنە ۋە يە دا يە كىك له و ئاستەنگانەى بە ھۆى ئە ۋەى ژمارە كانى خولى يە كە م بە شىۋە يە كى خراپ مەلە د كرابوو، كە ببوو ھۆى بىرىنى پەراۋىزە كانى گۆقارە كە .

**بەشی دووهم: پیناسە و جۆره‌کانی چاوپیکەوتن و شیوازەکانی نووسینی
باسی یەکه‌م: چه‌مک و پیناسە‌ی چاوپیکەوتن و جۆره‌کانی:**

أ- چه‌مک و پیناسە‌کانی چاوپیکەوتن:

چاوپیکەوتن بە یەکیک له کۆله‌که‌کانی بواری رۆژنامە‌وانی دادە‌نریت. له زۆربه‌ی بواریه‌کانی کاری رۆژنامە‌گه‌ریدا، شارە‌زایی له هونه‌ری چاوپیکەوتندا شتی‌که چاوپۆشی لێ‌ناکری. (شرف. ۲۰۰۰. ۲۰۹). "بە پێشکه‌وتوترین و گه‌رنه‌گه‌رتین شیوه‌کانی رۆژنامە‌نووسی دادە‌نریت و له‌گه‌ڵ دۆزینه‌وه‌ی رۆژنامە‌نووسیدا، به‌شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان چاوپیکەوتن دۆزراوه‌ته‌وه" (بشیر. ۲۰۰۹. ۹). ئەم هونه‌ره به‌رده‌وام له لایه‌ن رۆژنامە‌نووسانه‌وه بو‌ده‌سته‌وتنی هه‌وآل و زانیاری، یان خسته‌ن روه‌ی بۆچوونیک له‌باره‌ی بابە‌تیکی دیارکراودا پشته‌ی پێده‌به‌ستری. (ع‌لی. ۲۰۰۴. ۷۹) به‌پای د. نسیم چاوپیکەوتن "وه‌ک پرنسپییکی ئەخلاق‌ی له‌پیشه‌ی رۆژنامە‌گه‌ریدا له‌به‌رژه‌وه‌ندی جه‌ماوه‌ری یان خوینە‌ردایه" (الخوری. ۲۰۰۹. ۱۰۳). له‌روه‌ی زاراوه‌وه، له‌زمانی کوردیدا زیاتر له‌ده‌سته‌واژه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر به‌ چاوپیکەوتن به‌کارهاتوه. ژانری چاوپیکەوتن زۆربه‌ی جار له‌ رۆژنامە‌گه‌ری کوردی به‌ چاوپیکەوتن، دیدار، هه‌قه‌یه‌قین، گه‌توگۆ یان ئینتەر‌قیو‌ناوی ده‌برئ ئەم زاراوانه‌ له‌روه‌ی به‌کارهێنانه‌وه هه‌مان تاییه‌تمه‌ندی و خه‌سه‌لتیان هه‌یه. (سه‌پان. ۲۰۱۲. ۱۶۵). "چاوپیکەوتن، هه‌قه‌یه‌قین، گه‌توگۆ، دیدار، وتووێژ، یه‌کی‌تری له‌ هونه‌ره‌ گه‌رنه‌گه‌کانی رۆژنامە‌گه‌ری، هه‌ندی‌بنه‌ما و خه‌سه‌لتی تاییه‌ت له‌ هونه‌ره‌کانی تری جیای ده‌که‌نه‌وه. هاوکات له‌روه‌ی ته‌کنیکی کارکردندا، فۆرم و شیوازیکی جیاواز له‌ هونه‌ره‌کانی تری هه‌یه" (بیخالی. ۲۰۰۶. ۷۰). وشه‌ی چاوپیکەوتن له‌ (المقابله) ی زمانی عه‌ره‌بی، (Interview) ئینتەر‌قیوی زمانی ئینگلیزییه‌وه هاتوه. له‌زمانی عه‌ره‌بیدا چه‌ندین زاراوه له‌ به‌رامبه‌ر ئەم هونه‌ره به‌کارهاتوه، وه‌ک (المقابله الصحفية). (دوملی. ۲۰۱۲. ۱۱). (الحديث الصحفي، المقابلة أو الاستجواب، أو الحوار- كما يسميه البعض - هو الشكل الصحفي) (علم الدين. ۲۰۰۴. ۱۹۲). له‌زمانی ئینگلیزیدا وشه‌ی (Interview) به‌کارده‌یت (Potter. ۲۰۰۶. ۱۷).

لە رووى واتايىيەو پىناسەيەكى ديارىكراو بۇ چاوپىكەوتن نىيە، بەلكو پىناسەى جۇراوجۇرى ھەيە، ئەمەش بۇ ئەو دەگەرپتەو، كە ھەريەكە لە تويزەران و پسپۇرانى بوارى رۇژنامەوانى بە جۇرىك دەرواننە چاوپىكەوتن و لە گۆشەنىگاي ئاست و تىگەيشتنى خۇى پىناسەيەكى بۇ ئەم ھونەرە كرددو. بۇ نمونە چاوپىكەوتن وا پىناسە دەكرىت كە " ئەو ھونەرە رۇژنامەنووسىيە، كەوا ھەلدەستىت بە دروستكردى ئاخافتن لە نىوان رۇژنامەنووس و كەسايەتییەك، بۇ دەستكەوتنى ھەوال و زانىارىي نوئ، يان لىكدانەو ھى گۆشەنىگايەكى ديارىكراو، يان لايەنى دانسقى و دەگمەن". (كەركوكى. ۲۰۰۸. ۷۲). ياخود چاوپىكەوتن وا پىناسە دەكەن كە جۇرىكە لە پەيوەندى بۇ خستەنەرووى بىروپرا، يان راگەياندىنى ھەوالىك بە بەلگە و زانىارىي ديارىكراو كە رۇژنامەنووس زۆرىەى جار لە رىگاي گەيشتن بە كەسايەتییەكان بە دەستى دەھىنى، يان ئەو بابەتانەى كە بىروپراى گشتى كارى لەسەر دەكات. (خزعل. ۲۰۱۰. ۹۲). پىناسەيەكى تر دەلى " چاوپىكەوتن گفتوگوى نىوان رۇژنامەنووس و كەسايەتییەكە، ئامانچ لى دەسكەوتنى ھەوال و زانىارىي نوئىيە، يان شروقىەكردى تىروانىنىكى ديارىكراو، ياخود نىشاندانى ھەندى لايەنى سەير و سەمەرە و خۆشە لە ژيانى ئەو كەسايەتییە " (ابوزيد. ۱۹۹۰. ۱۲). ھەروەھا (كرىستىن گيلەر)ى خانمە رۇژنامەوانى ئەمريكايى، چاوپىكەوتن بەو پىناسە دەكات كە " ئەو زانىارى و بۇچوون و ئەزمونانەيە كە سەرچاوەكە لە كاتى لىدوانىدا لەگەل رۇژنامەوان دەيخاتە روو". (بوتر. ۲۰۱۲. ۵۱). دەتوانىن بلىين كە چاوپىكەوتن پەيوەندىيەكە لە نىوان رۇژنامەنووسىك و كەسايەتییەك، يان چەند كەسايەتییەك، لە پىناو گواستەو ھەوال و زانىارى لە بارەى بابەتییكى ديارىكراو، لە كاتىكى ديارىكراودا كە بە لاي جەماوەر جىگاي بايەخە، يان گواستەو ھى بۇچوون و ئەزمونى ھەندى لايەن و بەسەرھاتى ئەو كەسايەتییەيە بۇ خوينەر بە مەبەستى سوود پىگەياندىنى. چاوپىكەوتن لە رۇژنامەگەرىدا، رۇلىكى گىرنگ و خوينەرئىكى زۆرى ھەيە، زۇرجار بۇ كۆكردنەو ھى زانىارىي پىويست بۇ نووسىنى گوتار، رىپورتاژ يان ھەوال ئەنجام دەدرى و لە زۇركاتدا، لە شىو ھى خۆشى بلاودەكرىتەو ھە و دەخرىتە بەردەم خوينەر. گەلى جار ناوەرپۇكى ئەم چاوپىكەوتنە، ھەوالى گىرنگى لىدەكەوتتەو ھە و دواتر مشتومپى زۆرى لەسەر دەكرى، بۇيە بە ناوبانگە بە ژانىكى ھەوالى. (سەپان. ۲۰۱۲. ۱۶۵).

ب- جۆرەكانى چاوپىڭكەۋتن :

چاوپىڭكەۋتن بۇ چەندىن جۆرى جياواز دابەش دەكرى و ھەرىكە لەم جۆرانە بۆ مەبەستىك بەكار دىت. ھەندىك لە توپژەران چاوپىڭكەۋتن بە گوپرەى بابەتەكە بۆ چەندىن جۆر دابەش دەكەن ۋەك "چاوپىڭكەۋتنى رامىيارى، ۋەرزىشى، كۆمەلايەتى، ئەدەبى، زانستى، رۆشنىبىرى و ھونەرى" (ھمام. ۱۹۸۸. ۶۵). ھەندىكى تر لە توپژەرانى بوارى رۆژنامەۋانى چاوپىڭكەۋتن بەپىي شىۋەى ئەنجامدانى چاوپىڭكەۋتنەكە يان ناۋەرپۆكەكەى، دابەشى چەندان جۆرى جياواز دەكەن:

۱- لە پروى ناۋەرپۆكەۋە:

پسپۆرانى بوارى رۆژنامەگەرى، چاوپىڭكەۋتن بە گوپرەى ناۋەرپۆكەكەى بۆ چەندىن جۆر دابەش دەكەن ۋەك :

أ- چاوپىڭكەۋتنى ھەۋالى: ھەندىچار بە چاوپىڭكەۋتنى ھەۋالى و زانىيارى، يان بە چاوپىڭكەۋتنى ھەۋال و راستىيەكانىش ناۋ دەبرىت. (ادەم. ۱۵۶). مەبەستى سەرەكى لە ئەنجامدانى ئەم چاوپىڭكەۋتنە (بەدەستەھىنان، ۋەرگرتن و دەستخستى زانىيارىيە لەمەر ھەۋال و رووداۋىك، ئەۋىش لە رىگەى كەسىك، يان پەيفدەرىكى ناۋ رووداۋەكە، ياخود نزيك لە رووداۋەكە). (بىخالى. ۲۰۰۶. ۷۹). ئامانچ لەو چاوپىڭكەۋتنانە كۆكردنەۋەى ھەۋال و نۆرتىن زانىيارى لەبارەى رووداۋىكى دىارىكراۋ لەپىي گەرپانەۋە بۆ ئەو كەسانەى لە رووداۋەكەدا بەشدارىيونە، يان ئەو رووداۋەيان بە شىۋەيەكى راستەۋخۆ بە چاۋ بىنيۋە. (عوض الله. ۱۹۹۶. ۲۰).

ب- چاوپىڭكەۋتن لەبارەى بىروپا: ھەرۋەھا بە چاوپىڭكەۋتن لەبارەى سەرنج، يان بىروپا، ياخود دىدو بۆچوون ناۋى دەبردىت. (ادەم. ۱۵۷). ئەو جۆرەى چاوپىڭكەۋتن لايەنىكى بەرفراۋانى بابەتەكە ۋ ئەو راستىيانەى كە رۆژنامەنوس بە دوايدا دەگەرپىت دەخاتەرپوو، لە رۆژنامەگەرى بايەخ بەو جۆرە چاوپىڭكەۋتنانە دەدرىت، بۆ ئەۋەى ھەندى بىروپا بە دەست بەپىنرىت، لە شارەزايان و پسپۆرانى بابەتەكەۋە، ئەو بابەتەش بايەخى خۆى ھەيە لە لاي ۋەرگر. (حمزە. ۱۹۵۶. ۴۰). بىروپاى ئەو كەسايەتتىيانە لە لايەن رۆژنامەنوسەكەۋە بە گرنگ دەزانرىت بۆ ۋەرگر. ئامانچ لەو چاوپىڭكەۋتنانە (راقەكردنى راستىيەكان و شىكردنەۋە و

سه رنجه له باره یانه وه و خستنه پرووی ئه وه دیدیه که جه ماوه ر پئی ئاراسته ده کریت). (دهم. ۱۵۷).

ت - چاوپیکه و تنی که سایه تیبیه کان: ئه و چاوپیکه و تنانه به که سایه تیبیه کانه وه په یوه ستن. رۆژنامه نووس بۆ ئه و جوره ی چاوپیکه و تن، له ریگه ی درسه کردنی جه ماوه ره که یه وه ده زانیت که ئه وه ی له وه که سایه تیبیه داوا ده کری ده بۆ چیبی، که سه که کییه چ بارودۆخیک ئه وه ده خوازی، گرفتیی ئه وه هه لۆیسته ی رۆژنامه نووس ده بۆ ئاشکرای بکات له چیدایه. (عوض الله. ۱۹۹۶. ۲۶). به رای د. عه بدله زیز شه ریف (رۆژنامه نووسان هه ول ده دن هه میشه له گه ل ناسراوترین که سایه تی کۆمه لایه تی، ئه ده بی، یاخود سیاسیدا چاوپیکه و تن ئه نجام بده ن). (سه یاد و ئه کبه ر. ۲۰۱۱. ۱۲۲). ده شی یه کیک له کۆی پرسیار و وه لامه کان له گه ل ده وروبه ری ئه و که سایه تیبیه بیته، بۆ ئه وه ی رۆشنایی زیده تری بخریته سه ر. ئه م جوره ی چاوپیکه و تن به لایه نیکی گرنگی که شه سه ندنی کۆمه لایه تی و رۆشنیبری له گواستنه وه ی هزر و رۆشنیبری له نه وه یه که وه بۆ نه وه یه کی تر داده نریته. (شرف. ۲۰۰۰. ۲۴۸).

پ - چاوپیکه و تنی (ته رفیه ی) خو شی و کات به سه ربردن: ئه و جوره، زۆر جار به چاوپیکه و تنی که سی (تایبه تی)، پرۆفایل ناوی ده بن، هه ول ده دات رۆشنایی بخاته سه ر که سایه تی ده ستنیشانکراو و ژیا نی تایبه تی ئه و که سه، که چیرۆکی خو یان هه یه، چیرۆکه که یان وروژینه ره. (خلیل. ۲۰۱۰. ۱۶۵). ئه م چاوپیکه و تنانه چیژ به خوینه ران ده به خشن و ئامانجی ئه و به دوا داگه رانه له که سایه تی بۆ ئه وه ی چاوپیکه و تنی له گه ل ئه نجام بدری، مه سه له ی میژووی ژیا ن و به رجه سه تری لایه نی ئه و که سایه تیبیه پاشان چۆن بیر ده کاته وه، چۆن ممارسه ی ژیا ن ده کات، چی خو شده ویت و خه ونه کانی چین، به رچاو ده خریته. (عوض الله. ۱۹۹۶. ۴۷). ئامانج لئی خو شی و کات به سه ر بردن و شوخی کردنه، گرنگ نییه (چی ده وتریته)، به لکو گرنگ ئه وه یه (چۆن ده وتریته)، خوینه ران بۆ راکردن له بیزاری و ماندوویتی و په نا بۆ خویندنه وه ی ئه و جوره چاوپیکه و تنانه ده بن. (ئبراهیم و ره حمان. ۲۰۱۰. ۱۴۶).

ج- چاوپیکهوتنی کۆمه‌لی: که ناوی دیکه‌شی لاینراوه وهک چاوپیکهوتنی کۆنایمیز - جه‌ماعی - کۆر، ئه‌و جۆره له‌گه‌ل یه‌ک که‌س نییه، به‌لکو له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ که‌سیکه، (ادهم. ۱۵۸). رۆژنامه‌نووسی‌ک یان چه‌ند رۆژنامه‌نووسی‌ک چاوپیکهوتنیان له‌گه‌ل ئه‌نجام ده‌ده‌ن. ئامانج له‌و چاوپیکهوتنانه ئه‌وه‌یه که رۆژنامه‌نووس کۆمه‌لیکی دیاریکراوه‌ته‌بژێری و پرسیاریان ئاراسته‌ده‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی بگاته‌وینیه‌کی راست، بۆ ئه‌و کۆمه‌له‌ که له‌ توێژیکه‌ی دیاریکراوه‌ده‌ستنیشانکراون. (عوض الله. ۴۱). چونکه‌ تاکه‌ که‌س نوینه‌رایه‌تی بیروپرای جه‌ماوه‌ر ناکات، بۆیه رۆژنامه‌نووسان هه‌ولده‌ده‌ن په‌ی به‌ بیروپرای کۆمه‌لی که‌س به‌ن. (خلیل. ۱۵۸).

۲- له‌ پرووی شیوه‌کانی سازدانی چاوپیکهوتن:

أ- شیوه‌ی راسته‌وخۆ- قوول:

ئه‌م چاوپیکهوتنه به‌شیوه‌ی رووبه‌روو ئه‌نجام ده‌دری‌ت له‌ نیوان رۆژنامه‌نووس و ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ی که‌ ده‌ستنیشانکراوه، به‌ بی ئه‌وه‌ی هیچ هۆکارێک له‌ نیوانیاندا به‌ مه‌به‌ستی به‌یه‌ک‌گه‌یشتنیان بۆ ئه‌نجامدانی چاوپیکهوتنه‌که هه‌بی‌ت. (علی. ۸۶-۸۷). " ئه‌م جۆره چاوپیکهوتنانه، له‌ جۆره‌کانی تر زه‌حمه‌ت‌ترن، چونکه‌ پێویسته رۆژنامه‌فان رووبه‌روو پرسیاره‌کانی ئاراسته‌بکات و تۆن و ئاوازی پرسیاره‌کان و پوانین و تی‌فکرین، هه‌مووی گرینگی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، چونکه‌ ئه‌مانه‌ رێخۆشکه‌ر ده‌بن بۆ ئه‌وه‌ی زانیاری پتر له‌ که‌سی ده‌ستنیشانکراوه‌رگریت ". (بارزانی. ۲۰۱۰. ۱۵۹).

ب- شیوه‌ی ناراسته‌وخۆ- ساده:

ئه‌م چاوپیکهوتنانه به‌ هۆی لێک دووری له‌ نیوان رۆژنامه‌نووس و ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ی که‌ ده‌ستنیشانکراوه، پرۆسه‌که‌ له‌ رێگه‌ی یه‌کێک له‌ هۆکاره‌کانی په‌یوه‌ندی ئه‌نجام ده‌دری‌ت:

۱- ته‌له‌فۆن: ئه‌و چاوپیکهوتنانه زۆرتر له‌ کاتی ته‌نگانه و له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوونی که‌سایه‌تییه‌کان ئه‌نجام ده‌دری‌ت. خاوه‌ن تایبه‌تمه‌ندی تایبه‌ته، ئاماده‌بوونی هه‌ردوولا تیگه‌یشتنیان سه‌باره‌ت به‌ ته‌وه‌ری چاوپیکهوتنه‌که‌ گرنگه (سدقی. ۲۰۰۸. ۲۰۱).

۲- **نامه یان نووسراو:** ئەم جۆره‌ی چاوپیکه‌وتن به‌شیوه‌ی نووسراو یان شیوه‌ی پرسیارنامه، رۆژنامه‌نووس له‌ریگه‌ی نامه‌یه‌که‌وه پرسیاره‌کان بۆ ئەو‌که‌سه‌ی یان ئەو‌که‌سانه‌ی ده‌ستنیشان‌کراون ره‌وانه‌ ده‌کات، ئەوانیش به‌ نووسین وه‌لامی پرسیاره‌کان ده‌ده‌نه‌وه. (بیخالی. ۷۷). واته‌ چاوپیکه‌وتنه‌که‌ له‌ ریگای پۆسته‌وه، یان فاکس، یاخود نامه‌ی ئەل‌کترۆنی له‌ لایه‌ن رۆژنامه‌نووسه‌که‌ و ئەو‌که‌سه‌ی ده‌ستنیشان‌کراوه‌ ئەنجام‌ده‌دری. هه‌روه‌ها ئیستا سوود له‌ پرۆگرامه‌کانی چات ده‌بیندری. بۆ ئەنجام‌دانی چاوپیکه‌وتن .

باسی دووهم: ئاماده‌کردنی چاوپیکه‌وتن و شیوازه‌کانی نووسینی:

۱- ئاماده‌کردنی چاوپیکه‌وتن :

ئاماده‌کردنی چاوپیکه‌وتن به‌ سێ قۆناغی یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کدا تێده‌په‌ریت تا بلاوده‌بیته‌وه، هه‌ر قۆناغێک گرنگی و تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه، به‌پێی شیوه‌ی ئەنجام‌دانی چاوپیکه‌وتنه‌که. ((به‌ تاکتیکی کاری سازدانی چاوپیکه‌وتن ده‌ژمی‌دری و هه‌ر یه‌که‌یان له‌ شوینی خۆی و به‌ گوێره‌ی سه‌نگ و په‌هه‌نده‌کانی رۆل و کاریگه‌رییان له‌ هونه‌ری چاوپیکه‌وتن به‌ هه‌ردوو دیوی ئەرینی و نه‌رینی هه‌یه)). (بیخالی. ۷۶).

۱- **قۆناغی یه‌که‌م:** قۆناغی پێش ئەنجام‌دانی چاوپیکه‌وتن، یان ئاماده‌کاری

بۆ ئەنجام‌دانی چاوپیکه‌وتن:

به‌رمه‌ک به‌هرمه‌ند رای وایه " خۆئاماده‌کردن مه‌رجی یه‌که‌می چاوپیکه‌وتنیکی باشه " (به‌هرمه‌ند. ۲۰۱۱. ۲۰۳). سه‌رکه‌وتنی رۆژنامه‌نووس له‌ کاتی چاوپیکه‌وتندا به‌شیکی زۆری ده‌گه‌رپه‌وه‌وه بۆ شاره‌زایی، لی‌هاتوویی، رۆشن‌بیری گشتی و ئاگاداری رۆژنامه‌نووسه‌که‌ له‌سه‌ر بابته‌که‌ و ئەو زانیاریانه‌ی کۆیکردۆته‌وه. (رۆستی. ۲۰۰۸. ۱۶). به‌ر له‌ ئەنجام‌دانی چاوپیکه‌وتن ئەو‌که‌سه‌ی هه‌لیده‌بژیرین، ده‌بێ زانیاری وردی سه‌بارته‌ به‌و بابته‌ و رووداوانه‌ هه‌بیته‌ که‌ ده‌یانکه‌ینه‌ ته‌وه‌ری چاوپیکه‌وتنه‌که، یان له‌ نزیکه‌وه ئاگاداری بابته‌ی چاوپیکه‌وتنه‌که‌ بیته. (قانع. ۲۰۱۲. ۱۱۰) " دوا‌ی وه‌رگرتنی کاتی چاوپیکه‌وتنه‌که‌ پێویسته‌ رۆژنامه‌نووس خۆی ئاماده‌ بکات، خۆینده‌وه‌ی خۆی بکات له‌و بابته‌ی به‌ نیازه‌ له‌ باره‌یه‌وه‌ چاوپیکه‌وتنه‌که‌ ساز بکات ". (عه‌بدولره‌حمان. ۲۰۰۹. ۱۲۶)

كۆكردنەۋەى زانىارىي تەۋاۋ و پىۋىست لە بارەى بابەتەكە و ئەۋكەسايەتییەى چاوپىڭكەوتنى لەگەل ئەنجامدەدریٲ، رۆژنامەنووس ئاشنا دەكات بە سەرجهم گۆشه و رەھەندەكانى پەيوەست بە چاوپىڭكەوتنەكە و، يارمەتى دەدات لە ئامادەكردنى پرسىيارەكان و جىبەجىڭكردنى ھەنگاۋەكانى داھاتوۋى چاوپىڭكەوتنەكە . (ابرامىم . ۲۰۰۵ . ۶۶) ئامادەكارى رۆژنامەنووس پىش ئەنجامدانى چاوپىڭكەوتن خالىكى گرنگە پىۋىستە لە بەر چاۋ بگىرىٲ . مىزورى گروپ دەلىٲ: ((رۆژنامەنووسىك كە بە بى ئامادەكارى، چاوپىڭكەوتن دەست پىدەكات، ۋەكو فرۆكەوانىكە بەبى رىدۆزەرەۋە (جى پى ئىس) دەفرىٲ، لەۋانەى ھەردووكيان بگەنە شوئىنى مەبەست، بەلام فرىن بە كوئىرى، باشترىن رى نىيە بۆ گەيشتن بە ئامانچ)). (بارزانى . ۱۵۵) رۆژنامەنووس پىۋىستە لىكۆلئىنەۋەىكە وردى ئەۋ بابەتە بكات كە دەىەۋىٲ چاوپىڭكەوتنى لەبارەۋە ئەنجامدات، لىكۆلئىنەۋەى پىش ۋەختى بابەتەكە دەبىٲە ھۆى ئەۋەى رۆژنامەنووس بە شارەزايى و زانىارىيەكى زۆرەۋە رۋبەپروۋى كەسايەتییەكە بىٲەۋە، كە چاوپىڭكەوتنى لەگەل ئەنجامدەدات و سەرکەۋتوۋترىش دەبىٲ لە كارەكەيدا . (رۆستى . ۱۸) . ھەروەھا ئامادەكردنى پرسىيارەكان گرنگە بۆ رۆژنامەنووس، چونكە پرسىيار بەردى بناغەى چاوپىڭكەوتنە . (دان . ۲۰۰۱ . ۱۰۰) .

ئەۋ رۆژنامەنووسەى كە بۆ چاوپىڭكەوتن دەچى بە بى پرسىيارى ئامادەكراۋ، رەنگە لە كاتى چاوپىڭكەوتنەكەدا، ئەۋ بابەتە سەرەككەى كە بۆى چوۋە ون بكات، يان ئەۋ كەسەى چاوپىڭكەوتنى لەگەل ئەنجام دەدا، لە بابەتە ئەسلىيەكە دەربچىٲ، زۆر پرسىيارى گرنگ لە بارەى بابەتەكە لەبىر بگىرىٲ . (سەپان . ۱۷۴) . ئەۋكاتانە نەبىٲ بە ھۆى كەمى كات دەرفەتى ئامادەكردنى پرسىيار نابىٲ . "لە ھەندىٲ حالەتدا، بۋار نارەخسىٲ پرسىيارەكان بنووسرىن، سەبارەت بە بابەتەكە و ئەۋ كەسەى كە چاوپىڭكەوتنەكەى لەگەلدا ئەنجامدەدرىٲ، لەم حالەتەدا دەبىٲ رۆژنامەنووسەكە پىشت بە زانىارىي گىشتى و ئەزمون و تواناي خۆى لە كارى رۆژنامەنووسىدا بىستى" (قانع . ۱۱۲) . بۆ پرسىياركردن .

۲- قوناغی دووهم : قوناغی کاتی نهجامدانی چاوپیکه و تن:

ئهم قوناغه به پێی شیوهی نهجامدانی چاوپیکه و تن دهگۆرپیت (له باسی ئاماده کارییه کانی ئهم قوناغه دا زیاتر مه بهست له کاتی نهجامدانی چاوپیکه و تنی راسته و خۆیه (رووبه پروو). (ریزگرتن له کاتی چاوپیکه و تن به بنچینهی سه رکه و تنی ئهم هونه ره داده نرپیت). (الخوری. ۱۲۳). ئاماده بوون له کاتی دیاریکراودا یه کێک له بنه ما سه ره تایبیه کانی چاوپیکه و تنی رۆژنامه وانیه، رۆژنامه نووس به م کاره له لایه ک ریز له و که سه ده گریت که چاوپیکه و تنی له گه ل نهجامه دات، له لایه کی تر خۆی تووشی شله ژان نابیت به هۆی دواکه و تنیه وه، ده بی رۆژنامه نووس به چاویکی کراوه ته واوی گوشه و که نار و شیوازی رهفتار و ته رزی و وه لامدانه وه کان له به رچاو بگریت، ئهمه ش هاوکاری ده کات بۆ پرسیارکردن له که سایه تیه که دا. (ئابادی. ۲۰۰۵. ۸۱) دلنیا بوون له کارکردنی ریکۆرده ر و کامیرا بۆ وینه گرتنی که سایه تیه که. ماوه ی چاوپیکه و تنه که و مه سه له ی نووسینه وه ی چاوپیکه و تنه که بۆ که سایه تیه که روون بگریته وه، که په نگه له لایه ن ستافی نووسین له ده زگا که وه، چاوپیکه و تنه که ته حریر بگریت، بۆ ئه وه ی تووشی ئیحرابوون نه بیت، کاتی که به هه ر هۆیه ک بوو به شیک له چاوپیکه و تنه که ته حریرکرا. (عه بدوله رحمان. ۱۲۷). پيش مه رجه کان ره چاویکات و ریز له بریاره کانی که سایه تیه که بگریت، گه ر خوازیار بوو هه ندی زانیاری که له وه لامی پرسیاره کاند ده ریده پرپیت باله وه نه کریته وه. (بارزانی. ۱۶۰). "رۆژنامه نووس بۆ ئه وه ی کاری چاوپیکه و تنه که ی به باشی نهجام بدات، پنیوسته به وردی پلان بۆ سه ره تای چاوپیکه و تنه که دابریژیت، ده ستپیککی گونجا وه لبرژیریت بۆ بابه ته که ی و که سایه تی به رامبه ری، به په چاوکردنی په گه ز، ته مه ن، ناسنامه ". (رۆستی. ۲۱). ئه زموون و لیه اتووی و شاره زایی رۆژنامه نووس پۆلی گرنگی هه یه له چاوپیکه و تندا.

رۆژنامه نووس به پێی لیه اتووی خۆی و بارودۆخ و، که شوه وه ی چاوپیکه و تنه که و سروشتی ئه و بابه ته ی ده خرپته پروو، ده بی شیوازی گونجا به کاربینی بۆ به پرپوه بردنی دانیشننه که و ئاراسته کردنی پرسیاره کان، شیوازیکی بی که ببیته مایه ی گه رموگوری چاوپیکه و تنه که و دروستکردنی وروژان و

سەرنجراكىشانى خەلك . (سعيد . ۲۰۰۵ . ۲۶۷) پرسىيارەكان بە رووخوشى ئاراستەى كەسەكە بكات، بە پرسىيارى ئاسان و سادە دەستپېڭكات بۆ ئەۋەى زياتر متمانە دروستبېت و ئامانجى چاوپېڭكەۋتنەكەى بېنېتەدى، پرسىيارەكان ئىجابى بن و سلبى نەبن، بەردەوام تەركىزى لەسەر بابەتە سەرەككەىيەكە بېت . كاتى ھەستىرا كەسايەتتەىيەكە لە تەۋەرى چاوپېڭكەۋتنەكەدا لايداۋە، بەسوودە بەشېۋەكى لە ناكاو لە قەسەردن نەپچرېنېت، بە تەۋاۋى گوۋى لە ۋەلامەكان بگريت و ئىنجا پرسىيارىكى تر بگەيت، ۋەسەرەراى تۆماركردنى چاوپېڭكەۋتنەكە بە رىكۆردەر، لە ھەمانكاتدا قەلەم و كاغەزىش بەكار بەنېنېت، بۆئەۋەى تېببىنى و سەرنجەكان لە ۋەلامى پرسىيارەكان تۆمار بگريت، تا بتوانېت پرسىيار لە ۋەلامى پرسىيارەكان بە دەست بەنېنېت، كاتى ۋەلامەكەى پېۋىستى بە روونكردنەۋەى زياتر بوو . (عەبدولرەحمان . ۱۲۸) . ۋەكاتى ھەستىرا كەسايەتتەىيەكە لە ۋەلامى پرسىيارىكى خۆى دەدزىتەۋە، كە ۋەلامەكەى گرنگە ھەۋلدىرى بە شېۋەىيەكى تر ئەم پرسىيارە بگريت، بەلام بېزاركەر نەبېت . (ناسر . ۲۰۰۶ . ۵۲) .

۲- قۇناغى سېيەم: دواى ئەنجامدانى چاوپېڭكەۋتن:

دواى ئەنجامدانى چاوپېڭكەۋتن قۇناغىكى گرنك دەستپېدەكات ئەۋەيش رىكخستنى چاوپېڭكەۋتنەكەىيە، رۆژنامەنووس لە ژىنگەىيەكى ئارامدا ئەۋەى بىنويە و بىستوۋە دەنووسىتەۋە، خويىنەر تىكەلاۋى رووداۋەكانى چاوپېڭكەۋتنەكە دەكات لە رىگەى پېشەككەىيەكى ئەدەبى لە شوئىنى ژيانى كەسايەتتەىيەكە يان بابەتى چاوپېڭكەۋتنەكە، ھەروەھا پرسىيار و ۋەلامەكانى چاوپېڭكەۋتنەكە بەپى ئامانجى خستنەپوو رىكدەخات . (ئابادى . ۸۲-۸۳) . بەر لە نووسىنەۋەى چاوپېڭكەۋتنەكە پېۋىستە رۆژنامەنووس دلنبايېت لە راستى و دروستى ژمارە و ئامار و ئەۋە داتايانەى لە كەسايەتتەىيەكە ۋەرگىراۋە . (دوملى . ۶۱) . (دواى تەۋابوونى چاوپېڭكەۋتنەكە، ۋا چاكە رۆژنامەنووس بە تەۋاۋى پرسىيار و ۋەلامەكانى چاوپېڭكەۋتنەكە و ياداۋتەكانىدا بچىتەۋە، تا دلنبايېت كە پرسە سەرەككەىيەكان و زانىارىيە گرنگەكان لە بىرنەكراون) . (سدى . ۲۱۳) . بە ئاگايىيەۋە چاۋبەدەقى ئەۋە چاوپېڭكەۋتنەدا بخشىنېتەۋە كە ئەنجامىداۋە، تەۋاۋى ئەۋە زانىارىيەنى تىدا ھاتوۋە ۋەربگريت و دلنبايېت لەۋەى كە روومالى سەرجم لايەنەكانى بابەتەكەى

كردووه، ۋەلامى پرسىيارە جۆراو جۆرەكان دراۋتەۋە، ۋە ئەگەر ھەر ھەلەۋكە موكورپىيەكى تيا بىنى پېۋىستە پەيوەندى بە كەسايەتییەكەۋە بكات و تەۋاۋى بكات. (ابراھىم. ۷۴).

ب- پرسىيارەكانى چاوپېڭكەۋتن:

پرسىيار بەردى بناغەى چاوپېڭكەۋتنە، ۋەك سووكانى كەشتى وايە، كە چاوپېڭكەۋتنەكە بە ئاراستەى دروستدا دەبات، پرسىيارى باش رەنگە يارمەتت ببات بۇ بە دەست خستنى ۋەلامى چاۋەپواننەكراۋ، زانىارى ورد و كتوپر، كە پېشتەر پېشبینى نەكرابىت، بەلام پرسىيارى خراپ لەوانەيە بېتتە ھۆى بە فېرۇ چوونى ئەۋ كاتەى كە چاوپېڭكەۋتنەكە لەگەل كەسى دىارىكراۋ ئەنجامدراۋە. (Potter.17) پرسىيارەكان پېۋىستە پرسىيارى ئىجابى بن نەۋەك پرسىيارى سلبى، پرسىيارەكان بەپىي جۆرى چاوپېڭكەۋتنەكە ۋ ئەۋ كەسايەتییەى دەستنىشانكراۋە، لەگەل جىاۋازى ھۆكارەكانىش گۆرانيان بەسەردادىت، پراكتيزەكردنى بەپىي رۆژنامەنووس دەگۆرئ، دەكەۋىتتە سەر شارەزايى و توانا و بەھرەى رۆژنامەنووسەكان. (ادەم. ۱۷۲-۱۷۳). دابەشكردنى جۆرى ئەۋ پرسىيارانەى كە رۆژنامەنووس ئاراستەى ئەۋ كەسەى دەكات كە چاوپېڭكەۋتنى لەگەلدا سازدەكات، لە لای پسپۆرانى بواری رۆژنامەۋانى جىاۋازن، بەپىي ئاستى بېركردنەۋە و شارەزايىيان. بەشېك لە جۆرى ئەۋ پرسىيارانەى لە چاوپېڭكەۋتنى رۆژنامەۋانى دەخرىنەپروو برىتین لە:

۱- پرسىيارى دەستپېك: ئەۋ پرسىيارەى كە لە سەرەتای چاوپېڭكەۋتنەكە ئاراستەى كەسايەتییەكە دەكرىت، گرنگىي زۆرى ھەيە و توانا و زىرەكى ۋكەسايەتى رۆژنامەنووس بۇ كەسى بەرامبەر بەدىياردەخات، پرسىيارى يەكەم گرنگە، ھەرۋەھا كەشوھەۋاى پرسىيارەكانى تر دبارىدەكات. (ئىبراھىم و رەحمان. ۱۹۶).

۲- پرسىيارى ژمارەيى: ئەۋ پرسىيارانەيە كە رۆژنامەنووس بە ئامانجى بە دەست خستنى ژمارە و داتا، ئاراستەى ئەۋ كەسەى دەكات كە چاوپېڭكەۋتنى لەگەلدا ئەنجام دەدات. (كەركووكى. ۸۰).

۳- پرسىيارى ۋەرگرتنى بىروپا: ئەۋ پرسىيارانە بەرجەستەترىن و پىر بايەخترىن ھۆكارن، بۇ بەيەكگەيشتن و ئاراستەكردن و رابەرىكردنى رۆژنامەنووس،

بۇ بەدیهیان و دەستكەوتنى راوبۆچوونى دیاریكراوى كەسایه تییه كه له باره ی
بابه تیكى دیاریكراودا. (ادهم. ۲۰۴).

۴- پرسىارى زانیارى: ئەو پرسىارانەن رۆژنامە نووس لە كەسایه تییه كه ی
دەكات، بە مەبەستى دەستكەوتنى زانیارى گشتى، سەبارەت بە و بابەتە ی
چاوپىكەوتنى لە باره وه ئەنجامدراوه، یان زۆر جار بە ئامانجى وه گرنتى هەندى
زانىارى تاییه تی و كەسى لە كەسایه تییه كه دەكریت. (كەركوكى. ۸۰).

۵- پرسىارى شېۋه: ئەم جۆره پرسىارانەن لە كەسى بەرامبەردا دەكرین
لەكاتى وه لآمدانە وه یان (داخراون) واتە بە پىی ئەو هەلبژاردنانە ی كه بۆى دانراوه
وه لآمه كه یان بداتە وه یان بە كراوه یى بۆى بە جىی بهیلریت بۇ وه لآمدانە وه.

ت- نووسىنى چاوپىكەوتن (قالبه هونەرییه كان):

جۆرى چاوپىكەوتن رۆلى سەرەكى هەیه لە نووسینه وه ی چاوپىكەوتن،
پىویسته رۆژنامە نووس بە ریساکانى پیشه یى و ئىتیکیه وه پابەند بیّت، لە خستنه
رووی زانیارى، لە رووی پىویستى، راستگۆیى، دلسۆزى و بابەتیبوونە وه.
چاوپىكەوتن بە گویره ی جۆره كه ی بە شىۋه یه كه دەنووسریتە وه، وه ك
بلاوكردنه وه ی چاوپىكەوتنه كه (پرسىار و وه لآمه كه) بە شىۋه یه كى حەرفى لە گەل
پیشە كىیه كدا، واتە بلاوكردنه وه ی وه لآمى پرسىاره كان وه كو خۆى و بە بى هیچ
دەستكارىكردنك. (ئىبراهیم و رحمان. ۲۱۷-۲۱۹). یان دوورده كه ویتە وه لە شىۋه ی
پرسىار و وه لآم، رۆژنامە نووس پشت بە زانیارییه كانى چاوپىكەوتنه كه دەبەستیت
وه ك بابەتیکى رۆژنامە گەرى قسه كانى كەسایه تییه كه بە بى دەستكارىكردى مانا و
مەدلولى قسه كان بۇ خوینەر دەخریتە پروو، یاخود وه ك تیکە لییه ك لە نیوان ئەو دوو
شىۋه یه زانیارییه كان لە رىی گىرانە وه ی رۆژنامە نووسیانە كه نزیك بیّت لە
گىرانە وه ی چىرۆكئامیز دەخریتە پروو، و ناوه ناوه پرسىار و وه لآمىك ئاویته ی
نووسینه كه دەبیّت بۇ زیندوویتی و جوولە ی چاوپىكەوتنه كه. (قانع. ۱۳۴-۱۳۵).
بە شىۋه یه كى گشتى چاوپىكەوتنى رۆژنامە وانى بە یه كىك لە م قالبه هونەرییانە ی
خواره وه دەنووسریتە وه.

قالبى يەكەم: ھەپەمى ھەلگەپاۋ: ئەم جۆرەى قالبى نووسىنى چاوپىڭكەوتن، تەنھا لە پېشەكى و جەستەو پىكىدەيت. گرنگتەين زانىارى لە پېشەكەيەكەدا يان لە سەرەتادا دەخرىتەپوو، پاشان پرسىيار و ھەلامەكان لە ناوھەرپۆكى چاوپىڭكەوتنەكە لە سەرەو دېنە خوارەو. (الفهد. ۱۹۹۲. ۱۱۴). دەكرى پېشەكەيەكە پېناسەيەكى پېشىنەى بابەتى چاوپىڭكەوتنەكە و گرنگتەين ئەو تەوھرانەى كە باسى دەكات لە خو بگرىت، يان كورتهيەك لە ژيانى كەسايەتییەكە و تايبەتمەندى پېشە و كار و بەرھەمەكانى بىت، ياخود ژمارەيەك پرسىيار كە لە ناوھەرپۆكى چاوپىڭكەوتنەكە كەسى بەرامبەر ھەلامى داوھتەو. جەستەى چاوپىڭكەوتنەكەش زانىارى لە خۆدەگرىت، دەتوانرى لەسەرەتادا ژمارە و ئامارى گرنگ بىت پاشان ئەو ھەلامانە بىت كە بۆچوونى تىدايە. (كەركوكى. ۸۱-۸۲).

قالبى دووھم: ھەپەمى ھەلگەپاۋى پلەيى ((متدرج)): ئەو قالبەش قالبى ھەپەمى ھەلگەپاۋى پلەيى، ھەك قالبى ھەپەمى ھەلگەپاۋ لە دوو بەش پىكىدەيت، كە ئەویش برىتييە لە پېشەكى و جەستە. (فەمى. ۱۹۶۴. ۱۱۱). پېشەكى چاوپىڭكەوتنەكە گرنگتەين ھەوال و زانىارى و بىروپا لە خو دەگرىت، جەستەى چاوپىڭكەوتنەكەش بە شىوھى بېرگەبېرگەى جۆراوجۆر دەنووسرى و ھەر بېرگەيەك كە دەخرىتە پوو، كورتهى لايەنەك لە لايەنەكانى چاوپىڭكەوتنەكەيە. (ابراھىم. ۷۸). بەپىي پادەى گرنكى پرسىيار و ھەلامەكان رىزبەند دەكرىن، پرسىيار و ھەلامەكان لەم قالبەى ھونەرىيەى نووسىنى چاوپىڭكەوتن گرنكى تايبەتى خويان ھەيە، چونكە دەبى ئەو پرسىيار و ھەلامانە بەشىوھەيەك بن كە ھەموو پلەكانى ھەپەمە ھەلگەپاۋە پلەيىيەكە بگرنەو، بۆ پشت راستكردنەو ھى ئەو پرسىيار و ھەلامانە، بۆ دانانى ھەر بېرگەيەكى قسەكان كورتهيەكەيش بخرىتە پوو، جا ئەو بېرگەيە و كورتهكەش لە گرنگتەينەو دەست پىدەكات تا كەمترين گرنكى لە روى زانىارى و بايەخپىدانەو. (قانع. ۱۱۷).

قالبى سىيەم: ھەپەمى رېك (ستورى): قالبى ھەپەمى رېك كە يەككە لە قالبە ھونەرىيەكانى نووسىنى رۆژنامەنووسى، زۆرجار چاوپىڭكەوتنەكان بەپىي بنەماكانى ئەم ھەپەمە دەنووسرىنەو. ئەو جۆرە قالبە لە سى بەش پىكىدەيت، سەرەتا ياخود دەستپىك كە لووتكەى ھەپەمەكە پىكىدەينىت، كە تىيدا ھەرگر

دەخريته ئامادەباشىيەۋە بۇ خويىندىنەۋەى چاوپىڭكەۋىتنەكە، پاشان ناۋەپۇكى چاوپىڭكەۋىتنەكە دەنوسرىتەۋە، كە لە ئەنجامى پرسىيار و ۋەلامەكان بەدەست ھاتوۋە، دواتر بەشى كۆتايى دەنوسرىت، كە گىرنگىرتىن زانىيارى و بۇچوون لە چاوپىڭكەۋىتنەكە كورتدەكرىتەۋە و دەخريته رۋو. (فەتاح. ۱۷. ۱۴۶). زۇر جار خويىنەر لە سەرەتادا ۋا دەخريته ئامادەباشىيەۋە كە پىناسەيەكى كەسايەتییەكە، يان تايبەتمەندىيەكانى كەسايەتییەكە دەنوسرىت، بەر لەۋەى پرسىيار و ۋەلامەكان بخريته رۋو لە ناۋەپۇكەكەيدا، ۋەك زانراۋە كە ناۋەپۇكەكەى پرسىيار و ۋەلامەكان لەخۇدەگرىت. (محمد. ۲۰۱۱. ۴۹۶).

قالبى چوارەم: ھەرەمى پىكى (ستورى) پلەيى: دواين قالبى ھونەرى
رۆژنامەنوسى لە نووسىنەۋەى چاوپىڭكەۋىتنەدا، كە لىرە باسى دەكەين قالبى ھەرەمى پىكى (ستورى) پلەيىيە. پىكھاتەى ئەم قالبەش ۋەك ئەۋەى پىشوو لە سى بەش پىكىدەت كە ئەۋانىش لە سەرەتا، ناۋەپۇكەكەى و كۆتايى پىكىدەت، دەشىت لە سەرەتادا ناساندنى كەسايەتییەكە، يان چاوپىڭكەۋىتنەكە، يان جىگا كە بىت، يان زۇرجارىش باس لە ژيانى تايبەتەى كەسايەتییەكە و بەرھەم و بابەتەكانى يان دەسكەوت و خەلاتەكانى دەكرىت. پاشان دەقى چاوپىڭكەۋىتنەكە كە بە شىۋەى بىرگە بىرگەى جۇراۋجۇر دەنوسرى، لە كۆتايىدا گىرنگىرتىن زانىيارىيەكان باس دەكرىت، ۋە زۇرجار ھەلسەنگاندنى رۆژنامەنوسى بۇ قسەكانى كەسايەتییەكە دەخريته رۋو. (قانە. ۱۱۹-۱۲۰).

بەشى سىيەم: لايەنى شىكارى ئە گۇقارى رامان ۲۰۱۸

باسى يەكەم: كورتە مېژۋويەكى دەرچوونى گۇقارى رامان و تايبەتمەندىيەكانى:

أ- دەرچوونى گۇقارى رامان و قۇناغەكانى: راپەرىنى بەھارى سالى ۱۹۹۱ لەگەل خۇيدا چەندان رىكخراۋ و دەزگاي چاپ و رۆژنامەۋانى حزبى و حكومى و ئەھلى ھىنايە ئاراۋە، بەمەش دەرگايەكى نوي بە روى رۆژنامەۋانى لە باشوورى كوردستاندا كرايەۋە. بارودۇخىكى تازە ھاتە ئاراۋە كە بە "دابىنكردىنى مافى ئازادى رادەربىن، بىروباۋەرى سىياسى، ئاينى، نەتەۋەيى، رۆژنامەۋانى" (لەتيف).

٢٠٠٠. ٢٢٢). ره‌نگیداوه. دواى راپه‌رپن کارى رۆژنامه‌وانى به‌شیوه‌یه‌کى به‌رفراوان به‌ ديارکه‌وت وگۆرانکارییه‌کى زۆرى به‌سه‌رداها، به‌تایبه‌تى له‌سه‌ر ئاستى رۆژنامه‌نووسى له‌ پووى ئامپ‌ر و ده‌رکردن و نووسین و چاپکردن و کارى هونه‌رى رۆژنامه و گۆڤاردا. رۆژنامه و گۆڤاره‌کان له‌ و سه‌رده‌مه‌دا گرنگیان به‌ سه‌رجه‌م بواره‌کان ده‌دا، هه‌روه‌ها به‌هۆى پێشکه‌وتنى شارستانى، ئالۆزبون و فراوانبوونى ژيانى خه‌لگى کوردستان، هه‌بوونى توانای مرۆپى و دارایی باشت‌ر له‌ جاران، وایکرد رۆژنامه‌وانى هه‌نگاوه‌کانى به‌ره‌و جۆریک له‌ تايبه‌تمه‌ندبوون ده‌ست پێبکات و گرنگی ته‌نها به‌ بوارىک بدات، بۆ ئه‌وه‌ى زیاتر جه‌ماوه‌ر تێر بکات به‌ بابته‌کانى. (ئه‌مه‌د. ٢٠١٠. ٥٩) چونکه‌ رۆژنامه‌وانى گشتى نه‌یده‌توانى له‌ ئاست داخوازی سه‌رجه‌م چين و توێژه‌کانى کۆمه‌لگادا بێت و بتوانیت وىستى هه‌مووان به‌دیه‌پنیت. له‌م نێوه‌دا گۆڤارى رامان وه‌ک مانگانه‌یه‌کى رۆشنپىرى گشتى ده‌ستى به‌ بلاوکردنه‌وه‌ کرد. یه‌که‌مین ژماره‌ى به‌ ناوى تێرامان له‌ ١١ى ته‌مموزى ١٩٩٦ بلاوکراوه‌ته‌وه‌، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ى له‌ ناوچه‌ى بادینان ناوه‌که‌ى مانایه‌کى ترى ده‌به‌خشى بۆیه‌ له‌ ژماره‌ دوو به‌دواوه‌ ناوه‌که‌ى بۆته‌ رامان. (زه‌نگه‌نه. ١٩٩٨. ٢٣٠) گۆڤارى رامان مانگانه‌یه‌کى رۆشنپىرى گشتیه‌، ده‌زگای راگه‌ياندنى گولان له‌ باشوورى کوردستان ده‌ریکردوه‌. به‌ زمانى کوردی، ژماره‌ یه‌کى به‌ قه‌باره‌ى (٢١×٢٩، ٨)سم، سه‌رجه‌م لاپه‌ره‌کانى له‌ به‌رگه‌وه‌ بۆ به‌رگ (٦٠) لاپه‌ره‌یه‌.

بابته‌کانى ئه‌م ژماره‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌کى گشتى بریتیه‌ له‌ فایلێکى تايبه‌ت به‌ شیع‌رى نوپى کوردی، سێ چاوپێکەوتنى رۆژنامه‌وانى (هونه‌رى، ئه‌ده‌بى)، نۆ ده‌قى ئه‌ده‌بى (چیرۆک، شیع‌ر) هه‌روه‌ها حه‌وت راپۆرتى رۆشنپىرى، له‌گه‌ڵ مه‌له‌فى ئافره‌تان و شه‌ش وتارى هونه‌رى و ئه‌ده‌بى، کاریکاتێرى تێدا بلاوکراوه‌ته‌وه‌. له‌ بابته‌ بلاوکراوه‌کانى گۆڤارى رامان ده‌بینین که‌ گرنگی ته‌نیا به‌ بوارىک دراوه‌، زیاتر بابته‌کانى رۆشنپىرى، ئه‌ده‌بى و هونه‌رییه‌. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ گۆڤارى رامان گۆڤارىکى تايبه‌تمه‌نده‌، به‌پێى پۆلێنبه‌ندى رۆژنامه‌وانى تايبه‌تمه‌ند ده‌چیته‌ خانه‌ى ئاستى دووه‌مى رۆژنامه‌وانى تايبه‌تمه‌ند، که‌ ئه‌ویش "رۆژنامه‌ى تايبه‌تمه‌ندى جۆرییه‌، په‌يامه‌که‌ى ئاراسته‌ى جه‌ماوه‌ریکى ديارىکراو ده‌کریت، چاره‌سه‌رکردنى ئه‌و بابته‌ و کێشانه‌ى که‌ په‌یوه‌ستن به‌

کەرتیکی دیاریکراوە. " (جمعه. ۲۰۱۰. ۶۵). گۆڤاری رامان کە تا ئیستاش مانگانە ژمارەیهکی تازەى بلاودەبیتهوه، به سێ خولی جیاواز تیپهپیوه.

خولی یهکه م: (۱۹۹۶/۷/۱۱-۲۰۰۳/۳/۱): خولی یهکه می گۆڤاری رامان له ژماره یهکه وه دهست پیده کات و تا ژماره ههشتاویه ک بهردهوام دهبیتن، له م خوله دا ههنگاوهکانی له پیناو بهرهوپی شبردنی گۆڤاره که دا به ژمارهکانیدا دیاره.

گۆڤرانکاری له شوینی چاپ و شوینی گۆڤاره که، بهرگ و ژماره ی لاپه پهکانی بهرچاو دهکهوین، که ئەمەش له لایه ک به هۆی بارودۆخی ئەوکاتی کوردستان بووه، له لایه کی تر بۆ بهرهوپی شبردنی گۆڤاره که بووه. له ژماره یهکه وه گۆڤاری رامان خۆی وه ک مانگانمەیهکی رۆشنییری ئازاد ناساندووه. ناوینیشانی گۆڤاره که له ژماره دوو به دواوه، به بهردهوامی نووسراوه له سه ره تادا، هاوینه هه واری سه لاهه دین، باره گای ناوه ندی راگه یانندی گولان، ژ. ت (۷۲۲۱۷، ۷۲۸۳۵).

پاشان له ژماره شه شدا ناوینیشانی گۆڤاره که گۆڤرانکاری به سه ردا هاتووه. هه ولیر، گه ره کی مامۆستایان، ده زگای راگه یانندی گولان، ژ. ت ۲۱۲۲۰ هه ولیر، ۷۲۹۳۰ پیرمام. له ژماره حه فته وه بۆ یه که م جار ناوی سه رنووسه ر و به رپوه به ری نووسین نووسراوه، نرخ ی گۆڤاره که ش به (۱۵) دینار دیاریکراوه، وه به م شێوه یه خۆی پیناس کردووه.

گۆڤاری رامان مانگانمەیهکی رۆشنییری ئازاده. له م هه شتاویه ک ژماره یه دا جیاوازی له رووی قه باره و ژماره ی لاپه پهکانیدا له نیوان ژمارهکانیدا به دیده کریت. قه باره ی گۆڤاره که به شێوه یه کی گشتی (۲۱×۲۹، ۸) سم بووه، جگه له چه ند ژماره یه ک نه بیته (حه فتاوسێ) که (۲۲×۳۱) سم بووه. ژماره ی لاپه پهکانیش له بهرگه وه بۆ بهرگ له ژماره یه ک بۆ ژماره یه کی تر گۆڤانی به سه ر داهاوو، وه ک ژماره دوو ۱۰۲ لاپه ره، له کاتیکدا ژماره نو ۱۳۲ لاپه ره یه، ژماره ده ۱۲۸ لاپه ره یه، وه ژماره سه یزده ۲۲۴ لاپه ره یه، ژماره بیست ۲۰۸ لاپه ره یه، ژماره سی ۲۵۲ لاپه ره یه، ژماره چل ۳۸۰ لاپه ره یه، ژماره په نجا ۳۴۰ لاپه ره یه، به لام له ژماره شپست و یه ک به دواوه ژماره ی لاپه پهکانی بۆته ۳۰۸ لاپه ره تا ژماره هه شتاویه ک، بهردهوام بووه، جگه له ژماره حه فتا نه بیته که ۳۲۴ لاپه ره بووه. ژماره ی لاپه پهکان وه نه بیته هه ر له بهر زبونه وه دا بیته به لکو زۆر جار

ژمارەى لاپەرهەكانى ژمارەىيەك، كەمتر بوو لە ژمارەى لاپەرهەكانى مانگى پيشووتر. بۆ بەدیهينانى خەون و پرۆژە ئەدەبىيەكان بەردەوام ستافى گۆڤاره كە چاويان بپيوه تە ئاسۆيهكى گەش بەردەوام دەبن لە هەنگاوانان ئەگەر هيچ كۆسپيەك نيتە ريگايان. ((ئيمە چاومان بپيوه تە ئاسۆيهكى گەش بۆ گۆڤارى رامان، بەدیهينانى زۆر لە خەون و پرۆژەكانمان، ئەگەر دەرڤەت و هەلى گونجاو لە بارتر بپه خسى و كەرسە و ئيمكانياتى زياترمان بۆ دەستەبەر بكرى، چونكە ئىستا نەك هەر هاوكارى ناكريين، بگره زۆر لە توانا مالى و ئيدارييمان كەمكراوه تەو كە جاران كارمان پيدەكرد، ئەو هەش لەگەڵ گەورەيى و قەبارەى كارکردنمان بۆ سىاسەتییكى رۆشنبیری چالاک و نيشتمانى ناگونجى كە بيهوئى فەرەهنگى ولاتىك ببووزيئيتەو كە گۆڤارىكى وەك رامان كارى بۆ دەكات)). (عەبدولواحيد. ۲۰۰۴. ۶۱. ۳).

خولى دووهم: (۲۰۰۴/۳/۱ - ۲۰۰۵/۳/۵): لە دواى ژمارە هەشتاويهك گۆڤارى رامان، بە هۆى گۆڤانكارى پيشەيى و پپۆسەى ئازادکردنى عىراق نزيكەى ساليك گۆڤاره كە لە دەرچوون وەستا، ئەمەش كاريكى نەخوازو بوو، واتە لە ئىپراڊە و دەسلەتتى ئيمە بە دەر بوو" (عەبدولواحيد. ۲۰۰۴. ۳). لە ئادارى سالى ۲۰۰۴ ژمارە هەشتاودوو- هەشتاوسى، دەرچوو كە يەكەم ژمارەى خولى دووهمى گۆڤاره كە يە، تا ژمارە سەد بەردەوام بوو. سەرەتاي دەرکردنى گۆڤارى رامان لەم خولەدا، بە ژمارەى دووانەيى دەستپيەكرد، ئەمەش جياوازه لەگەڵ خولەكانى تر، هەر دوو مانگ جاريك ژمارەيهكى دووانەيى ليدەرچوو. لەم خولەدا گۆڤاره كە وا خوى دەناسيئى: مانگانەيهكى رۆشنبیری گشتى ئازادە. بەرپۆه بەرايه تى گۆڤارى رامان دەرى دەكات. خاوهنى ئيمتياز شەوكت شىخ يەزدين سەرنووسەر ئازاد عەبدولواحيد، سەبارەت بە ناو نيشانى گۆڤاره كە لە سەرجهم ژمارەكانى ئەم خولەدا نووسراوه هەولير- تەنیشت سینه ما سەلاحەدين. پۆستى ئەلكترونى و ژمارە تەلەفۆنى گۆڤاره كە و سەرنووسەرى گۆڤاره كە نووسراوه. جياوازيه كى ترى ئەم خولە لەگەڵ خولى پيشووتر ئەو يە كە سوودى زياترى لە ميديايى ئەلكترونى وەرگرتوو، بۆ يەكەم جار گۆڤارى رامان لە ژمارە ۹۳ و ۹۴، ئەدرەسى ئەلكترونى گۆڤاره كەى بلاوكردۆتەو. گۆڤارى رامان وەك يەكەمىن گۆڤارى رۆشنبیری لە باشوورى كوردستان، هەمان ژمارەى گۆڤاره كاغەزىيە كەى لە

ژێرناوێشیانی (www.raman-media.net) وەك گۆڤاریکی ئەلكترۆنی بڵاوكردۆتەو. سەبارەت بە ژمارەى لاپەرەكانى، ژمارەكانى سەرەتای ئەم خولە ٣٢٤ لاپەرە بوو، وەك ژمارەكانى هەشتاودوو- هەشتاوسى، ژمارەى هەشتاوچوار- هەشتاوپنج، پاشان لە ژمارە هەشتاوشەش- هەشتاوحەوت بۆتە ٢٠٨ لاپەرە بەردەوام بوو تا كۆتایی خولى دووهم.

خولى سێیەم: (٢٠٠٥/١٠/٥- تانیستا بەردەوامە): ئەم خولە لە ژمارە سەدویەك دەست پێدەكات و تانیستاش بەردەوامە. لەم ژمارەیدا كە لە ٢٠٠٥/١٠/٥ دەرچوو، لە چاپخانەى وەزارەتى پەرەردە- هەولێر چاپكراوە، گۆڤارەكە مانگانەیهكى رۆشنبیری گشتییه. بەرپۆهەرایەتى رۆشنبیری دەریدەكات. خاوەنى ئیمتیازی شەوكەت شیخ یەزدین. سەرنوسەر: ئازاد عەبدولواحید. بابەتەكانى ئەم ژمارەیه هەرەك ژمارەكانى پێشووتر، بابەتى ئەدەبى و هونەرى و رۆشنبیری تیدا بڵاوكراوتهوه. لەم خولەدا بۆ یەكەم جار لەسەر بەرگی گۆڤارەكە مانگ و سالى كوردی دەنوسریت و بەردەوام دەبیت. وەك نەریتیك ژمارە و بەروارى دەرچوون لە سەرجم لاپەرەكانى ناوهوهى گۆڤارى پامان لە هەموو ژمارەكاندا نوسراوه. سەبارەت بە ژمارەى لاپەرەكان لەم خولەدا ریکخستن و بەردەوامبوونی ریکە، تا ژمارە سەدوپازدە ژمارەى لاپەرەكانى ٢٠٨ لاپەرەیه، پاشان بۆتە ٢٠٠ لاپەرە تا ژمارە سەدویست و چوار. ژمارە سەدویست و پینج بۆتە ١٩٢ لاپەرە و دواتر بە شیوهیهكى جیگیر لە ژمارە سەدویست و شەشدا بۆتە ١٦٠ لاپەرە، بە قەبارەى (٢٨,٥×٢١,٦)سم، و تانیستا بەم شیوهیه بەردەوامە. لەم خولەدا زیاتر بایەخ بە ناوهپۆكى گۆڤارەكە و تۆكمەکردن و بەهێزکردنى دەدەن و هەولێ چارهسەرکردنى گرفتى دابەشکردن و كیشەى چاپخانە دەدەن. لە ژمارە سەدوچل و حەفت مۆلەتى بڵاوكردنهوهى لە سەندىكای رۆژنامەنوسانى كوردستان وەرگرتوو، بە ژمارە ٦٤ لە ٢٢/٦/٢٠٠٩، وە لە بەرگی ناوهوهى دواوهوه بڵاوكردۆتەوه. ئیستا گۆڤارەكە مانگانەیهكى رۆشنبیری گشتییه بەردەوامە لە دەرچوون.

باسى دووهم: لايەنى شىكارى چاۋپىكەۋتنەكانى گۆقارى پامان.

چاۋپىكەۋتن بە يەككە لە گرنگترين بابەتە رۆژنامەۋانىيەكان دادەنریت. لە گۆقارى پامان ۋەك يەككە لە بابەتە رۆژنامەۋانىيە سەرەككەكاندا گرنكى پىدراۋە، لە سەرجم ژمارەكاندا بوونى ھەيە، بەھىچ شىۋەيەك فەرامۆش نەكراۋە، ھەردەم ۋەك يەككە لە بابەتە سەرەككەكانى گۆقارەكە سەيركراۋە و پانتايى بۆ تەرخانكراۋە. لە سەرجم ئەو ژمارانەى كە بلۆكراۋەتەۋە، لە ماۋەى ئەو ھەقەدە سالەدا، ژمارەيەك نابىنىت (بە ژمارە تايبەتەكانىشەۋە) كە چاۋپىكەۋتنى تىدا بلۆكراۋەتەۋە. لەم توۋىڭنەۋەيەدا لە ژمارەكانى نىۋان ۲۰۱۸/۱/۵ تا ۲۰۱۸/۱۲/۵ بلۆكراۋەتەۋە، ۋەك سامپلى توۋىڭنەۋەكە ۋەرگىراۋە بۆ شىكردنەۋەى چاۋپىكەۋتنەكانى گۆقارەكە لە ماۋەى ئەو سالەدا.

خشتەى ژمارە (۱): دەرخەرى ژانرە رۆژنامەۋانىيەكان لە سامپلى توۋىڭنەۋەدا

دووبارە، رىژەى جۆرى سەدى بابەت	دووبارە	رىژەى سەدى	رىزبەندى
لىكۆلنەۋە، بەدواداچوون	۵۶	٪۴۳,۷۵	يەكەم
وتار	۵۰	٪۳۹,۰۶	دووهم
چاۋپىكەۋتن	۱۷	٪۱۳,۲۸	سپيەم
نامە	۴	٪۳,۱۲	چارەم
راپۆرت	۱	٪۰,۷۸	پيىنجەم
ھەۋال	۰	۰	
كۆى گشتى	۱۲۸	٪۱۰۰	

لە كۆى (۱۲) ژمارەى گۆقارى پامان لە ماۋەى ئەم سالەدا، ژانرى لىكۆلنەۋە و بەدواداچوون زۆرتيرين تەركىزى لە سەر كراۋە و گرنكى نۆرى پىدراۋە، پانتايى گۆقارەكەى بە رىژەى (٪۴۳,۷۵) گرتوۋە، لە رىزبەندى يەكەم دىت. بەلام گۆقارى پامان كەمترين بايەخ و پانتايى داۋە بە ژانرى ھەۋال و بە رىژەى (٪۰). لە كاتىكدا ژانرى چاۋپىكەۋتن جىگاي خۆى كرىدۆتەۋە، لە

ريزبه ندى سىيەم دىت بە ريژهى (١٣,٢٨٪) پانتايى گۆڤارى رامانى گرتووه، لە ماوهى سامپلى تويزينه وه كه دا.

خشتهى ژماره (٢): دەرختنى چاوپيڭكەوتن لە سامپلى تويزينه وه

ريژهى سەدى	دووپاره	دووپاره، ريژهى ژمارهى سەدى گۆڤار
٥,٨٨٪	١	248
١١,٧٦٪	٢	249
٥,٨٨٪	١	250
٥,٨٨٪	١	251
٥,٨٨٪	١	252
١٧,٦٤٪	٣	253
٥,٨٨٪	١	254
٥,٨٨٪	١	255
٥,٨٨٪	١	256
١١,٧٦٪	٢	257
١١,٧٦٪	٢	258
٥,٨٨٪	١	259
١٠٠٪	١٧	كۆى گشتى

لەو (١٢) ژمارهيهى گۆڤارى رامان چاوپيڭكەوتن بە شيوهيهكى بەردهوام و تا رادهيهك جيگير بلاو بوته وه.

لە هەر ژمارهيه كدا پانتاييهكى بو تهرخانكراوه، ئەم چاوپيڭكەوتنانه لە خشتهى ژماره (٤) دا باشتەر دەرکه وتووه، بۆيه دەتوانين بلين كه ژانرى چاوپيڭكەوتن لە گۆڤارى رامان لە رووى گرنگى و بايهخ پيدانيه وه لە ريزى پيشه وه ديت. لە سەرجهم ژماره كاندا تا رادهيهك ليك نزيكيهك ههيه له رووى بلاوكردنه وه دا.

خىشتەى ژمارە (۳): جۆرى چاوپىكەوتنەكان لە گۆڧارى پامان

دووبارە، رېژەى جۆرى سەدى چاوپىكەوتن	دووبارە	رېژەى سەدى	رېزبەندى
چاوپىكەوتنى گۆڧار	۱۴	۸۲,۳۶٪	رېزبەندى يەكەم
چاوپىكەوتنى وەرگىراو	۳	۱۷,۶۴٪	رېزبەندى دووهم
كۆى گىشتى	۱۷	۱۰۰٪	

لە كۆى ۱۲ ژمارەى گۆڧارى پامان لە رووى چەندىيەو (۱۷) چاوپىكەوتن تىايدا بلاو كراووتەو، بەلام زۆربەى چاوپىكەوتنەكان لە لايەن گۆڧارەكە، ياخود بو گۆڧارەكە ئەنجامدراو . گرنگىيەكى زۆريان پىدراو و نۆرتىن تەركىزيان خراوتەسەر و پانتايى زۆرى بو تەرخانكراو، بە رېژەى (۸۲,۳۶٪) سەرجهم چاوپىكەوتنە بلاوكراوكان پىكدەهينىت و لە رېزبەندى يەكەم دىت . لە كاتىكدا چاوپىكەوتنە وەرگىراوكان، كە لە زمانى بىگانەو وەرگىردراووتە سەر زمانى كوردى، لە رېزبەندى دووهم دىت بە رېژەى (۱۷,۶۴٪) پانتايى چاوپىكەوتنە بلاوكراوكان گرتوو .

خىشتەى ژمارە (۴): جۆرى چاوپىكەوتنەكانى گۆڧار لە رووى بابەتەو

دووبارە، رېژەى جۆرى سەدى چاوپىكەوتن	دووبارە	رېژەى سەدى	رېزبەندى
چاوپىكەوتنى ئەدەبى	۷	۵۰٪	رېزبەندى يەكەم
چاوپىكەوتنى ھونەرى	۶	۴۲,۸۶٪	رېزبەندى دووهم
چاوپىكەوتنى مېژووى	۱	۷,۱۴	رېزبەندى سىيەم
كۆى گىشتى	۱۴	۱۰۰٪	

لە كۆى (۱۴) چاوپىكەوتنى كە گۆڧارەكە ئەنجامى داو، چاوپىكەوتنى ئەدەبى لە رىزى پىشەو دىت و گرنگىى زۆر و تەركىزى زۆرى خراوتە سەر، ھىندەى نيوہى چاوپىكەوتنە ئەنجامدراوكانى گۆڧارى پامان پىكدەهينىت و بە رېژەى (۵۰٪) چاوپىكەوتنى ئەدەبىيە . چاوپىكەوتنى مېژووى كەمترىن بايەخى

پیدراوه، بەلام چاوپېڭكەوتنى ھونەرى شان لە شانى چاوپېڭكەوتنى ئەدەبى دەدات و بە رێژەى (۴۲,۸۶٪) سەرجه م چاوپېڭكەوتنەكانى گۆڤار پيكدەھىننیت. خستەى ژمارە (۵): جۆرى چاوپېڭكەوتنى ئەدەبى لە رووى كەسايەتییەوہ

رېزبەندى	رېژەى سەدى	دووپارە	دووپارە، رېژەى جۆرى سەدى كەسايەتى
رېزبەندى يەكەم	٪۲۸,۵۷	۲	چېرۆك نووس
رېزبەندى دووہم	٪۲۸,۵۷	۲	شاعیر
رېزبەندى سېیەم	٪۲۸,۵۷	۲	وہرگېر
رېزبەندى چوارەم	٪۱۴,۲۹	۱	رۆماننووس
	٪۱۰۰	۷	كۆى گشتى

لە نېو ئەو چاوپېڭكەوتنە ئەدەبىيانەدا، تا رادەيەكى باش كەسايەتییەكان بە يەك چاوسەيركراوہ، ئەميش لە خستەى ژمارە (۷) بە تەواوى بە ديار كەوتووہ، كە ھەرىەك لە شاعیران و چېرۆك نووسان و وەرگېرەكان بە يەك رېژە دەرکەوتوون كە رېژەى (٪۲۸,۵۷) پيكدنن. بەلام تەركىزى كەمتر خراوہتە سەر رۆماننووسەكان و رېژەى (٪۱۴,۲۹) سەرجه م چاوپېڭكەوتنە ئەدەبىيەكانى بۆ تەرخانكراوہ.

خستەى ژمارە (۶): جۆرى چاوپېڭكەوتنى ھونەرى لە رووى كەسايەتییەوہ

رېژەى سەدى	دووپارە	دووپارە، رېژەى جۆرى سەدى كەسايەتى
٪۵۰	۲	شېۋەكار
٪۵۰	۳	گۆرانبيیژ
٪۱۰۰	۶	كۆى گشتى

لەو (۶) چاوپېڭكەوتنە ھونەرىيەى كە بلۆكراوہتەوہ لە گۆڤارى پامان كە تەنھا گرنكى بە ھونەرمەندانى شېۋەكارى وگۆرانبيیژان دراوہ، بە شېۋەيەكى يەكسان چاوپېڭكەوتنەيان لەگەل ئەمجامداوہ، ھەرىەكەيان رېژەى (٪۵۰) چاوپېڭكەوتنە ھونەرىيەكانى بەركەوتووہ. بەلام لە ھەمانكاتدا گۆڤارى پامان كەمترین بايەخى بە بواریەكانى تری وەك سینەما و شانۆ داوہ، بە رېژەى (٪۱۰۰) پانتایى چاوپېڭكەوتنە ھونەرىيەكانى بەركەوتووہ.

خشتەى ژمارە (۷) شۆبازى نووسینی چاوپێکەوتنە ئەدەبىيەکان

دووبارە، رێژەى شۆبازى سەدى نووسین	دووبارە	رێژەى سەدى
هەرمەى رێک	۷	٪۱۰۰
هەرمەى رێکى پلەبى	—	—
هەرمەى هەلگەراوە	—	—
هەرمەى هەلگەراوەبى پلەبى	—	—
کۆى گشتى	۷	٪۱۰۰

لە کۆى (۷) چاوپێکەوتنى ئەدەبى لە گۆڤارى پامان، دەرکەوتوووە کە سەرچەم چاوپێکەوتنەکان یەک شۆبازى نووسینی هونەرى چاوپێکەوتنەکان رەچاوکراوە، ئەویش هەرمەى رێک (story)یە، گرنگی و بايەخێكى زۆر بەو شۆبازەى نووسین دراوە، سەرچەم شۆبازەکانى تری نووسینی چاوپێکەوتن تەریکیز و گرنگی پێنەدراوە.

ئەمەش ئەوە دەگەینەت کە چاوپێکەوتنە ئەدەبىيەکانى گۆڤارى پامان تەنها بە یەک شۆبە نووسراوە. چونکە چاوپێکەوتنەکان زیاتر چاوپێکەوتنى کەسین و لەگەڵ کەسانى تا پادەیهک ناسراو لە نۆو دونیای رۆشنبیری و ئەدەبیدا. شۆبازى نووسینی ئەدەبىيش خۆى فەرز کردوو بە سەر نووسینەوهى چاوپێکەوتنەکان.

خشتەى ژمارە (۸): شۆبازى نووسینی چاوپێکەوتنە هونەریيەکان

دووبارە، رێژەى شۆبازى سەدى نووسین	دووبارە	رێژەى سەدى
هەرمەى رێک	۳	٪۵۰
هەرمەى هەلگەراوە	۳	٪۵۰
هەرمەى رێکى پلەبى	—	—
هەرمەى هەلگەراوەبى پلەبى	—	—
کۆى گشتى	۶	٪۱۰۰

چاوپىكەوتنە ھونەرىيەكانى گۇڧارى رامان، بە ھەر دوو شىۋازى ھەپەمى رىك، ھەپەمى ھەلگەراۋە نووسراون.
لەكۆى ئەو (۶) چاوپىكەوتنە ھونەرىيەكانى بىلەن بۆتەۋە، دەرکەۋتوۋە كە ھەردو شىۋازى ھونەرىيە نووسىنى چاوپىكەوتنە رۇژنامەۋانى، ھەپەمى رىك ۋ ھەلگەراۋە، بە پىژەى ۰.۵۰٪ چاوپىكەوتنە ھونەرىيەكانى پى نووسراۋەتەۋە. ئەمەش ئەۋە دەگەيەنئىت كە لەگەل شىۋازى ئەدەبى، شىۋازىكى تىرىش پانتايى بۇ تەرخانكراۋە.

ئە نجامەكان:

- لە ئە نجامى ئەم توپىنەۋەيە توپىژەر گەيشتە چەند ئە نجامىك ئەۋانىش:
- ۱- چاوپىكەوتنە ئەدەبىيەكان بە شىۋازى نووسىنى ھەپەمى رىك (story) نووسراون.
 - ۲- ھەپەمى رىك ۋ ھەپەمى ھەلگەراۋە لى چاوپىكەوتنە ھونەرى زىاتر بايەخىان پىدراۋە.
 - ۳- شىۋازى نووسىنى ئەدەبى زالە بە سەر نووسىنى چاوپىكەوتنەكاندا.
 - ۴- چىرۆكنووس، ۋەرگىپ ۋ شاعىرەكان نۇرتىن بەسەركردنەۋە ۋ چاوپىكەوتنەكان لەگەلدا ئە نجامدراۋە.
 - ۵- چاوپىكەوتنە ھونەرى لە گۇڧارەكەدا بىلەنكراۋەتەۋە، كە لەگەل ھونەرمەندانى تەشكىلى ۋ گۇرانى ۋ مۇسىقا ئە نجامدراۋە.
 - ۶- ئە نجامدانى چاوپىكەوتنە ئەدەبى ۋ ھونەرىيەكان جىگەي پىپايەخى گۇڧارەكەيە.
 - ۷- كەسايەتى جىا جىا بۇ چاوپىكەوتنەكان دەستىنىشان كراون.

راسپاردە

- بۆ زیاتر بەرەو پێشەوه بردنی چاوپیکەوتن و شیوازی نووسینی لە گۆڤارە کەدا، توێژەر چەند راسپاردەیهکی خستۆتە پوو:
- ۱- گرنگیدانی زیاتر بە چاوپیکەوتنە وەرگێردراوەکان، لە پینا و بلاوکردنە وەه ی زیاتری زانیاری و رۆشنبیری هونەرماندان و ئەدیبا و رۆشنبیرانی بیگانە. ئاشنابوونی خوێنەرەکان بە شیوازی نووسینی چاوپیکەوتنی بیگانە.
 - ۲- دانانی پلانی سالانە بۆ ئەنجامدانی چاوپیکەوتنەکان و بلاوکردنە وەیان.
 - ۳- هەولدریشت شیوازە هونەرییەکانی نووسینی چاوپیکەوتن بە خوێنەرەکان ئاشنا بکریت، بە پەپەرە و کردنی قالبە هونەرییەکانی نووسینی چاوپیکەوتنی رۆژنامەوانی.
 - ۴- چاوپیکەوتنەکان سەرچەم کەسایەتیەکانی بوار و لایەنەکانی ئەدەبی و هونەری بگریتە وە.
 - ۵- بیرو بۆچوون و زانیاری رەخنەگران، جیگای گرنگی خوێنەرەکان و رۆشنبیرانە، بۆیە واپیویست دەکات چاوپیکەوتن لە گەڵ ئەو توێژەرە لە یاد نە کریت.

سەرچاوەکان:

یەكەم: كۆتیبەکان / كوردی

- ۱- سەعید، ئیسماعیل ئیبراهیم، ئەدەبی رۆژنامە نووسی کوردی بە گەدا ۱۹۷۰ - ۱۹۷۴: قونایگی نوێ، چاپخانە ی ئیلاف، بە گەدا، ۲۰۰۵.
- ۲- محەمەد، ئاریانا ئیبراهیم، شیوازە ئەدەبییەکانی رۆژنامە ی خەبات: ۲۰۰۳ - ۲۰۰۶، چاپخانە ی رۆشنبیری، هەولێر، ۲۰۱۱.
- ۳- کەرکوک، حەیب ابراهیم، هونەری رۆژنامە نووسی، وەرگێرانی سەمیرە ئەحمەد، چاپخانە ی خانە، دھۆک، ۲۰۰۸.
- ۴- نوری بیخالی، راگەیاندن و کاری رۆژنامە گەری، بە پێوە بە رایەتی چاپخانە ی رۆشنبیری، هەولێر، ۲۰۰۶.
- ۵- نەجات رۆستی، دیمانە ی رۆژنامە نووسی: رۆژنامە - تەلە فزیۆن - رادیۆ، چاپخانە ی بینایی، سلیمانی، ۲۰۰۸.
- ۶- مەنسور سەدقی، هەوال، راپۆرت و وتووێژ، چاپخانە ی دھۆک، ۲۰۰۸.

- ۷- مەم بورھان قانع، لە بارەى راگەياندنەوہ: لىكۆلئىنەوہ و كۆمەلە وتار و چاوپىڭكەوتنە لە بارەى راگەياندن - ئىتتىك - تىۋر و ژانرەكان، خانەى چاپ و بلاوكردنەوہى چوار چرا، سلىمانى، ۲۰۱.
- ۸- مەغدىد سەپان (د)، ئەوانەى رۆژنامەنووس پىۋىستە بيانزانى، بەشى دووہم، چاپخانەى شەھىد ئازاد ھەورامى، كەركوك، ۲۰۱۲.
- ۹- عىماد بەشىر (د) چاوپىڭكەوتن و بەدواداچوون: تەكنىكەكانى كارى مەيدانى رۆژنامەنووسى، ۋەرگىپرانى مەم بورھان قانع، چاپخانەى رەنج، سلىمانى، ۲۰۰۹.
- ۱۰- عەبدوللا زەنگەنە، رۆژنامەنووسى كوردى لە كوردستانى دواى پاپەپىن: بەدواداچوونىكى مەيدانىيە، چاپخانەى ۋەزارەتى رۆشنىرى، ھەولير، ۱۹۹۸.
- ۱۱- عەبدولخالق ئىبراھىم - ئەرسەلان رەحمان، كارامەيىيەكانى نووسىن: لە رۆژنامەگەرى چاپكراو و ئەلىكترۆنىدا، چاپخانەى حاجى ھاشم، ھەولير، ۲۰۱۰.
- ۱۲- فرىبا سەياد - عەلى ئەكبەر فەرھەنگى (د)، نەرىتى رۆژنامەوانى، ۋەرگىپرانى كارزان محەمەد، چاپى سىيەم، پىكخراوى ھەتاو، سلىمانى، ۲۰۱۱.
- ۱۳- فرمان عەبدولرەحمان، ستورى و بنەما نىو دەولەتتىيەكانى كارى رۆژنامەگەرى، چاپخانەى خانى، دھوك، ۲۰۰۹.
- ۱۴- كاروان عەلى، ھونەرى رۆژنامەنووسى: ھەوال - رىپورتاژ - گفوتوگۇ - وتار، چاپخانە و ئۆفيسى بەدرخان، سلىمانى، ۲۰۰۴.
- ۱۵- سوزان دان، شېۋازەكانى ھەقپەيىنى رۆژنامەوانى، ۋەرگىپرانى بەدرەدىن سالىح - فاتىمە حوسىن پەناھى، چاپى دووہم، چاپخانەى ۋەزارەتى پەررەدە، ھەولير، ۲۰۰۱.
- ۱۶- ساقى بارزانى، جۆرنالىزم: دەروازەيەك بۆ جۆرنالىزمى بەرپىسانە و ئەكادىمى، دەزگای چاپ و بلاوكردنەوہى ئاراس، ھەولير، ۲۰۱۰.
- ۱۷- رەزا حاجى ئابادى، دەروازەى رۆژنامەنووسى، ۋەرگىپرانى كارزان محەمەد، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلىمانى، ۲۰۰۵.
- ۱۸- دىبرا پۆتەر، رىنوئىنى بۆ رۆژنامەوانى سەربەخۆ، ۋەرگىپرانى فاروق جەمىل كەرىم، خانەى چاپ و بلاوكردنەوہى چوارچرا، سلىمانى، ۲۰۱۲.
- ۱۹- تالىب حوسىن (د)، رىبازى لىكۆلئىنەوہ: ئامادەكردنى لىكۆلئىنەوہى زانستى، چاپخانەى ۋەزارەتى پەررەدە، ھەولير، ۲۰۰۷.

٢٠- هەقال ناسر، رۆژنامەخان: هەندەك پرنسیپ و بۆچوونین سەرەکی د واری رۆژنامەقانیی دا، چاپخانەیا حەجی هاشم، هەولێر، ٢٠٠٦.

عەرەببێهکان:

- ٢١- ظاهر، أحمد جمال (د)، البحث العلمي الحديث، عمان، دار الفكر للنشر والتوزيع، الطبعة الثالثة، ١٩٨٣.
- ٢٢- اسماعيل إبراهيم (د)، فن التحرير الصحفي: بين النظرية والتطبيق، دار الفجر للنشر والتوزيع، ط:٤، القاهرة، ٢٠٠٥.
- ٢٣- خضر دولي، المقابلة الصحفية فن يتجدد، مطبعة خاني، دهوك، ٢٠١٢.
- ٢٤- سمير محمد حسين (د)، تحليل المضمون، عالم الكتب، القاهرة، ١٩٩٨.
- ٢٥- طلعت همام، مائة سؤال عن الصحافة، الطبعة الثانية، دار الفرقان، عمان، ١٩٨٨.
- ٢٦- عبدالعزيز شرف (د)، الأساليب في التحرير الصحفي، دار قباء للطباعة والنشر والتوزيع، القاهرة، ٢٠٠٠.
- ٢٧- عبداللطيف حمزة، المدخل في فن التحرير الصحفي، دار الفكر العربي، القاهرة، ١٩٥٦.
- ٢٨- عبدالنبي خزعل، فن تحرير الأخبار والبرامج في الفضائيات التلفزيونية والقنوات الإذاعية، دار النهضة العربية وبيت الحكمة، ٢٠١٠.
- ٢٩- عصمت عبدالمجيد، المدخل الى البحث العلمي، دار الشؤون الثقافي، بغداد، ٢٠٠١.
- ٣٠- غازي زين عوض الله (د)، الأسس الفنية للحديث الصحفي، مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، ١٩٩٦.
- ٣١- فاروق ابوزيد (د)، فن الكتابة الصحفية، الطبعة الرابعة، الناشر عالم الكتب، القاهرة، ١٩٩٠.
- ٣٢- لؤي خليل (د)، الإعلام الصحفي، دار أسامة للنشر والتوزيع الأردن، عمان، ٢٠١٠.
- ٣٣- محمود علم الدين (د)، الفن الصحفي، دار أخبار اليوم قطاع الثقافة جمهورية مصر العربية، القاهرة، ٢٠٠٤.
- ٣٤- محمود فهمي (د)، فن الصحفي في العالم، دار المعارف، القاهرة، ١٩٦٤.
- ٣٥- محمود أدهم (د)، الأسس الفنية للتحرير الصحفي العام، بدون دار النشر وسنة النشر.
- ٣٦- نسيم الخوري (د)، المقابلة الصحافية: فن - تواصل - إعلام، الطبعة الثانية، دار المنهل اللبناني، بيروت، ٢٠٠٩.
- ٣٧- ياسر الفهد، مجلاتنا العربية وفن التحرير الصحفي، دمشق، ١٩٩٢.

ئینگلیزییەکان:

(38) Deborah Potter, Hand book of Independent Journalism, 2006.

دووهم تیزەکان:

۳۹- محەمەد کەریم ئەحمەد، رۆژنامە نووسی کوردیی تایبەتمەند، نامە ی ماستەر، زانکۆی سلیمانی، کۆلیژی زانستە مرۆپایەتیەکان، ۲۰۱۰.

سێهەم گۆڤار و رۆژنامەکان:

۴۰- ئازاد لە تیف، چەند دێرێک لە میژووی نەنگینی سانسۆر لە عێراقدا، گۆڤاری پەیفین، ژمارە ۸۱، سلیمانی، ۲۰۰۰.

۴۱- ئازاد عەبدولواحید، گۆڤاری پامان... مۆمی شەشەم، گۆڤاری پامان، ژمارە ۶۱، هەولێر، ۲۰۰۰.

۴۲- بەرمەك بەهرەمەند، سەبارەت بە وتووێژ و دیمانە، و. رەسوول سولتانی، گۆڤاری رۆژنامە نووس، ژمارە ۲۳-۲۴، هەولێر، ۲۰۱۱.

۴۳- حەسەن فەتاح، دیدارا رۆژنامە قانی، گۆڤاری رۆژنامە نووس، ژمارە ۱۷، هەولێر، هاوینی ۲۰۰۹.

۳۹- حەبیب کەرکوکێ (د)، توێژینەوێ زانستی لە بواری راگەیاندا، گۆڤاری رۆژنامە نووس، ژمارە ۲۲، هەولێر، ۲۰۱۰.

۴۰- سەرنووسەر، (پامان) ئ لە ئیستا و ئایندەدا، گۆڤاری پامان، ژمارە ۸۴-۵۸، هەولێر، ۱ مایس - حوزەیران ۲۰۰۴.

۴۱- سەرۆ قادر، لە ناو تەنگژەدا پەل دەکووتین، گۆڤاری تێپامان، ژمارە ۱، هاوینە هەواری سەلاحەددین، ۱۹۹۶.

۴۲- سەرۆ قادر، پامان رێبازیکە لە خزمەتی پۆشنبیریدا، گۆڤاری پامان، ژمارە ۳۸، هەولێر، ئابی ۱۹۹۸.

۴۳- سەرنووسەر، لە پەراویزی کولتور و هە: پامان ژمارە ۱۰۰ ی دەرچوو... کاروانە کەش هەر بەردەوامە، گۆڤاری پامان، ژمارە ۱۰۰، هەولێر، ئەیلوولی ۲۰۰۵.

۴۴- عەباس جومعە، سەرەتایەك لە بارە ی راگەیاندا تایبەتمەند، گۆڤاری رۆژنامە نووس، ژمارە ۲۱، هەولێر، هاوینی ۲۰۱۰.

اساليب كتابة المقابلة في الصحافة الكوردية

دراسة تحليلية لمجلة راماى الادبية - ٢٠١٨

أ. م. د. نارايانا ابراهيم محمد

قسم الاعلام/ كلية الاداب/ جامعة صلاح الدين- اربيل

ملخص: هذا البحث هو محاولة لعرض اساليب الكتابة للمقابلة الصحفية في الصحافة الكوردية وخاصة في المجالات الكوردية حيث كان لها دور كبير في تنمية وتطوير لغة الكتابة واساليبها الكتابية وفنونها التحريرية. من هذا المنطلق حاول الباحث تعريف القارئ بأهم اساليب الكتابة للمقابلة الصحفية في مجلة راماى الادبية والقاء الضوء عليها من خلال تحديد الاعداد الصادرة من المجلة خلال سنة ٢٠١٨ لتحليل اهم الاساليب الفنية المستخدمة فيها. وهذا العمل لم يكن بالسهل والبسيط لان مجلة راماى كانت احدى اهم المجالات التي اهتمت بنشر الكثير من المقابلات الصحفية الادبية.

يتضمن هذا البحث على مقدمة وثلاث اقسام او فصول، يتكون الفصل الاول من الاطار العلمي العام للبحث لكي يستطيع الباحث ان يقوم بخطوات البحث بشكل مخطط علمي ودقيق، والذي يحتوي على الجانب المنهجي للبحث من مشكلة البحث واهمية واهداف البحث واسئلة البحث وعينة البحث والعراقيل التي واجهها الباحث.

في الفصل الثاني من هذا البحث يحتوي على تعريف عام للمقابلة الصحفية بمنظور المختصين و ذوو الخبرة في هذا المجال وكذلك عرض اهم انواعها، كما بحث الباحث عن اهم الخطوات في اجراء المقابلة وكيفية اعداد الصحفي للاسئلة قبل الذهاب لمقابلة الضيف واهم الاجراءات التي يجب ان يتبعها الصحفي اثناء المقابلة. كما وضح الباحث اهم القوالب الرئيسية في كتابة المقابلة الصحفية. الفصل الثالث والاخير يتضمن الجانب التحليلي المسحي من البحث بعد عرض مقدمة تاريخية حول صدور المجلة والاشخاص العاملين فيها ورئيس تحريرها واهم المواضيع المنشورة فيها وخصائصها، قام الباحث بتحليل المقابلات فيها عن طريق اعداد جداول تحليلية حسب العينة المحددة فيها. في الختام توصل الباحث الى نتيجة البحث وهو انه اغلب المقابلات المنشورة في المجلة مكتوبة بطريقة الهرم المعتدل التقنية (القصصية) لعرض المقابلة والاسلوب الادبي طاغي على مضمونها اثناء صياغة النص. ثم يقوم الباحث بعرض اهم المقترحات والتوصيات التي تساعد على تحسين من جودة كتابة المقابلات الصحفية وكيفية كتابتها.

Abstract

Style of writing the interview in the Kurdish press

Analytical of Raman Literary Magazine -2018

This research is an attempt to present the methods of writing for the interview in the Kurdish press, especially in the Kurdish magazines where it has played a major role in the development and development of the writing language and methods of writing and editorial arts. From this point of view, the researcher tried to introduce the reader to the most important methods of writing for the interview in Raman literary magazine and shed light on them by identifying the numbers issued by the magazine during the year 2018 to analyze the most important technical methods used in it. This work was not easy and simple because Raman magazine was one of the most important magazines interested in publishing a lot of literary interviews.

This research includes an introduction and three sections or chapters, the first chapter consists of the general scientific framework for research so that the researcher can carry out the research steps in a scientific and accurate scheme, which contains the methodological aspect of the research of the problem of research and the importance of the research objectives and research questions and research sample and obstacles Encountered by the researcher. In the second chapter of this research contains a general definition of the interview with the perspective of specialists and experienced in this area as well as the presentation of the most important types, as the researcher looked for the most important steps in the interview and how to prepare the journalist for questions before going to interview the guest and the most important procedures to be followed by the journalist During the interview. The researcher also explained the most important templates in writing the interview. The third and final chapter includes the analytical survey aspect of the research after presenting a historical introduction about the publication of the magazine and the people working in it and its editor and the most important topics published and characteristics, the researcher analyzed the interviews by preparing analytical tables according to the sample specified therein. In conclusion, the researcher concluded that most of the interviews published in the magazine are written in a pyramid technique (story) to present the interview and the literary style overwhelming its content during the drafting of the text. The researcher then presents the most important suggestions and recommendations that help improve the quality of writing interviews and how to write them .

القسم العربي

تعليمات النشر في مجلة الأكااديمية الكوردية

- مجلة الأكااديمية الكوردية: مجلة علمية فصلية تهتمّ بنشر البحوث العلمية التي تتناول قضايا الكورد وكوردستان، شريطة أن لا تكون منشورة من قبل أو مقبولة للنشر في مجلة أخرى.
- لغتا النشر في المجلة هما الكوردية والعربية، ويمكن نشر بحوث تخصّ الكورد وكوردستان بلغات أخرى.
- على الباحث أن يكتب على الصفحة الأولى من بحثه عنوان بحثه، اسمه، لقبه العلمي، عنوان وظيفته، مكان عمله، بريده الإلكتروني ورقم هاتفه.
- يُعتمد المنهج العلمي في اختيار عنوان البحث وامتته وأسلوب تنظيم المصادر والهوامش والاقتراسات، فضلاً عن كتابة البحث بلغة علمية رصينة، وتعتذر هيئة التحرير عن نشر أية دراسة تهمل هذه الجوانب.
- يُلحق بالبحث ملخص بلغتين أخريين، على أن لا يزيد عن صفحة واحدة A4، يوضّح فيه الباحث أهميّة بحثه والنتائج الرئيسية التي توصل إليها.
- عندما يكون البحث تحقيقاً لمخطوطة ما، يجب الالتزام بالقواعد والمناهج العلمية المعمول بها في هذا المجال، وتُرفق بالبحث عدّة صفحات من المخطوطة مع بيان المعلومات الأساسية عنها والجهة التي تحتفظ بها.
- يجب كتابة البحث بحروف اليونيكود، وتنظيم الهوامش بأسلوب هارفارد، على ان يطبع عنوان البحث بحجم (١٥) واسم الباحث او الباحثين مع العناوين الفرعية بحجم (١٤) ويكون المتن بحجم (١٣).
- تُنظّم المصادر والمراجع كالاتي: لقب المؤلف واسمه، التاريخ، عنوان الكتاب، الجزء (إن وُجد)، الطبعة، دار النشر، المدينة. وتُنظّم البحوث في المجلات كالاتي: لقب المؤلف واسمه، التاريخ، عنوان البحث، اسم المجلة "بين تنصيصين"، العدد، المدينة.
- يُرسل البحث بثلاث نسخ ورقية A4، وبقرص مدمج CD، على أن لا يزيد عدد صفحات البحث عن (٢٥) صفحة، بضمنها الصور والجداول والمصادر.

- يُعتبر البحث مقبولاً للنشر بعد تقويمه إيجابياً من قبل خبراء ومحكمين متخصصين، ويزود الباحث بقرار من هيئة التحرير بقبوله، ولا يجوز للباحث نشر بحثه لاحقاً في مكان آخر بدون موافقة خطية من رئيس التحرير.
- تحتفظ هيئة التحرير بحقها في حذف أو إعادة صياغة بعض الألفاظ والتعابير بما يتلاءم مع أسلوب المجلة في النشر، مع مراعاة عدم المساس بالأفكار الأصلية للبحث.
- يخضع ترتيب البحوث في المجلة وفقاً لمنهج المجلة في التبويب، وليس لأهمية البحث أو لقب الباحث العلمي.
- لا تنشر المجلة البحوث المستلّة من رسائل الماجستير وأطاريح الدكتوراه.
- تلتزم المجلة بتطبيق المبادئ المتعلقة بالانتحال.
- لا تعاد البحوث المرسلّة إلى المجلة إلى أصحابها في حالة عدم الموافقة على نشرها.

الجوانب السلبية لحركة مايس ١٩٤١ في العراق

أ. م. د. محمد عبدالله كاكه سور

قسم التاريخ - كلية الآداب

جامعة صلاح الدين - اربيل

المقدمة

حركة مايس ١٩٤١ من الأحداث المؤثرة في تاريخ العراق المعاصر، ولم تقتصر تأثيراتها على وقت الأحداث بل استمرت لفترات طويلة من تاريخ العراق، وبعد مرور نحو قرن من تأسيس المملكة العراقية في آب ١٩٢١، من المفيد إعادة قراءة وتفسير تاريخ هذه المملكة من وجهة نظر نقدية وخاصة وإن المشاكل الحالية في العراق وبالتحديد السياسية في جزء مهم منها عبارة عن تراكمات تاريخية، هذا بالإضافة إلى أن معظم التاريخ العراقي تم كتابته من وجهة نظر قومية عربية، ومن الأفضل التطرق إلى تاريخ الدولة العراقية من وجهات نظر مختلفة، وخاصة من وجهة نظر المكونات العراقية ما أمكن ذلك، وهذا الأمر أصبح أكثر إكثافاً في العراق بعد سقوط نظام البعث في ٩ نيسان ٢٠٠٣، حيث تلاشت سيطرة الدولة على تفسير تاريخ العراق من وجهة نظر مركزية واحدة. وخاصة وإن المكونات العراقية ليس لها تفسير موحد لتاريخ العراق مثلما يقول أحد الكُتّاب: ((لقد شكلت كل جماعة ذاكرتها التاريخية الخاصة حسب ما مرت به من تجارب بصورة مباشرة وما كسبته من خبرات ودروس))، (أسكندر، ٢٠٠٥، ص ٤٤). وقد اختلف الكتاب والمؤرخون حول تسمية أحداث مايس ١٩٤١ في العراق فقد وصفه أحد المؤرخين بالإنقلاب العسكري الكبير في العراق، (الحسني، ١٩٨٨، ص ٧). ووصف من قبل البعض الآخر بالإنقلاب (مار، ٢٠٠٦، ص ١١٨؛ خدوري، ١٩٤٦، ص ١٢٨؛ الحمداني، كرمانج، ٢٠١٥، ص ١٠٣)، في حين أُعتبر من قبل آخرين ثورة، (عارف، ١٩٩٩، ص ١٤١؛ التكريتي، ١٩٩٠، ص ١٧؛ الجبوري، ٢٠١٢، ص ٦٥)، ووصفها البعض الآخر بالحركة (خماس، ٢٠١٧، ص ١٢٩؛ التميمي، ٢٠١٨، ص ٧٨؛ رشيد، ٢٠١٠، ص ٧٣). وفي هذا الإطار كتب عن هذه

الأحداث بوصفها حرب العراق ١٩٤١، (شرويدر، ١٩٨٢، ص ٣ - ١٠٤)، وهناك من أطلق على سنة ١٩٤١ بسبب الانقلاب بسنة (البلاوي) والمصائب، (الشابندر، ١٩٩٣، ص ٢٥٠)، في حين أطلق أكاديمي كردي عليها (انتفاضة مايس)، (كريم، ٢٠٠٩، ص ١٧٤)، وقد حاولت استخدام مصادر مختلفة من وجهات نظر مختلفة في هذا البحث. منها وجهة النظر القومية العربية على سبيل المثال: (العميد الركن صباح علي غالب، محمد أمين الحسيني ودوره في أحداث مايس ١٩٤١ في العراق)، فقد تم الرجوع إلى وجهة نظر كردية في هذا الجانب وأستخدم أكثر من مصدر في هذا الجانب ومنها: (د. كه مال مه زهر، چه ند لاپه ره يه ك له ميژووي گه لي كورد، ئاماده كردي عه بدوللا زهنگه نه)، وقد تم التطرق في هذا المصدر إلى دور الكرد في حركة مايس ١٩٤١، ووصفه بانتفاضة مايس. ومن المصادر المهمة جداً (غانم محمد الحفو وعبدالفتاح علي البوتاني، الكرد والأحداث الوطنية في العراق خلال العهد الملكي (١٩٢١ - ١٩٥٨)، وتم التطرق فيه إلى الكرد وحركة مايس ١٩٤١، وأهمية الكتاب يكمن في كونه كتب من قبل مؤرخين أكاديميين أحدهما عربي والأخر كوردي وهما من المؤرخين المعروفين في مجال تأريخ العراق المعاصر. واستناداً إلى كتابيهما وتأسيساً على ما ورد فيهما من المعلومات، رأيت أنه من الأنسب تأريخياً إطلاق اسم (حركة) على ما حصل من أحداث في مايس ١٩٤١.

ورأينا من الأهمية استخدام المصادر التي كتبها الإنكليز حول موضوع البحث ومنها: (ونستون تشرشل وفرياستارك، ثورة العراق مايس ١٩٤١).

وعلى الرغم من أننا نتفق مع أحد الكتاب حيث يقول بأن قادة حركة مايس كانوا وطنيين ونزيهين وغيورون على المصلحة القومية العربية ويؤمنون بحق العراق في الإستقلال، إلا أنهم كانوا قليلي الخبرة في مجال السياسة، وتنقصهم المرونة وبعد النظر في معالجة الأمور، (مشتاق، ١٩٦٨، ص ٤٢١)، إلا أن التركيز على وطنية قادة الحركة جعل الكثير من الكتاب والمؤرخين يفضون النظر عن الجوانب السلبية لها، رغم وجود تلك الجوانب كما يتبين من البحث، وعدم تخصيص عنوان قريب أو بعيد من عنواننا لهذه الحوادث في العراق، ولكن يمكن أن نجد الإشارة إلى تلك الجوانب السلبية في الحركة بشكل مباشر أو غير مباشر في المصادر التي تم استخدامها في البحث.

وقد تم تقسيم هذا البحث إلى مبحثين:

المبحث الأول: نبذة مختصرة عن حركة مايس ١٩٤١.

المبحث الثاني: الجوانب السلبية لحركة مايس ١٩٤١.

آملين أن تكون محاولة متواضعة في قراءة وطنية عقلانية لأحداث العراق

المعاصر من منظور مصلحة الدولة وكل القوميات لا قومية واحدة.

المبحث الأول: نبذة مختصرة عن حركة مايس ١٩٤١:

إذا كان الإنقلاب هو التغيير المفاجيء اللادستوري للحكومة أو لنظام الحكم، لذا فان تغيير القيادة فقط وربما السياسات أو الإحلال الجبري للمدنيين شاغلي السلطة بعناصر أخرى من القوات المسلحة تعد إنقلاباً عسكرياً، وعادة ما يتوقف نجاح الإنقلاب على كثرة المشاركين فيه إذ تزداد فرص النجاح بزيادة المشاركين ومراكزهم العالية والمؤثرة في الجيش، (الزبيدي، ٢٠١٣، ص ٩٧). الا إن ما حدث في مايس ١٩٤١ في العراق كان حركة لا إنقلاب لأنها كانت حركة قام بها عدد من العسكريين والمدنيين لم يكن من أهدافها تغيير النظام السياسي، بل تقليص النفوذ البريطاني بالاعتماد على دول المحور وخاصة المانيا النازية، وهذا يفسر سرعة قمعها قبل ان تحقق اي تغيير جذري.

وقد كان من أسباب تلك الحوادث تكتل رشيد عالي الكيلاني مع بعض العناصر القومية من العرب وتشكيل جمعية سرية ياسم ((اللجنة السرية العربية)) وكان أبرز أعضائها الحاج أمين الحسيني (مفتي فلسطين) (أمين الحسيني: ١٨٩٧ - ١٩٧٤ ولد في قدس وكان والده طاهر الحسيني مفتياً للقدس، جاء إلى بغداد في ١٥ تشرين الأول ١٩٣٩، وحصل آل الحسيني على الوجاهة بفضل إنتسابهم الى آل البيت، كان قومياً متطرفاً عرف بلقائه مع هتلر، لمزيد من المعلومات عنه ينظر: غالب، ١٩٩٠، ص ص ٤١ - ٤٦)) ويونس السبعراوي وناجي شوكت، وطلبت اللجنة من الحكومة رسمياً السماح لها بتأسيس حزب علني ياسم (حزب الشعب)، ولكن وزارة الداخلية لم توافق على ذلك، (الأسدي، ٢٠٠١، ص ص ٦١ - ٦٢)، وأعلنت حالة الطوارئ في معسكر الرشيد وطلب رئيس أركان الجيش من طه الهاشمي رئيس الوزراء تقديم إستقالته، وعند إستقالته الأخير هرب الوصي عبدالإله إلى الرصافة ثم

التجأ إلى السفارة الأمريكية، وبعد ذلك قابل السفير البريطاني الذي شجعه للذهاب إلى البصرة والعمل من هناك لاستعادة السيطرة على الموقف، وبالفعل نقل الوصي على متن طائرة حربية إلى البصرة ووصلها في ٣ نيسان ١٩٤١. (الأسدي، ٢٠٠١، ص ٦٢)، وكلف الوصي الجديد الذي اختارها قيادة الحركة الشريف شرفرشيد عالي الكيلاني بتأليف حكومة جديدة، فألف الأخير وزارته الرابعة في يوم السبت ١٢ نيسان، وكان رشيد عالي إضافة إلى كونه رئيس وزراء، وزيراً للداخلية بالوكالة، وناجي شوكت وزيراً للدفاع إضافة إلى ثمانية وزراء آخرين، (الحسني، ١٩٨٢، ص ٢٣٥).

وقد أيد الكثير من العراقيين، ومن مختلف الفئات الاجتماعية والقومية، الحركة واستقبلوها بالفرح والسرور، حيث قامت مظاهرات في الشوارع تحي الجيش والحكومة الجديدة، (حداد، دون سنة النشر، ص ١٠٦).

كان هناك أسباب كثيرة لحركة مايس ١٩٤١، فقد ارتبطت أحداثها بالإختلاف في تفسير مواد المعاهدة العراقية البريطانية عام ١٩٣٠ التي كانت تسمح بمرور القوات البريطانية عبر الأراضي العراقية، بالاتفاق مع الجانب العراقي في حالة الحرب والسلام، وفي الواقع لم يعترض العقدا الأربعة، محمود سلمان، كامل شبيب، صلاح الدين الصباغ، وفهمي سعيد على مرور القوات البريطانية حسب بنود المعاهدة، ولكن الخلاف كان حول ما إذا كانت تمر مسلحة أو غير مسلحة، أيان الخلاف كان حول تفسير المادة الخامسة من المعاهدة، فالجانب الإنكليزي فسّره بطريقته والجانب العراقي كان رأيه مختلفاً، فدب الخلاف بين الجانبين، (بابان، ١٩٩٩، ص ٤٢)، ومن الأسباب الأخرى ربط المصلحة العراقية بالمصلحة الفلسطينية، وتحديد سياسة العراق تجاه بريطانيا من خلال ذلك، (حبيب، ٢٠١٠، ص ٢٠٠)، ومن الأسباب الأخرى أن الوصي عبدالإله كان قد تأكد من تكتل العقدا الأربعة حول رشيد عالي الكيلاني، لذلك قرر تفريقهم في مناطق بعيدة، وبالمقابل رفض الضباط الأربعة هذا الأمر وقرروا مواجهة الوصي مهما كلف الأمر، (حداد، بدون سنة النشر، ص ١٠٠). ومن الأسباب الأخرى التي أدت إلى تفاقم الخلاف بين الكيلاني وجماعته من الضباط من جهة والوصي والإنكليز وساسة عراقيين آخرين من جهة أخرى وعدم حلها إلى أن وصلت إلى ما وصلت إليه: إن فيصل الذي كان أميراً وتحت وصاية خاله عبدالإله الوصي لم يكن يتمتع بمرونة سياسة كبيرة، ولم تكن شخصيته قوية مثل

شخصية الملك فيصل الأول، (بابان، ١٩٩٩، ص ص٤٢ - ٤٣)، إضافة إلى ذلك إن سقوط فرنسا في صيف عام ١٩٤٠ شجع المفتي أمين الحسيني والكيلاني والضباط المتعاونين معهما في الجيش التوجه إلى المعسكر الألماني إعتقاداً منهم بأن الجانب الألماني هو الأقوى في الحرب ومن المنتظر عند التحالف معها الحصول على مكاسب كبيرة للكيلاني عند إنتهاء الحرب أو على الأقل الضغط على الجانب البريطاني تحت تأثير الفكر القومي العربي، (دويشا، ٢٠١٢، ص١٨٧). وهناك من يرى أن الكيلاني كان يريد أن يضغط على الإنكليز إذ كان يعتقد أن في وسعه إخضاع الإنكليز باستغلاله أوضاع الحرب العالمية الثانية دون الدخول في مواجهة عسكرية معهم، إلا أنه تورط في أمر لم يحسب عواقبه جيداً، (بصري، ١٩٩٢، ص٥٩). ومن الأسباب الرئيسية عدم إتفاق الساسة العراقيين من جماعة الكيلاني ونوري السعيد حول موقف موحد بخصوص العلاقة بدول الحلفاء والمحور، وكان ذلك نتيجة إختلاف وجهة نظرهم حول مصلحة العراق في ذلك الصراع، إضافة إلى محاولة كل من الطرفين الإنفرد بالزعامة في العراق، (الشريف، ٢٠٠٢، ص٣٤٢).

وفيما يتعلق برد فعل الوصي والإنكليز حول تشكيل تلك الحكومة التي عرفت بحكومة الدفاع الوطني، (باش أعيان، ٢٠١٣، ص٧٣٦)، فقد قررت بريطانيا إستعمال القوة العسكرية للقضاء عليها، والحد من نفوذ دول المحور التي كانت على إتصال بقيادة الحركة، وإعادة سيطرتها على إدارة شؤون العراق، (طقوش، ٢٠١٥، ص١٩٢)، فبدأت القوات البريطانية بإطلاق النار على القوات العراقية المتواجدة في البصرة، (الحمداني، ٢٠٠٣، ص١٦٦)، وبذلك أُعلنت الحرب بين بريطانيا والعراق في ٢ أيار ١٩٤٠ (الحسني، ١٩٨٢، ج٣، ص٢٣٥)، واستمرت الحرب إلى يوم التاسع والعشرين من الشهر نفسه، حيث ترك العقداء الأربعة العراق وهربوا إلى إيران، وتبعهم الوزراء، فعاد الوصي عبدالإله إلى بغداد تحت حماية القوات البريطانية وتشكلت وزارة موالية للوضع الجديد، وأعلنت الإدارة العرفية في ٢ حزيران ١٩٤١، وتم محاكمة الفارين غيابياً، وبعد ذلك قبضت السلطات البريطانية على معظم الذين هربوا إلى إيران، وأبعدتهم إلى خارج العراق، ثم جاءت بقسم منهم فحكمت عليهم أمام المجلس العرفي إذ حكم على يونس السبعاعي ومحمود سلمان وكامل شبيب بالاعدام ونفذ فيهم الحكم في الخامس من ايار ١٩٤٢.

أما صلاح الدين الصباغ فحكم عليه بالإعدام غيابياً حيث كان قد لجأ الى تركيا التي سلمته للحكومة العراقية فنفذ الحكم عليه في عام ١٩٤٥، أما العقيد كامل شبيب فقد حاول النجاة بنفسه وهاجم من طهران حركة مايس ورفاقه في الحركة، لكنه حكم أيضاً بالإعدام ونفذ الحكم فيه عام ١٩٤٤، وكذلك تم الحكم بلاعدام على رشيد عالي الكيلاني ولكنه لجأ إلى الملك عبدالعزيز آل سعود فحماه، وأما بقية الوزراء والضباط المتورطون في الإنقلاب فقد تم الحكم عليهم بعقوبات تتراوح من سنة إلى خمس عشرة سنة، (الحسني، ١٩٨٢، ج٣، ص٢٣٦).

وهكذا بعد عقدين من تأسيس دولة العراق ثانية تم إحتلال العراق من قبل القوات البريطانية بعد الإحتلال الأول التي استمر من ١٩١٤ - ١٩١٨، ولم تستطع القوات العراقية مقاومة القوات البريطانية حتى لشهر كامل رغم الصعوبات التي كانت تمر بها القوات البريطانية جراء أحداث الحرب العالمية الثانية.

المبحث الثاني: الجوانب السلبية لحركة مايس ١٩٤١

أولاً/ من الناحية العسكرية:

رغم إن قادة حركة مايس كانوا أغلبهم عسكريون، إلا أن حساباتهم من الناحية العسكرية لم تكن دقيقة، وكان جزء كبير من فشل حركتهم يعود إلى فشلهم من الناحية العسكرية في مواجهة القوات البريطانية، وقد كان لهذا الفشل العسكري نتائج سلبية على الجيش العراقي، والجوانب الأخرى في العراق كما سيتم الإشارة إليها لاحقاً.

بصورة عامة أثبتت الحركة إن حسابات العقداء الأربعة العسكرية كانت خاطئة حيث لم يحسبوا حساباً دقيقاً لتفوق القوات البريطانية، سواء في القوة الجوية أو البرية، فقد كانت الأسلحة العراقية بالية وكان الجيش العراقي يفتقر إلى العتاد الكاف لعمليات حربية أكثر من بضعة أيام، إضافة إلى الإستعدادات الفنية العسكرية من خرائط وخطط كانت ناقصة (مشتاق، ١٩٦٨، ص٤٢١ - ٤٢٢)، ورغم مقاومة الجيش العراقي القوات البريطانية ببسالة، إلا أن ضعف وسائل الإتصال بين قطعاتها كان من الأسباب الأخرى التي أدت الى هزيمتها ، (يوسف، ٢٠٠٩، ص١٣٠)،

وقد أدرك الجيش العراقي ضعف قدرته لذلك طلب الدعم من العشائر والمتطوعين من الشعب، إلا أن ذلك لم يجد نفعاً، (الهيمن، ١٩٩١، ص ١٢٥ - ١٢٦).

وحول طبيعة العمليات الحربية في صباح ٢ مايس حلقت عدة طائرات بريطانية فوق سماء بغداد العاصمة، وأسقطت أول قنبلة ورددت عليها المضادات العراقية، بدأت العمليات الحربية في اليوم نفسه فقد قامت القوة الجوية البريطانية بقصف القوات العراقية في الحبانية ورددت عليها القوات العراقية واستمر القتال حول الحبانية أربعة أيام، مما أدى إلى انسحاب الجيش العراقي نحو الشرق، ومن ثم احتلت قوات بريطانية الرطبة، ودارت معركة عنيفة في الفلوجة، ولعدم تكافؤ القوتين في العدد والسلاح فقد تم إحتلال الفلوجة، وتقدمت القوات البريطانية المدعومة بالطائرات نحو معسكر التاجي ببغداد، وفي عصر يوم ٢٩ مايس غادر الكيلاني والمفتي بغداد وبعد فترة إلتحق بهم العقدا الأربعة ودخلوا إيران كلاجئين سياسيين، (الأسدي، ٢٠٠١، ص ٦٣ - ٦٤)، وقد أثبت كل ذلك عدم كفاءة الجيش العراقي، الأمر الذي أدى إلى خسائر كبيرة للجيش والدولة العراقية فقد دمرت القوة الجوية البريطانية (٢٥) طائرة من طائرات العراق الأربعين، (حاجي، ٢٠١١، ص ٢٦).

وشمل القصف الجوي البريطاني أيضاً كلاً من كركوك وأربيل والموصل وفي هذا الجانب يذكر أحد العراقيين الموالين للمحور مايلي: ((لم تقصف القوات الجوية البريطانية السليمانية قط. ولكنها قصفت كركوك يوم ١٤ أيار ١٩٤١م فقط. أما أربيل فقد قصف مطارها يوم ١٤ أيار فأصيبت طائرتان عراقيتان بأضرار بليغة، ولم يقتل أحد، ثم قصفت أربيل في اليوم التالي أيضاً))، (بحري، ١٩٦٨، ص ١٢٥). وقد كانت الموصل مثار غضب وحقد السلطات البريطانية، ((وتمثل بهجوم طائراتها المقاتلة على مطار المدينة عدة مرات والقاء قنابلها على منطقة رأس الجادة وقتل وجرح العشرات من الاشخاص.)) (البوتاني، ٢٠٠٣، ص ٤٠٠).

ولو أخذنا بنظر الإعتبار أن الجيش العراقي لم يمر على تكوينه إلا قرابة العقدين من الزمن والإمكانات الإقتصادية الضعيفة لدولة العراق في ذلك الوقت وخاصة أثناء الحرب العالمية الثانية لتبين لنا إن تعويض تلك الأعداد من الطائرات العراقية لم يكن بالأمر السهل، الأمر الذي تسببت به الحركة. ورغم وعود ألمانيا للعراق بتزويدها بطائرات للوقوف بوجه القوات البريطانية إلا أنها لم تنفذ ذلك، (غالمان،

٢٠١٥)، (ص ٤٦)، وكان سبب ذلك يعود إلى إنشغال الألمان بحرب كريت أعظم صراع جوي إلى ذلك الوقت في التاريخ، إضافة إلى أنه لم يكن هناك استعداد في العراق لإستقبال طائرات ألمانية بسبب عدم توفر وقود للطائرات و المقاتلات العسكرية الفنية والسرية تحت سلطة حكومة الدفاع الوطني إضافة إلى فقدان الأجهزة في مجال الإستطلاع ومعرفة توجه الطائرات، (بطي، ٢٠٠٠، ج ١، ص ٤١٥ - ٤١٦)، وهذا يؤكد إن قادة حركة مايس كانت حساباتهم خاطئة في مواجهة القوات البريطانية حيث لم يوفر أحدى المستلزمات لمثل تلك المواجهة، كون معظمهم من العسكريين إلا أن حساباتهم و خططهم العسكرية كانت خاطئة و مستعجلة.

ومع إن القوات العراقية استطاعت تكبيد القوات البريطانية خسائر في معداتها العسكرية، (ياسين، ١٩٩٩، ص ٣٠٣)، إلا أن خسائر القوات العراقية كانت أكثر بكثير ففي معركة الفلوجة فقط استسلم ثلثمائة جندي عراقي للقوات الإنكليزية، (تشرشل وستارك، ١٩٦٣، ص ٢٥)، وكانت نقطة ضعف الجيش العراقي الرئيسية في ضعف القيادة العسكرية، إذ لم يكونوا قادة ميدانيين، بل تابعوا العمليات العسكرية من مقرات فرقتهم في وزارة الدفاع، (بطي، ٢٠٠٠، ج ١، ص ٤٠٩)، حتى إن صلاح الدين صباغ وصف كامل شبيب بالجبن، (بطي، ٢٠٠٠، ج ١، ص ٣٩٧)، الأمر الذي يوضح أن القادة لم يكونوا منسجمين أثناء العمليات العسكرية الأمر الذي أثر على أداء القوات العراقية. وخير مثال على ذلك ما ذكره قائدان إنكليزيان عن كيفية إحتلال بغداد حيث كتبوا يقولان: بدأ الزحف نحو بغداد في ليلة السابع والعشرين من شهر مايس وأحرز بعض التقدم، لكن الزحف تباطأ بسبب الفيضانات وتدمير كثير من الجسور، ومع ذلك وفي يوم الثلاثين من مايس وصلت طلائع القوات البريطانية إلى ضواحي بغداد. ومع ضعف الجيش البريطاني في العدد ووجود فرقة من الجيش العراقي داخل المدينة إلا أن وصول قواتنا إلى ضواحي بغداد كان أمراً لم يتحمله رئيس الحكومة رشيد عالي كيلاني ورفاقه فهربوا إلى إيران، الأمر الذي أدى إلى توقيع الهدنة وعودة الوصي إلى بغداد، (تشرشل وستارك، ١٩٦٣، ص ٢٧).

بالامكان القول إستناداً إلى معظم المصادر التي تمت الإشارة إليها إن البطولة في الحرب العراقية - البريطانية تمثل ببطولة الجنود العراقيين وليس القادة العسكريين الذين تركوا الميدان، وهنا من حقنا أن نسأل سؤالاً إفتراضياً وهو: ألم

يكن من الافضل ان يقاتلوا و يقتلوا او يؤسروا في ساحات المعارك، من الفرار واللجؤ الى ايران التي سلمتهم للعراق ليحكم عليهم بالاعدام؟! بدون شك إن فرار القادة من الميدان لم يكن من مصلحتهم ومصلحة الجيش العراقي. ولاشك أن أي من أهداف الحركة لم يتحقق في العراق، وقد انعكس أحداث مايس ١٩٤١ سلبياً على الجيش العراقي حتى بعد إنتهاء الحركة، إذ ألغيت دورات ضباط الإحتياط، وحاول أحد الضباط البريطانيين تقليص الجيش العراقي إلى أدنى الحدود، (المميز، ١٩٨٥، ص ٢٦٠)، واعقب فشل الحركة إنحساراً في دور الجيش في السياسة. وقام النظام بتحقيق ذلك ولو مؤقتاً عن طريق تقليص حجم الجيش وتصفية العناصر المناوئة له بإجراءات الفصل والإحالة على التقاعد، (الحسو، بدون سنة النشر، ص ١٣٦).

إن حركة مايس لم تكن الأول في العراق إذ سبقها إنقلابي تشرين الأول ١٩٣٦ الذي لم ينجح في الإستيلاء على السلطة في العراق إلا لأقل من سنة، إلا أن حركة مايس كانت ممهدة للأحداث التي تلتها ومنها ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ التي بدأت بإنقلاب وانقلبت إلى ثورة ضمن سلسلة من تدخلات الجيش في السياسة في العراق، التي كانت جوانبها السلبية بصورة عامة أكثر من جوانبها الإيجابية.

ثانياً/ من الناحية السياسية:

رغم أن حركة مايس ١٩٤١ لم تحقق أهدافها السياسية، إلا أن القوميين العرب يفتخرون بها ويرون بأن لها أهمية معنوية كبيرة، فعلى سبيل المثال يقول أحد الكتاب عنها: أننا لسنا فقط معجبين ببطولة ثوار مايس ١٩٤١ في العراق، بل أننا نجد أيضاً فيها - وإن لم تحقق أهدافها - تجربة تاريخية مهمة جداً، وخطوة على طريق الثورة العربية، وهي خطوة عملية أكثر أهمية من كثير من البرامج والطروحات التي بقيت حبراً على الورق، (فوزي، ١٩٨٤، ص ١٢٢)، ويبدو أنهم ركزوا على الجانب القومي والمعنوي للحركة، واهملوا أنها لم تحقق أي هدف سياسي، بل حتى إنها أدت الى تقسيمالساساة العراقيين إلى فريقين بينما كان الجانب البريطاني في هذا الصراع موحداً، فلم يكن خلاف قادة الحركة فقط مع نوري السعيد وعبدالإله بل كانوا في نهاية المطاف ضد النظام الملكي، (فتاح وكاسو، دون سنة النشر، ص ٤٢)، وإن لم يستطيعوا إعلان ذلك علناً بسبب قصر فترة حكمهم في بغداد، إلا أنهم بالفعل اتخذوا إجراءً ضد العائلة المالكة حيث تم وضعهم تحت الإقامة الجبرية في كردستان

وتحديداً في أربيل، (دي غوري، ١٩٨٣، ص٤٢)، ولو سألنا عن الأهداف السياسية للحركة فبالإمكان الإشارة إلى بعض منها مع إنها لم تتحقق، يرى أحد الساسة العراقيين إن الهدف الرئيسي للحركة كان إستقلال العراق وإقضاء الوصي عبدالإله، (الباجي، بدون سنة النشر، ص٣٦)، ولكن نجد على أرض الواقع إن الهدفين لم يتحققا، فقد عاد الوصي إلى العراق أقوى من السابق و احتل العراق ثانية، وحصلت بريطانيا على إمتيازات عامة تفوق كثيراً ماكان متوفراً ضمن نصوص معاهدة ١٩٣٠، حتى أنها استمرت في العراق طيلة فترة الحرب العالمية الثانية بشبه إحتلال دائم، (العمر، ١٩٧٧، ص٣٧٣)، ويذكر مؤرخ عراقي بهذا الصدد، إنه بعد إنهيار حكومة الكيلاني، أحكمت بريطانيا من خلال سفارتها في بغداد قبضتها على العراق، وصارت تفرض رأيها في تشكيل الوزارات بل وحتى في تغييرها، (ياغي، ١٩٧٩، ص١٥)، هذا في حين أن العراق كان قبل الإنقلاب الدولة العربية الوحيدة التي حصلت على إستقلالها، (لونكريك وستوكس، ٢٠٠٩، ص١٦٠)، وجدير بالذكر أن بعض الساسة والنواب والعسكريين العراقيين الذين كانوا معارضين الوصي عبدالإله، أصبحوا بعد عودة الوصي إلى بغداد تحت حماية البريطانيين مع المستقبلين له، (السهوردي، ١٩٨٩، ط٢، ص١١٨). و المثير ان العديد من مؤيدي الحركة استنكروا قيامها وهاجموا قادتها و هناؤا عبدالاله بالعودة الى بغداد بالقول جاء الحق و زهق الباطل.

ومن الغريب ان قائد الفرقة الثانية والقائم مقام محافظ الموصل، قاسم مقصود، طلب من يهود اقضية بادينان وضع (٥٠٠) ليرة ذهبية في خزانة الجيش للتدليل على ولائهم، كما طلب من عزيز ياقو رئيس قرية بيشابور ان يدفع (٥٠٠) ليرة بعد اتهامه بالتجسس لصالح الفرنسيين ولم ينفذ الطلبان بسبب انهيار الحركة. (البوتاني، ٢٠١٧، ج١، ص١٨٦).

ويورد مؤرخ آخر سببين آخرين لحركة مايس ١٩٤١، وهما الدافع القومي العربي، إضافة إلى المصالح الشخصية التي كانت حافز قوي لقادة الحركة للقيام بإنقلابهم للإستئثار بالسلطة، (الدوري، ٢٠١٢، ص٢٦٦)، ولكن الأحداث التي أوردناها أثبتت بأن أي من الهدفين المذكورين لم يتحقق، فالقومية العربية لم تستفيد من الإنقلاب، ولم يستطع قادة الإنقلاب تحقيق طموحاتهم ومصالحهم

الشخصية، بل على العكس من ذلك فقد لجأوا إلى خارج العراق وفقد معظمهم حياتهم جراء تلك الحوادث، وفي هذا الصدد جاء في أحد المصادر حول مصير المشتركين في أحداث مايس، إن عبدالإله كان من أشد أنصار الانتقام وأعنفهم في مطاردة المشتركين في الإنقلاب، ولذلك دفع وزارة جميل المدفعي الخامسة (٢٩ كانون الثاني ١٩٥٣ - ١٧ ايلول ١٩٥٣) لإصدار مرسوم لمحاكمة المشتركين في أحداث مايس، وتم تشكيل مجلس عرقي لتنفيذ ذلك، ولما دخلت القوات البريطانية إيران جراء أحداث الحرب العالمية الثانية قامت بإبعاد معظم اللاجئين العراقيين إلى جنوب أفريقيا، ولكن بعد ذلك تم بإتفاق نوري السعيد وعبدالإله والسلطات الإنكليزية إحضار هؤلاء إلى العراق ومحاكمتهم وقد تم ذلك بالفعل، (الناصر، ١٩٩٠، ص ٢٢١)، وهكذا يتضح لنا إن المشاركين في تلك الأحداث تعرضوا إلى الملاحقة والمحاكمة وعقوبات مختلفة.

ومن أهم الجوانب السلبية الأخرى التعاون مع دول المحور وخاصة النازية ومع أن المصادر تذكر أن تأييد دور المحور لم يكن مقتصرًا على قادة الإنقلاب حيث يذكر أحد الكُتاب بأنه عندما أعلنت الحرب العالمية الثانية انقسم العراقيون إلى فئتين، الأولى تريد الغلبة للمحور على أساس عدائهم للإستعمار البريطاني والفرنسي، والفئة الثانية تميل إلى المعسكر الغربي، وقد انضم اليسار العراقي إلى الفئة الثانية بعد هجوم ألمانيا على الإتحاد السوفيتي، (الظاهر، بدون سنة النشر، ص ٣٣)، إلا أن موقف قادة الحركة هذا كان له نتائج سلبية على العراق وعليهم أيضاً وذلك لأنهم أخطأوا في اعتقادهم بأن دول المحور ستدخل لصالحهم بإمكانياتها، او انها ستكسب الحرب الجانب المنتصر في الحرب. وقد وقع قادة الإنقلاب تحت تأثير الدعاية النازية وكانوا يعتبرون مثلهم مثل مجموعة من العراقيين إن الإنكليز هم المشكلة الوحيدة في العراق، (مكية، ٢٠١١، ص ٦٢)، وكان العقداء الأربعة أنفسهم على إتصال بقوى المحور من خلال البعثات الإيطالية واليابانية في بغداد، (البياتي، ٢٠١٢، ص ٢٦٠).

ومن النتائج السياسية السلبية الأخرى لحركة مايس في العراق، ماتعرض له اليهود وهم أحد مكونات العراق من حوادث مؤلمة عرفت بالفرهود أي فرار اليهود نتيجة هجوم المسلمين عليهم، ومما هو جدير بالذكر إن كلمة فرهود يستخدم حتى الآن في العراق كدلالة على النهب والسلب، (الربيعي، ٢٠١٧، ص ١٦٧)، وقد وقعت تلك الحوادث نتيجة إستقبال يهود بغداد للوصي عبدالإله عند عودته إلى بغداد بعد

هربه منها وصادف ذلك الحدث في يوم عيد لليهود، (ياسين، ١٩٩٩، ص ٣٠٣)، إضافة إلى ذلك هناك من يذكر إن من أسباب إستهداف اليهود إن قوات يهودية شاركت في القتال إلى جانب القوات البريطانية ضد الجيش العراقي، وكانت هذه القوات من عصابة (ارغون زفاي لئومي) التي عرفت بالقسوة ضد العرب، (الربيعي، ٢٠١٧، ص ١٧٢).

ويصف أحد الكتاب اليهود حوادث الفرهود في بغداد كالتالي: لقد استمرت على مدى يوم أو يومين في بغداد، ولم تكن هناك سيطرة للنظام والقانون، فعند إنهيار حكومة الدفاع الوطني وهروب قاداته إلى خارج البلاد، تلكا الجيش الإنكليزي و الوصي على العرش العراقي في فرض سلطتهم على بغداد، وقد أدى ذلك إلى أن يقوم بعض المشاغبين بإثارة الفوضى في العاصمة، وكان معظم هؤلاء من أفراد القبائل البدوية الذين توطنوا في أطراف العاصمة، فقاموا بالنهب والقتل في الأحياء اليهودية دون تمييز، وخاصة الأحياء القديمة والفقيرة منها، وقد انضم إلى أبناء القبائل الجنود الفقراء، بعد الفوضى في صفوف الجيش و فرار قاداته، وإضافة إلى القتل والنهب قاموا بإغتصاب اليهوديات، (سومبخ، ٢٠١١، ص ١٠٦ - ١٠٧)، وجاء في تقرير لجنة التحقيق الحكومية عن الخسائر البشرية التي وقعت في يومي ١، ٢ حزيران ١٩٤١ الآتي: عدد القتلى حسب إفادة حاكم التحقيق (١١٠) قتل، بينهم (٢٨) امرأة، يتوزعون على المسلمين واليهود، ولم يتم التعرف على عدد كبير منهم، وبالنسبة للجرحي فكانوا (٢٠٤) جرحى، وهم أيضا من المسلمين واليهود، أما رئيس الطائفة اليهودية فيدعي بأن عدد القتلى والجرحى أكثر من ذلك، (حبيب، ٢٠١٠، ص ٢٢٢)، ومهما كان هناك من خلاف سياسي والشك بين المسلمين واليهود ولكن ليس هناك ما يبرر السلب والنهب وهتك الأعراض بين مكونات وطن واحد، (بورتر، ٢٠٠٨، ص ١٧٠).

و من الجدير بالذكر ان اليهود لم يكونوا الفئة الوحيدة التي رحبت بعودة الوصي و اندحار الحركة فقد شاركهم في اظهار الفرحة الكثير من السياسيين و رؤساء العشائر والمسيحيين و الايزيديين.

وربما كان فرحة اليهود بعودة الوصي نابعة من كونهم كانوا يحسون بأن قادة الانقلاب يشكلون خطراً عليهم بحكم إتصالهم بالنازية، وموقف هتلر المعروف منهم.

ولم تخدم تلك الحوادث حركة القومية العربية بل كان له دور في تقوية ذلك الإتجاه الموجود بين يهود العراق التي كانت ترى في أن الحل الوحيد لخلاص اليهود من الإبادة هو تأسيس وطن قومي لهم في فلسطين، (الربيعي، ٢٠١٦، ص١٧٨)، الأمر الذي شجع اليهود العراقيين على الهجرة إلى فلسطين بزخم أكبر قبل وبعد تأسيس دولة إسرائيل في عام ١٩٤٨. خاصة إن الأمر لم يكن فقط قتل اليهود بل ذبحهم، (سومينغ، ٢٠١١، ص١٠)، الأمر الذي تكرر في تاريخ العراق لاحقاً تجاه مكونات أخرى في العراق، لذلك لا بد من الإشارة إلى أن عدم نقد تلك الأساليب غير المبررة في تلك الفترة كان من أحد أسباب تلك الممارسات لاحقاً لكون القائمين بها يعتقدون بأنها ستمر كسابققتها، وهناك من يجد لها الأعذار والمبررات.

أما السلطات البريطانية فلم تتدخل لوقف حوادث الفرهود بحجة إنها شأن داخلي عراقي وأبقت قواتها خارج العاصمة، وانتظر الوصي يومين لتشكيل وزارة جديدة تكون بمقدورها حفظ الأمن في بغداد: كل ذلك كان من أسباب ما حدث لليهود في ذلك الوقت، (بصري، ١٩٩٢، ص٦٠).

كل ذلك يؤكد إن حسابات قادة الحركة لم تكن دقيقة ، ومع إنهم أرادوا خدمة الحركة القومية العربية حسب إتجاههم السياسي، الا انهم لم يفلحوا في ذلك بل على العكس من ذلك أضروا بالقومية العربية أكثر من خدمتها من حيث لم يدروا أو على الأقل لم يحسبوا لها حساباً دقيقاً. فقد أدت الحركة إلى تقوية الإنكليز في العراق أكثر مما كانوا عليه قبلها، وخدموا الحركة (الصهيونية) بخلق دوافع لليهود العراق للهجرة إلى فلسطين، وأدت سياساتهم إلى عودة الوصي عبد الله إلى الحكم بصورة أقوى وأكثر حقداً على القوميين العرب. ولم يستطيعوا خلق علاقات خارجية قوية تحفظ حياتهم بعد هربهم إلى خارج العراق، حيث تم تسليمهم إلى السلطات العراقية.

ومن الجوانب السياسية السلبية لحركة مايس ١٩٤١ عدم وضوح الرؤية السياسية تجاه الكرد في العراق وخلق بلبلة في المناطق الكردية، وفي هذا الإطار رغم أن هذه الحركة تم تأييدها من قبل عدد من رؤساء العشائر وأغوات الكرد، لاسيما من الذين كانوا مرتبطين بمصالح قوية مع الحكومات المتعاقبة، (الحفو والبوتاني، ٢٠٠٥، ص٦٨)، وقد دأب هؤلاء على التقرب من سلطة الأمر الواقع في العاصمة من أجل مصالحهم الشخصية وليس إيماناً منهم بأفكار أو مبادئ قادة الحركة، ويتضح

ذلك جلياً من تأييد هؤلاء للسلطة العراقية التي أعقبت حكومة الدفاع الوطني وعاقبت معظم من ساندوا الحركة، (فقد أعلن سعيد آغا ديوالي (رئيس عشيرة دوسكي) تطوعه مع عشيرته البالغة ١٥٠٠ شخص. كما تقدم علي آغا (رئيس عشيرة المزوري) للكيلاني معلناً تأييده لهذه الحركة، و جاره في ذلك عبدالله آغا (رئيس عشائر الشرفان) و حاجي طه (من اعيان العمادية).

كما توجهت وفود من دهوك و عقرة والعمادية و زاخو مع (وفد من الموصل برئاسة عبدالله وكيل بلدية الموصل) الي بغداد، و ضمت بعض وجوه الكورد و هم كل من الحاج شمدن آغا والشيوخ مظهر الشيخ طه والشيوخ محمود رقيب والشيوخ نوري البريفكاني و سعيد آغا الدوسكي، فضلاً عن وفود من الشيخان وزيبار، لغرض تقديم التهنئة لحكومة رشيد عالي الكيلاني.

علي ما يظهر فان البعض من هؤلاء الوجوه والرؤساء والأغوات الكورد، إن لم نقل أغلبهم، كانت تربطهم بحكومة الكيلاني هذه أو غيرها من الحكومات العراقية، روابط المصالح والولاءات الحكومية الرسمية، اكثر مما هي ولاءات قائمة على القناعة والمواقف الثابتة. فبعد انهيار و فشل هذه الحركة و لجوء قادتها الى ايران ثم عودة الأمير عبدالآله الى بغداد في الأول من حزيران ١٩٤١، أبرق البعض منهم الى الوصي يهنأه بسلامة العودة الى العراق، ثم يصف حكومة الكيلاني ((بأنها حكومة باطلة)). ومن هؤلاء؛ مظهر النقشبندي (رئيس عشيرة النيرة) و صالح كلحي (رئيس عشيرة الريكان) و اسماعيل بامرني، و شماشة اسحق (رئيس عوديشكه) ووزير عثمان آغا (رئيس عشيرة بروراي) و سعيد ديوالي (رئيس عشيرة الدوسكي) والحاجي ملو (رئيس عشيرة المزوري) و عبدالله البريفكاني و نوري البريفكاني. و مثل هؤلاء فعل كذلك رؤوساء ووجوه العشائر العربية.(الحفو والبوتاني، ٢٠٠٥، ص ص ٦٨-٦٩)، وكذلك تم تأييد الانقلاب من بعض أهالي السليمانية تحت تأثير الدعاية النازية ومعاداة الإنكليز، (بابان، ٢٠٠٧، ل ٦٥)، وخرجت مظاهرة في أربيل أثناء فترة حكم حكومة الدفاع الوطني تأييداً للإنتقال شارك فيها بعض الأهالي والطلاب، (دزه يي، ٢٠٠١، ص ٣٤)، هذا فضلاً عن إصدار مجموعة من رجال الدين الكرد فتاوي مساندة للحركة والحرب ضد الإنكليز على خلفية دينية، (كريم، ٢٠٠٩، ص ١٩٠)، وفي داخل المؤسسة العسكرية أظهر بعض ضباط الكرد وبحكم مواقعهم العسكرية الرسمية دوراً

يشهد له أثناء قتال القوات العراقية ضد القوات البريطانية، (و منهم الفريق الركن أمين زكي سليمان (وكيل رئيس أركان الجيش) وهو من كبار ضباط الجيش الذين ارتبط إسمهم بهذه الحركة. والعقيد رشيد جودت (أمر حامية البصرة) الذي كان له دور فعال في إحباط محاولة الوصي عبدالآله لتعبئة الرأي العام ضد حكومة الكيلاني بعد لجوئه الى البصرة. والعقيد فائق كاكه أمين (أمر لواء المشاة في الناصرية) الذي إختار لنفسه -كما قيل - لقب ((هتلر كوردستان))!! . والرائد الركن عزت عبدالعزیز والرائد مصطفى خوشناو الذي وقع أسيرا بيد البريطانيين والنقيب ميرحاج أحمد الذي كان من ضباط المدفعية اللامعين ضمن القوات التي حاصرت البريطانيين في سن الذبان (قاعدة الحبانية)، و كان هؤلاء الضباط الثلاثة في أمرة العقيد الركن محمد فهمي سعيد أحد قادة حركة مايس) (الحفو والبوتاني، ٢٠٠٥، ص٦٩). ورغم كل هذا التأييد للحركة، إلا أنه كان هناك من يتخوف منها من الكورد إستناداً إلى أن قادة الحركة لم يكونوا يخفون عدائهم للكورد، (كريم، ٢٠٠٩، ص١٩١)، بل حتى كان هناك رأي بأن الهدف الأساسي للحركة هو ضرب الحركة القومية الكوردية، (مهزه، ٢٠٠١، ص١١٧).

ولعل غلق نادي الارتقاء الكوردي الذي كان مقره في بغداد هو خير شاهد على هذه الحساسية القومية العربية المتطرفة ازاء الكورد. لاسيما ان علمنا بانهُ هو النادي الوحيد للكورد في الوقت الذي كان للأثوريين والأرمن حوالي عشر جمعيات ثقافية ونوادي خاصة بهم منتشرة في كل ارجاء العراق. (الحفو والبوتاني، ٢٠٠٥، ص٧٠).

و ارى انه لم يكن من المنطق ان يساند قادة الحركة، الحركة القومية الكردية، ولكن من الطبيعي أن يكون لديهم بعض المرونة في التعامل معها الأمر الذي لم نجد له أثراً في المصادر المتوافرة، ففي هذا الإطار لم يكن هناك أي تنسيق بين قادة الحركة والشيخ محمود الحفيد الزعيم الكوردي الذي حارب الإنكليز مراراً وتكراراً. بل بالعكس هناك من يرى أن الشيخ محمود ترك بغداد قبل إنتهاء حركة مايس ليعمل في السليمانية بالتنسيق مع الإنكليز ضد قادة الحركة، ولكن الإنكليز لم يستجيبوا له، (كريم، ٢٠٠٩، ص١٩٣).

وفما يتعلق بموقف القائد الكوردي ملا مصطفى البارزاني من حركة مايس، يبدو انه اتخذ موقفاً محايداً من الجانبين لأنه لم يكن يثق بأي منهما لقد حاول البريطانيون خلال ايام الانتفاضة ان يستغلوا القضية الكوردية كورقة لتحقيق مآربهم واهدافهم، الا انهم فشلوا وتمثل ذلك بمحاولة اقناع ملا مصطفى البارزاني الذي كان منفيًا في السليمانية بالتوجه الى اربيل وبارزان والاتصال بالضباط الكورد هناك وحثهم على القيام بعمل ما ضد حكومة الكيلاني، مقابل استعداد بريطانيا للاعتراف باستقلال دولة كوردية، الا ان البارزاني بعد ان استشار اخاه الشيخ احمد رفض العرض البريطاني باعتبار ان بريطانيا لن تلتزم بوعودها، قائلاً: انني كوردي فاذا قاومت قوات رشيد عالي فان ذلك سيعيد بمثابة معارضة مني للقادة العرب الذين هم وراء تلك الحركة، الا ان ذلك الرفض لم يكن يعني ان البارزاني كان يؤيد انتفاضة مايس، بل بالعكس، فقد رفض عرضاً من حكومة الكيلاني يقترح عليه التحرك ضد البريطانيون، لانه على حد تعبير احد الباحثين لم يرغب في دعم النازيين ضد البريطانيون)). (البارزاني، عزيز حسن، ٢٠٠٢، ص ١١٥).

ورغم تعاطف بعض الكورد مع حركة رشيد عالي كيلاني، إلا أنه لم يقدم أي دليل على أرض الواقع على تعاطفه مع الكورد، بل على العكس من ذلك وفي المقابل فإن الجانب البريطاني والوصي عبدالإله أسقطوا بيانات بالطائرات على المناطق الكردية باللغة الكردية طالبين من الأهالي الاحجام عن التعامل والتعاطف مع حكومة الدفاع الوطني، بل التعامل مع السلطات العراقية الشرعية، (باوهر، ٢٠١٤، ص ١٤٨)، في حين لا نجد أي إشارة في المصادر بأن رشيد عالي الكيلاني أصدر أي منشور ولو على سبيل الدعاية السياسية باللغة الكردية في المناطق الكردية.

إضافة إلى ذلك إن الحركة أدت إلى حدوث الإضطراب والفوضى في المناطق الكردية إلى حد ما، فعلى سبيل المثال يذكر أحد الكتاب الكرد المعاصرين للحدث بأن الوضع في مدينة السليمانية كان عبارة عن التجمع في المساجد، وجمع الطلاب وخاصة الكبار منهم في المدارس، وفي المساجد كان رجال الدين يهاجمون الإنكليز ونوري سعيد والوصي عبدالإله، وعندما ظهرت طائرة استطلاع إنكليزية في سماء المدينة، هرب معظم سكان المدينة في إتجاهات مختلفة حتى إن بعضهم لجأ إلى المقابر كملاجئ لحماية انفسهم من قصف الطائرات في حال حدوثها، (بابان، ٢٠٠٧،

ص ص ٦٥ - ٦٦). وفي مدينة أربيل حدث تجمع حاشد أمام متصرفية أربيل وتم حرق سيارة متصرف أربيل صالح زكى صاحبقران الذي لم يتصدى بالقوة للمتظاهرين المحتشدين، ولكن حدث أن حلقت الطائرات البريطانية أكثر من مرة في سماء المدينة، وتم حفر خندق داخل حديقة نادي الموظفين، وكان الطلاب الصغار عند شعورهم بخطر الطائرات يدخلون هذه الخنادق والتي لم يكن باستطاعتهم الخروج منها إلا بمساعدة الآخرين لكونهم صغاراً، الأمر الذي أدى إلى تعطيل الدراسة في أربيل قبيل إنتهاء الحركة، (دزهي، ٢٠٠١، ص ٣٥).

و فيما يتعلق بموقف الشيخ محمود من الحركة: ((ان الشيخ محمود حاول استغلال حركة رشيد عالي الكيلاني لكي يقوم بحركة أخرى في الشمال العراقي و لكنه اصطدم بالموقف البريطاني، حيث لم يدرك الشيخ أن الحكومة البريطانية لا تستطيع في ذلك الوقت بالذات الضغط على العراق بالورقة الكوردية حتى لا تقوم ثورة شاملة ضدها (المتولي، ٢٠٠١، ص ٢٩٦).

ورغم كل ذلك فإن المناطق الكردية لم تسلم من إنتقام الوصي عبدالإله، فقد كان عدد الذين اعتقلوا جراء تلك الأحداث في مدينة أربيل الأكثر في العراق بعد مدينة بغداد، وبلغ عدد الكرد الذين اعتقلوا وتم الحكم عليهم جراء تلك الحوادث (٧٩) شخصاً وكانوا من مختلف فئات المجتمع، (مهزهر، ١٩٨٩، ص ١٤٨)، ولذلك نرى إن نتائج حركة مايس ١٩٤١ كانت سلبية بالنسبة للكرد والمناطق الكردية.

ثالثاً/ من الناحية الإقتصادية:

إن فشل حركة مايس ١٩٤١ من الناحية العسكرية والسياسية كان له آثار سلبية من الناحية الإقتصادية، وفي نفس الوقت إن الجوانب السلبية من الناحية الإقتصادية كان لها آثار سلبية على الحركة من الناحيتين العسكرية والسياسية أيضاً، وقد تكبد العراق خسائر مادية كبيرة جراء الحرب العراقية البريطانية وخاصة من ناحية تدمير الأسلحة الثقيلة للجيش العراقي والتي تم الإشارة إلى بعض تلك الخسائر فيما سبق، وإن لم نجد رقماً تقديرياً لها في المصادر المتوفرة إلى الآن.

وتتضح الجوانب السلبية للحركة مايس من الناحية الإقتصادية، عندما نعلم التأثير البريطاني الكبير على العراق من جميع النواحي، حيث يذكر أحد الأكاديميين

إن تاريخ العراق المعاصر في الجانب الأساسي منه عبارة عن تأريخ علاقاته مع بريطانيا، (التكمجي، ٢٠١٠، ص ٢٨)، وربما كان أوضح نقطة في هذا الجانب يتعلق بمسألة العملة العراقية، حيث كانت الحكومة البريطانية قد ربطت الدينار العراقي بمنطقة الجنيه الأسترليني منذ تأسيس العملة العراقية سنة ١٩٣٢، فكان سعر الدينار يرتفع وينخفض بارتفاع وانخفاض سعر الجنيه، وعند إسقاط الجيش البريطاني والعراقي، أخرجت الحكومة البريطانية الدينار من منطقة الأسترليني، وأوعزت السفارة البريطانية في العراق إلى المصارف الأجنبية في البلاد بإخراج السيولة النقدية إلى خارج العراق وذلك لإخراج موقف الحكومة المالية، ورغم إن حكومة الدفاع الوطني حاولت الإستعانة بالجانب الألماني لمساعدتها وإصدار عملة جديدة إلا أنها لم تكن موفقة في هذا الجانب إلا بنسبة ضئيلة، (الحسني، ١٩٨٨، ج ٥، ص ٢٦٩)، وفي نفس الإطار عندما وضعت العائلة الملكية تحت الإقامة الجبرية في أربيل، قام الوصي عبدالإله بتسليم القوة الجوية البريطانية مجوهرات وأوسمة العائلة، ومن بينها الوسام الهاشمي ذات السلسلة الذهبية، ووسام فكتوريا، ومسدس مطلي بالفضة كان هتلر قد أهدها إلى الملك غازي، لكي تقوم بإرسالها إلى الكويت، إلا أن الطائرة التي نقلت كل ذلك سقطت في مياه الخليج العربي، (دي غوري، ١٩٨٣، ص ١٩٠ - ١٩١)، وهذا يعني أن العراق لم يستطع إستعادة تلك الأشياء، التي ربما لم تكن من الناحية المادية لها قيمة كبيرة ولكن من الناحية الرمزية والتراثية لا يمكن تقييمها مادياً كالأشياء الإعتيادية.

وعلى الرغم إن قادة الإنقلاب فقدوا مناصبهم وامتيازاتهم الوظيفية والمادية في العراق جراء حركتهم. ألا أنه في نفس الوقت كان رشيد عالي كيلاني موضع فساد وخداع جراء إنفاقه ١٤٠٠٠ أربعة عشر الف باون على الخدمات السرية، وصرف نقود جاءته من إيطاليا كرشاوي لتقوية سلطته التي لم يستطع الإحتفاظ بها، (البياتي، ٢٠١٢، ص ٢٥٧).

ومن الجوانب السلبية للإنقلاب من الناحية الإقتصادية ما تعرض له اليهود في العراق وخاصة في بغداد والتي عرفت بالفهود، خاصة إذا عرفنا إن حوالي ٩٠٪ من تجارة العراق وخاصة في بغداد كان تحت سيطرة اليهود، (السهوردي، ١٩٨٩، ص ١١٨)، وقد قدر رئيس الطائفة اليهودية الخسائر كما يلي: ((كان عدد الحوانيت

والمخازن المنهوبة (٥٨٦) محلاً، وأن ثمن ما نهب يبلغ (٢٧١٤٠٢) ديناراً. و ذكر ان عدد الدور التي نهبت كانت (٩١١) دارا وتقطنها (٣٣٩٥) اسرة، مجموع أفرادها (١٢٣١١) نسمة، وأن الضرر الذي لحقهم يبلغ (٣٨٣٨٧٨) ديناراً، (حبيب، ٢٠١٠، ص٢٢٢). وقد قامت الحكومة العراقية بعد تلك الاحداث وكتعويض لليهود التبرع بسبعين ألف جنيه استرليني إلى ماكان يعرف بلجنة الإغاثة اليهودية، (الربيعي، ٢٠١٧، ص١٨١). أي أن نهب اليهود كان له نتائج سلبية على الإقتصاد العراقي و على التجار والحكومة في نفس الوقت.

وقد استمرت الآثار السلبية على الإقتصاد العراقي إلى ما بعد إنتهاء فترة حكومة الدفاع الوطني، حيث أدت توالي وصول القوات البريطانية إلى العراق بأعداد كبيرة، إلى زيادة الطلب على المواد الغذائية والإنشائية، خاصة إن بريطانيا قررت سد إحتياجات تلك القوات وتجهيزاتها من خلال السوق المحلية، (كاظم، ٢٠١٢، ص١٤٥). ولاشك إن ذلك كان قد أدى إلى إرتفاع سعر تلك السلع، الأمر الذي استفاد منه بعض التجار المتعاملين مع البريطانيين وتضرر منه أكثرية الشعب العراقي.

الإستنتاجات:

- رغم إن حركة مايس ١٩٤١ في العراق، عرفت بأسماء مختلفة مثل الحركة، الثورة، الهوجة، الدكة، إنتفاضة، وإنقلاب، فإننا نرى إن (الحركة) أكثر تسمية تعبر عن واقع ذلك الحدث ولا بأس من تسميتها بالإنقلاب ايضاً.

- و على الرغم من إن القوميين العرب، اعتبروا الحركة ثورة ضد الإستعمار البريطاني، إلا أن نظرة المكونات الأخرى للشعب العراقي لم تتطابق مع نظرتهم، لا أثناء تلك الأحداث ولا بعدها.

- بصورة عامة تم تقييم حركة مايس على أنها جزء من نضال الشعب العراقي ضد السيطرة البريطانية، إلا أن ذلك لاينفي بأن ذلك الحدث مثل الأحداث الأخرى في التأريخ لها جوانبها السلبية إضافة إلى الجوانب الإيجابية، لذلك تم التركيز في هذا البحث على الجوانب السلبية فقط.

يمكن تقسيم الجوانب السلبية للحركة على ثلاث نواحي أساسية: العسكرية والسياسية والإقتصادية. فمن الناحية العسكرية: أُصيب الجيش العراقي بهزيمة عسكرية أمام الجيش البريطاني، وفر قادة الإنقلاب إلى خارج العراق، وتم إحتلال العراق للمرة الثانية من قبل القوات البريطانية. وقد خسر الجيش العراقي جراء ذلك الكثير من أسلحته الثقيلة التي كان من الصعب تعويضها فضلاً عن قاداته و عن مئات القتلى.

ومن الناحية السياسية: لم تحقق الحركة أي من الأهداف السياسية التي سعت من أجلها، فقد عاد الوصي والإنكليز إلى العراق بصورة أقوى من السابق، وتم إضعاف التيار القومي العربي في العراق مقارنة في فترة ما قبل الحركة، هذا إضافة إلى أن سياسة الحركة لم تكن واضحة تجاه الحقوق القومية الكردية، وعدائية تجاه اليهود الذين تعرضوا إلى حوادث النهب والسلب المعروفة بالفرهود، وقد انقسم الساسة العراقيون إلى قسم مع الحركة وقسم مع الوصي والإنكليز بينما كان الجانب البريطاني موحداً.

ومن الناحية الإقتصادية: تكبد العراق خسائر كبيرة، جراء تدمير قسم من الأسلحة الثقيلة للجيش العراقي في الوقت الذي كانت الإمكانيات الإقتصادية للدولة العراقية ضعيفة، إضافة إلى تعرض الدينار العراقي إلى أزمة مالية جراء الإجراءات

المالية البريطانية ضد العملة العراقية، ورغم أن القسم الأكبر من الإقتصاد العراقي كان يدار من قبل التجار اليهود، إلا أن الممتلكات اليهودية تعرضت إلى أعمال نهب وسلب كبيرة فيما عرفت بالفرهود واضطرت الدولة العراقية إلى تعويضهم بمبالغ طائلة مما شكل ضرراً مزدوجاً على الإقتصاد العراقي. وارتفعت أسعار المواد الغذائية جراء تزايد القوات البريطانية في العراق بعد قمع الحركة، حيث اعتمدت القوات البريطانية على توفير مستلزماتها من السوق العراقي الأمر الذي تضرر منه المستهلك العراقي ولم يستفد منه إلا قلة من التجار المتعاونين مع القوات البريطانية.

قائمة المصادر

- المصادر باللغة العربية:

١. الأسدي، مختار، (بدون سنة الطبع)، موجز تأريخ العراق السياسي الحديث، بغداد، دار الكتب العراقية.
٢. أسكندر، سعد بشير، (٢٠٠٥)، عن الدولة الحديثة والأمة والنزعة القومية في العراق - العربي وكردستان، السليمانية، منشورات مكتب الفكر والتوعية في الاتحاد الوطني الكردستاني.
٣. بابان، مذكرات أحمد مختار آخر رئيس للوزراء في العهد الملكي في العراق، (١٩٩٩)، عمان، المؤسسة العربية للدراسات والنشر.
٤. البارزاني، عزيز حسن، (٢٠٠٢)، الحركة القومية الكوردية التحررية في كردستان العراق ١٩٣٩ - ١٩٤٥، اربيل، دار سبيريز للطباعة والنشر.
٥. باش أعيان، أحمد، (٢٠١٣)، العراق الملكي وقضية فلسطين (١٩١٤ - ١٩٥٨)، الطبعة الأولى، لندن، دار الحكمة.
٦. باغي، الدكتور إسماعيل أحمد، (١٩٧٩)، تطور الحركة الوطنية العراقية ١٩٤١ - ١٩٥٢، بغداد، منشورات مركز دراسات الخليج العربي بجامعة البصرة.
٧. بحري، يونس، (١٩٦٨)، أسرار (٢) مايس ١٩٤١م والحرب العراقية الإنكليزية، بغداد، منشورات دار البيان.
٨. الباججي، عدنان، ذاكرة العراق، بدون مكان النشر، بدون الناشر.
٩. بصري، مير، (١٩٩٢)، رحلة العمر من ضفاف دجلة إلى وادي التميمس ذكريات وخواطر، القدس، رابطة الجامعيين اليهود النازحين من العراق في إسرائيل.
١٠. بطي، فائق، (٢٠٠٠)، ذاكرة عراقية ١٩٠٠ - ١٩٥٦، المجلد الأول، دمشق، دار المدى للثقافة والنشر.
١١. البوتاني، د. عبدالفتاح علي، (٢٠٠٣)، الحياة الحزبية في الموصل ١٩٢٦ - ١٩٥٨، اربيل، بدون الناشر.
١٢. البوتاني، الاستاذ الدكتور عبدالفتاح علي، (٢٠١٧)، منطقة بادينان ١٩٢٥ - ١٩٧٠، الجزء الأول، اربيل، الاكاديمية الكوردية.
١٣. بورتر، الأمل، (٢٠٠٨)، العراق مابين الحربين العالميتين من خلال رسائل سيرل بورتر، بغداد، دار ميزوبوتاميا للنشر والتوزيع.
١٤. البياتي، محمود أحمد عزت (المترجم)، (٢٠١٢)، بغداد، بيت الحكمة.

١٥. تشرشل، ونستون، (١٩٦٣)، ثورة العراق مايس (١٩٤١)، تعريب: سليم طه التكريتي، بغداد، دار المنشورات البصري.
١٦. التكريتي، علي (إعداد وصياغة)، (١٩٩٠)، الأسيرة رقم ٩٣ مذكرات مديحة السلطان زوجة الشهيد محمود السلطان، بغداد، دار واسط للنشر والتوزيع.
١٧. التكمجي، حافظ شكر، (٢٠١٠)، الطبعة الأولى، بغداد، بدون الناشر.
١٨. التميمي، توفيق، (٢٠١٨)، أعلام عراقيون في القرن العشرين، الطبعة الأولى، بغداد، دار الحكمة.
١٩. الجبوري، د. خالدة أبلال، (٢٠١٢)، الأبعاد السياسية للحكم الهاشمي ١٩٤١ - ١٩٥٨، الطبعة الأولى، دمشق، محاكاة للدراسات والنشر والتوزيع.
٢٠. حاجي، باور أحمد، (٢٠١١)، الأوضاع السياسية في العراق المعاصر، الطبعة الأولى، دهوك، بدون الناشر.
٢١. حبيب، د. كاظم، (٢٠١٠)، اليهود والمواطنة العراقية، طبعة ثانية، السليمانية، مؤسسة حمدي للطباعة والنشر.
٢٢. حداد، عثمان كمال، (بدون سنة الطبع)، حركة رشيد عالي الكيلاني سنة (١٩٤١)، صيدا، المكتبة العصرية.
٢٣. الحسني، السيد عبدالرزاق، (١٩٨٢)، تأريخ العراق السياسي الحديث، الطبعة الخامسة، الجزء الثالث، بيروت، بدون الناشر.
٢٤. _____، (١٩٨٧)، تأريخ الوزارات العراقية، الجزء السادس، الطبعة السابعة، بغداد، دار الشؤون الثقافية العامة.
٢٥. _____، (١٩٨٨)، تأريخ الوزارات العراقية، الجزء الخامس، الطبعة السابعة، بغداد، دار الشؤون الثقافية العامة.
٢٦. الحسو، نزار توفيق، (بدون سنة الطبع)، الصراع على السلطة في العراق الملكي دراسة تحليلية في الإدارة والسياسة، بدون مكان الطبع.
٢٧. الحفو، غانم محمد والبوتاني، عبدالفتاح علي، (٢٠٠٥)، الكورد والاحداث الوطنية في العراق خلال العهد الملكي ١٩٢١-١٩٥٨، أربيل، دار سبيرز للطباعة والنشر.
٢٨. الحمداني، حامد، (٢٠٠٣)، نوري السعيد رجل المهمات البريطانية الكبرى، بدون مكان الطبع، بدون الناشر.
٢٩. خماس، حسين مكي، (٢٠١٧)، مذكرات من أيام العراق الملكي، عمان، شركة دار الأكاديميون للنشر والتوزيع.

٣٠. خدوري، مجيد، (١٩٤٦)، نظام الحكم في العراق، بغداد، من منشورات مجلة معلم الجديد.
٣١. دافيس، إريك، (٢٠٠٨)، مذكرات دولة السياسة والتأريخ والهوية الجماعية في العراق الحديث، ترجمة: حاتم عبدالهادي، بيروت، المؤسسة العربية للدراسات والنشر.
٣٢. دزهبي، محسن، (٢٠٠١)، أحداث عاصرتها، الجزء الأول، أربيل، دار آراس للطباعة والنشر.
٣٣. الدوري، حازم مجيد احمد، (٢٠١٢)، الضباط العراقيون وتأسيس الدولة القومية ١٩٠٨ - ١٩٤١، الطبعة الأولى، لندن، دار الحكمة.
٣٤. دويشا، عديد، (٢٠١٢)، عراق الحقبة الملكية - تأريخ سياسي، ترجمة: مصطفى نعمان أحمد، بغداد، مؤسسة مرتضى للكتاب العراقي.
٣٥. دي غوري، العقيد جerald، (١٩٨٣)، ثلاثة ملوك في بغداد، ترجمة: سليم طه التكريتي، الطبعة الأولى، بغداد، منشورات مكتبة المثني.
٣٦. الربيعي، نبيل، (٢٠١٧)، تأريخ يهود العراق، الحلة، دار الفرات.
٣٧. رشيد، د. حيدر حميد، (٢٠١٠)، خفايا من تأريخ العراق المعاصر، الطبعة الأولى، دمشق، رند للطباعة والنشر والتوزيع.
٣٨. الزبيدي، د. حسن لطيف، (٢٠١٣)، موسوعة السياسة العراقية، النجف، العارف للمطبوعات.
٣٩. سومبخ، البروفيسور ساسون، (٢٠١١)، بغداد الأمس، شفا عمرو، دار المشرق للترجمة والطباعة والنشر.
٤٠. السهوردي، نجم الدين، (١٩٨٩)، التأريخ لم يبدأ غداً، الطبعة الثانية، بغداد، شركة المعرفة للنشر والتوزيع.
٤١. الشابندر، موسى، (١٩٩٣)، زكريات بغدادية العراق بين الإحتلال والإستقلال، الطبعة الأولى، لندن، رياض الريس للكتب والنشر.
٤٢. شرويدر، الدكتور بيرند فيليب، (١٩٨٢)، ترجمة: فاروق الحريري، بغداد، بدون الناشر.
٤٣. الشريف، نضر علي أمين، (٢٠٠٢)، محمد فهمي سعيد، الدور العسكري والسياسي في تأريخ العراق المعاصر، الطبعة الأولى، بغداد، بيت الحكمة.
٤٤. الطقوش، أ. د. محمد سهيل، (٢٠١٦)، تأريخ العراق الحديث والمعاصر، الطبعة الأولى، بيروت، دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع.
٤٥. الظاهر، عبدالرزاق، رحلتي مع الأيام مذكرات من ١٩١٧ - ١٩٦٣ إجتماعية - سياسية - إقتصادية، (بدون سنة الطبع)، تجميع وتقديم: أسماء عبدالرزاق الظاهر، بغداد، دار الكتب العلمية.
٤٦. عارف، مذكرات فؤاد، (١٩٩٩)، الطبعة الأولى، دهوك، بدون الناشر.

٤٧. عبدالقادر، شامل، (٢٠١٨)، ١٤ شخصية من تأريخ العراق، الطبعة الأولى، بغداد، دار المجلة.
٤٨. العمر، الدكتور فاروق صالح، (١٩٧٧)، المعاهدات العراقية - البريطانية وأثرها في السياسة الداخلية ١٩٢٢ - ١٩٤٨، بغداد، منشورات وزارة الإعلام.
٤٩. غالب، العميد الركن صباح علي، (١٩٩٠)، محمد أمين الحسيني و دوره في أحداث مايس ١٩٤١ في العراق، بغداد، كتاب الإتحاد الإصدار الثالث.
٥٠. غالمان، فالديمار، (١٩٦٥)، عراق نوري السعيد إنطباعاتي عن نوري السعيد بين سنة ١٩٥٤ - ١٩٥٨، دراسة وتحقيق: أ. د. سيار الجميل، الطبعة الأولى، بغداد، دار ميزوبوتاميا للطباعة والنشر والتوزيع.
٥١. فتاح، هالة وكاسو، فرانك، (بدون سنة النشر)، ترجمة: مصطفى نعمان احمد، بغداد، دار المرتضى.
٥٢. فوزي، أحمد، (١٩٨٤)، حكايات سياسية وصحفية ١٢ رئيس وزراء في العهد الملكي، الطبعة الأولى، بغداد، مكتبة الفكر العربي - للنشر والتوزيع.
٥٣. كاظم، د. قحطان حميد، (٢٠١٢)، وزارة الداخلية العراقية ١٩٣٩ - ١٩٥٨، ديالى، بدون الناشر.
٥٤. كرمانج، شيركو، (٢٠١٥)، الهوية والأمة في العراق، ترجمة: عوف عبدالرحمن عبدالله، أربيل، دار الساقى ودار آراس.
٥٥. كريم، د. عمر محمد محمد، (٢٠٠٩)، القضية الكردية في سياسة الحكومات العراقية ١٩٣٢ - ١٩٤٥، سليمانية، مديرية الطبع والنشر - السلبيانية.
٥٦. لونكريك، ستيفن همسلي وستوكس، فرانك، (٢٠٠٩)، العراق منذ فجر التأريخ حتى ثورة تموز ١٩٥٨، ترجمة: مصطفى نعمان احمد، بغداد، مكتبة مصر ودار المرتضى.
٥٧. لطيف، مازن، (٢٠١١)، يهود العراق، الطبعة الأولى، بغداد، دار ميزوبوتاميا للطباعة والنشر والتوزيع ودار الجواهري للطباعة والنشر والتوزيع.
٥٨. مار، الدكتور فيبي، (٢٠٠٦)، تأريخ العراق المعاصر العهد الملكي، ترجمة: مصطفى نعمان احمد، بغداد، المكتبة العصرية.
٥٩. المتولي، محسن محمد، (٢٠٠١)، كرد العراق منذ الحرب العالمية الأولى ١٩١٤ حتى سقوط الملكية في العراق، الطبعة الأولى، بيروت، الدار العربية للموسوعات.
٦٠. محمود، الدكتور محمود عبدالواحد (المترجم)، (٢٠٠٦)، أضواء على قضايا تاريخية عراقية معاصرة، بغداد، المكتبة الوطنية.

٦١. مشتاق، طالب، (١٩٦٨)، أوراق أيامي ١٩٠٠ - ١٩٥٨، الجزء الأول، بيروت، دار الطليعة للطباعة والنشر.
٦٢. مكية، د. مهدي، (٢٠١١)، قصة حياتي، الطبعة الأولى، بيروت، مؤسسة الإنتشار العربي.
٦٣. المميز، أمين، (١٩٨٤)، بغداد كما عرفت، الطبعة الأولى، بغداد، بدون الناشر.
٦٤. الهيمص، الشيخ عبود، (١٩٩١)، ذكريات وخواطر عن أحداث عراقية في الماضي القريب، بغداد، دون الناشر.
٦٥. ياسين، باقر، (١٩٩٩)، تأريخ العنف الدموي في العراق، بيروت، دار الكنوز الأدبية.
٦٦. الناصري، طارق، (بدون سنة الطبع)، عبدالإله الوصي على عرش العراق (١٩٣٩ - ١٩٥٨) ((حياته ودوره السياسي))، الجزء الثاني، بغداد، المكتبة العالمية.
٦٧. يوسف، أفرام عيسى، (٢٠٠٩)، أزمنة في بلاد الرافدين ذكريات وأحداث ١٨٣٠ - ١٩٧٦، ترجمة: علي إبراهيم، دهوك، دار المشرق الثقافية.

– المصادر باللغة الكوردية:

١. بابان، جهمال، (٢٠٠٧)، ياداشت نامه ی ژيانم، چاپی یه کهم، سلیمان، به پێوه به رایه تی چاپ و بلاوکردنه وهی سلیمان.
٢. باوه، ئەحمەد، (٢٠١٤)، دۆزی کورد له پیهوه نندییه کانی نیوان عێراق و ئێراند، سلیمان، دهزگای چاپ و پهخشى سهردهم.
٣. مه زهەر، د. کهمال، (٢٠٠١)، چەند لاپه ره یه ک له میژوی گه لی کورد، ئاماده کردن: عه بدوللا زهنگه نه، بهرگی دووه م، یه کهم چاپ، هه ولیتر، دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی موکریان.

پوخته‌ی توژیینه‌وه

بزووتنه‌وه‌ی مايسی ١٩٤١ له عیراقدا به پرووداویکی گرنگ داده‌نریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بووه هۆی داگیرکردنی دووه‌می به‌ریتانی بۆ عیراق له‌هه‌مان سالداو له‌دوای دروست بوونی ده‌وله‌تی عیراق له‌سه‌ره‌تای بیسته‌کاندا، ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه‌ گه‌وره‌ترین مه‌ترسی بوو پووبه‌پووی ده‌وله‌تی عیراق بووه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ سه‌رانی ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه‌ مه‌به‌ستیان سنوور دانان بوو بۆ ده‌سه‌لاتی به‌ریتانی له‌ عیراق و به‌هیزکردنی نه‌ته‌وه‌په‌روه‌رانی عاره‌ب له‌سیاسه‌تی عیراقدا، به‌لام هه‌وله‌که‌یان سه‌ری نه‌گرت و بیجگه‌ له‌لایه‌نیکی شانازی کردن به‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی ئیستعماری به‌ریتانی، ده‌ستکه‌وتیکی به‌رچاوی نه‌بوو، له‌هه‌مان کاتدا لایه‌نی نه‌ریینی زۆریشی هه‌بوو، بۆیه‌ به‌ باشمان زانی ناوونیشانی توژیینه‌وه‌که‌مان بریتی بیته‌ له‌ (لایه‌نه‌ نه‌ریینه‌کانی بزووتنه‌وه‌ی مايسی سالی ١٩٤١ له‌ عیراقدا)، چونکه‌ تاكو ئیستا توژیینه‌وه‌یه‌ك به‌م ناوونیشانه‌ نییه‌ له‌کاتی‌کدا لایه‌نه‌ نه‌ریینه‌کانی زۆر له‌لایه‌نه‌ ئه‌ریینه‌کانی به‌رچاوتره‌.

له‌پووی سه‌ربازییه‌وه: له‌کاتی پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی سوپای عیراقی و سوپای به‌ریتانی، سوپای عیراق تووشی شکست بوو، سه‌رانی بزووتنه‌وه‌که‌ش رایان کرده‌ ده‌ره‌وه‌ی عیراق، له‌ ئه‌نجامی شه‌ره‌کانیش سوپای عیراق به‌شیکێ زۆری چه‌کی قورسی خۆی له‌ ده‌ست داو ئاسان نه‌بوو جارێکی تر به‌ده‌ستی بێنیته‌وه‌.

له‌پووی سیاسیه‌وه: بزووتنه‌وه‌ی مايس هیچ له‌ ئامانجه‌ سیاسیه‌کانی خۆی به‌ ده‌ست نه‌هینا له‌ کۆتایی هینانی ده‌سه‌لاتی وه‌سی عه‌بدولئیلاه- و که‌م کردنه‌وه‌ی هه‌ژمونی ئینگلیز له‌ عیراقدا، به‌لکو وه‌سی و ئینگلیز به‌شیوه‌یه‌کی به‌هیزتر گه‌رانه‌وه‌و تۆله‌یان له‌ سه‌رانی بزووتنه‌وه‌که‌ کرده‌وه. هه‌روه‌ها نه‌تواندرا به‌ کردار پشتگیری ئه‌لمانای نازی له‌پووی سه‌ربازی دژی ئینگلیز فه‌راهه‌م بکریته‌ و سیاسه‌تمه‌داره‌ عیراقیه‌کانی دابه‌شی دوو به‌ره‌ کرد، ئه‌وانه‌ی لایه‌نگری بزووتنه‌وه‌که‌ بوون و ئه‌وانه‌ی دژی بوون، له‌کاتی‌کدا ئینگلیز له‌ دژایه‌تی کردنی بزووتنه‌وه‌که‌ یه‌ك را بوون. هه‌روه‌ها هه‌لۆیستی سه‌رانی بزووتنه‌وه‌که‌ به‌رامبه‌ر مافه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کانی کورد بوون نه‌بوو.

له‌پووی ئابورییه‌وه: دراوی عیراقی به‌هۆی ده‌رچوونی له‌ناوچه‌ی ئسترلینی زیانیکی زۆری لیکه‌وت، تالان و (فه‌ره‌ود) زیانیکی زۆری به‌ ئابووری عیراق گه‌یاند، به‌رزبوونه‌وه‌ی نرخێ پیداوایستییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ژیان، بژێوی ژیانی تاکی عیراقی قورستر کرد.

Abstract

Research Summary

The movement of May 1941 in Iraq is one of the most important events because it led to the second occupation of Iraq by Britain to Iraq in the same year and after the establishment of the Iraqi state in the early twenties. This movement is one of the most serious crises faced by the Iraqi state. The reason for the occupation of Iraq by the leaders of the movement was intended to put an end to the British authorities in Iraq and strengthen the Arab nationalists in the policy of Iraq.

But their attempts did not reach the expected result, only led to proud to stand against British colonialism and did not have any result is negligible, the disadvantages were more than the benefits. So, we preferred to be the title of our research (the negative aspects of the movement of May 1941 in Iraq) because there is no search by this address in the case of negative points clearer than the positive points.

Militarily point of view: In the military confrontation between the Iraqi and British military forces, the Iraqi army failed. Like the movement, they fled outside Iraq. In wars between the two armies, the Iraqi army lost most of the heavy weapons and was not easy to get.

From the political point of view, the May movement could not win the political demands to end the power of Wasi Abdulelah to take over the power of the English. Abdulelah, in turn, brought the English back more forcefully than any of the henchmen. The group were with the movement and set against it, On the other hand the British were one opinion against the movement, as well as the leaders of the movement did not have a clear view of the rights of Kurdish nationalism.

From the economic side: the exit of the Iraqi currency from the British currency area affected and damaged a lot. Iraq lost through the looting of its resources, which led to damage in the Iraqi economy, with increased prices of daily and basic materials for the Iraqi individual, thus increasing the weight of living per capita.

إربل ونواحيها من خلال الجزء الخامس لكتاب تاريخ إربل لابن المستوفي

د. خانزاد صباح محي الدين
قسم الاعلام - المعهد التقني اربيل

المقدمة :-

يعد ابن المستوفي المتوفي (٦٣٧هـ/١٢٣٦م)، أحد الوزراء الكفوئين في عهد السلطان مظفر الدين كوكبوري (٥٨٦-٦٣٠هـ/١١٩٠-١٢٣٢م) حاكم إربل لاتابكة الموصل، وقد اشتهر فضلاً عن مهامه الادارية بتعدد نشاطه العلمي واثبت جدارته في العديد من المجالات العلمية حسب ما أورده المترجمون لشخصيته من جهة (الذهبي، ٢٠٠٣م، ج١٤، ص٢٥٥-٢٥٧، ابن الشعار، ٢٠٠٤م، ج٦، ص٣٥-٤١؛ ابن خلكان، ١٩٧٨م، مج٤، ص١٥٠-١٧٤)، ومن خلال ما إستنبط من كتابه المسمى بـ(نباهة البلد الخامل بمن ورده من الاماثل)، والتي اشتهرت بـ(تأريخ إربل)، الذي يعد من المصادر التاريخية المهمة لدراسة تاريخ المدن، ولاسيما انه خصص كتابه لتأريخ هذه المدينة وأسهب في التعريف بمن زارها وأقام بها. وقد تم تحقيق ماتبقى من المصنف وهو نسخة غير نهائية من الجزء الثاني وحققه سامي بن السيد خماس الصقار من خلال دراسة مستفيضة للمخطوط وتحقيقها بعد أن كانت قد تم إدراج المصنف ضمن الكتب المفقودة، حيث تم نشرها كت تحقيق المخطوط تارة (المستوفي، ١٩٨٠م، ج١، ص٩٠). وكأطروحة دكتوراه مترجمة الى العربية لبحث تاريخ مدينة إربل تارة أخرى (سامي بن خماس الصقار، ١٩٩٢). وبعد نشر المخطوط تهافت الباحثون لدراسة صفحاتها النيرة سواء من الجانب التأريخي أو الادبي في تلك الحقبة التاريخية.

أما بالنسبة للجزء الخامس من المخطوط فقد أشار أحد محققيه بأنه أوغل ضمن المصنفات الاندلسية في المكتبة الوطنية بتونس بعنوان - إهداء الامراء في

تواريخ الشعراء، وقد انتسب الى مؤرخ اندلسي يدعى يوسف بن ابراهيم القرطبي^(١)، ولكن بعد الاطلاع عليها ودراستها وتقصي أصل المخطوط توصل الى ان المخطوط يعود لإبن المستوفي، والمجلد الخامس والاخير لكتاب نباهة البلد الخامل لمن ورده من الاماثل، الذي اختص بذكر الشعراء (ابن المستوفي، ٢٠١٣م، ج٥، ص٥) ولاحظ انه لم يرتب كتابه على وفق أي من التنظيمات المعروفة في كتب التراجم التي تصنف حسب الانساب أو الطبقات أو الوفيات أو حروف المعجم، ومن خلال دراسة الكتاب يتضح ان المؤلف قد جمع مادته على وريقاته ثم بدأ بتأليف الكتاب حتى تجاوز عن ذكر اسم المترجم عنه أحياناً واكتفى بذكر مهنته (ابن المستوفي، ٢٠١٣م، ج٥، ص٥٤٤، ٤٨٤). أو اكتفى بذكر كلمة انسان فقط (ابن المستوفي، ٢٠١٣م، ج٥، ص٥١٤، ١١٤، ١٥٤، ١٨٩، ٢٢٠، ٢٤٥، ٢٦٢، ٢٧٢، ٢٧٩، ٣١٠، ٣١٢، ٣١٦، ٣١٨، ٤١٣، ٤٧٤، ٣١٠).

وعلى الرغم من تخصيص الجزء بالشعراء إلا إنه احتوى بين طياته معلومات قيمة حول تاريخ هذه المدينة ومعالمها الحضارية، حيث ان المؤلف ومع ترجمته لمن ورد إربيل أشار الى أهلها أيضاً وذلك في مجمل حديثه عن الشعراء، وهو بذلك أضاف من القيمة التاريخية والجغرافية لمصنفه لأنه أشار وذكر نواحي من إربيل لم يتم ذكرها في المصنفات البلدانية السابقة سيتم عرضها من خلال الدراسة.

كما لابد من التنويه الى بعض الملاحظات حول النسخة التي تمت دراستها من الكتاب قد وقع خطأ في تسلسل التراجم حيث عقب تسلسل ١٣٠ بـ ١٣٢ وقد وجدنا رقم ١٣١ في الفهرستوهي ترجمة لمجهول فيما وافق الصفحات التسلسل الرقمي للصفحة فربما ورد الخطأ اثناء الطبع أو في تسلسل الصفحات ولاسيما انه تم تكرار صفحتي ٢٧٦-٢٧٧ مقابل نقص ٣٧٦-٣٧٧ ولكن الترجمة في صفحة ٣٧٥ هي ٢١٥ ونجده في الصفحة ٣٧٨ من ٢١٦ فربما هذه الصفحات المكررة لاتدل على وجود صفحات ناقصة أو النقص من معلومات الترجمة ٢١٥.

وقد تناول البحث ثلاثة محاور رئيسية شملت المحور الاول الجانب الاجتماعي حيث احتوت على ما تم استنباطها من التراجم المذكورة حول الحياة الاجتماعية والانقسامات الموجودة في مجتمع هذه المدينة حينذاك، وكيفية توحيدها تحت لواء التسامح الطبقي والديني والمذهبي، وفي المحور الثاني الذي بحث الجانب العلمي والثقافي والادبي والفني تم تصنيف التراجم حسب ماورد عن ميولهم ووجهتهم العلمية

في هذا الجزء من تاريخ إربل، وفي المحور الثالث الذي تناول الجانب العمراني تطرق البحث الى المؤسسات العمرانية التي جاء ذكرها في هذا الكتاب (سواء كانت مؤسسات دينية تعليمية أم كانت مؤسسات خدمية اخرى وجدت في مدينة إربل آنذاك).

المبحث الأول:- الجانب الاجتماعي والفني

على الرغم من ان ابن المستوفي لم يترجم في هذا الجزء إلا لمن كان شاعراً وأونظ شعراً ولكن ومن خلال حديثه عن احوال المترجم له يقدم صوراً وجوانب من الحالة الاجتماعية التي كان عليها اهالي المدينة ، حيث الخليط الديني والطائفي والقومي الذي اجتمع فيها تحت وانضوى تحت لوائها ومن أجل ان يتجلى ذلك يمكن تصنيف الحالة الاجتماعية الى:-

أولاً: طبقات المجتمع الإربلي:-

ميّز ابن المستوفي في هذا الجزء الى طبقتي الخواص والعوام سواء من خلال سيرة المترجمين له أو من سياق حديثه عن اهل المدينة، بصريح العبارة أو بما يرادف المعنى كقوله ((من المشهورين بإربل))، أو وصفهم بأكابر المدينة (ابن المستوفي، ج٥، ص ٢٨، ١٢٤، ٤٠١، ٤٤٤)، كما وأشار الى الخاصة ايضاً بـ عدول إربل وأضاف اليها احياناً ومشاهرها (ابن المستوفي، ج٥، ص٢٤٤)، ومن خلال المولودين بإربل يشير الى الخاصة بانهم من ((أنشاء إربل واحداثها)) (ابن المستوفي، ج٥، ص ١٧٧، ٤٤٤) أو يعولهم الى آبائهم أما بوصف المتصرفين في المدينة (ابن المستوفي، ج٥، ص٢٧٢) أو بذوي التصرف (ابن المستوفي، ج٥، ص ٥٢٠). أو ((عميد إربل وضامن معاملاتها)) (ابن المستوفي، ج٥، ص ٢٢٦) ، أما فيما يخص العوام فقد تطرق اليهم بلفظ عامي جداً (ابن المستوفي: تاريخ إربل، ج٥، ص٠٨٥)، واكتفى احياناً بذكر انه ((إربلي المولد والمنشأ)) (ابن المستوفي، ج٥، ص ٤٦، ٦٦، ٨٢، ١٠٠، ٤٦٤، ٥١٧) إضافةً الى ذلك يمكن تصنيف أهل مدينة إربل ونواحيها حسب ما جاء في تراجم الشعراء الى:-

أ- الطبقة الخاصة :- يقصد بالخاصة أصحاب النفوذ والسلطة (فهمني سعد، ١٩٩٣ م، ص١٣٧)، وبطانتهم سواء من كانوا الجهة المنفذة لأوامرهم من ارباب الرتب

والمناصب أو ممن كانوا يتولون مهام حمايتهم وحماية نفوذهم كالأجناد، وقد شملت الطبقة الخاصة في إربل في تلك الفترة حسب ما أوما إليه ابن المستوفي هم كل من:-

١- أرباب الوظائف السلطانية:-

ويضم هذا الصنف كل من خدم البلاط السلطاني لمظفر الدين الكوكبيري سواء كانوا من أرباب الرتب والمناصب الرفيعة او الاجناد الذين دافعوا عن نفوذه، فمن الشعراء من سار في خدمة البلاط السلطاني من ليتمدح السلطان (ابن المستوفي، ج٥، ص١٠٦) أو من كان كاتباً سواءً أكان ممن انتقل الى إربل مع الامراء، ام كان من العوائل الإربلية (بن المستوفي، ج٥، ص٢٤٠، ٢٨١، ٥١٩)، كما ترجم للذين رافقوا الملك الناصر داود بن عيسى ابن الملك العادل (٦٠٣-٦٥٦هـ/١٢٠٧-١٢٥٨م) في زيارته لإربل. هذا بالاضافة للمتريجمين عنهم في الوظائف كالشريف المدائني الحسيني المقيم بالوقف (بن المستوفي، ج٥، ص٢٩٦) والفقيه ابن زيد متولي وقف المدرسة المظفرية (بن المستوفي: تاريخ إربل، ص٣١٩، ٤٨٥، ٥٠١). وابن الحشري الذي كان من احداث إربل ويبدو ان والده قد وتولى التركات الحشرية^(٧) لذا اشتهر به عائلته (ابن المستوفي، ج٥، ص٣٤٣) وقد حذا حذوه في ترجمته لـ محمد بن الحسين بن محمد ابن علي بن جامع الإربلي الذي عُرِفَت عائلته ببني المحتسب (ابن المستوفي، ج٥، ص٤١٠)، كما ترجم لأبي البركات هبة الله بن أبي الحسن بن بييمك الذي عُرِفَ بابن بييمك الذي ولد في دمنهور سنة ٥٦٣هـ/١١٦٨م وكان من النصاري الذي قدم الى إربل سنة ٦١١هـ/١٢١٤م وتولى إشراف الديوان بالقلعة (ابن المستوفي، ج٥، ص١٢٠).

٢- الأجناد:-

إضافةً الى تراجم أرباب المراتب والوظائف السلطانية فقد ترجم أيضاً للأجناد سواء الذين قطنوا إربل ونواحيها او ممن وفدوا على المدينة في زيارة أو بمهمة رسمية وبقوا بها لمدة ، فقد ترجم لعلي بن جلدك الملكي الكامل الذي ورد إربل رسولاً من الملك الكامل محمد الملك العادل (٥٧٦-٦٣٥هـ/١٢٣٨-١٢٣٨م) صاحب مصر في سنة ٦١٣هـ/١٢١٦م (ابن المستوفي، ج٥، ص١٦٠) ولكن يبدو انه لم يمكث فيها لأنه تولى ولاية ثغر دمياط وفيها توفي سنة ٦٣٦هـ/١٢٣٨م (المنذري، ١٩٨٤م، مج٣، ص٥١٣) وأشار الى احد اولاد الاجناد في إربل هو عيسى بن

بهرام بن جبريل الذي نسب الى قرية جبريل آباد المنسوبة الى جده (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٦٢) وهي قرية جبريل التي ذكرها ابن خلكان عدّها محلة بأسم قرية إربيل ونسبها الى جد الشاعر الحاجري أو الحويجري (ابن خلكان، مج ٣، ص ٥٠٥) وربما كانت تسميتها بقرية بسبب قربها من المدينة وقد سميت بقرية لوقوعها خارج القلعة. كما ذكر اسرائيل بن مقدار الذي ولد بمنبج ولكنه نشأ بإربيل الذي كان جندياً ويبدو انه كان في ديار بكر وانتقل منها الى إربيل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٧٨؛ ابن العديم، د. ت. ج ٤، ص ١٥٥٨). وقد ترجم لجنود آخرين من الشعراء ولكنه لم يخرط في سرد التفاصيل عنهم واكتفى بأنهم كانوا جنوداً في خدمة إربيل قد وردوا اليها لطلب المعاش (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٣١، ٤٥٠، ٤٥٤، ٤٦٠، ٥١٧).

كما ولا بد الاشارة للذين ترجم عنهم إبن المستوفي ولم يكن من وراء الا الهبة السلطانية بمسمياتها المختلفة ولا سيما ان مظفر الدين كوكبوري على حد وصف ابن خلكان: ((كان له في فعل الخيرات غرائب لم يسمع أن أحداً فعل في ذلك فعله ، ولم يكن في الدنيا شيء أحب لإليه من الصدقة)) (ابن خلكان، مج ٤، ص ١١٤) ، ففي ترجمته للمبارك النجيمي البدوي يسميها نزر العطاء (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١١٦) أي يطلب القليل من العطاء، وعند ذكره لإبن الباز الموصللي الذي ورد إربيل لأكثر من مرة سماها بالصدقة السنوية حيث يذكر بان أبا سعيد كوكبوري قد خصص له صدقة تصله في كل سنة (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٣٦)، ويبدو انه كان نوعان من الصدقة احدهما اختص بها البعض والثاني للعامة ففي حديثه عن أبي عباس الضريشير الى انه ورد إربيل مرات طالباً للصدقة العامة (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٤٢) ، في حين سميت هذه الهبة بالبر السلطاني عندما ذكر إبن المستوفي بان إبن امسينا قد ورد إربيل دفعات طالباً للبر السلطاني (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٤٢؛ الديبشي، ٢٠٠٦م، مج ١، ص ٢١٩) لأبو عبدالله محمد بن محمد بن اسماعيل الدمشقي الذي اشتهر بإبن الجنزوي يسمي هذه الهبة بالجائزة السلطانية (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٠١).

ب- الطبقة العامة:- تشكل العامة في الحقيقة الغالبية العظمى من السكان في كل المجتمعات، غير أن المعلومات عنها قليلة للغاية وجاء ذكرهم أحياناً في ثنايا مصنفات المؤرخين(فهمي سعد، ص١٣٧-١٤٠)، وتتألف هذه الطبقة من :-

١- اهل الحرف والصناعات:-

ازدهرت الحياة الاقتصادية في مدينة إربل في عهد كوكبوري لذا كان من البديهي ان تكون المدينة مركزاً لأستقطاب اهل المهن والحرف ، ولاسيما إن اهل الحرف والمهن من أهم شرائح الطبقة العامة في المدن وغالبيتها (زرار صديق توفيق، ٢٠١٤، ل٧٥) وقد أشار ابن المستوفي في هذا الجزء الى البعض من المهن والحرف سندرجها حسب تسلسل وردوها:-

أ- تجليد الكتب وفنونه: و نعرض من المجلدين ياربيل ابا عبدالله محمد بن عبدالعزيز بن عبدالرزاق المغربي المراكشي الوراق الذي كان يجلد وينقش فصوص التجليد مستخدماً حلي وألياف كثيرة من الذهب والفضة (ابن المستوفي، ج٥، ص٤٣).

ب- التجارة: وقد أوما الى نوعين من التجارة:-

١- تجارة متخصصة:- أي التجارة بمادة خاصة كتجارة الكتب التي أشير اليها عند ذكر أبي الحسن علي بن الانجب بن ماشاء الله الحسن البغدادي الذي كان يرد إربل حاملاً معه الكتب ، وأبي عبدالله محمد بن جامع بن رجب البغدادي الذي اشتهر بابن العجمي والذي كان يرد إربل ومعه كتب للتجارة (ابن المستوفي، ج٥، ص٥٥، ١٠٢)، ولم يقتصر التجارة الخاصة على الكتب فقط بل أشار الى تاجر السروج ابي بكر محمد بن علي بن حامد بن ابراهيم الإربلي (ابن المستوفي، ج٥، ص٣٢٣) أيضاً.

٢- تجارة عامة: لقد أشار اليها دون ذكر نوع البضاعة وذلك في معرض حديثه عن ابي العباس احمد بن ابي الفضل الذي ورد إربل تاجراً ، وأبي بكر محمد بن عثمان بن جميل النجار الإربلي الذي كان خبيراً ومتضلعا في التجارة وضروبها الدقيقة (ابن المستوفي، ج٥، ص ١١٨ ، ١٥٨)، وكذا ابو القاسم محمد بن ابي المعالي ونان بن أبي الفرج بن ابي الغنائم الانباري الذي كان قد ضرب الارض في التجارة ويرد إربل كثيراً (ابن المستوفي، ج٥، ص٢٩٣)، كما أشار الى بني نهبان التجار

المشهورين ياربيل عند ترجمة أبي اليقظان نبهان بن محمود بن عثمان بن نبهان بن بهاج ، والى التاجر اسماعيل بن الأفطس الدمشقي الذي سكن إربل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٧٥، ٥٠٣).

ت- **الفلاح** : ذكر من كان قد اشتغل بالفلاحة بنواحي إربل في القرى حيث أشار الى داود بن بابكر (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٦٥)، أحد فلاحي قرية صالحاباذ (لم يذكرها ياقوت في معجم البلدان)، و أبي الحسن علي بن وهب بن عثمان بن وهب بن عمر بن أبي الحسن الدجيلي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٣٦)، الذي سكن قرية تدعى ضيعة الأس (لم يذكرها ياقوت في معجم البلدان)، كما ذكر ابراهيم بن محمد أحد مقيمي قرية القنطرة (لم يذكرها ياقوت في معجم البلدان من نواحي إربل)، من قرى إربل أيضاً (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٣٧)، وكما أشار الى كل من عمر بن أبي بكر بن مسلم (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٣٨)، وعبدالرحمن بن أبي زكريا بن حماد بن محمد بن ابراهيم بن ندي ابن احمد الشيباني (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٤)، من فلاحي قرية البلهية (لم يذكرها ياقوت في معجم البلدان).

ث- **حرف ومهن أخرى**:- من المعروف ان مدينة اربل كانت مدينة كبيرة ومزدهمة وعامرة بالأنشطة الحيوية، حتى أصبحت على مستوى الحواضر الاسلامية الكبرى لذا كان من البديهي ان يظهر بها مختلف المهن والحرف والصناعات التي تعتبر من مستلزمات الحياة الضرورية لأهل المدن والحواضر ومتطلبات السلطات والطبقات العليا من المجتمع ، وعلى الرغم من أن المعلومات عن هذا الجانب المهم من تاريخ المجتمع اربلي شحيحة ومبعثرة لاتفي بالغرض لتشكيل صورة كاملة عنها إلا ان ابن المستوفي ومن خلال ترجمته للشعراء في هذا الجزء أشار بصورة عرضية الى العديد من المهن والحرف المنتشرة في إربل ونواحيها ، بل وكان غالبية الشعراء من الطبقات الدنيا ومن أرباب الحرف والمهن والصناعات اليومية .

ونستدل من حديث ابن المستوفي عنهم والاشارة اليهم إنه كان في مدينة إربل **البدلال الكيال** (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٣٢، ٤٤٦)، والخراط (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٧٨، ٤٥٧)، والملاح الذي يبيع الملح بسوق الملح (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٧٦)، أشار الى أسرة أشتهرت ببيعها للشحم (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٥٦)، كما أشار الى حداد كان له دور فعال في بناء العقود والابواب في المدينة

(ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٦٧)، هذا بالإضافة الى البزازين (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٥٩)، والخياطين الذين اشتهروا بالتفنن في خياطة النقوش وتعليمها (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٧٣)، والى الصاغة (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٩٦)، و البقالة التي اشتهرت بها إحدى الأسر الأرييلية (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٨١)، والاسكافي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٧١)، و المكارى^(٤) (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٨٣)، والشروبي الذي يقول ابن المنظور عن الاشرب (ابن المنظور، ٢٠٠٣م، ص ٦٥)، بأن يختلط لوانان يشبع الواحد الآخر وربما يقصد بالشروب التي مازالت تصنع في إربل وهي خلط الماء والسكر باللون الاحمر وصبها في قوالب من طحين وكانت قديماً تباع في إربل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٨٨).

ثانياً: التركيب الديني والمذهبي:-

لم تكن الحالة الاجتماعية لمدينة إربل في حينها بمنأى عن حالتها الحالية حيث كانت تضم فضلاً عن الكرد طوائف وأقواماً أخرى، ويتضح ذلك خلال سيرة الشعراء المترجمين عنهم ، فقد اشار الى أبي الطيب فضلان بن ابي الفرج بن فضلان الضير الذي قدم الى إربل (٥٨٤هـ/١١٨٨م) (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٥١)، والى الشاعر اليهودي الكفر عزي^(٥)، ويبدو ان ابن المستوفي لم يلتق به ولكن اهل البلهية إحدى القرى التابعة لمدينة إربل (ص ٩٤)، قد حدثوه عنه (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٦٣)، وذكر يهودي آخر يدعى أبو السرور بن ابي المثنى بن ابي المعالي المصري الذي كان قد ورد المدينة قبل (٦١٧هـ/١٢٢٠م) (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٤٤). كما وقد أوماً الى مسعود بن أشمويك ابن ابراهيم اليهودي الذي انتقل الى إربل من العقر المجاورة للعمادية سنة (٦٢٠هـ/١٢٢٣م) (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٤١). ويستدل من خلال تراجم أعلام وشعراء اربل وجود نسبة غير قليلة من اليهود ياربيل ونواحيها ونيغ منهم علماء وكتاب وشعراء .

كما وجدت نسبة أكبر من النصارى في مركز المدينة والقرى المحيطة بها ، وقد ذكر في هذا الجزء عيسى بن الفضل بن بشر بن مواهب الذي ذاع صيته بيا بن البحري، والذي انتقل من الموصل الى إربل وتولى منصبى اشرف الديوان وعارض الجيش في عهد السلطان مظفرالدين كوكبوري (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١١١)، ابن

الشعار، ج ٤، ص ٢٧٩-٢٨٠)، وذكر أيضاً أبو البركات هبة الله بن أبي الحسن بن بيمك النصراني المصري الذي ورد إربيل وتولى إشراف الديوان بالقلعة أيضاً (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٢٠؛ ابن الشعار، ج ٧، ص ١٢٠). كما أشار إلى آخر وهو أبو السعادات بشر بن سعيد بن العامل المشهور بابن العامل الموصلية (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٩٥)، ولكنه لم يذكر التفاصيل عنه ، هذا بالإضافة لأحد المطارنة وهو مار إلبيا بن أبي الفرج بن إلبيا الموصلية (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢١٤) ، الذي زار إربيل واجتمع به ابن المستوفي ودون له أبيات شعرية من نظمه، وكذلك قدم للطبيب عديم النصراني الاطروش أبي الكرم صاعد بن خالد بن أبي البركات بن الصائغ البغدادي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٢١)

وقد ضمت التراجم الاخرى المسلمين على اختلاف مذاهبهم ، ومع ان ابن المستوفي لم يذكر مذاهب المترجمين عنهم جميعاً الا اننا نجد اشارات وان كانت طفيفة الا انها كافية لتوضيح الصورة حول التعايش الديني والمذهبي في المجتمع الإربلي آنذاك . فبالنسبة للمذاهب السنية فقد ذكر من الحنفية من اشتهر بشيخ الجماعة الامير أبو الرأي هارون (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٨، ص ٢١٤، ابن الشعار، ج ٧، ص ١٨١، المنذري، ج ٢، ص ٢٣٢)، وللإربلي محمد بن منازل الذي اشتغل بالفقه على المذهب الحنفي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٨٢، القفطي، ١٩٨٦م، ج ٣، ص ٧٧)، ولأبي سليمان داود الدمشقي الواعظ الذي كان يتفقه على المذهب الحنفي بإربيل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٩١)، وعن الحنبلية المترددين على إربيل ذكر كل من ابن ماشاء الله البغدادي (ابن المستوفي، تاريخ إربيل، ص ٥٥)، وأبي عبد الله محمد ابن العجمي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٠٢)، اللذين كانا يحملان معهما كتباً أثناء ترددهم على إربيل فربما كانت من اجل التجارة او لبث هذا المذهب في المدينة. وعلى الرغم من ان المذهب الشافعي كان أكثر شيوعاً من المذاهب الاخرى في إربيل آنذاك (سامي بن خماس الصقار، ص ١٧١)، الا انه لم يذكر سوى كل من أبي العباس احمد بن حسكويه الذي اشتهر بحميدان واشتغل بالفقه الشافعي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٦٦)، وعبد الجليل بن عثمان (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٤٥)، الذي أشار إلى الشعار اليه بأنه: ((وَشَدَّ طَرَفًا مِّنَ الْفِقْهِ عَلَى مَذْهَبِ الْشَّافِعِيِّ)) (قلائد الجمان، ج ٣، ص ١٩٢)، أما عن الشيعة فقد أشار إلى جعفر بن غازي ، وذكر نسبة آخرين

بالعلوي ومع ان هذا لايعني انهم من الشيعة ولكن لانستبعد ان يكون بينهم من الشيعة ولاسيما ان منهم من سكن مراكز التشيع كالشريف علي ابن المعالي الذي كان مقيماً بمشهد كربلاء (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٥١)، ومحمد بن علي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٥٥).

المبحث الثاني: الجانب العلمي والثقافي والادبي

حظيت إربيل في عهد ابن المستوفي بإزدهار ثقافي وأدبي وأصبحت مناراً ومقصداً لأهل العلم من كل مكان حتى بلغت في ذلك شأنًا كبيراً، وبرهنت إن المعارف ليست حكراً للعواصم والحوضر الكبرى (سامي بن خماس الصقار، ص ٩١؛ محسن محمد حسين، ٢٠١٤م، ص ٢٥٣)، ويعزي ذلك الى الدور الريادي الذي لعبه مظفر الدين كوكجوري سواء بإقامة المؤسسات التعليمية أو بتشجيع أرباب العلم وأهلها بالجوائز السلطانية وتوفير المستلزمات الضرورية (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٠١)، ناهيك عن المجالس العلمية العامرة التي استقطبت شخصيات علمية (محسن محمد حسين، ص ٢٦٥-٢٧٦).

وقد أشار ابن المستوفي في هذا الجزء الى الوجهة الثقافية في معرض الحديث عن بعض منهم وعلى ضوءه سنصنفهم الى:-

أولاً- العلوم النقلية:-

١- **الفقه:-** يعد الفقه من أهم العلوم الدينية ذكر منهم أبو العباس احمد بن الخضر بن أبي بكر بن حسكويه الإربلي، وأبي سليمان داود بن سليمان بن علي بن سالم الدمشقي المتفقه على المذهب الحنفي والذي أقام ياربيل، وأوماً أيضاً الى أبي اسحاق ابراهيم بن مسعود بن محمد الحلبي المتفقه الحنفي الذي سكن إربيل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٦٦، ٩١، ٢٩٠).

٢- **الحديث:-** كانت مدينة إربيل أحد أهم مراكز دراسة علم الحديث ونبغ العديد من الاربليين أو من الوافدين إليها، وفي معرض من ترجم لهم ممن انشغل بعلم الحديث أوماً الى كل من أبي عبدالله محمد بن البقش بن مقلد الدجيلي، واحمد بن شبيل بن سجاف المعري، وأبي حمزة ابراهيم بن عمر بن سعد بن صدقة البورياني

الذي كان يتردد على إربل وكان ممن سمع الحديث ببغداد (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١١١، ٢١١، ٢٦١)، والى أبي عبد الله محمد بن خضر بن محمد بن رافع الموصلي الذي أقام هو الآخر بإربل مدة لسماح الحديث، وأبي الفضل جعفر بن محمد بن علي ابن البديع المصري الذي سمع الحديث وكتبه، أبي عبد الله محمد بن علي بن أحمد بن عبد الله الخزرجي البغدادي الذي سمع الحديث وكتبه أيضاً ثم انتقل الى بعض القرى يؤم بهم مدة الا انه لم يمكث طويلاً وعاد الى إربل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٧، ١٨٥، ١٩٧)، والى أبي سليمان عبدالرحمن بن أبي بكر محمد بن يوسف بن بختيار الكرخيني الذي كان تولى مهام التدريس في إربل وكان يكتب الحديث بخطه الى ان استشهد سنة ٦٣١هـ/١٢٣٤م (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٠٢)، في قرية مرت (ياقوت الحموي: معجم البلدان، مج ٤، ص ٢٤٣)، من نواحي إربل التي ارتحل اليها بصحبة استاذة كما يشير اليه ابن الشعار ولكنه يختلف مع ابن المستوفي في سنة وفاته حيث يعدها ٦٢١هـ/١٢٢٤ (قلائد الجمان، مج ٢، ص ٣٣٨).

٣- النحو: - ترجم ابن المستوفي لعدد من النحويين ممن عاشوا بأربل أو نزلوا بها واعتنى بالنحو، وقد ذكر ابن المستوفي من النحويين محمد بن أبي الحسن بن منازل بن حماد الإربلي، الذي تلمذ على محمد بن أبي الوفاء القبيصي^(١)، ولمجهول لم يهتد ابن المستوفي الى اسمه ونسبه مع ان جدود قومه قد سكنوا إربل منذ أربعين سنة، وقد سمى نفسه مسعوداً مرةً وغير ذلك مرةً اخرى (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٨٢، ٣١٦)، كما ذكر أبو عبد الله محمد بن عبد الملك بن يوسف بن اسماعيل الغماري السبتي الذي ورد إربل في سنة ٥٩٥هـ/١١٩٩م (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٢١)، وأبو الفرج بن أبي البركات بن أبي الفوارس بن أبي منصور بن أبي الحارث بن علي النهرواني الدريشي^(٧)، الذي كان قد صحب الشيخ أبا الثناء محمود ابن الامله (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٦٧)، أحد المشهورين في النحو الذي توفي سنة ٦٠٦هـ/١٢٠٩م^(٨).

٤- علوم أخرى: - كما وقد ذكر البعض دون أن يذكر خلفيتهم الفكرية واهتماماتهم الثقافية العلمية، وإكتفى بذكرانهم كانوا من الخطباء والوعاظ، ومنهم عبدالرحمن بن أبي بكر زكريا بن حماد بن محمد بن إبراهيم بن ندي ابن أحمد الشيباني الفلاح الذي كان يدعى بالخطيب في البلهثية، احدى قرى إربل، و ابو الفداء اسماعيل بن علي بن ثابت بن عمر الدوري الذي تردد على إربل غير مرة قد قريء

بين يديه فوعظ ، إضافةً الى أبو الحسن علي بن عثمان المجلي بن علي من أهل الجزيرة لذا اشتهر بالوعاظ الجزري وقد تردد على إربل أيضاً (ابن المستوفي، ج ٥ ، ص ٦٠ ، ١٣٠ ، ٢٤٨). وقد اوماً أيضاً الى من كانوا ينعنون بالفصال^(٩) وذكر منهم كلا من أبي بكر محمد بن عبد الملك بن تاوان الإربلي (ابن المستوفي، ج ٥ ، ص ٣١٧)، علي بن الحسن بن محمد بن أبي القاسم الفصال الذي تردد على إربل أكثر من مرة (ابن المستوفي، ج ٥ ، ص ٣١٧ ، ٤٩١).

ثانياً- العلوم العقلية:-

١. علم النجوم :- أشار ابن المستوفي الى احد النصارى الوافدين الى إربل غير مرة ، والذي كان قد ولي المطرنة وعارفاً بعلم النجوم يدعى مار إليا أبي الفرج بن إليا الموصلي، هذا بالاضافة الى أبي بكر بن تاوان المذكور الذي صار منجماً على الطرق قبل أن يصبح فصالاً (ابن المستوفي، ج ٥ ، ص ٢١٤ ، ٣١٧).

٢. الطب: وفي هذا المجال أشار الى التقائه بشاب دمشقي يميل الى الطب دون أن يثبت نسبه ، كما ذكر طبيباً نصرانياً وهو أبو الكرم صاعد بن خالد بن أبي البركات بن الصائغ البغدادي يعرف بالقديم النصراني الاطروش الذي ورد إربل غير مرة وتوفي بها (ابن المستوفي، ج ٥ ، ص ١١٤ ، ٢٢١)، وبما انه ذكر بأن قرية البلهية كانت موقوفة على بيمارستان إربل فلانستبعد ان يكون قد الحق بالبيمارستان جناح لدراسة الطب على هيئة النظام المتبع في غيره من البيمارستانات في تلك الفترة (احمد عيسى بك، ٢٠١٢م، ص ٢٤).

ثالثاً- الجوانب الثقافية الاخرى:-

١- الخط وفنون الكتابة:- شهدت مدينة إربل نهضة ثقافية كبيرة وكانت إحدى اهم جوانب هذه النهضة تتمثل في تأليف الكتب على نطاق واسع فظهرت مهنة نسخ الكتب وبذلك تطورت فنون الخط سواء للاكتساب منها او لنيل جوائز سلطانية وقد ظهر على إثر ذلك العديد من الخطاطين والنساخين، ومن الذين تطرق إليهم ابن المستوفي من خلال تراجمهم كأبي عبدالله محمد بن عبدالعزيز بن عبدالرزاق المغربي المراكشي الوراق الذي كان يعلم الصبيان تجويد الخط من جهة ويكتب على طريقة المغاربة وخطوطهم ، ويجلد وينقش فصوص التجليد مستخدماً ألياف الفضة والذهب من جهة اخرى، أبو محمد عبدالسلام المغربي الذي كان ينسخ

ويكتب واضحاً على قوله ، وقد تردد على إربل أكثر من مرة حتى وافاه الأجل فيها في(٦٠٤هـ/١٢٠٧م)، ويبدو إنه جمع ثروة من وراء كسبه تلك ولم يكن له وارث لأنه أشار الى ان عامل التركات قد أخذ تركته(ابن المستوفي،ج ٥، ص ٤٣، ٥٧)، والى ابي الفتح نصر الله بن يوسف بن أبي الفتح الكناني المصري الخطاط الذي كان يعلم تجويد الخط في إربل حتى توفي بها سنة(٦١٧هـ/١٢٢٠م) (ابن المستوفي،ج ٥، ص١٣)، وأبي محمد بن عبدالرحمن بن عمر بن نضر بن الحسن بن سعد بن عبدالله بن باز الموصللي الذي ورد إربل غير ويكسب وراء كتابة، والى الربيع بن علي الفارقي من بني نباتة الذي ورد إربل وصار يكتب القصص على الطريق(ابن المستوفي،ج ٥، ص٣٥١)، ويبدو إن تعليم الخط كان من المهن المروجة ويولي به اهتماماً كبيراً من قبل وجهاء المدينة في حينه حتى إن علي بن العباس الكنّري^(١٠)، كان يعلمه لبعض من أولاد أكابر إربل (ابن المستوفي،ج ٥، ص٢٤٤)، كما ذكر هبة الله بن ابراهيم بن هبة الله بن خلف بن كولاذ النيلي المصري الذي رآه ابن المستوفي في صباه ينسخ الكتب (ابن المستوفي، ج ٥، ص٢١٧)، جدير بالذكر ان ابن المستوفي قد ذم بعض النساخين كما انابو محمد حاتم بن مسعود بن حاتم بن أبي الحسن الربيعي الحلبي الذي كان ينسخ بالأجرة على الرغم من رداءة خطه (ابن المستوفي،ج ٥، ص٣٢٠)، وعلي بن احمد بن عثمان ابن أبي الجيش البوازيجي(٣) وكان ينسخ بالاجرة أيضاً (ابن المستوفي،ج ٥، ص٤٧٩)، فيما كان ابن الشعار يستحسن خطه (قلائد الجمال، ج٤، ص١١٠)، ومن النساخين بالاجرة محمد بن صدقة بن مسيب الكاتب، وابراهيم بن محمد بن بدرين سعد القنطري واستحسن كتابته(ابن المستوفي،ج ٥، ص ٤٣٩، ٤٨٧).

٢- النقش:- كما ظهر بالمدينة عدداً من النقاشين الماهرين كأبي الفضل إلياس بن يوسف بن احمد بن ابراهيم بن سلامة بن صدقة الإربلي الذي كان ينقش على سكك الدنانير والدرهم، وربما يكون اختياره للنقش على سكك الدنانير بسبب براعته في المهنة ، هو بذلك يضيف معلومة جديدة حول تاريخ إربل وهي سك النقود فيها، كما أشار الى مياس الموصللي الذي كان يتقن فن النقش والتصاوير، وقد يعول ميوله هذه الى مهنة أبيه النساج لإستخدام النقش والتصاوير في النسج. وعند ترجمته لجبريل بن يوسف الخياط أوماً الى أنه كان يعمل نقوشاً غريبة. كما ترجم أيضاً

لأبي علي بن يحيى بن سلمان النقاش الحلي (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤١، ٣٢٧، ٣٧٣، ٤١١).

٣- **الانشاد والغناء**: - إنفردت مدينة إربل بإحتفالات بمولد النبوي والاستعداد لها من شهر محرم الى شهر ربيع الاول ، لتكون على الوجه الذي يليق بالمناسبة، وكانت الوفود تتوافد على هذه المدينة للمشاركة في الاحتفالات وتضم الوفود كل من الفقهاء والصوفية والوعاظ والقراء والمنشدين والشعراء، وكان كوكبوري يسمع غناءهم وإنشادهم (ابن خلكان، ج ٤، ص ١١٧-١١٨؛ محسن محمد حسين، ص ٢٠٧ - ٢١١)، وقد ترجم ابن المستوفي في هذا الجزء لبعض من قراء القرآن والمنشدين لانستبعد أن يكونوا من المبدعين المشهورين سواء في هذه المناسبة أو في المناسبات الاخرى، وهم كل من ابو الفتوح سعيد بن عبدالعزيز بن عبدالله الناتلي الذي عرف بأبي الفتوح المشربش المغني، وأبو عبدالله الضرير الواسطي (ابن المستوفي: تاريخ إربل، ص ٣٧، ٨٦)، محمد بن احمد بن علي بن محمد الذي كناه ابن الشعار بأبو محمد ووصفه بأنه قاريء مجود وماهر في القراءات (قلائد الجمال، ج ٥، ص ٣٠٤)، والشريف أبو الحسن علي بن أبي المعالي بن فضائل العلوي الحسيني من مشهد كربلاء والذي يصفه بأنه كان ((عامي اللفظ كثير اللحن عند الانشاد)) (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٥١)، دون ان يشير الى نوع الانشاد والمناسبة كغيره ممن أشار اليهم ، كما ذكر أبو عبدالله محمد بن علي بن أبي بكر الجمال ، نسبةً الى جده الجمال في طريق مكة، والذي عرف بالنطوعي وقد وصف قراءته الصحيحة بالمرضية، وأشار الى قاريء ضرير آخر مقيم بكفر عزة يعرف بـ حاتم الضرير (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٩٠، ٢١٨)، وآخر يدعى محمود الضرير الغرافي الذي ذكر عنه إضافةً الى اتقانه القراءات العشرة فقد كان يعزف بالعود غايةً ويغني وعلى الرغم من إنه كان له أشعار الا ان إنه لم يحفظ منها شيئاً، والشيخ ابن زيد الذي كان مقرئاً مجيداً (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢١٩، ٣١٩)، وأبو الحسن علي بن مكي بن أبي المعالي بن علي ابن الكرخيني الضرير الذي كان يجيد قراءة القرآن بصوت حسن ويحسن الغناء أيضاً، وكذا احمد بن أبي الحسن بن احمد بن العريبي الذي كان يقرأ بين يدي الوعاظ ويغني للفقراء (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٥٣، ٤٣٩)، ومن خلال ترجمته يوسف بن نوح بن يوسف أشار بان جده كان حفيداً

لأحد القراء المشهورين من إربل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٤٩)، ومما يجدر الإشارة إليه أيضاً ما ذكره ابن المستوفي عن أحد أبناء إربل وهو أبو الحسن علي بن علي بن سالم بن شيبوس الذي اشتهر بصناعة الألحان للمغنين على الرغم من رداءة صوته (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٤٩، ٤٦٤).

٤- ألعاب رياضية وفكرية: - أوماً ابن المستوفي في معرض ترجمته ل أبو عبدالله محمد بن عبدالعزيز بن عبدالرزاق المغربي المراكشي الوراق الى انه كان مصارعاً في مبدأ حاله ويبدو انه استمر في ذلك فقد أشار الى ذلك بقوله ((وكان إذا اختصم هو وأحد تعاطى عليه القوة)) (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٣)، أشار الى لعبة النرد^(١١) (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٦)، أما عن الشطرنج فيبدو إنه كان من ألعاب الرائجة والشائعة في إربل حينذاك حيث ذكر ابن المستوفي الى ان أبا الطيب فضلان بن أبي الفرج الضرير البغدادي الواسطي اليهودي كان يلعب بالشطرنج بيديه كالبعير وكان يصف الشطرنج بيديه ولا يختلط منه لون بلون، ويحسن في أكثر اوقاته بما يجيء بعد ثلاث نقلات فيميز بها وكان لايمش الا بقائد، والى يوسف بن يعقوب بن امير بن موسى المنعوت بابن الحشري الذي كان يلعب الشطرنج حسناً، كما أشار الى اسماعيل ابن الافطس الدمشقي التاجر الذي كان يلعب بالشطرنج طبقة عالية وذاع صيته به في إربل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٤، ٥١، ٥٠٣).

المبحث الثالث: الجانب العمراني

أصبحت إربل مدينة عامرة خلال القرنين السادس والسابع الهجري/الثاني عشر والثالث عشر الميلادي، فضلاً عن كونها مركزاً لأتابكية كانت قد شكلت قاعدة لإحدى إحدى القوى المحلية في المنطقة لذا كان من البديهي أن تزدهم بالمؤسسات الادارية والدينية والعلمية والخدمية لتشهد معالم المدينة ازدهارها وتطورها الحضاري عبر التاريخ، ولاسيما بعد أن ضاقت مدينة إربل بسكانها في القلعة كان لابد من توسيع المدينة لتكون مناراً يتوجه إليه من القرى والبلدان المحيطة بها فضلاً عن مختلف أرجاء العالم الاسلامي، وتقام فيها مراسيم جليلة لم يشهد التاريخ الاحتفال بها في غيرها من المدن، وبما ان القلعة كانت مدينة متكاملة ولم يكن بالامكان الاتساع فيها لذا كان لابد من نمو وإزدهار المدينة أسفل القلعة أي الربيض (ياقوت

الحموي، مج ١، ص ١١٦؛ محسن محمد حسين، ص ٢٢٧)، وجدير بالإشارة الى ان توسيع الربرض وعمارتها قد إزدهر في عهد مظفرالدين كوكبوري، لم يكن في الإتجاهات كافة المحيطة بالقلعة بل كانت القلعة واقعة الى طرف من الربرض ولم تتوسطها حسب ما ذكره ياقوت الحموي (معجم البلدان، مج ١، ص ١١٦).

على الرغم من المعلومات الشحيحة حول المؤسسات التعليمية والثقافية التي اقيمت في إربل (محسن محمد حسين، ص ٢٥٢)، ذكر إبن المستوفي في هذا الجزء بعضاً من المنشآت والمؤسسات في هذه المدينة سواء التي في القلعة او في ربرضها وهي:-

أولاً - المؤسسات الدينية التعليمية:-

١- المساجد:-

أشار إبن المستوفي الى مسجد في قلعة إربل (ابن المستوفي: تاريخ إربل، ص ٧١-٧٢)، لعله نفس الجامع الذي ذكره ياقوت الحموي كأحد معالم الشهيرة في قلعة المدينة (معجم البلدان، مج ١، ص ١١٦؛ أميد ابراهيم جوزلي، ٢٠٠٨ م، ص ٨٠)، كما ذكر مسجداً جامعاً قد أقيم فيها مجلس التذكار دون أن يحدد مكانه سواء كان في القلعة أو الربرض أو في أي وجهة من المدينة، وأشار أيضاً الى جامع إربل العتيق إشارة عابرة ويستدل من خلال النص ان موقعها ربما كان خارج القلعة لأنه كان واقعاً في الطريق المؤدي الى أحد المقابر (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٣٢، ٥٠٣)، التي سنأتي على ذكره لاحقاً في ذكرنا للمقابر، كما إن ثمة إشارة الى مسجد منارته تنسب الى مظفر الدين كوكبوري وينعت بالمنارة المظفرية الا إن تاريخ بنائه يعود الى حقبة متقدمة من هذا الامير (محسن محمد حسين، ص ٢٤٢؛ أميد ابراهيم جوزلي، ص ٨٢-٨٤).

٢- دار الحديث:-

اوماً إبن المستوفي الى دار الحديث في سياق الحديث عن سيرة الدارسين او المعلمين بها، كأبي سليمان داود بن سليمان الدمشقي الواعظ والفقير الحنفي به، ومحمد بن خضر بن محمد الموصللي الذي حضر إربل لسماع الحديث بدار حديثها (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٩١، ١٩٧)، وكذلك احمد بن شبل بن سجاد المعري، وابي

سليمان عبدالرحمن بن ابي بكر محمد بن يوسف بن بختيار الكرخيني المقيماني
بدار الحديث ياربيل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٦١، ٣٠٢).

٣- المدارس:-

وجدت العديد من المدارس ياربيل وساهمت بشكل كبير في تنشيط الحركة
الثقافية وديمومتها سواء كمركز تعليمي أو كملتقى لأهل العلم والقائمين عليها، وقد
ذكر من المدارس حسب ورودها:-

أ- **المدرسة المظفرية:-** وهي من أشهر واكبر مدارس المدينة ويرد ذكرها (ابن
المستوفي، ج ٥، ص ٣١٩، ٢٩٠، ١١١)، كما أشار الى مدرسة اخرى نعتها بالمدرسة
المجددة بدرب السهرية (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٦٦)، دون الخوض في تفاصيل الحديث
عن ما ان كانت هذه المدرسة واقعة في قلب المدينة وهي القلعة أو في الربيض منها،
ولكن بما ان المدرسة المظفرية كانت أحدث مدرسة شيدت في المدينة حينذاك
لانستبعد ان تكون هي المقصودة بالمجددة ولاسيما انه وصف المدرسة المظفرية
بالمجددة أيضاً (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٩٠)، أو يكون المقصود منه مدرسة أخرى
ولكننا نرجح الرأي الاول وبذلك نستهدي الى اسم احد دروب المدينة وهي السهرية .
ب- **مدرسة القلعة:-** على الرغم من ان هذه المدرسة قد بنيت من قبل ابي
منصور سرفتكين نائب صاحب إربيل سنة ٥٣٣هـ / ١١٣٨م (ابن خلكان، مج ٢
ص ٢٣٧)، الا ان ابن المستوفي نسبها لأحد دارسي المدرسة (ابن المستوفي: تاريخ
إربيل، ص ٢٤٩)، وهو محمد بن عبدالسلام السنجاري ربما لكونه من الرجال المقربين
لمظفر الدين كوكبوري أو بسبب ذياع شهرة السنجاري ومن خريجه المشهورين
ولاسيما ان الخطابة بسنجار في آبائه وأجداده^(١٢).

٤- الزوايا والرباط والخانقاه:-

أورد ابن المستوفي معلومات قليلة عن مؤسسة دينية ثقافية اخرى وهي الزوايا
التي لم تقتصر مهامها على ممارسة النسك الدينية فحسب بل ولعبت دورها في
ديمومة الحركة الثقافية والعلمية في هذه المدينة، ومن أهم ما ذكره ابن المستوفي
حسب ورودها في هذا الجزء :-

١- **زاوية احمد بن مظفر الخراط** :- حدد ابن المستوفي موقع الزاوية بأنها واقعة بظاهر إربل، وكان ملتقى الادباء والمثقفين حيث التقى ابن المستوفي سنة ٦١٤هـ/١٢١٧م بالامير بن رسلان في هذه الزاوية وانشد له أبيات شعرية، كما أشار الى أبي الفضل محمد بن محمد المصري النزيل بها (ابن المستوفي، ج٥، ص٩٦، ٢٠٢).

٢- **رباط الجنينة** :- وهي من الربط المعروفة بالمدينة وذكرها ابن المستوفي عند الحديث عن المتردين عليها كخادمه أبو البقاء سعيد محمد بن سعيد الخازن البغدادي، والذي كان ينزل بالرباط أيضاً، وكذلك عند ذكره لأحد المتصوفة الذي كان يتردد على إربل كل سنة وهو علي بن يوسف بن بركة الموصللي، وقد أوماً الى ان الدولة كانت تفرض عليها جباية المال فيما كان يسمى بالرسم على الصدقة المقبولة، ولم يكن هو الوحيد الذي كان له رسم على الصدقة بل كان لكل من كان يتردد على الرباط (ابن المستوفي، ج٥، ص١٢٨، ١٩٩)، ولكننا لم نستهد الا ان توزيع الرسم كان مختصاً بهذا الرباط فقط ام كان للزوايا والخانقاهات الاخرى. ويبدو ان هذا الرباط كان مزدحماً بالصوفية، حيث أشار ابن المستوفي الى نشوب فوضى أو خلاف بين ساكني الرباط من الصوفية والعاملين عليها لما كان يلقي العمال من أذى من الصوفية، وقد وكل احد الصوفية المشهورين وهو أبو المظفر غازي بن محمود بن أبي بكر الشيباني الذي كان من ساكني إربل، لينظر في أمر رباط الجنينة وذلك سنة ٦٠٢هـ/١٢٠٥م (ابن المستوفي، ج٥، ص٣٧١)، كما أشار الى أبي جعفر محمد بن عبد الحميد بن محمد بن عريشاه بن علي بن محسن بن أبي الحسن القهاجي^(١٣) السعدي الإربلي الذي تولى والده مشيخة هذا الرباط (ابن المستوفي، ج٥، ص٥١٩).

ثانياً - المؤسسات الخدمية:-

فضلاً عن المؤسسات العلمية والدينية أورد ابن المستوفي معلومات مهمة حول مؤسسات خدمية واجتماعية اخرى منها:-

١- **دار المضيف - دار الضيافة**:- أشار الى هذا الدار في معرض حديث عن المظفر الموصللي الذي كان يتردد على هذا الدار، وهي المؤسسات التي وقفها مظفر الدين كوكبوري وتم تخصيصها في بداية الامر للنزلاء من الوجهاء والاعلام الواردين

على إربل، وصار فيما بعد داراً لإقامة الجميع من الخواص والعوام (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٠٧). كما كانت هناك دار ضيافة أخرى يعود للقاضي أبي محمد جعفر بن محمد الذي نزل بها نحن بن عبد الملك بن يوسف الغماري السبتي لأنسه بالمغربي محمد بن عبدالعزيز الكاتب (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٢١)، وهذا يدل على أن الدور الخاصة كانت تفتح بوجه المترددين على هذه المدينة.

٢- **البيمارستان (المشفى):** - أو ما ابن المستوفي إلى المرستان عندما ذكر أبو عبدالله محمد بن عبدالعزيز بن عبدالرزاق المغربي المراكشي الذي توفي في المرستان سنة ٦٢٢هـ/١٢٢٥م، وعند ذكره لقرية البلهنية حيث أشار إلى الشهيد أبي المنصور علي بن بكتكين (ت: ٥٦٣هـ/١١٦٧م) والد مظفر الدين قد وقف هذه القرية على البيمارستان بإربل (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤٣، ٢٤٨).

٣- **الاسواق:** - ظهرت في إربل خلال هذه الفترة فضلاً عن الاسواق العامة الاسواق الخاصة أيضاً أي أنها اختصت وانحصرت بعرض وبيع سلعة خاصة وقد ذكر ابن المستوفي عدداً منها كالعطارين، وسوق البيطرة القديمة، وسوق الملح (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٦٧، ٢١٧، ٢٧٦). فمن خلال هذه الاشارات نستنتج أن الاسواق في إربل كانت خاضعة لتوزيع نوعي بالنسبة للسلع ومهني حسب الحرف المتداولة فيها بحيث يسهل عملية الوصول إلى الموقع المراد فيها، ولانستبعد أن تكون هذه التوزيعات داخل القيصيرية نفسها التي انفردت في الإشارة إلى مؤسسها والمشرف على بنائها (ابن المستوفي، ج ٥، ص ١٧٨).

٤- **المقابر:**

ان وجود المقابر في أية مدينة أو أي تجمع حضري أمر بديهي ووجدت بإربل العديد منها منتشرة على أطراف المدينة أوردها ابن المستوفي في الجزء الخامس:-

١- **المقبرة العامة:- مشهد الكف:** - وهي أشهر مقابر المدينة ذكره ابن المستوفي عند إشارته لمواقع دفن بعض الشعراء المترجم عنهم كأبي الفضل إلياس بن يوسف الإربلي الذي دفن في هذه المقبرة الواقعة شرقي المدينة وذلك سنة ٦٢٣هـ/١٢٢٦م، وأميري بن بختيار الأشنهي قد دفن أيضاً فيها (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٤١، ١٠٠)، والتي قد سميت بمقبرة الكف (محسن محمد حسين، ص ٢٣٠) أيضاً، وقد أشار ابن المستوفي إليها بالمقبرة العامة تارةً ومقبرة

- الكف تارةً أخرى وذلك عندما أوماً الى ان أبا العباس خضر بن محمد بن خضرابن النفيس الإربلي قد دفن بالمقبرة المعروفة بمشهد الكف سنة ٦١٨هـ/١٢٢١م (ابن المستوفي، ج٥، ص١٧٢-١٧٤).
- ٢- **مقبرة في كفر عزة:** - وكانت هناك مقبرة أخرى بقرية كفر عزة حيث دفن أبو اسحاق ابراهيم في إربل سنة ٦٢٠هـ/١٢٢٣م فيها وبناءاً على وصيته (ابن المستوفي، ج٥، ص٤٢).
- ٣- **المقابر الواقعة بالقرب من خميسيه حمام البيطرة:** - هكذا أوردها ابن المستوفي عند ذكره لأبي الفتح نصرالله المصري الذي كان قد ولي النظر في ديوان الكرخيني حيث توفي بإربل سنة ٦١٧هـ/١٢٢٠م (ابن المستوفي، ج٥، ص١٣٨)، ولانستبعد ان تكون هذه المقابر في الاصل مقبرة واحدة ولكنها مصنفة حسب المهن اوالنسب ولاسيما انه نسب مقبرة تعرف ببني عقيل التي دفن فيها أبو العباس الخضر بن عقيل سنة ٦١٧هـ/١٢٢٠م (ابن المستوفي، ج٥، ص٢٨٥)، وآخر تعرف بمقابر النجارين التي دفن فيها محمد بن الحسين بن محمد ابن علي بن جامع الإربلي سنة ٦٢٠هـ/١٢٢٣م (ابن المستوفي، ج٥، ص٤١٠)، ففي كلتا الحالتين لم يحدد موقع هذه المقابر لهذا نرجح ماذهب اليه.
- ٤- **مقبرة باب الميدان:** - أوماً اليها في معرض حديثه عن مقتل الشاعرالحاجري(ت:٦٣٢هـ/١٢٣٤م) ودفن فيها (ابن المستوفي، ج٥، ص١٦٢)، وعندما ذكرمكان دفن محمد بن مقدار سنة ٦١٨هـ/١٢٢١م حدد موقعها وقال عنها مقبرة استجدها من جبلية قبالة باب الميدان (ابن المستوفي، ج٥، ص٢٠٦).
- ٥- **الحمام:** - لا بد من وجود هذا المرفق الخدمي المهم والضروري أيضاً في أية مدينة مكتظة بالسكان ولاسيما في المدن والحواضر الاسلامية الكبرى ، ولكن بما ان كتاب المستوفي قد اختص بالتراجم عموماً وبالادباء خاصة في هذا الجزء لم يقدم المعلومات الوافية إلا في سياق المترجمين لهم، حيث اشار الى ابي محمد الرسعني الذي توفي بعد خروجه من الحمام، كما أورد الاشارة الى حمام البيطرة(ابن المستوفي، ج٥، ص١١٢، ١٤١) ولم نستهد الى ان الحمامات أيضاً كانت مقسمة

حسب الاصناف والحرف والمهن أم ان حمام البيطرة كانت بالقرب من مكان عملهم بسبب طبيعة عملهم التي استوجبت وجودها لتوافر الطهارة في الصلاة؟.

٦- السجن:- أما فيما يتعلق بالسجون فقد نلتمس بعض المعلومات الشحيحة عنها من خلال ما أورده ابن المستوفي حيث يشير الى محاسبة المقصرين واعتقالهم كان مألوفاً في إدارة مظفر الدين كوكبوري، فقد ذكر ان اسحاق بن معالي بن شماسا لإربلي كان قد اعتقل لمطالبة توجهت اليه من محاسبة في ٦١٢هـ/ ١٢١٥م (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٣٨)، وعندما اوماً الى سجن ابي عبدالله محمد بن امير جاندار الموصللي أشار الى إنه سجن بالقلعة (ابن المستوفي، ج ٥، ص ٢٥٣). وبهذا نستهدي الى ان السجن كان واقعاً في القلعة ولم نصل الى معلومات حول كيفية إدارته وحجمه.

النتائج

- من خلال دراسة هذا الجزء من تاريخ إربل لابن المستوفي نستدل على :-
- ١- ساهم المجتمع في بكتنا طبقتيه العامة والخاصة في انتعاش المدينة وإزدهارها ، حيث شكلت الخاصة بيئة ملائمة للعيش الرغيد لعامة اهلها، فلم يقتصر استقطاب المدينة لأهل العلم وطلابها فحسب بل وفد إليها أهل المهن والحرف أيضاً لما كان يتوافر من الأمان إضافة الى عدّها من بين المدن العامرة مما رغّب أهل المهن والصناعات التوجه إليها والاكتساب منها.
 - ٢- لم يكن الاختلاف في التركيب الديني والمذهبي عاملاً مشتتاً لمجتمع إربل ، ويبدو إن التسامح الديني والمذهبي والقومي الذي تتمتع به المدينة اليوم تمتد جذوره الى تلك الفترة وربما الى تاريخ تشيد المدينة قبل آلاف القرون حيث كانت ومازالت مأوى لكل غريب وملاذاً آمناً لكل من يلتجئ اليها.
 - ٣- أصبحت مدينة إربل في تلك الفترة من أمهات المدن في المشرق الاسلامي حيث كانت توفد العلماء والادباء والشعراء واللغويين وغيرهم من ارباب العلم إليها سواء للمشاركة في الانشطة الثقافية أو لألتقاء العلمي بأقرانهم من اهل المدينة.

- ٤- لم يكن مركز المدينة فقط يشهد الازدهار العلمي بل وامتد الى نواحيه أيضاً ووقد ورد في البحث ان بعضاً من الشخصيات الثقافية التي انتسبت الى نواحي إربل كانت ثمرة الازدهار الثقافي والادبي فيها.
- ٥- وأما ابن المستوفي في هذا الجزء الى بعض من القرى والمناطق من نواحي إربل تكمن أهمية ذكرها الى انه لم ترد الاشارة اليها في كتب وموسوعات البلدانين سابقاً وهو بذلك يضيف أهمية جغرافية لمصنفه إضافة الى الأهمية الثقافية والادبية.
- ٦- أورد بعض الأنشطة والالعاب التي كانت تقام في إربل ، وذكر البعض ممكن كان لهم ذاع في ذلك مثل لعبة الشطرنج.
- ٧- كما أشار الى بعض الجوانب العمرانية في تاريخ المدينة سواء كانت مؤسسات دينية و تعليمية أو مؤسسات خدمية واكبت مسيرة الازدهار والتطور الثقافي والعلمي لما كانت لها دور فعال في نهضة المدينة.

الهوامش:-

- (١) لم نستهدي الى ترجمته.
- (٢) التركبات الحشرية: ديوان خاص يتولى تركة من لاوارث له حيث يعولها الى بيت المال.الاسيوطي، شمس الدينمحمد بن احمد المنهاجي(ت: القرن التاسع الهجري/الرابع عشر الميلادي:جواهر العقود ومعين القضاة والموقعين والشهود، تحقيق:مسعود عبدالحميد حمد السعدني، دار الكتب العلمية، (بيروت:د.ت)، ج١، ص ١٦٢، ١٦٤.
- (٣) بوازيجي نسبة الى بوازيج بلدة واقعة قرب تكريت أو ربما نسبة الى بوازيج الانبار.ياقوت الحموي ياقوت الحموي، شهاب الدين ابي عبدالله بن ياقوت(ت:٦٢٦هـ/١٢٢٩م):معجم البلدان، دار احياء التراث الغربي، (بيروت:د.ت)، مج١، ص٣٩٦.
- (٤) مكارى: المستأجر لنقل المتاع ونحوه من الدواب أو غيرها من وسائل التنقل.ابن منظور(ت:٦٣٠هـ/١٢٣٢م):لسان العرب، دارالحديث، (القاهرة:٢٠٠٣م)، مج٧، ص٦٥٠.
- (٥) كفرعزا او كفرعزا:- قرية من قرى إربل بينها وبين الزاب الاسفل.ياقوت الحموي:معجم البلدان ، مج٤، ج٧، ص١٤٥.
- (٦) أبو عبدالله النحوي، محمد بن أبي الوفاء بن احمد القرشي الموصلي استوطن إربل وأقرأ النحو بدار الحديث. القفطي:انباه الرواة، ج٣، ص٧٧.
- (٧) نسبة الى دريشية احدى قرى تحت بغداد.ياقوت الحموي:معجم البلدان، مج٢، ص٢٩٧.

- (٨) هو أبو الثناء محمود بن الحسن بن علي اللإربلي المعروف بابن الارملة، نحوي معروف وكان يعد صدر الجامع ياربيل. السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن السيوطي: بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، مطبعة عيسى البابي الحلبي وشركاءه، (د.م، ١٩٦٤م)، ج ٢، ص ٢٧٦.
- (٩) أي الواعظ الذي يورد الفصول في التهاني والتعازي. ينظر: -هامش رقم (١) ص ٣١٧ من ابن المستوفي: تاريخ إربيل، ج ٥، ص ٣١٧.
- (١٠) نسبة إلى الكُتْر: قرية قريبة من بغداد من نواحي الدجيل. ياقوت الحموي: معجم البلدان، مج ٤، ص ١٥٤.
- (١١) النرد: شيء يلعب به فارسي معرب وليس بعربي وهو النردشير، والنرد اسم اعجمي وشير بمعنى حلواين منظور: لسان العرب، مج ٨، ص ٥١٥.
- (١٢) ابو البركات علم الدين محمد بن عباس السلام بن محمد بن عبدالعزيز بن هبة الله السنجاري، الذي كانت الخطابة في آبائه وأجداده، وقد كان بينه وبين كوكبوري علاقة وثيقة وكان من رجال بلاطه المقربين، والمتوفي بملطية عندما كان يتولى القضاء فيها سنة ٦١٩هـ/١٢٢٢م. ابن الفوطي، كمال الدين ابو الفضل عبدالرزاق بن احمد (ت: ٧٢٣هـ/١٣٢٣م): مجمع الاداب في معجم الالقباق، تحقيق: محمد الكاظم، (طهران: ١٤١٦هـ)، مج ١، ص ٥٥٤.
- (١٣) نسبة إلى قهاج احدي قرى همدان. ابن المستوفي: تاريخ اربيل، ج ٥، ص ٥١٩.

المصادر والمراجع

أولاً: المصادر:-

١. السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن السيوطي (ت: ٩١١هـ/١٥٠٥م): بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، مطبعة عيسى البابي الحلبي وشركاءه، (د.م، ١٩٦٤م)
٢. ابن الشعار، كمال الدين ابي البركات الموصلبي (ت: ٦٥٤هـ/١٢٥٦م)، قلائد الجمان في فوائد شهداء هذا الزمان، تحقيق: كامل الجبوري، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٤م).
٣. ابن العديم، كمال الدين عمر بن احمد (ت: ٦٦٠هـ/١٢٦١م): بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق: سهيل زكار، دار الفكر، (بيروت: د.ت).

٤. ابن الفوطي، كمال الدين ابو الفضل عبدالرزاق بن احمد (ت: ٧٢٣هـ/ ١٣٢٣م): مجمع الاداب في معجم الالقاب، تحقيق: محمد الكاظم، (طهران: ١٤١٦هـ).
٥. ابن المستوفي: شرف الدين ابي البركات المبارك بن احمد اللخمي الإربلي، نباهة البلد الخامل بمن ورده من الاماثل - المعروف بـ تاريخ إربل، تحقيق: سامي السيد خماس الصقار، دار الرشيد للنشر، (بغداد: ١٩٨٠م).
٦. ابن المستوفي: شرف الدين ابي البركات المبارك بن احمد اللخمي الإربلي، تاريخ إربل المسمى نباهة البلد الخامل بمن ورده من الاماثل، تحقيق: بشار عواد معروف - صلاح محمد جرار، دار الغرب الاسلامي، (تونس: ٢٠١٣م).
٧. ابن خلكان، أبو العباس شمس الدين احمد بن محمد (ت: ٦٨١هـ/ ١٢٨٢م): وفيات الاعيان وانباء إبناء الزمان، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: ١٩٧٨م).
٨. الاسيوطي، شمس الدين محمد بن احمد المنهاجي (ت: القرن التاسع الهجري/الرابع عشر الميلادي: جواهر العقود ومعين القضاة والموقعين والشهود، تحقيق: مسعود عبدالحميد حمد السعدني، دار الكتب العلمية، (بيروت: د.ت).
٩. الديبشي، الحافظ ابي عبدالله محمد بن سعيد (ت: ٦٣٧هـ/ ١٢٣٩م): ذيل تاريخ مدينة السلام، تحقيق: بشار عواد معروف، دار الغرب الاسلامي، (بيروت: ٢٠٠٦م).
١٠. الذهبي، شمس الدين بن احمد (ت: ٤٧٨هـ/ ١٣٤٧م): تاريخ الاسلام، تحقيق: بشار عواد معروف، دار الغرب الاسلامي، (بيروت: ٢٠٠٣م).
١١. القفطي، جمال الدين ابي الحسن علي بن يوسف: انباه الرواة على انباه النحاة، تحقيق: محمد أبو الفضل ابراهيم، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٨٦م)، ج ٣، ص ٧٧.
١٢. المنذري، زكي الدين أبو محمد عبدالعظيم بن عبدالقوي (ت: ٦٥٦هـ/ ١٢٥٨م): التكملة لوفيات النقلة، تحقيق: بشار عواد معروف، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٩٨٤م)، ط ٣.
١٣. ياقوت الحموي، شهاب الدين ابي عبدالله بن ياقوت (ت: ٦٢٦هـ/ ١٢٢٩م): معجم البلدان، دار احياء التراث العربي، (بيروت: د.ت).

ثانياً - المراجع:-

١. احمد عيسى بك: تاريخ البيمارستانات، مؤسسة هنداوي للتعليم والثقافة، (القاهرة: ٢٠١٢م).
٢. أميد ابراهيم جوزلي: الحياة العلمية في إربل، (أربيل: ٢٠٠٨م).
٣. زرار صديق توفيق: كومه لگای كوردی له سه ده كانی ناوه پراست، ناوه ندى ئاویر بو چاپ و بلاوكراره، (ههولیر: ٢٠١٤ز).
٤. سامي بن خماس الصقار: أمانة إربل في العصر العباسي ومؤرخها ابن المستوفي، دار الشواف، (الرياض: ١٩٩٢م).
٥. فهمي سعد: العامة في بغداد، دار المنتخب العربي، (بيروت: ١٩٩٣م).
٦. محسن محمد حسين: اربيل في العهد الاتابكي مكتب التفسير، (اربيل: ٢٠١٤م).

پوخته‌ی لیکۆلینه‌وه

هه‌ولێز و ده‌وروبه‌ری له‌دوو توێی به‌شی پینجه‌می کتیبی میژووی
هه‌ولێزی ئیبن مسته‌وفی

ئین مسته‌وفی (ک: ۶۳۷/ک ۱۲۳۹ز) و کتیبه‌که‌ی به‌ناونیشانی (نبا‌هه‌
البلد الخامل بمن ورده من الاماثل) یه‌که‌که‌ له‌سه‌رچاوه‌ گرنگ و
باوه‌رپیکراوه‌کانی میژووی شاری هه‌ولێز، که‌ له‌ پینج به‌ش پیک دیت.
تایبه‌تمه‌ندی ئه‌و کتیبه‌ له‌ وه‌ده‌دایه‌ له‌ میژووی ئه‌و شاره‌ له‌سه‌رده‌می
ئه‌تابه‌کییه‌کان و ئه‌و سه‌رده‌می سه‌رداری شاری هه‌ولیر موزه‌فه‌رده‌دین
گوگبوری (۵۸۰ - ۶۳۰ز/ ۱۱۸۴ - ۱۲۳۲ز) ده‌کۆلیته‌وه، که‌ به‌سه‌رده‌می
بووژانه‌وه‌و گه‌شه‌سه‌ندنی شارستانییه‌تی ئه‌و شاره‌ ده‌ناسریت.

سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ئیبن مسته‌وفی هاوچه‌رخ‌ی موزه‌فه‌رده‌دین بووه
و پۆستی وه‌زیریشی هه‌بووه‌ له‌ فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تییه‌که‌ی، بۆیه‌ ئه‌و رووداو
و که‌سایه‌تیانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ کتیبه‌که‌یدا ناویان ها‌توووه‌ و بایه‌خی
کتیبه‌که‌ زیاتر ده‌که‌ن، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ زۆربه‌ی ئه‌و که‌سایه‌تیانه‌ی
له‌و به‌شه‌دا ناویان ها‌توووه‌ و ته‌رخان کراوه‌ بۆ شاعیره‌وئه‌دییه‌کان له‌
به‌شه‌کانی دیکه‌ کتیبه‌که‌یدا ناویان نه‌ها‌توووه‌، که‌ پێشتر له‌لایه‌ن د. سامی
سه‌قار دۆزراوه‌ته‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه‌، که‌ به‌شی یه‌که‌م
ودووهمی بوو.

پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و دووبه‌شه‌ که‌وته‌ به‌رده‌ستی لیکۆله‌رو خوینه‌ران
بووه‌ هه‌وینی چه‌ندین توێژینه‌وه‌، به‌لام به‌شی پینجه‌می ئه‌و کتیبه‌، که‌
تایبه‌ت به‌ شاعیره‌کان به‌و دواییه‌ دۆزرایه‌وه‌ و توێژه‌ران به‌شارعه‌واد
مه‌عرووف و سه‌لاح موحه‌مه‌د جه‌رار لیکۆلینه‌وه‌یان بۆ کردوووه‌، چونکه‌
وه‌ک ئه‌و دوو به‌شه‌ی پێشوو توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌کراوه‌.

شایانی باسه‌ توێژینه‌وه‌که‌ چه‌ند ته‌وه‌ریک ده‌گرێته‌ خۆی، وه‌ک
لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنییری و زانستی ئه‌وسای شاره‌که‌، بایه‌خدانی
سه‌رداری هه‌ولێز به‌ بووژانه‌وه‌ و ئاوه‌دانی شار، هه‌روه‌ها ئه‌و
داموده‌زگا خزمه‌تگوزاریانه‌ی ئیبن مسته‌وفی له‌و به‌شه‌دا ئاماژه‌ی
پیکردوون بۆسه‌لماندنی شارستانییه‌تی ناوداری ئه‌و شاره‌ له‌و
سه‌رده‌مه‌دا.

Abstract

Erbil and its Suburbs as Presented in the Fifth Chapter of Ibn Al-Mustawfi's Book 'Erbil History'

Ibn Al-Mustawfi (637H/1239C) and his category (Intellect of the Sluggish Country is of the Ideals who visited it), which is known as 'Erbil History', are regarded as significant historical resources to study the history of Erbil especially at Mudhaffar Al-Deen Kokbori's monarch reign (580-630H/1184-1232C). It was the reign of cultural prosperity and evolution in Erbil. Ibn Al-Mustawfi has recorded all events as a coeval with the events and figures he presented and this makes the book more valuable on one hand. On another hand, most of the figures who are presented in this chapter are not mentioned in other categories. The fifth chapter was one of the missing chapters but it has been recently collected by Bashar Awad Ma'roof and Salah Muhammad Jarrar. The fifth chapter, in which poets are introduced, has been found after collecting the first two chapter by Dr. Sami Al-Sakkar. Many research and studies have been conducted concerning the first two chapters.

It is worth to mention that there is no a previous study of this chapter to demystify historical events and spot light on some areas of Erbil suburb which have not been referred to while introducing poets.

This study focuses on main aspects. It covers social and technical aspects which investigate living conditions in the city. It also covers cultural and scientific aspects which were the people's and Erbil monarch's concern. Besides, it covers some architectural aspects as the author refers to establishments which were modern buildings representing the civilization of Erbil city at that time.

English part

ملخص البحث
منظور وظيفي للأنماط المرتبطة بنوع الجنس
في الاداء المحادثة بين متعلمي اللغة الانجليزية كلغة اجنبية

به رهه م ستار عبد الرحمن

قسم اللغة الإنجليزية، كلية التربية الأساسية،

جامعة السليمانية

تركز الدراسة الحالية على أساليب التواصل المرتبطة بنوع الجنس والتي يستخدمها طلاب الجامعة من الذكور والإناث الكورد في اللغة الإنجليزية كلغة أجنبية أثناء استخدام اللغة الإنجليزية وجهاً لوجه في السياقات الأكاديمية. من المفترض أن يكون لكل من طلاب وطالبات اللغة الإنجليزية كلغة أجنبية أسلوبهم الخاص في اللغة مع بعض أوجه التشابه والاختلاف. قد تكون الاختلافات بسبب سوء فهم الذكور / الإناث لبعضهم البعض أثناء التفاعل وجهاً لوجه. علاوة على ذلك، لا يمكن ملاحظة الاختلافات في التواصل الأكاديمي لجميع طلاب جامعة مالم يتم تقييم التأثيرات الظرفية لك لنمط. وخلصت الدراسة إلى أن الاختلافات الاجتماعية والثقافية تؤثر على نمط اللغة المستخدمة من قبل طلاب اللغة الإنجليزية كلغة أجنبية. يمكن أن تكون هذه الدراسة مفيدة لمعلمي الجامعة للحصول على فهم أفضل لكيفية تعزيز عملية التعلم وجعلها أكثر فعالية ونجاحاً.

كلمات أساسية: الجنس، وميزات الكلام الحصرية للجنسين، وأساليب

الاتصال.

پوخته‌ی توێژینه‌وه

دیدیکی کارانه له‌سه‌ر توانای قسه‌کردنی خویندکارانی کورد، که ئینگلیزی وه‌کو
زمانیکی بیانی ده‌خوینن، له‌ شیوازی په‌یوه‌ست به‌ جه‌نده‌روه

به‌ره‌م ستار عبدالرحمن

به‌شی ئینگلیزی، کۆلیجی په‌روه‌رده‌ی

بنه‌ره‌تی، زانکۆی سلیمانی

ئهم توێژینه‌وه‌یه‌ جه‌خت له‌سه‌ر شیوازی گفتوگۆکردنی په‌یوه‌ست
به‌ جه‌نده‌روه‌ ده‌کات، که خویندکارانی کوردزوبانی نی‌رو می‌ی له
دواقوناغی زانکۆدا هه‌یانه‌ له‌کاتی قسه‌کردنی رووبه‌روو، له‌ ژینگه‌ی
ئه‌کادیمی. توێژینه‌وه‌که‌ گریمانه‌ی ئه‌وه‌ ده‌کات که خویندکارانی نی‌ر و
می، ئه‌وانه‌ی ئینگلیزی وه‌کو زمانی بیانی ده‌خوینن، شیوازی تایبته‌ به
خۆیان هه‌یه، له‌گه‌ڵ هه‌بوونی چه‌ند جیاوازی و لیکچوونیک. ده‌شیت ئهم
جیاوازیانه‌ش ببنه‌ هۆی هه‌له‌تیگه‌شتنی نی‌وان نی‌ر و می له‌ کاتیکدا روو
به‌روو قسان ده‌که‌ن. سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش، ئهم جیاوازیانه‌ له‌ قسه‌کردنی
ئه‌کادیمی هه‌موو خویندکارانی کورد که ئینگلیزی وه‌کو زمانی بیانی
ده‌خوینن نابینریت، تا‌کو هه‌له‌سه‌نگاندنیک بو‌ کاریگه‌ری بارودۆخی هه‌ر
شیوازیک نه‌کریت. توێژینه‌وه‌که‌ ده‌گاته‌ ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ی که جیاوازییه
کۆمه‌لایه‌تی و که‌لتوورییه‌کان کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ئه‌و شیوازی
قسه‌کردنه‌ هه‌یه، که خویندکارانی زانکۆ به‌کاری ده‌هینن. ده‌شیت، ئهم
توێژینه‌وه‌یه‌ سوودبه‌خش بیت بو‌ مامۆستایانی زانکۆ تا‌ تیگه‌یشتنیکی
باشتریان هه‌بیت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چۆن پالپشتی پرۆسه‌ی فی‌ربوون بکریت
و پتر کاریگه‌رت‌ر و سه‌رکه‌وتوو بیت.

وشه‌ سه‌ره‌کییه‌کان: جه‌نده‌ر، تایبته‌تمه‌ندی ئاخاوتنی جه‌نده‌ری تایبته‌ و
جه‌نده‌ری پیشقه‌رو، شیوازه‌کانی په‌یوه‌ندیکردن.

- differences in human cognition*, (pp. 3-29). Oxford: Oxford University Press.
- Rowe, B., & Levine, D. (2015). *A concise introduction to linguistics*. (4th ed.). US: Taylor & Francis.
- Shields, S. (2002). *Speaking from the heart: gender and the social meaning of emotion*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Speer, S. (2005). *Gender talk: feminism, discourse and conversation analysis*. UK: Routledge.
- Sunderland, J. (2006). *Language and gender: an advanced resource book*. Oxon: Routledge.
- Tannen, D. (1990). *You just don't understand: women and men in conversation*. New York: William Morrow.
- Tannen, D. (1995). The power of talk: who gets heard and why. *Harvard Business Review*, 73(5), 138-148.
- Tannen, D. (2005). *Conversational style: analyzing talk among friends*. Oxford: Oxford University Press.
- Trudgill, P. (2000). *Sociolinguistics: an introduction to language and society*. (4th ed.). London: Penguin Books.
- Van Herk, G. (2012). *What is sociolinguistics?* UK: Wiley-Blackwell.
- Weatherall, A., & Gallois, C. (2003). Gender and identity: representation and social action. In J. Holmes, & M. Meyerhoff, *The handbook of language and gender*, (pp. 487-508). USA: Blackwell Publishing Ltd.
- Wood, J. (2009). *Gendered lives: communication, gender, and culture*. (8th ed.). Boston: Wadsworth Cengage Learning.
- Wood, J., & Dindia, K. (1998). What's the difference? a dialogue about differences and similarities between men and women. In D. J. Canary, & K. Dindia, *Sex differences and similarities in communication*, (pp. 19-39). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Yule, G. (2006). *The study of language*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Jespersen, O. (1922). *Language: its nature, development and origins*. New York: Henry Holt & Company.
- Johnstone, B. (2008). *Discourse analysis*. (2nd ed.). UK: Blackwell Publishing.
- Kim, M., & Aune, K. (1997). The effects of psychological gender orientations on the perceived salience of conversational constraints. *Sex Roles*, 37(11), 935–953.
- Kurdish Families - Kurdish Marriage Patterns.(2016). In *Marriage and Family Encyclopedia*. Retrieved from <http://family.jrank.org/pages/1026/Kurdish-Families-Kurdish-Marriage-Patterns.html#ixzz4Aesw9Ocn>
- Kurds - Marriage and Family.(2016). In *Countries and Their Cultures*. Retrieved from <http://www.everyculture.com/Africa-Middle-East/Kurds-Marriage-and-Family.html#ixzz4Aexe2klh>
- Lakoff, R. (1973). Language and woman's place. *Language in Society*, 2(1), 45-79.
- Lips, H. (2014). *Gender: the basics*. London: Routledge.
- LoCastro, V. (2012). *Pragmatics for language educators: a sociolinguistic perspective*. US: Routledge.
- Lund, N. (2003). *Language and thoughts*. US: Routledge.
- Maltz, D., & Borker, R. (1982). A cultural approach to male—female miscommunication. In J. J. Gumperz, *Language and social identity*, (pp. 196-216). Cambridge: Cambridge University Press.
- Meyerhoff, M. (2011). *Introducing Sociolinguistics*. (2nd ed.). UK: Routledge.
- Nunan, D. (2013). *What is this thing called language?*. (2nd ed.). UK: Palgrave Macmillan.
- O'Loughlin, K. (2000). The impact of gender in the IELTS oral interview. *IELTS Annual Report*, 1-28.
- Owens, R. (2012). *Language development: an introduction*. New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Paltridge, B. (2008). *Discourse analysis: an introduction*. UK: Continuum.
- Penhallurick, R. (2010). *Studying the English language*. (2nd ed.). UK: Palgrave Macmillan.
- Richardson, J. (1997). Introduction to the study of gender differences in cognition. In P. Caplan, M. Crawford, J. Hyde, & J. Richardson, *Gender*

- Carroll, D. (2008). *Psychology of language*. (5th ed.). US: Thomson Wadsworth.
- Coates, J. (2004). *Women, men and language: a sociolinguistic account of gender differences in language*. (3rd ed.). Oxon: Routledge.
- Cook-Gumperz, J., & Kyratzis, A. (2003). Child discourse. In D. Schiffrin, D. Tannen, & H. Heidi, *The handbook of discourse analysis*, (pp. 590-611). USA: Blackwell Publishing, Ltd.
- Crawford, M. (1995). *Talking difference on gender and language*. London: SAGE Publications Ltd.
- Curzan, A. (2003). *Gender shifts in the history of English*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Eckert, P., & McConnell-Ginet, S. (2003). *Language and gender*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fausto-Sterling, A. (2000). *Sexing the body: gender politics and the construction of sexuality*. New York: Basic Books.
- Freeman, R., & McElhinny, B. (1996). Language and gender. In S. L. McKay, N. H. Hornberger, S. L. McKay, & N. H. Hornberger (Eds.), *Sociolinguistics and language teaching*, (pp. 218-280). Cambridge: Cambridge University Press.
- Hall, K. (2003). Exceptional speakers: contested and problematized gender identities. In J. Holmes, & M. Meyerhoff, *The handbook of language and gender*, (pp. 353-380). USA: Blackwell Publishing Ltd.
- Halpern, D. (2012). *Sex differences in cognitive abilities* (4th ed.). New York: Psychology Press.
- Hazen, K. (2014). A historical assessment of research questions in sociolinguistics. In J. Holmes, & K. Hazen, *Research methods in sociolinguistics: a practical guide*, (pp. 7-22). UK: John Wiley & Sons, Inc.
- Heritage, J. (1984). *Garfinkel and ethnomethodology*. UK: Polity Press .
- Holmes, J. (2006). *Gendered talk at work: constructing social identity through workplace interaction*. USA: Blackwell Publishing.
- Holmes, J. (2008). *An introduction to sociolinguistics*. (3rd ed.). England: Pearson Education Limited.
- Itakura, H. (2001). *Conversational dominance and gender: a study of Japanese speakers in first and second language contexts*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.

having a conversation, and this, consequently, creates different conversational styles.

5. Because of having different subgroups of friendship of males and females, undergraduates showed different styles of communication.
6. Despite the fact that investigating the university students' communication styles in terms of gender difference might not give a complete image, the current study attempts to make male and female university lecturers more aware of having differences in male and female students' communication so as to focus on this phenomenon while teaching English and inform the students about conversation styles and gendered discourse.
7. Investigating differences in male/female communication styles could be helpful for the university lecturers to have a better understanding about how their students use English inside the classroom. Consequently, this enhances the process of learning and makes it more effective and successful.

References

- Aries, E. (1996). *Men and women in interaction: reconsidering the differences*. Oxford: Oxford University Press.
- Bakir, M. (1986). Sex differences in the approximation to standard Arabic: a case study. *Anthropological Linguistics*, 28(1), 3-9.
- Becker, A., & Bieswanger, M. (2006). *Introduction to English linguistics*. Germany: Narr Francke Attempto Verlag GmbH + Co.
- Berryman-Fink, C., & Wilcox, J. (1983). A multivariate investigation of perceptual attributions concerning gender appropriateness in language. *Sex Roles*, 9(6), 663-679.
- Butler, D., & Geis, F. (1990). Nonverbal affect responses to male and female leaders: implications for leadership evaluations. *Personality and Social Psychology*, 58(1), 48-59.
- Butler, J. (2007). *Gender trouble: feminism and the subversion of identity*. New York: Routledge.
- Cameron, D., & Kulick, D. (2003). *Language and sexuality*. Cambridge: Cambridge University Press.

Table (6) Overall Result of Male–Male Setting

	Standard Language	Formality	Interruption	Directness and Explicitly	Sense of Humor	Tag Questions
T 1	+	+	+	+	+	-
T 2	-	+	+	+	+	+
T 3	-	-	-	-	-	-
T 4	-	-	-	-	-	-
T 5	-	-	+	+	+	-
T 6	-	+	+	+	+	+
T 7	-	-	+	+	-	+
T 8	+	+	+	+	+	-
T 9	-	+	+	+	+	+
T 10	+	+	+	-	-	+
%	30%	60%	80%	70%	60%	50%

5. Conclusions

The present study was intended to have a functional view on how language is used by undergraduates in an academic context. Building on the analyzed data, the present study has come up with a number of conclusions:

1. The social expectations affect the use of language by male and female. This leads one to claim that different perception and/or expectation about communication styles of different genders influences male-female role and behaviour in the society. Moreover, in Kurdish community, it is expected that males can be more active in almost all social activities including the use of language in a male-female context.
2. The social and cultural variation affects the language used by Kurdish EFL university students. Since the students have different ways of thinking, they use different forms of language.
3. Differences in gender create male/female language at the level of content and the conversational style as well since the early years of childhood. This, in turn, affects their style and the content of their utterances in social settings.
4. Some socio-cultural and psychological differences between males and females affect their communication style. According to this claim, one might state that since both male and female undergraduates have different perspective and intention while

communication styles, i.e., the stylistic differences of male and female university students' conversation styles could be influenced by some socio-cultural factors and psychological status of language users. Building on this claim, one can notice that the male students' linguistic performance in some aspects is quite different from the female students' conversational styles. For example the males usually dispute more frequently and are more direct and explicit than female students and this may show their performance less polite. Meanwhile, their view towards the discussion topic is more rational.

- Most commonly, in this group of students, male-male conversational setting, most of the male students attempt to send message and, to some extent, ignore their group mates' views. This means that most of the male students do not ask extra questions so as to elaborate on the main topic and do not encourage their group mates via focusing on their notes.
- Although the male (and females in previous sessions) students tend to perform formally, they sometimes could not control themselves to unintentionally use expressions such as "bloody, damn, goddamn, etc."; these words are considered to be socially offensive, meanwhile in this context are not. Building on this, one may claim that the male's conversation style may have the quality of being profane.
- In the male-male session, almost all the students do their best to provide amusement, though they perform in an academic context. So, this gives an opportunity to state that male students have tendency to jokes and their sense of humor is different from female students. Moreover, laughing is not noticed in the two previous settings. Meanwhile, the male students provide comic examples after a very short period of time. Furthermore, even when they tell jokes (sometimes, in Kurdish), they interrupt each other without taking permission.
- Finally, as is has been notices, male students at the university level and in an academic context use more tag questions.

Table (5) Overall Results of Female-Female Setting

	Tag Questions	Non-verbal Behavior	Interruption	Swearing Words	Standard Forms	Principle of Tact	Intensifying Adverbs
T 1	-	+	+	-	+	+	+
T 2	+	-	-	-	-	+	+
T 3	-	-	-	-	-	-	-
T 4	-	-	-	-	-	-	-
T 5	-	-	-	-	+	+	+
T 6	+	+	-	-	+	+	+
T 7	+	+	-	-	+	+	+
T 8	+	+	-	-	+	+	+
T 9	+	+	-	-	+	+	+
T 10	+	-	-	-	+	+	+
%	60%	50%	10%	0%	70%	80%	80%

4.3 Male-Male Setting

- Linguistically speaking, having differences in male and female conversation styles is natural because language can be considered as a social phenomenon and each single gender performs in a way that satisfies different social attitudes. This goes with Trudgill's (2000) statement that male and females are not different in terms of physiology rather they have differences in their social roles and this makes them speak and think differently.
- Generally speaking, when the students are aware of the gender differences in their conversation outside and/or inside university, they become more competent and know how they argue different life related issues in English. It means that being aware of male/female communication style differences can be regarded as a good point so as to enhance one's communicative abilities.
- In this session, as it is videotaped, the male students do not focus on using more standard language, though they pay attention to the degree of formality. Surprisingly, the male students do not encourage each other in order to make the conversation continues and they interrupt each other very often unlike what they do in male-female setting.
- Because of sociolinguistic and psychological factors, males and females act differently. Their differences affect their

considered as one of the characteristics of female communication style. Moreover, most of their examples are full of tag questions especially “isn’t it?, don’t they?, wouldn’t you?, etc.” as if they were attempting a sort of agreement while discussing marriage issues.

- So as to keep interaction on, female students do their best to support the speaker via non-verbal behavior (e.g. nodding the head, interjections like Uhh. Umm, yeah, etc.). This, however, is not noticed in male-male interaction group. Females do intend to show their linguistic behaviour in a way that all of them are cooperative to have a soft turn taking without having direct interruption. Tough, in academic context, there is a sort of interruption among female students themselves. At the same time, none of them performed any example of swearing; this could be done intentionally since swearing words (e.g., “by God”) are frequent in daily women interactions.
- When one explains the forms of female students in a Kurdish academic context, one should pay attention to the fact that almost all the students use polite forms, meanwhile female students tend to claim that they use more standard linguistic forms than males. Moreover, the female students seem to be less direct, trying to cope with politeness principle of tact and non-threatening towards their group mate (e.g., May I start first?, Would you mean that?, I am terribly sorry for this situation, pardon, etc.).
- Intensifying adverbs such as “very” and “so” are heavily used by this group of student. The female students might intend to have an effective conversational style, they uttered examples such as “She was very beautiful when she got married, My mom was very very helpful concerning marriage, I am so glad today, etc.” Most of the female students look very serious as if they express their ideas from their hearts and this makes them very emotional.

Table (4) Overall Results of Male-Female Setting

		Dominance	Interruption	Slang and Taboo Words	Standard Forms	Intonation	Jokes	Tag Questions and Fillers	Assertive
T 1	LoM	+	+	-	+	-	-	-	+
	LoF	+	-	-	+	+	-	+	-
T 2	LoM	+	+	-	+	-	-	-	+
	LoF	-	-	-	+	+	-	+	+
T 3	LoM	-	-	-	-	-	-	-	-
	LoF	-	-	-	-	-	-	-	-
T 4	LoM	-	-	-	-	-	-	-	-
	LoF	-	-	-	-	-	-	-	-
T 5	LoM	+	+	+	+	-	+	-	+
	LoF	-	-	-	+	+	-	+	+
T 6	LoM	+	+	+	-	+	+	+	+
	LoF	-	-	-	+	+	-	+	-
T 7	LoM	+	+	-	-	-	-	-	+
	LoF	+	-	-	+	+	-	-	-
T 8	LoM	+	-	+	+	-	-	-	+
	LoF	-	+	-	+	-	-	+	-
T 9	LoM	+	+	+	+	-	-	-	+
	LoF	+	+	-	+	+	-	+	+
T 10	LoM	+	-	-	+	-	-	+	-
	LoF	+	+	+	+	+	-	+	-
%	LoM	80 %	70%	40%	60%	10%	20 %	20%	70%
	LoF	40 %	30%	10%	80%	70%	0%	70%	30%

4.2 Female-Female Setting

- In the same sex-group and during the permitted time, females feel that they have more freedom to interact with each other. For instance, While talking about the process of marriage, female students give details about each aspect of it supporting their ideas with similar examples, though the students are asked to focus on the ideas mentioned above; that is, each female student tries to give an example about the same situation so as to explicit her opinion. So, giving example(s) for the same event or similar situation can be done by all female students and this might be

university, most of the students attempt to be more polite and use highly selected expressions. Furthermore, because of their similarities in age and educational background, the male and female students use almost similar vocabulary and grammatical structure.

- Because of having two different styles in the male-female setting, there is a kind of misunderstanding when the students debated on trust in marriage and how marriage becomes a sort of industry in the society. From this point, it is claimed that males have their own conversational style and females have their own particular language or communication styles, and this creates misunderstanding between the two different genders.
- On one hand, it would be helpful to shed light on sentence intonation which is highly used by female students and this is not found in males' style. On the other hand, the majority of male students attempt to create a funny atmosphere so as to tell some certain jokes and use some joyful vocabularies and expressions. More generally, in the different gender group communication, the use of tag questions by female students can be mentioned as one of the most prominent features of female's conversational style. Further, one might be aware of the fact that female students use "fillers" (e.g., um, you know, well, actually, etc.) in most of their conversation even in a formal setting.
- One can claim that in a male-female academic communication setting, it is obvious that male students' linguistic performance confirms the idea that they are more assertive, meanwhile female students usually connect their thoughts and ideas with emotion. It means that female university students' utterance is more emotional and they unconsciously provide support and assistance, i.e., more supportive. Moreover, since English is the students' mother tongue most of them attempt to use their body language so as to support what they want to share and sometimes they used some certain Kurdish vocabularies in order to make their ideas clear and not maneuver around the intended expression.

4.1 Male-Female Setting

- The use of LoM as a concept could not be normal since the Kurdish society is governed by the male dominance. This affects the language used by lecturers and students of different gender and makes the male's language and behaviour dominant, meanwhile females become subordinate in this community and culture. Despite, males are dominant, female students talk and communicate most of the time in different group communication session. Moreover, the use of LoF could attract more attention. So, this leads one to claim that males are generally extrovert in terms of language use. To prove this, a male student starts a conversation and asked other students questions about marriage. A female student who spent most of her life in a western community takes the turn and attempts expressing her ideas and she is interrupted by a male student. So, males interrupt others even in academic context while female students attempt to softly take turns and male students sometimes become silent so as to take turn and this is used as a sort of strategy by male students. The overall results are illustrated in table (4).
- Most of the female students speak more carefully and avoid using slangs and taboo words. This makes them look more polite than the males and one may state that female students tend to be more conservative comparing with male students. The reason behind this is the nature of Kurdish community; males are able to offend females if they want to. Surprisingly, a concept like "circumcision" is ignored by both male and female students, i.e., the idea of male and/or female circumcision has not been part of the students' academic conversation. The reason behind this could be attributed to the fact that in some Kurdish families the term "circumcision" is openly used in front of kids and this affects their idea and perspective when the kids become older. Moreover, neither males nor females talk about sexual terms; the internal structure of Kurdish families could be mentioned as a reason behind this.
- Generally, as it is observed, the students' conversation shows that in an academic context both males and females tend to use more standard forms. In other words, in a formal context such as

4. Data Analysis and Discussion

The 10 extracts discussed by the EFL students about marriage are the following:

- Topic 1 (T1): “marriage is one of the most important events for establishing alliances and creating social hierarchies within and between tribes”.
- Topic 2 (T2): “in Kurdistan, a widowed woman stays with her husband’s family”.
- Topic 3 (T3): “circumcision is an important rite of passage in a man’s life. Most boys are circumcised between the ages of six and ten”.
- Topic 4 (T4): “female circumcision”
- Topic 5 (T5): “marriage is about trust. It is not like buying a car”.
- Topic 6 (T6): “nowadays, marriages in our society become a sales industry”.
- Topic 7 (T7): “some families ask to a meeting between the boy and the girl so as to know each other”.
- Topic 8 (T8): “expensive wedding dress, great hall, big amount of gold, then congratulation happens!”
- Topic 9 (T9): “we must be honest with each other to reduce the divorce rate”.
- Topic 10 (T10): “most Kurdish marriages are monogamous marriages. However, according to Islam a man may have up to four wives provided he can support them all and spends equal time with each; however, few men can afford even two wives”. (“Kurdish Families - Kurdish Marriage Patterns”, 2016; “Kurds - Marriage and Family”, 2016)

Throughout the video-taped sessions, it is noticed that Kurdish EFL university students have different styles of communication according to their gender. None of these styles, whether male’s or female’s is better than the other. Different styles give opportunities to claim that females in general intend to use more standard forms so as to show prestige or to claim that they do belong to high status family rank and this cannot be found in male’s communication style.

highlighted and shown on the white screen of the data show inside the classroom. The researcher intentionally chooses 10 points which are taken from two articles focused on Kurdish families and marriage patterns. Moreover, the students are asked to freely talk about these points. Furthermore, the students are divided into 2 groups so as to have 3 face-to-face settings. In each session, the students are given 30 minutes to communicate and have debate about the above mentioned points. In other words, there are three sessions: male-female, male-male, female-female, and for each session the students are allowed to communicate for half an hour. The students are totally free to use the style they like while communicating. The researcher does not comment on their speech, but he only informs them about how to start and gives them some instructions. Moreover, the reason of having a face-to-face conversation of the students can be supported by what has been mentioned by Fillmore (1974) as cited in Tannen (2005, p. 11) who states that “the language of face-to-face conversation is the basic and primary use of language, all others being best described in terms of their manner of deviation from that base.”

To have an accurate videotaped data, the students are asked to perform naturally and paying no attention to the process of videotaping.

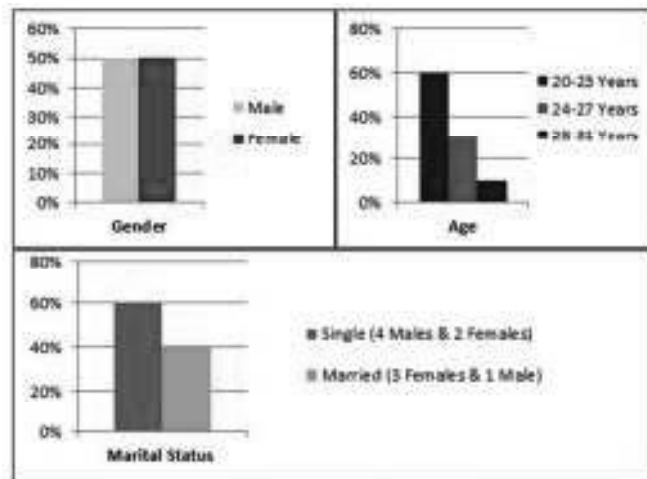

Figure (1) Collected Data Descriptive Statistics

present the idea of social-political system in which males have power and are dominant in the society, so they enjoy being dominant in conversation too and displaying power as well.

2.5 Conversational Performance

Carroll (2008) points out that the concept of conversation refers to an oral discourse form that has no explicit rules; it is controlled and ruled by a number of implicit conventions (turn taking and/or topic change, for example) with reference to the language social use. Similarly, Tannen (1990) claims that “conversations are negotiations in which people try to achieve and maintain the upper hand if they can, and protect themselves from other’s attempt to put down and push them around” (p. 24). However, one may state that almost for all conversations, people think of their ways of communicating in terms of appropriateness and this could include gendered ways. At the same time, people’s expect comes from their experience of different meanings of the use of language in a certain context. Gender can be regarded as one of the most particular kinds of meaning and/or social identity which can be delivered via special linguistics choices. Moreover, people usually assess others behaviour in terms of its appropriateness in the context with regard to norms of gender. From this point, one can show evidence of how males and female should behave (Holmes, 2006).

3. Proceudre and Data Collection

In order to investigate gender associated language features of Kurdish EFL university students, three different sessions of conversation are videotaped. For collecting data for the present study, 10 (5 males and 5 females) Kurdish EFL university senior students at the Department of English, College of Basic Education, University of Sulaimani are randomly selected to have academic debate about “marriage in our society” which is a very close related issue to the students real life situation. All the students voluntarily agreed to participate in the conversations. The students are of different ages between 24 to 29 and only 4 of them are married as illustrated in the figure below. They are asked to argue against/for the 10 given points about marriage and its tradition in Kurdish community; the points are

Table (3) General Features of Feminine/Masculine Interactional Styles (adapted from Holmes 2000a, cited in Holmes, 2006: 6)

Feminine	Masculine
Facilitative	competitive
supportive feedback	aggressive interruptions
conciliatory	confrontational
indirect	direct
collaborative	autonomous
minor contribution (in public)	dominates (public) talking time
person/process-oriented	task/outcome-oriented
affectively oriented	referentially oriented

Becker and Bieswanger (2006) point out that the linguists' suggestions on different aspects of LoF and LoM can be summarized in four possible points:

- "societies seem to expect a higher level of adherence to social norms from women than from men",
- "women are a subordinate group in society and thus have to speak more carefully and more politely in order to avoid offending men",
- "women use more standard forms than men because they are more status-conscious than men and try to signal higher social status by the way they speak", and
- "inverts the question and asks why men do not use more standard forms than they do." (p. 197).

Furthermore, Maltz, and Borker (1982) offers explanations for the male/female communicative style features which basically depend on and highlight the personalities of male and/or female and the differences existed in social power. In this regard, they show different aspects of the explanation building on what has been presented by some scholars; for example, Zimmerman and West (1975; 1977)

Table (1) LoF Main Characteristics

Features of LoF
Weaker expletives are reserved
More polite
Trivial or unimportant topics are discussed
“Empty” adjectives are used
Tag questions are more used
Uncertain (question intonation in statements is used to show uncertainty)
Speak in “italics” (intensifies are more used)
Hedges are more used
Correct (hyper-) grammar is used
No jokes

Table (2) LoM Main Characteristics

Features of LoM
Stronger expletives are reserved
Less polite
Tag questions are less used
Certainty
Intensifies are less used
Hedges are less used
Correct grammar is not mainly focused on
Jokes are usually told

Holmes (2006) shows the most widely cited features of males and females styles of interaction. These features are listed depending on studies and researches in different community and social context over the last three decades. The following table manifests these universal features:

Yule, 2006). According to Holmes (2008), the LoF is more polite than LoM; the degree of formality and politeness are more prominent in the LoF. More generally in the society, as Lakoff (1975, cited in Paltridge, 2008) states, females use polite linguistic forms and tag questions. Furthermore, the LoF is known as having the raise of intonation in declarative forms and using hedges and mitigating devices. Most commonly, females depend on using diminutives and indirectness; this leads experts to openly claim that the LoF includes more indirect forms and does not include expletives. Holmes (2008) states that when females communicate, unlike males, they tend to use more standard linguistic forms. On the other hand, most of the male used forms are vernacular. The main reason of this claim might be attributed to the fact that females are more conscious about their status while males are less status-conscious. So, one can easily claim that females use a standard language to declare that they belong to high social status. Wood (2009) states that “the theories you hold consciously or unconsciously influence how you see yourself as a woman or man, what you expect of women and men generally, and what possibilities you see as open to each sex” (p. 40).

In sum, there are differences in human beings’ daily conversation according to their gender. Sociologically speaking, the language used by females is characterized by a number of features such as hedges, filters, tag-questions, etc. Moreover, females tend not to use strong swear words and interruptions; they use a more standard and polite forms. Meanwhile the language of males in one way or another is different. O’Loughlin (2000, p. 2) confirms the fact that “male and female conversational styles are quite distinct”.

2.4 Characteristics of Male/Female Language

Freeman and McElhinny (1996) summarize the differences stated by many scholars (Labov, 1972b; Holmes, 1984; Guy et al. 1986; McLemore, 1991, among many others) about male and female use of language. Building on what has been mentioned by these scholars, Freeman and McElhinny (1996) demonstrate the differences LoF and LoM as it is shown below (cf. Whitney, 1991).

level of biology only but their life style and experience are different too and this of course affect their use of language. Meanwhile, Ochs (1992, cited in Cameron & Kulick, 2003) states that “the relationship between language and gender is almost always indirect, mediated by something else. Ways of speaking are associated in the first instance with particular roles, activities and personality traits, and to the extent that these roles, activities and traits are culturally coded as gendered, the ways of speaking associated with them become indices of gender” (p. 57).

2.3 Gender Associated Communication Styles

As a very important process in humankind’s daily life, communication can be defined as a “dynamic, systemic process in which two levels of meanings are created and reflected in human interaction with symbols” (Wood, 2009, p. 32). In more recent studies, it is claimed that males and females speak differently. Building on some observations done by experts, the socio-cultural behaviour of both males and females shows that the features of LoM are different from female’s. So, for Tannen (1995), the concept of “communication” does not simple refer to “saying what you mean. How you say what you mean is crucial, and differs from one person to the next, because using language is a learned behavior: how we talk and listen are deeply influenced by cultural expectations” (p. 138).

Historically speaking, Rochefort (1665: 449, cited in Jespersen, 1922) states that “the men have a great many expressions peculiar to them, which women understand but never pronounce themselves. On the other hand, the women have words and phrases which the men never use, or they would be laughed to scorn. Thus it happens that in their conversations it often seems as if the women had another language than the men” (p. 237).

Building on the Separate Worlds Hypothesis (SWH), as Maltz and Broker (1983, cited in Cook-Gumperz & Kyratzis, 2003, p. 603) claim, “as a result of gender segregation in childhood, with girls playing predominantly with other girls and boys playing predominantly with other boys, girls and boys evolve quite different goals for social interaction and distinct communicative style” (cf.

2.2 Theoretical Approaches to Gender

It would be helpful to be alert to the fact that what has been mentioned by Lakoff who points out that this difference starts from word level to syntactic level, i.e., the words and the syntactic structures used by females could be different from males. Rowe and Levine (2015) state that being male or female is related to cultural expectations of behaviour; from the beginning, human beings behave as boy and girls then as men and women and they learn how to behave and use language appropriately. Moreover, there are languages in which formal rules are excited for males and females and this could be at the level of pronoun using, verb conjugations, pronunciation, etc.

Undoubtedly, having different ways of using language with regard to the socially constructed category of gender can be examined. For Weatherall (2002, p. 102), gender refers not only to the “natural and inevitable consequence of one’s sex” but has a direct connection to the one’s everyday social interaction. Many, if not most, scholars (e.g., Lakoff, 1975; Tannen, 1990; Holmes, 2008; Johnston, 2008) do believe that the language used by men in their everyday communication is different from the one used by women. This idea proposes the notion of ‘women language’ and ‘men language’ (or LoF and LoM). Surprisingly, each language has its own characteristics which help scholars differentiating between the two languages. Cameron (1995, cited in Lund, 2003) believes that LoF is disadvantaged and lacking of some certain features which are used by males can be mentioned as a reason behind this deficiency.

One should be alert to four different ways of describing, explaining, and predicting relationships of gender and language. The ways are called ‘theoretical approaches to gender’. These theories might be used to guide one’s attitudes, actions, and behaviour. To be more specific, the theories could develop gendered identities since each single theory attempts to explain different aspects of gender. So, the theories of developing gender and behaviour are divided into “biological bases of gender concentration”, “gender interpersonal origins”, “gender development and influences of cultural”, and “critical perspectives on gender” (Wood, 2009, pp. 40-63). For Leibenluft (1996: 163, cited in Halpern, 2012), gender is not an easy variable; it is complex since males and females are different not at the

the style of language use; this phenomenon is called gender varieties or genderlects which mainly refer to studying the linguistic features of male and female communication ways. Predictably then, following this argument may lead one to confirm the fact that the idea of genderlect is to accomplish mutual understanding between the two gender and highly respect and regard other gender (cf. Owens, 2012; Becker & Bieswanger, 2006).

Tannen (1990) who coins the concept of “genderlect” to show the fact that conversation style of males and females are different raises some other points about the possibility of teaching genderlect and changing the people's conversational styles by themselves. These two obvious possibilities, to an extent, can be achieved and people can do them if they want to. Furthermore, understanding genderlect gives an opportunity to speak differently when someone intends to. Besides, “understanding genderlect improves relationships.”

2.1 Gender-exclusive vs. Gender-preferential Speech Features

According to Meyerhoff (2011), exclusive features refer to the features used by a particular user or to a particular sex speaker. For example, the term of “grandson” and “niece” can be referred to male and female, while “cousin” may refer to a male or female. However, when a feature is circulated among some speakers or a certain group members it is called to be preferential, especially, when it is used over and over by some members than others.

Similarly, Coates (2004, p. 33) claim that the “differences between women’s and men’s usage where certain linguistic forms were reserved exclusively for the use of one gender or the other.” can be regarded as gender exclusive. Meanwhile when it comes to explaining gender-preferential, one should be aware of the fact that LoF is different from LoM and “there are no forms associated exclusively with one gender; rather there is a tendency for women or men to prefer a certain form.” For example, in British community, females use more Standard English forms while males do not (cf. Hall, 2003; Holmes, 2008).

The current study, theoretically speaking, goes with Lakoff (1975) who explores and focuses on women's language in general. However, this study is distinct in that it tries to compare and contrast the language of female with that of men building on the fact that males and females do not communicate in the same exact way like each other in any society (cf. Holmes, 2008). It should be noted that in the present study language of female (LoF) and language of male (LoM) will be used instead of woman language and man language respectively since the word "female" refers to all non-male human beings. Moreover, since gender is a social property that is acquired or constructed through an individual's adherence to certain cultural norms as well as to one's relationships with others (Meyerhoff 2011), the current study tries to explain the role of gender in the use of English by Kurdish EFL university students and whether male and female EFL university use the target language differently.

The present study is believed to be of value for English language teachers since it raises their awareness of the idea of language and gender in the process of teaching in general and adequate act of communication in particular.

2. Gender: An Overview

Curzan (2003) states that the concept 'gender' is not well defined. Levy (1989: 306, cited in Halpern, 2012) refers to it as the social categorizing of individuals based on social standards and ascriptions. Wood (2009), on the other hand, points out that "gender grows out of cultural ideas that stipulate the social meaning and expectation of each sex" (p. 24). The basic distinction between gender and sex could be related to society, culture, history, etc. as regards the former and biological categories of human being related to the latter (cf. Shields, 2002; Cameron & Kulick, 2003; Penhallurick, 2010; Van Herk, 2012). However, the difference could be no more than a terminological issue (Meyerhoff 2011; Butler 2007; among many others). In brief, "labeling someone a man or a woman is a social decision" (Fausto-Sterling, 2000, p. 3).

Interest in language and gender research becomes more popular and it can be considered as the most dynamic fields. Different gender uses different language and this, of course, influences the content and

A Functional Perspective on Gender Associated Patterns in Kurdish EFL University Students' Conversational Performance

Barham Sattar Abdulrahman

Department of English, College of Basic Education, University of Sulaimani

Abstract

The current study focuses on gender associated communication styles that male and female Kurdish EFL senior university students have while using English face-to-face in academic contexts. It hypothesizes that both male and female EFL students have their own style of language with some similarities and differences. The differences might be due to male/female misunderstanding of each other while having face-to-face interaction. Moreover, the differences could not be noticed in academic communication of all Kurdish EFL university students unless the situational influences of each style are evaluated. The study concludes that social and cultural variations affect the language style used by Kurdish EFL university students. This study could be helpful for the university lecturers to have a better understanding of how the process of learning should be enhanced and made more effective and successful.

Keywords: Gender, Gender-exclusive and Gender-preferential Speech Features, Communication Styles

1. Introduction

Analyzing language with reference to certain sociolinguistic aspects (gender, ethnicity, social meaning, style, etc.) has become the main interest of sociolinguistics since 1960s (Hazen, 2014). Asking questions about women and men language has emerged with the women's movements in the 1970s; it has been investigated in different fields such as psychology, linguistics, speech communication, anthropology, etc. (Crawford, 1995).

اقليم كوردستان - العراق
مجلس الوزراء
وزارة التعليم العالي والبحث العلمي
دائرة البحث والتطوير
مديرية الشؤون العلمية

شهرتسى كوردستان - عيراق
نهجومهنى وهزيران
وهزارهتى هونيدنى باآ و نوؤينهوهى زانستى
فهريمانگهى نوؤينهوهى وههريپندان
بهريوههريمانش كاروبارى زانستى

No:

Date:

ژماره: ٢٦٥٩

رێكەوت: ٢٠١٩/٢/٢١

رێكەوت: ٢٧١٩/٤/٢٤

زانكۆ حكوميهى كان/ نوسينگهى بهريپژ سهرووكى
ب/ دهستهى كوردستانى بۇ دياراساننى ستراىجى و نوؤينهوهى زانستى/ نوسينگهى بهريپژ سهرووكى دهسته
نهجومهنى كوردستانى بۇ پسيؤرييه پزىشكيبهكان/ نوسينگهى بهريپژ سهرووكى نهجومهن
زانكۆ تايبههكان/ نوسينگهى بهريپژ سهرووكى زانكۆ

ب/ گۇفارى نهكاديميائى كوردى

رێژ و سآوو...

دواى نهوهى نهكاديميائى كوردى ههلسا به چييهچيكردى نهم خالانى كه له لايهن وهزارهتانهوه بۇ ديارىكرابوون به پيش رينمايش ژماره (٢)ى سالى (٢٠١٥)ى تايبهت به مهرج و رينمايهيه سهههكيبهكان بۇ دهركردنى گۇفارى زانستى. ئاگادارتان دهكهپنهوه كهوا (گۇفارى نهكاديميائى كوردى) له لايهن وهزارهتانهوه ناستيرا وهك گۇفارى زانستى و نهكاديمي و مامهلهى لهگهلا بكرىت له لايهن زانكۆكانتانهوه بۇ باهتهكانى بهرزرگرتنهوهى پلى زانستى و ههر مهههستىكى ديكه زانستى و نهكاديمي لهگهلا رنژدا.

پ.ي.ههچهدت صبرى ئاكرههه
بهريپژههوهى ههشتى فهريمانگهى نوؤينهوهى وههريپندان

وئنههك بۇ:

- * نوسينگهى بهريپژ وهزيرانا ناهه به بهراوؤى بهريپژتان/ بۇ زانين/ لهگهلا رنژدا.
- * نوسينگهى بهريپژ راوؤىكارى وهزيرانا/ بۇ زانين/ لهگهلا رنژدا.
- * نهكاديميائى كوردى/ كارگههه/ نوسراوانان ژماره (٥٠) له ٢٠١٩/٢/٢١ بۇ زانين/ لهگهلا رنژدا.
- * گهت فهريمانگهكانى دهواى وهزارهت/ بۇ زانين/ لهگهلا رنژدا.
- * فهريمانگهى نوؤينهوهى وههريپندان/ ناهه به بهراوؤى بهريپژتان له ٢٠١٩/٢/٢١ بۇ زانين/ لهگهلا رنژدا.
- * بهريپژهههريمانش كاروبارى زانستى/ لهگهلا بهريپهكان.
- * دهركرد/ خولاو.

organized as follows : Author surname and name, year, article title, the name of the journal (between brackets), number and place of issue.

- The author should send three (A4) paper copies of the research manuscript and on CD, each research must be no more than (25) pages, including forms, tablets, footnotes and sources.
- The preliminary version of the research submitted for publication in the journal strictly and thoroughly peer – review. The editorial board of the journal prepare a decision letter according to the comments of the reviewers as for accepting it for publication . the author may not be publish his research later elsewhere without a written consent from the editor.
- The editorial board have the right to omit or rephrase some words and expressions in the research manuscript in a manner consistent with the style of the journal, while preserving the original idea of the research.
- The order of researches in the Kurdish Academy journal subject to the journal method, not to the importance of the research or scientific title of the author.
- The journal does not publish research papers from M.A dissertations or Ph. d thesis.
- The Kurdish Academy Journal committed to applying principles of Plagiarism.
- The researches submitted to the Journal not returned to the author in case of non-approval for publication.

Instructions to authors

- The Kurdish Academy Journal, a periodical devoted to publish academic researches about Kurds and Kurdistan, on condition that the submitted research neither be published nor accepted for publication in any other journal.
- The languages of publication in the journal are Kurdish & Arabic, but there is no objection to publish researches on Kurds and Kurdistan written in other languages.
- Research title, author name and his scientific degree, place of work, Email address and phone number should be written on the first page of the research submitted to the journal.
- The Scientific method should be applied in choosing the title of the study, listing the sources & references, footnotes and quotations. It is also necessary that researches be written in a solid scientific language in order to find its way for publication in the Kurdish Academy journal. Otherwise the editorial board apologizes from accepting any study neglecting these aspects.
- An abstract, in other two languages, summarize the central question addressed, findings and conclusions, in no more than one (A4) page should be submitted with the research.
- If the research deals with editing and annotating a manuscript, the author must follow the scientific method applied in this field of knowledge, and enclose some pages of the manuscript, with basic information about the manuscript, it's quality and where it was maintained.
- The research must be printed in Unicode and apply Harvard reference system. The research title typed with font (15), the name of the researcher, sub-titles with font (14) and the content of the research with font (13).
- The sources and references organized as follows : Authors surname and name, year, book title, volume, edition, printing press, publishing house and city. As for the articles from journals

البحوث والدراسات المنشورة في المجلة، تُعبر عن
آراء وأفكار أصحابها، ولا تُعبر عن هيئة التحرير..

ISSN: 2520 - 4106

مجلة
الأكاديمية الكردية

مجلة أكاديمية علمية فصلية

العدد (٤٤) ٢٧١٩ كوردي ٢٠٢٠ ميلادي

رئيس هيئة التحرير

أ.د. عبدالفتاح علي بوتاني

نائب رئيس التحرير

د. نجاة عبدالله

مدير التحرير

أ.م.د. ازاد عبید صالح

اعضاء هيئة التحرير

أ.د. فاروق عمر صديق

أ.د. خليل علي مراد

أ.د. محمد صالح طيب صادق

أ.د. ساجدة عبدالله فرهادي

أ.د. عبدالوهاب خالد موسى

أ.د. عثمان خدر دهشتي

الهيئة الاستشارية:

أ.د. رشاد ميران

أ.د. زرار صديق توفيق

أ.د. جزا توفيق طالب

أ.د. معروف عمر گول

أ.د. حميد عزيز

أ.م.د. نجدت صبري عقراوي

أ.م.د. هوشنگ فاروق جواد

Journal of the Kurdish Academy

vol 45

2020

ISSN: 2520 - 4106

مجلة
الأكاديمية الكردية

العدد: ٤٥

٢٠٢٠

